Joa. Taisnierius de annuli sphaerici natura et usu in 4
Idem de motu. Coloniae 1562. in 4
Idem de magnete in 4

[illegible]

Taisnier

16 543.539

Zinner No 2296

First edition

OPVS MATHEMATICVM OCTO LIBROS COMPLECTENS, INNVMERIS PROPEMODVM FIGVRIS IDEALIBVS MANVVM ET PHYSIOGNOMIAE, ALIISQVE ADORNATVM, QVORVM SEX PRIORES

libri Absolutissimæ Cheiromantiæ Theoricam, Praxim, doctrinam, artem, & experientiam verissimam continent. Septimus Physiognomiæ dispositionem, hominumq; omnium qualitates & complexiones. Octauus Periaxiomata de faciebus Signorum, & quid Sol in vnaquaque domo existens, natis polliceatur. Remedia quoq; omnium ægritudinum complectitur. Et naturalem Astrologiam atq; effectus Lunæ quoad diuersas ægritudines. Item Isagogen Astrologiæ Iudiciariæ, & totius diuinatricis artis Encomia.

254

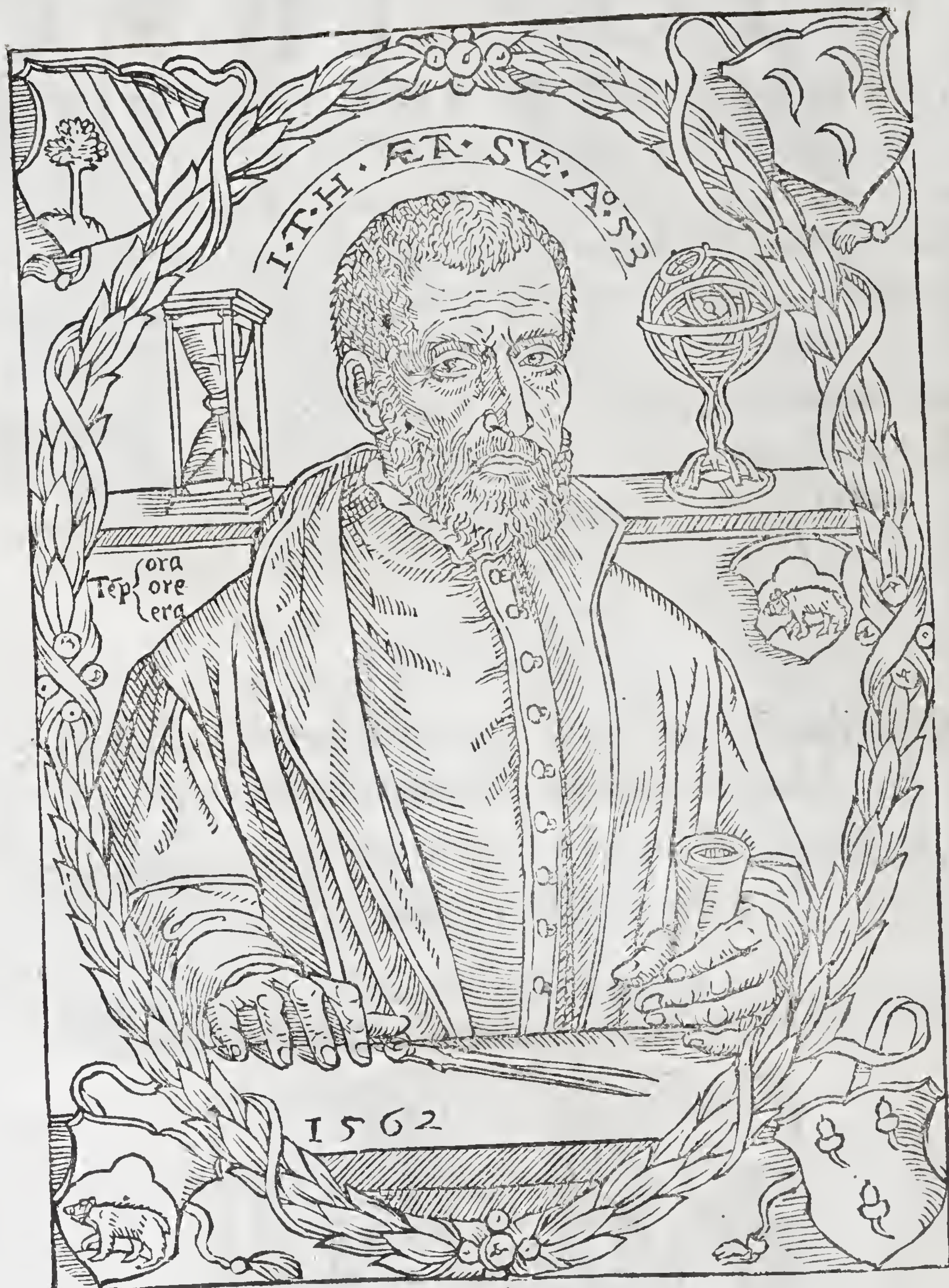
Omnibus Matheseos, Cheiromantiæ, Philosophiæ, & Medicinæ studiosis vtiles àc necessarii.

Authore D. IOANNE TAISNIERIO *Hannonio, Mathematico expertissimo, &c.*

Cum Indice copioso.

COLONIAE AGRIPPINAE
Apud Ioannem Birckmannum & Wernerum Richwinum,
Anno Salutis M. D. LXII.

Ἀριστοτέλης προτέρων ἀναλυτικῶν. β.

Τὸ δὲ φυσιογνωμονεῖν δυνατόν ἐστιν, εἴ τις δίδωσιν ἅμα μεταβάλλειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ὅσα ἐστὶ φυσικὰ παθήματα.

Idem in Physiognomonicis.

Ἔτι δὲ ἐν τοῖς φύσει γινομένοις μᾶλλον ἄν τις συνίδοι, ὡς οὕτως ἔχει πρὸς ἄλληλα σώματι καὶ ψυχὴ συμφυῆ, ὥστε τῶν πλείστων ἀλλήλοις αἴτια γίνεσθαι παθημάτων.

Gellius Libro I. Cap. 10.

Pythagoras iam à principio adolescentes, qui sese ad discendum obtulerant, ἐφυσιογνωμόνει.

CLARISSIMO ET ILLVSTRI DOMINO, D. IOANNI IACOBO FVGGERO, LIBERO HEROI, SIVE BARONI KIRCHPERGAE, VVEISSENHORNI, &c. MECOENATI

ſuo humaniſſimo, Muſarumq; omnium aſſeclarum patrono vltroneo & accommodatiſſimo.

V M per multos annos elapſos, totum ferè orbem hinc inde oberrauerim, Baro clariſſime & Illuſtris, optimorum quorumq; & cuiuſcunque facultatis virorum ſelectiora ſcripta & dicta collegi, præſertim ea, quæ ad Mathematicam diſciplinam ſpectare videntur, & quæ vſui humano & Reipublicæ conuenire poſſunt, eò quòd Matheſis inter reliquas ſorores artes in primo gradu certitudinis diſcernitur, nec eſt qui id neget. Collectis itaque omnium opinionibus, & cùm facilè ſit inuentis addere, volumen inde conflaui, eaque adieci, quæ huic facultati neceſſaria omnino ſunt, & quod vnus in aliqua parte negligentia prętererit reſarciui: exinde librum abſolutiſsimum in lucem edere tentaui, idque profectò non ſine laboribus extremis & diligentia ſumma, vt omnia accuratiùs adornarentur. Nec tamen adhuc deerunt nondum ſatis eruditi, qui aut verbis aut riſu in librum irruent: ſed ſi priùs Apologiam perlegant, tota auferetur maledicendi occaſio. Perlegant præterea quintum librum, qui Medicis & Pharmacopolis non minus eſt neceſſarius, quàm panis quotidianus. Pulchrum profectò eſt (ſalua omni arrogantia) ex manuum lineamentis infirmitates quaſcunq; præteritas, præſentes & futuras non modò prędicere, ſed & medicamentis ac Medicinæ remediis futuros dolores & morbos auertere, vt ſi qui ſint lethales, leuioribus medicinæ remediis & minoribus expenſis leniantur, ſin minus, omni medicamento curentur, quod profectò ſæpiùs expertus ſum in diuerſis regionibus. Vulnera quoque elapſa & futura prædicere, non minus eſt artis, eorumq; cautionem, & qua ratione euitari poſsint, quod quidem infinitis propemodum viris ſæpè ſignificaui, & ex maximo vitę periculo eos ſic liberaui, prout in ſexto noſtro libro

bro Experimentorum apertiſsimè liquet. Quid prætereà pręſtet Septimus Phyſiognomiæ Liber, item Octauus, omnibus iudicandum relinquo. Scripſerunt alii multi de Iudiciaria longè copioſiùs, ſed vereor, ne artem arbitrati clarificare, eam denigrarint. Quæ igitur experientia multoties didici, in lucem prodere non tæduit, neque me (ſaluo arrogantiæ ſcrupulo) vnquam in iudiciis fefellit hactenus opinio, nec alio iudiciario Libro, quàm Ptolemæi aliquibus dictis vſus ſum, quibus (proh dolor) violentam mortem cuiuſdam Sereniſs. Regis prima fronte ante decennio præuideram, & quod nunc infeſtationis in eodem Regno hoc anno & ſequentibus duobus futuris ſupereſt, præuidi, ſed Deus Opt. Max. reiteratis ſæpè precibus inuocandus eſt, vt ſua clementia & bonitate id auertere dignetur. Prognoſticon in lucem edere ſæpè me voluerunt amici ſingulares cogere, quibus melioribus via & ratione ductus, ſilentiũ impoſui, periculoſiſsimum fore his proximis 3. ann. niſi ſecreta prognoſticatio fieret. Quandoquidem ſi ea, quę naturaliter accidere poſſunt (non mitigato Deo) quis publicet, aut non impune id fecerit, aut ſibi infinitos comparabit inimicos: ſi ſecus grauia & turbida illa, quæ ex Aſtris facilè coniicere poteſt, iudicia celet, ſui honoris iactura facta, mendatii & falſitatis crimẽ facilè incurret. Periculoſum igitur eſt his tribus annis proximè futuris prognoſticari, niſi autoritate & precibus Principum ferè coactus quis id tentarit. Exinde ſequitur, quòd artes Matheſeos certiſsimæ, non modò ſuſpectæ, ſed ſpretæ vbicunque iaceant, niſi titulo, fauore & nomine Magnatum, Principum & Heroûm, aut ſimiliũ tueantur. Ne igitur hoc meum Opus ignorantium iniuriis laceretur, Mecœnatem ei prouidere curaui, ſed vbi neminem huius artis & reliquarum omnium ſororum magis conſcium in toto hoc noſtro Horizonte, quin & vniuerſo orbe expertus ſum, auſus fui S. generoſæ & illuſtris dominationis titulo & nutu ſubiectum Opus Typis committere, ſolita S. D. clemẽtia fiſus, qua quibuſcunq; Muſarum aſſeclis ſemper vltroneus Mecœnas fuerit, & ideo quòd nulla apud S. D. ſit incognita virtus, facultas & diſciplina, faciliorẽ & familiariorem Mecœnatem ſe exhibiturũ eſſe, hisq; rationibus motus, hoc opus S. generoſæ D. commendare & dedicare volui, ſupplicans quibuſcunque modis poſſum, vt illud grato, benigno & humano animo pro innata conſuetudine ſuſcipiat. Demùm plura & maiora ſucceſſu temporis, volente Deo,

te Deó, ſcripturus ſum, vtpote de Hierarchiis Angulorum, Librumq́; Mathematicũ de diuerſis Fabricis & inſtrumentorum Aſtronomicorum, Geometricorumq́; vſibus. Supererit etiam, vt tandẽ his abſolutis, Libros noſtros de Theorica & Praxi Muſicæ in lucem prodam, qui (vt ſpero) Muſicis non erunt ingrati. De noua enim (quam reſeruatam volunt) & veteri Muſica tractabunt, & tandem (ſalua arrogantia) ea continebunt, quæ ad totius Muſicæ perfectionẽ ſpectare videntur. Nec prætermittam Librũ de Concordantia Aſtrologiæ cum Theologia, prout Petrus de Alliaco Epiſcopus Cameracẽſis Cardinalis olim edidit, in lucem ſimul exponere: prę̨terea vſum diuerſorum inſtrumen torum Aſtronomicorum hactenus ſtudioſorum iactura neglectum. Nunc igitur Illuſtris ac generoſe mi Domine, hoc Opus Mathematicum accipias, donec tempus reliqua opera inlucem prodere concedat, quod ſi T. D. placere intelligam, animum ad vlteriora promouebo. Hæc hactenus Coloniæ ſcribebam. Anno M. D. LXII.
Menſe Martio T. Illuſtriſs. ac
Generoſæ D.

Perpetuus ſeruus

Ioannes Taiſnier
Hannonius.

CVIVSCVNQVE FACVLTATIS VIRIS EXPERTISSIMIS IOANNES TAISNIER HANNONIVS, S. P. D.

ONDVM natus erat Liber, imò in visceribus matris aut preli adhuc latebat, cùm ab indoctis & nō benè sanæ mētis hominibus dente canino sępè laniatus est. Quid igitur cùm ille nunc adultus in lucem prodierit, patietur? Profectò mirum foret. Sed oro atq; obtestor, vt nemo priùs nostris operibus inuideat, donec saltem Apologiam cum primo libro & experientiarum in sexto perlegat, obicem sic maledicendi & inuidēdi ilicò reperiet, & si curiosiores quintum librū, septimum & octauum perlegant, quid humanæ creaturæ in eis prodesse potui atque feci, facilè degustabunt. Demùm si quis his perlectis, artis ignarus restet inimicus, modestè si potest reprehendat, aut dictis aut scriptis suo errori medicamen adhiberi curabo.

CHORO.

CHOROGRAPHIAM IN LAVDEM Athi Oppidi natalitii, naturalis ſoli dulcedine ductus, Ioannes Taiſnier Hannonius adſcripſit.

Inſigne Oppidulum quo me genuère parentes,
Hannoniæ illuſtris, tenera luſtrat Athum.
Cuius ſæpè ferox Auſtralia lumina Gallus,
Proripuit ſecum Martia caſtra trahens.
Illinc oppoſitam borealem Flandria plagam
Reſpicit, Occeanis ſæpè coacta vadis.
Phœbus vbi radios ortus infundere terris,
Incipit ab Euro terra Brabanta iacet.
Artheſiam corus dulci ſpiramine nutrit,
Occubuit quorſum Belgica ſæpè phalanx.

IOANNES TAISNIER HANNOnius ad proprium Librum, vt animo conſtanti multorum iniurias perferat.

I liber & videas ne te patientia vincat,
Inuida verba feras, & patiare ſat eſt.
Nedum natus eras ſuſpendebaris adunco
Naſo, te verbis inuidus increpuit.
Quid faciet tandem cùm iam perfectus abibis?
In proprium iaciet tela retorta caput.
I tamen, & parui facias hæc garrula verba,
Dum placeas doctis hoc tibi ſufficiat.
Inuia ſic ſyluas rupes montana fatiges,
Saltus & lucos in nemus omne flue.
Nautica & æquoreo demergas carbaſa ponto,
Pandantur proræ commoda vela tuæ.
Littore in Aegeo tua nunc demiſſa carina
Fluctuet, obſtandum eſt fluctibus aſsiduis.
Nubila ſi quatiant tremulis hanc ſidera ventis,
Non dubites tandem gratior aura foret.
Sin leuis medio inforſan malachia ponto,
Ad tempus tardet carbaſa veliuola.
Circius ardenti facilis deflectet ab Euro,
Nubes obſcuras aëra clarificans.
Quare, agè, tu forti patiaris ſingula mente,
Vt tandem meritis præmia digna feras.

IOHANNI TAISNERIO HANNONIO VTRIVSQVE IVRIS DOCTORI, POETAE LAVreato celeberrimo, Mathematico excellentiſsimo, Muſico expertiſsimo, Iaſpar Spotz Antuerpianus Præceptori ſuo optimè merito.

QVid motus cœli & lucentia ſydera præſtent,
Rebus in humanis illa quid efficiant.
Hoc ſolus noſti rerum expertiſsime Doctor,
Saltem arte hac raros nouimus eſſe pares.
Et quia cœleſtum eſt diuina ſcientia rerum,
Quæ niſi diuinis noſcitur ingenijs.
Sæpiùs Vraniæ mendacem ſpreuimus artem,
Sæpeq́; fallaces nouimus Aſtrologos.
Sed tu præ cunctis hodie es mortalibus ille,
Veros effectus ſydereosq́; notans.
Fortunam, vitamq́; hominum promittis ab ortu,
Iudicio nunquam decipiente tuo.
Mens tua diuina & caſus præſaga futuri,
Mortales cogit nomen amare tuum.
Viuere te cupiunt multos feliciter annos,
Poſteritas poterit ſic meminiſſe tui.

THOMAE RVPEI ATTREBATENſis ad Ioannem Taiſnier Hannonium, Doct. Poëtam Aſtrologumque Carmen.

AD te quod nequeam fugientem ſiſtere Muſam,
Currentesq́; leui à murmure rupis aquas.
Hoc ſyncerus amor facit ornatiſsime Vatum
Attice & hoc noſtri pignus amoris erit.
Si quid habet nigri, ſi quid delirat vtrumque,
Elue vel recta dirige quæq́; via.
Si rude diſtenta carmen libraris amuſsi,
Rideo naſutos Muſa ſerena mea eſt.
Sint puri fontes rupes mea dulcis amicis,
Sit procul à noſtro turba canina choro.
Muſarum noſti rupes & Apollinis antra,
Syluarum Nymphas, ſyluicolasq́; Deos.

Inge-

Ingenio cœli ſpatium comprendis & Aſtra,
Et ſuadela tuo ſemper in ore viget.
Acreq́; iudicium retines in rebus agendis,
Iupiter hoc Pallas iußit habere ſophos.
Hoc eſt, quur noſtra currant tibi carmina rupe,
Heu mihi quàm ſurdo nomine pauca canunt.
Hoc eſt dum nequeam celeri te inuiſere greßu,
Ad te cur citior me, mea Muſa fugat.
Nunc habito mecum ter ſcißa eſt tibia dextra,
Sum monſtro ſimilis, quid niſi pauper ago.
Si tamen imperites, veniam quocunq; vocabis,
Et ſi non me pes, mens, animusq́; ferent.
O ſi Pegaſias præſtet mihi Iuppiter alas,
Quàm leuiter pennis teq́; tuosq́; ſequar.
O mea ſi multo rupes modò tinniat auro,
Quàm breuiter multis cingerer obſequijs.
Et tibi ſi nummis Taiſneri tinniat arca,
Quàm magnus Vates Aſtrologusq́; fores.
Nil ad te faceret Maro, nil Smyrnæus Homerus,
Plus alijs caneres grande ſacrumq́; melos.
Aſt quia diuitias nobis fortuna negauit,
Nil ſumus, & noſtrum carmen habetur iners.
Sperandum tamen eſt, ſacros Deus ipſe Poëtas,
Aſtrologos numeris ingenioq́; beet.
Interea firmo iunget nos gratia nexu,
Viuamus quantum fata Deusq́; ſinant.
Hæc tibi ludebam nuper ſub rupe ſiniſtra,
Attice Taiſneri viue valeq́; diu.

RESPONDET TAISNIER THOMAE RVPEO Attrebatenſi, Poëtæ celeberrimo, dicens Cauernas ſuas capere quicquid poſſent rupes.

AD me quòd nequeas fugientem ſiſtere Muſam,
Hoc ſi non capias, rupeus eſſe potes.
Hoc tua ſaxa meis certum eſt debere cauernis,
Hoc ſyncerus amor rupeus ille facit.
Nam tua Muſa nequit rupis per ſaxa moueri,
Quam non percipiat noſtra cauerna citò.
Rupibus en noſter lucus veſtitur vtrinq;
Muſa quibus nequeat clàm ſtrepitare tua.

A quis

A quibus effluitant fontes, dulcesq; liquores,
Quos videas lucos, mox penetrare meos.
Si quem igitur rupes possunt præstare liquorem
Aptum carminibus, nostra cauerna capit.
Non mirare igitur tua si horum conscia Musa,
Lucorum hæredem ad confluat illa suum.
Nec mirare magis, si rupea saxa cauernæ,
Obsequium præstent, quis sine dispereunt.
In qua habitant Nymphæ, Musæ, Phœbusq; Poëtæ,
Ingeniiq; sacri, syluicolæq; Dei.
Quos tua de liquida demulcent carmina rupe,
Concaua quæ penetrant sacra Apogæa Deum.
Hinc tua saxa meis semper coniuncta cauernis,
Perpetuum firmant fœdus amicitiæ.
Sint procul hinc infesta Phalanx, asiniq; cohortes,
Nec minus à nostro secta canina choro.
Quòd scribas habites tecum ter tibia scissa est,
Absimilis monstro haud quòd nisi pauper agis.
Cui imperitem nil est, venias quocunque vocaris,
Non pes neq; animus, sed tua Musa fluat.
Tibia si scissa est, sociam tibi consule Panos,
Aptos quæ calamos motu Syringa parat.
Non miser es, tales nullos nam sacra poësis
Cognouit, nummis si tua Bursa caret.
Castalios hauri sacro de fonte liquores,
Iungantur capiti Laurea serta tuo.
Ad tua vota aderit Bacchus, Venus, almaq; Musa,
Lucus quo inuoluas membra supina dabit.
Tinniet atque tibi Taisneri sacculus auri,
Si te nummorum plena crumena beat.
Nobis diuitias nunquam fortuna negauit,
Quas pro mortifero spernimus hoste diu.
Quis sine & Astrologi insomnes, sacriq; Poëtæ,
Nec doctus Vates, desijt esse Maro.
Esto igitur sacris contentus siccine Musis,
Quæ capiti imponent Laurea serta tuo.
Interea multos viuas feliciter annos,
Lignea sit genibus tibia iuncta tuis.
Viue etiam sacros inter numerande Poëtas,
Sic tua pro meritis Musa trophea feret.

IOANNES TAISNIER Hannonius ad quemuis Zoilum.

Zoile macrescas solus tua damna rependes:
Non curat noster liuida verba liber.
A nullo petijt precibus flexitq; fauorem,
Complicuit nullos in sua vota viros.
Nam proba merx faciles mecœnates sibi promptos
Vendicat: & prauos respuit illa viros.
Zoile tu tibi sis flagrum, sed tempore longo,
Quare, agè, tu inuideas Zoile perpetuò.

IASPAR SPOETZ AD Aemulum.

Liuide Taisneri nomen cur dente canino
Rodis: & insanum tollis in astra caput?
Murmura nulla iuuant, nec liuida verba: sed ipse
Cùm inuideas proprio fungeris officio.
Rodere consueto genuino dente mathesim,
In proprium haud cesses flectere tela caput.
Nil agis, inuideas, mathesis tua pectora pungat,
Taisnerius Princeps vsq; mathesis erit.

Ad quosuis Aemulos.

Aemulus inuideat, nec nostris antè libellis,
Quàm primum & sextum perlegat ille libros.

IN VERAM CHEIROMANTIAM Lamberti Gruteri Venradii Carmen

VT celebrent omnes Diuini facta Parentis:
Naturæ facies conspicienda venit.
Machina totius factorem te docet orbis,
Astrorum cursum dum vides atq; statum:
Dum vides & rutilum Solem, Lunamq; vagantem,
Mundo alternatim lumina ferre sua.
Splendida syncerum dum ducunt æthera vultum,
Ac maiestatem sydera clara probant.

Anne

Anné elementa simul concordi pace ligata
Quattuor, auctorem te, minùs, esse docent?
Quùm sursum videas ignemq; ac aëra ferri,
Sed loca, Aqua et Tellus infera semper ament.
Quùm tellus vario fundit munuscula fœtu,
Quùm benè vernaleis reddit & annus opes.
Detestêre quidem cunctos, qui condita casu,
Se in molem casu conuoluïsse velint.
Cætera deinde Dei tibi facta notanda putato,
Si dubiam stabilis non habet ordo vicem.
Nónne hominum vultus varios, simulachra Deorum,
Simplicis auraï signa referre vides?
Atq; minora fidem faciunt tibi (credulus adsis)
Testanturq; Deum, membra munita quidem.
Os homini sublime datum, cœlumq; tueri
Iussum, conspiciat quò benefacta Dei:
Hæc animo voluat vigili noctesq; diesq;,
Satorem rerum laudet vbiq; Deum.
Res miranda magis: Manui quod & indidit ipse
Indicia, agnoscat quisq; futura sibi:
Naturam discat propriam, fatalia noscat
Quæq; cauere queat certa pericla sibi.
Officio fungi prudentis nónne videtur,
Quisquis cognôrit antè futura sibi?
Certè. Nam poterit præuisa incommoda forsan
Pellere, quò studijs mitiget illa suis.
Nec poteris frustrà ductus causarier ortos,
Non hos efficiet, crede, plicata manus.
Experiare licet, quantarum commoda rerum
In vita apportet cognita ritè tibi.
Magnus Iobus ait, σημήϊα posita nostris
In manibus, cuncti vt noscere facta queant.
Hæc opifex ergo, rebus causa ipse creandis
Esse notas voluit, stigmata nosse, dedit:
Non quia sic fieri prorsus, vel debeat esse
Omninò, forsan sed fore commoneant.
Si lubet hanc artem, Lector, cognoscere, certè
Iam potes, en methodo quæq; capesse bona.

ABSOLV-

ABSOLVTISSIMAE CHYROMANTIAE LIBRI OCTO, INFINITIS PROPEMODVM FIGVRIS ILLVSTRATI,

In quibus quicquid ad Chyromantiæ, Physiognomiæ, & naturalis Astrologiæ perfectionem spectat, continetur. Et peria- xiomata de signorum faciebus, & cæt.

Autore Ioanne Taisnier Hannonio vtriusq; Iuris Docto- re, Poëta laureato, Musico excellentissimo, &c.

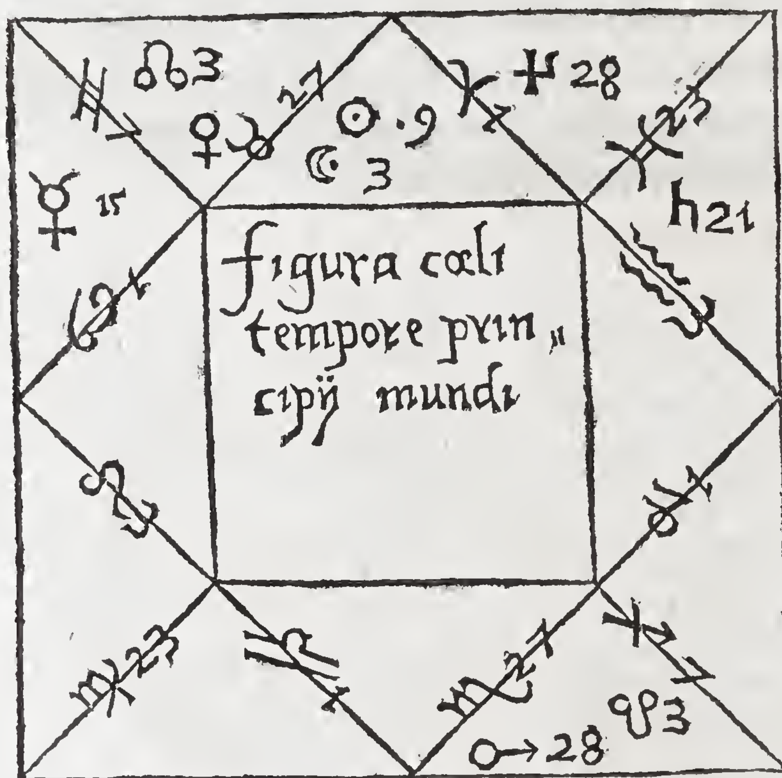
Eiectis execrabilibus artis magicæ vanitatibus, diabo- licæ inquam, non diuinæ nec naturalis, reiectisq; alijs su- perstitionibus, atque dictis eorum, qui ex Astris omnia futura necessitate fatali euenire senserunt, quiq; termi- nos Astronomicæ potestatis respectu liberi arbitrij su- perbè excesserunt, refragataq; eorum opinione qui futu- ra aliqua, quauis humana scientia prædici posse negant, Astrologia videlicet, Chyromantia, Physiognomia, dum hoc solummodò diui- næ mēti reseruatū astruunt, ipsius bonitati ac liberalitati derogant. Si namq; Deus immensa suijpsius munificentia cælestibus corporibus ac elementaribus virtutibus, nouas res quotidiè vt mineralia, vegetabilia, nouaq; animalia, & hominem alterum quoq; producere ac generare concessit: volucres quoq; cæli, & animalia naturali instinctu, aëris perturbationē & temperiem futuramq; cæli serenitatem, motu aliquo corporis, prænunciare donauit, quis homini suā ipsius imaginem gerenti cuiq; diuinum quid afflatu suo inspirauit, futura mo- do aliquo prænoscere, magis quàm volatilia & quadrupedia, & altiùs elar- gitum negabit? Præ cæteris ergo Noam, exinde patres alios (testibus Iose- pho & Beroso Caldeo) alijs non minùs diuinis & cælestibus disciplinis edo- ctum, Astrologiam celitùs (quod facilè credi potest) docuit, qua ille Arme- nios & Schytas post vniuersale diluuium instruxit, vt quid initio & cardi- nibus eius per anni reliquum futurum esset decernerent, ob quam rem illum diuinæ mentis participem dixerunt. De quo vniuersali diluuio Moses Prophe ta loquens præmisit causam, quæ Mathematicis rationibus etiam facillimè cal culari potest ex stellarum influxu, aspectu, coniunctionibus diuersis (teste Albumasare) præsertim ex maxima coniunctione Saturni & Iouis, in Can- cro, signo aqueo, in imo cæli constitutorum, quæ contigit annis Romanis 279. diebus 248. horis 9. ante ipsum diluuium ex qua & præsenti figura, & cæli themate, & syderū constellatione facilè licuit calculi ratione siue Arith- metica supputatione, et thema cæli principij mundi erigere, cuius ignorantes, non facilè fidē adhibebunt, ideo libuit hîc vtrumque thema Mathematico & Arithmetico calculo, supputata ad maiorem elucidationē apponere. Sed vnde effluxit redeat oratio, ad Noam patrē illum multarū gentium, qui Caldeos & Aegyptios æque doctos fecit, nec minùs et nos per hanc quam Theologiā natu

Noam. Iosephus Berosus. Moses.

Petrus de Aliaco.

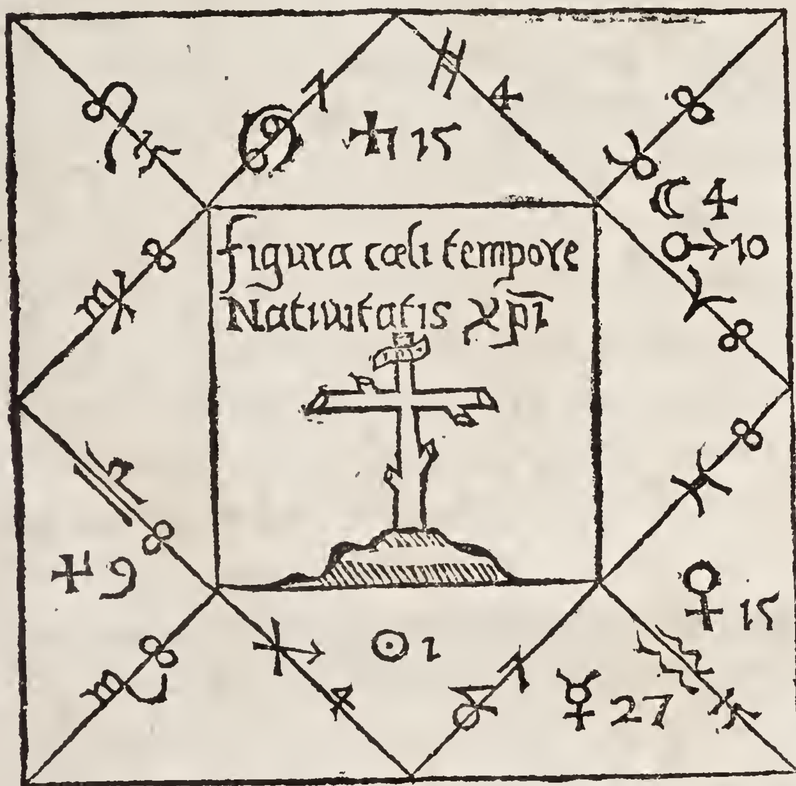

ralē Petrus de Aliaco Episcopus Cameracēsis Cardinalis in libro de concordantia Astrologiæ cum Theologia nuncupauit, dum syderū cursus emensi atque edocti fuerimus, agnito cæli situ, ac stellarum dispositione per interrogatiōis ascendens siue per horam exitus infantis ex vtero materno, perq̃; coniunctiones & aspectus planetarum atq; Eclipses luminarium, futura contingentia in hoc seculo, non tamen necessitate absoluta, sed cōditionata Socrates. *præuidere poterimus, prout Socrati benè placuit. Cùm enim thema suæ natiuitatis Astrologo cuidam examinandū discipuli dedissent, Astrologū nil boni de eo inuenire posse asserentē, sed peruersissimum, et in omne malū, furtum, rapinas, luxuriā, latrocinia, ꝓpensissimum affirmantē: alter discipulorū pugione nitebatur trāsfodere, dicēs Astrologū falsò mētitum esse, cùm Socrates omni vitio carens, eis semper fuisset lumē et speculū optimæ vitæ, & eruditionis extremæ. Socrates verò vtriq; satisfaciens, dixit Astrologū in sua arte fuisse peritissimum, naturaliter et correctissimè de eo oīa diuinasse, eumq̃; omnibus antè dictis vitijs fuisse ab astris inclinatissimū, sed potestate diuina tutus, liberoq̃; suo arbitrio oīa euitasse ratione et bona viuendi cōsuetudine,*

ne, quod omnibus idipsum licet. Astra etenim nō cogunt, nec necessitant, sed fortiter inclinant, quorum inclinationibus fortis (vt dictum est) potestate diuina tutus, & libero arbitrio resistere potest. Est namque cælum (quod Theologi Caietan. Psal.140. *quoq; non inficiantur) vt Thomas de Vio Caietanus super Psalm.104. Vehiculum diuinæ virtutis, quo mediante motu & lumine densitatum, ac stellarum ipsius tanquā secundis causis, Deus cuncta hæc inferiora et elemētaria corpora ordinat atq; disponit, ex quo vultus seculi huius subiecti sunt lationib. superioribus (vt omnis huiusce mundi virtus inde gubernetur) vt Philosophus & Astrologus attestantur. Vnde cognita cæli dispositione, futura mūdi cōtingentia,*

tia,facilè admodum erit præcognoſcere. Cùm namq; Deus cælum ſicut pellem extenderet,formans vniuerſitatis librũ,futura quoq; accidentia quæ vim naturæ minimè excedunt, in eodem mirificè deſcripſit, vnde cæli enarrant gloriam Dei, & opera eius annunciat firmamentum. Et Deus fecit luminaria magna, vt vltra temporum diuiſionem eſſent nobis in ſigna, videlicet futuræ peſtilentiæ, belli, penuriæ, pacis & abundantiæ, ac cæterorum naturalium euentuum, nec eis cauſalitatem attribuit Moſes legiſlator, ne Iudæi ſimplices à vero Dei cultu deuiarent, quòd expoſitorum aliqui minimè tacue- Moſes.
runt vt Alphonſus Epiſcopus Abulenſis (neque enim hoc de ſignis cæleſtibus intelligi ponit) cùm non luminaria, ſed ſtellæ cælo affixæ, ſigna eiuſdem effi- Abulẽſis
ciant. Noluit quoque & filius Dei vnigenitus Ieſus Chriſtus tanquam verus homo libri æternitatis eiuſdẽ literis deeſſe, vt ea quæ hominis ſunt, velut natiuitas, mortis aculeus, & alia plurima per figurã cæli ſignificarentur, quæ tamẽ vim naturæ humanæ minimè excedunt. Non ea q̃ ſoli poteſtati diuinæ merè ac liberè ſubſunt, non ꝙ figura cæli cauſa eſſet, ꝙ Chriſtus naſceretur, ſicut nec oracula Prophetarũ cauſa fuêre ꝙ Chriſtus pateretur, ſed potiùs (vt inqt Alber. in ſpecu- Albertus
lo) ſignificatio fuerat, & vero verius ipſe erat cauſa, quare modus admirãdæ ſuæ natiuitatis per cælũ ſignificaretur,

cuius thema cæli hîc etiã libuit apponere. Hactenus cum præcedẽtibus duobus nõ viſum, cuius aſcendẽs fuit octauus gradus virginis, prout teſtatur Albumaſar differentia 1. tracta. 6. in cap. de aſcenſionibus imaginũ. Itidẽ allegat Albuma-
Albertus Mag. ex quo dicit Albumaſar, Et aſcendet in prima facie virginis ſar.
puella, et addit Albertus: Et iam ſcimus, quòd aſcendẽte eadẽ parte cæli natus Albertus
eſt Dominus noſter Ieſus Chriſtus. De huius figuræ iuditio omni reuerentia præmiſſa, modeſtè ac temperatè tractandũ eſt. Verùm ne nos contra dicta Catholicorum, S. Rom. Eccleſiæ obediẽtiam ac diuinam legẽ, contraq; veram ac naturalẽ Aſtronomiam, in prognoſticãdis futuris, cõtingat in hoc ſeculo, oberrare, & vt ignaris maledicẽdi ſuſpicio auferatur, tria oportet noſſe futurorũ euentuũ genera. Primò aliqua ſunt quæ habent cauſam determinatã et infal- Primò
libilem, vt motus cæli, ortus et occaſus ſignorũ, coniunctiones planetarum, & luminarium Eclipſes et ſimilia, in quibus eſt determinatio et infallibilitas ex parte motoris, ac etiam omnis impedimenti remotio ex parte qualibet, niſi in quantum ſubiacẽt diuinæ voluntati, quæ tamẽ ſemper ordinatè agit, et de his vera ac certa eſt aſtrologica ſciẽtia, atq; experta ipſorum præcognitio, quibus

præcognitis, & eorum effectus facilè elucescunt, vt sunt generalia mundi huius accidentia, bella, fames, pestilentiæ, pax abundantia, sterilitas, regnorum sectarumq; mutationes, grandines, aërisq; maximæ perturbationes, elementorum commotiones, terræmotus & similia, quæ ex cælesti influxu atq; elementorum cõmotione, quæ vi syderũ aguntur quotidiè, vel de æuo in æuũ euenire concernimus, quæ quoniã ab vniformi cæli motu inuariabiliter æquè dependent: ni secùs à prima causa secundæ miraculosè impediantur (vt suprà diximus) peritissimus in his Astronomus, nõ longè à veritate aberrabit. Verùm quæ potest Deus potestate absoluta, nunquam vel raro fient, quia sequeretur, quòd Deus faciat aliquid & minùs ordinatè agat. Quum tamen quæ fiunt à Deo ordinata sunt, teste Apostolo. Neq; in his ponendum est miraculum absq; necessitate, vel nisi in re magna, vt in Morte Christi, in Solis defectu sine Eclipsi, de qua dixit Dionysius Ariopagita, tota mundi machina resoluitur, aut Deus naturæ patitur, quia Eclipsis Solis nõ erat naturalis: præterea tempore necessitatis Iosue in Solis contra naturã retrogradatione.

Secundò *Secundò aliqua sunt futura contingentia, quæ causam habent indeterminatam & fallibilem, sicut sunt operationes hominum puræ, meræ, & simpliciter voluntariæ: atq; ideo non habent determinatam veritatem, neq; determinatam falsitatem (prout dicit Philosophus Nam voluntas hominis indeterminata est) & ad vtrumq; vertibilis, videlicet ad opposita, atq; ideo fallibilis, quia etiam volenti aliquid perficere, multa occurrere possunt impedimenta: & propterea cùm sit ipsa anima hominis nobilior cælo, nec posit illud quod corporale est in animam agere, quæ spiritualis est, ideo non potest cælum voluntatem humanam immutare, neq; in eam nisi indirectè inclinando agere, & ideo talia non possunt Astronomica, vel quacunque alia scientia humana, sed quodammodò coniectura præsciri.*

Tertiò. *Tertiò aliqua sunt quæ habent causam determinatam, sed aliqualiter fallibilẽ, vt ea quæ partim à voluntate hominis, partim à cæli influxu dependent: & hoc, quia cùm homo naturam habeat bipartitã, vnam scilicet cælestem & æthercam, videlicet animam intellectualem: alteram verò ex elementorum compagine propagatam, quod est corpus caducum & mortale: eapropter eandem oportuit duobus agi principijs, cæli scilicet influxu & voluntate, & sic effectus & operationes eiusdem variæ & mixtæ inueniuntur. De his igitur cùm magis animæ quàm corpori approprientur, minusq; voluntati subsunt hominis, vt bona fortunæ, corporis & animæ habitudo, ac veluti sensus & intellectus, sanitas vel infirmitas, longus vel breuis vitæ terminus, et vt plurimum beothanata mors, quæ vix humana voluntate & sapientia regi vel moderari possunt, de his Astronomus verum & rectũ profert iudicium, non tamen vt de prioribus, ita penitùs infallibile, veruntamen sufficienti ac probabili fundatum coniectura. Cùm enim cælum ad hoc vel ad illud, humanum corpus alteret atq; disponat, bonam quoq; fortunam vel malam homini inspiret, non poterit propria voluntate corpus propriũ de insano sanum facere: (de his dicta sunt hæc, quæ à natura sunt) nec poterit similiter bonam fortunam sibi in negotijs humanis, ac dignitatibus & honoribus ap-*

pro-

propriare. Et sic de memoria, intellectu, longa ipsius vita, & de cæteris. Nec inficiendum est, hominem tamen penitùs humana scientia, sapientia, ac prouidentia posse stellarum opus adiuuare, vel incuria & malo regimine abbreuiare, sed hoc rarò & per accidens euenit. Quæ verò humanæ voluntati subijciuntur, & ab eadem moderari vel corrigi possunt, licet sunt corpori à cæli influxu naturaliter insita & propagata, vt concupiscentia et ira, ex quo aliqui ad desideria, voluntatem, aliqui ad iram & vindictam, aliqui ad bonos mores, philosophiam, virtutes & temperantiam, ad fraudes aliqui, bella, rapinas magis proni existunt. De his potest naturale iudicium proferri, ad quod cælum naturaliter inclinat atq; disponit, & sic naturali humanaq; coniectura fundatum. Quum autem homo sit animal politicum, ipsumq; Deus intellectuali spiritu insignierit, atq; cælesti radio vultus sui, & rationis lumine illustrauerit, animamq; eidem liberam ac voluntatem cum potestate arbitrij sui, super humanas affectiones, ac syderum inclinationem donauerit, his mediantibus (præueniente diuino lumine) humani corporis affectiones, & passiones in diuinam & supernaturalem alteram naturam transferre & commutare poterit. Vnde in his Astronomorum ac cæterarum humanarum scientiarum iudicium est fallax & inane. Quòd de brutalibus hominibus, qui non ductu rationis, quin voluptatis affectu humanam naturam in irrationalem commutant, vt plurimum verax fiet, prout multorum dictis & scriptis sæpè experieutia compertum est. Ionichus *enim quartus Noæ filius, tertio anno post diluuium natus, Astronomiam inueniens, futura multa præuidit, præsertim de ortu quattuor regnorum eorumq; occasu, deditq; consilium Nemroth, quomodo regnare posset, syderum omnium cursus sciuit & notauit, stellarumq; habitudines contemplatus est.* Item *Prometheus vir acutissimi ingenij Astrologiam primus inuenit, eamque Assyrios docuit, vsumq; annuli ferrei inuenit, quem quarto digito (quem medium siue annularem vocamus, in honorem cordialis venæ) ferendum suasit. Demùm ciues aureo vti voluit, libertos argenteo, seruos ferreo.* Item *Thales Milesius, vnus ex septem sapientibus dictus, de cõuersione & æquinoctio, primus inter Philosophos scripsit de Astrologia solares Eclipses, siue labores & versiones prædixit, ab Aegyptijs Geometriam edoctus, tempora anni fertur inuenisse, & annum in 365. diebus diuisisse.* Item *de Astronomia multa scripsit, quæ in ducentis carminibus comprehendit, fructuum & olei vbertatem anni futuri nouit. Ridiculum quoddam de ipso, scientiæ inimici aliquando in medium proferre ausi sunt, artem ideo denigratam arbitrati, dum scilicet à vetula quadam nocturno tempore ad astra contemplanda, è domo conduceretur, in foueam præter solitum à truphatoribus paratam, incidit, eoq; lugente, dixit vetula: Tu quidem ô Thales quæ ante pedes sunt videre nequis, quomodo quœ in cælis sunt, posses cognoscere?* Item *Aracus Astrologus cum Eudoxo (teste Augustino) vniuersum se numerum stellarum comprehendisse & scripsisse iactauit, quos illa contemnit autoritas quæ dicit ad Abraham: Aspice stellas & numera eas, si potes, Genes. 15. Astrologiæ librum scripsit elegantissimum, teste Cicerone, libro primo de Oratore.*

Ionich⁹. Nẽroth. Prometheus. Thales Aracus. Eudoxus Genesis. Cicero.

Constat inter doctos homines Aracum scripsisse librum Astrologiæ de cælo & stellis. Item Ptholomeus philosophus Mathematicorum facilè princeps, Almagestum opus inquam diuinum & perspectiuam edidit, & de indicijs quadripartitum, Centiloquium ac alios multos libros scripsit. Item Campanus Maximus Astronomus, errores in Ptholomei magna calculatione adinuenit, quoad lunæ & stellarum motum, ac in nonnullis alijs: hunc tamen præclarum virum excusauit, cùm id ei non peruenit ex ingenij defectu, verùm ob temporis penuriam. Eius opera sunt Theorica, & Computus manualis, qui quantum ritibus Ecclesiæ Romanæ conueniat, lectoribus censendum linquo. Item Guido Bonatus Astrologus, in sideralibus disciplinis vniuerso occidenti notißimus, & celeberrimus fuit. Item Ioannes de Monteregio germanus, nō minor Anaximandro Milesio, aut Syracusano Archimede, ob Astronomiam cæterasque Mathematicas disciplinas, à Mathia Pannoniæ rege & Nurmbergensibus perpetuo donatus stipendio, & in Germania, Pannonia, ac Romæ magno in pretio habitus est. Qui cùm in Vngaria Kalendarium perpulchrum, nonnullaque alia Astronomica opera, magnis laboribus, celebritate sui ingenij composuisset, Ephemeridesque, inductis nouis Astronomiæ tabulis, reprobatisq́ Gerhardi Cremonensis Theoricis, Romam, ad emendandam Pasthylen Dionysij Computum, à Sixto quarto pontifice maximo accitus, dum plurima posteritati parat, non sine magna studiosorum iactura, morbo perijt. Vsus est præceptore Georgio Burbacchio, in Mathematicis excellentißimo, cuius Theoricæ adhuc in vsu restant, quas hactenus nemo tentauit commentari nec corrigere. Sunt & propemodum alij infiniti, qui in vola manus pro numero septem planetarum, totidē montes effinxère. Exinde Chyromantia dicta est, quòd ex lineis ibidem apparentibus, hominis complexio, affectus, vita, fortuna facilè cognosci possunt per linearum harmonicam correspondentiam, seu per cælestia hæc quædam stygmata, nobis à Deo, & natura illic impressa.

Et q̄ Deus (autore Iob) posuit in manibus hominum, vt inde noscat vnusquisq; opera sua. Hac Chyramantia vsus est Pythagoras, qui adolescentum mores, naturas & ingenia, ex oris & vultus, totiusq́; corporis filo ac habitu coniecturabatur, quemque idoneum iudicabat, eum in disciplinam recipi iubebat. Idem cōsueuisse facere Pharaonem Indorum regem narrat Philostratus. De hac Chyromantia scripsiße dicuntur viri grauißimi, tum doctißimi: Hermes, Alchyndus,, Pythagoras, Pharaotes Indus, Zopirus Helenus, Ptholomeus, Aristoteles, qui ad Alexandrum suum discipulum scripsit, Capitulo 13. Scias certò Alexander, quòd nil vacui & otiosi facit Deus gloriosus, sed omnia facta sunt ex causa probabili, & certißima ratione. Ideoq; nil magni tentes, præter cōsilium alicuius periti in scientia Astrorum, nec insipientium dictis fidem adhibeas, qui dicunt scientiam Astrorum ita difficilem, quòd nemo ad ipsius cognitionem peruenire poßit. Nesciunt quid dicunt, quia apud potentiā intellectus nihil est difficile, & cuncta sunt scibilia secundum viam rationis. Sunt alij non minùs stulti, dicentes, Deum cuncta præuidiße, et præordinasse ab æterno, et cuncta futura de neceßitate euenire: vnde dicūt, quòd nil

Pholomeus. Campanus. Guido Bonatus. Monteregio. Anaximander. Archimedes. Burbacchius. Chyromantia. Iob. Pythagoras. Pharao. Philostratus. Autores Chyromantiæ.

nil prodest futura præcognoscere, ex quo debeant necessariò euenire. Quid ergo valet scientia stellarum, Astrologia, qua futura præcognoscuntur? Errant similiter & turpiter falluntur, quia quamuis quædam sunt necessariò futura, tamen si præsciantur, lenius tollerantur Verbi gratia, quando homines futuram aëris hyemalis tempestatem, nimis frigidam præcognoscentes, remedia tempori prouident: similiter si futura sit sterilitas rigida, si pestis in tali loco futura sit, & sic de alijs. Item *scripsit Alpharabius, Galenus, Auicenna, Rasis, Iulianus, Maternus, Loxius, Philemon, Palemon, Constātinus Africanus. Ex Romanis deniq. principibus Lucyus Sylla, Cæsar dictator eius: Ex posterioribus tandē Petrus Apponensis, Albertus Teutonicus, Michael Scotus, Antiochus, Michael Sanouarola, Anthonius Cermisomus, Petrus de Archa, Andreas Coruus, Bartholomeus Cocles, Tricassus,* Ioannes *indagine, plerique alij doctissimi medici.* Intereà *ridiculosa quædam Plinij dicta, hîc recitare libuit, qui Aristotelem cauillatur, quòd lineis manuum aliquid tribuerit, dicens Aristot. non modò credidisse vitæ aliqua esse præscita in corporibus ipsis, verùm etiā breuis vitæ signa pdidisse, dicētem: Raros dētes prælongos digitos, plumbeum colorem, pluresq. in manu incisuras: contrà longæ esse vitæ incuruos humeris, et in manu duas longas incisuras habentes, auribus amplis, & plures quàm* 32. *dentes habentes. Item Polydorus de inuentoribus rerum, vir certissimè doctus, sed in hac opinione somnolentus et ebrius dixit illis qui Chyromantiam exercent, egestatem semper imperare. Qui (vt ait Cicero sub finem primi libri de Diuinatione) sibi semitam non sapiunt, alijs viam monstrant, & quibus diuitias pollicentur, ab eis drachmas ipsi petunt. Illius sententiam ridiculosam respuo. Non nouit* Ioannem Indagine, *peritissimum Chyromanticum Decanum fuisse maioris Ecclesiæ Franckfordianæ, nec Lucam Ganricum Chyromanticum & peritissimum Astrologum, qui sibi quotannis pro Matheseos etiam rarissimis lectionibus ferrariæ* 1500. *ducatis imperabat: & tandem Episcopatu Phonensi prouisus. Stultum esset multos & infinitos alios Mathematicos in medium hîc afferre, quum inter omnes artes, quas* I*uristæ alijque de pane lucrādo communerant, hæc longè primatum obtineat, quæ omnes reliquas scientias & artes citra sui cognitionē imperfectas linquit, præsertim Medicinam. Nam totus corporis tēperies (vti ex Galeno medici constanter affirmant) ex tactu solius volæ manus percipi potest, cur non ergo ex eiusdem manus constitutione (quoniam corpus temperaturam, mores quoque sequuntur) ingenium, temperiem, morbos, sanitatemque indicabimus? Nam neque frustrà à Pythagoricis probata fuit Chyromantia, neq; nouum est, eos ex lineamentis corporum mores coniecisse. Et si medici (prout dictum est) ex manus tactu temperiē corporis denunciare audent, longè certius Chyromanticus ex certis incisuris & lineis manuum (quas non frustrà à natura creatas scimus) morbos, mores, fortunas, vitæq. terminos prædicere & præscire potest. Quum humana manus (teste Aristotele) facta sit, tanquam instrumentum instrumentorum in humano corpore, & organū organorum. Ac rursum, si germanæ sunt scientiæ & disciplinæ, Chyromantia, Physiognomantia,*

Romani Chyromantici.

Plinius.

Physiognomia.

Polydorus.

Galeno.

tia, Pedomantia, & Astrologia, vt omnibus liquet: fatebimur hasce in maximo pretio semper fuisse habitas, nec à Religione & Romanæ sedis obedientia aliquo modo alienas esse. Nam omnes Philosophi expertissimi, sanctiq; viri, immò & ipse Christus Physiognomiæ non parum attribuit. Nam Saluator noster Christus ex oculis totum hominem dijudicat. Etiam vulgus ex fronte pudoris impudentiæq; certa signa conijcere audet. Et in summa ipse Socrates à Physiognomia notatus impudentiæ aut impudicitiæ, ac perditæ libidinis, cùm alioqui esset continentissimus, integerrimæq; vitæ, liberè tamē fassus est, naturâ quidem plus æquò in Venerem esse propensum, verùm studio atque ratione ductus, illos effrenes motus mitigasse. Trogus quoq; seuerissimus autor (teste Plinio) ex facie totum hominem describere non erubuit. Nam frons, inquit, vbi magna est, segnem animum subesse significat: quibus parua, mobilem: quibus rotunda, iracundum: quibus supercilia porriguntur in rectū, molles notat: quibus iuxta nasum flexa sunt, austeros: quibus iuxta tempora inflexa, derisores: quibus in totum demissa, maleuolos & inuidos. Oculi quibuscunque sunt longi, maleficos esse iudicant. Qui carnosos è naribus angulos habent, malitiæ nota infestantur. Candidi pars extenta impudicitiæ notam habet. Qui identidem aperire & claudere solent, inconstantiæ nota vexantur. Aurium magnitudo loquacitatem & stultitiā denotat, hæc Trogus. Adamantus hoc Trogo non inferior, Sophista, Medicus non vulgaris, Physiognomica descripsit, medicinæ et Medicis nō minùs vtilia atque necessaria, quàm circa indicia prædictionesq; versantur. Aristoteles etiam nō modò Physiognomiæ, sed & Chyromanticæ (vt anteà dictum est) meminit, atq; eis multum tribuit. Infinitique alij, non minoris autoritatis viri, harum artium meminerunt. Ne mirum igitur, si multi moderni viri etiā doctissimi huius artis Chyromantiæ, Physiognomiæ, Pedomantiæ, et Astrologiæ, multa veritati nō aliena, scripserunt. Quorum exempla sequutus, magnam orbis partem oberrans, omniū probatissimorum hîc inde opiniones colligens, idē in octo hos libros redigere volui, posteritati me accommodans. Et ne nostra inuidus opera clàm denigrare possit, exempla & multa experimenta in sexto libro veritati conformia adieci, ex quibus, aperto ingenio, propensior & obligatior infinitæ clementiæ suæq; diuinæ essentiæ fui immortales gratias referre, quæ mihi & posteritati tantam scientiam elargire sua clementia dignata est, vt quæ cauenda sunt (reseruatis reseruandis) vt prius facilius quiuis euitare possit, & mediantibus futuris bonis ad æternam beatitudinem aspirare.

Christus. Socrates. Trogus. Physiognomia. Adamantus. Aristoteles.

QVOD ASTROLOGIA SIT NON RARO Chyromanticis necessaria, & de laude ipsius, & Mathesis ipsiusque quattuor quantitatum

CAPVT II.

POTIOREM ætatis meæ partem LIII. annos nunc natus, in diuersis studiorum generibus versatus, totam ferè Europam Magnam Africæ, Asiæ, Ameriæq; partē perlustraui, expertissimorum viro-

virorum vbique varias in diuersis facultatibus opiniones colligens, collectas (vt par erat) in publicis Scholis & Academijs auditoribus communicaui, præsertim Romæ, Ferrariæ, *Venetijs, Paduæ, Florentiæ, Panhormi, publicè legendi prouinciam suscipiens, doctissimorum Mathematicorum, aliarumque facultatum, virorum opinionibus collectis, Thymocratis, Euclidis, Achimedis, Hypparci, Milei, Ptholomei, Omar, Haly Albenragel, Haly Albencorath, Alchabity, Albumasaris, Victruuij, Guidonis Bonati, Copernici, Messahalach, Petri de Aliaco, Alphonsi regis,* Iacobi *Stabulensis, Ioannis Farnelij,* Ioannis *Sacrobusto, Iulij Firmici, Gardani, Appiani, Hermetis, Almasoris, Marci Manilij, Horontij, Anthonij Mysaldi, Gemmæ Frisij, Burbachij, Glariani, Munsteri, Hygmij, Sconeri, Luce, Gaurici, Habrahami, Arabumque, Syriorum, Caldeorum, Aegyptiorumque: omnibus itaque benè consideratis facultatibus, Mathesim in primo gradu certitudinis cum suis quantitatibus, meritò inter cæteras facultates, & artes longè præferre non distuli: citra quam imperfectæ omnes & reliquæ sorores scientiæ relinquuntur. Illa enim certis & ocularibus demonstrationibus, sese commendat. Est etenim Mathematica ars quæ per certas demonstrationes quantitatis, cõtinuè, vel discretè sui effectũ denunciat. A Metaphisica (teste Philosopho) nõ discrepans, quandoquidẽ vtraq; sed diuersimodè de quantitate considerat. Metaphisicus enim cõsiderat de omnibus quantitatibus, put sunt entia. Mathematicus verò considerat de quantitate, & subiecto, de quibus principaliter agitur. Mathematicæ quattuor sunt quantitates: Arithmetica, Musica, Geometria, Astronomia. Cuius species Physiognomia, Pedomantia, Astrologia, & Chyromantia, de quibus hîc tractare libuit. Astronomiam à natura inductam ratio probat, vtilitas & experientia studiosis in inuestigandis rebus cælestibus, ad naturalium effectuũ vtilitatẽ pernoscendam, curiositatẽ quandam generant. Illa enim de syderum magnitudinibus, motibus, & distantijs tractat, humanos ex his tenebris & grossiori aëre in superiorem lucidissimamq; mansionem tantis luminaribus distinctam, euocat. Quid enim iucundius esse potest, quàm fixas stellarũ imagines ab erraticis, siue erroneis discernere, nominibusq; designare, earumq; coniunctiones, aspectus varios, Solis labores, Lunæq; defectus præuidere, ex quorum præscientia, infortunatas inclinationes, euitare licet. Nec est dubitandum, ex motu cælestiũ corporum, plurimos futurarũ rerum euentus puenire, eis præsertim, qui ex libero arbitrio nõ dependent, neq; procedunt. Nec vllo modo culpandi sunt, qui naturales effectus planetarum, ac stellarũ nouerunt. Legimus enim luminaria cæli ad hoc esse pducta, vt sint in signa, dies, tẽpora, & annos. Nemo prætereà ignorat, hæc inferiora corpora ex superiorũ influentijs gubernari, quod Astrologica ratione probari potest. Astrologia enim, secundum terminũ, est astrorum ratio, verùm secundũ subiectũ (teste Amonio) est circa astrorũ posituras, & situs, versatio, et est eorũ, quæ in cælis fiunt in rebus humanis effectuũ diuinatrix. Astronomia verò, sermocinationẽ contemplatur, ab Yonicho filio Noæ inuenta, cuius experientia præuidit & prædixit ortum & ruinam quattuor*

Autores doctissimi.

Mathematicæ diffinitio.

Quantitates mathematicæ.

Astrologię diffinitio.

Astronomię diffinitio.

Yonich' Noæ.

regiorum, consiliumque fertur dedidisse Menroth, quomodo regnare posset, cuius doctrinam & inuentionē secuti sunt Assirij, qui pro natura situs suæ Regionis cælum nudum, & vndiq; apertum vbi cōtemplarentur, syderum motus (teste Cicerone) obseruauerunt. Inde Caldei studiosissimi sciētiam effecère ab Aegyptijs tandē comprobatā quorum exēpla secuti & nos, in cælo fixas stellarum imagines ab erraticis, nominibus & gradibus distinguimus, ex quarū influxu naturæ humanæ cōplexiones, in hominibus diuersimodè agentes, noscuntur, & cognitu sunt omninò necessariæ. Nam singula omnibus diebus & horis nō conueniunt. Erraret enim sæpè Medicus, si phleubotomiā quouis tēpore, diebus, & horis, nisi extrema cogēte necessitate, admitteret. Si in cōdendis receptaculis, & potionibus parandis, Crises Astrologorū calculis supputatas, nō obseruaret. Nam (vt ipse Auicenna testatur) vnicuiq; quidē corpori, immò omni mēbro, immò vni corpori, & vni mēbro in vna hora, & nō in alia, inest proprietas, ab vna medicina pari & non ab altera. Propterea etiā sagaciter Hyppocrates 4. Aphorismorū. Non omnibus diebus Pharmaca admisit, dicens: Sub cane, & ante canē, & post canem, pharmatiæ sunt molestæ. Idē rursus 2. Prognosticorum. Est aūt cæleste sydus, in quo oportet ipsum Medicū præuidere. Idem rursus super Aspectibus planetarum scripsit in Epidimia sua. Cuiusmodi est Medicus Astrologiæ ignarus, nemo se illius manibus committat, quia nō est perfectus Medicus. Nec minus Galenus de creticis diebus scripsit, dicens: quòd regimē huius mundi & viuentium est à stellis, & maximè à Sole & Luna. Qua de re ipse Galenus, & Hyppocrates Astrologiā medicinæ collegam coluere, citra quam imperfectā medicinam seq; imperfectos medicos fatebantur. Dixit prætereà Galenus, se experientia comperisse, multorū opinionem secutus, cùm quis in ægritudinem ceciderit, fueritque Luna in signo, in quo beneuola stella tempore natiuitatis suæ fuerit reperta, is ab ægritudine tali procul dubio euadet, si autem in loco maleuolæ stellæ, non euadet. Item Galenus 8. de Ingenio sanitatis 20. capite asserit Medicos Astrologiam ignorantes, spiculatoribus & homicidis priores esse, non cognoscentes necessaria ad medicinam requisita. Et si propemodum infinitis experimētis compertum sit, Astrologiam certissimam esse scientiam, ab eruditissimis cuiuscunq; facultatis approbatam, non cessat tamen ignara plebs eam aspernari, vt Astrologiæ nomine audito, obstructis auribus lumine verso, Astrologorum personas nominis contagio detestentur. Non arbitrati à Deo, homini aliquid singularitatis præ bestijs concessum, qui brutis animalibus dedit inclinato capite, pascua depopulari, reptilibus terram sparsim rimare, piscibus æquora sulcare, auibus aëra secare: homini verò oīm animalium prætiosissimo ad effigiē sui redemptoris creato, reliquorum oīm animalium dominatori, erecta ceruice, astra, syderūq; motus animaduertere, de quo Syluius Italicus compendiosè tractauit, dicens:

Medicus. Auicēna. Hyppocrates. Galenus.

Nonne vides hominem vt celsos ad sydera vultus
Extulerit Deus ac sublimia finxerit ora
Cùm pecudes volucrumq; genus formasq; ferarum
Segne atq; obscænum passim strauisset in aluum.

Idem

Idem tractauit celeberrimus Poëta Conrardus Celtis in 4.lib.amorū, Elegia 4. In qua notauit laudē senectutis, et veterū philosophorum meditationes. Conrardus.

Qui voluit recta nos omnes esse figura,
Sed reliquis pronam finxit humi faciem.

Præter animi & corporis dotes, homo hoc à Deo accepit, vt sua prouidentia, & Matheseos disciplinæ exercitio, herbarum multipliplex genus, & virtutem à natura administratam, experientia ac diuturno vsu inuenerit. In petris & gemmis colorum & effectuum distinctam varietatem exquisiuerit. In minerarijs fodinis prætiosissimū aes ab altero probatū, examinauerit, hominis interiora vulnera, sæpè reiterata Anathomia, rationem sanandi, perceperit. Tandem Astrologiam ex multorum natiuitatum thematibus experientia sibi scientiam comparauit. Mirum profectò, quòd hæc insana plebs Astrologiam cum suis sororibus detestetur, tanquā prophanam ac repudiandā proclamans. Si benè legissent Legislatores Astrologo in sua Astrologia credendum asserentes. l. Item ad Labeonem. ff. de iniurijs: prætereà & libellum Petri de Aliaco, Cardinalis Episcopi Cameracensis de concordantia Astrologiæ cum Theologia, Astrologiam non vilipenderent. Sed hîc verborum multiloquio non opus est, ipsa ars seipsam experientia commendat, vti liquebit de Chyromantia in libro sexto, de Physiognomia in sept. de Astrologia in octauo. Legislatores. Chyromantia.

QVID SIT CHYROMANTIA, ET vnde dicatur, & qui sint Autores, CAPVT III.

HYROMANTIA, est scientia, quæ docet modum iudicandi per inspectionem signorum & lineamentorum manus, & dicitur à chyr Græco termino, id est, manus & mantia, sciētia seu diuinatio. Et hæc scientia docet cognoscere in manu humana complexiones, pænas, dolores, nec non labores, fœlicitatem & infortunium: & tandem omnia quæ naturaliter homini possunt accidere & euenire. Eius subiectum est pars corporis humani, manus inquam, in qua prædicta lineamenta continentur: huiusmodi autem signa dicuntur lineæ, propter participationem, quam habēt cum linea. Et est linea (teste Euclide) longitudo sine latitudine, & profunditate, cuius extremitates, indiuisibilia sunt puncta per se, et ex his lineis eximia speculatio elicitur, earū inquam longitudine, latitudine, profunditate, rectitudine, obliquitate, intercisione, applicatione, oppositione, coniunctione, separatione, cōtinuitate, discontinuitate, pportione, luciditate, apparentia, palliditate, rubedine, fuscedine, nigredine, asperitate, mollitia, situ, colligatione, & forma trianguli, quadranguli, circumscriptione circuli & semicirculi. Sunt & in ipsa manu cruces, stellæ, radij, rami, literæ a, b, c, d, e, f, g, ascensiones & descensiones rectæ & tortuosæ, vt suo loco meliùs & clariùs ostendemus. Ex lineis quæ in manu quauis reperiuntur, quattuor sunt principales cum suis sororibus, vitalis scilicet, naturalis, epatis, et mensalis. In benè sanis et dispositis homini, de quibus diligentissima habenda est ratio, nam in eis pulcherrima & vti- Lineæ principales. Vitalis. Naturalis. Epatis. Mensalis

vtilißima existit speculatio. Quia per earum quamlibet membrorum dispositiones cognoscuntur, & complexiones per vitalem cor & vita (qualis sit) hominis, per naturalem caput, cerebrum, & eius accidentia, per lineam epatis, epar, & similia, per mensalem totius corporis dispositiones, & infirmitates perspiciuntur. Aliæ lineæ naturales dictæ in manu visæ repertæ (vt inquit Morbeth Cardinalis) à natura, aut ab influxibus cælestibus alterantibus inseruntur, quæ secundum mutationem configurationum planetarum corrumpuntur, & mutantur in reuolutionibus annuatim, prout experiētia sæpè compertum est. De quibus & colligatione planetarum, atque de hac celeberrima scientia Hermes librum elegantißimum scripsit, quem Aristoteles inuenit in vno templo super aram Hermeti dedicatā, literis aureis scriptum, vt idem testatur Aristoteles, quem ad Alexandrum suum discipulum misit summo gaudio & exultatione. Qui liber à Ioanne Hispano translatus est ex lingua Arabica, & Hispaniæ Reginæ dedicatus est. Albertus Magnus etiam librum de hac scientia edidit. Nec non Ptholomeus philosophus, & Auicenna. Moderni quoque de Chyromantia multa tradiderunt, non equidem aspernanda. Et similiter Auerrois dicitur de hac arte composuisse. Aliqui etiam testantur Platonem huic scientiæ se implicuisse. Scripsit & Petrus Apponensis, cuius Chyromantia perfectißima adhuc extat. Hanc artem Aristoteles 2. de Anima tetigit, dicens: Molles carne, aptos mente dicimus: duros verò, ineptos. Idem Auerrois commentator tangit, inquiens: Homo boni tactus, semper est discretus. Idem testatur Galenus libro primo de Complexionibus, dicens: Et palma quidem mollis perscrutatione sensus, melior & aptior est: dura verò est apta retentiori. Auerrois etiam super libr. Canticorum Auicennæ, in Commēto octauo inquit: Cuius manus est subtilis, sensus significat bonitatē & intellectus. Et Auicenna libro 3. Cap. 13. de Anathomia Epatis, dicit digitos longiores significare epatis longa additamenta. Idem sentit Galenus in libris Tegni, & Albertus in suo libro de Animalibus, inquit Philosophus 10. parte Problematum, problemato 49. quicunque sectionem, quæ est in manu, habet, longæuus erit. Et idem 24. problematum, problemato 10. Hoc idem insinuat in primo de historia animalium Capite 50. cùm inquit: Pars interior manus vola dicitur, si carnosa est, & incisuris, vitæ indicibus distincta, longè vitæ signum affert. Itē testatur Albertus Magnus in primo de animalibus, tract. 2. Cap. penul. vbi apertißimè inquit: Pars interior manus propter plicaturas ossium rascette, & digitorum, & pectinis participat quasdā liniationes manifestas, præter quattuor montes iuncturarum, quæ sunt in parte illa, vbi est restricta, et palma, et ea quæ est per oßium extrema, siue secundum latitudinem ipsarū, & tùm illæ duæ lineæ vel tres, totā scindunt palmam, dicunt Physiognomi significare vitæ longitudinē: & hoc est, quando vna illarum linearum tendit per longitudinem vitalis, circundans curuaturam pollicis, & volam interiorem. Secunda tendat per latitudinem volæ, & sit modicum erecta in domestico manus, & dicitur naturalis. Tertia oriens ab inferiori eiusdē latitudinis, erectaà curuatura auricularis, versus manus domesticū tendat. Cùm enim

Hermes. Aristoteles. Ioannes Hispanus. Albertus Magnus. Ptholomeus. Auicenna. Auerrois. Plato. Aristoteles. Auerrois. Galenus. Auicēna. Galenus. Albertus.

enim istæ à virtute seminatiua optimè perficiantur, & in extremis longè à corde distantibus, signum est quod in propinquis existentes sic positæ multum poßint super corpus influẽdo vitam. Hæc autem naturalis positio causat vitam, & vitæ longitudinem in cõtinuatione longa. Vbi autẽ tumuerint duæ breues lineæ significant multitudinem materiæ ex humore inordinato interminatè vincere super virtutem informatiuam, & sic breuiabit vitam Guilihelmus etiam nurice in suis commentarijs ait: Signa longæ vitæ sunt, secaturæ in palmam transeuntes, si sint bonæ significant dearticulationem & discretionem membrorum, quæ longam vitam designãt. Hoc enim sine dubio significant super fortitudinem virtutis formatiuæ, quæ ad longam vitam disponit. Nam disponit corpus ad melius secundum formam, figuram & complexionem. Idem *scripsit Conciliator in libro de Physiognomia, Capite Magnæ manus. Inquit etiam Philosophus, quorum manus palmæ fuerint interseratæ, sectione notabili longæuos existere. Inquit Iob capite 37. Et signa posuit in manibus eorum, vt omnem effectum designarent. Idem: Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna & inscrutabilia, qui præcipit niui, vt descendat in terram, & hyemis pluuijs, & hymbri fortitudinis suæ, qui in manu omnium hominum signat, vt nouerint singuli opera sua, ingredietur bestia latibulum suum, & in antro suo morabitur: ab interioribus egredietur tempestas, & ab arcturo frigus, flante Deo concrescet gelu, & rursum latißimè funduntur aquæ. Item Iieronymus de Manfredis Bononiensis, de hac arte satis digna scripsit, Alpharabius, & Blasius Parmensis aliqua problemata super 4.5. & 6. Physicorum deprompserunt. Helenus priami &* Iu*lianus (teste Alberto Magno) in libro suo de Chyromantia. Petrus Apponensis dictus conciliator elegantißima Chyromantiæ opuscula edidit, qui floruit Anno DOMINI D. CCC. XIX. amicißimus summi pontificis.* I*am ex similibus igitur licet colligere Chyromantiam prædeceßoribus nostris, viris inquam doctißimis, gratam & acceptam fuisse, quamuis vox Iob figuratiuè promulgata sit, non nisi tamen secundum quod reuera sic inueniatur, sicuti & de arcturo, hyeme, hymbribus, & gelu: hæc etenim omnia dicta sunt figuratiuè, secundum tamen eorum propriam naturam priùs significata. Et capite 38. dicit: Nunquid cõtingere valebis micantes stellas pleyadas? aut gyrum arcturi poteris dißipare? Nunquid capies Leenæ prædam, & animam catulorum eius implebis, quando cubant in antris, & in specubus insidiantur? Quis præparat coruo escam suam, quando pulli eius clamant ad Deum vagientes, eò quòd non habeant cibos, hæc inquam figuratiuè locutus est, sed tamen omnia secundum proprietatem, ac suæ naturæ conueniẽtem veritatem, si in omnibus alijs locutus est secundum veritatẽ suæ naturæ, licet figuraliter sermonem habuerit, igitur & de manibus ac earum signis, operationum quoque cognitionem secundum rei veritatem expreßit. Quapropter Aristotelis aliorumque Phylosophorum autoritatibus ac scyẽtijs diligenti trutinatione discußis mirum fuit, quibus principijs, quóue adminiculo hæc ars & scientia fouebatur.*

Guiliel- Nurice.

Conciliator.

Iob.

Ieronymus de Manfredis.

Alpharabius.

Blasius Parmensis.

Helenus.

Iulianus.

Aristoteles.

DE MODO COGNOSCENDI PRINcipia Chyromantiæ Caput IIII.

MNIVM Philoſophorum ac Theologorum communis eſt ſententia, quattuor eſſe elementa, ex quorum compoſitione inferiorum quoque corpora aggregentur, eorumq; commixtione diuerſæ fiunt generatorum ſpecies. Sicuti autem quattuor ſunt elemēta, quattuor quoq; ſunt qualitates in ipſis corporibus exiſtentes, & ſicuti quattuor elementa, vnumquoq; per ſe ipſum nomen ſortitur, ſcilicet ignis, aër, aqua, terra: ita & ipſæ qualitates vnaquæq; per ſeipſam proprium nomē ſortitur, ſcilicet caliditas, frigiditas, humiditas & ſiccitas. Et non ſecùs atq; ex ipſis elementaribus corporibus omnia alia corpora ſubſiſtere dicimus: ita & omnes qualitates illis in eiſdem corporibus inexiſtere fatemur. Magis autem & minus, prout &c. magis aut minus ex ipſis elementis participare dicuntur. Nec vnaquæq; qualitas ſiue vnumquodq; elementum per ſe ſigillatim exiſtit, ſed ipſa tantùm virtute exiſtente in ſimul commiſcentur, vnumque ſine alijs vllo pacto in aliquo corpore perſiſtere non poteſt, ſed ſemper aut duo, aut tria, ſiue etiam quattuor cooperātur. Etſi alterum eorum ſemper dominetur, etiam omni æquiparantia ſiue temperantia. aut æqualitate poſita, ſcilicet frigiditas aut caliditas, etiam vnicuiq; namq; proprium eſt ipſam caliditatem prædominari, qua deficiente, eius contraria pars augetur. Ex his autem neceſſè eſt & ad aliud prouenire, vt ſcilicet harum omnium qualitatum elementorumque habita notitia, ad eorum quoq; operationē perueniatur. Quoniā autem hæc ad ſe inuicem conſequuntur, ſcilicet ignis & caliditas, aër & frigiditas, aqua & humiditas, terra & ſiccitas, ideo quum cōmuniores probabilioresq; ſint qualitates ipſis elemētis, ipſis etiā qualitatibus cōmuniter vtendum eſt. Et quamuis multi affirmēt frigiditatem ex aqua ꝓuenire, potior tamē pars ab aëre frigiditatē ꝓuenire firmiter aſſerunt: ab aqua autē tanquam ab ea, per quā ad nos frigiditas primò deriuatur, licet duo tantùm ſint q̄ per ſe ſimiliter ſtare poſſunt, ſcilicet caliditas & humiditas, frigiditas & ſiccitas. Non tamen quotienſcunq; harū duæ ſimul exiſtunt, et aliæ denegātur, ſed omnes ſimul et virtualiter inexiſtere dicuntur, omneſq; ſimul cooperare ſcilicet aliquā earum principaliter agendo, alia autē ſubſeruiendo, prout ſcilicet ad inuicē magis & minus virtualiter ſunt cōmixtæ: licet aūt hoc accidere poſſit, vt etiam dictū eſt, quòd earum aliqua prædominetur. Non tamē hoc ideo prouenit, veluti inordinatè naturaliter perſiſtant, ſed prout ex eorum ſubiectorum cōplexione prouenire concontingat. Naturaliter namq; ipſam caliditatē prædominari decet humiditate admixta. Rarò aūt ſiccitatē aut frigiditatē ipſo dominio gaudere cōtingit. Ex his igitur quattuor qualitatibus poſitis quælibet doctrina aut ſciētia naturarum oīm, hominū ſcilicet animaliumq;, ac planetarū herbarumq; cognoſcitiua, et ipſorum propriorū principiorum originē, cauſamq; ꝓtraxit, prout ſcilicet ex eorū intimis operationibus conſpiciebatur accidere: hinc Medicina, hinc Phyſiognomia, hinc Chyromantia, hinc Pedomātia exortæ ſunt. Et licet ab eiſdē radicibus vna omnium ſit communis origo, diuerſus tamē conſiderationis

tionis

tionis mōdus, & diuersarum scientiarum diuersitatem propagauit, vnde & Philosophus 2. de Anima: Secantur, inquit, scientiæ, quemadmodum & res ipsæ, circa quas nostra ipsa consideratione versamur. Quapropter cùm Deus & natura nihil agant frustrà, velimusq; ipsius Chyromantiæ veridica principia cognoscere, necesse est, vt harum quatuor qualitatum, ministerio fulti, huius operis ceptum principium prosequi. Igitur (teste Philosopho primo de cælo & mundo) Deus & natura nil agunt frustrà, hæcq; propositio vniuersalis non solùm à Philosophis, verùm & à Theologis approbatur. Si sic sequitur, ergo neq; frustrà & inutile est ipsas lineas in manibus hominum constitui, nec impedit vulgaris obtrectatio, & plebis opinio, dicentis lineas manuum causari ex ipsarū constrictione, & plicatione, quod falsum est, & luce clarius quilibet in pprijs manibus percipere potest. Nam vlla manus plicatio, stellas, triangulos, cruces, et eiusmodi quouis modo cōstituere potest. Nec inter 100000. *homines nunquam duo inuenti sunt, easdē habere lineas, nec linearum plicaturas, cùm tamen omnes vno eodemq; modo manus constringant. Confirmatur aūt, quia sicuti nullā rationem cōtrario adducere possunt, quare, scilicet frons hominis lineata sit, cùm tamen nulla sit membrorum constrictio: ita & pari modo ratio ista non valet, scilicet quod propter constrictionem manuum, lineaturæ tales, appareañt & inter digitorum iuncturas in condilis, multi multas erectas lineas habent, alij paucas: ibi tamen nulla fit flexura, nec digitorū plicatio.* Inter *iuncturas aliquādo etiam transuersales lineæ, reperiuntur omninò et circulares, si vulgus hæc cōsideret, nullo modo hæc euenire posse, ex aliqua plicatura subitò silebunt. Amplius confirmatur, quia si Astrologus cuiusq; natiuitatem consideret, inueniatq; illius hominis futuram bonam fortunam, & ipse Chyromanticus lineas fortunatas, & benè dispositas inueniet, quod in experimentis mihi summoperè semper placuit, vbi alicuius hominis natiuitatis thema examinarē etiam habere coniunctā ipsius hominis Chyromtiam, nam millies expertus loquor, quod illud thema significabat, huius consideratio cōfirmabat. Si aūt Astrogus inueniat maximo infortunio natum subijci, et Chyromanticus lineas infortunatas suo loco reperiret.* Iter*ū si Astrologus aliquos vel aliquem planetarum fauorabiliorē altero inueniat. Chyromāticus locum suum lineis pulcherrimis adornatū videbit, et cōtrà. Si Astrologus aliquē planetam alicui inimicū, aut infortunatū inueniat, Chyromāticus quoq; locum eiusdē planetæ eidem attributū inueniet, infortunatis intersecatisq; lineis obumbratum. Sed multis nō opus est, ab omnibus sapientibus collectum est huiusmodi lineas nō frustrà, sed diuino quodam ministerio protractas. Sed cur hæ quattuor lineæ principales, linea inquam vitalis, quæ vitæ nostræ accidentia infirmitates, ac conualescentiam, terminumq; ostendant nomenclaturam sumpserint, cur naturalis epatis, ac mensalis denominentur, & quod tali loco, & modo signato, talem effectum ostendunt, talisque locus alteri planetarum magis approprietur, quia sic Aristoteli Alberto Conciliatori, cæterisque Philosophis prædecessoribus nostris ratione certa motis placuit, vt suo loco clarius patebit.*

Theologi.

Notandum.

DE

DE PARTICVLARI COGNItione principiorum Chyromantiæ CAPVT V.

BI nunc peruentum est in notitiam principiorum Chyromantiæ per prædictas quattuor qualitates, atq; (vt Philosophorum communis est sententia) non posse ipsarum operationem cognoscere, nisi ex earum notitia. Ideo de principaliori ac nobiliori qualitate scilicet caliditate primò agendum est. Ipsa enim est quæ à Philosopho dicitur esse actiua ac formatiua virtus. In *vnoquoq; corpore naturali, generabili, & corruptibili, & in rationalibus, ac irrationabilibus, ac vegetabilibus omnibus in propria autem operatione magis aut minus egreditur, prout ab aliqua aliarum qualitatum corroboratur, scilicet ab ipsa humiditate, aut siccitate. Caliditas namque simul cum humiditate proportionaliter posita peroptimè atque proportionatè corpora ipsa protendunt ac dilatant. Si autem caliditas ipsa multum superexcedat humiditatem, ita, vt quod transeat ad siccitatẽ, talisq; natura magis dicatur calida & sicca, tunc ipsa caliditas multum quidẽ protendit corpora, sed parum dilatat. Vnde Philosophus de generatione animalium: Fœtus, inquit, crescit in longitudine nimia ex superhabundantia caloris dominãtis, in embrione, quia multum extendit materiam, nec solùm in animalibus rationabilibus & irrationabilibus, verùm etiam in ipsis vegetabilibus. In ipsis nanq; herbis, scilicet caulibus, raffanis, & ignulis, veridico exẽplo approbatur. Caules enim calidæ sunt & humidæ, & in ipsis folijs latitudinem, longitudinẽ ea ipsa caliditate & humiditate ostendunt. Ignula autem & folia quidem lata ostendit, sed cùm sit magis calida, ideo et longiores ipsis caulibus affert. Raffanus autẽ, qui omnium horũ est calidißimus, longiora strictioraq; folia habet, hoc quoq; & in arboribus manifestũ est, præsertim in his patet, quæ sunt eiusdem generis. Malorum namq; siue pomorum plures sunt species, & illorũ quidem quæ calidioris sunt naturæ, stricta longioraq; folia habent: humidioris autem latiora breuiaq; sustinent. Pleraq; sunt alia vegetabilia, quæ maximè sunt siccæ ac calidæ qualitatis, & in folijs suis sunt subtilia longaque vt apud huiusmodi pertractantes clarißimè patet. Frigiditas autem ipsi caliditati opposita, licet nunquã poßit esse principalis in operatione ac gubernatione, attamen magnum impedimentum præbet caliditati, ita, vt per se dicatur, in naturalibus corporum complexionibus dominari. Et sicut caliditas cum humiditate proportionata dicitur ipsa corpora debita longitudine ac latitudine protendere: ita & ipsa frigiditas humiditate admixta, corpora quidem lata producit, sed breuia. Si autem cum siccitate inueniatur admixta, longa quidem, sed gracilia corpora sunt. Ratio autẽ huius est (teste Philosopho libro de animalibus dicente) quia dominatione frigiditatis, in simul cum humiditate admixta, naturale calidũ impeditur, vnde & corpora pinguia quidem sunt, sed non longa: si autem siccitas ac frigiditas simul inueniantur admixtæ, longitudo nõ adeò impeditur, dilatationem autẽ facere non cõceditur propter humiditatis carentiã, ac impedimenta ipsius caloris naturalis. Et aliã pleraque*

vegetabilia sunt, quæ sunt frigidæ ac siccæ complexionis ac naturæ, & magis dicuntur siccæ naturæ existere, unde & tenuia corpora componuntur. Si autē contigerit, ex aliquo accidente propria natura, aut virtutē ipsam alicuius vegetabilis, aut plantæ propediri, folia eius aut ipsa planta cōstringuntur, aut reflectuntur, siue curuantur, ipsis quoq; conualescentibus, & noua quoque folia ramosq; protendunt. Si autē in nullo offenduntur, optimè concrescunt, ac proportionata producuntur. Non solùm autē ex his qualitatibus consideratur ipsorum corporum complexio ac figuratio siue compositio & forma, verùm etiam ipsa virtus intrinseca: quæ quidē quanta qualisue sit in vnoquoq; corpore, ex comensibilibus ipsis optimè cōprehenditur. Ea namq; quæ calida & temperata sunt, bonum sanguinem generant, gaudium & lætitiam inducunt, & inde sanam & incolumem vitam præstant: quæ autē valdè calida siccaque sunt, ex sua natura ferocitatē iramq; inducunt, ac homines bestiales, & furiosos: Illa verò quæ magis humida sunt, quàm calida hominem quidē lætum autumant ac hilarem, sed in omnibus penè negotijs suis segnem ac pigrum præstant. Ea autē quæ frigida sunt & humida, hominem flegmaticum faciunt, & tepidum. Quæ verò frigida magis timiditatē ac malos humores inducunt. Illa autem quæ magis sicca sunt & frigida, non ita acriter humores malos inducunt, sunt tamen leuis substantiæ, & nullius penè valoris, vnde & valetudinē aut aliquam vaporis firmitatē non præstāt: quæ sunt omnia in veram hominis substantiam transmutatā, & eorum operationes, secundum virtutē qualitatis suæ, eosdem cogunt (vt ita dicatur) operari. His igitur omnib. benè cōsideratis, quoniā Deus & natura nil frustrà agunt, in manibusq; hominū huiusmodi lineæ inueniantur, quarū quædam sunt longæ naturaliter, vt vitalis, mensalis: quædam subtiles, vt in prima iunctura auricularis litera a, & in monte Veneris: quædam discontinuæ & interruptæ, vt rescetta: quædā intersecatæ, vt in linea epatis litera b: quædam profundæ, vt linea Matrimonij, sub auriculari litera c. Quædam superficiales, et rectæ, vt naturalis, litera h. Quædā arcuales, et reflexæ, vt in mōte Lunæ, litera d.

Quædam ramusculosæ, vt in principio mensalis, litera e. Quædam tumidæ, & apparentes, vt cingulum Veneris, litera g. Quædam latæ, & malè apparentes, vt Saturnina. In quibusdam sunt iuncturæ, aut fossulæ, vt in vitali, litera f.

In quibusdam sunt quadratæ & oblongæ, vt in mensali, sub litera g. Quædam sunt circulares & semicirculares, vt in naturali, litera h. Quædam sunt triangulares & quadrangulæ, vt in monte Veneris, litera i. Quædam sunt in forma stellæ aut crucis, vt in prima iunctura pollicis, litera k. Quædam pallallelæ, & angulares, vt in monte Veneris, litera l. Quædam sunt confusæ, vt in indice, litera m. Quædam circulares, sed oblongæ, vt in prima iunctura medij, litera n. Quædam perpendiculares, & rectæ, vt in fine naturalis, litera o. Et sic de alijs, si ex istis (teste Iob) notitia complexionis hominis, ac naturæ proprietas inquirenda sit. Necesse est secundum prædictarum qualitatum operationes ac naturas illas iudicare, vt illæ caliditatē complexionis significarent, quæ longæ latæq; sunt: quæ autē longæ, ac subtiles existunt, siccam calidamq; complexionem ostendant: breues verò ac grossæ, malorum humorum repletionem minentur, frigidamq; complexionem: graciles verò & disiunctæ, frigidam siccamq; complexionem notent. Siccine omnia illa signa ad inuicem comparando cuiuslibet significatio haberi potest, vt quæ calidæ ac temperatæ naturæ sunt, significent hominē lætum, benignum, ac fortunatum: quæ autem naturā calidam siccamq; cōplexionem significant, hominē quoq; furiosum ac bestialē denotent: quæ aūt frigidæ et humidæ naturæ sunt significatiuè, hominē iniquum ac maleuolū notent: quæ aūt frigidam & siccā complexionē notent, itidem & hominem infidelem, instabilem, ac furem. Et sic de singulis lineis. Oportet tamen secundum vniuscuiusq; naturam in singularibus ipsarū operationibus deriuare, hisq; mediantibus, ipsa quoq; accidētia, intrinseca, & extrinseca pscrutari. Hæc obiter hîc scripta sunt, vt faciliùs sequētia cōprehēdantur.

Iob.

DE MODO IVDICANDI IN CHYromantia Caput VI.

Ptholomeus.

Dixit Ptholomeus in 12. verbo Centiloquij: Amor & odium, ne vera eueniant iudicia phibent, siquidem minuunt maxima, augēt minima, remouentq; homines à rectè iudicando. Idē sentit Philosoph. dum dicit: Amor & odiū, & proprium cōmodum sæpè faciunt iudiciū nō cognoscere, & ideo in huiusmodi non inest cognitio iudicandi: quia virtus animæ non potest rectè iudiciū exorare propter cognitionē ab illa passione impeditā. Sed vt re ipsa fatendū est, plures sunt iudicādi modi, secundū diuersas hoim opiniones, quorū neglectis opinionibus, qui nō satis intellexerunt, etsi multi loquaces, et garruli artē se scire vendicant, nil aliquādo intelligant. Ad igitur rectè & benè iudicandū, primò manus debet esse benè lota, cuius sit iudiciū, post lotas manus debet parumper quiescere, ieiuno stomacho, id est, nō debet esse crapulosus, neq; ebrius, debet fieri examinatio linearū, tempore æstiuo, & in loco à nimio calore semoto, tempore hyemis debet vitari locus nimis frigidus, nec sit manus defatigata, nec corpus: quia calefactio extrahit sanguinem à centro ad circumferentiā. Nec est operandū sub radijs solaribus: qa caliditas naturalis extrahitur à caliditate solis, & rubefacit cutē, et spiritus visui resoluuntur à radijs solaribus: quia vt dicit Aristot. 2. de Anima, excellentia sensibilis corrumpit sensum, quoniam natura extrema nō patitur. Vtraq; manus (& si alij

Praxis.

Aristoteles.

Mascu-

Masculi dextram fœminæ sinistram tamen inspiciendã volunt) examinandæ sunt, dein cõsideranda est qualitas, & manus quantitas, & eius forma cũ suo situ, item tuberculorum eminentia, & depreßio, rubedo, palliditas antedictarum linearum: consideranda etiam est aggregatio & disgregatio digitorum transparentia, figura & forma eorundem articulorum claritas & fuscedo vnguium, ac eorum forma, coniunctio, aut disgregatio supremi anguli cum suo situ & figura. Prætereà quoq; aduertenda est cordis et epatis linea, & naturalis cum mensali linea, nec non sorores earum: solaris linea nõ est negligenda, et Mercurij conditio cum ꝓportione naturalis. Talis enim proportio ostendit qualitatem ingenij, prout facit Astrologus in natiuitatibus. A conditione Mercurij etiam multitudo linearum cousideranda est, nec non consanguinei inspiciendi sunt filij, diuitiæ, calamitates, mors violenta, & quædam hominis illius, cuius fit indicium, cum ægritudinũ qualitate notabuntur, tempora cum annorũ reuolutione mensuranda sunt, prætereà lineæ de quinquennio in quinquennium, Circino, aut alio quouis instrumento. Necessariò etiã notandus est cælorum motus, longitudo, et breuitas vitæ & causa ꝓueniens, & à qua causa antecedente, aut primitiua bonam fortunam aut malã, in prima, secunda aut tertia ætate quis habiturus sit. Aduertatur etiam, quæ sit climatum natura & regio, parentes qui sint, si fieri potest, quia non parum interest, an à natura aut propria voluntate quis in aliquem casum incidat. Illa igitur necessariò inquirenda sunt & considerenda, aut à vero iudicio deuiandum est. Præcipuè quoq; notabitur exercitium, circa quod versatur homo iudicandus: diuersimodè enim iudicandum est, atq; aliter de Hispano, aliter de Gallo, aliter de Aethiope, aliter de Thrace, aliter de Germano, qui sunt diuersæ naturæ, & à consuetudine & parẽtibus diuersam insitã habent naturã, aliter etiã de Lenone, aliter de Synedo, aliter de Nobile, aliter de Plebeio, aliter de Rustico, et sic de reliquis, aliter de Masculo, aliter de muliere. Nec aspiciẽdus est homo extenuatus, quia calor naturalis est exhaustus, nec aliquis ante annorũ nutritionem, nec crapulosi inspiciendi sunt, prout dictũ est, quia fallax esset indicium. Ego quidem propemodum infinitos homines à prandio, & aliquando vesperi accenso lumine inspexi, quorum veridicè fortunas prædixi, vt in 6. libro experimentorum continetur, sed fallibile aliquando potest esse tale indicium, nisi in generalibus quibusdam. Sed hîc inquit Hermes in sua Chyromantia. Signa ipsius manus sunt, grosßities, tenuitas, sudor vel humiditas, siccitas, asperitas, lenitas, pilositas, scissuræ & lineationes. Ibi autem omnia sunt signa naturalia, & ideo hæc ars non extenditur ad iudicandum de accidentibus animæ, quæ non habent signa in manu, quia non sunt à natura, vt ars Sutoria, vel Fabrilis, & eiusmodi. Nec negligendum est inspicere vtramque manum, adinuicem proportionando, quia natura non frustrà lineauit sinistram: sunt nonnulli ignorantes, qui tantùm alteram manum inspicere volunt, errantes in iudicio, quia nullum est verum testimonium Chyromantiæ, si vtraque manus sibi noncorrespondeat. Cauendum ne manus callosæ sint, prout sunt Mechanicorum & operantium, & sic de similibus.

Hermes.

DE QVANTITATE ET QVALItate manus Caput VII.

Quãtitas manus.

AM determinatis eis, quæ de lineis et figuris existentibus in manu dicta sunt, nunc de qualitate, & quantitate, & cæteris dicendum est, & primò de quantitate manus. Quantitas igitur perfecta & pulchra, cuiusuis manus tripliciter cognoscitur: Primò, quòd in suo genere manus sit satis magna, & decenter proportionata. Secundò, quòd eadem sit respectu corporis, cuius est manus. Tertiò quòd vnaquæque pars det proportionem alteri. Quicunque ergo habet manus nimis breues, respectu aliarum partium sui corporis, cauillatorem, sagacem, & fortem indicant. Et si manus sint nimis longæ simul & digiti respectu aliarum partium, transgressorem, furem, insidiatorem, & omni nequitia plenum hominem dicunt. Manus satis magnæ, respectu corporis cuius sunt, subtilem, callidum, subdolum, loquacem, & subsannatorẽ demonstrant. Longa palma cum grossis, & curtis digitis, pigrum, negligentem, & fatuum ostendit. Et si digiti huius palmæ breuis, aut longæ sint multum hebetati, & obtusi, flegmaticam complexionem, & suas conditiones confirmant. Mulieres habentes curtam palmam, difficultate partus grauantur, & hoc propter correspondentiam scissuræ membri pudendi, cuius longitudo æqualis est distantiæ, à radice medij vsque ad rascettam, quæ duplicata, longitudinem cuiusuis pedis sic habentis ostendit. Qui verò habet longam palmam & digitos proportionatos, ingeniosus in multis erit operibus. Manus carnosæ, & benè articulatæ cum bona soliditate, longam vitam denotant, concauæ manus & malè dearticulatæ, breuem. Manus longæ & graciles, tyrannidem indicant. Manus tenues & curtæ, loquacem & voratorem demonstrant. Quando manus cum brachijs sunt ita longæ, quod erecto toto corpore, genibus appropinquent, fortitudinem animi & aptitudinem ostendunt, & Rasis addens dixit sublimitatem & arrogantiam, & cupiditatem regendi: si autem infra media femora desinant, maleuolum, discordẽ, & ignorantem demonstrant.

Primò. Secundò Tertiò. Rasis.

DE DIGITIS ET DE MODO TRActandi Caput VIII.

I digiti sint temperatæ magnitudinis, et honestæ speciei, mores optimos indicant: & quando sunt parui & tenues, stultum, inuidum, audacem, & ferum indicant: quando nimium tenues, stultitiam demonstrant. Et si immoderato spacio à se distẽt, loquaces & leues notant: quando sunt erecti & coniuncti ita, vt aër non trãspareat, notabiliter inter ipsos signum est magnæ curialitatis: quãdo sunt collecti ita, quod nõ transpareant, & sunt conglobati auarum ostendunt. Digiti recti, si flectantur versus dorsum, inuidum, subtilem, ingeniosum indicant: maximè si subtiles sint, & flectantur in vltima iunctura: quando sunt dispersi, paupertatem & miseriam, & loquacitatem ostendunt. Patet hoc sæpè in mendicantibus. Quicunq; percutit digitos, ac si vellet tympanizare, signum est variæ cogitationis. Qui con-

suetus est, dum loquitur, palmam percutere, vt vix possit abstinere, signum est imperfectionis, & passionis animæ: & si abstinet, oppositum notat. Quando quis manus moderatè trementes, ad aliquid accipiendum extendit, signum est velocis reditus ab ira ad intellectum: quando scilicet talis est iuuenis, sanus & satis fortis: & si sit iuuenis, & non sit fortis, erit melancholicus, timidus, tristis, & malæ cogitationis: & si comedens eat cibo obuiam, maleuolus, gulosus, & discors erit: & si ambulans tenuerit manū clausam, mouendo brachium, impetuosus est: & si consueuerit pollicem claudere inter alios digitos, est auarus.

DE VNGVIBVS CAPVT IX.

VNGVES lati & longi decenter tenues, albi & splendidi, subrubentes, signum est ingenij optimi: oblongi autem & angusti, soliditatem aut firmitatem demonstrant: inflexi & tardi, impudentem rapacemq; ostendunt, & sunt ancipitri similes. Et si iam talibus vnguibus reperiantur digiti valdè macri, ethicam passionem & soliditatē demonstrant: vngues valdè breues, maleuolum & discordem, indicant, hoc ipsum pallidi, nigri, asperi, quasi rotundi, luxuriosum, & Veneri deditum dicunt esse hominem. Quædam alba puncta in vnguibus, amicos & benedictiones pollicentur: quædam puncta nigra, inimicos, persecutiones, & maledictiones minantur aut noua damna.

DE COLORE CAPVT X.

COLOR albus & quasi perspicuus, clarus, subrubeus æqualiter, qualitatem cōmunem & bonitatem ingenij ostendit. Talis enim color debet esse in toto corpore naturaliter benè dispositо. Imaginetur enim quod corpus perspicuum, album extēdatur super corpus sanguineum, & apparebit color, nisi impediente æstu aut frigore, aut labore, &c. mutetur color iste. Si autem colori dicto superest rubedo, & claritas minor in manu, signum est sanguineæ complexionis & suarum conditionum: & si talis color sit flammeus, otiosum ostendit, præsertim si ei insit mobilitas oculorum: & si talis rubedo sit fusca, signum est grossi & deceptoris: si autem talis color rubeus appropinquet viriditati, vel quasi glancedini plus quàm albedini, nigrā choleram, & suas conditiones ostēdit: si autem proximus fuerit citrinitati, cholericū ostendit: si aūt citrinitati subtili quasi albedini, qualis solet esse in conualescentibus, et hoc sine magna materia, signū est emissionis spermatis & spirituum: & tales detinentur amore heroum: & specialiter si oculi sunt profundi, & mobiles: si autem albedo superet, & rubedo sit in tantū diminuta, vt vix appareat, signum est flegmatis & suæ conditionis: talis enim color solet appellari gliscus: & si huic colori sit admixta viriditas, mali flegmatici signum est, & suarum conditionum: & ille color dicitur plumbeus. Et hic commixtus cum fusco citrino & viride, vltimum gradum malæ complexionis ostendit.

DE TACTV CAPVT XI.

ACTVS temperatus & bonus consistit in debita proportione primarum qualitatum, quæ magis appropinquant caliditati & lenitati, quàm frigiditati & asperitati, & magis carnositati, quàm macilentiæ: talis tactus signat bonitatem complexionis, & optimũ ingenium, & intellectum. Tactus enim calidus lenitati admixtus, calidam & humidam complexionem ostendit. Si autem asperitati admiscetur, calidam & siccam innuit complexionem. Si autẽ tactus sit frigidus, lenitate admixtus, signum est flegmatis. Si verò asperitate, signum est melancholiæ.

DE PILIS CAPVT XII.

VICVNQVE in debita quantitate pilos decenter habuerit super dorsum manus, præsertim circa partem inferiorem, circa pollicem & digitos in prima & secunda iunctura: signum est bonæ complexionis & naturæ. Nimia pilositas: instabilitatem notat, & si talis pilositas sit inordinata & dispersa, inordinatam complexionem & animum ostendit. Et paucitas pilorum, animũ fœmineum ostendit. Et si in manus dorso non sint pili, signum est malorum morum, & stulti, & præsumptuosi, & effœminati viri, & deterius sicut non habentis barbam.

NOTANDA CIRCA MANVS DIspositionem in ferendo indicio, CAPVT XIII.

Primò.
RIMO antequam Chyromanticus alicuius manus lineamenta respiciat, opus est vt manus sint lotæ, temperatæ ab opere, humectæ magis, quàm aridæ: clara luce, ieiuno stomacho.

Secundò. *Secundò sexus, ætas, patria, status, conditio, & exercitium necessariò considerandа sunt: hæc enim non parum aut affirmant, aut minuunt, significata linearum.*

Tertiò. *Tertiò, num dextra magis, an sinistra faueat, vt plurimum etiã nocte natis, sinistra fauet: dextra, die natis: & ijs, qui in aurora nascuntur: hoc tamen intelligitur de quattuor præcipuis lineis, reliquæ in vtraque manu notentur:*

Quartò. *Quartò notandi colores linearum, palliditas enim ferè malum denotat temperamẽtum quia potissimùm si significatũ lineæ pallidæ, bonam temperiẽ requirat. Est tamen vbi pallor, malum minuit: nempe cùm lineæ iram, ignem, ac similia denotant.*

Quintò. *Quintò fœminarum manus ferè imperfectas suas exprimere lineas considerandum est, ob caloris exilitatẽ, quod si accidat, contrarium: vt scilicet fœmina manus habeat viriles, cum ipsis lineis benè expressis, ipsa virago iudicabitur, atq; (vtinam non) meretrix, contrà masculus habẽs manus molles, flaccidas, lenes, cum lineis vix apparentibus, effœminatus est, timidus, de natura mulierum, adeò, vt quandocunq; vincat. Interim notandum est aliam esse manum mollem, aliam gracilem.*

Sextò quantitas manus notanda eſt, an ſcilicet ſit proportionata corpori ſuo. Similiter de lineis ipſis intelligendum eſt: ſic enim audaciam & bonum temperamentũ denotant. Quibus verò manus breuiores, aut longiores, vel graciliores ſunt, hos cauillatores, aſtutos, & maleuolos cenſendum eſt. Sed ſi digiti nimis curti fuerint, furem, & malignitate plenum hominem, longa palma cum großis digitis, pigrũ & fatuum notat. Mulieris manus curta, difficultatem partus notat. Graciles manus tyrannum: ob bilem habundantem. Pili multi in dorſo manus, temperamentum bonum & ingenium notant: nimia tamen habundantia, inſtabilem & leuem facit. Sextò.

Notandum ſeptimò, an linea aliqua de natura ſua ſit continua, an interrupta. Nam ſi contrà affecta ſit, quàm requiritur, minuitur ſignificatum, quò fit, vt continuitas minuat ſignificatum in aduerſis. Septimò.

Sciendum adhuc cùm dicitur generaliter de Chyromantia, quod corpus diuiditur, aut ſecatur in quinque partes: & propterea generatim accipiendum, cùm dicitur de capite: Caput enim vſque ad humeros accipitur. Pectus autem, ad vmbilicum antè & retrò: brachium, ab humeris ad manus extremas, & digitos quoq; habet: Gones ab vmbilico ad coxe iuncturam antè & retrò: Pes deinceps à coxe iunctura ad pedum digitos extremos. Hoc modo diuiſum corpus in quinque partes ſignificata generatim ſumantur, niſi particulatim mentio fiat alicuius partis, vt oculi, auris, &c.

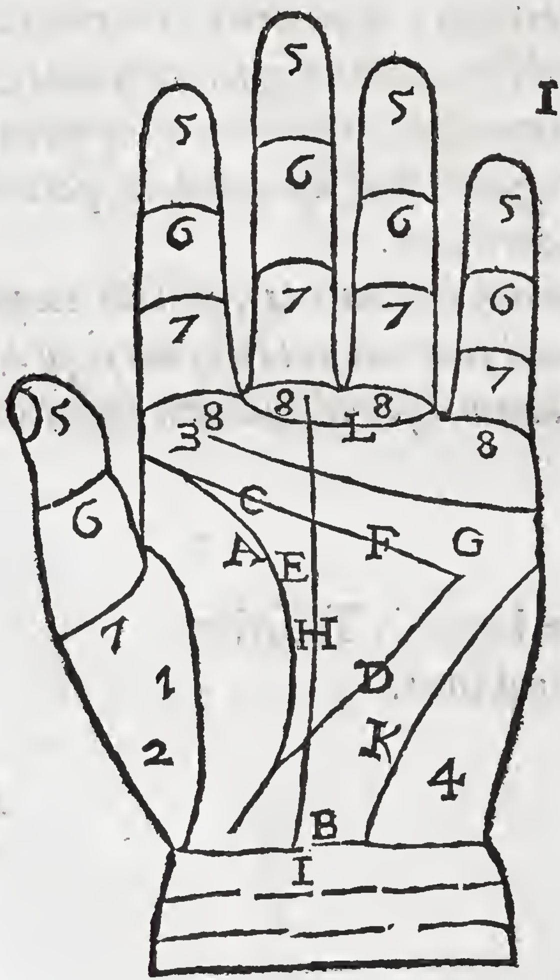
Nunc ſummè notandum reſtat manuum lineamenta, non ita exquiſitè ſumenda vt pinguntur. Poſſunt enim paulò euariari, aut loco, aut figura, &c. manente tamen ſignificato, neque ob leuem dißimilitudinem ſignificatum minuitur.

Abſolutiſsimæ Chyromantiæ Ioannis Taiſnier
Hannonii Libri primi finis.

AB

ABſolutiſsimæ Chyromantiæ liber II. in quo Chyromantiæ Theorica tractatur XXVII. aut pluribus,à nemine in vſum productis figuris illuſtratus: hoc enim libro oſtenditur manus varia pro diuerſorum hominum opinione commenſuratio, ſiue ſymmetria,& partium manus nomenclaturæ.Item de lineis principalibus cum earum ſororibus tractatur.Item de lineis accidentalibus , earumq; diuerſis nomenclaturis,literisq; diuinis.Item de hominum varia complexione: de Saturninis, Iouialibus, Martialibus , Solaribus, Venereis, Mercurialibus,& Lunaticis. Item de manus ſeptem montibus, ſeptem planetis conſecratis, eorumq; nominibus & ſignificatis. Item de ſpatiorum nomenclaturis inter lineas cauſatorum , inquam de Triangulo & quadrangulo,& cæt.Item de diuerſis temporum interuallis,ex debita & naturali commenſuratione perquirendis.Item de exactiſsima ac diligẽtiſsima linearum manus, pro diuerſis temporibus, annis,mẽſibus,certa ratione Mathematica & Geometrica,quin & Arithmetica ſupputatione eliciendis diſtinctione pulcherrima, & certiſsima hactenus à nemine vnquã in lucem prodita,nec imaginata,vti experientia facilè ſuo loco eluceſcet.

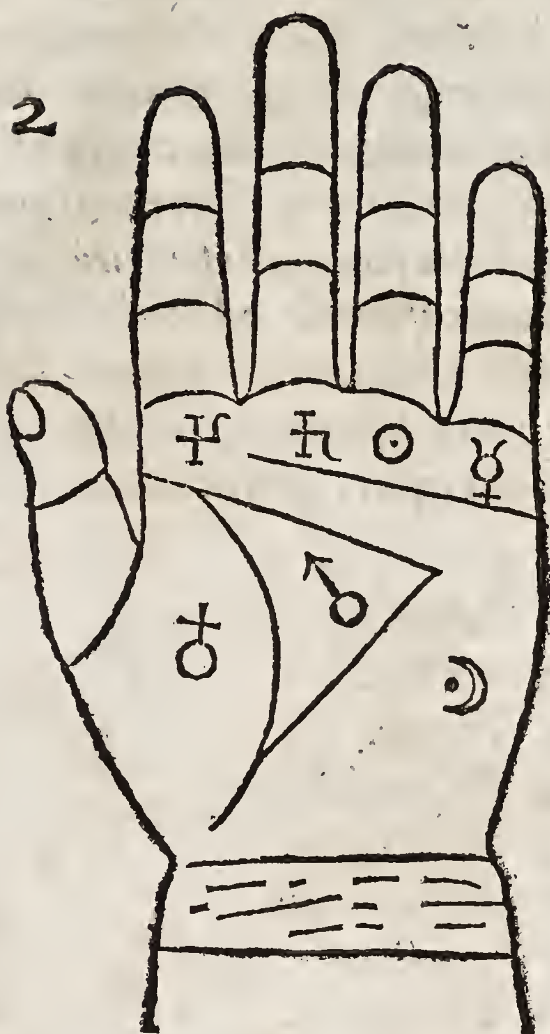
DE GENERALI PARTIVM MANVS NOmenclatura, & partitione ſecundi Libri, CAPVT I.

Chyromantici ferè omnes manum in tres partes primò diuiſerunt: in carpum ſcilicet, digitos, & volam: id eſt, in reſtrictam, ſiue raſcettam: Inter digitos vnus eſt pollex dictus, ꝙ reliquis præpolleat, ex quo totius manus robur dependeat: huic proximus eſt index, dictus ab indicando. Sic medius, & omnibus longior ſequitur. Medio contiguus eſt annularis ſiue medicus, quẽ poſtremo loco minimus ſiue auricularis ſequitur. Singuli digiti præter pollicem, tres habent articulos, pollex tantùm duos. Digitorũ ꝓminentiæ condili dicuntur: ſuprema digitorũ pars, acynus ſeu vertex appellatur pars aſcenſum digitorum antecedens, aut ſummitas manus, tarſus dicitur. Spacium inter pollicẽ & indicem Græci thenar appellant, Latini 12. *quod extrorſus extendit. Opiſthenar, thenari opponitur. Hyppothenar Latini manus percuſsionem appellant: quod ſub imo pollicis in modum monticuli aſsurgit, ſtetos dicitur. Totius manus medius ſinus, vola erit. Et hæ particulæ diuerſis planetis aſsignantur, vt in ſequenti patet figura planetarum characteribus in ſuis montibus & locis deſignata: vt ſtetos ſiue tuber aut mons pollicis, Veneri dicatur, licet Anthiocus hunc locum Marti conſecrari voluit, dicens pollicis tuberculum Marti dedico,*

Antiocus Tibertus

*dico, quòd omnibus alijs plane-
tis robore & fortitudine præ-
stat: quemadmodum Mars in-
fluentia cæteris planetis est for
tior, actiones etiam Marti sub-
iectæ, prout sunt illæ quæ ferro
& vi fiunt, per hunc potissimũ
digitum exercentur. Est enim
totius manus arx, & principa-
le robur. In hoc etiam tubercu-
lo obseruatũ est, qui igne com-
burendi aut exercendi essent,
vel aliam quamuis actionẽ per
ignẽ effecturi, quæ omnia Mar
tis naturam sapiunt. Mars eti-
am soli orbe contiguo adhæret,
hîc linea vitæ cõiungitur, quæ
soli vitæ datori est attribuata.
Notandum etiam, quod illi qui* Notand.
*Martem geniture dominato-
rem habent, quasdam in hoc tuberculo expressas, & cauatas lineas gerunt.
Antiochi sententiam respuo, cùm mons pollicis meritò Veneri dicatus sit,
quod experientia sæpissimè notaui. Quid oro fortius in hoc mundo esse po-
test ipso amore? Venereis enim ligulis etiam fortissimi, & sapientissimi* Hercules
succubuëre, vt Hercules, Sampson, Dauid, cæterique infiniti, amoris Sampson
igne & Venereis ligulis implicati fuêre, quo amore nihil est fortius (teste Dauid.
Poëta)

> *Nescio quid sit amor, nec amo, nec amor, nec amaui,*
> *Sed scio si quis amat vritur igne graui.*

*Indicis tuberculum Ioui dicatur, Medius digitus Saturno, annularis So-
li, Mercurio auricularis, vola siue triangulus Marti, in quo homicidia depre-
hendi solent, lunæ percussio consignatur. Lineamenta manus naturalia, sunt
sex, diuersas nomenclaturas sortita. Linea montem pollicis circundans, vi-* Vitalis.
*talis dicitur, ex cuius dispositione, de vita hominis, longa aut breui habetur
iudicium, huic naturalis inter pollicem & indicem adhæret. Epatis linea tri-* Natura-lis.
angulum perficit. Hinc mensalis digitos à vola separat. Restricta verò ma- Epatis.
num à brachio seiungit. Hinc fœlicitatis linea, siue saturnina, à rascetta ad Mensalis
medium procedens, volã in duas partes ferè secat. Rari sunt homines qui has Restricta.
sex lineas non habeant. Reliquæ dicuntur accidentales lineæ, quæ prædictarũ Saturni-na.
*linearum significata augere aut minuere solent. Est præterea alia linea quæ
Lactea dicitur via, quæ propè discriminalem, vel ab ipsa cauda Draconis* Via la-
exoriens, per confinia tuberculi ferientis, siue percussionis manus ad auricu- ctea.
laris montem labitur. Est & solaris linea, via solis, quæ per medium caueæ, Via solis.

D ad

Soror vitalis. *ad solis tuberculum graditur. Est & alia linea, Vitalis soror, quæ in stetho inueniri solet, aliqui eandem Martiam appellant. Est et alia linea, quæ cin-*
Cingulũ veneris. *gulum Veneris dicitur, quæ orta inter medium, & annularem, extenditur inter indicem, & medium. Est & alia mediæ naturali adiacens, in vola ma-*
Soror naturalis. *nus quæ soror naturalis dicitur. Aliæ etiã lineæ, vt mensalis et epatis quandoque habent suas sorores, vt in figura quinta suo loco clarè ostenditur per literas alphabeticas, in qua vnico intuitu, omnes apparent, ad prædictorum omnium faciliorem intelligentiam. Libuit hîc tabulam addere, literis alphabeticis, prout in huius secundi libri prima figura designatur, diligenter distinctam. Adiecta est præterea & alia tabella cifris, & arithmetices figuris insignita.*

A	*Linea vitæ.*	1	*Carpus.*
B	*Restricta.*	2	*Stethos.*
C	*Naturalis.*	3	*Thenar.*
D	*Iecorea siue epatis.*	4	*Hyppothenar.*
E	*Triangulus.*	5	*Acyni digiti.*
F	*Mensalis siue thoralis.*	6	*Metacondyli.*
G	*Thorus siue mensa manus.*	7	*Condyli.*
H	*Saturnina.*	8	*Procondyli.*
I	*Martia.*		
K	*Lactea via.*		
L	*Cingulum veneris.*		

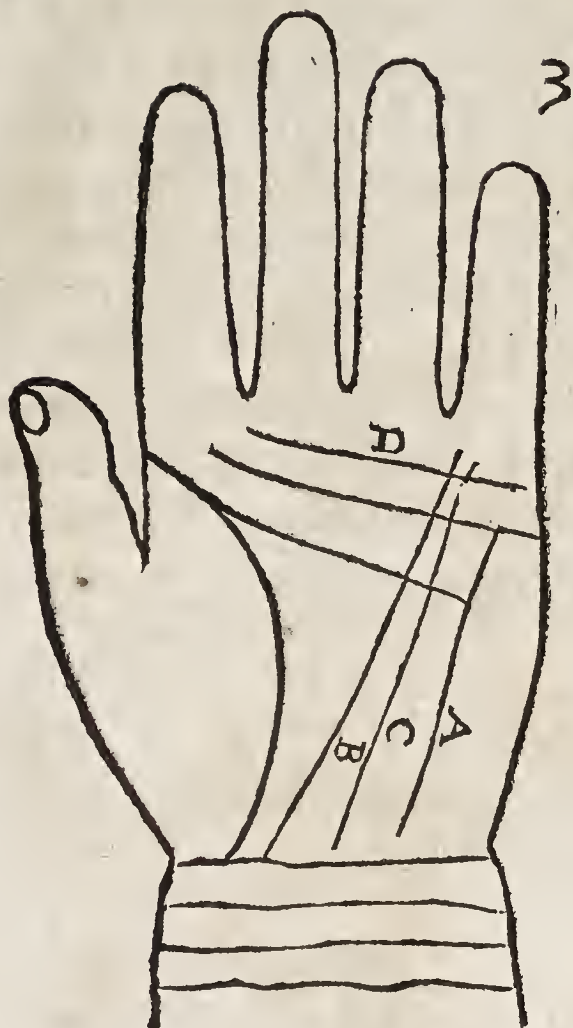
His benè cognitis, linearum & montium planetarum differentijs, considerandà quoq; est, ipsarum linearum qualitas, quantitas, situs, & adiacentia. In his enim linearum significationibus augeri & minui solent vigores, eisdem namque præteritæ aut futuræ significationes demonstrantur. Quantitas, longitudinem, latitudinem & profunditatem comprehendit. Qualitas figuram, ramos, colorem. Situs etiam considerandus est, proprior sit an magis alienus, ascendens aut descendens: adiacentia siue accidentia, dicuntur puncta, linea, tubercula: atque hæc modo de lineis dicta sufficiant.

DE LINEIS ACCIDENTA-
libus, Caput II.

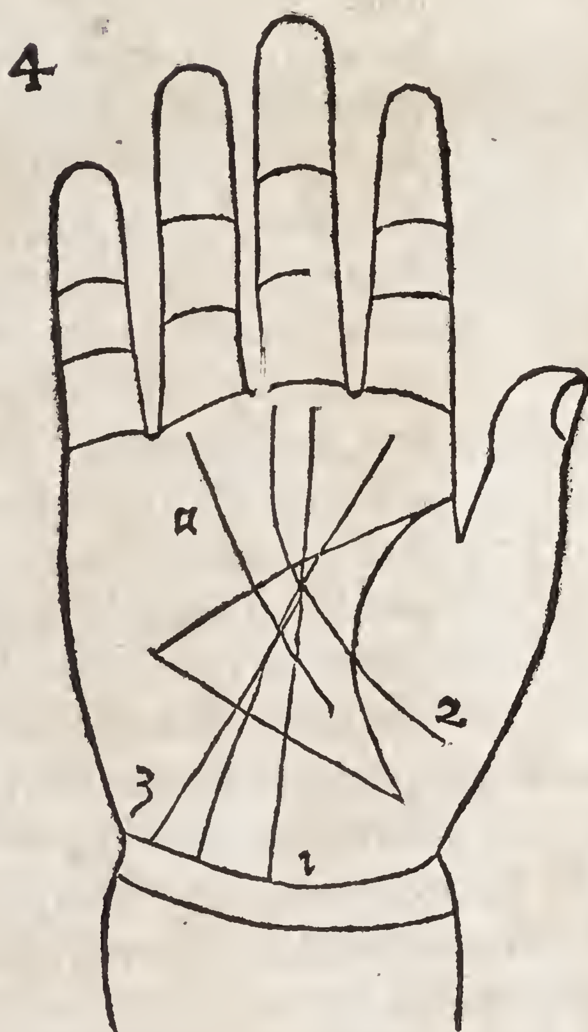
Lactea 1. *Vpersunt propemodum infinitæ lineæ accidẽtales dictæ, scilicet lactea prima, secunda et tertia, quæ à rascetta orientes ad auricularem, naturalem, & mensalem scindentes, tendunt. Prima à rascetta per montem manus transiens, auricularẽ versus extenditur, terminata tamen ad mensalem circa percußionem, quæ hominẽ effœminatum, damna passurum causa mulierum denotat: eoque fortius quo magis ad*
Lactea 2. *percußionẽ accedit. Secunda exordium sumens in angulo dextro, etiam forte in monte pollicis, ascendit ad montẽ auricularis, vltra mẽsalem, et denotat*

bonam

bonam ſortem & fœlicitatem à mulieribus & prælatis, tertia orta circa angulum dextrũ aſcendit per medium montis manus, verſus auricularem, ſignificans fœlicitatem à prælatis, & perſonis nobilibus, & potentibus, vt in præſenti figura per literas a, b, c. liquet. Eſt in præſenti figura & alia linea, dicta mercurialis, tanquam ſoror menſalis, exordium ſumens à percuſſione, tendens verſus medium, aut indicem, litera d, deſignata.

DE TRIBVS PROSPERITATIS SIue Saturninis lineis, & via Solari, CAPVT III.

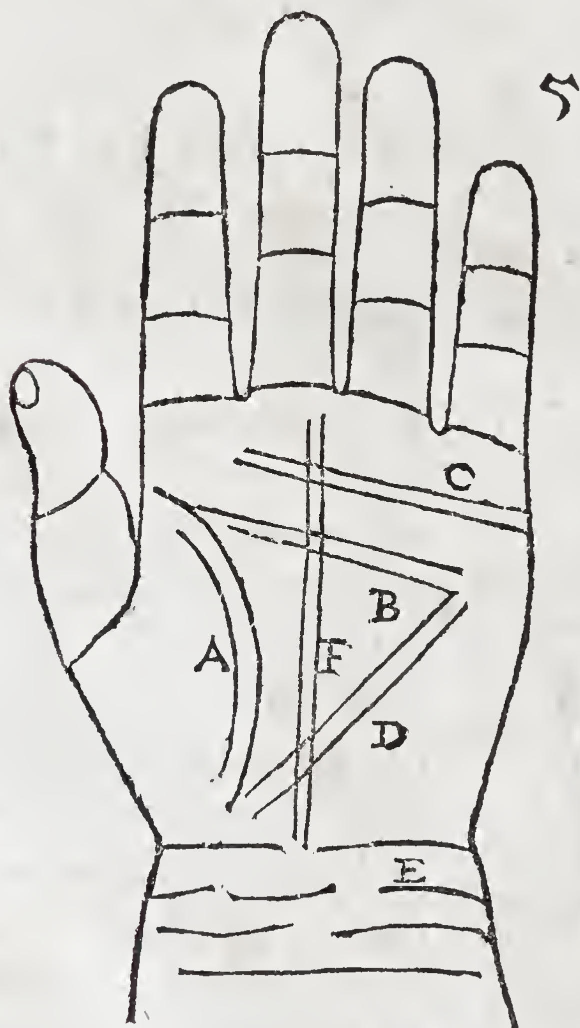

Vnt tres lineæ proſperitatis, diuerſa pro earum variatione ſignificãtes. Vnius ſignificatum eſt omnibus notiſſimum: aliarum verò non tam notum. Prima Saturnina aſcendit à raſcetta vel circa verſus mediũ, tranſiens concauum, quaſi ſubſedens vitali & ferè ſemper malè ſignificat, niſi naturalem ſcindat, & ſit benè formata. Saturnina 1. *Secunda orta à raſcetta ſupra vitalem in monte pollicis, ſcindens vitalem, tranſit per concauum, verſus medium, & hæc indicat hominis bonam fortunam, & eò amplius quo ſit melius formata, & extendatur verſus medium.* Saturn. 2. *Tertia eſt linea aſcendens à raſcetta, habens principium verſus montem manus, & aſcendit per concauum, verſus indicem ſigni-* Saturn. 3.

ficat bonam ſortem apud magnates, aut cauſa mulieris. Nihilo minus hæ duæ poſtremæ lineæ ſunt cognitu difficiles, quia dum oriuntur ſupra vitalem, bonam ſortem & proſperitatem notant, prouenientem ex propria virtute, aut parentum gratia, ſed tertia linea in monte manus orta, ſignificat bonam ſortem per alterius fauorem & benemeritum: ſignat etiam aliquando peregrinationes. Eſt & altera linea, quæ Solaris dicitur, quæ exiens à concauo verſus annularẽ, ſignat magnum fauorẽ apud principes, prælatos & potẽtiſſimos homines, & eò magis quo plus extenditur in triangulo, verſus angulum dextrum: ſi tamen à naturali aſcendat verſus annularem, minuit effectum. Et ſi reperiatur inter naturalem & menſalem, ſignat amicitiam ſine lucro & fauore. Denotat etiam amicitiam nobilium perſonarum, & hominem notat affabilem, placidum, & virtuoſum.

Linea Solaris.

DE SORORIBVS QVATTVOR PRINcipalium linearum, Vitalis, Naturalis, Menſalis & Epatis, Caput IIII.

ISTAE lineæ dictæ ſorores, rupturam, fractionem, aut aliarum interſectionẽ reſtaurant, & reparant, & fortificant: vt ſi vitalis in principio eſſet interrupta, breuem vitam denotans, ſororis præſentia, in loco correſpondente: non rupta, breuem priùs ſignificatam vitam prolongaret, patietur tamen habens talem rupturam, eo tempore infirmitatem, ſed liberabitur à periculo mortis. Si vtraque linea ſit benè apparens, & integra, ſuperabundantiam & exceſſiuam notat caliditatem. Si dictæ ſorores ſint tortuoſæ, aut inclinatæ in altera parte, maleuolum denotant, eòque magis quo plus appareant, & ſint profundæ, prout adhuc ſuo loco oſtendetur. Ex iſtis ſororibus lineis perficitur iudicium Chyromantiæ. Epaticæ ſoror ſemper benè ſignificat. Notandum eſt, quod ſoror vitalis exiſtens in concauo, verſus raſcettã, cæteris eſt perfectior & efficacior, ſed linea montis communniter circa finem, plus virtutis & efficaciæ retinet. Litera A denotat in præſenti figura ſororem vitalis. B naturalis. C menſalis. D epatis E Saturninæ.

Notandum.

DE

DE SPATIIS CONTENTIS INter lineas in manu Caput V.

Lineas sese mutuo contingentes ad quosuis angulos, certum est quandam efficere superficiem, sicuti in præsenti triangulo E, D, F: lineæ verò pallallelæ, etiamsi ad infinitum deducãtur, spacia inter se cõcludunt. Hactenus igitur abundè satis de lineis tractatum est, & de earum nomenclaturis. Restat de nomenclaturis spaciorum, inter lineas relictorum, aliquid in medium proferre, quæ literis alphabeticis distinximus, vt litera A, sita inter duas pallallelas lineas, mensalẽ inquam & naturalem, quadrangulum denotet. B intercepta inter lineas vitalem, naturalem, & epatis, triangulum. D eodem in triangulo, angulum supremũ notet. E angulum sinistrum, F angulum dextrum, G bis posita scilicet in triãgulo & quadrangulo, denotat vtrumq; spaciũ, dici manus concauum. H tuberculum, radicem siue montem Iouis. I tuberculum siue radicem siue montem Saturni. K Solis. L Mercurij. M Veneris. N manus percußionem. O tuberculum, radicem siue montem Lunæ. Mons Martis in triangulo clauditur. Omnium linearum & spaciorum significata & effectus suis locis abundè tractabitur.

DE LITERIS DIVINIS ET CHARActeribus planetarum Caput VI.

QVIA fortuna cuiuslibet manus diuinis literis scribitur (teste Iuliano, artis Chyromanticæ peritißimo) vt apud antiquos Philosophos & maximè Helenum priami, virum doctißimum in vsu erat, quorum exempla secuti & nos de eorum significationibus hæc in mediũ proferre libuit. Sunt igitur in diuersis partibus manus literæ diuinæ, planetarum characteres siue signa, & suum locum quælibet pro sui planetæ situ sortiuntur, vt mox in sequenti figura liquebit. Nam superiori loco in prima columnella character Saturni reperitur, & quicquid in eadem linea consequitur, sunt Saturni signa, & characteres. Secundo loco sunt Iouis. Tertio Martis. Quarto Solis. Quinto Veneris. Sexto Mercurij. Septimo Lunæ. Nunc restat

Iulianus.
Helenus priami.

Proprietates Saturninorum.

ſtat particulariter omnium characterum loca & proprietates, & quid in hominibus operentur, dicere: diuerſæ enim ſunt homines naturæ à planetis illis inſitæ. Qui igitur ſunt Saturninæ, plures habēt lineas in tuberculo ſiue in monte Saturni, quàm alibi, præſertim lineam à raſcetta ortam, extenſam vſque ad radicem dicti montis Saturni: Tales ſunt communes amici, vtilia conſulentes: graues in mente, & duri in cogitatione: non audaces in factis: comeſtores, ſuperbi, ſimulatores, iactatores, paucorum verborum, inſociabiles, in agricultura & pulchris artificijs oblectantes, longa itinera tentantes. Si literæ diuinæ in monte Iouis reperiantur, habentes erunt diuites in negotijs & mercenarijs ſuis vſque ad ſenectā proſperabuntur. Qui verò pauperes, ſemper erunt in laboribus, diuites tamen patientur ægritudinem neruorum, et à filijs & proximis offendentur, qui illis ingrati in omnibus ſemper erunt. Hi etiā multas iras ſuſtinebunt, ac pingues in ſenectute erunt ſine ægritudine. Si in loco Saturni figuræ ſuperius dictæ fuerint, geſtantes erunt nummoſi, & pecunias congregantes nobilium, incident tamen in ægritudinum multitudinem.

DE IOVIALIBVS HABENTES CHARACTERES IOVIS IN SUO MONTE CAPUT VII.

I*OVIALES (vt de Saturninis dictum eſt) à pluralitate linearum in monte Iouis, facilè dignoſcuntur, qui ſcilicet in dicto Iouis monte, plures & pulchriores habent lineas, quàm alibi: & tales ſunt pulchri, ſapientes, iudices, fideles, religioſi, Deum timentes, benè morigerati, audaces in periculis, miſericordes, eleemoſynarij, veridici, delectores amicorum, riſu & multitudine locutionis & coitus gaudentes, bonum diligentes, & malum odientes: qui ſi laici fuerint, multos filios habebunt. Et ſi ſuprà dictæ lineæ pulchræ & apparentes fuerint, dignitatem & prælaturam oſtendunt.*

dunt. Si autem diuinæ literæ, in dicto loco Iouis fuerint, plura indicant. Litera enim A denotat diuitiarum habundantiam, veritatē, et nobilium amicitiam. B fortes & diuites, & à regibus dilectos notat. Si colorata fuerit B, religiosos aut cum religiosis versantes indicat homines, vitæ inquam honestæ. C dilectos à Regibus, Duces, et Rectores exercitus. D fideles, & maiores animo, suo genere, cum nobilibus cōuersantes, sed incestuosos, & mulierum causa benè habentes, tamen proprios parentes odio habentes. F Regibus familiares, & eorum regni dispositores, sapientes in causis, & iudicijs discutiendis. G homines bonæ famæ apud notos, sed luxuriosos. Si autem in dicto monte fuerit forma circularis, O vel scutum, nobiles, sapientes, discretos in omnibus: nobilis & subtilis animi, & alti, ac pene terribilis intellectus, & specialiter artium profundarum ac occultarum: suntq; amabiles vltra modum, sed non habebunt fideles amicos, ab infantia vsque ad vltimam iuuentutem: in vltima autem iuuentute habebunt summum, & nobilem statum, & diuitiarum causa, ab omnibus diligentur, propter etiam fidem, & rectitudinē suam. Si in monte Saturni aut Solis inueniatur forma sphærica, O aut scutum, habentes erunt honestæ vitæ, diuites omnibus diebus vitæ suæ: dilecti quoque à mulieribus, quarum causa damnum patientur: erunt præterea valde subtiles, & artium inuentores, & dilecti à principibus, & quasi ab omnibus. Si autē in loco Iouis fuerint aliqui characteres ipsi addicti, habentes multitudine lucri, abundabunt, & erunt pingues, sed tandem notat illos fore pauperes, debiles, & habituros cogitationes peruersas, & damnum patientes.

DE MARTIALIBVS, Caput VIII.

MArtiales siue naturæ Martis homines, lineam vitæ & naturalē habēt diuersi coloris directam. Tales sunt audaces, vtilia peragentes, non pigri, ad arma prōmpti et parati, incōstantes, feroces, impij, sine verecundia, insociabiles, fornicatores, neq; egeni, neque diuites, quousque se iuuare poterint. Si litera diuina A reperiatur in hoc loco, lapidei cordis homines, plenos ira, & iniquos notat. B diuites, & principum familiares, atque

que aliquãdo exercituum ductores. C magnos magiſtros, perfectos, ingenioſos, Geometriam amantes, ſed aliquãdo occultè offendentur. D patricidas notat, ſed fortunatos: grauabuntur tamen hepatis et iuncturæ dolore. E contentioſos, exinde malum patientes, & ſe vilibus mulieribus iungentes, & rarò optatas vxores conſequentes, & aliquando vxorum interfectores. F callidos, falſos, mendaces, proditores, exinde malè eis ſuccedet. G perſeuerantes cum malis viris, & latronibus, & occultè maleficia machinantes. Sed ſi in loco Martis aliquod ſignum ſibi appropriatum fuerit, in cuius Chyromantia reperietur, erit audax, & pertinax, incepta perficiens, vſurpator ſeu diſsipator paternæ ſubſtantiæ, & cognatorum percuſſor.

DE SOLIS NATVRAE HOMINIBUS, Caput IX.

NATVRAE Solis homines, habent lineas ſubtiles in radice montis Solis, pluſquam alibi. Tales ſunt naturales, inuentores, & imitatores omnium operationum, operantes quæ non didicerunt, inuentores artium, nonnunquam pauperes, perdentes beneficia à proximis et amicis illis collata: ab extraneis erunt honorati, ſunt iracundi, liberæ linguæ, ſuper ſe recurrentes, valde amabiles, erga ſe tamen ſemper contraria inuenientes, quia nullus erit eis fidelis amicus: ſunt fideliſsimi curiales, ſapientes, largi, & benigni, amicis dignis atq; non, æque tribuentes: mulierum tamen cauſa lædentur, habebuntque multos inimicos, ſed ab eis non offendentur, imò eos ſuperabunt, ſicut Sol ſuperat nubes: oportet illos omnia palam facere, quæ ab alijs occultè fiunt. In cuius manu & loco Solis litera diuina A reperitur, erit vir fortis, et ipſius parẽtes. Si eadẽ A litera fuerit malè diſpoſita, contrarium notabit. B in eodẽ loco reperta, ſapientes, boni ingenij, dilectos à magnatibus & vniuerſo populo: & aliquando exaltatos ad regias dignitates notat homines. C deſtructores ſunt, ægritudines oculorum, ſtomachi, ferri, aut ignis læſiones patientes, peregrinantes, & qui ſint ſubitò morituri, ſunt & patris interfectores. D quibus eſt in eodem loco, ſunt diuites, magni ac fortes, ab alienis diuitias acquirentes: & aliquando exaltantur ad regias dignitates. Sed ſi eadem A litera fuerit malè diſpoſita, habebunt patrem ſtultum, qui citò mortem incurret. E mulierum amatores, turpi luxuria vtentes, pro hæreditate conſequenda facit. F ſapientes, bonæ memoriæ, & varijs ſcientijs decoratos. G lætos, cum principibus habitantes, et maioribus terræ, capitis et ſtomachi ægritudines patientes. Si in loco ſolis aliquod ſignorum ſibi appropriatum inueniatur.

niatur in alicuius Chyromantia, hic erit benignus, iucundus, & perfectus in multis operationibus, sed citò irascibilis, & repentinum tædium cuiuscunque rei facilè habens.

DE HOMINIBVS NATVRAE Veneris, Caput X.

QVI sunt de natura Veneris, habent tres lineas à pollice nascẽtes, versus indicem. Tales sunt bonæ fortunæ, non cogitabundi, bona non curantes, propria non cognoscentes, delicatè viuentes sine suorum conseruatione, & sine labore dulces, fortunati, largè expendentes, facilè animum ad mulieres applicantes, sagaces, & mulieres à vita extirpantes, propter earum hæreditatem, risum & coitum diligentes: & ideo adulterinos filios sæpè generant, ab omnibus sunt dilecti & crediti, vultus pulchritudine, & loquelæ dulcedine, & pulchro sermone decorati, obiecta omnia cupientes. Quibus contingit in loco Veneris habere literam diuinam A, sunt sine fide, mulieres pauperculas diligentes, & ab eis malum patientes, atque in ægritudine detenti. Quibus verò B est in eodem loco, sunt gaudentes, ac nobilibus vtentes: in desponsatione nobilium mulierum vtilitatem cõsequentes, ex causa & fide Religionis, vel mulierum bona habentes. Quibus C, sunt iniuriatores, magni fornicatores, in consanguinitate scelera perpetrantes, & à ferro vel igne in oculis læduntur. Quibus D, expositores erunt somniorum, et occultorum inuestigatores, veridici, terrena diligentes, turpi luxuria laborantes. Quibus E, sunt gaudentes, & delectationem cum mulieribus ingeniosis habentes, qua de re vituperabuntur ab omnibus: in cæteris autem fortunabuntur, & bona acquirent. Quibus F, in operibus suis erunt prosperantes, ad gaudia ratione scientiæ peruenient. Quibus G, mulierũ erunt amatores, cum quibus bona & gaudia consequentur. Si in loco Veneris aliquis characterum suorum inuentus fuerit, quicunq; illum habuerit, erit fornicator, cupiens vxores alienas, plus quàm suas, eritq; vilis, & vilia operans, atq; vxorum aliquando interfector, vel patrui lecti violator.

DE MERCVRIALIBVS CAP. XI.

MERCVRIALES habent lineas obscuras, & non apertas in digito Mercurij. Tales sunt leues homines, fures fortunæ, fastidiosi, impuri, inordinati, concubinarij, mendaces, exploratores, insidiatores, iniusti, omni malo pleni, ad maleficia parati: qui licet plurimis pœnis puniantur, & posteà demissi, non tamen considerant quæ euenire possunt, sed

absq; ratione iterum ad perpetranda mala reuertuntur, sunt instabiles, sine constantia, sed audaces & stulti. Si tamen prædictæ lineæ sint pulchræ & claræ, tales sunt eloquentes, musici, sermocinatores, ingeniosi, Arithmetici, Geometræ, Augures, & optimi Rhetores, laudem & memoriam suorum operum exoptantes, factores & speculatores profundorum secretorum, & valdè secreti, ac celantes ea, quæ habent in corde. Literam diuinam A in dicto loco Mercurij deferētes, sunt inquisitores omnium secretorum, vnde impedimentum habebunt, & sibijpsis nocumenta facient: suntque grauis linguæ, sed pessimi animi, quibus multi inuidebunt, atque eis derogabunt. B negotiatores sunt, fideles, habentes magnam substantiam, fortes, ac gentibus præpositi. C sunt negligentes, ludorum amatores, ac lucri, quod ex furto, & omni nequitia procedit, scriptores, & doctores linguarum, librorum, & scientiarum incognitarum falsas carthas componentes, ac mirabilia sui ingenij excellentia operantes. D sunt sapientes, bonorum operatores, scientiarum doctores, Astronomi, ac dilecti à parentibus, pauperes, in iuuentute magna opera exercentes, sed post medium vitæ diuitijs abundantes, dolorem stomachi, et aliarum partium patientes, & cum dæmoniorum opera exercentibus participantes. E sunt religiosi, mulierum opera facientes, picturas varias, et mulierum ornamenta diligentes. F sunt periti, ac totius philosophiæ indagatores excellentissimi. G sunt bonæ vitæ, & magnæ intelligentiæ, paruas puellas & paruas mulieres diligentes, & omnia parua sectantes. Si in loco Mercurij aliquod præmissorum signorum sibi appropriatū (vt in præcedenti tabula apparet) inueniatur, habentes, sunt graues loquela, supplicatione pleni, atq; cum sapientibus & religiosis viris commiscentes & naturaliter elegantes.

DE LVNATICIS, CAP. XII.

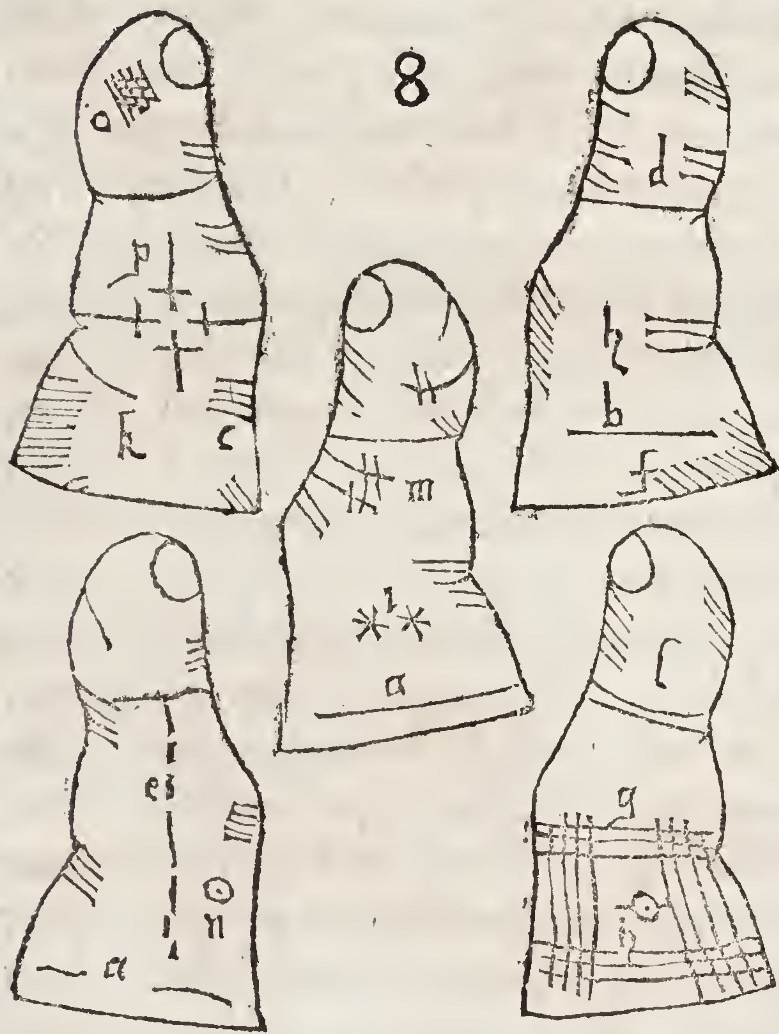

VI sunt de natura Lunæ, habent in quadrāgulo hoc signum ☓ benè dispositum. Tales enim in prima ætate sunt egeni. In secunda diuites vltra modum, ita quod omnes admirantur, sed in senectute reuertantur ad primum statum, prout iste planeta facit crescendo & minuendo, qua de re satius esset tales non ducere vxores, sed potius alicui Principi, vel Prælato adhærere, quia

sic

ſic ditabuntur iſti quoque, pacificam & quietam vitam diligunt, & homines ſibi ſecretos facere cupiunt. Diuina litera A in loco Lunæ reperta, cauſat diuerſas ægritudines homines pati, ac parentum ſubſtantiæ deſtructores. B homines fortunatos, religioſis commixtos, aut ipſoſmet forè religioſos. C habentes, ſunt nobiles, ſubtiles, & profundarum ſcientiarum ſcriptores, audaces tamen, & in malis operibus pergentes, vnde oculorum ægritudinem patientur, & fortè repentina morte peribunt, ſaltē longa vexabuntur ægritudine. D hi ſunt intromittentes ſe in multa magiſteria, dolorem ſtomachi ex parte oculorum mirabiliter patientes. E hi ſunt turpi libidine inuoluti, paruamq́; ſtabilitatem in omnibus habentes. F hi ſunt peregrini, munera quærentes, fideles, & bonæ voluntatis. G hi ſunt nobiles, & magni, & à mulieribus aut earum cauſa bona recipientes: quod ſi prædictæ figuræ non fuerint pulchræ, diuerſis ægritudinibus grauabuntur. Si in loco Lunæ aliquis ſæpè dictorum characterum, aut aliquod ſignum ſibi appropriatum reperiatur, ferentes grauabuntur ægritudine ventoſitatis, renum vel tuſſis.

DE MONTIBVS DIGITORVM SIVE EOrum radicibus atque de ipſis digitis, & primò de pollice & eius monte, quem Veteres Veneri dicatum voluere, CAPVT XIII.

VBI habundè ſatis de literis diuinis & de characteribus, qui in montibus planetarum aliquādo inueniri poſſunt, tractatum eſt: ad digitos nūc meritò procedendum eſt, qui etiam ſuos particulares habent characteres, & de eorum ſignificationibus dicendum reſtat. Et primò de pollice, qui eſt dictus digitus Veneris, eò quod monti Veneris ſupereminet, qui ſi ſit colore viuo, et rubenti benè diſpoſitus, bonam corporis qualitatem notat, & mulierū amatorem oſtendit hominem, veſtitus pulchros appetentem, & munditijs ſtudentem. Quod ſi in eo breuiuſcula alia linea, ſecundum vitæ lineam rectè diuoluatur, vt in litera A quæ vitalis ſoror dicitur, ſignum eſt, hominem Venereis oblectari, perpetuis diuitijs habundantē, & quo longior ſine abruptione vitalem comitetur, eò melior, etiam ſi à ſummo tubere non incipiat, ſed fortè in medio, vt litera B aut non longè ab imo, tenuitatem quidem rerum in prima ætate, in ſequentibus A B

copiam & habundātiam significat, nonnunquā quatuor lineæ, æquo interuallo, à montis summo, ad restrictam manus concurrunt, pollicenturque diuitias, et honores, in prima ætate, vt in litera C. Si extremum pollicis articulum, paulo sub vngue aut prope ipsam iuncturam lineæ scindant claræ aut lucidæ, diuitias & honores statim præsagiunt, vt litera D plerumque subtilis incisio, à supremo pollicis monte versus lineam vitæ, significat ferro interiturū hominem, vt litera E. quædam lucidæ lineæ, iuxta indicem ortæ, secantes lineam vitæ, multarum peregrinationum, & longarum, per diuersas mundi regiones, indices sunt, vt litera F in quibusdam eodem ortæ loco incisiones, ad vitæ aut cordis lineam tendentes, iactatorem & ambitiosum, quique luxu & libidine fractus est, hominem notant. Vt litera G quædam lineæ rubicundæ, in eodem loco, montem pollicis peragrantes, cognatorum incestum, & concubitum, ostendunt, vel quod vix abstinere possit, vt id melius percipiatur. Vtile fuerit illius hominis Physiognomiam contemplari, eumque totum examinare, ne aliquando temerè fiat iuditium. Nam omnia si inter se correspondeant, erit verum testimonium, scilicet manus lineamenta & frontis: nam frontis linearum adminiculo, occultam hominis naturam, & futuram vitæ sortem deprehendimus, id quod semel hoc loco dictum est, in omnibus obseruari debet. Qui suaues sunt moribus, & vitæ iucundæ, letæ, & hilariter conuersantur, ac faceti sunt, & iocos miscent, Musicis gaudentes, stellulas habent in hoc monte. Vt litera I, est enim Veneris hæc integra regio, cuius hoc est studium, & frequenter tales montem habent pluribus scissum paruis, & claris sectionibus, habentque faciem colore candidam, corporis compaginem decentissimam, oculos nigros, & præfulgidos, omninò venustos, læto intuitu, ore honesto, & per omnia sunt Venerei, lasciui, luxui dediti, ac libidine accensi, aleæ studentes, et in iocis assidui, ducētes choreas, oblectātes se floribus, rosis, ac odoribus, ac iucunda omnia appetentes, frequenter rident, compotationes ac ludos frequentantes, salaces, ebriosi, venusti, & procaces, in Venereis artibus edocendis faciles, in reliquis difficiles, liberales, leues, misericordes, natura non mali, pij atque iusti, in amicitia integri, & fidi, musici, picturis & statuarum artificio & pulchritudine capti, quibus est vita splendida, res mediocris, lucri nullus ardor, neque auaritiæ studium, hi alios exhilarant, delicijs affluunt, voluptatem colunt, luxui, delicijs, ac læticiæ dediti sunt, quos nulla res facilè permouet, minime cogitabundi, sed præsentibus contenti, anxietatem omnem vili pendentes. In summa, qui sic viuit, sic moriatur oportet. In his profectò consideranda est cuiusuis natura, nam ex manus nuda inspectione, id ita correctè fieri nequit, sed ex totius habitudinis contemplatione. Qui prætereà in pollice, minimas habent fissuras inordinatas, nec pari interuallo, sed sparsim inter se diuersas, eos haud dubiè libidinosos & impuros, sed interius macilentos, etiam contentiosos, & qui cum mulieribus lites facilè conferant, ac morosos & difficiles esse, nemo dubitat: cumq́ libidine ita æstuēt, vt satiari facilè nō possint, exquirantq́ ibi genera insueti vsus, et mōstro simillima, conuersationis sunt non iucundæ et vitæ insuauis, nullius sapientiæ studiū affectant. nec in doctrinis proficiunt, sed ad alia ca

[Margin notes: C Diuitiæ. Honores D Mors. E Peregrinatio. F Luxuria. G Incestus. H Notandum. Vita leta. Musica. I Physiognomia Venereorum. K]

ca

capaciores sunt, sciteq; ea exercent, quæ manutiuo opere fiunt, quæ ad luxum spectant, omnia ingeniose excogitant: Qui tales sunt, & talia manus lineamenta habent, in eorum genitura ferè semper Venerem in sexta aut octaua domo habent, siccine concordat Astrologia cum sorore Chyromantia. Qui circa primam iuncturam pollicis, vt litera L ostenditur, rimulam quandam habet, aut lineam totam iuncturam circumambientem, suspendio intereunt, quod experientia sæpè compertum est, patitur tamen aliquando hæc regula exceptionem. Sed alia suspendij adhuc sunt indicia: qui tribus aut quatuor lineis in latum sub prima iunctura, concissum habent pollicem, in iuuentute diuitijs & honoribus amplificantur: vt litera M patet. Si verò super primam iuncturam habent, in prouectiori ætate superuenient dictæ diuitiæ & honores, tandem in senectute, si prope secundam iuncturam hæ sectiones inuentæ fuerint. In muliere hæc linea inuenta fraudulentã, & non bonã notant mulierem. Mulieres signũ Solis in mõte Veneris impressum habẽtes: vt litera N patet, sunt libidinosæ nimis, perditæ, adulteræ, sese vltrò prostituẽtes, ac intẽperatæ, & in coitu insatiabiles: cuius nuptæ primam in pollice iuncturam tres inter sectiones parum impari interuallo secant: vt in litera O ei à marito proprio vulnerationis, aut necis imminere periculum iudicandum est, eamq; cui subtus secundam iuncturam, paruulæ & multæ sunt cruces, piam & religioni deditam denotari: rursumque duas tantùm huiusmodi notas quæ habent, litigiosas, infideles, petulantes, procaces esse nemo dubitat. Idem ferè de habentibus in eodem loco plures ramusculos.

Astrologia. Chyromantia. Suspendium. M Diuitiæ. Honor. N O

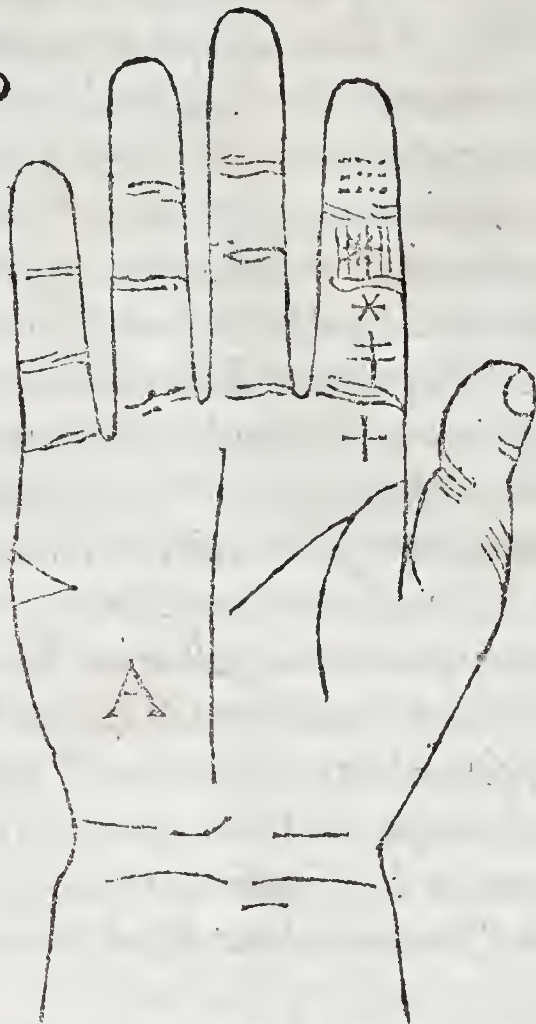
DE INDICE ET EIVS MONTE AC Iouialibus, Caput XIIII.

9

OMNIVM planetarum beneficentissimus princeps est Iupiter, qui sub hora sua natos (vt narrant Mathematici) ita fouet, vt si non obstaret aliorum planetarum malitia, immortales ferè reseruaret: is suam sedem sub indice retinet, qui si fuerit planus & leuigatus, honestatem vitæ, ac bonitatẽ naturæ designat, eoque magis, si à digito ipso paruulæ quædam & subobscuræ rimulæ non magno inter se spacio distiterint, tunc etiam honores & dignitates à Principibus portendunt. Clara quædam sectio & recta, in ipsa indicis radice or-

Honores & dignitates.

ta, & à media propè naturali, ad tuberis eius angulum transuersum mouens se, animi magnitudinem, et rerum maximarum curam notat, habentes famam appetent, & gloria cupient insigniri. Paruula quædam linea à mensali ad indicis montem tendens, idem vt prius notat: atq; has dictas sectiones, si transuersæ quædam rimulæ interscindant, capitis vulnera protendunt. Sæpè indicem à medio separat sectio quædam clara ac rubicunda, & intestinorum vitia arguit, eorumque imbecillitatem in viris: nam mulieres hanc habentes in partu periclitaturas periculum est, eoque magis quo magis rubeat. Aiunt violenta morte periturum, in cuius manu à mensalis fine orta sectio, tuber Iouis recta petat. Cruces in loco Iouis apparētes bonorum accessiones, & dignitatum incremēta præsagiunt, toties atq; cruces repertæ sint, compertumq; sæpè est sacerdotia, & dignitates, assecutos ecclesiasticas, abundè fuisse, qui talia signa ferrent, & Iouiales dicuntur fortunæ successu fœlicissimi, corpus habent modicè cōpactum, forma admodum gracili, & venusta, coloris candidi, capillo spisso, oculis decenter compositis, sunt mundi, lætitiæ deditì: Ipsorum natura est, animi magnitudo & elatio, magnorū appetens, liberalitas, aliquādo vltra suas facultates, regnandi desideriū, alijs cupiūt imperare, in summis rebus occupātur, infirmorū impatientes, ac mediocritatis cōtemptores, honesti, nobiles, gloriæ cupidi, et famæ captatores, læti interim, iucunditati & lætitiæ deditì, sæpenumerò inflati & turgidi, magnis apti negotijs, ac ad regum fastidium planè anhelantes, fidei opinione clari, amicitiarum studiosi, simplices, et à fraudibus abhorrentes, paci studentes, per omnia probi, vt plurimum sapientiæ etiam dediti, ciuili prudentia insigniter prediti, consilio pollentes, nec eloquentiæ expertes: Eorum incessus neq; nimium citus, neq; tardus est, constantes sunt animo, nulli hominum fœliciores sunt, nulli votorum faciliùs compotes: Magnorum virorum semper patrocinio tuti sunt, & principum testimonio commendantur, amant vxores, amant proles, ac suos piè diligunt, successu tēporis fortunati sunt, cibi sunt appetentes, & ideo sæpè stomachi cruditate laborant, aut circa epar, nam & valetudinē turbat eis crapula, alioqui diuturniori vitæ apti essent: Iouiales sæpè claras habent voces, dentes duos superiores eminentes, citò paupertatem & pubertatem egredientes: hæc in summa de eis, quorum in genitura Iuppiter

Vulnus capitis.

Intestinorū vitium.

Mors violenta.

Dignitas

Beneficia.

Iouialiū natura & conditio

Iuppiter domin' geniture

absque alterius mali commixtione dominus est. Cæterùm si qua mulier in extremo indicis articulo circa manum multas habuerit lineas transuersales, in latum tendentes, ei ex morte propinquorum aut affinium hæreditates amplas aiunt successuras: quòd si in medio articulo easdem præferat, inuidam, mendacem, & fraudulentam eam arguunt. Item *eisdem signis si montem Iouis conscissum habeat, iracundiæ, amarulentæ morositatis, & ingenij suspitione eam infamant. Compertum est etiam eas multas proles posse parere, si aliqua mulier in medio articulo habeat tres lucidas sectiones, secundum digiti longitudinem descendentes, quarum media breuis, & vna parte obtusior sit, perque eas transuersim, & in latum sectionem aliam clariorem, duasque obscuras, quæ mediam illam breuiusculam non attingunt. Improbitatis & impudicæ mulieris etiam signum erit, si stellulas cum hemiciclo in monte Iouis habeat. Tres lineæ se variè curuantes, penè æquo interuallo in latum extrema parte infra vltimam iuncturam, indicem per latum scindentes, mulieris impuritatem arguunt. Contrà, si cuius mediũ articulum scindant in longum, sectiones, quarum in medio stella aliqua sit, castitatis & pudoris argumentum est. Qui in latere Iouiali stellam aut crucem habet claram, & viui coloris, quam nullæ intersecent aut confundant aliæ sectiones, aut rugæ, habentes lineam quandam à medij tubere ad restrictam sæpè sunt imbecilles, meticulosi, pusillanimes, sed inuidi & auari. Alij dicunt qui hanc lineam conscissam ea parte manus habet, si eos aliquando capi, & in custodia vel in carcere poni contingat, aut ibi morituros, aut supplicio affici, vel difficulter liberari.*

Hæreditas. Impudicitia. Castitas. Pudor. Inuidia. Auaritia. Carcer. Mors.

DE MONTE MEDII SIVE SAturni, ac de eius digito & Saturninis hominibus, Caput XV.

ICTVM fuit in præcedentibus medium digitum Saturno concessum fuisse, eò quòd suo monti supereminet. Qui si planus penitùs fuerit, & sine rugis siue sectionibus simplicem hominem notat, laboriosum, sedulum, fraudis expertum: Si verò à mensali rima procedens montem Saturni secet, hominem denotat mirificè anxium, et qui quotidianis commoueatur curis, quem sollicitudines inquietum reddunt, qui assiduè aliquid meditetur seque conficiat intra, & quanquam hæc agat nunquam tamen aut perrarò locupletetur: complures ibi sectiones, vitam notant cum inopia anxiam, & in magna rerum penuria laboriosam, atque carceres, & sæpè torturas in eis pati. Vbi à radice annularis ad Saturni tuber, quædam se recuruat sectio, hominem pigrum, torpentẽ, ignauum, ac desidẽ, stolidum, insipientem, temerarium, stupidum, qui nil agit scitu, nonnunquã audeat aliquid impudenter, rudi intellectu, mẽte stolida. Mulier plures habẽs sectiones inter Solis et Saturni digitos in longũ descẽdentes, quàm inter Solis et Mercurij, cùm ibi quoque habeat quasdã generationi apta

Carceres. Generatio in apta muliere.

Genera-tioni apta mulier

II

apta eſt, & maſculos ſæpè concipit. Poteſt tamen hæc regula aliquãdo pati exceptionem, hoc ſcitè exploratum eſt, ſi aliquæ à principalibus lineis paruæ ſectiones ad Saturni montem protendantur, hominẽ malæ qualitatis, nec vitæ admodũ eſſe probæ, iuditium eſt. Si in manu muliebri in prima digiti iunctura crux aut ſtellula inueniatur, ſterilitatis eſſe argumentum.

Mulier ſterilis.

Qui montem hunc plurimis rimis variè inciſſum habet, aliorũ perinde digitorum rimoſis tuberculis, eum Saturninum eſſe nõ eſt diffidendum.

Saturninus.

Quo loco referre arbitror eius planetæ habitudines, pallent hi plurimum, & inuenuſta ſunt facie, ac defixis in terram oculis tardiuſculè incedunt, Melancholici & interdum recuruo etiam tergo, moribus ſunt ſæpè improbis: nam malicioſos facit Saturnus, ſubdolos, & fraudulentos, gaudent eſſe ſoli, ac ſibi viuunt, nec ferè alijs operam dãt, aut amicis vacant, cibo non vſque adeo ſibi indulgent, potatores verò ſunt ſtrenui, quanquã ſæpè edunt, et nonnunquam voraces ſunt: Etiam agitantur continuò miſeris curarum inquietudinibus, neque vnquam à ſollicitudine liberi ſunt, & anxiè affliguntur amariſſimis cogitationibus, ſemper triſti meticuloſa agitantes animo, vita eſt eis placida apud paludes & ſtagna, ſordidè viuunt, per omnia loquuntur tardè & pauca, nonnunquã propter aſſiduam cõtemplationem auſcultare alios nõ poſſunt, frigent natura, imbecilli ſunt corpore, valetudinarij, vox eſt obſcura, & raucum quiddam ſubmurmurant, ac impedita ſunt lingua, inuident alijs facilè, ſuntque omnium tenaciſſimi: itaque & quos odio proſequi decreuerunt, irremiſſibiliter et inſenſiſſimè faciunt, quos volunt, amant: Cogitationes eorum ſunt velle ædificare, arbores plantare, agros colere, & aliquid diu manſurum incipere: nec admodum amant mulieres, itaq; et prolibus rarò dant operam, plerunque ſteriles moriendo, ſenſibus obtuſis, & intellectu hebeti, libertatis ſunt mirabiliter tenaces, eamque contumaciſſimè tuentur, nec ferunt dominos, & ſeruire in extremis iudicant malis, regnorum vt nulli hominum impatientiſſimi, gaudent nigro, itaque ſic veſtiunt, & omnia eo colore confecta circum ſe volunt, ſuſpicantur facilè, & facilè metuunt, atq; hi ſomniorum etiam habent curam, humilia cogitantes.

Vorax.

Expoſitio Chyromantię Saturninorũ.

Et hæc hactenus de Saturninis præterea ſignum in prima medij iunctura impreſſum, ſi quidem mulieris fuerit bonũ, ſin viri contrarium portendit, mulier quoq; ferens in di-

cta

cta iunctura quinq; aut sex lineas seorsum in digiti longum demissas, signāt filium eam parituram, qui aliquando sacerdos futurus sit: sed quæ in eadem iunctura stellam habet, interfectam iri dicunt.

DE MONTE ET DIGITO ANNVLARI & eius significatione, & natura solarium, CAPVT XVI.

ST annularis mons qui inter digitum et mensalē quadam intercapedine prominet, à vulgo dictus solaris, ab illius igitur radice ad mensalem vsque, si protēdantur lineæ minusculæ, idem perinde faciunt, quod apud astrologos Mercurius hominem acri, fœliciq; ingenio, varijs deditum disciplinis, arrogantem, & cum quodam supercilio eloquentem, dignitatum capacē, tam secularium, quàm spiritualium: fit interdū quod geminatim in modū pallallelarum distent æquè, quod obseruandū est. Nihil ferè differt nisi quod magniloquentiam admittit, sobrietatem & honestatem: secùs si aliunde in illas ducantur aliæ, vel intrinsecus se secuerint, oppositum significabunt, nisi fortè omninò sese non intersecent, id apprimè faustum, ominosumque habetur, quod inimicos omnes vincet, prosternetq; sub se. Iam si neq; contigerint digitum, neq; æqualiter locentur à mensali, verum prætendant ad vicinum digitum, iuxta alterationem linearum etiam status et vitæ mutationem notat. Vitę mutatio. *Item si plures rubicundæ lineæ tenues, per eundem montem ducantur, iucundum, hilarem, prudentem signabunt. Quæ tamen si fuerint tortuosæ ac rubicūdæ, dolores indicant, quibus iam actu quis affligitur, pallidæ identidem cruciatus, verū præteritos nisi intersecantes se in modum crucis (vt dicunt) fuerint: protractæ verò à mensali per montem Solis ad primā iuncturam, prouidum, res suas prudēter moderantē. Et de his est verum iudicium, si pulchræ fuerint dictæ lineæ, & dictus locus eis pulchrè fuerit ornatus. Est et aliud signū videlicet, si duæ lineæ tortuosæ, pallallelæ, protensæ à restricta, quæ fœlicissima pronūciant, in dignitatibus acquirendis et quicquid ad optimas virtutes spectat; scientiam,* Dignitates. *prudentiam, liberalitatem. Item si ad inuicem concurrant multæ lineæ suprà iuncturā primam, sitq́ fœmina quæ has habeat, idem prædicat prorsus, hoc adiecto quod ea à maritis locupletabitur, habebiturque in honore etiam denotat,*

ſed monaſticam vitam nō feret, ſi in ſecunda iunctura fuerint, ſemper in honore erit. Verum inter eos qui de eodem ſunt ſtemmate, vbique enim tam in viris quàm fœminis diuitias notant, peſsimum verò ſi ad ſolarem vſque proceſſerint.

DE MONTE ET DIGITO MERcuriali, & de natura Mercurialium, Caput XVII.

ONS auricularis ſiue Mercurij eſt inter minimū digitum et menſalem. Permagni refert planus ſit hic, nec ne, neruis plixus, an obductus lineis, et coloratus. Repurgatus enī à verrucis, à ſqualoribus, ac neruis decenter coloratus, tunc conſtanti animo virū oſtendit, in virgine integritatē: vbi linea gracilis, picturatáque à menſa orta, ad radicē montis diametro procedens deſcenderit, liberalitatē notat. Eædem perplures ſimiliter inter menſam & auricularem ſumentes exordia, tot nuptias præ ſe ferunt, quot illinc trahuntur lineæ: tamen longitudinem, contractionem, exilitatem, & colorem animaduerti volunt Chyromantici. Pallidæ prædictas nuptias peractas notant: oblongæ & optimo colore tinctæ, contrahendas in futurum dicunt. Euenit verò haud rarò vt ſi harum aliquæ inueniantur craſsiores & rubicundæ, homines mendaces, ſubuerſores, fures, raptores, deinde omni flagitiorū genere contaminatos ſignificent. Et hactenus de pallallelis & rectis lineis. Si recurua vel circularis aliqua, demiſſa ſit ex eodem digito decliuis ad medium, præclaram indolem denotat, de quo multa ſit ſpes, qui ad omnem fortunam tandem futurus ſit idoneus. Mulier habēs paruulas et retortas lineas, è ſuperiori parte auricularis, conditionē indicat, quæ fermè toti fœminarū cohorti familiaris eſt, nempe inſolentiam, garrulitatē, inconſtantiam. Phyſiognomia omniū Mercurialium hæc ferè eſt, color medius inter albū et nigrum, frons eleuata, rotūda facies, oculi perpulchri in felium morē, nō omninò nigri, barba nigra, ſed rara, corpuſculū gracilè, ſtatura decens, labia tenuia, naſus præacutus, vox gracilis et eadē prompta, motus velox, id etiā ex mente præſagire licet: ſi variegatus plurimis rectis lineis fuerit, ſecundū conuerſationē, erit docilis ingenij, ſectarū amator, audax, ſcortator, fidelis, procliuus ad mēdacia, oſor ſuperſtitionis

Constantia.

Nuptiæ.

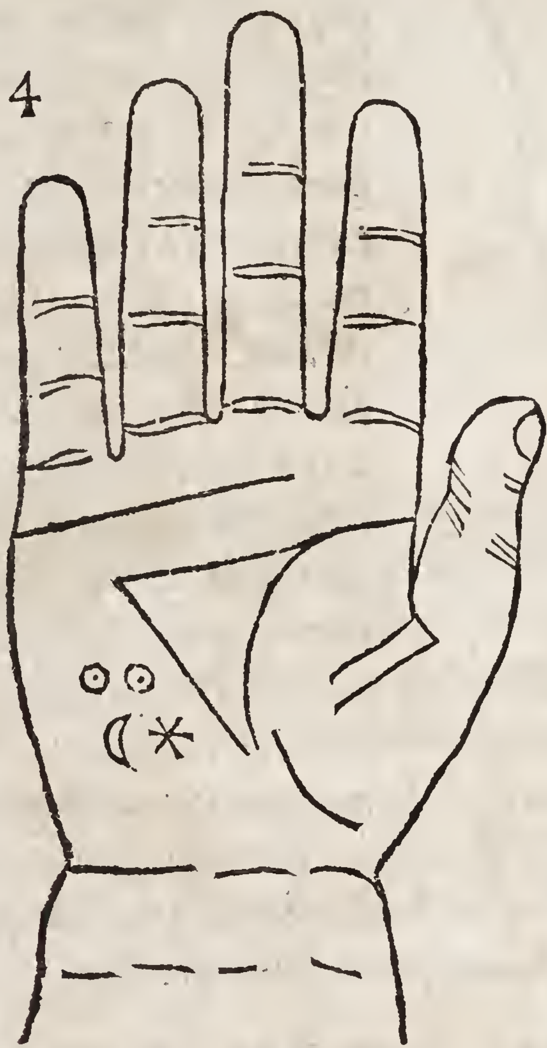
Fur. Mendax.

Physiognomia Mercurialium.

templis & oraculis non multum tribuens, ad omnes artes idoneus, præsertim Mathesim, & Geometriam, omnium horarum homo, Doctor, Poëta, Mathematicus, scientia præditus linguarum, scrutator arcanorum, Philosophus, cordatus, modestus, etiam verbosus, sed neminem lædens, eis artibus Mechanicis studens quæ politiores sunt, & mundiores, scilicet picturis & huiusmodi, agriculturis tamen paulò plus, infortunatus, & infestatione phantasmatum plus quàm cæteri homines, ferens signa quæ hîc in prima iunctura pinguntur, erit Rhetoricæ studiosus, arrogans, superstitiosus, ingenij procacis, signum ferens quod in secũda est iunctura, insignem prædicatorem ostendit, si obuersum sit, varijs obnoxium paßionibus, horribilibus somnijs, & malis phantasmatibus. Et quæ in tertia iunctura sunt, paupertatis signa sunt, inediæ, tenuitatis. Et hæc de auriculari.

DE BAZI TRIANGVLARI ET DE his lunaticis quibus præest Luna,

CAPVT XVIII.

VITALIS, naturalis, & linea epatis figurã simul coniunctè triangularẽ faciũt, qui triãgulus si æquis angulis cõstituatur sanitatẽ, incolumitatem, florentẽ non solùm corpore hominẽ, sed etiam animo indicat. Si obscuris lineis constituatur, aut circũ se puncta vel puncturas habeat de stomacho et epate prognosticandum erit, nempe indigestionem significabit Morpheam, torturã, spasmũ, plegma, constrictionẽ alui, dolorẽ stomachi, et costarũ, præcipuè si palleant puncta: porrò si dictus triangulus fuerit benè obductus cute rubra. Rubor tamẽ ille si ad lineã vitæ ꝓpensior quàm ad naturalem fuerit, dolorẽ capitis minatur: & è diuerso pneuripimoniã, tußim, ethicã, squalorem oris, si ad naturalem rubor ille conuertatur, id quoq; scitu dignũ est, si figura talis rotunda ⊙ appareat, amißionem vnius oculi notat. Si duo circuli appareant, vtriusq; oculi erit perditio, et est certißimũ à doctißimis viris compertum. Idem efficiet stellula in loco Lunæ cõperta, quæ nepharium ac sceleratißimũ significat. Lunatici sunt facie albi, modico perfusi rubore, coniuncta habent supercilia, facies et maxillæ illis inflatæ sunt, oculi sunt inæquales, subnigri, fortaßè signati notula aliqua in facie, nullius frugi, languidi, instabiles,

pigri,insipientes,inopes atque id in prima ætate,in secunda verò ditiores euadent:in tertia,rursus in miseriã labentur,deliri,infortunati,nati ad peragrandum perpetuò terrã, ægritudines eorũ sunt Epilentia, Paralisis, guttæ,caducæ,torturæ vultus,nisi luna sit in radice natiuitatis, Solem vel Iouem sibi habens benè propitium.

Epilétia. Paralisis.

DE LOCO MARTIS ET NATVRA Martialium,Caput XIX.

ARtis locus præcisè est in medio trianguli, in quo si alius paruus inueniatur triangulus, vt apparet in præsenti figura, secundum oẽs proprietates Martialium prognosticandũ est. Et quo maior fuerit,eò amplificãdus est vitij cathalogus.præsertim si latus & benè collocatus lineis fuerit : hîc non erit prætermittenda Physiognomia citrà quam non ita exactè fit iudicium. Martialis autẽ quiuis faciem habet rubei coloris veluti à Sole combustus,pauci capillitij, & eodem crispo,minutis oculis, corpore aliquantulum incuruo, et acri,seueroque aspectu,animo audax,auarus,fraudulẽtus, raptor, infidelis,insignis nugator, inuerecundus,leuis,inconstans,iracundus,seditiosus,suspitiosus,impatiens,homicida, iactabundus, derisor, periurus, falsarius rerum omnium quæ adulterari possunt. Et hæc hactenus de montibus,digitis eorumq; significatis,et hominum natura diuersa, secundum Planetas habundè tractatum fuit,prout placuit Ioanni de Indagine : nunc ad reliquum procedendum restat.

DE SIGNIS ALIQVIBVS EXTRAORDINAriis,quæ in montibus aliquando accidunt,& de eorum significationibus,Cap. XX.

Artialis dicendus est,qui aliquãdo laqueo suffocabitur,q signa in manu sua ferat,quæ in triangulo per literã A demonstrãtur. Si iuxta mensam manus hæc tria habuerit,audaciam, pertinaciam,seueritatem, patrimonij dissipationem, oppressorem affinium,et cognatorum suorũ signat,vt litera B notatur. Si in loco Veneris in prima iunctura,tale signũ fuerit,vt litera C patet, in rebus omnibus

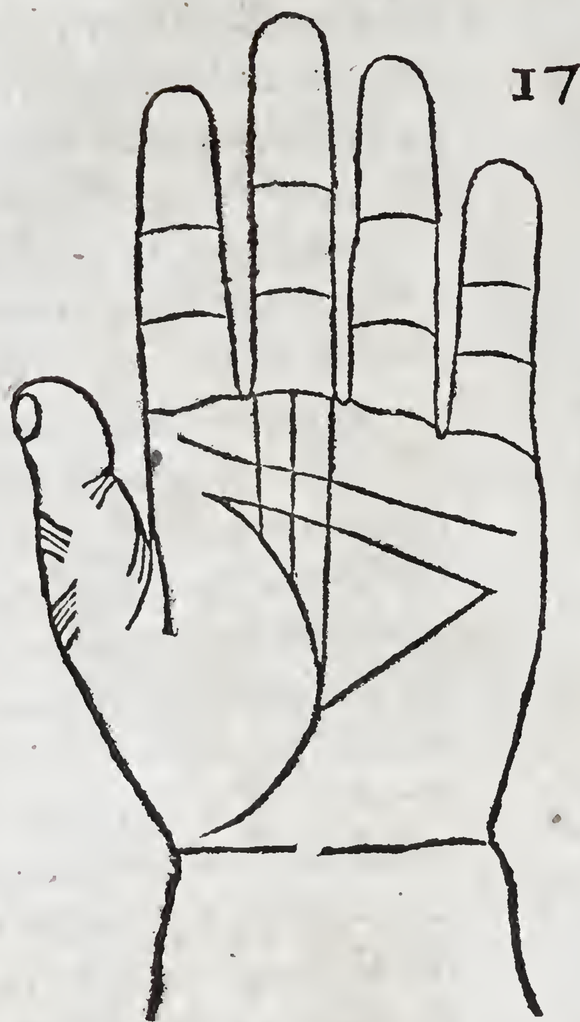

nibus prosperitatem plerumque denotat. In secunda iunctura, paupertatem, iuxta vnguem, leprosam sobolem, vt litera E. Alioqui semper in loco Veneris Venereum indicat & incestuosum, adulterum, percussorem vxoris, praesertim si in monticulo haec signa reperiantur: in prima iũctura digiti Iouis, tale signũ à litera F ostensum, adulterum notat, in superioribus iuncturis, opes denotantur in senectute, vt litera G. In Saturnino digito haec signa Saturninum hominem declarãt, cuius natura (vt dictum est) facilè cognoscitur, vt litera H. In Solis loco hoc signum longaeuam vitam & prosperitatem indicat. Mercuriales sunt, qui haec signa ferunt significantia, beneficia, & alia officia, tristitiam, melancholiam, & angustias, vt litera B & H ostenditur. In loco Lunae, à restricta si ascendant lineae, vt litera L apparent, ignauiam indicant, alioqui in loco Iouis bardum et stultum, maximè si foemina sit, quae naturaliter non multum sapit: Et haec hactenus de signis, quae in montibus, digitis, & iuncturis manuum accidere possunt. De natura etiam cuiuslibet hominis, qua inclinatur, & ad quos effectus sit procliuior, satis enarrata sunt, nunc vlterius progrediendum est. Mercuriales.

DE LINEAE VITAE DIVISIONE, prout Tricasso placuit, Caput XXI.

MVLTIS rationibus mouemur principiò lineam vitae, eiusque situm & accidentia, diuisionemque exponere. Primò notanda est causa, cur haec linea plus caeteris indicet iudicium vitae nostrae, per quam si prima fronte conspiciatur hominis vita breuis, frustrà vlterius indagandum esset de illius nati dignitatibus, & accidentibus, quae illi euenire in vita possent, cùm ille morte praeuentus, eis minus potiri posset. Secundò considerandus est diligenter situs dictae lineae, & eius significatio. Tertiò notanda sunt accidentia, quae circa hanc lineam ex aliarum influentijs & conuenientia accidere & praeuideri solent. Quod ad primum spectat in generatione omnis perfecti animalis, in primo principio corporalis, quod à conceptione sui generatur per semen in matrice seminatum, virtute caliditatis, & virtutis actiuae, Cor, in quo consistit omnis virtus actiua, & conseruatiua totius

Primò. Secundò. Tertiò. Primum.

totius corporis cuiusuis animalis (vt aiunt Philosophi) est cōstitutum, in medio cuiusuis corporis animalis, vt æqualiter vnicuiq; membro possit virtutem & suam proprietatē contribuere, prout naturali dispositione illi conueniat. Igitur habens cor qualitatem elementarem, & virtutem actiuam, sua ꝓpria & naturali operatione ꝓtendēdi et formādi signa et lineas, prout proportionantur et tēperantur alijs qualitatib. constitutis, ideo similibus lineis inuentis in nostris manibus effectuum & operationum nostrarum significatiuis, oportet fateri illas esse significatiuas vitæ nostræ, & viuendi rationis, quæ experientia sæpè expertæ sunt pro earum quantitate, luciditate, integritate maiori aut minori: & ab hac linea vitali aliæ videntur dependere, & habere originem, & est linea vitalis, quæ extenditur in medio spacio, inter pollicem & indicem, ascendens in medio palmæ versus rascettam & brachium, & ex eius dispositione fit iudicium vitæ breuis aut longæ, consideratis suo situ, positione, cōtinuatione, discontinuatione, longitudine, breuitate, grossitie, subtilitate, profunditate, & malè apparentia. Quod ad secundum notandum est, quod vitalis debet esse longa, integra, continua, profunda, apparens, & non multum lata in superficie manus: Et sic inuenta, signat bonam hominis complexionem, naturam temperatam, calorem naturalem nō esse superexcedentem, nec superatum ab alijs qualitatibus elementaribus. Si verò fuerit multum lata & grossa, indicat naturalem caliditatem superexcedentem, & per consequens hominis naturam ferocem & bestialem: Si verò lata fuerit non grossa, malam hominis complexionem & dispositionem, naturamque infirmam, in eo scilicet tempore quo secundum dimensionem inuenta fuerit larga. Et notandum est prout Tricasso placet in suo recognito Chyromantiæ libro, Venetijs impresso, Anno 1535. quod vitalis debeat metiri in sua longitudine, modo sequenti, pro temporis ratione, vt pro decem primis annis (accipiente vitali suum principium in medio montis indicis eaque debitæ formata) debet accipi spatium correspondens opposito medij montis medij, et solet tantæ esset longitudinis, ———— obseruata tamen semper proportione manus cuiusuis hominis, in qua inuenitur ætate, pro alijs decem annis minus spatium accipiendum est in vitali, prout hæc indicat linea, ——— pro consequentibus decem alijs annis, adhuc minus occupatur spatium,

Linea vitalis.

Secundum.

Natura Ferox bestialis.

Vitalis dimensio.

ſpacium, vt in hac linea patet ——— & pro alijs ſubſequentibus decem adhuc minus, & ſic minuendo proportionaliter, quò magis & proprior ſit commenſuratio verſus raſcettam, vt in antecedenti patet figura. Notandum, quòd hæc vitalis commenſuratio debet proportionaliter metiri ſecundum cuiuſlibet hominis manus diſpoſitionem: quia alij vitalem verſus concauum inclinatam habent, alij verſus montem, nihilo minus ſemper ſpacium 30. annorum reperietur in oppoſito ſpacio mediæ radicis pollicis. Siccine obſeruata hac commenſuratione, diuidendo hoc ſpacium in tres partes, pro ratione trium decenniorum, iam dictorum, & alia proportionaliter diuidendo de decennio in decennium, facilè diſcernitur vitæ longitudo aut breuitas. Sed Lector huic cōmenſurationi parum attribuat: quandoquidem ſopiuit & omninò in hac dormiuit ne dicam errauit Tricaſſus.

DE ALIA COMMENSVRAtione ſecundum Tricaſſum Caput XXII.

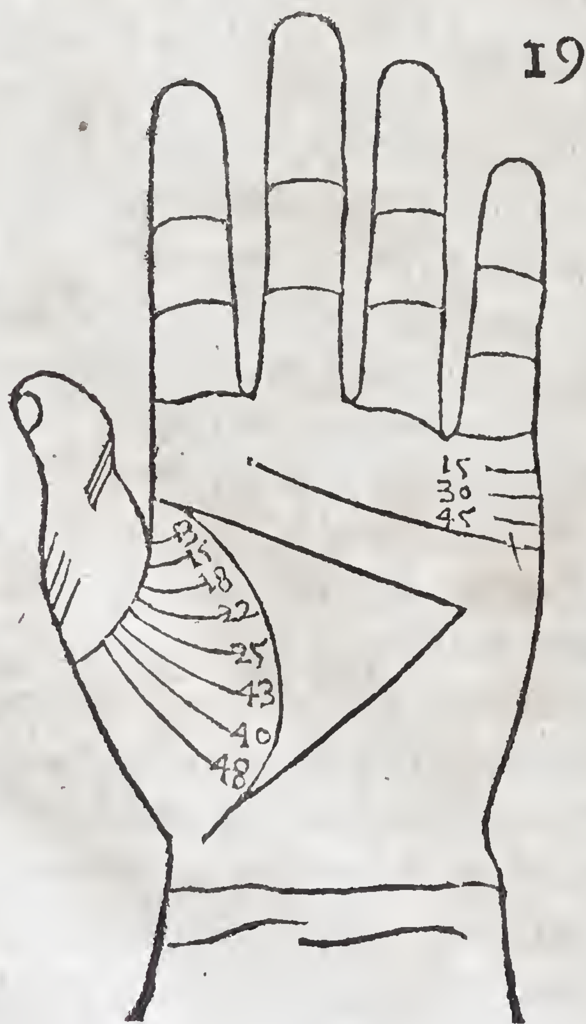
MPRIMIS notandum eſt, ſicuti vita noſtra in tribus ætatibus diuiditur: prima inquam, ſecunda & tertia: ſiccine et linea vitæ in tribus partibus diuiditur correſpondentibus hiſce tribus ætatibus. Nihilo minus etſi diuidatur in hiſce tribus partibus vna maior eſt altera parte. Pars enim tertiæ ætatis longè minor eſt parte primæ ætatis, & pars ſecundæ ætatis minor eſt parte primæ ætatis, & maior parte tertiæ: quia maior longitudo lineæ vitalis attribuitur primæ ætati, quàm ſecundæ, & maior longitudo ſecundæ ætatis, quàm tertiæ. Siccine maior prodibit notitia, ſi proportionaliter commenſuretur linea vitalis, de decennio in decennium, prout Tricaſſus fatetur, ſe experientia ſæpè comperiſſe, & quidem verè, ad cuius maiorem cognitionem adiecta eſt præſens figura. Verbi gratia detur primis decem annis tantum ſpacij a principio vitalis, atque eſt vſque ad literam A, & alijs decem, ad literam B, & ſequentibus decem ad literam C, & aliud concedatur decennium ad literam D: ſiccine ſucceſſiuè de decen-

nio

nio in decenniũ: ita tamen, quod quò plus multiplicetur numerus decennarius, eò minus ſpacij attribuatur ſubſequentibus decennijs, eoq; minus, quò plus ad finem vitalis ſpacium accedat. Et eſt notandum, quòd non debet fieri ſimpliciter iudicium linearum et figurarum, prout ſunt formatæ, ſed ꝓportionaliter & ſecundum ſimilitudinem ſuæ formationis. Aliæ lineæ menſalis ſcilicet, naturalis. Quadrangulus ipſius manus etiam in ſuas partes proportionales diuiditur. Mons etiam manus diuiditur ſecundum aliarum linearum diuiſionem: nam ſtella vel aliud ſignum ſignificans diuitias, aut erit in fine montis, in puncto A, & notabit diuitias futuras in tertia ætate, ſcilicet circa ann. 50. Si autem in puncto B affluent in ſecunda ætate circa 30. annum. Si verò in puncto C in prima ætate, et ſic de alijs. Notandum quoque circa fractionem lineæ vitalis, quod breuitas aut longitudo vitæ indicatur: nam ſi linea vitalis aliquo in loco fuerit interrupta, vt apparet in puncto A, non ſignificat terminum vitæ, ſed infirmitatem eo tempore ſuperueniẽtem, ſed tantò erit natus diuturnior. Quantò rami ſubſequentes ſe magis hinc inde extẽderint: poteſt etiã adiuuari ab alia linea ſubſedente, attamen iudicium ferendum eſt de termino vitæ, ſecundum oppoſitionem rectam, quam ipſi ramuſculi perfeciſſent, ſi linea vitalis in integrum pertranſiſset. Si autem quaſi ſubitò videatur refracta, nec ramuſculi extendantur, vt in puncto C ſubita morte mori, aut vulneratum finire, aut breui infirmitate hominem ſignat deficere, prout ex alijs etiam percipi poteſt lineis, magisque aut minus talis ſignificatio confirmatur ſecundum linearum proportionem, vt in præſcripta præſenti figura.

Mors.

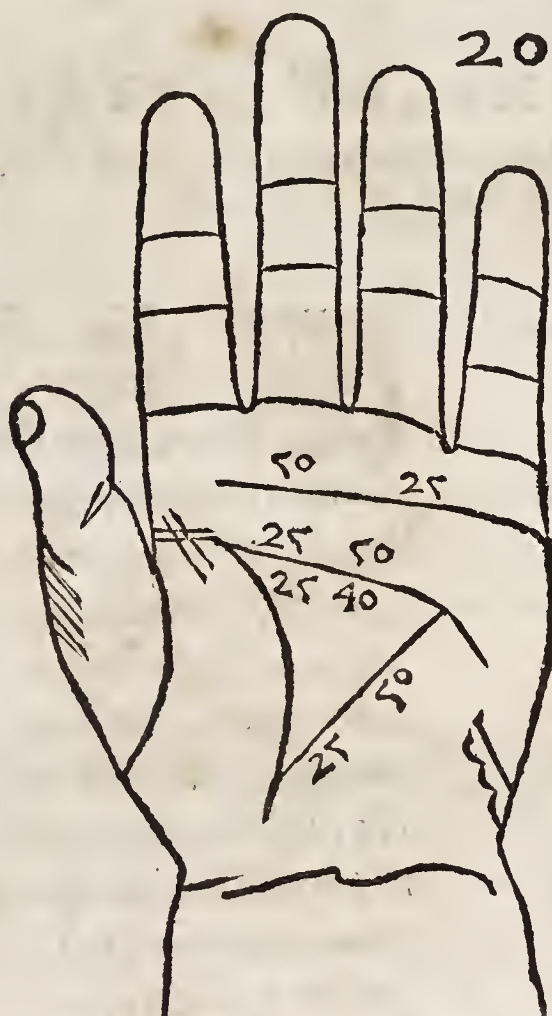
DE DIVISIONE SPATII CONNVBII ET alia montis Veneris diuiſione, prout non ſatis correctè Tricaſſo placuit, Caput XXIII.

LINEAE Matrimonium ſignificantes, etiam ſunt menſurabiles, pro ratione proportionis: in quo accident tales amores aut matrimonia, vnde proportionaliter metiendo ſpacium inter radicem auricularis, & menſalẽ in medio ipſius montis, dicuntur eſſe 30. anni. Nihilo minus ſemper proportionaliter prius ſpacium dando, accommodando tempus in tempus, vt 15.18.20.25.27.30.36.40. & ſimiliter proportionando reliquos annos à 14. vſq; ad 50. vel circiter ab anno in annum,

annum: & pro huius maiori notitia præcedentem adiecimus figuram cum ipsius diuisione & expositione montis pollicis, & linearum concurrentium in simili significatione: vnde notandum est, quòd mons pollicis proportionaliter est diuisus, & metiri debet, prout in præsenti figura, sicuti dictæ lineæ tẽpus significant, quo talis significatio sortietur suum effectum, & sic de alijs.

DE COMMENSVRATIONE quattuor principalium linearum, Caput XXIIII.

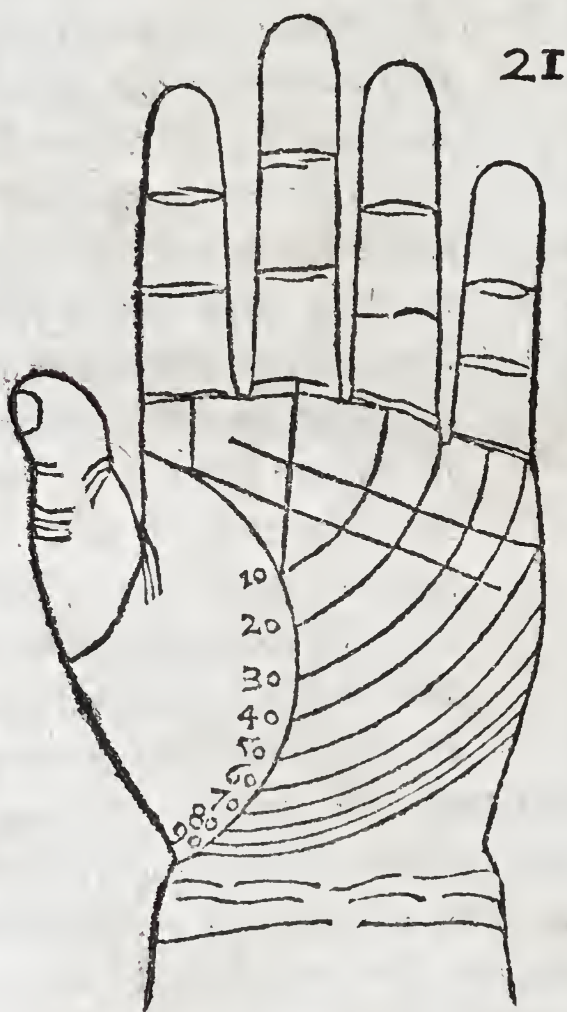

Iuisa modò, ꝓut Tricasso placuit linea vitali, & aliæ pro eadem ratione & ꝓportione metiri poßunt. Naturalis et mensalis vniformes sunt, quoad mẽsurationem, scilicet eas diuidendo in tres partes proportionatas cum tribus præcipuis ætatibus vitæ nostræ secundum nostram doctrinam diuidendo & metiendo vitam nostram, & viuendi rationem: Prima ætas durat ad 25. annum. Secunda ad 50. Tertia à 50. ad finem & terminum vitæ nostræ. Notandum tamen est, quòd dictæ lineæ non metiendæ sunt aliquando prout formatæ sunt in manibus, sed pro certa sua proportione, qualẽ habere debent. Nam naturalis debet esse longa vsque ad montem manus extensa, in opposito spacio medij montis auricularis, incipiens à medio monte indicis. Mensalis debet ascendere vltra oppositum spacium montis medij, & si fuerit maioris quantitatis, iam dicta non conueniet mensura suæ commensurationi. Nam in earum commensuratione accipitur quantitas iam dicta, & proportionata. Igitur pro mensura naturalis, pro prima ætate, siue tempore annorum 25. metiendum est à principio ipsius vsq; ad oppositum spaciũ medij montis medij, & ꝓ secunda ætate, siue ab annis 25. vsq; 50. est metiendum à dicto spacio medij vsq; ad medium montis annularis: reliquum seruiet pro reliquo termino vitæ. Mensalis verò pro prima ætate siue annis 25. metietur à principio sui vsq; ad oppositum medij montis auricularis, et à 25. annis pro secunda ætate, metienda est à termino primæ ætatis, à medio inquam monte auricularis, vsq; ad medium montẽ annularis. Reliquum vitæ vsq; ad mediũ

montem medij linea epathica nullam seruat debitã mensuram. Quadrangulus etiam in tres partes dißecatnr pro ratione trium ætatum prædictarũ. Pro primis 25. annis vel prima ætate, accipitur terminus à medio montis indicis, vsq; ad mediũ montis medij, et à medio mõtis medij; p alijs 25. ann. siue secũda ætate, vsq; ad medium montis annularis, & ab hoc loco residuum annorũ vitæ accipitur vsq; ad medium montis auricularis. Et pro ratione huius commensurationis fiunt iudicia de dignitatibus, officijs, & bonis fortuitis, alijsq; casib. qui euenire possunt, tali aut tali tempore, qui significantur per lineas intersecatas in forma crucis in ipso quadrangulo, scilicet quo tempore accidere debeãt, & quo anno ætatis illius nati, in cuius manu hæ cruces et signa reperiuntur, vt lucidè in præsenti patent figura.

DE VERA, LEGITIMA, ET MATHEMATICA mensuratione lineæ vitalis, nunquam amplius visa, CAPVT XXV.

Nichilatis, Tricaßi, Coclitis, & Corui, aliorumque omnium linearum iniustis mensurationibus, Mathematicam, Geometricam, Arithmetica supputatione distinctam hanc perfectam adiecimus manus hominis Symmetriam. Vitalis namq; perfecta diuisio talis, vt in hac figura patet, debet eße, quàm facilè quiuis mediocriter doctus experietur. Si alter pes circini in medio radicis indicis firmetur, altero ad medium radicis annularis extenso, linea quadrantis ad vitalem deducatur, in cuius contactu primi decem anni cuiusuis consignantur, vti patet per prædictas commensurationes per lineã à medio radicis medij, ad contactũ vitalis demissam, put patet in præsenti figura, deinde remanẽte firmo altero circini pede in medio radicis indicis, vt dictum est, alter pes (quia in præcedentibus dimensionibus dictum fuit, inæqualibus distantijs siue spacijs ætates metiendas, & semper easdem minui, quo magis ad rascettam accedunt) inter annularem & auricularem præcisè dirigatur, qui rursus ad contactum vitalis deducendus est, vt prius, in cuius contactu, decem alij anni scilicet 20. indicabuntur. Tertiò collocandus est pes circini (altero semper firmato in radice indicis) in medio radicis auricularis,

& rur-

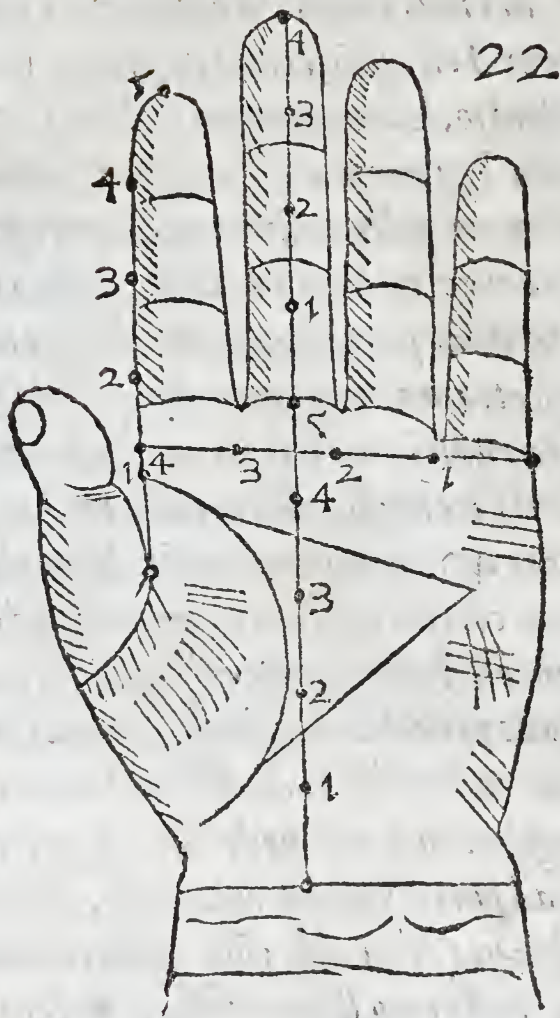
& rursus deducenda linea ad vitalem, in cuius contactu annus nati 30. prodibit, scilicet in medio lineæ vitalis, prout Tricassus, etiam alij voluerunt, 30. annum ibi inueniri, quibus & ego consentio, sed non eorum ruditati, qui rationem Mathematicam & Geometricam ignorarunt. Vt igitur pateat ibidem medium esse vitalis, deducatur ab vngue pollicis linea quædam, quæ medium radicis pollicis scindens, recto tramite ad vitalem deducatur, certum erit lineam illam sic ductam vitalem in duas partes æquales dissecaturam, vitalem inquam proportionatam & rascettam attingentem vel propè. Quartò adhuc altero circini pede in medio dictæ radicis indicis firmato, & altero ad finem auricularis in contactu percussionis extenso, deducenda est rursus linea ad contactum vitalis, qui annos nati 40. commonstrabit. Quintò, quòd apprimè notandum est, collocandus pes circini ad contactum mensalis cum percussione, remanente (vt sæpè dictum est) altero pede ad radicem indicis, & sic deducta linea ad contactum vitalis prodibit diuisio ætatis nati 50. annorum. Sextò eodem sic firmato circino eadē amplitudo distantiæ præcedentis lineæ, quæ annos 50. à 40. disiungebat in vitali pede circini acceptetur & deducatur linea præposteri scilicet ad percussionem voluendo, 60. annos promulgabit, & semper inæqualibus spacijs (vt in alijs cōmensurationibus dictum fuit) distinctos ostendet: ab hoc postremo spacio licto, si auferatur in vitali tertia pars amplitudinis, extenso paulò remotius circini pede, prodibit locus annorum 70. à quorum rursus posteriori licto spacio, si rursus extenso pede circini, tertia pars auferatur, annos commonstrabit 80. sicciné continuando vsque ad annos ætatis hominis 100. & vltra. Hoc modo facilè inuenientur exacta hominum tempora in vitali quæ hactenus nemo correctè calculo aliquo inuenit non sine studiosorum iactura.

DE DEBITA CVIVSVIS MAnus proportione, Caput XXVI.

SAEPISSIME cùm huic nostræ absolutissimæ Chyromantiæ operam darem, studiosæ iuuentuti me accommodans, vt Typis, debitis figuris & proportionatis correctum Chyromantiæ librum commendarem, multos pictores consului, qui proportionatas manus in lignorum superficie depingerent, nullum inter multos repperi, qui id præstare aut posset, aut sciret, coactus fui calamo, iuuante circino, eas propria manu delinire. Nam in hoc opere & iudicio exactissima requiritur manuum proportio, quam hactenus (saluo præiudicio & arrogantia) ignorarunt omnes nostri Chyromantici, præsertim semynsanus Tricassus, qui seuerè nimis Coclitem & Coruum iniurijs afficit, improbans pictam Corui Chyromantiam, quibus notaui Tricassum cum ipso Coclite, Mathematicos non fuisse, sed aliqualiter practicos Chyromanticos: nam Mathesis verborum multiloquio non eget, sed ocularibus & pictis de-

Manus proportio.

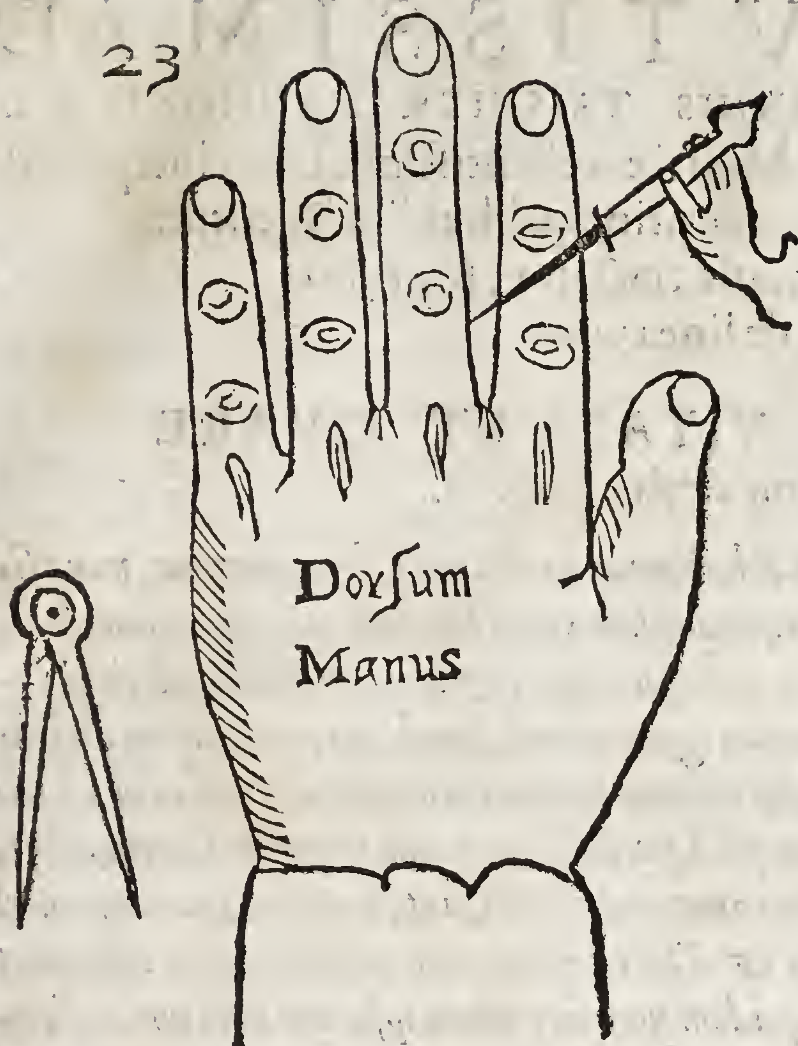

monstrationibus, quibus studuit Coruus, cui (aliorum reiectis nō benè sanis opinionibus) consentio. Debita manus proportio est, vt palma manus circa radices digitorū per transuersum diuidatur in quattuor partes æquales, quibus altitudo maioris siue medij digiti respōdere debet: eisdem iam dictis partibus integra palma à radice medij ad rascettam diuidenda est, ita quòd longitudo latitudinem vna parte excrescat, & erunt quinque partes æquales, cui longitudini respondebit altitudo indicis ad radicem pollicis, vt in præsenti figura lucidè patet. Craßitudo digitorum erit ferè quarta pars latitudinis, vt scilicet si vna ex quattuor dictis æqualibus partibus in octo æquales minutias diuidatur, craßitudo digiti cuiusuis septem partes, siue septem minutias continebit. Pollex cæteris digitis est craßior & potentior. Index tres partes longitudinis medij cum $\frac{1}{4}$ recipiet, annularis $3\frac{1}{2}$ auricularis $2\frac{1}{2}$. Extremitas pollicis complicati, debet attingere radicem indicis, & excedere semipartem ex quattuor. Sic erit manus proportionata, cuius nunc dictam Symmetriam velim PICTORES, Cælatores, STATVARIOS, ARCHITECTORES obseruare, ex cuius manus proportione facilè totam humani corporis Symmetriam perfectam elicerent.

DE DELINIATIONE LInearum manus Caput XXVII. & postremum.

INFINITIS propemodum hominibus vtriusque sexus, fortunæ casus elapsos significaui, futurosque prædixi (saluo arrogantiæ scrupulo) nunquam me fefellit indicium: quoniam exactißimè cuiusuis manus lineamenta examinare volui, vniuscuiusq; lineæ ad alterius significata cōparare, vt si in vtraq; manu alicuius rei significatiua linea reperiretur, pro verò haberem testimonio,

nio. Et hic hactenus meus fuit procedendi modus. Ideo vtramque manum, vt in figura apparet, in charta depinxi digitorum extremitates notans, colores linearum, & ea quæ in fine primi libri dicta ſunt, diligenter obſeruans, circino longitudinem linearum è vola excipiens, vnguiũ magnitudinem, & puncta in eis, & reliqua obſeruanda. Demum domi otiosè omnium linearũ proportionem, &c. animaduerti, exinde iudicium temperatè deſcripſi, quod hactenus nunquã me fefellit. Et hæc pro ſecundo Libro dicta ſufficiant, nunc ad Praxim & Chyromantiæ exercitium procedendum eſt.

Abſolutiſsimæ Chyromantiæ Ioannis Taiſnier
Hannonii Libri ſecundi finis.

ABSOLVTISSIMAE

CHYROMANTIAE IOANNIS TAISNIER HANNONII V. I. Doctoris, Poëtæ Laureati, Musici excellentissimi, Liber incipit tertius, in quo sigillatim de principalibus lineis, eorumque significatis tractatur, & primò de linea vitali.

DE LINEA VITALI, ET QVARE dicatur vitalis, Cap. I.

XHIBITIS hactenus principijs Chyromantiæ, nunc sigillatim de vnaquaque linea tractandum est, & primò de linea vitali, ex cuius cognitione, & aliarum facilis elicitur cognitio. Notandum igitur primò, quòd vna pars manus dicitur inferior, alia superior, non tamen ideo quòd cognoscatur ascensus & descensus linearum, non quod perfectiorem aut imperfectiorem consequantur effectum, sed vt facilius earum descriptio, aut situs, siue formatio intelligatur, quod sic apparet quia & Doctores quoque indifferenter assumunt ascensum siue descensum, & quidem non secundum ipsarum partium positionem, aut figurationem, magis autem secundum comparationem vnius lineæ ad aliam, siue vnius situs, aut loci ad alium situm, aut locum. Primò igitur notandum, quare vitalis hac nomēclatura designetur. Secundò, de ipsius vitalis propria significatione. Tertiò de alijs accidentibus in ipsa vitali, eorundemq; significationibus. Quo ad primum dicendum est pro sententia & approbatione omnium philosophorum, quod cor est primum in omnium animalium generatione, & in eo fundatur omnis vis actiua, siue conseruatiua totius corporis nostri & animalium, vnde medium cuiusuis animalis occupat tanquam princeps, in medio regni sui. Sicut Sol in medio Planetarū mirabiliter constitutus, vndequaque æqualiter suos radios extendens influit: sic cor æqualiter vnicuique parti in medio corporis existens, proprietatem suam confert. Cùm autem caliditas sit ipsa virtus actiua, & formatiua corporis nostri, eiusque virtus et operatio propria sit, materiam in longitudinem extendere, non solùm corporis nostri, verum etiam & omnium corporum aliorum animalium, omnium vegetabilium, sequitur quod cum huiusmodi lineæ in manibus nostris existentes, omnium operationum hominum significatiuæ sunt, et illa significatio vitæ humanæ dicitur, quam cæteris longiorem depræhensum est: Hæc autem illa est vitalis, quæ inter indicem, & tuberculum pollicis principium sumens, ipsum montem pollicis circumdando ad rascettam protendit, vnde & vitalis linea dicitur, eò quod per ipsam vitæ humanæ momenta, ac tempora perquiruntur. Eius namque habita consideratione, scilicet ipsius situs, aut positionis, cōtinuationis, aut discontinuationis, longitudinis, aut breuitatis, grossitiei, ac subtilitatis, profunditatis, ac malæ apparentiæ, faciliter indicatur quanta & qualis foret vita hominis. Quo autem ad secundum sciēdum est, quod si vitalis longa ac continua

Vitalis.

profun-

profundaq́; sit, æqualitatem, ac temperantiam caloris naturalis ostendit. Caliditas enim humiditate temperata, materiam protendit ac dilatat. Si autem aliqua ex parte latior sit, aut profundior, significat in eo tempore in iracundiam aut in aliquam aliam passionem confundi, vnde quando vitalis in principio versus angulum supremum, est subtilis & apparens, bonitatem animi notat. Si autem esset grossa nimis, hominem rudem ac maleuolum notat, propter ipsam superabundantiam caloris naturalis, inconuenientis tunc tempori & ætati. Natura enim illo tempore, omni siccitate ac frigiditate carere debet, & humidate ipsam caliditatem temperare. Si autem longa sit, & dispersa hominem bestialem, & iracundum ostendit, nisi fortè iuuetur ab ipsa linea capitis (vt suo loco) notat enim vehementem calorem naturalem prædominantem, & ex consequenti, naturam ac complexionē siccam ac cholericam supra modum. Si verò longa, gracilisq́; sit, signat prædominationē siccitatis ac frigiditatis supra, calidum naturale, vnde et debilitatē naturæ protendit, et de facili vitæ breuitatem. Si autē sit breuis et tumida signat humiditatem, ac frigiditatem naturæ, & ideo vitæ augurat breuitatem. Et sicuti qualitates istæ, malos humores inducunt: ita quoq; malos mores prædicunt. Qui namq; sunt frigidæ ac siccæ complexionis, infideles, instabilesq́; sunt: vnde et ex lineæ vitalis subtilitate percipiuntur. Qui autem sunt humidæ ac frigidæ naturæ, iniqui, dolosi, sunt & maleuoli. Quo ad tertium, sciendum est, quòd quamuis hi, qui sunt complexionis calidæ et humidæ, sunt longæui natura, et similiter hi, qui sunt complexionis siccæ, possunt etiam naturaliter esse longæui: attamen et aliquando contingit, vt aliquo accidente præpediti, sunt vitæ breuioris, vnde huiusmodi accidentium signa, in ipsa vitali reperiuntur. Quoniam aūt huiusmodi accidentia, quædam sunt ab intrinseco, & quædā ab extrinseco, quædam subitò, quædam successiuè operantia, ideo & horū omnium sunt signa particularia, prout & talia accidentia futura sunt. Si namq; naturali infirmitate et accidenti intrinseco quis moriatur, talisq́; effectus successiuè futurus sit, tunc ipsa vitalis fracta ac discontinua inuenitur, sed in ipsa discōtinuatione, rami ipsius vitalis sibi inuicem subsident, ac ille ramusculus, qui versus montē pollicis hæret, reflectitur ad superius, & significat suffocationē caloris naturalis, & quidē non subitò, sed paulatim debilitari. Vnde et ramusculus ille aliquantulum reflectitur et arcuatur, notat priuationē ipsius caloris, nec se posse ad propriam operationem extēdere. Si autem naturali intrinsecoq́; accidente succumbere debeat, et hoc subitò quodāmodo et inopinatè futurū sit, tunc talis discontinuatio, aut fractio lineæ, fit quodāmodo repentè ac subitò, ita quod ramusculi ipsius vitalis non subsident, vnus ad alterum, sed quasi coactæ ad inuicem disgregantur, nempe ipsius quidem coloris naturalis suffocationem prætendunt inopinatè tamen ac subitò: quæ tamen omnia ab ipsius caloris naturalis imperfectione accidere dicuntur, eò quòd insufficiens sit huiusmodi contrarijs accidentibus sese obicē ponere, nec aliquo effectu deficere dicitur, aut debilitari. Magis aūt subitò et inopinatè quodāmodo suffocatur, vnde & subtilis ipsa vitalis disiungitur. Si autem huiusmodi accidentia ab extrinseco prouenire debeant,

tunc

tunc ipsa vitalis non inuenitur disiuncta aut discontinua, sed quædam signa inueniuntur illi inexistere, per quæ talia futura possunt præcognosci. Aliquando quædam signa inueniuntur per quæ manifestè atque euidenter, ipsa vitalis intersecatur scilicet à quibusdam lineis venientibus ab ipso monte pollicis, versus concauum aut montem manus, et hoc signat, quòd calor quidem naturalis, in sua dispositione naturali persistet, sed tali accidente extrinsecò impeditus, aut successiuè deficiet, si talis linea intersecans non multum apparens fuerit, aut subitò suffocabitur, si ipsa vitalis maiori apparentia, ab ipsa linea intersecante superetur: hæc autem signa præcipuè offensionem ex capite, siue in capite notant. Sunt autem & alia signa, quæ præcipuè offensionem cordis ostendunt: ratio autem illorum est, quia quando futurum est, vt ipsum offendatur, in quo principaliter ipsa actiua virtus, ac calor naturalis persistit, illo eodemque tempore, suo in loco, in quo vel per quod tale tempus siue ætas connotatur, illa eadem signa inueniuntur, ex quibus dignoscitur ipsa virtus actiua, ac calor naturalis, super proportionem suam accendi, aut debilitari: Et si quidem vehementi accessione, aliquantulum ipsa vitalis dilatatur, ita vt videatur figuram ferè circularē ambire, subitò fit operatio illa, nec per spacium valet extendi: vtpote cum puer vermibus molestatur (nam præsertim circa præcordia accedunt) aut cum quis circa præcordia dolore aut humoribus Melancholicis contristatur: si autem proprio vulnere offendendus sit, signum illud non multum potest dilatari. Nam significat calorem, omnē virtutem suam in ipso corde conferre, ex affluitione autem sanguinis, citius etiam debilitari. Vnde nec linea vitalis in illo loco debet in latum protendi, quia subitò & debiliter effectum suum consequetur. Alia etiam est differentia, omnium signorum suprà dictorum, scilicet quod signa intrinseca ac naturalia, cum in propinquo sunt affutura, pallida sunt ac mortificata, quæ autem ab extrinseco effectus suos connotant, rubea sunt & caloris viuacis. Ratio autem huius est, quia quæ ab accidenti intrinseco proueniunt, impedimentum quoq; ipsius caloris naturalis connotant, & hoc ex suffocatione calidi naturalis, vnde & mortificata apparent. Quæ autem ab extrinseco accidunt, significant quidem impedimentum caloris naturalis, sed non intrinsecum, vnde & ipsa vitalis continuatur ex se, licet ab illiusmodi signis intersecetur, signaque intersecantia rubea sunt, eò quòd viuacitatem ac vigorositatem ipsius operatoris extrinseci ostendant: quo autem viciniores sunt, eò efficaciorem effectum ostendunt. Hoc autem intelligendum est, de omnibus illis signis quæ offensionē vitæ ostendunt, sed non immediatè ad ipsum cor pertinent: verum autem offensio cordis absque vulnere, aliquantulum rubeis signis denotatur, eò quòd caliditatem quandam ostendant, non tamen æqualem aut temperatam, magis autem successiuè & supra modum, vnde et viuaci colore non persistunt sed mortificato. Quoniam autem ipsa, Deus aut natura sicut in superfluis nō habundat: ita nec in necessarijs deficit, videmusque quod aliqui sunt, qui accidentibus naturalibus ac intrinsecis ipso facto deficiunt, alij etiam ipsis accidentibus extrinsecis succumbunt, plerique autem sunt, qui propter huiusmodi accidentia intrinseca, & extrinseca,

in pe-

in pericula vitæ incidunt, sed tamen euadunt. Ideo et eorū noticia in his signis habenda est, attamen non nisi quod ex naturalium qualitatum prædictarum operatione percipiatur. Quapropter & ad earundem infirmitatū accidentium euasionem, sed etiam signa talia euasionem periculorū significatiua sunt. Primum aūt est et debilius alio, quādo in ipso mōte pollicis inuenitur quædā linea ipsam vitalem secundans aut sequens, hæcq; vt plurimū indiuisa ac discontinua est. Secundum aūt est & hoc fortius, quando inter montem manus, versus rascettam ac concauum, linea quædam extenditur non multum aberrans ab ipsa vitali, quæ Saturnina dicitur. Quotiescunq; aūt quispiam mortis periculum est incursurus, et euadet, semper in eo loco vbi vitalis fracta est, inuenitur aliquod prædictorum signorum, præsertim secundum. Sicuti namq; per talem fractionem dinoscitur impedimētum, aut suffocatio caloris naturalis, nisi iuuetur alio aliquo adminiculo: ita & ex tali signo siue linea significatur, quòd calor naturalis conualescet, nec suffocabitur, licet aliqualiter impediatur ab illo accidente intrinseco, aut extrinseco, prout futurum est. Sicuti namque ipsum calidum, siue calor naturalis, ipsam lineam vitalem protenderet, nisi ex aliquo accidente impediretur: ita & conualiturus aliam lineam constituit, vigorositatem suam præmonstrans, licet tali infortunio præpediatur. Quo autem magis talis linea corroboratiua, profunda est versus rascettam eò calorem faciliùs à periculis adiuuari protendit. Est adhuc amplius sciendum, quòd vitalis aliquādo est bifurcata in principio, aliquando versus rascettam. Quando in principio bifurcata inuenitur, significat vehementem caliditatem, sed tamē in bono occupari. Ratio huius est, quia nō in vna tantùm operatione persistit, sed in diuersis famulatur. Itaque ipsa humiditate cōpescitur, nec talis caliditas in furiam exhalatur: magis aūt humores malos comprimens, ingenium, naturalesq; virtutes attollit, ac sublevat. Et hoc intelligendū est, quādo intra versus concauum, ramum protendit. Si aūt superius versus tuberculum pollicis ramus ascendat, aliqualem exhalationem, aut siccitatem, aut frigiditatē mixtam connotaret: & ideo mentis leuitatem infidelitatemq; significaret. Quando aūt ipsa vitalis bifurcata inuenitur, ac in longum protenditur, magnā exhalationem, caliditatemq; superexcedentē notat. Et quoniam tunc temporis, scilicet quando homo iuxta ipsius cōmensurationem (vt sæpè dictum est) ad illam vsq; ætatem peruenit, non adeò habundat in humiditate, sicuti in iuuentute, et per consequens in vehemētem ac superfluam caliditatem peruenit, et inde in siccam complexionem labitur. Pluribus enim attritus curis, aut negotijs aliqualiq; humiditate, calor naturalis auxiliatus, in plures quoq; operationes virtutem suam extendit: vnde & ex hoc mentis leuitas percipitur, sed tamen talis virtute naturalis caloris, in magna ac sublimia tendit, licet rarò hoc aut illud adipiscatur. Falluntur arbitrantes vitalem oriendam à rascetta, ipsamque manum debere considerari ex ipsius participatione ad alia corporis membra, finē constituentes inter tuberculum pollicis, et montem indicis. De reliquis accidentibus vitalis, eorumque significatis, facilis erit cognitio ex idealibus & sequentibus ordine figuris.

Saturnina. Mortis periculū.

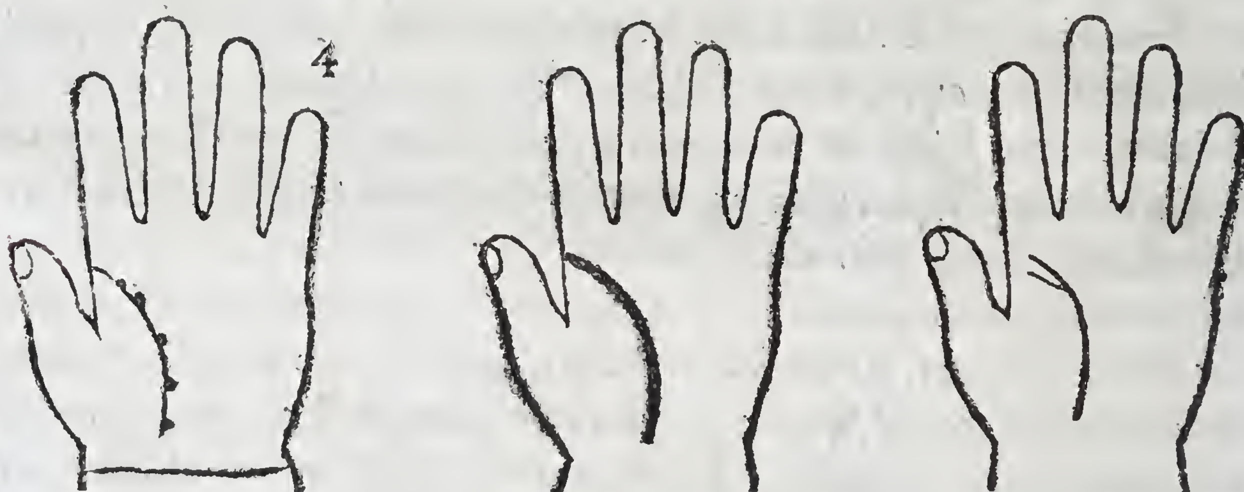
H Linea

1 *Linea vitæ longa & recta viuo colore perlucida, vitam longam, paucas infirmitates præsagit: & quanto plus montem pollicis circundat lata et profunda, eò addit & vitæ securitatem.*

2 *Vitalis breuis & lineolis intercisa, breuitatem vitæ, aduersam valetudinem, virum imbecillem, et hominem notat rarò quid, ad effectum et optatum finem producturum.*

3 *Subtilis vitalis, stricta, naturalem versus tendens, hominē dicit boni consilij, magni intellectus, subtilis, ac planè regalis animi.*

4 *Vitalis lata malè colorata contrarium signat, grossa & profunda, diuersi coloris, per puncta pallens, ac lucida, malitiam, calliditatem, inuidiam, garrulitatem, iactantiam, ac sibijpsi placentem, notat hominem.*

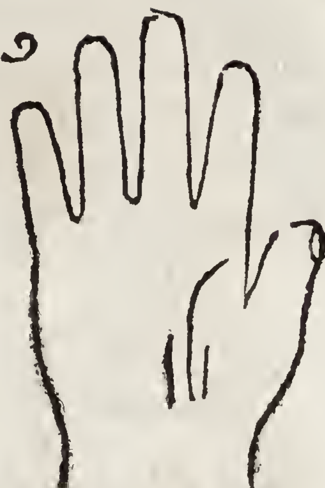
5 *Valdè grossa rubicunda, salacē hominem, impurum, inconstantem, notat. Liuida cum quadā rubedine permixta, iracundum, & quasi furiosum notat: & si valdè rubeat, cum plumbea quadam liuiditate, inconstantem, vagum, proditorem, discordias & lites serentem, iracundumq; notat: rubea ad restrictam, crudelitatem.*

6 *Bifurcata in angulo supremo instabilem, vagabundum, ac in omnibus agendis virum mirabilem ostendit, & fatuum.*

Con-

7 *Contorta versus naturalem, & rubra, deceptorem, petulantem, luxuriosum, iniquum, & peruersi ingenij notat hominem.*

8 *Crux in angulo supremò cum lineolis, salacem, pudoris prodigum, & extremè improbum, præsertim in muliere: & crux in fine, mulierem nephariam, scelerosam, ac aliquando extremo supplicio puniendam propter scelus notat: semper enim crux in eo loco malum indicat.*

9 *Breuis vita & subita mors, per breuitatem vitalis, & lineas pallallelas adiacentes denotatur.*

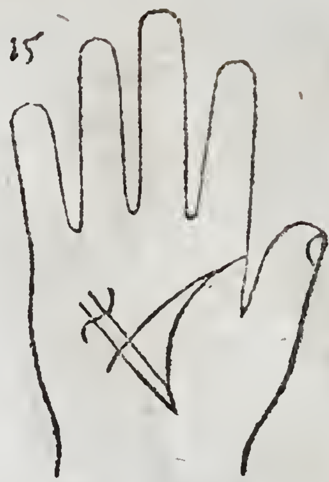
10 *Diuitias, honores, ac profectionem, rami versus naturalem ascendentes indicant, sed versus restrictam descendentes paupertatem, & à seruis & domesticis deceptionem & infidelitatem ostendunt.*

11 *Hominem pòst multa discrimina & varias fortunæ iactationes, diuitias, & bona habiturum, rami directè versus triangulum proiecti notant, & lineæ paruæ vitalem intersecantes, infirmitates multas minantur.*

12 *Puncta siue grana, salacem, impudicum, fornicatorem, contentiosum, & in discrimine vitæ, propter sanguinis effusionem, versantem in seditione, cuius ipse autor fuerit, & quòd aliquando grauiter vulnerabitur indicant.* X *lineæ crispæ & tortuosæ principium vitalis intersecantes, futuram lepram notant: nam peruersum epatis calorem indicant.*

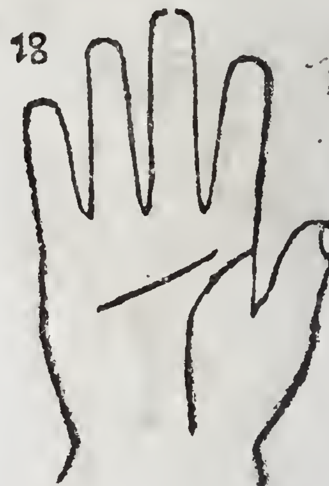

13 *Vitalis cum naturali et hepatica, benè proportionata et colorata, longam vitam, bonitatem naturæ, ingenij et complexionis notat: sed circuli punctati in linea vitæ, vnius aut duorum oculorum amißionem notant.* 14 *Crux à linea vitæ tendens ad triangulum, luxuriam, libidinosam, ac impudicam mulierem denotat, scilicet cum duabus lineis supernè et tribus infernè associata, & tres lineæ in fine vitalis, versus restrictam, mulierem ob scelus extremo supplicio puniendam notant.* 15 *Si ab alia parte vitæ, naturalis intersectiones habuerit, ab inferiori parte lineæ, directè quasi iacentes ac sursum erectas, malum ex eis conijcitur, aut dolor capitis qui ex abundantia à stomacho proueniat.*

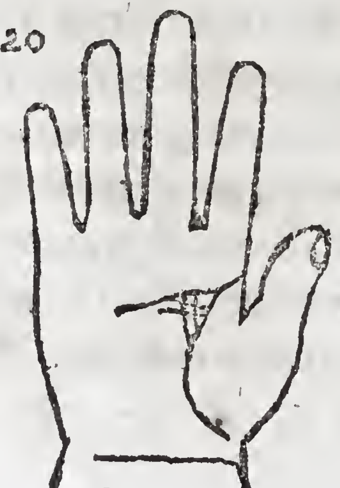

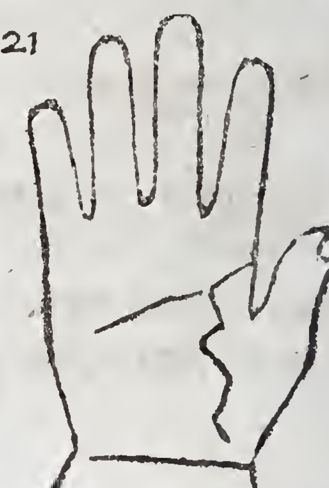

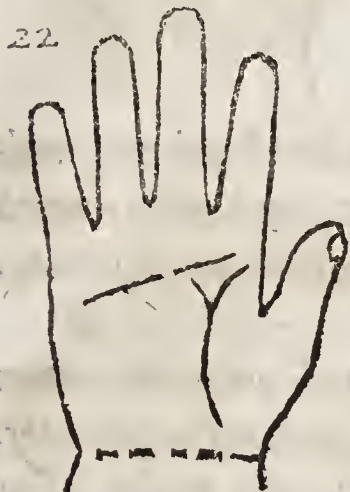
16 *Rami breues à vitali versus concauum, iracundum et bestialem notant. Vitalis grossa bellicosum et sanguinis effusorē et vulneratorē innuit.* 17 *Inordinata puncta super vitalem, hominem litigiosum & alios ferientem causa mulierum interpretatur.* 18 *Vitalis à naturali, notabili spacio disiuncta, nullis lineis interpositis, crudelē hominē, auarum, et malè moriturū minatur.*

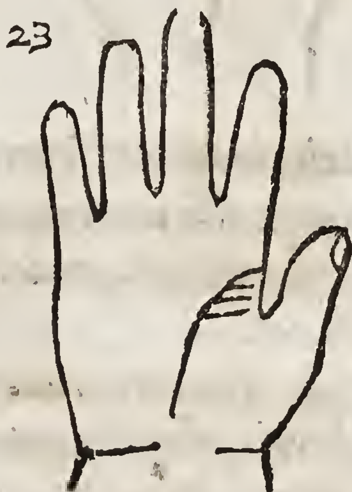

19 *Crux in fine vitalis, à quauis parte sit, bonum vitæ finem ac statum competentem, sed in principio inuenta, dignitatis & bonorum notat perditionem. Et naturalis à vitali disiuncta, lineis paruis interiacentibus prodigum, stultum, & tandem pauperem minatur hominem.* 20 *Si in eodem loco lineæ ab alijs in modum crucis intersecentur persecutionem, & inimicorum odium signant, & quod fortè ab eis superabitur.* 21 *Tortuosa declinans versus montem Veneris, offensionem ignis aut à re ignita notat.*

22 *Vitalis versus naturalem bifurcata, fidelem, amabilem, sapientẽ, & morigeratum signat hominem: Lineæ verò in fine vitalis intra montem, versus rascettam labentes, bonorum minantur perditionem.*

23 *Rami in principio vitalis per montem Veneris tendentes in altum, diuitias promittunt.*

24 *Si ex vtraque parte eo modo reperiantur, diuitias simul cum dignitatibus offerunt.*

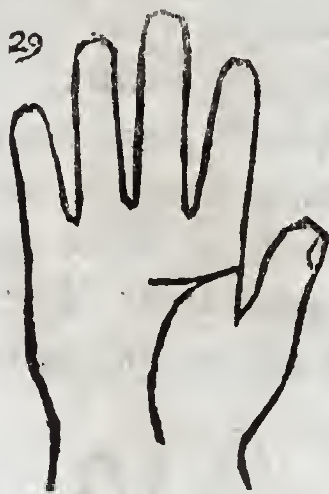

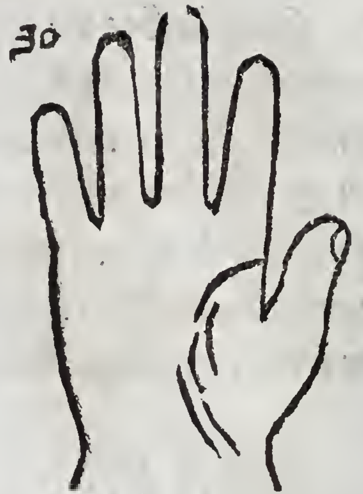
25 *Lineæ paruæ vitalis principium intersecantes, et claræ, tot atq; erunt filios promittunt, quæ vitalis si multum inclinetur versus montem Lunæ, circa rascettam, vitam longam prætendit*

26 *Linea vnita cum vitali circa angulum supremum & cum naturali, veneficatum, intoxicatum, aut incantatum iri, aut ab animali venenoso mordeIn notat: etiam vulnus letale linea à vitali ad naturalem descendens indicat*

27 *Vitalis si fuerit bifurcata, vulnus armis à longinquo loco infligendum ostendit. Soror vitalis continua & integra in parte interiori, si à principio exordium sumat in omni parte luxuriam & diuitias notat.*

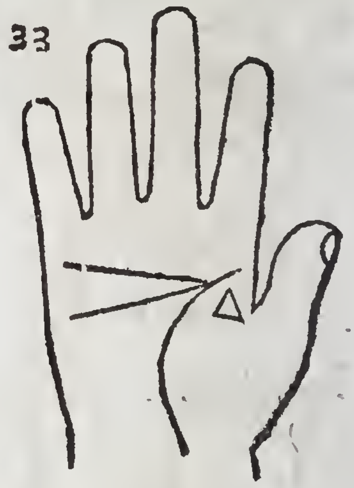
28 *Linea cadens in fine vitalis, in monte Veneris, timidum hominem, malè ſperantem & dubitantem malum ſibi eventurum notat: linea quoq; à vitali per menſalem & naturalem verſus medium tendens, hominem proprijs vitijs decollatum, aut ſuſpenſum iri notat.*

29 *Vitalis groſſa & profunda in concauo, rudem & malè proportionatum notat hominem: longæ vitali, breuis adiuncta naturalis, fatuum naturaliter, extra patriam moriturum, loquacem, infidelem, paruæ memoriæ, multa iactantem, & nil ad effectum producentem notat.*

30 *Vitalis tumida & larga in principio, baſtardum notat: Vitalis diuiſa & diſcontinua, mortem ſecundum diuiſionis proportionem indicat. Si tamen adſit ſoror vitalis à quauis parte dabit mortis remedium & exceptionem.*

31 *Linea parua & tortuoſa in fine vitalis circa raſcettam, magnam minatur infirmitatem. Lineæ interſecatæ in principio vitalis, verſus radicem montis pollicis, caſum ab animali quadrupede notat, & eò maiorem quo lineæ fuerint profundiores: etiam notant præcipitium.*

32 *Lineæ ſemicirculares oppoſitæ, vitalem in ſui medio linquentes, cordis percuſſionem notant, quæ ſi omninò circulares ſint, accidiſſe indicant:*

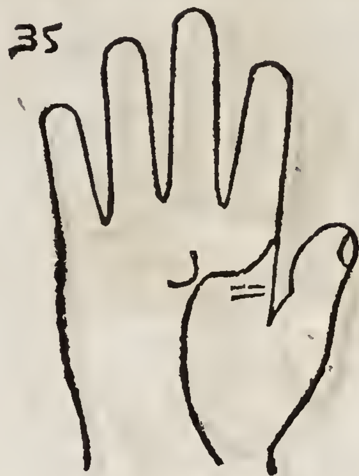
Lineæ verò ſemicirculares in fine vitalis, oculorum offenſiones præſagiunt.

33 *Coniunctio vitalis cum naturali & menſali in angulo ſupremo, tantum periculi nato protendit, vt interim ſe natum fuiſſe pœniteat.*

Item triangulus circa principium vitalis in monte pollicis dignitatis amiſſionem minatur.

34 *Li-*

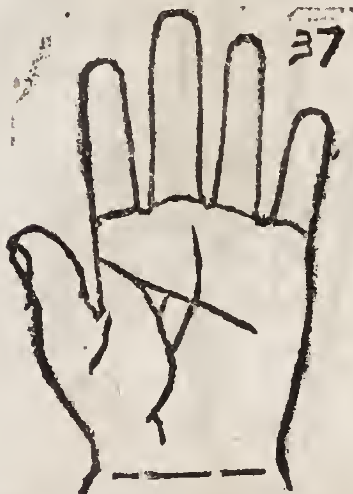

34 *Lineæ in principio vitalis, versus pollicem, sese in formam stellæ intersecantes, hominem gloriosum & fœlicem pro suo statu, & conditione notant, sed si sit breuis, breuem vitam notabit pro proportione lineæ.*

35 *Semicircularis linea vitæ, in principio versus indicem, paßiones cordis notat: idem facit semicirculus illi adiunctus, sed lineæ in principio vitalis, versus pollicem iacentes, discordiam cum parentibus & consanguineis notant.*

36 *Bifurcata vitalis in angulo supremo, & alter ramus naturalem tangens, hominē liberalem, honestum, fidelem, ingeniosum, prædicit. Idem si triangulum vtroque ramo constituat.*

Soror vitalis in cōcauo vel circa, ab altera linea intersecata, præcipitium minatur.

37 *Linea à vitali versus medium ascendens sicut sulcus, hominem expertum artis diuinatricis, & somniorum interprætatorem notat:*

Sed bifurcata vitalis in fine circa rascettam, volubilem hominē & infidelem notat.

38 *Vitalis bifurcata, scindens vitalem, infortunium capitis, & fortè vulnus letale indicat:*

Sed linea à vitali descendens ad rascettam, instabilem notat hominem.

39 *Paruæ punctura, non profundæ in vitali, hominem cogitabundum & Melancholicum determinant, phantasiam, dolores cordis, & infidelitatem: Sed vitalis in fine intercisa in modum crucis, temperatum notat hominem.*

40 Pera-

40 *Perſecutionem rami ad montem Veneris aſcendentes à vitali indicant. Linea verò à vitali ad concauum tendens, laſciuum & infortunatum notat hominem. Et ramuſculi in fine vitalis, in ſenectute miſeriam & paupertatem.*

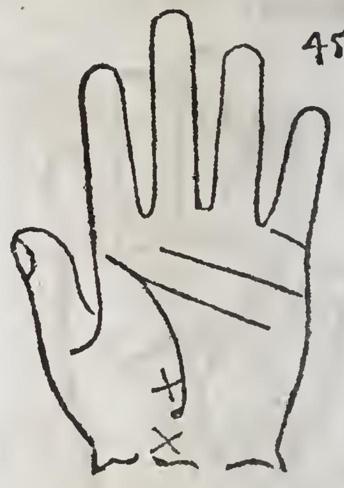
41 *Vitalis coniuncta naturali & epatis lineæ in ſupremo angulo, verſus menſalē recuruata, maximum præſagit periculum: ita, quòd natus vitam ſæpè cum morte commutare vellet.*

42 *Linea à vitali ad auricularem tendens, hominem gratum apud magnates & nobiles præſagit, & augmentum bonorum, cauſa mulierum:*

Sed arcualis linea à vitali, verſus pollicem tendens, inimicum mortalem, ſed impotentem notat.

43 *Linea quaſi circularis in principio vitalis, periculum mortis veneno aut ſuffocatione protendit: obſeruetur tempus pro proportione loci.*

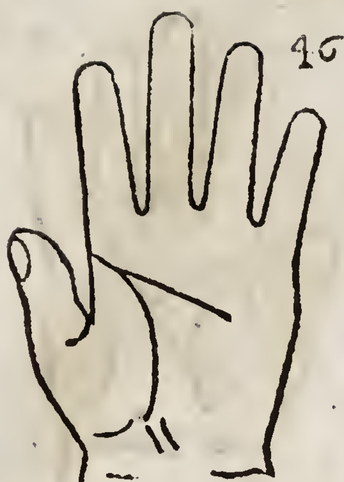
Item lineæ in vitali ſicut foſſulæ, percuſſiones circa cor, & illas partes notant.

44 *Vitalis tumens circa finem, Cholericum notat: eóque magis, quò maior eſt triangulus.*

Item ſupra principium vitalis, linea quædam apparens & craſſa, naturam & complexionem calidam & ſiccam, fatuum, inſtabilem, & infidelem notat hominem.

45 *Circa finem vitalis parua crux, bonum vitæ finem annuit. Sed ſi eadem ſub vitali apud raſcettam inueniatur, bonorum & dignitatis amiſſionem notat, & ſi foſſula inueniatur, mortem ſubitam & violentam minatur.*

46 *Vi-*

46 *Vitalis interrupta & reflexa verſus montem Veneris, infirmitatem dicit mortalem: ſed ſi rami illinc extendantur, ipſam notat, ſed non mortalem. Item vitalis cum naturali vnita ſine interſectione, hominem ſtudioſum, quietum, & purificum notat.*

47 *Vitalis tumida vltra angulum ſupremum, iracundum, homicidam, & naturâ fatuum notat.*

Vitalis multum inclinata in fine verſus montem, longam vitam dicit, ſed ſoror diuiſa, luxuriam, laſciuiam nefandam notat.

48 *Linea deſcendens groſſa à dorſo et ſuperiori parte, vitalem interſecans, tangit naturalem, venenum & intoxicationem minatur, et eò magis, quò plus naturalem interſecat. Item crux in concauo circa vitalem, vel triangulus, perditionem diuitiarum, dignitatis, officij, & fortè exilium ſignat.*

49 *Linea à vitali aſcendens ad medium, intransq; primam iuncturã verſus annularem, carceres cum mortis periculo: ſi verſus indicẽ intraret, maius eſſet periculum, et minus ſi iuncturas non intret. Item vitalis larga et groſſa in ſua ſuperficie verſus concauum, hominem rufum & naturaliter rudem notat.*

50 *Linea à vitali aliqualiter verſus indicẽ per concauum tendens, naturalemq; ſcindens, amicabilem, honeſtum & virtuoſum notat hominem, & augentem diuitias. Item linea tortuoſa verſus montem inclinata, infirmitatem cum periculo vitæ præſagit: ſi eſſet recta, longam vitam notaret.*

51 *Figuræ quaſi quadratæ aut obliquæ in fine vitalis, faſtidium maximum & quaſi exilium & habitationem extra patriam notãt. Item ſtella ſiue crux ſuper principium vitalis, hominem fœlicem & fortunatum, ſi tamen fuerit ramuſculoſa, offenſionem ab animali quadrupede notat.*

52 *Vitalis discontinua et inclinata versus Saturninā secundum proportio- n n discōtinuationis, infirmitatē non sine periculo vitæ notat. Itē lineæ vita- lem tangētes ex cōcauo, quasi subsequentes, bonorū perditionē notant: Si crux addatur, diuitiarū & dignitatis amißionē notat.* 53 *Vitalis extensa et cur- ua in principio versus indicē, paßionē humoris melancholici, et sæpè pati dolo- rem cordis, et offuscationē capitis exprimit. Itē soror vitalis sola in cōcauo, tor- tuosa et intersecata, præcipitiū cum magna offensione & graues notat infir- mitates.* 52 *Linea à vitali ad mōtem Solis exiens, honores, dignitates apud magnates & potentes, et fortunam causa mulierum notat. Item separatus an- gulus & linea à superiori loco vitalis intersecans angulum, voluptuosum, lasci- uum, loquacem, vitiosum & gulosum notat hominem.*

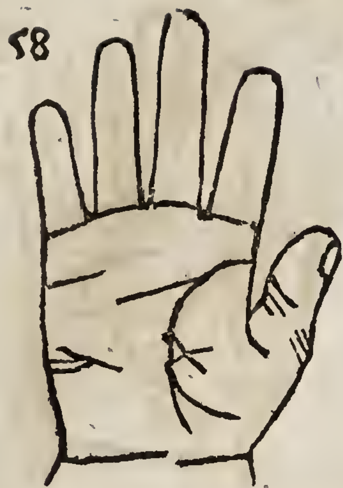

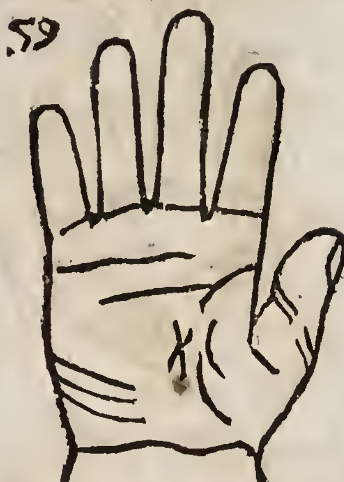

55 *Circa finem vitalis ramusculi subtiles, indicant debilitatem caloris natu- ralis, inde malignum & infidelem hominem, & eò plus, quò angulus sit a- cutior, aut magis separatus: Item mortem violentam punctus ille profundus in vitali repertus, continuò indicat.*

56 *Linea tortuosa supposita vitali circa rascettam, grauem notat infirmi- tatem: Si ibidem vitalis fuerit subtilis aut discontinua nec adiuncta Saturni- na soror vitalis sit, mortem dicit. Item crux super vitalem, dignitatem, hono- rem, & vtilitatem designat, & eò magis, si duplicetur tangens vitalem aut propè sit.* 57 *Linea arcualis à principio vitalis ascendens ad pollicem, vel è contra, malignitatē animi, infortunium, & luxuriam nefandā arguit. Itē semi circulares lineæ in principio vitalis, paßionem cordis, si longiores sint, cordis infirmitates: si multum longæ, fastidia secundum proportionem temporis in tempore iuuentutis* 10. 11. 12. 13. *annorum, periculum suffocationis à vermibus.*

Vita-

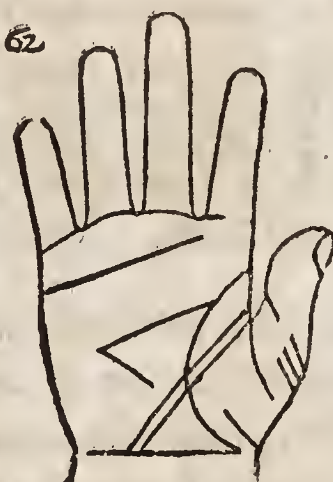

58 *Vitalis ad rascettam extensa, & inde ramusculis reflexis versus montem, in eo tempore infirmitatem notat, cum offensione & paßione capitis, & eò plus, quo magis recuruetur, & si desit soror aut Saturnina, mortem notat. Item crux super vitalem cuius rami vitalem intersecant, infirmitatem mortalem notat: si rami fossulas in vitali faciunt, mortem annuunt.*

59 *Vitalis interrupta, cui linea arcualis adijcitur, vel crux quædam, infirmitatem mortalem, & recidiuo morbo subito interire, & breui negligentia deficere. Item larga vitalis circa rascettam, lites, controuersias, inimicitias indicat.*

60 *Figura circularis oblonga in vitali, fastidia, præsertim ab anno 26. vsque ad finem vitæ: vnita cum vitali, graue & longum fastidium, sed tandem insperatum affert bonum. Item duæ lineæ à fine vitalis ascendentes, hominem bonæ famæ, probum, timentem Deum, & in patria moriturum notat.*

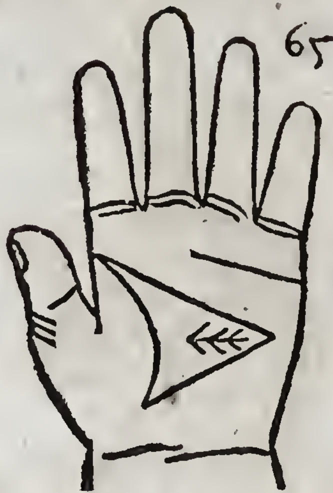

61 *Fossulæ nigræ aut quadratæ figuræ in principio vitalis, homicidia saltē, hominem Martialē, & sanguinolentum notant. Si foßulæ callosæ fuerint, hominē in alterius homicidium facilè consentientē notāt. Item linea ab alijs lineis oppressa, circa angulum dextrum ad radicē medij exiens, infirmitatem incurabilem notat, fortè ethicam paßionem.*

62 *Duæ lineæ à rascetta vitalem scindentes, ad angulum pollicis tendētes, hominem frequenter in lucro versari cum periculo, ne à fidis (quos putat) amicis lucrum suffuretur: Item infirmitatem hominis linea in fine superiacens notat.*

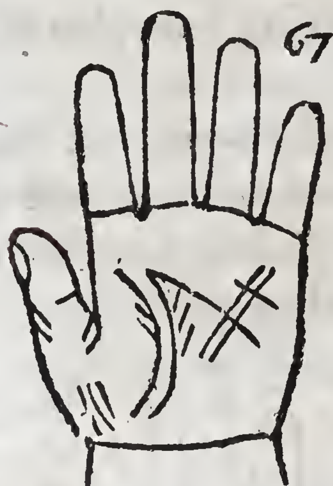
63 *Linea vitalis habens ramos extensos versus mediam naturalem, diuiuitias, honores, ac perfectiones designat.*

64 *Si linea vitalis iam dictos ramusculos inferius extendat, versus restrictam, paupertatē, & à seruis & domesticis deceptionem, ac eorum infidelitatem semper indicat.* 65 *Si verò directè tales ramusculi tendant ad mediam naturalem, per triangulū, significant hominem post multa discrimina & varias fortunæ iactationes, diuitias et bona habiturū.* 66 *Tres lineæ sub linea vitæ in fine versus rascettam in manu mulieris inuēta ob suum scelus supplicio puniendam indicit extremo.*

67 *Quando paruæ quædam lineæ superius scindunt aut tangunt lineā vitæ, corporis infirmitates ac ægritudines prædicunt: Si verò ab alia parte lineæ naturalis habuerit tales sectiones ab inferiori parte lineæ directè quasi iacentes ac sursum erectas, malum notat, & dolorem capitis qui ex abundantia & stomachi fumis proueniet, aut talem genuinum morbum aliquē: tres lineæ in fine lineæ repertæ, malum denotant.*

DE LINEA NATVRALI, ET QVARE Naturalis dicatur, Caput II.

Otum est per præcedentia, vitalem in medio partium manus situari, principium habens inter pollicem & indicem: Quoniam autem (teste Philosopho) primùm in animali generatur cor: Secundò cerebrum, quod etiam ab ipso corde principium habet, ideo ex hoc duo sequūtur: primum scilicet, quòd sicuti à corde cerebrum oritur: sic & in eo loco, in quo vitalis oritur, illinc itidem & linea cerebri constituatur. Sicuti autem ab ipso corde vitales spiritus in reliquas corporis partes: ita & à cerebro spiritus animales per totum corpus diffunduntur. Ex ipsius autem corporis animalis motibus et qualitatibus, animalis natura noscitur, si id in omnibus animalibus percipitur, tantò fortius in animali rationali credendū est inesse: eorum namq; differentia ab alijs animalibus, præsertim in capite & cerebro viget. Nam illa irrationabilia dicuntur: nos autē rationales intellectualesq; nuncupamur. Vnde & meritò naturalis linea nuncupatur, licet propriè linea capitis dicatur, eò, quòd præcipuè & capitis complexionem ostendat.

Natura-lis linea capitis.

Quidam autem nuncuparunt naturalem, sed melius adiuncta particula me-

dia

dia naturalis vocatur. Falsa namq; est multorum ratio approbata, vt scilicet quatuor primæ lineæ, naturales dicantur, eò quòd cõmuniter ex propria natura, in manibus vniuscuiusq; reperiantur. Sic namq; et reliquæ omnes naturales dici possent, quia naturaliter vnicuiq; insunt, prout effectus ipsos naturales cõsecuturi sunt. Id autem naturale dicitur propriè, per quod vniuscuiusq; natura percipi potest. Quapropter magis dicitur naturalis, ex sua propria significatione, quàm ex alia quauis denominatione. Linea aũt capitis dicitur, eò quòd principaliter effectus suos prouenire ex capite demõstret. Ratio est, quòd simplici vocabulo ac conuenientiori dicitur linea naturalis. Quo aũt ad ipsius lineæ dispositionẽ, siue qualitatẽ, sciendum primò quòd huiusmodi linea debet in sui principio cõiungi vitali, in opposito medij montis indicis, ibiq; angulum supremũ claudere, formare, siue coniungere, sic notat largitatẽ hominis, fidelem, ingeniosum, magnanimũ, & facilè bona operantẽ. Ratio est, quia tunc significatur perfectio ac æqualitas ipsius caloris naturalis, ac æqua diffusio calidi naturalis, ad ipsum cerebrum. Vnde et humores mali virtute caliditatis resoluuntur, nec aliqua malignitate officiunt ipsi capiti. Si autem illa in angulo supremo non vniatur vitali, sed aliqualiter sit distans, signat hominem proprij capitis, iracundumq;, & talis in iuuentute sua omnia vilipendet, scilicet diuitias, honorẽ, parentes, suæ tantũmodo voluntati adhærens: erit etiam leuis capite, ac infidelis. Ratio est, quia significat superexcedentiam calidi naturalis, ad siccitatẽ tendens, & facit hominẽ furiosum, nec pericula perpendentem, & hoc propter organum phantasiæ, quòd ex tali siccitate quodãmodo in confuso persistit, ipsaq; phantasmata conuolantia raro aut nunquã veritatem rerum trutinare permittunt. Quanto aũt magis naturalis à vitali recedit in angulo dextro, eò magis significat superexcedentiã caloris naturalis, vnde et ipsa linea naturalis, à vitalis principio deciditur, et per consequens, siccã complexionẽ magis denotat. Et plerunq; hi sunt cholericæ aut sanguineæ naturæ, nisi fortè tale spaciũ sit rugosum, aut siccũ et durum, tunc namq; siccam frigidamq; notat complexionẽ, et per consequens, hominẽ perniciosum, magis aũt proditorem, prodigũ, et inutilem. Si aũt aliqui rami fuerint, tale spacium intersecantes, significat aliqualẽ habitudinem siue æqualitatem, inter cor et cerebrum, vnde & huiusmodi effectuum malignitatẽ minuit. Si aũt tales rami fuerint intercisi, augent maliciã, et ad peiores effectus inducunt, & eò magis, quò magis sunt intercisi, vnde et aliquando exules à patria fieri prædicunt, ob sui capitis instabilitatem, ac mentis peruersitatem. Si autem in illo spacio, versus vitalem, aut in ipsa vitali, fuerint quædam spacia veluti fossulæ, malè apparentes & collosæ siue duræ, significãt homicidia, aut vulnera mortalia. Ratio est, quia significant vehementem, & inopinatam subitamque operationem calidi naturalis, cum cholerica siccaque superfluitate humorum, vnde & facilè in huiusmodi operationibus exire demonstrant. Secundò sciendum est, quòd naturalis debet esse recta, integra, & continua, profunda, & apparens, vsque ad montem manus, tunc namque significat bonitatem cerebri, ac bonam naturæ complexionem, ingenijque nobilitatem, & excellentiam, hominemque

fidelem, & veridicam. Ratio est, quia significat æqualitatem ac temperantiam qualitatum naturalium, & complexionem temperatam, & eò magis, quo vitali magis fuerit coniuncta in angulo supremo. Si autem fuerit breuis, tumida, ac profunda, hominem phantasticum & duræ ceruicis ostendit, ac maleuolum. Ratio est, quia significat superfluam abundantiam frigiditatis, ac humiditatis, & ex consequenti malorum humorum, ex quibus etiam & morum inæqualitas sequitur, vnde etiam infidelitatem ostendit. Si verò longa, multum, lataque fuerit, hominem furiosum, ac bestialem ostendit, ac choleræ pessimæ. Ratio est, quia significat superexcedentiam siccitatis ac caliditatis. Et non mirum esset, si huiusmodi homines in aliquam penuriam laberētur, aut aliquod infortunium sustinerent in ipsa substantia ac diuitijs, propter ipsorum capitis duritiem, ac obstinationem, & eò magis quo naturalis in fine sui, est veluti tortuosa, aut discontinua, vel malè apparens, aut in angulo supremo non coniungatur vitali. Si autem fuerit subtilis, & longa, vel malè apparens, infidelitatem notat, proditoremq; ac cerebri volubilitatem. Ratio est, quia notat complexionem frigidam & siccam. Etsi aliquando calor naturalis operetur, non tamen nisi in malum suas operationes conuertit, propter complexionis siccitatem, & ideo quodammodo, semper malum sonat. Aliquando autem contingit quod naturalis est tortuosa & grossa, ac aliquantulum extensa, & tunc significat malignitatem animi, ac iniquitatem pessimam, sed tamen aliquando fidem seruare ac veridicū esse. Cum aliquibus quidem hoc erit, non autē cum omnibus vniuersaliter, & semper aliquod malum dolosè cogitabit: significat enim abundantiam humiditatis ac frigiditatis, & aliquando adeò excedere, quòd aliqualiter calor naturalis ab omni (vt ita dicatur) operatione subtrahatur, sed tamen præualens penitus non suffocabitur, & aliquando in bonam operationem inducet. Quandoque verò est tortuosa, & subtilis, & aliquantulum extensa, & tunc notat hominem iniquum, ac pessimum, & infidelissimum, in quocunq; genere, & in quocunq; loco, & tempore. Ratio est, quia non solùm significat frigiditatem & siccitatē naturæ vel complexionis, sed etiam quodammodo calorem naturalem suffocari penitus: vnde nullam virtutem habet in ipsa phantasticatione, nec in seipso aliquam rationem aut bonum virtutis sustinere potest. Sciendum quoque quòd naturalis, in processu suo, aliquando est distans multum à vitali circa finem, aliquando autem restringitur circa finem: et siquidem, quando distat apparenter multum à vitali, in finē quasi videatur palmam secare versus montem, significat hominem audacem, ac magnanimum, ac boni capitis. Ratio est, quia significat æqualitatem siue temperantiam humiditatis cum calore naturali seu dominium calidi naturalis super alias qualitates. Hoc autem eò magis significat quo angulus supremus non est acutus, aut strictus, magis largus siue amplus, cōiunctus tamē naturali siue etiam vitali simul vnitis. Si aūt in progressu suo versus vitalem extendatur, significat hominem timidum, auarum, et aliquando non fideliter agentem siue operantem. Ratio autem est, quia notat debilitatem caloris naturalis non præualentis se, in propriam operationem exercere, nec ipsum caput siue cerebrum

per

per se ipsum subsistere: vnde & vitali in progressu suo cohæreret. Hoc autem magis significat, quò angulus supremus fuerit acutus et strictus, aut etiam separatus multum. Notandum quòd aliquando contingit, quòd angulus supremus est strictus aut acutus, et naturalis in fine sui non flectitur versus vitalem, quasi restringendo se more prædicto: magis aũt est, quasi secans palmam per transuersum, et tunc significat timiditatẽ naturalem, siue hominem timidum. Attamen nõ tam timidus est, quoniã in societate aut post tẽporis interuallum, & si non omninò audax fiat, attamen discursum rationis non amittit. Ratio est, quia significat aliquale impedimentũ caloris naturalis in sui principio, attamen etiam conualescentiam demonstrat, rationisq́; claritatẽ ac robur animi. Quo aũt ad alia signa ipsi lineæ adhærentia siue accidentia, sciendũ est quòd aliqua signa sunt, quæ super naturalem reperiuntur, versus triangulum, et videntur veluti cruces paruæ, & plerunq; sunt versus ipsum angulum supremum incipiendo, & significant lites & contentiones. Ratio est, cum naturalis sit linea capitis aut cerebri, ipsæq; lineæ producantur secundum virtutẽ calidi naturalis, eoq; magis quo ipse calor naturalis vehemens fuerit, magis etiã in huiusmodi dilatetur lineis ac ramusculorũ multiplicatione, sequitur etiam quòd quando vehemens est & superabundans, plurimos ramusculos ostendat, quibus significatur talis superabũdantia caloris naturalis, homines inducit ad lites & contentiones. Quoniam aũt naturaliter vnicuiq; preditũ est, vt se vitam, corpusq́; tueatur, ideo sequitur, quòd etiam ad huiusmodi contentiones, lites excitatas alij opponantur. Hoc autem significatur ex alijs lineis quæ illos ramusculos in modum crucis intersecant: signum namq; est quod tali superexcedenti calori etiam exterius ponetur impedimentum. Si autem fuerint illiusmodi lineæ, sed tantùm vna earum illum angulum paruum transcendat, significat quòd tales habẽs homicidium perpetrabit, aut vulnera mortalia infliget, propter tales lites & contentiones. Si autem talia signa videantur magis ad circularitatem tendere, quàm ad quadraturam, tunc talia homicidia perpetrare absque aliqua contradictione significant. Aliquando etiã inueniuntur aliqua signa magna et multum apparentia, quæ sunt veluti figuræ semicirculares, super ipsam naturalem, et dicuntur significare litem ecclesiasticam, aut cum personis ecclesiasticis. Ratio est, quia tales lineæ siue figuræ significant excedentiam caloris naturalis, & animi vehementiam, attamen cum aliquali depressione, eò quòd nõ opponitur ei aliud contrarium, per quod magis irritetur, sed ei potiùs ceditur, quo ad ipsam animi vehementiam. Et quoniam hi qui talis conditionis sunt, vt scilicet neminem ad iracundiam prouocent aut huiusmodi alterationibus insistant, ecclesiastici sunt aut religiosi, aut qui cum ecclesiasticis personis, aut religiosis, lites habent, semper etiam aliquo honore illos venerentur, & nisi omni timore fuerint astricti, multa mala committerent. Hoc autem posito seipsos refrenant, ideo dicitur, quòd talia signa siue figuræ magnæ ac semicirculares, significant lites cum personis ecclesiasticis, aut pro re ecclesiastica, quòd etiam accidit hac de causa, quia ecclesia criminosos ac sceleratos morti addicare non solet.

Sunt

Sunt etiam aliquando in eodem loco vel circa quædam linulæ, se interse- cantes ad modum stellæ super naturalem, & significant hæreditatem præser- tim mulierum causa. Ratio ex superioribus haberi potest. Nam hæreditates extraordinariè non habentur, absq; æmulatione aut cõtrarietate: atq; attinen tes ipsi ad inuicem irascuntur, sed tamen ex similibus signis talis et illius præ- dominatio & quidem non malo euentu, aut mali operis perpetratione, ma- gis autem cum gloria ac multiplicatione diuitiarum. Vnde & illi ramusculi interponuntur, in illis intersecationibus: eò quòd licet accensio animorum, ac sanguinis ebulitio fiat, non tamen sequitur effectus aliquis, qui proportio- natus sit tali caliditati superexcedenti. Et quando aliquod malum futurum est, ex tali hæreditate, illi etiam ramusculi sunt ab alia nobili linea interseca- ti. Aliquando autem sunt aliquæ lineæ intersecantes naturalem versus qua- drangulum manus, & notant lites cum propria matre, ex causa ipsius occur- rente, & hoc magis cognoscitur cum tales lineæ in quadrangulo sunt interse- catæ, & hoc intelligitur, quando tales lineæ, ex transuerso naturalem interse- cant: si autem ex directo manus ipsam secarent, non debent esse intercisæ. Ra- tio est huius significati, quia notant afflictionem mẽtis, magis quàm corporis, eò quòd ex consanguinitate dedignetur, neque in iram accendatur, vnde et ta les lineæ descendunt à naturali versus partem inferiorem, significantes impe- dimentum cerebri, imò caloris naturalis, & nocumentum capitis: & quando sunt intercisæ in quadrangulo, tales habens erit superior, & pars aduersa suc- cumbet. Ratio est, quia signat tale impedimentum caloris naturalis debilita- ri, cum conualescentia caloris naturalis, & ex consequenti, contra aduersa- rios ipsum habentẽ dominari. Aliæ quoq; lineæ in ipsa naturali inueniũtur ver- sus quadrangulum & sunt ad inuicem intersecate, ad modum crucis, vnitæ autem cum ramis ex duobus capitibus, ad ipsam naturalem, et significant vul- nera in capite. Ratio est, quia significant impedimentum caloris naturalis ab extrinseco, vnde & ipsi naturali vniuntur sed non intersecant, impediunt qui- dam calorem, sed non prouenit ex prædominatione aut suffocatione naturali, sed est exterius illi aduenieus. Quandoque verò accidit, quòd naturalis bre- uis est, in concauo manus finiens, & hoc duobus modis contingit. Aliquando namque circa finem inclinatur versus mensalem, ac ipsi coniungitur mensali, & signat hominem moriturum in iuuentute. Aliquando etiam breuis est, in neutram partem declinans, sed permanet recta in situ suo. Et tunc dicitur eti- am mortem in iuuentute minari. Attamen maxima est differentia in tali signi ficato. Primo namque modo notat impedimentum ac suffocationem caloris na turalis, ex maxima abundantia humiditatis ac frigiditatis, ita quòd dicitur tale signum ex Appoplexia mortem minari subitam. Secundo autem modo si- gnificat impedimentum ab extrinseco, & hoc ex infirmitate proueniet, ita quòd talis debilitas siue impedimentum, non successiuè formabitur, aut effe- ctum suum producet: postea subito ex improuiso continget, sed significat occi- di, aut infirmitate aliqua prægrauatum, vitæ suæ terminum explere. Notan- dum autem quòd in his omnibus, ac alijs similibus, quæ circa vitæ terminum

Victorli tium.

Apo- plexia.

occur-

occurrerint, ſemper conſideranda eſt, linea vitalis, quæ eſt principalis in conſideratione calidi naturalis, ac ſecundum eiuſdem lineæ proportionem, effectus aliarum linearum, ac ſignorum iudicandum. Similiter quando dicimus vitalem ſignificare naturã cholericam, ſiue furioſam ac beſtialem, præſertim conſideranda eſt naturalis, ac ſecundum ipſius diſpoſitionem, & ſuum etiam iudicium affirmandum. Ex his quæ hactenus dicta ſunt, facilè accidentia naturalis patent, vt etiam ex ſubſequentibus figuris.

1 *Naturalis diſtincta, obuerſis lineolis nullis ſciſſa, optimam valetudinem, cerebrumq́ue ſanum, ingenium viuax, & memoriæ tenacitatem notat.*

2 *Naturalis, tuber Lunæ pertingens, & longa, animum audacem, ac vitæ longitudinem notat, hilarem, ac fortem hominem.*

3 *Naturalis breuis concauum non exiens, hominem auarum, timidum, tenacem, impudentem, ac perfidioſum notat, ac animi labilem memoriam.*

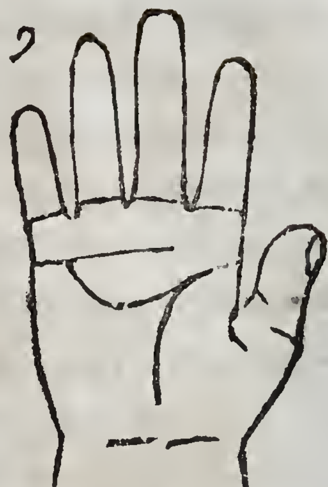
4 *Naturalis non extenſa, ſed inter medium & annularẽ finiens, hominem deprauatum moribus, & non diuturnæ vitæ oſtendit.*

5 *In forma hemicicli, præter montem lunæ demigrata, et ad ipſum tuber recuruata, quanto productius exierit, tanto vitam longiorem pollicetur, ſed in ſenectute egeſtatem.*

6 *Eadem qua parte deſinit, ſurſum ad digitos erecta, impudentem virum, malicioſum oſtendit, ſi multum ad digitos extendatur ſtultum & inſipientem.*

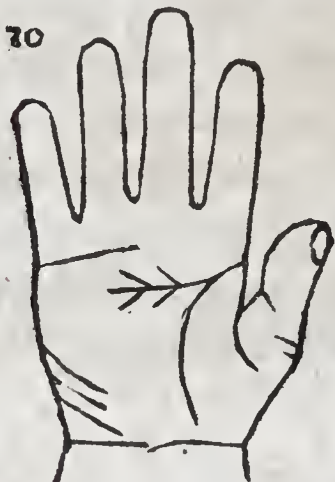

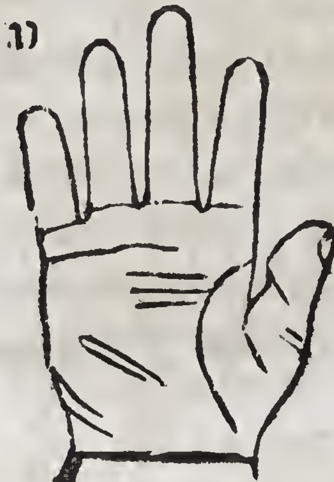

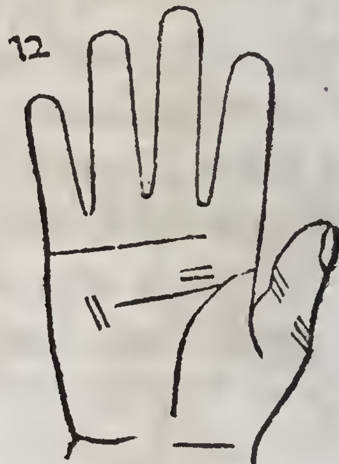
7 *Ad raſcettam demiſſa, cupidum & impurum notat hominem. Item, parua crux è regione medij, hominem intra annum moriturum indicat, præſertim ſi quadrangulus defuerit, talem breui moriturum indicat.*

8 *Tortuoſa naturalis non ſibi conſtans, & inæqualis ac diuerſi coloris, ſignum prauitatis, & peſsimi animi, & nonnunquam furti.*

9 *Surſum aſcendens & recuruata, menſalem tangens, damnum aliquod & aduerſam notat fortunam.*

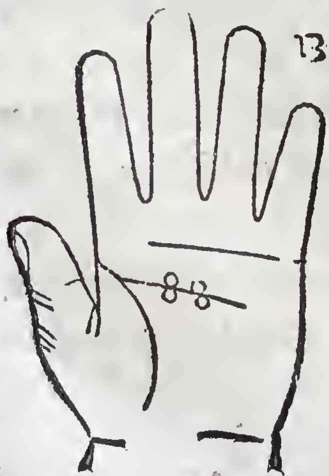

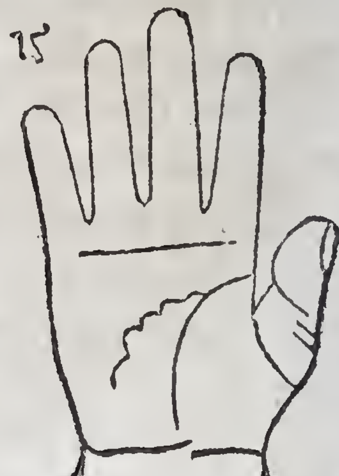
10 *Conſtans, æqualis, colorisq; lucidi: & ſi quædam lineæ moueantur ab ea, ſignum eſt bonæ conſcientiæ & iuſtitiæ.*

11 *Groſſa, lata, cum quadam rubedine permixta, ruditatem ingenij, et prudentiæ arguit inopiam. Sed ſi duæ adiacent lineæ rubeæ, iratum & furibundum hominem notant.*

12 *Subtilis, pallens, liuida, debilitatem cerebri, ac aſcendentes à ſtomacho vapores ſignat. Et ſi circa eam duæ paruæ lineæ fuerint coniunctæ, vulnera ferro infligenda minantur.*

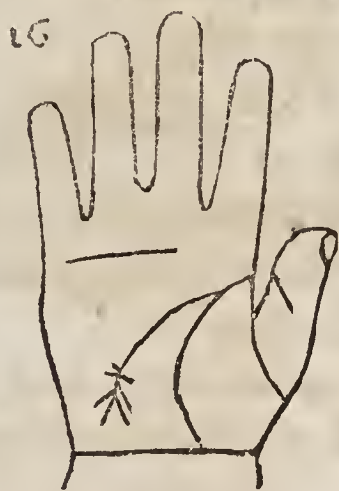

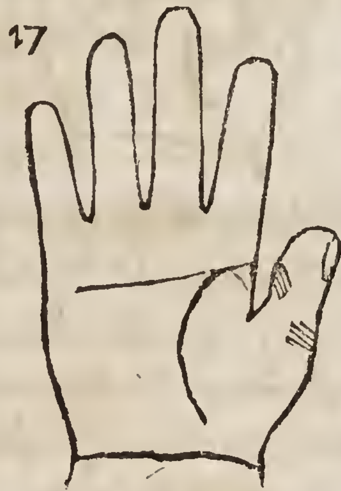

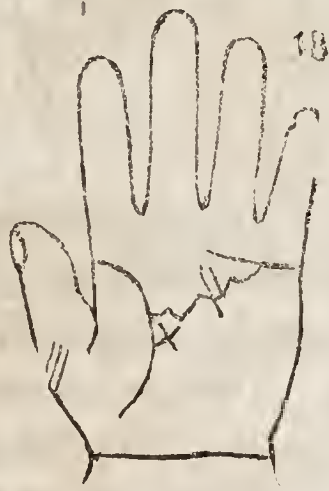
13 *Si habeat iuxta se spacia nodosa, pallida, continua, quotquot sunt nodi, tot homicidia admissa vel admittenda: qui nodi, si nō omninò resoluti ac clausi videbuntur, grassatoris indicium est, non tamen homicidæ, qui cædit ac vulnerat, non planè tamen occidit. Si rubeant noduli, homicidam ac latronem futurum notant.*

14 *Puncta crassa ac pinguia inconditos mores ac insulsum hominem ostendunt, qui si rubeant crudelem ac præferocem hominem notant.*

15 *Si fuerit tortuosa, ac per gyrum faciens semicirculum cum quadam obscuritate, à quadrupedibus periculum, vel à feris interemptum iri dicit. Aut si tortuosæ lineæ in ea reperiantur, indicant infælicem & infortunatum.*

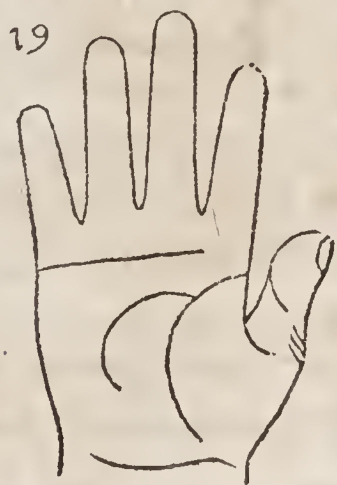

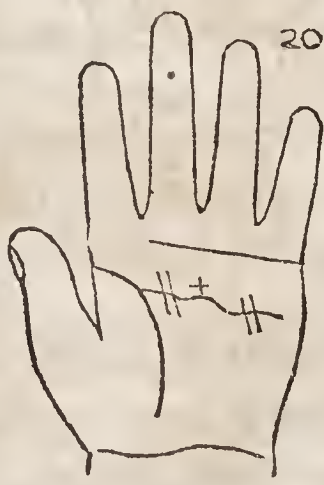

16 *Versus rascettam bifurcata, cum quibusdam ramusculis, & intersectionibus, omnes illius cogitatus ad pessima retorquet, Deum neque hominem timere videtur.*

17 *A radice vitæ incipiens, ac directò per mediam manum transiens, absq; incisionibus, signat bonum corporis statum, ac cerebri incolumitatem: & cum fecerit angulum acutum, tenacitatem memoriæ, æqualitatem, & animi recreationem.*

18 *Tortuosa tendens ad mensalem, maledicum, prauum, sanguinis effusorem, & ideo sæpè periclitaturum vt aliquando succumbat. Si habeat incisiones, superbum. Si crux in angulo supremo inueniatur erecta à tubere pollicis, probum, & in omne bonum procliue ingenium arguit, & è contra.*

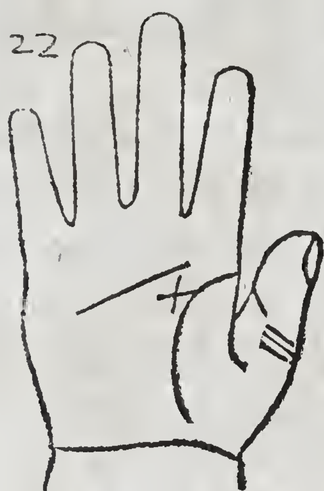

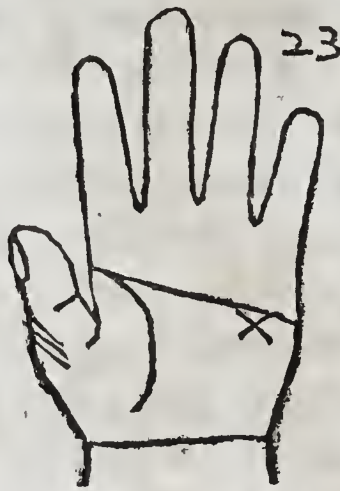
19 *Si semicirculum per gyrum fecerit, cum quadam obscuritate, à quadrupedibus malum, & interdum mortem minatur.*

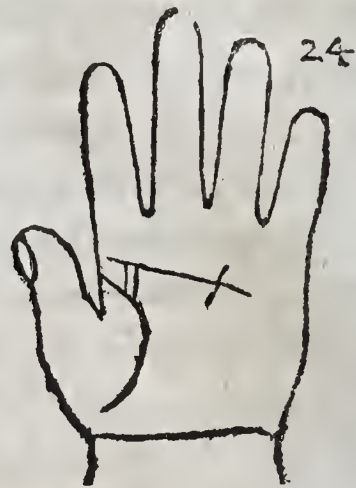
20 *Si tortuosa fuerit & linearum incisiones habuerit, infœlicem, infortunatum*

natum notat. Et si crux inueniatur, contentiosum, litigatorem, & discordiæ studiosum.

21 *Naturalis inclinata versus medium, aut tangens mensalem in fine, effusionem proprij sanguinis, cum periculo vitæ dicit, & malignum hominem, fortè bestialem, insanum, & parui cerebri.*

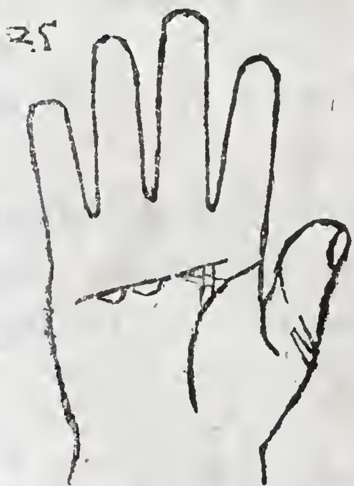

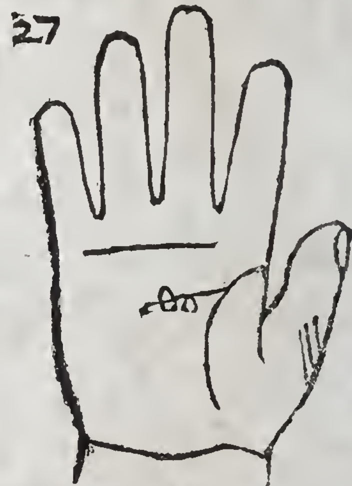
22 *Disiuncta naturalis à vitali in angulo supremo, & notabiliter distans, & interstitium non interrumpit aliqua linea, crudelitatem, auaritiam, et malam mortem notat. Et crux in principio, bonorum perditionem.*

23 *Crux in fine naturalis, à quouis latere, bonum vitæ exitum, & statum competentem indicat. Et naturalis cum vitali coniuncta, & se mutuò non intersecantes, hominem studiosum ac pacificum notat.*

24 *Intersecantibus spacium inter vitalem & naturalem lineis, prodigalitatem, & stultitia propria in egestatem peruenire notant. Item, naturalis intercisa, clara, & euidens linea in fine, sacrilegum ostendunt.*

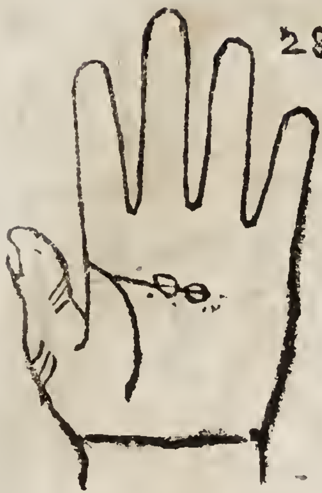

25 *Si prædictas lineas aliæ duæ paruæ in modum crucis intersecent, persecutionem, & inimicos notant, & fortè illorum victorem. Item, semicirculares lineæ supra naturalem, lites pro rebus ecclesiasticis vel cum personis ecclesiastic is denotant.*

26 *Inclinata aliqualiter in monte versus rascettam, hominem honoratum notat. Item, linea tortuosa à naturali circa angulum supremum ascendens ad indicem, bilinguem, & murmuratorem notat.*

27 *Non transiens concauum versus percußionem, auarum, vilem animo, timidum, cholericũ dicit, præsertim quadrangulo existente stricto. Item, quotquot fuerint circuli in naturali, totidem homicidia notant, & quò magis appareant.*

28 *Si imperficiuntur, minantur offensiones letales, citra tamen mortem, secundum locum vbi reperiuntur in eadem ætate.*

29 *Grossa cum subsequente linea, turbationem cum propria matre, ex qua causa posset sequi sanguinis effusio.*

Item lineæ in fine naturalis, vulnera prædicunt, quæ si fuerint intercisæ, ferro vulnera inferenda minantur.

30 *Crux in opposito medij sub naturali, vel in opposito medici, vitam breuem præsagit, eoque magis, quò plus clareat & rubeat.*

Item si naturalis sit tortuosa, & malè apparens, offensionem ab animali quadrupede designat.

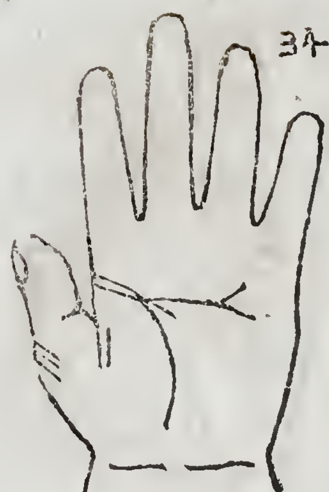
31 *Breues lineæ à naturali versus mensalem tendentes circa angulum supremum, hominem benè morigeratum & bonæ notant conscientiæ, liberalem & fidelem.*

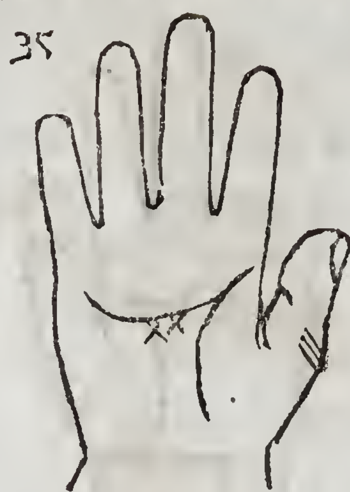
32 *Lineæ consequentes in naturali, astutum & sagacem præsagiunt hominem.*

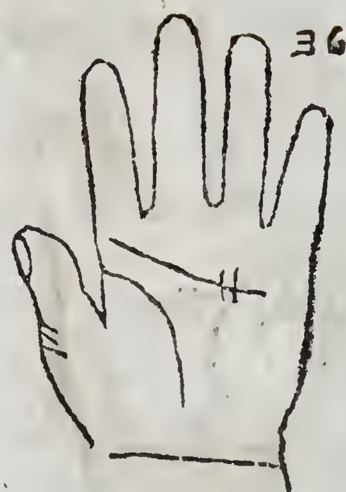
Item bifurcata in fine, mala secretè operantem hominem, eumque naturâ subnigrum depingit.

33 *Puncturæ inordinatæ, phantasiæ offuscationem, debile cerebrum notãt, si in principio, in prima ætate, in medio, in secunda, in fine, in tertia.*

Item lineæ paruæ à naturali ad mensalem tendentes, virtuosum & fidelem notant hominem.

34 *Naturalis vitalem intersecans, & linea à dorso manus veniens ad vtramque applicat, maleficiatum & intoxicatum iri notat hominem.*

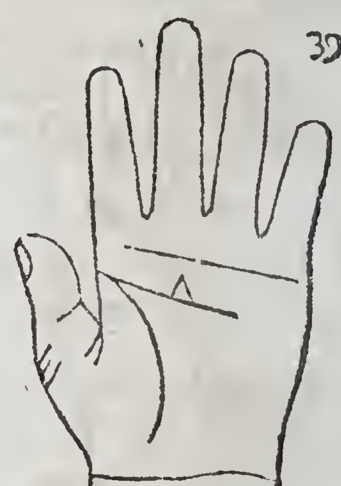
Item linea à naturali ad articularem tendens, respectuosum monstorat hominem.

35 *Breuem vitam subtilis ad palmam veniens designat: si verò mensalem versus in fine declinet, longam vitam, sed laboriosam dicit senectutem. Item lineæ in modum crucis, sed paruæ fastidiosam persecutionem offerunt.*

36 *A vitali disiuncta, manus dorsum petens in angulo supremo versus indicem, periculum in bello, & ab animalibus quadrupedibus, sed in fine intercisa, cum propria matre tribulationes affert.*

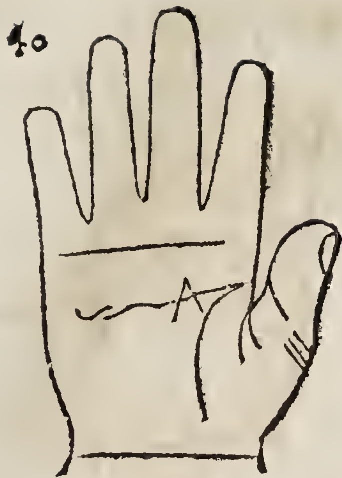

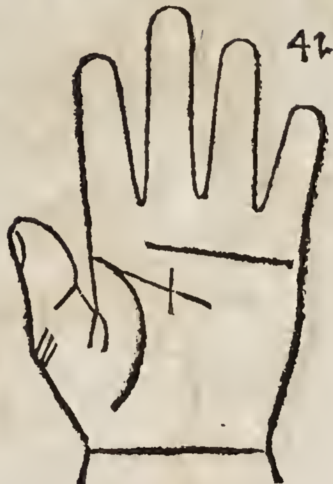
37 *Lineæ crassæ & profundæ, à naturali ad mensalem tendentes, per concauum, quotquot sunt, toties in manus inimicorum casus, & carceres notant: & lineæ circa naturalem in fine offensiones tibiarum.*

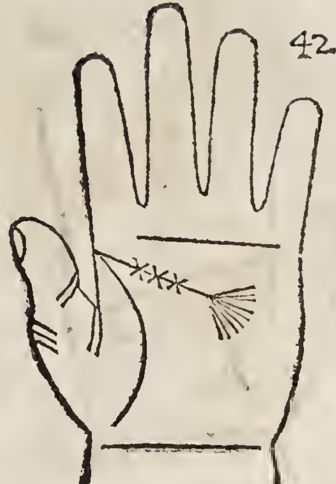
38 *Naturalis scindens palmam, versus percussionem discontinua, versus rascettam aliqualiter flexa, pauperem senectutem & infortunatam notat. Et fossula in naturali circa angulum supremum, oculorum debilitatem, & eò magis, quò à dicta fossula ascendant lineulæ ad mensalem.*

39 *Duæ lineæ à naturali ascendentes ad mensalem, & simul coniunctæ in quadrangulo circa mensalem, bona Ecclesiastica possidere, aut ab Ecclesiastica persona recipere indicant, & inopinatam bonamque fortunam.*

40 Tor-

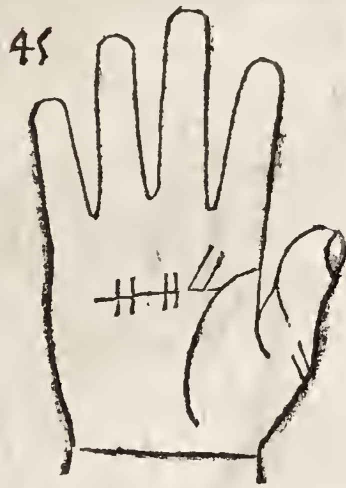
40 *Tortuosa in medio, vsurarium & auarum denotat, sed duæ lineæ naturalem scindentes, versus mensalem, & in fine coniunctæ in angulo, turbationem cum matre, eamq́ matrem priùs mori indicant.*

41 *Crassa naturalis, stultitiam, & eò magis, quò sit respectu aliarum linearum benè proportionata, designat: Sed linea breuis & profunda, scindens naturalem in concauo, vulnera & renum notat percussiones.*

42 *Lineæ intersecatæ super naturalem, non seruare vxori fidem, & è contra notant: sed ramusculosa naturalis in fine, luxuriam in quacunq; parte notat, vitiosum & secretè malè agentem, & inhonestè amatorem clericorum.*

43 *Malè formata, & pluribus lineis disiuncta, dolores in omni temporis mutatione, humidi aut pluuiosi præsertim in Autumno indicat.*

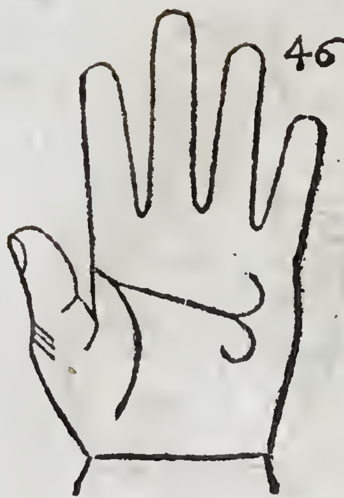
Item dispersa & malè apparens in fine, infirmitates graues, defectum facultatis & diuitiarum notat.

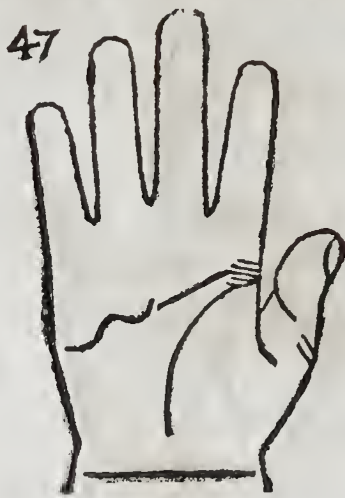
44 *Linea à principio vitalis per naturalem descendens ad mensalem, mortem ex fluxu sanguinis præsagit.*

Item quotquot lineæ tortuosæ naturalem scindunt, totidem graues notant infirmitates.

45 *Lineæ naturalem in opposito medij vel annularis intersecantes, mortem in iuuentute præsagiunt.*

Item lineæ in principiò naturalis ad indicem ascendentes, fidelem & honestum designant hominem.

46 *Bifurcata,in cuius fine rami per palmam latè extenduntur,debile cerebrum,ingenium tamen ſignat:& hoc ex defectu phantaſiæ,& quò magis extenduntur & reflectuntur,eò maiorem indicant ſtultitiam.*

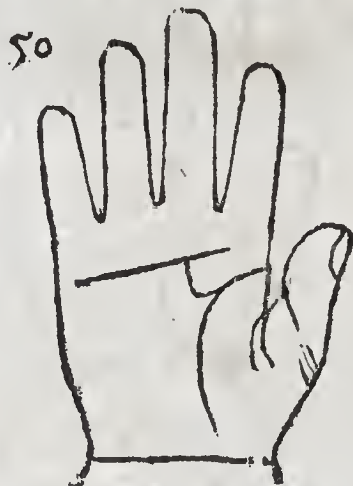
47 *Naturalis in principio ramos verſus dorſum mittens,fidelitatem oſtendit,& de inimicis victoriam:*

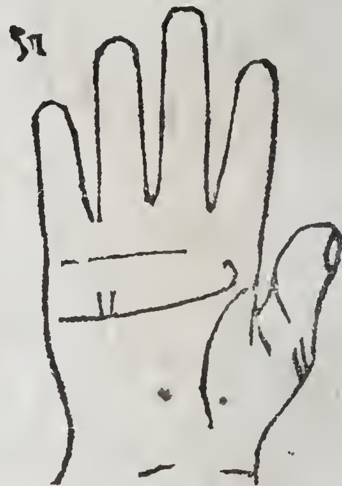
Item diſcontinua & tortuoſa,iniquum & proteruum elucidat hominem, ad latrocinium et omnes truphas pronum.

48 *Si rami verſus menſalem reflectantur,hominem Lunaticum,phantaſticum et luxurioſum præſagiunt.*

Item diuiſa et diſcontinua,cuius alter ramus ad menſalem tendit, breuem minatur mortem.Notetur proportio vitalis.

49 *Interrupta & diſcontinua, falſitatem, & animi notat malignitatem Item linea à naturali ad menſalem tendens,verſus auricularem, honeſtum & morigeratum arguit hominem.*

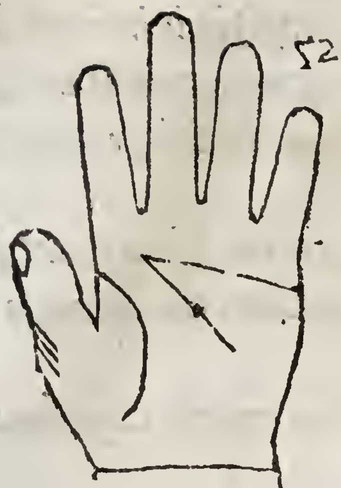
50 *Breuis naturalis,& ad menſalem illicò inclinata, mortem in iuuentute prænunciat,& fortè violentam & ſubitam:ſi menſalem non tangit, mortis euaſionem optat.*

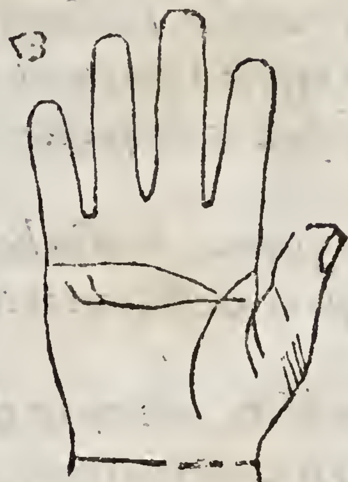
51 *Scindens palmam per transuerſum,ſtultitiam & infœlicitatem notat.*

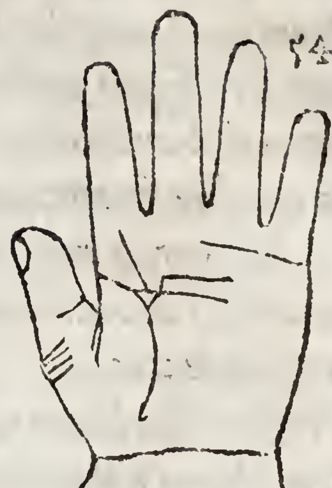
Item caput ad ipſam vitalem inclinans,& cum ipſa non coniungitur, prodigum, & vanglorioſum offert.

Item lineæ apparentes in fine naturalis,verſus menſalem,fidelitatem præſagiunt.

In

52 *In principio cum mensali vnita, amißionem diuitiarum testatur, praesertim naturali ramis carente, infortunatum, audacem, & imperitum hominem, mortem subitam, ac fortè violentam minatur.*

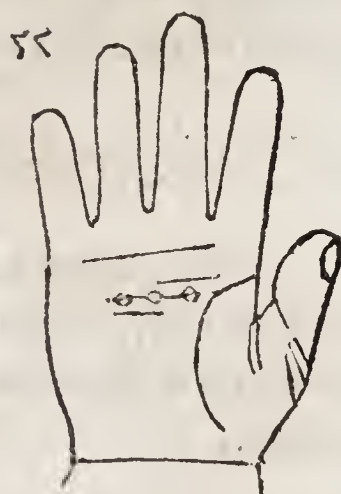
Item fossula in medio latronem, furem, & infidelem dicit hominem, cuius praesertim oculi sunt profundi & depreßi in capite.

53 *Scindens vitalem in principio, ibidem adiuncta mensali, homicidiarium, & in omni malo astutum signat hominem.*

Item bifurcata in fine, inclinans ramos bifurcationis, versus mensalem, bilinguem, loquacem, & mendacem indicat hominem.

54 *Linea scindens naturalem, & ad illam succedens, per multas prouincias peragrare, & se suo Marte & ingenio regere, neminem curantem, superbum, & vanigloriosum hominem notat, exilium fortè passurum.*

Item linea recta à naturali ad indicem ascendens bona futura etiã aduersante fortuna denotat.

55 *Soror naturalis, in principio aut in fine reperta, quantò est longior eò melior, haereditatem pollicetur.*

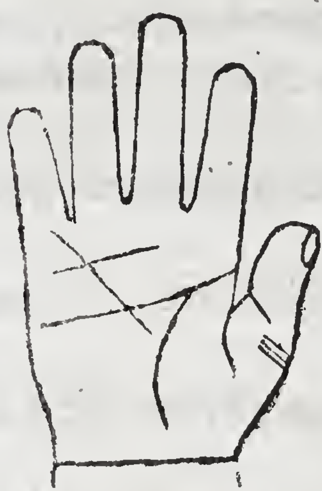
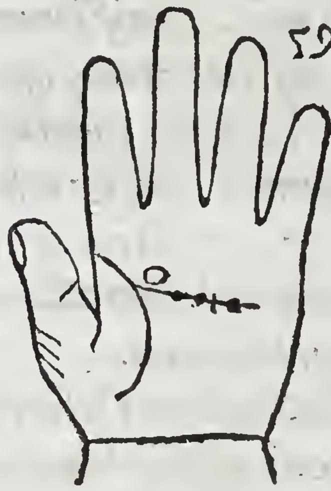
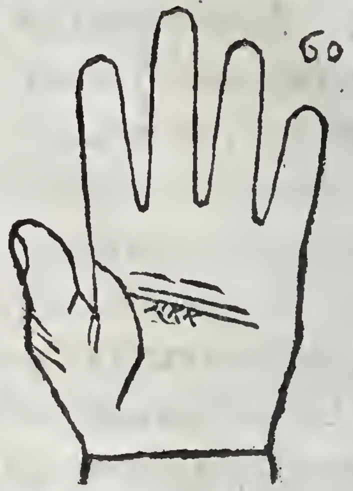
I*tem fossulae in principio versus angulum supremum, & pallidae, debilitatem capitis siue oculorum in iuuentute prognosticabuntur: Si in medio reperiantur ad 30. annos: si in fine, in senectute.*

56 *Naturali in concauo finiente, interueniente sorore, inter eam & mensalem, oßium fracturam ac fortè tibiarum minatur.*

Item quadrangulus latus & amplus, hominem proprij capitis, inimicum laborum, prodigum, inscium: Si verò strictus fuerit quadrangulus, caliditatē & siccitatem, hominemque litigiosum & aliqualiter malignum diffinit, & miserum vitæ suæ finem innuit.

57 *Ex omni parte sorore apparente, in actu habere vxorem. Idem notat, si naturalis sit discontinua: etsi soror abesset, notat etiam morbum Gallicum, pro correspondentia.*

Item in fine linearum intersectio, vulnera & offensiones capitis eoque magis, quò supra naturalem magis existit in triangulo.

58 *Ascendens recta per transuersum palmæ, & si vniatur cum vitali in supremo angulo, abundantiā caliditatis cum parua siccitate, sed cum aliquali humiditate permixta dicit.*

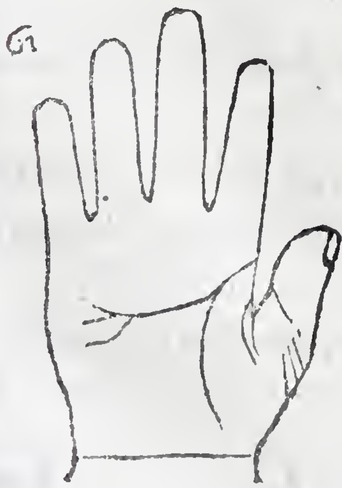
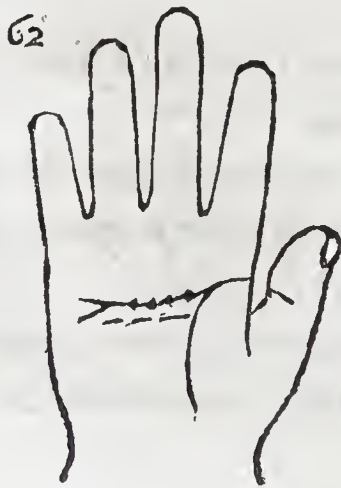
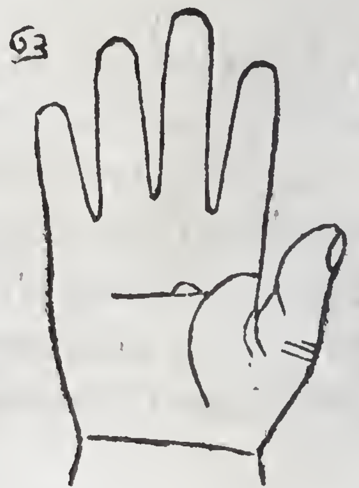
Item linea à triangulo naturalem scindens, tendensque ad auricularem, hominē aliqualiter fortunatum tandē per mulieres aut propria virtute notat.

59 *Circularis figura vicina naturali in quadrangulo offensionem oculi notat dextri aut sinistri, prout in dextra aut sinistra manu reperiatur: Si verò sunt duæ figuræ in vtroque oculo, offensionem præsagit.*

Item puncturæ capitis debilitatem & choleram: Et si fuerint quadratæ vel largæ, homicidiarium monstrant.

60 *Lata in superficie, Cholericū, furiosum naturaliter, cōtentiosum cum parentibus, & omnibus alijs personis, eoq; magis, quò habeat lineas subsequentes.*

Item lineæ intersecantes se in triangulo, lites & inimicitiam mortalem, hominemque litigiosum, malignum & homicidiarium notant.

Exten-

61 *Extensa in fine, debilitatem cerebri, & phantasiæ arguit, eoque magis quò ramusculi subsequuntur, & si fuerit multum profunda sine ramusculis mortem freneticam & lunaticam minatur.*

62 *Lineæ subsequentes super naturalem, astutum, & sagacitatem animi, & naturæ integritatem, eademque bifurcata & recta, astutiam & secretè mala operantem, hypocritam & religiosum notat hominem.* Hypocritâ.

Item punctura, oculorum offuscationem, & cerebri debilitatem, si longæ & apparentes fuerint, debilitatem aut oculorum aiunt dolorem.

63 *Semicircularis linea coniuncta cum naturali in quadrangulo, grauem offensionem, & periculum minatur oculorum, si duæ fuerint in vtroque oculo.*

Item curta siue breuis in opposito medij exorta sit, breuē vitam, animum iniquum & malignum notat.

64 *Vitalem intersecans in angulo supremo, lineaque recta à parte superiori vtramque intersecante, intoxicatum & maleficiatum iri hominem notat, aut ab animali quadrupede offensionem.*

65 *Naturalis extendens ramum faciensque oblongam figuram benè apparentem, superabundantiam humorum melancholicorum notat cum offuscatione phantasiæ & imaginationis, & vertigine capitis per aliquod tempus, & quò maior est figura, tantò longior est infirmitas. Notetur lineæ proportio, si in prima, secunda, aut tertia accidat ætate.*

66 *Vnita cum vitali in medio spacio indicis in parte superiori, affectum honoris consequendi suo exercitio, cum magna difficultate, vix tamen aliquid consequi, nisi tandem, eoque plus, quò rectior est angulus.*

Item interrupta in principio, offensionem tibiæ illius partis, ex præcipitio etiam capitis notat.

Item intersecata pluribus lineis, breuem vitam notat.

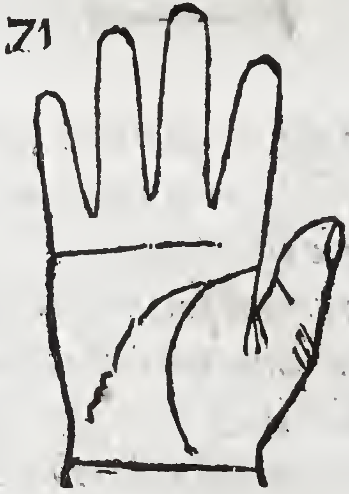
67 *Palmam transuersa, in fine tortuosa & duplicata, vel cathenatis lineis, versus percußionem mixta, infortunium, labores, pro recuperandis bonis aliorum potestati fisis, & ea non posse recuperare, & quò profundiores sunt rami, tantò plus significant: potest etiam causari per alias personas, intereà rerum amißionem notat.*

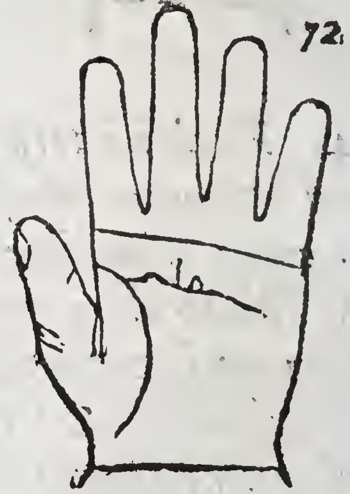
68 *Malè formata, & cõtinua pluribus lineis, paßiones graues in neruis & iuncturis pro mutatione temporis manifestat. Item discontinua, & in fine tortuosa, iniquum, malignum, in latrocinio sollicitũ, & simili operatione notabit.*

69 *Breuem vitam minatur naturalis intra medium & annularem recuruata, et fortè subitam apoplexiam, eoq; magis, quò ad mensalem magis accedit. Item lineæ intersecantes in triangulo, lites, inimicitiam mortalem, hominemq; litigiosum, malignum, & homicidiarium notant.*

Apoplexia. Homicida.

70 *Lineæ à naturali ad mensalem tendentes, hominem realem, fidelem, iustum, & eò magis, quò lineæ inter medium & indicem ascendant: Item inclinata & discontinua in quadrangulo, debilitatem notat cerebri. Item inclinata ad triangulum, prodigum & gulosum hominem signat.*

71 *Discontinua & interrupta in fine, infortunia, & paupertatem in senectute: Si tortuosa, malignum, iniquum & auarum, exiliumque extra patriam: Si verò eleuata & longa, bonorum augmentum.*

Apoplexia.

72 *Inclinata versus medium, in iuuentute debilitatem capitis, cerebri, phantasiæ & imaginationis, ita, quòd facilè stultus perueniret, patietur defectum, quem superare facilè potest: Si in fine inclinetur, mors erit frenetica, si sit figura oblonga, apoplexiam notat.*

73 Pal-

73 *Palmam intersecans, stultitiam, cerebri leuitatẽ, infortunium notat, malam mortem, & eò amplius si quadrangulus sit latus, vel à superiori angulo disiunctus. Item, semicirculares lineæ super naturalem, litigia fastidiosa, & longa notant, in causa ecclesiastica aut beneficij.*

74 *Transuersa palmam, ascendensque per palmam versus restrictam, vitam laboriosam de se præsumere, & obstinatum caput: Item, mortem violentam & subitam in iuuentute, naturaque timidum hominem, & infidelem notat naturalis per concauum tendens, sorore versus mensalem inclinata.* Mors violenta.

75 *Linea intersecans & subsedens, peregrinationem in diuersis regionibus notat, & quòd nullius personæ habebit respectum, nec parentum, nec genitoris: ea de causa exilium sequetur. Idem notatur, si altera mensalem intersecat, propria voluntate extra patriam peragrabit.* Exilium

76 *Naturalis soror versus triangulum inclinata, promissionem cum pluribus mulieribus notat, præsertim cum supremus angulus sit separatus, malignitatem animi & grauem infirmitatem, & fortè morbum gallicum. Item, confusa naturalis & malè apparens in fine, debilitatem cerebri notat.* Ficus.

77 *Fracturam ossium notat naturalis breuis sorore existente in quadrangulo, tempus metiatur, & grauem capitis offensionem. Item, puncturæ, passionem continuam capitis, & cerebri debilitatem, periculumque vertiginis: proportio lineæ obseruetur pro tempore casus.* Vertigo.

78 *Figuræ oblongæ, graues passiones, & capitis debilitates, si in principio reperiantur in iuuentute, si in medio, circa annos 30. si in fine, in senectute, cum dolore circa frontem. Item, extensa per percussionem & partem manus exteriorem, vitam pauperem & miseram: & si sit diues, erit pauper et perdet bona sua. Si sit eleuata versus montem manus, minus significat.*

79 *Interrupta in principio, vel discontinua & reflexa versus triangulum, offensionem capitis vulnere aut percussione. Item, versus vitalem in fine inclinata circa angulum dextrum, hominem iniquum, malignum, et traditorem notat.* 80 *In fine parum bifurcata & non multũ extensa versus montem manus & percussionem eleuata, hominem morigeratum, catholicum: & si in iuuentute fuisset lasciuus, cholericus, tanto ipsemet se refrenabit, et amplius dum ad maiorem peruenerit ætatem, & erit amator religiosorum.* 81 *In formatione anguli supremi si incuruetur versus quadrangulum, deinde respondeat ad montem manus, & formet angulum aliqualiter latum et non acutum, bonum ingenium vniuersale in omnibus notat, architectorem, agricolam diuersis scientijs oblectari, consideretur annularis.*

DE LINEA MENSALI, ET CVR DIcatur mensalis, Caput III.

MENSALIS est, quæ in humano corpore suas habet demonstrationes, sicque actus humani, secundum ipsorum membrorum qualitatem et complexionem, regi ac gubernari dicuntur. Attamen est alia linea, quæ non vni tantum ac singulari membro attribuitur, sed toti corpori, non equidem vt per eam omnium accidentium cognitio elucescat, quæ futura sunt in toto corpore, sed simul et singulariter in vno quoq; mẽbro. sed simul et p eam agnoscatur vniuscuiusq; corporis virtus aut vigorositas siue substãtiæ fortitudo. Mensalis ꝓprietas. *Vnde & ista linea dicitur Mensalis, id est, Communis, eò quòd ostendat ipsam virtutem totius corporis, ac fortitudinem substantiæ specificè, licet non propriè ac per se ostendat complexionem siue qualitatem naturæ, nisi imperfectè & à posteriori. Nam ex sua propria significatione, tantum ea ostendit, quæ ad ipsam virtutem actiuam siue operatiuam spectare videntur, scilicet caliditatem & humiditatem ac eorum æqualitatem, alia autem non nisi per accidens. Quo autem ad qualitatem et dispositionem ipsius mensalis, sciendum est quòd debet esse recta, integra, continua, profunda, & apparens vsque ad oppositum spacium medij, aut in monte ipsius versus montem indicis. Sic namque disposita, significat bonitatem complexionis, ac bonam habilitatem aut aptitudinẽ ad prolium generationem.* Generatio prolium. *Ratio est, quia significat æqualitatem ac temperantiam caliditatis & humiditatis. Si autem contrario inuenitur, scilicet discontinua aut subtilis, significat contrarium. Ratio est, quia notat*

notat debilitatem caloris naturalis ex prædominatione aliarum qualitatum. Si autem ipsa linea sit ramusculosa, ita scilicet, quòd pluribus lineis continuetur, quorum extrema versus quadrangulum flectantur, significat hominem callidum & astutum, ingeniosumque, & lingua sua plurima mala, bonaque operari, itaque ad vtrumque lingua sua valebit. Ratio est, quia naturam ac complexionem siccæ qualitatis ostendit. Et si manus fuerit carnosa ac pinguis, tactu etiam mollis, significat quòd talis cõmuniter amicis fidelissimus erit, inimicis autem subdolus ac supplantator. Si autem manus fuerit sicca & aspera, significat quòd talis ex se erit proditor, & infidelis, amicos & inimicos communiter decipiet. Ratio est, quia primo modo significat complexionẽ quidem calidam & siccam, sed cum aliquali humiditate. Secundo aũt modo significat simpliciter aut siccam aut calidam, aut siccam & frigidã complexionem, & ex consequenti confusionem, solutionem siue debilitatem virtutis phantasticæ, ex quibus omnia prædicta proueniunt Quandoq; ipsa mensalis est bifurcata, & sicuti diuersa est talis bifurcatio, ita & diuersa significat. Si bifurcata est versus montem indicis, significat bonitatẽ naturæ ac complexionis, ingenijque acumen et excellentiam. Ratio est, quia significat non solùm complexionem temperatam, sed caliditas aliquando prædominatur, licet non superexcedenter, ex quo sequitur quædam amplitudo, ac vigorositas ipsorum spirituum vitalium, ipsorumq; humorum, fumositatum, siue vaporationum clarificatio, vnde & ingenio suo, ac animi nobilitate, in bonum proficiunt habentes talia signa. Si aũt tales rami extendantur versus digitos, malum sonant, scilicet aut hominem maleuolum, iniquum, infortunatum, infœlicem, aut laboriosum, & magnarum curarum. Ratio est, quia significat impedimentum aut suffocationem, siue debilitatem calidi naturalis ac virtutis actiuæ. Attamen & aliquando in tali inclinatione, ramus superior inclinatur versus indicem, ita quòd in radicem ingrediatur, primam iuncturam ascendendo, & tunc significat hominem cholericum, immò quodãmodo freneticum, & aliquando ex impulsu siue influxu cœlesti agitari. Ratio est, quia significat quandam superexcedentiam siccitatis & caliditatis non continuam, sed in aliquo tempore, aut mutatione singulari, ex qua talis ex complexione sua accenditur, & in accensione seu adustione tali, multi vapores exhalantur, & ad ipsum caput ascendunt, concitantque virtutem phantasticam, quæ commota cum nimia caliditate dissoluitur, phantasmata quoque in confuso persistunt, ex quo de necessitate sequitur, quòd talis in sensu valdè turbetur. Nam plurima quoque simul quodammodo cogitat, nec singulariter discernere valet, quapropter in seipso irascitur, dedignaturq; nec seipsum potest sustinere. Sicuti autem ramusculus iste duplici modo inuẽitur existere: ita & diuersimodè huiusmodi effectus producuntur. Quandoq; enim dum talis ramus indicem ingreditur, vadit per directum ipsius digiti in parte inferiori versus medium, et tunc significat suprà dictis passionibus detineri, sed satis remissius ac debilius, ita vt quodammodo ex nullo tempore, in talem passionem incidere dicatur, & si aliquando, tamen rarò. Si aũt talis ramus in ingressu ipsius iuncturæ, transuersaliter ascendat ver-

Astutia.

Proditor

versus partē superiorem, significat hominē in tali paßiōe detineri modo primo exposito. Si aliquis inferret, id posse significari ex suprà dictis ramusculis, qui ex continuatione mēsalis in quadrangulo inueniuntur, dicendū est, hoc esse falsum: quia licet tales ramusculi significent siccam qualitatem, et ex consequenti, aliqualem adustionem siue accensionem atræ bilis, non tamen ex hoc sequitur, quòd in superexcedentiam caliditatis ascendat, imò debilitatur calor naturalis, vnde & in malis operationibus, scilicet in fraudibus ac proditionibus obseruationibusque exercentur habentes. Ramusculus autem prædictus significat siccitatem & caliditatē cum augmento ac vigorositate, nec tamen adeò vehementem quod in crudelitatem poßit adduci, nisi fortè ex aliquo infortunio & subitò, sed solùm mentem rationemque confundunt. Nec ipsa phantasia in operationibus suis, clarè ac liberè valet exire. In signum autem huius est, quòd ramusculus ille non directè per montem indicis ascendit, sed in fine inclinatur, significans remißiorem debilitatem adustionis siue accensionis caloris naturalis. Aliquando autē mensalis extenditur rectè ascendendo ipsum montem indicis, versus dorsum siue partem superiorem. Et aliquando ramusculosa est, aut discontinua & disiuncta. Aliquando autem integra, continua, et sine ramis. Et quando est integra, continua, & sine ramis, significat hominem iracundum, crudelem, iniquißimum, & eò magis quò fuerit profundior & apparentior. Ratio est, quia significat superexcedentiā caloris naturalis ac siccitatis, ita quòd nulla humiditate aut frigiditate valeat temperari. Quando autem est ramusculosa aut discontinua, significat impedimentum siue debilitatem talis caliditatis, aut etiam siccitatis, ex qua remißione, sequitur quod non est ita iracundus ac crudelis. Si autē ipsa linea mensalis in progressu suo, ascendendo versus angulū supremum, scilicet cum coniuncta fuerit vitali aut naturali, hominem notat proprij capitis ac duræ ceruicis, & infortunijs maximis succumbere, aut periculis maximis occupari. Ratio est, quia significat maximam virtutem ac potentiam calidi naturalis, ita vt neminem timere velit, et hoc ex subreptione magis, quàm ex propria virtute. Nam ex vehementia caloris naturalis, ratio ipsa aliqualiter absorbetur, nec quæ qualiaue sint agenda præponderabit. Et in signum huius mensalis vnita est naturali aut vitali, quæ proximiores esse dicuntur primo principio caliditatis, imò ostendunt ipsum principium caliditatis, quanti valoris ac ponderositatis existat, significaturq; calidum naturale præpotens esse, vt per totum corpus suam vigorositatem æqualiter sustineat. Quòd si aliquando mensalis naturalē ascendat in concauo manus significat, quòd talis habens in iuuentute sua plurimis stragibus occupabitur. Et si vitalis in illo tempore vitæ periculum ostendet, ab inimicis superabitur, & vitæ suæ terminum explebit. Ratio autem huius est, quia significat vehementiam maximā calidi naturalis citò casuram, hocque magis ab extrinseco proueniet, quamuis omnes conatus in iuuentute operentur. Signum huius est, quia subitò, & non in processu naturali coniungitur, in quo maximè etiam ostenditur ipsa naturalis caliditas ac proximitas principij vitalis. Quod autem ad accidētia mensalis, sciendum est, quòd aliquando

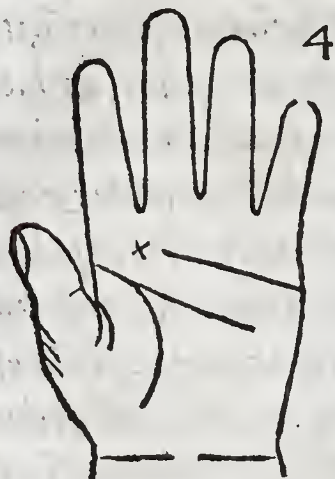
ni

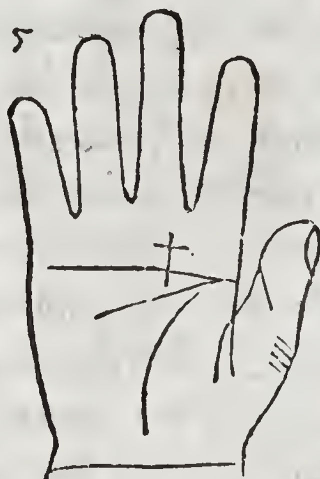
in principio ipsius lineæ, inuenitur figura quædam oblonga arcualiter, & aliquando etiam apparet veluti fossula, & significat quòd talis habens erit secretus ex se, astutusq; ac callidus, amabitq; conuersationē et societatē secretā, ita quòd si malum perpetrabit, secretè tamen, & hoc erit proprium ipsius, & hæc vera ac propria expositio istius signi. Ratio est, quia significat abundantiam caloris naturalis, humiditate permixti, sed ad siccitatē tendentis, vnde & ingeniosus erit tam ad bonū, quàm ad malum, sed ex calliditate et astutia suā, rarò aut nunquā malum aliquod perpetrabit, solo virtutis ac honestatis intuitu: & hoc intelligendū est, quando est veluti figura circularis oblonga, si aūt esset veluti fossula, notat talem astutiam ac cautelā in vitijs ac inhonestatibus occupari, et maximè masculinis. Ratio est, quia maiorē frigiditatem ac siccitatem abundare significat. Si aūt in illo eodemq; loco fuerint aliquæ linulæ arcuales, intersecantes mensalē, significāt impedimentū ipsius potentiæ, ac vigorositatis substantiæ generatiuæ ab extrinseco. Ratio est, quia per ipsam lineā cognoscitur vigorositas, siue substantia totius corporis, et nō propriè ipsa complexio, maximè aūt ipsa habitudo ad prolis generationē. Quoniam aūt perfectio ac vigorositas ipsius caloris cognoscitur ex integritate & continuatione talis lineæ, ideo cùm contingit huiusmodi lineā in principio intersecari, significat quidem impedimentum, sed non ex defectu calidi caloris, magis autē ab extrinseco: vnde et dicitur significare infirmitatem siue infirmitates, si plures fuerint circa genitalia, et hoc intelligendum est, tam interius quàm exterius. Ex his autem intelligenda conceduntur reliqua, quæ in huiusmodi exercitio conspicienda cōtingunt: atque omnes lineæ simul in omni iuditio proportionandæ sunt, vt de vnaquaque clarior habeatur sententia.

1 *Mensalis æqualis, longa, alta, et recta, bonā naturæ qualitatē, membrorum in homine principatū, robur, modestiā, temperantiam, et constantiam in bonis operibus, hominē et eius animū notat. Si nuda sine ramis fuerit ad radicē indicis tendens, infortunatū ac inopem futurū ostendit.* 2 *Crudelitatē ac vehementē iracundiam indicat ad montē Iouis extensa, quæ si rubeat, detractorem arguit, ac alienæ fœlicitatis inuidentem. Item rami recti, ad montē Iouis tendentes, honoris exaltationem, magnarum diuitiarū accessum, et pauperem paulatim ad dignitatis apicē, & potentiam accessurū præsagiunt.* 3 *Tres lineæ aut rami ad montē Iouis, et ad angulum supremum tendentes, fortunatum hominem, lætum, iucundum, liberalem, nobilem, modestum, æqui atque hone-*

Sti cultorem, qui vestibus oblectetur honestis, omnis munditiei studiosus, saporum ac odorum varietate gaudens.

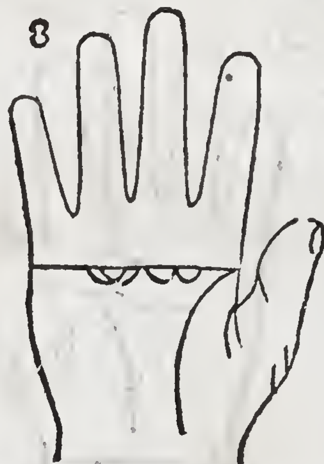

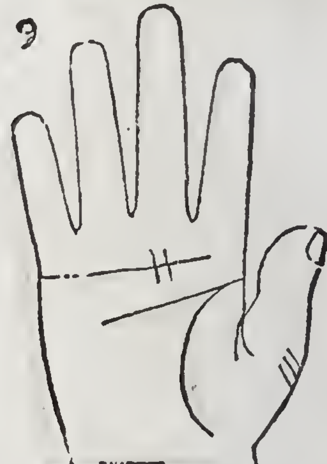

4 *E regione medij finiens, mendacẽ, sibijpsi placentẽ, inconstantẽ, fallacem, inuerecundũ, lites ac discordias seminantẽ notat.* Item, *crux parua in fine, & loco* Iouis, *liberalẽ, veritatis amatorem, benignũ, affabilem ac omni quodãmodo virtute ornatũ signat: et si fuerit iuuenis præcocẽ bardũ.* 5 *Coniuncta cum naturali faciens angulũ acutum, ad multa corporis & animi pericula peruenturũ notat hominẽ, ita quòd aliquando vitæ tædeat suæ.* Item, *à quadrangulo linea procedens in Saturni monte cum parua cruce, mortẽ coactam siue violentã notat.* 6 Intercisa *lineolis, ineptũ, inconstantem, libidine fractũ hominem, et cuius studiũ erit, variè cũ mulieribus conflictari, ita vt eas nunc amet, nunc iracundè pellat, sæpè verbis abiurgans, & interim verberibus affligat.* Item, *interim peßimi argumentum est, si linea à naturali orta, medij tuber petens, mensam manus ac mensalem scindens, in fine bifurcata: præsertim in mulieribus ea displicet.*

Mors violenta.

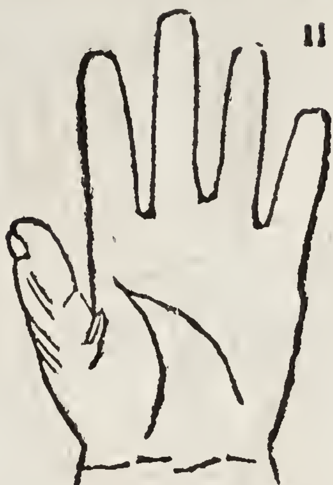
7 *Diuisa et si pars ad montẽ Saturni tendat, altera ad naturalẽ, de vita sæpè periclitaturum hominẽ præsagit, quamquã ex eis periculis conseruetur.* Item, *obliquæ lineæ sub radice mensalis, quotquot sunt, totidẽ dicunt capitales inimicos.* 8 *Deficiente naturali, mensalis cum vitali angulũ faciens, hominem indicat truncatum iri, vel mortaliter vulnerandũ, quicquid sit nunquã ad optatũ finem perueniet.* Item, *semicirculares lineæ, infirmitatem renũ, et in mulieribus debilitatem partus notant.* 9 *Subtilis circa montem* Iouis *finiens, suæ familiæ gubernatorẽ præsagit, et super æquales fratres, et propinquos aliquando dominans eleuabitur, magnæq; fœlicitatis inditiũ est. Si pallida, alta, subtilisq; fuerit, pudicũ, castũ sed imbecillẽ, morbis ac ægritudinibus obnoxiũ.* Item, *intercisa è regione medij, adulterum, bilinguem, quem pauci amabunt.*

Decollatio.

Adulterium.

Tuber

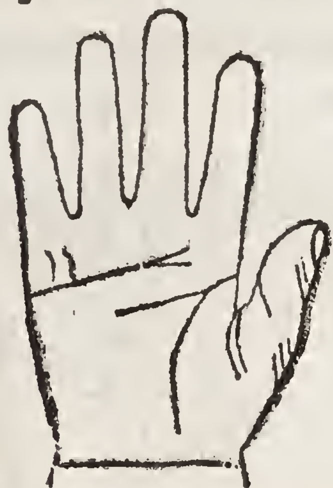

10 *Tuber medij non exiens, summæ egestati ac pluribus paßim periculis, ac calamitatibus, obnoxium hominem reddit. Item, lineæ gradatim vna post alteram ascendentes, quò plures eò honoratiorem ac potentiorem dicunt, ac illi magna rerum dominia pollicentur.*

11 *In cuius manu nulla est mensalis, vtriusque sexus homo, erit maleuolus, contentiosus, iracundus, suspectæ fidei, ac parum constantis animi, ac in omne malum facilè procliuis.*

12 *Linea à vitali tendens ad medium, mensalemq́ scindens, mulierem (cui inest aliquando) partum proprium necasse dicit* Item *duplicata sectio, hominem misera morte moriturum, siue in viro, siue in muliere mali exitus inditium est.* Partus occisio.

13 *Bifurcata circa montem* Iouis *aut Saturni, hominem notat in vita multos labores subiturum, qui grauibus aliquando fatigationibus implicabitur, et quò magis rubeat, magis iracundum notat.* Item, *pallidæ & obliquæ lineæ inter mensalem & auricularem, nuptias præteritas ostendunt.*

14 Inter *mensalem & locum Mercurij, linea à mensali auricularem versus tendens, obseruatum est, nec bonum, nec fortunatū virum prædicare, sed auarum, iracundum, tristem, odiosum, sordidum, malignum, qui alieni sceleris socius fuerit.* Item, *inter mensalem & auricularem, lineæ sibi numero pares, tot nuptias prætendunt.*

15 *Si sectio ad montem* Iouis *deuoluta sit, ei mulieri plurimas hæreditates prænunciat, & si magis quàm aliæ rubeat, dolorem intestinorum, & circa vmbelicum notat.* Item, *lineæ paruæ in fine mensalis, infirmitates notant in iuuentute, in medio, in secunda ætate, in principio, in senectute.* Item, *fossulæ in opposito auricularis, paßiones renum, & in muliere matricis dolores.*

16 *Linea recta ascendens ad annularem, bonum ingenium, si intercisa fuerit talis linea grossa, impedimentum notat: Si intercisa sit à monte Saturni, paupertate cogente fit impedimentum, si ex monte auricularis occupationem in varijs negotijs & truphis.*

17 *Mensalis discontinua et si desit hepatica, vel malè appareat, malam et difficilē generandi complexionem, nisi fuerit naturæ sanguineæ. Item, bifurcata versus indicem et medium, duplicem hominem, infidelem, et capitis leuitatem. Si rami ascendant ad indicē, labores, anxietates, & quo magis extenduntur.*

18 *Extensa per palmam in medio montis indicis, hominem crudelem, homicidiarium, & si in fine non habeat ramos, malam mortem minatur. Item, fossula sublonga sub auriculari, puerorū amatorem, agentem et patientem notat. Si in diuersis locis eadē figura reperiatur, cum cōsanguineis coitus exponitur.*

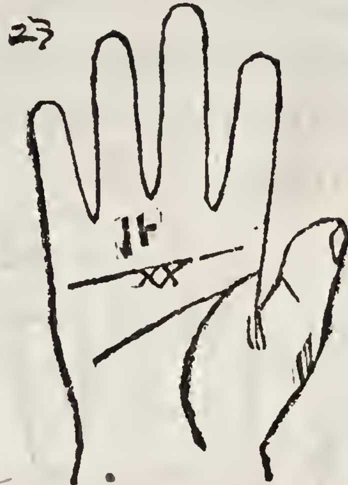
19 *Subtilis in principio & discontinua, & in fine crassa, finiens inter medium & indicem, ab inimicis vinci notat. Si verò crassa in principio & subtilis in fine, contrarium notat: Et si multum extendatur versus indicem, vulnera. Item, lineolis intercisa circa annularem, tribulationes & labores à magnatibus minatur.*

20 *Puerorum amator, & si iuuencularum, præpostere tamen. Sed si recipiat puncturam rubram, abstinentiam signat. Item, linea à mensali inter medium & annularem, podagram indicat, eóque magis quò plus oppressa fuerit alijs lineis.* (Podagra.)

21 *Semicircularis linea circa mensalem, propriorum parentum & consanguineorum homicidiarium notat. Item, puncturæ sicut acu formatæ in mensali, qualescunque sint, continentiam vitiorum affirmant, in quibuscunque natus fuerit inclinatus. Si appareant extra mensalem (quia secùs non apparerent) continentiam indicant.* (Homicida.)

Bifur-

22 *Bifurcata in fine, cuius alter ramus indicem, alter naturalem aut vitalem petat, hominis fortunati, liberalis, ac amicabilis inditiũ est. Itẽ fossula in opposito auricularis, infirmitatem genitaliũ & amatorem vtriusq; partis notat. Itẽ linea à vitali ad montem manus ascendens, parricidã aut consanguineorũ de- figurat.* Parricid. *23 Ramus descendens ad indicem, infortunatum, & vulnere cæsum subitò mori notat: Consideretur vitalis. Item inter mediũ & annularem lineæ intersecatæ super mensalem, podagrã notant. Item coniunctæ lineæ, & nõ omninò intercidentes, impedimentũ ferè nullũ fore indicant, at longæuum sortietur effectum illius cœptũ. 24 Bifurcata, cuius alter ramus ad indicem ascendit, altero inter indicem & medium remanente, diuitias competentes, vitam quietam & castitatem notat. Item duæ lineæ profundæ circa finem, mortem violentam indicant.* Podagra Castitas. Mors violenta.

Item lineæ à mensali ad annularem ascendentes, bonum ingeniũ, & diuersarum scientiarum curiositatem: si intercisa, fortè impedimentum, at lineæ intercidentes si alijs crassiores fuerint, integrum erit impedimentum.

25 *Extendens ramum versus naturalem, incredulitatem & loquacitatem arguit, sed finiente inter indicem & medium, Saturnina ibidem concurrente, periculum mortis in partu, & mammillarum dolores notat. Item lineæ in concauo circa mensalem tot matrimonia protendunt: si intersecatæ fuerint vna relicta, aliã notat sumere. 26 Linea è quadrangulo veniens versus medium, mensalem scindens, vulnera pro bonis proprijs, et fortè à latronibus, quæ si fuerit intercisa, nõ modò verbera, sed & mortem præsagit à latronibus: subtilis ad montem indicis rectè ascendens, damnum notat, si crassa in principio post angustias, diuitias recuperare.* Mors in partu. Nuptiæ.

27 *Linea à mensali versus indicem ascendens, & altera ab angulo supremo procedens illi vnitur formãdo angulum, mortem subitaneam notat, & quò acutior fuerit, eò fortius. Item crux supra mensalem in opposito annularis, labores & itinera in longinquis regionibus dicit.*

Mors subitanea.

28 *Discontinua in principio, & quasi in formam capillarem formata, naturam frigidam sterilemq; indicat, & generandi impotentiã, nisi supersit sanguinea natura, & etiã malam complexionẽ. Item bifurcata inter mediũ & indicem, laboriosam et fastidiosam vitã minatur, et quò sit ꝓfundior, eò efficatior.* 29 *Lineæ in fine mensalis separatæ, ad montẽ indicis ascendentes, mortẽ subitam notant. Itẽ lineæ crassæ circa mensalẽ, infirmitatem notant. Item linea à mensali ad radicẽ medij ꝑueniens, labores, et maximas tribulationes ostendit: Si sint plures, carceres, si nigrescant, torturas.* 30 *Puncta crassa, rubea et inordinata in mẽsali, genitalium infirmitates præsagiunt. Item fossula in opposito annularis, renũ infirmitates. Item linea descendens intra medium et indicem ad mensalem, vulnus letale in capite si sit crassa, minatur.*

Mors subita.

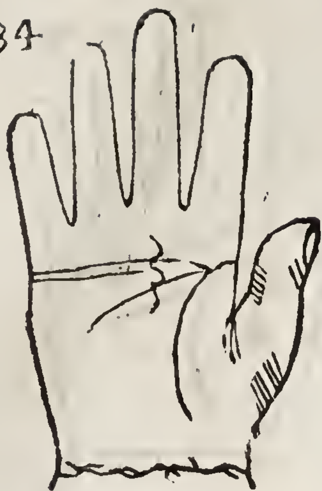
Tortura.

31 *Directo tramite montẽ indicis tangens, hominis bonitatẽ et dignitatem patefacit. Itẽ mensalis bifurcata in principio à quauis parte, inimicitias causat, et quò maior est bifurcatio, et quò rami magis distẽt, eò fortius. Item linea descendẽs à mensali versus mediũ, bonorum fœlicitatẽ auget.* 32 *Rubea et cum alijs tribus non ꝓportionata, offensionẽ capitis, pestẽ et glandulas ꝓcurat. Itẽ linea ascendens à mẽsali intra mediũ et annularem ꝓfunda & grossa, labores, fastidia, et quò craßior, plus denotat.* 33 *Foßula in opposito annularis à lineis separata, vesicæ morbum, & dolorem matricis, & pleuresim notat. Item diuisa in fine, ascendente vno ramo ad indicem, altero ad medium, ab inimicis prosequi, sed euasionem & victoriam promittit.*

Pestis.

Pleuresis.

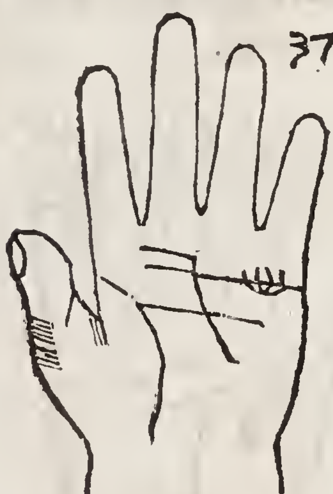

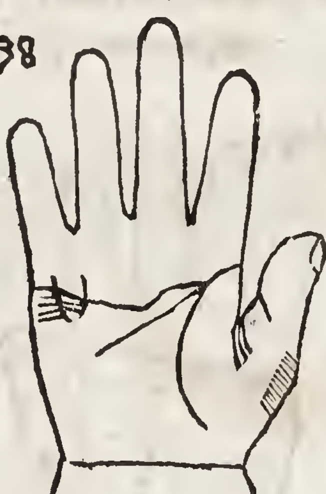

34 *Menſalis ſoror, malignitatẽ et luxuriã præfinit. Itẽ aſcendens ad naturalem in fine, aut aliquis ramus, inſaniã, ſuſurrationẽ, adulationemq́ excitat. Itẽ linea tortuoſa, menſalẽ transuerſa ad cõcauum perueniens, in toto corpore paſſiones, & aliquando morbũ infert gallicum.* 35 *Semicircularis linea aſcendens à mẽſali verſus mediũ, carceres minatur. Itẽ linea recta et ſubtilis ad auricularem, liberalitatẽ, et in mulieribus caſtitatẽ admittit. Itẽ bifurcata aliqualiter verſus percuſſionẽ, moleſtias vſq; ad 20. annos, ſi trifurcata, ad 30. annos.* Morbus gallicus. Caſtitas.

36 *Diſcontinua, & ſicut ſcala indicem aſcendens, paulatim ad honores, ſed cum labore peruenire: ſi verò vnicus ſit ramus aſcendens ad indicem, facilè ad honoris faſtigium, modum perueniendi promittit. Item lineæ transuerſaliter menſalis principium interſecantes, amicitiam & beneuolentiam promittunt.*

37 *Linea ſcindens menſalem, in concauo nõ aſcendens ad digitos, ſed inclinata in longitudinem menſalis, peregrinari, neminem exiſtimare, ſed ꝓprio capite omnia diſponere: patris aut matris nullam habere curam notat ſi plus in menſali hæc linea quàm in naturali tangit. Item duæ lineæ ſemicirculares, menſalis principium interſecantes genitalium infirmitates minantur.*

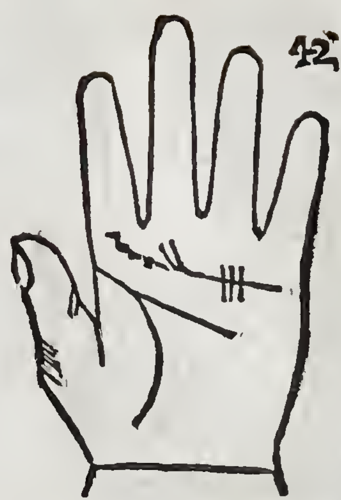
38 *Ramuſculoſa in principio vel ex pluribus lineis formata, genitalium infirmitates cõcludit: Et ſi adiungatur ſemicircularis linea ramos interſecans, membrum corruptum deformat. Item inclinata verſus naturalem, eiq́ coniuncta, vitæ periculum, quam ſi ſcindat, non euadet mortis periculum.*

39 *Finiens inter indicem & medium, ſine labore & magnis cogitationibus alijs bona acquirere: item tortuoſa parum & inclinata verſus triangulum, hominem iuſtum clarificant. Item crux ſupra menſalem, inimicitias, & ſi ſit interciſa, inimicitias cum proprijs parentibus auguratur.*

Non

Exilium. 40 *Non inclinata versus medium, sed in eius opposito constans, vanam gloriam & exiliũ prætendit. Item breues lineæ intersecantes, stomachi debilitatem, & naturalem inficiunt frigiditatem. Item mensalis soror ad palmam multum ascendens, luxuriam magnam & mastuprationem ostendit, sanguineamque naturam & malignitatem.*

Luxuria.

41 *Linea crassa & tortuosa, à mensali ad auricularem ascendens, in viro auaritiam, in muliere luxuriam parat: Si recta & subtilis fuerit, liberalitatem dicit, in muliere castitatem. Itē fossula in opposito medij, à qua lineæ ascendant ad medium, inutiles peregrinationes, & sine lucro prætendunt.*

42 *Diuisa in opposito medij, & vno ramo directè ad indicem ascendente, luxuriam, & voluntariè communem coitum transgredi: sed si puncta in tali ramo reperiantur, continentiam manifestant. Item lineæ aliqualiter longæ transuersantes mensalem in concauo, vulnera pectoris minantur.*

43 *Rami in fine mensalis ascendentes ad indicem, honores cum diuitijs promittunt. Item puncta in mensali apparentia, debilitatem imprægnationis, vel calculum, debilitatemq́; capitis & cerebri procedentē ex coitu & simili actu.*

44 *Discontinua in principio, sed lineulis tortuosis quasi cathenata, mortem extra patriam pollicetur. Item ascendens ad indicem, & in fine intercisa aliquibus lineis, vulnus in fronte minatur.*

Vulnus frontis.

45 *Inclinata in principio vel medio, versus naturalem, mortem in iuuentute diffinit: consideretur vitalis. Item linea continua, recta, à mensali ad annularem montem ascendens benè proportionata, ingenium componendi libros, & alias res laude dignas exercendi. Idem si à radice annularis descendat eadem linea.*

Linea

46 *Linea ſubtilis & apparens, aſcendens à menſali ad auricularem, fidelem & ſecretum, & boni conſilij notat hominem. Item breuis & diſcontinua vel capillata, laſciuiam in viro, in muliere periculum partus notat: Item infidelitatem, & in muliere luxuriam bifurcata in fine demonſtrat.*

47 *Duæ lineæ æquales à menſali ad annularem, vanam gloriam & damnum mulierum cauſa duplicant. Item extendens ramum ad medium, alterum ad indicis tuberculum, euaſionem ab inimicis & liberationem, parentum odium & per fœminas damnum: præſertim quando non ſunt multum extenſi.*

48 *A menſali lineæ groſſæ & breues, ad medium tendentes, vitam dicunt quietam. Item lineæ inclinatæ verſus menſalem, amicos confirmant, ſi vicinæ ſunt, eidem extraneos & longinquos etiam parentes, ſi interciſæ ſunt, parum poterunt præſtare.*

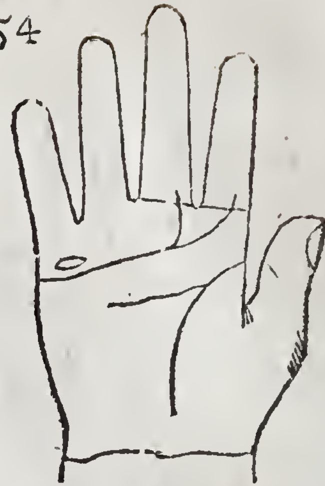
49 *Lata & profunda vſq; ad montem indicis, audaciam furioſam & beſtialem notat. Item linea à menſali verſus annularem aſcendens, honorē apud magnates & nobiles dominos. Item ramum extendens ad medium, alium ad naturalem, tertium ad indicem, diuitias & in ædificijs delectationem.*

50 *Nuſquam deflexa verſus digitos, immò directa, vanam gloriam & timiditatem: item interciſa multis lineis in oppoſito medij, damnum apud nobiles & magnates. Item lineæ in modum ſtellæ circa principium, fortunā extra patriam pollicentur*

51 *Interciſa in multis locis, labores ſine requie: item lineæ arcuales in quadrangulo, deceptionem, defraudationem à ſuis familiaribus: & quò maior, eò maiora erunt damna: ſi fuerit omninò ſemicircularis in propriam perſonam reſultant.*

52

53

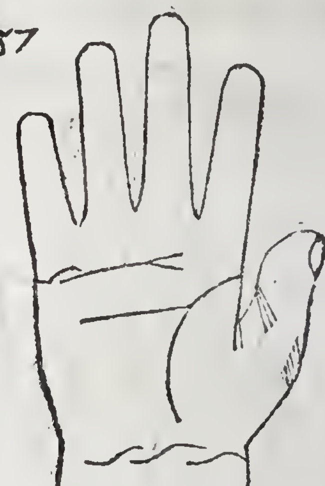
54

52 *Linea aſcendens ad annularẽ, lineolis multis oppreſſa, damnũ apud nobiles et magnates, cũ periculo vitæ. Itẽ lineæ cõcurrentes tanquã pallallelæ, et in fine cõiunctæ, mortẽ ſubitã minantur. Itẽ diuiſa, extendens ramũ ad indicem, aliũ ad mediũ, infortuniũ per mulieres cũ vitæ periculo, et beſtialitatem quandam notant hominis.* 53 *Extendens ramũ ad annularẽ, et alterũ inter auricularẽ et annularem, litiũ & contentionum inuentorẽ notat. Itẽ finiens inter indicem et mediũ, et interciſa in fine à linea ꝓcedente ab indice, capitis offenſionem, et eò magis, quò menſalis in fine craſsior fuerit.* 54 *Tale ſignũ in oppoſito auricularis, inceſtũ aut luxuriam cum ꝓprijs parentibus, et eò magis, ſi in principio vitalis, in oppoſito indicis, amorem ſine effectu excitat. Item extendens ramum verſus indicem, alium ad medium & intrans digitum, malignitatem & nequitiam, ingeniumq́; rude notat.*

Mors ſubita.

55

56

57

55 *Linea breuis & groſſa menſalem interſecans, peſtem minatur in tempore proportionis.*

Peſtis.

Item à menſali linea curua aſcendens ad angulum ſupremum, & in tuberculo pollicis, Muſicis diſciplinis oblectari, etiã laſciuiam & vanam gloriam, eoq́; fortius, quò tuberculum eſt eleuatum.

56 *Linea flexa verſus menſalem, à monte Solis aſcendens ad montem Saturni, animum & cupiditatem dominandi, & ſi illa non contingat, tamen in dominium prætendere. Item illa reflexa multum verſus menſalem, in monte indicis, exceſſum cupiditatis, ſed cauendum, ne huius loco cingulum Veneris accipiatur.*

57 *Talis figura oblonga in principio menſalis, inhoneſtum amorem, abominabilem & ſecretum. Item bifurcata in fine, ſimulationem animi, malitiam in proprios parentes notat.*

DE

DE LINEA HEPATIS, ET QVARE sic nominetur Caput IIII.

IN primo libro satis probatum fuit excellentiorem omnium qualitatum esse caliditatem, quæ dicitur actiua & formatiua corporum inferiorum, & secundum ipsius operationem ac dominium, omnes etiam actus humanos gubernari, ac in operationes suas prodire, prout scilicet magis aut minus prædominatur malis humoribus ac qualitatibus: Etiam hac de causa vnusquisque in operationibus suis talis dicitur esse, prout ex virtute ipsius caliditatis operationem suam exercere potest, vt diffusius ibidem habetur. Ideo non in vnoquoque corpore, suprà dictarum qualitatum sit controuersia maxima, & quæ illarum præpotens fuerit, illa & ipsarum operationum sit dominatrix: Sequitur, vt vnumquodque animal, aut vegetabile quidpiam secundum ipsarum qualitatum dominationem regatur (homine dempto) qui operationis auctor ac dominus existit, eò quòd summa arbitrij sui libertate fruatur: inclinatur quidem, sed ipsa natura ac Deo autore, cogi non permittitur, nisi propria voluntate deflexerit. Sicuti autē in vnoquoq; cœtu aut multitudine aliqua, siue societate, naturaliter etiam vnus alteri præponitur, nec tamen, etsi princeps existat, omnes per se ac solitariè operationes suas exequitur, sed summa gubernatione vnicuiq; prout cuiq; opus est, partem suam exequendam proponit: idcirco ipsa natura & in humanis corporibus, ordine quodam gubernatur, ita, quòd quamuis ab ipso corde vitales spiritus principiū sumant, à cerebro autem spiritus animales per corpus diffundātur, attamen & ab ipso hepate: quamuis à communi quodam contubernio siue dispensatore, ipsa substantia nutritiua ac operatiua in totius corporis membra diffunditur, quæ est ipse sanguis, quiq; & sedes animæ dicitur, propter suam humiditatem & caliditatem connaturalem. Et sicuti ex ipso corde vitalis lineæ est progressus, sic à cerebro ipsi motus animales accipiuntur: ita ex ipso hepate omnis humana complexio subsistit: Vnde & plerique doctores ipsam lineā basim trianguli appellarunt, eò quòd ipsa hepatica prædictas lineas quodammodò sustētatione adaugeat, vt scilicet, si benè disposita fuerit, eorum etiam bonitatem corroboret, si autem malè, eorum quoq; malignitas fortificatur & accrescit: quamuis alij ipsam dixerint basim trianguli, eò quòd in imo ipsius trianguli persistat, quod tamen falsum est. Communiori enim nomine linea hepatis nuncupatur, eò quòd per ipsam cognoscimus virtutem digestiuam & nutritiuam, & ex consequenti ipsam complexionem naturalem. Nam hepar dicitur esse veluti lebes in stomacho humano, in quo ipsa substantia propria corporea benè digesta cōgregatur, ac in cæteras corporis partes ab ipso hepate diffunditur, & ex cōsequenti, si bona fuerit digestio, etiam ipsius corporis complexio, temperata dicetur. Quo autem ad ipsius lineæ dispositionem ac qualitatem, primò sciendum est, quòd debet esse vnita cum vitali in angulo dextro, etiam naturali in angulo sinistro, & debet esse recta & continua. Eo namq; modo posita significat bonam digestionem ac bonam complexionem, virtutemq; caloris naturalis æqualiter tem-

Basis trianguli.

Hepatis dispositio.

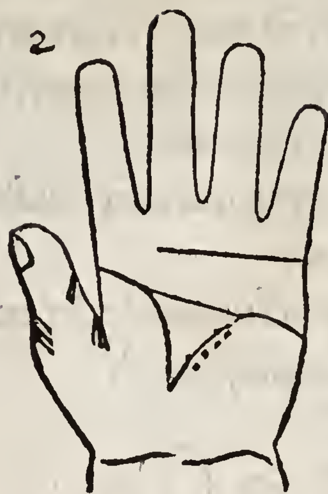
peratam. Si autem fuerit intercisa, aut discontinua, & non vnita ipsis duabus primis lineis scilicet naturali & vitali, notat malam digestionem ac complexionem deprauatam, & impedimentum caloris naturalis ab interiori siue ab ipso principio intrinseco: Si autem esset iuncta cum vitali & in ipsa coniunctione esset profunda & integra, & non attingeret ipsam naturalem, bonitatem complexionis ex propria natura designat, sed ex processu temporis calumniam pati, propter aliquod accidens ab intrinseco proueniens, sed ab externis causatum. Ratio autem huius est, quia significat bonitatem caloris, & ex consequenti bonam digestionem ac complexionem temperatam ex se, sed huiusmodi bonitas propter aliquod accidens exterius, quod virtutem digestiuam suppeditabit aut impediet. Aliquando etiam contingit ipsam lineam hepatis bifurcatam esse, & duobus modis, scilicet versus vitalem & rascettam, & versus ipsam naturalem. Quando est bifurcata versus vitalem & rascettam, significat naturam iniquam ac maleuolam, & leuiter in ipsis sceleribus obrui. Ratio autem huius est, quia significat aliqualem superexcedentiam caliditatis & siccitatis, ex qua proueniet euaporatio maxima ipsorum humorum naturalium, ad cerebrum ascendentium, qui virtutē phantasticam & rationis discursum præoccupant, vnde facilè ad quæuis prophana decurrunt. Quando autem est bifurcata versus naturalem, significat debilitatem stomachi ac complexionis, malamque virtutem digestiuam. Ratio autem huius est, quia significat impedimentum ac debilitatem caloris naturalis, frigidamque ac siccam complexionem ostendit, & ideo debilitatem capitis, ingeniumque malum, ac rude, aut etiam hominem infidelem. Si quando linea hepatis sit ab aliqua linea intercisa, significat infirmitatem accidentalem. Ratio est, quia significat calidum naturale ex aliquo extrinseco adueniente propediri: Quando autem est discontinua aut capillaris, significat infirmitatem, sed ex defectu interiori, scilicet ex debilitate calidi naturalis: Si autem esset discontinua aut disiuncta, & aliquibus alijs lineis quasi subsequenter continuata, significat corroborationem lineæ hepatis, ac euasionem tali ũ infirmitatum. Notandũ est in eisdē lineis principalibus, quòd si linea sit bona, significat bonitatem membri, cui respondet. Ait Hermes & Aristot. & etiã Ioannes Hispanus de linea hepatis, quòd quamuis in pluribus manibus nõ inueniatur, nisi in senectute propter exercitia operum, & si in iuuentute cessante labore, & causa legitima non apparuerit, calorem designat ac cutis subtilitatem, & choleram, & eius proprietates, vt sunt agilitas corporis: talis est velox, citò loquitur, amat vina fortia, cibos calidos: Si verò debilis & mollis fuerit carens hac linea, frigiditatē, et phlegmaticæ complexionis hominē notat, & eius proprietates, scilicet pigrum, tardũ in loquendo & impeditũ, libenter dormientē & somniantē signat, & cũ his defectũ virtutis generatiuæ, et digestiuæ. Et est benè notandũ, quod omnis ægritudo à linea vitæ ꝓcedens designata, à corde, pulmone, & diaphragmate trahit originē, & per medianã à capite et cerebro, per basim ab hepate et stomacho: qa hæc principalia mēbra per ꝓtactas lineas distinguũtur, prout Alkidus Commētator in lib. de secretis secretorũ ostendit.

Hermes. Aristoteles. Ioannes Hispanus.

Alkidus.

Linea

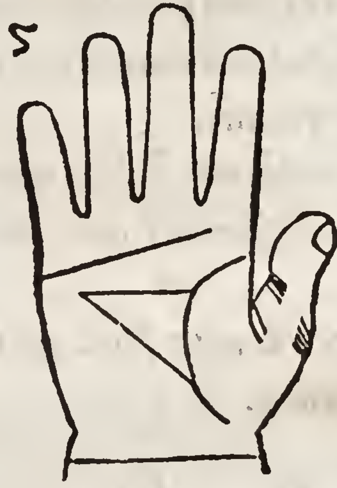

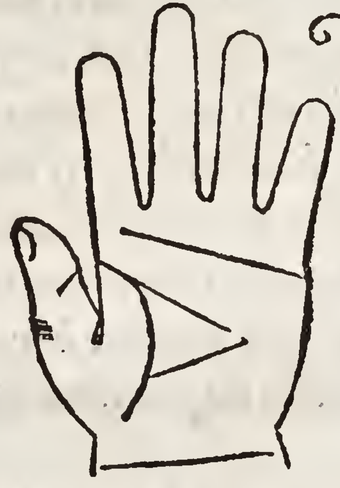
1 *Linea hepatis longa, profunda, & lata, decenter continua et benè colorata, significat bonitatē stomachi et hepatis: insuper læticiam, audaciam. Si tangit vtramque lineam vitæ & naturalis, signum est maioris operationis membrorum principalium.*

2 *Si iuxta lineam hepatis, vel in ea, sint puncturæ paruæ, significat duriciē ventris, & costarum dolorem & maliciam.*

3 *Quando hæc linea magis rubet versus lineam vitæ quàm alibi, dolorem capitis propter vitium hepatis seu stomachi attestatur.*

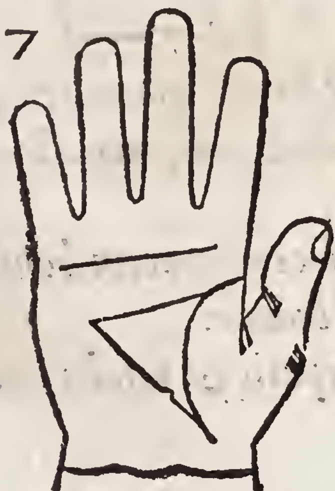

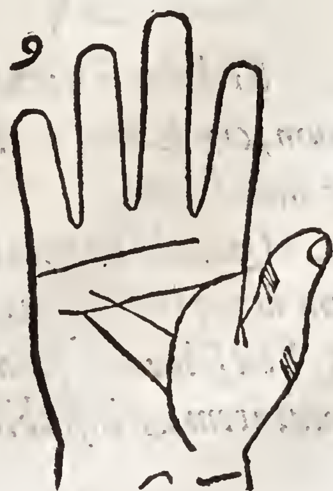
4 *Si fuerit magis rubra in contactu naturalis, signum est fœtidi pectoris, oris, & vniuersalis caliditatis, seu dispositionis ethicæ passionis, præcipuè si manus sit calida, macilenta & sicca.*

5 *Ait Morbetus, linea hepatis si in superiori parte angulū non acutum, sed rectum constituat, longam vitam, & bonum ingenium ostendit.* Morbetus.

6 *Si angulum acutum ibidem fecerit, erit deceptor et fraudulentus, sed diu viuet & erit ingeniosus.*

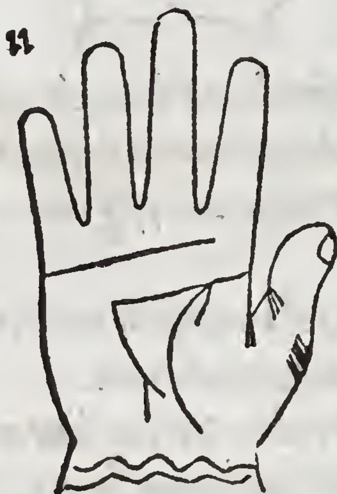

7 *Linea hepatis recta, larga, in medio aliquantulum diuisa, & riuulosa & boni coloris, ostendit bonam dispositionem hepatis: si alba sit & grossa, in substantia multum attestatur super calorem.*

8 *Nusquam cum linea vitæ & naturali claudens triangularẽ superficiem, signum est stultitiæ & luxuriæ.*

9 *Si in medio trianguli sit vna linea intersecans lineas principales, discretum virum ostendit in rebus dandis, &c.*

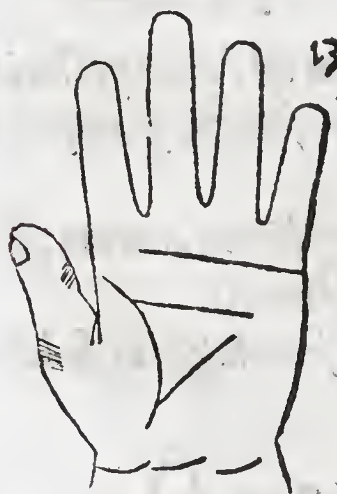

10 *Si triangulus fuerit latus cum prædicta linea, signũ est non habere magnam voluntatem largiendi, ratione leuitatis: et cum extensæ sunt lineæ, tunc talis refrenat se ratione discretionis.*

Mala mors. Ptolomeus.

11 *Si linea hepatis versus brachium sit bifurcata, in muliere malam mortem notat, propter peccatum commissum, vt quidam testatur: etiam Ptolomeus in sua parua Chyromantia.*

12 *Si quædam linea hepatis lineam secet & transeat in concauum manus, signum est proximæ infirmitatis.*

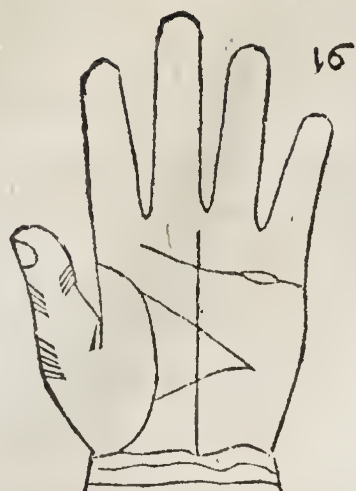

13 *Si distet à naturali spatio notabili, hominem notat sibipsi placentem, fatuum, crudelem, vanos sermones proferentem, inuidũ, prodigum, detractorem & mendacem.*

14 *Quando angulus causatus à linea vitæ & hepatis fecerit crucem, bonitatem notat intellectus, & naturaliter ille inclinatur ad bonum.*

15 *Sed si ibi non sit angulus, nec simul coniungantur hepatis & vitalis lineæ, vanitatem & instabilitatem hominis notant.*

Si quæ

16 *Quando linea hepatis, saturnina, & naturalis, triangulum causant, significāt dispositionem ad Necromātiam, fatuitatem, vt sæpè compertum est: si sint proportionatæ, & subtiles, indagatores negotiorum antiquorum, & rerum arguit.* Necromantia.

17 *Si pluribus lineis pallidis interrupta fuerit, malam digestionem significat, & dolores varios ex ipsa procedentes.*

18 *Quando linea notabilis non profunda in modum paruæ cicatricis, secat dictam lineam in medio, ægritudinem significat præsentem, propinquam aut ilicò futurā: si fuerit rubra, si carni sit similis, ægritudo præterijt.*

DE RASCETTA, ET QVARE SIC dicitur, Caput V.

NTE QVAM de rascetta vlterius procedendū sit, est notandum quòd quotiescunque in aliquo loco inueniuntur aliquæ lineæ intersecatæ in modum crucis, semper significant aliquod bonum, licet cum aliquali contrarietate magis aut minus, secundum influentiam illius Planetæ cui attributum est dominium illud. Ratio autem huius est, quia significat bonum ex influxu illius Planetæ, sed in aliquo præpediri: attamen nisi alter illorum ramusculorum intersecetur, semper bonum finem consequetur. Quando autem inueniuntur in modum stellæ figuratæ, significant minus bonum. Ratio antem est, quia significant maiorem perfectionem caloris naturalis ac influxus bonitatem illius Planetæ, cuius est locus, in cuius signum, multiplicatur intersectio linearum. Sciendum quoque, quòd quotiescunq; inuenitur aliqua figura circularis in aliquo loco, bonum significat, præterquam in dominio Lunæ, in quo communiter malum significat: similiter etiam in loco Mercurij. Ratio autem huius est, quia ex hoc significatur, quòd Planeta illius loci influit in tali subiecto, vt secundum virtutem ac proprietatem suam, etiam talis habens in operationibus suis egrediatur, & hoc secundum perfectam propriam virtutem, ac proprium influxum augetur ac deficit, secundum accessum ac recessum à Sole illuminante: & ita omnia quæ sub influxu suo consistunt, crescunt & deficiunt, aut necesse est post augmentationem deficere. Et ideo figura circularis in loco Lunæ, communiter infortunium notat, mutabilitatemque siue diminutionem rerum mobilium, & maximè maritimarum siue

* ⊙ ☽

aauà-

☿ *aquaticarum, siue in negotijs aut exercitijs aqueis. Mercurius autem qui hominem callidum & astutum facit (cùm præsertim super aliquam virtutem suam operatur, nullo alio planeta coadiuuante) ad latrocinia, ac perditiones, ipsum inducit, vnde & figura circularis malum sonat, id est, maximam caliditatem, & in malo occupari. Hoc idem dici potest de Saturno, licet necesse sit* ♄ *aliqua alia linea corroborari. Mars autem & Venus non adeò sunt maleuoli.* ♂ ♀ *Tertiò notandum est, quòd linea capillaris siue bifurcata, omnibus in locis malum sonat, præterquam in loco Lunæ, aut etiam Mercurij. Ratio autem huius* ☽ ☿ *est, quia significat effectū illius planetæ diminui, néc persistere in illa sua proprietate, ita quodammodo quòd sicut dicitur, quòd talis linea est diuisa aut bifurcata, et etiam faciat, siue inducat animum duplicatum, vt scilicet quamuis talem effectum prosequatur, non tamen ex toto, sed pleraque alia considerat, & firmiter animo suo circa aliquod tale non persistit. sed vt vnum assequatur aliquando aliud operetur. Quartò sciendum est, quòd quotiescunque aliquis locus alicuius planetæ est rugosus, aut depressus, siue malè dispositus malum significat. Ratio autem huius est, quia significat, quòd talis habens in natiuitate sua, poßidet ipsum planetam infortunatum: vnde et ipse est rugosus, eò quòd influxus planetæ malus ex se est, aut debilis, nec valens proprium locū ad perfectionem reducere, & hæc omnia valdè notanda sunt, tanquam necessaria in omnibus iudicijs dandis. Nunc de rascetta. Rascetta debet esse lenis & non* Rascetta. *rugosa, & eleuata versus inferiorem partem manus, & significat bonam complexionem. Ratio autem est primò, quia significat Martem fortunatum, nec in caliditate ex superexcedentia dominari. Secundò significat etiam Lunam æqualitemperantia caliditatis cum humiditate sua, non propter hoc ipsum calidum naturale præpediri. Si fuerit ipsa linea, quæ brachium aut manum diuidere videtur, continua, & integra, apparens & profunda, significat hominem fortunatum ac etiam quietum, attamen cum labore iuuentutem suam exercebit: si autem talis linea esset veluti cathenula coniuncta ac continuata, signat loboriosam vitam, sed tamen propterea fortunabitur, si aliquo alio signo, ferens adiutus fuerit. Ratio huius est, quia significat primò aliqualem fortunam rerum mutabilium, stabilitatemque ac firmum propositum, ex æqualitate complexionis ac caloris naturalis signat per continuationem lineæ, ac profunditatem apparentiamque. Secundo autem modo, signat contrarium, insuperque laborem maximum ex sua bonitate propter amicos, nullam ideo expectans remunerationem. Ratio est, quia significat aliqualem debilitatem calidi naturalis, & quidē aliquando continuari, aliquando præpediri, aliquando fortunari, et aliquando infortunijs agitari, et hoc præsertim ex Lunæ vir-* ☽ *tutis influxu: vnde & in operibus suis paruam aut nullam accipiet remunerationem. Si in ipsa rascetta fuerit aliqua linea, quæ ab inferiori parte manus versus angulum dextrum ascendit, significat hominem fortunari in iuuentute sua, sed reuera maximum periculum mutationis imminet illi, & quamuis fortuna non totaliter contrarietur illi, attamē deficiet ab incæptis. Ratio est, quia significat gratiā cum aliquo domino, aut nobili, aut Prælato, ex influxu*

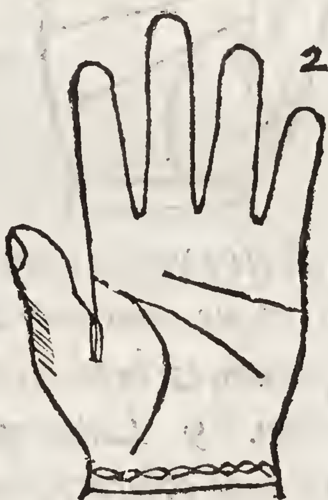
Lunæ

Lunæ & aſpectu Iouis, in cuius ſignum, Luna rectè aſcendit & apparenter verſus angulum dextrum vel citra, deficiente autem domino, fortuna quoque deficiet, id eſt, diminuetur: Et ſi fuerit Saturnus infortunatus, fortaßis ſuccumbet aduerſarijs ſuis. Hoc autē tunc percipi poteſt, cùm talis linea euidenter interſecatur, & locus Saturni valdè deprimitur, aut pluribus lineis offuſcatur. Si autem talis linea fuerit bifurcata, adiuuabitur prudentia propria, propter ipſius animi duplicitatem ac cautelam. Si in raſcetta inueniantur lineæ vt crux interſecatæ, ſignificant hæreditatem futuram, aut bonum aliquod, quo quiete viuere poterit, & lætè, & eò magis, quò reperiantur cum pluribus interſectionibus, veluti ſtellæ. Aduertendum tamen, quòd ſi inueniantur eſſe veluti crux, verſus finem vitalis, talis hæreditas erit cum lite ac controuerſia maxima. Ratio eſt, quia tunc inuenitur in dominio Martis. Si ab ipſa raſcetta inueniantur lineæ deſcendentes in montem manus, verſus partem inferiorem, ſignant infortunium in rebus mobilibus, & fortaßis in nauigationibus, & in partibus remotis, & extraneis. Ratio eſt, quia ſignificāt debilitatem influxus Lunæ, ruinamque minantur, ac defectum propriæ ſubſtantiæ. Si autem lineæ aſcenderint à raſcetta verſus naturalem, notant augmentum ſubſtantiæ ex mercimonijs, atq; aquarum nauigatione. Raſcetta igitur dicitur illud ſpatium, quod eſt inter duas lineas, vnam ſcilicet exiſtentem ex parte brachij, alteram ex parte manus: ſi illud ſpatium ſit purum, benè coloratum, bonam notat complexionem: ſi è contra, contrarium notat.

☽ ♃

Raſcettæ diffinitio.

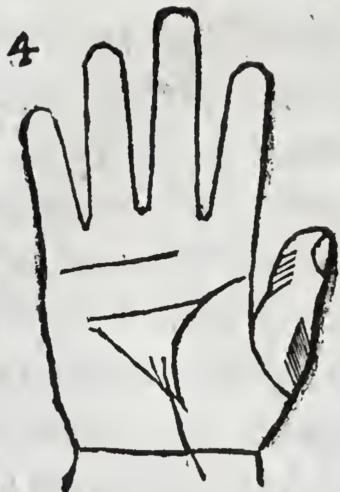

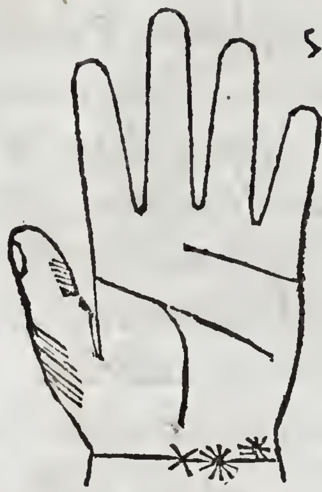

1 *Raſcetta continua, & integra apparens, & profunda, ſignificat hominem fortunatum, ac etiam quietum, attamen cum labore iuuentutem ſuam tranſigere: debet eſſe lenis, & nō rugoſa, & ſignificat bonam complexionem.*

2 *Raſcetta veluti cathenula coniuncta, aut continuata, notat laborioſam vitam, ſed propterea non fortunabitur, ni alio ſigno ferens adiutus fuerit.*

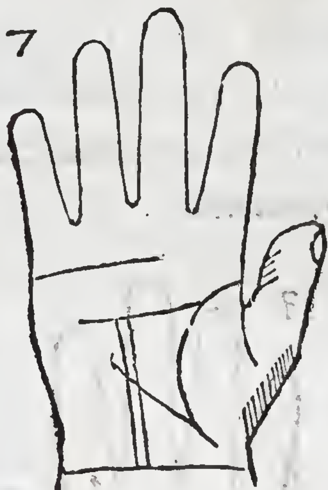
3 *Si in raſcetta fuerit aliqua linea, quæ ab inferiori parte manus verſus angulum dextrum aſcendat, hominem fortunatum in iuuentute, ſed maximum periculum mutationis, & quamuis fortuna illi non contrarietur totaliter, attamen deficiet ab incœptis.*

4 Si linea ab inferiori parte manus per raſcettam ad angulum dextrũ veniens, fuerit bifurcata, notat quòd adiuuabitur ex prudentia ſua, & animi ſui duplicitate, & cautela. 5 Crux aut ſtellæ in raſcetta interſectæ, hæreditatem futuram, aut bonum aliquod, quo poßit quietè, & lætè viuere, & eò magis quò reperiantur cum pluribus ſectionibus, veluti ſtellæ. 6 Si ab ipſa raſcetta inueniantur lineæ deſcendentes in montem manus verſus partem inferiorem, infortunium in rebus mobilibus, & fortaßis in nauigatione, & in partibus remotis, & extraneis.

7 Si lineæ aſcenderint à raſcetta verſus naturalem, augmentum ſubſtantiæ pollicentur ex mercimonijs atque aquarum nauigatione. 8 Si ſpatium raſcettæ inter duas lineas ſit purum, & benè coloratum, bonam notat complexionem: ſin è contra, contrarium. 9 Linea quæ eſt ex parte manus, ſi fuerit continua, decenter recta, & benè colorata, tendens ad ſuperius, ſi ſit diues, ſemper erit, & ſi pauper, infortunatus, emendabitur eius fortuna: præſertim quando dicta linea habet ramos rectos non inciſos.

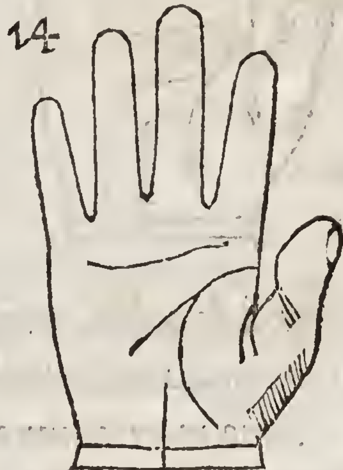
Quando

10 *Quando ab illa linea, quæ eſt ex parte brachij, oriatur quædam linea recta, continua, benè colorata, extenſa vſque ad naturalem, in principio competentem vitam ſignificat, in fine verò meliorem.*

11 *Si hæc linea oriatur à radice brachij, & extendatur vſque ad radicem primam medici, à latere auricularis, proſperitatem oſtendit: & ſi non tangit digitum medici, vxoribus aut amaſijs copulabitur.*

12 *Si ſuper radicem brachij in raſcetta fuerint quatuor lineæ, ſcindentes brachium per tranſuerſum, & ſint continuæ, et coniunctæ, honorem et ſtatum notant ex morte alterius.*

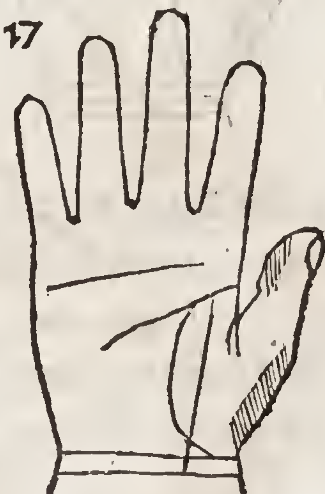

13 *Si in radice brachij, prope montem pollicis iuxta lineam vitæ, reperiantur tres vel plures ſtellæ, accuſationes & diffamationes per mulieres oſtentant. Multum enim eum aggrauare conabuntur mulieres, tandem ab illarum malicia euadet.*

14 *Si quædam linea à medio brachij deſcendat per raſcettam manus, talis non habebit fideles amicos, licet fidelis ſit, humilis, ſapiens, amabilis valdè, & morigeratus, non confidat amico, ſed ſibyipſi & per ſeipſum negotietur.*

15 *Si talis linea oriatur à radice brachij, & ſit intercisa & malè diſpoſita, talis libertate priuabitur, & in ſeruitutem redigetur, & fortaſsis condemnabitur.*

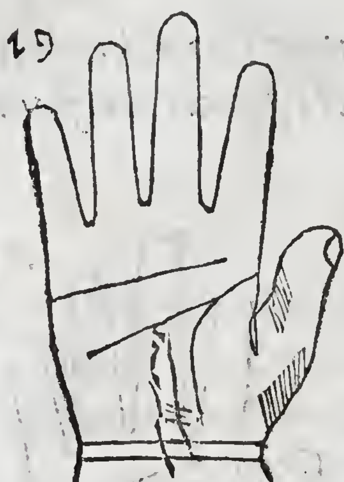

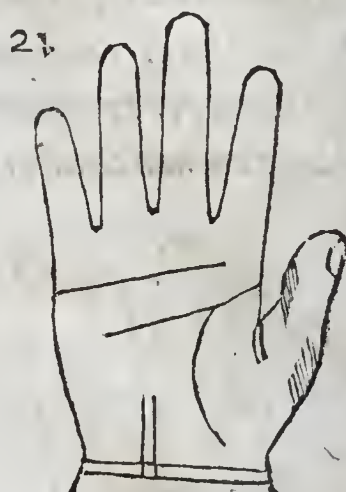
16 *Si quædam lineæ veniant à raſcetta, & aſcendant per montem pollicis, et tales lineæ ſint diſperſæ, tendentes in pollicem in vltima parte ſui, à conſanguineis vel propinquis deprædabitur, vel capietur: vnde fortè exulabit.*

17 *Si quædam linea à brachio percurrat per raſcettam, in fine montis pollicis, vel in fine lineæ vitæ, vel iuxta eam, nobilitatem notat animi.*

18 *Si quædam linea continua, benè colorata, deſcendat à brachio in pollicem, producet leuiter ad finem quæcunq; incœperit: & ſi ſit interciſa, aut diſperſa, contrarium ſignificat.*

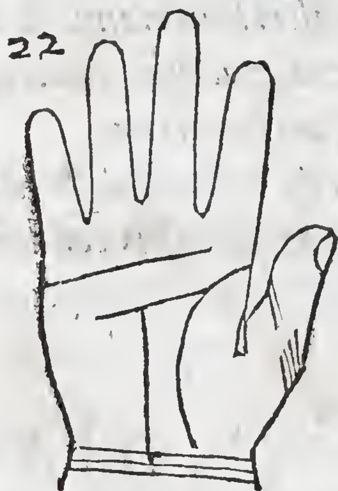

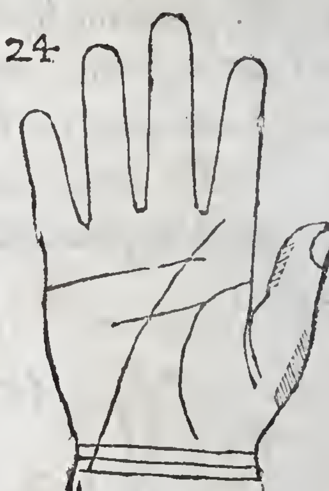
19 *Si quædam lineæ oriantur à brachio, venientes per raſcettam ad manum, ſintque interciſæ, & in extremitate coniunctæ, hominem ad ſenium peruentum, in patriá, & propria domo moriturum notant.*

20 *Si tales lineæ ad inuicem ſe reſpexerint, quantò maior erit diſtantia inter eas, tantò diutius in locis extraneis morabitur.*

21 *Si aliquæ lineæ è medio radicis brachij per raſcettam tranſierint, non hærebit talis in vno loco, ſed viatoris, & ſerui vitam habebit.*

22 *Si talis linea tangat lineam vitæ, vel naturalem, erunt mutationes in lucro, & niſi iſtarum vnam tangat, erunt ſine lucro.*

23 *Si talis linea tranſeat per montem manus, notat nauigationes, & itinera Maris, & in aquis, in vno loco ſubmergetur.*

24 *Si talis linea per montem manus veniens, vadat ad indicem, ad longam peregrinationem mittetur.*

Sed

25 *Sed ſi tendat ad annularem verſus auricularem, bonum venturũ ex improuiſo notat.*

26 *Si ſint quædam lineæ paruæ & curuæ, in radice brachij, reſpicientes ab extra, quot lineæ fuerint, tot breues peregrinationes notant.*

27 *Si quædam linea oriatur à radice brachij, tranſiens per raſcettam, & pectus manus ad auricularem, liberum, & ſeruum fugitiuum notat: ſi plures lineæ fuerint, quæ, vt ſuprà, ibi plures fugient: ſi rubeat, furibundum notat: ſi ſit parua, & ſubtilis, vigilem.*

28 *Si quædam linea oriatur à concauo manus, iuxta lineam vitæ, & habuerit ramum tendentem ad brachium ſimilem radio procedenti ex aliquo, intra ſex annos infirmabitur.*

29 *Si partes, quæ ſunt circa brachium, ſunt groſſiores, & quæ verſus manum, ſunt ſubtiliores, in ſpacio duorum annorum ſequitur infirmitas.*

30 *Si quatuor lineæ æquali menſura fuerint continuæ, brachium circumquaque diuidentes, benè coloratæ, 80. annorum ætatem indicabunt: Si verò duo ramuli ſupernè fuerint acutum angulum facientes, hominem notant ad mortuorum hæreditatem ſucceſſurum, in cuius ſenectute honorem, diuitias, & quietam vitam pollicentur, eóque magis quò in dicto angulo, vel circa* * *ſtella, vel* ✠ *inueniatur: ſed poſtmodum paucis ægritudinibus ſubijcietur.* * ✠

31 Si in manu duæ ſuperiores lineæ raſcettæ, craſſæ & latæ fuerint, ad mediam vſque vitæ ætatem fortitudinem, & diuitiarum copiam ſignificabunt: vltra verò mediam ætatem diuitiarum diminutionem, & vitæ indicabunt debilitatem.

32 Si quatuor (vt hîc apparet) lineæ in reſtricta inueniantur, 80. annorum ætatem notant, ſed in prima & ſecunda ætate paupertatem, & virium debilitatem, ſed vltra mediam ætatem rerum & fortitudinis augmentũ pollicentur.

33 Si prima craſſa, ſecunda ſubtilis, tertia craſſa, quarta rurſus ſubtilis fuerint, in prima ætate fortitudinem & diuitias, in ſecunda, vtriuſq; diminutionem, in tertia augmentum, in quarta poſtremò diminutionem: & hoc modo, ſi lineæ craßiores, latioresq́; fuerint, bonum indicabunt, tenues verò malum: vnaquæque linea 20. annos pollicetur.

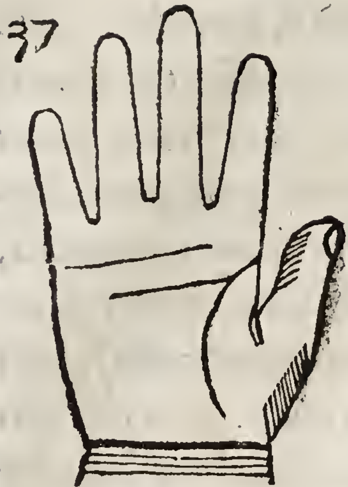

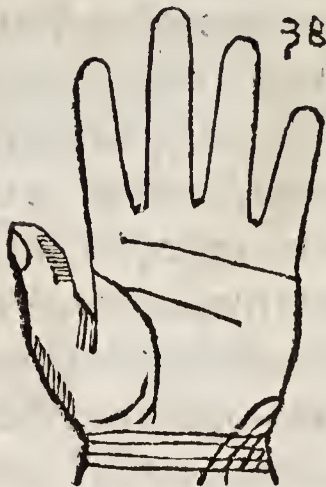
34 Quando prima linea raſcettæ eſt diſcontinua & tortuoſa, reliquæ verò continuæ & cum angulo recto et continuo (vt hîc apparet) vitæ non rerum debilitatem notat: tandem ratione aliarum linearum in vita magis proſperabitur. Verùm ſi angulus non inueniretur, & vitæ & rerum debilitatem notat: homo erit laborioſus abſque honore, modico ingenio & vicijs plenus.

35 Quando hæc linea ſit recta & benè proportionata, vitam quietam, et animi fortitudinem, virum probum, qui quoad vixerit in honore habebitur diúque viuet.

36 Si per reſtrictam ſparſæ ſint, ſeſe inuicem non contingentes, ſed in diuerſa abeuntes, magno ingenio hominem notant, malarum cogitationum effectorem, vt ſi id quod cogitat, efficeret, peßimam ſortem incurreret, patris eſſet contemptor et inobediens.

Quan-

37 *Quando superius craßior fuerit, ruralem vitam, & bestialem hominẽ, & præsumptuosum indicat: pcipuè quãdo manus fuerit tactu dura & pelle nigra.*

38 *Quando parua linea supra vitalem incumbit, iniquum indicabit hominem. Quando exiguæ lineæ in manus fundo reperiuntur, totidem breues peregrinationes, & aliqualiter lucrosas indicant.*

39 *Linea à rascetta orta vitalẽ secat, & propria vita charioris serui amißionem notat.*

DE LINEA SATVRNINA, SIVE prosperitatis, Caput VI.

EST linea quæ à rascetta, vel iunctura manus recedens, palmæ & digitis occurrit, prosperitatis vel Saturni linea appellata, quæ cæteris lineis suffragatur, & quæ propria virtute carerent: & aliquando ab ea linea ramus oritur, qui penè per transuersum manus extendiditur, cumq; naturali coniungitur: hæc est causa, quòd in manu triangulus formetur: hæc linea vlterius aliquando non apparet, & basis trianguli dicitur: Aliquando ad mediam vsque protenditur, neque vlterius progreditur. Aliquando vsque Saturni montem procedit prope medij iuncturam, & aliquando ad vitæ lineã coniungitur, in cuius medio aliquãdo cum duobus, aliquando cum tribus ramis apparet, versus naturalem tendentibus: Et aliquando in manus concauitate dispergitur. Et quando hæ lineæ cõuenienti proportione concurrunt, quædam tunc latitudo relinquitur, seu spacium inter mediã & mensalem, quod quadrangulus, seu mensa manus appellatur, & huius spacij finis, quòd in dorsum tendit, manus percußio dicitur. Quo autem ad proprium situm Saturninæ, debet eße prope angulum dextrum: tunc namq; significat bonum futurum secundum succeßum propriæ generationis, si rectè prætendatur ad montem medij. Ratio autem huius est, quia significat bonum ex virtute, siue influxu Lunæ, attamen & cum hoc virtutem ipsius caloris naturalis: Vnde & versus dominium Martis positionem ac situm retinet. Si verò magis versus montem ortum aßumit, notat quodammodò ex toto bonum suum ab ipsa fortuna percipere: nam totaliter sub dominio Lunæ originem ducit. Si quando autem supra vitalem in ipso monte pollicis oriens, per concauum descenderit, significat bonum, bonamque fortunam, propria virtute ac ingenio acquisitam, in cuius signum originem traducit ab ipso monte pollicis, & supra

Situs Saturninæ.

ipsam

ipſam vitalem, in quibus noſcitur vigoroſitas virtutis actiuæ, & caloris naturalis: Aliquando verò oritur ab ipſa vitali in concauo, & ſignificat proſperitatem ac calliditatem animi. Ratio eſt, quia participatiuè retinet virtutem vitalis, & ſic dum cōſtituit angulum ſupremum in concauo, malignitatem naturæ oſtendit: Cùm talis ramus ex imperfectione proueniat caloris naturalis, qui ex proprio loco ipſam lineam traducere non valuit, ſcilicet verſus raſcettam. Nam angelus ſupremus in concauo formatus, animi malignitatem ſignificat, & quò magis radici vnitur, eò peiorem effectum autumat. Si in fine Saturninæ fuerint lineæ conglomeratæ, aut ipſa fuerit interciſa ſiue reflexa, & ad inuicem tortuoſa, ſignificat poſt maximam proſperitatem, maximum quoq; infortuniū ſequi debere. Ratio eſt, quia ſignat maximā debilitatem influxus planetæ, à quo prouenit, ſiue planetarum, vtpote Lunæ & Martis. Quando autem magis radicem digiti ingreditur, eò deterius eſt, et maiorem vehementiam mali influxus Saturni connotat. Si inuenitur in concauo manus aliqua linea duplicata, tortuoſa ac ſubtilis, maximam humorum corruptionem ſignificat, ac peſſimam infirmitatem. Ratio eſt, quia cùm ipſa linea, ſiue ipſæ lineæ ex monte manus originem traducant, in confinibus dominij Martis, neceſſe eſt, quòd etiam ſecundum humiditatem ac caliditatem planetarum Martis & Lunæ figuram ac poſitionem habeant. Cùm igitur ſubtiles ſunt & tortuoſæ, ſignum eſt quòd ipſorum planetarum virtus debilis eſt et mala, calorq; naturalis in ſua vigoroſitate non ſiſtit, & eò peius quò tales lineæ longiores ſunt, tortuoſæ ac ſubtiles: vnde & peſſimam humorum ac qualitatum diſpoſitionem
Morbus gallicus. *oſtendunt, ſæpè experientia comprobatum eſt, & veriſſimè denotare morbum Gallicum.*

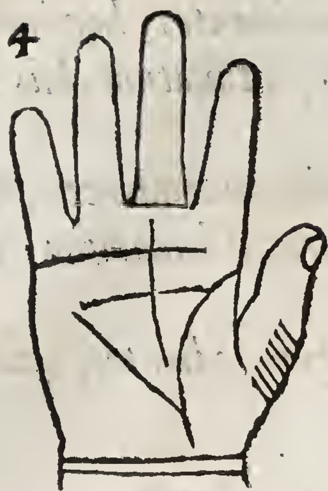

1 *Saturnina apud angulum dextrum, pollicetur bonum futurum, ſecundum ſucceſſum propriæ generationis, ſi rectè protendatur ad montem medij.*

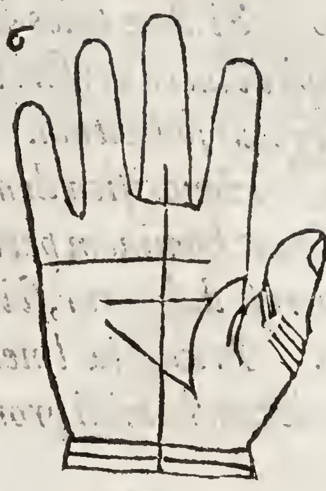
2 *Si autem verſus montem magis oriatur, notat bona ex ipſa fortuna percipere: nam totaliter ſub dominio Lunæ originem ducit.*

3 *Quando autem ſuper vitalem in ipſo monte pollicis oriens, per concauum deſcenderit, ſignat bonum bonamq; fortunam propria virtute acquirere.*

Si oria-

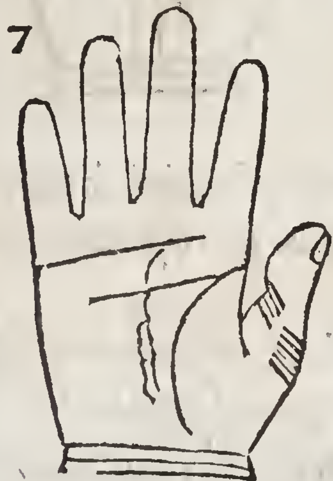

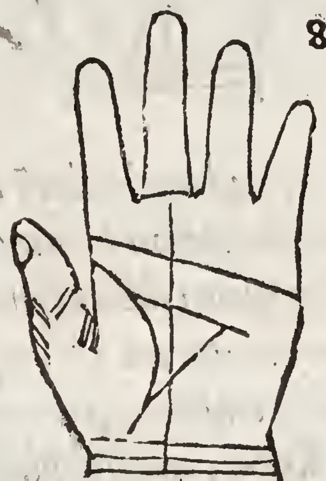

4 *Si oriatur ab ipsa vitali in concauo, notat prosperitatē et calliditatē animi.*

5 *In fine Saturninæ lineæ conglomeratæ aut intercisæ, aut reflexæ, & ad inuicem tortuosæ, post maximam prosperitatem maximum quoque infortunium sequi debere notant.*

6 *Quò autem Saturnina radicem digiti ingreditur, eò deterius, maiorem vehementiam mali influxus Saturnini notat.*

7 *Aliqua linea duplicata in concauo, & tortuosa ac subtilis, maximam corruptionem notat, ac pessimam infirmitatem.*

8 *Recta colorata ad finem, senectutis prosperitatem, secùs, oppositum notat, & nouarum scientiarum, ædificatorem, in ædificijs struendis liberalem: alijs autem in rebus auarum, agris & hortis instaurandis idoneum*

9 *Ad medium finiens, probum signat hominem, suis rebus in dies fœliciùs satisfacientem, ad mortem vsque virtutis amatorem, ingenio magno: Aduertendum est, quòd dicta linea debet esse recta & continua: nam si fuerit tortuosa, contrarium notat.*

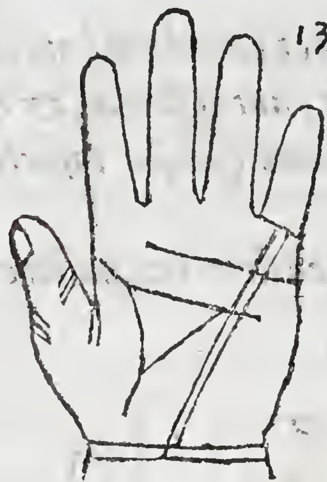

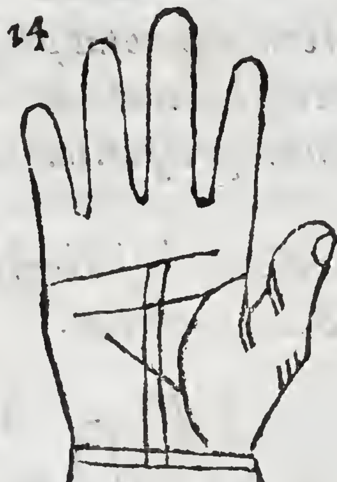

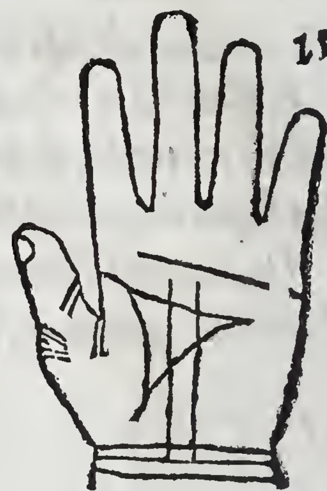
10 *Si duæ tales lineæ inueniantur ad naturalem terminantes, hominem ſæpè in lucro verſari notant, ſed malo ingenio perfidum, infortunatum, ſuis in negocijs ſollicitum.*

11 *Honorifica demonſtrant itinera dictæ lineæ ad indicem tendentes, & notant hominem peregrinationis amatorem, cui magiſtratus honorifici, & lucroſi dabuntur, ſi in huiuſmodi locis manere velit.*

12 *Prædictæ lineæ vitali adiacentes, ad annularem progredientes, vitam quietam homini promittunt.*

13 *Eædem binæ lineæ à raſcetta ad auricularē tendentes, hominis loquacitatem accuſant, præſumptuoſumq́ue notant hominem, paruo lucro ſeruum pere, grè proficiſcentem, & valdè ſeruituti ſubiectum.*

14 *Inſtabilem notant peregrinatorem & vagabundum, & pauperem, duæ lineæ à raſcetta verſus medium tendentes, in contactu menſalis finientes.*

15 *Si à ſe multum diſtent lineæ, quantò plus diſtent, tantò remotiùs à patria progredietur, nec inde mors ſequitur.*

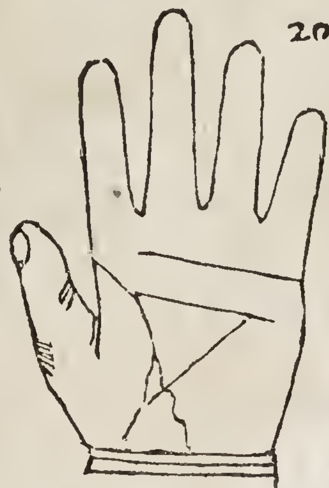
16 *Duæ lineæ à raſcetta vitalem ſcindentes, hominem in lucro verſari frequenter, ſed ſibi imminere periculum, ne furtum patiatur ab his, quibus magis fidit, exponunt.*

17 *Duæ lineæ tortuoſæ à raſcetta verſus montem manus tendentes, hominem nummis abundantem, tamen incarcerari ob non redditam & debitam pecuniam.*

Duæ

18 *Duæ lineæ à rascetta in fine reflexæ per montem ad percußionem, hominem probum, fidelem ac moderatum, sed infideles habentẽ amicos: huic cum ignotis non erit vtile inire societatem.*

19 *Linea sola à rascetta ad auricularem, hominem seruum notat, & ad nauigationem vi cogendum, & pro toto vitæ suæ tempore seruum futurum.*

20 *Linea restrictam transiens, tendensque tortuosè in vitæ lineam, proximam ægritudinem notat: si pallida fuerit præterijsse: si in fine nigrior fuerit, futuram.*

DE VIA, SIVE LINEA LActea, Caput VII.

VIA lactea dicitur, quæ à rascetta versus auricularem siue principium mensalis ascendit: potest dici via lasciua, quia per eam lasciui homines discernuntur, ac leues capite, volubiles, & instabiles, qui facilè à mulieribus attrahuntur: & hoc fit, quia significat abundantiam aliqualem qualitatis humidæ cum caliditate remissa, propter frigiditatem permixtam ipsi humiditati.

1 *Orta in medio montis manus, & per ipsum decurrens, lasciuiam denotat.*

2 *Si autem aliquantulum versus angulum haberet principium, diminutionem lasciuiæ significat, quò ad titulationem carnis, sed tamen ex ipsius capitis eleuatione, plurima nefanda committere.*

3 *Magis versus percußionem finiens, eò deterius, et damnum significat propter huiusmodi lasciuiam.*

4 *Recta & duplicata versus auricularem, significat fortunatum cum nobilibus, aut dominis, aut mulieribus. Ratio autem est, quia licet ex se non multum sit laudabilis, tamen ex quo duplicatur, significat bonitatem influxus talis planetæ, ac etiam vigorositatem caloris naturalis, præualentis contrra humiditatem intrinsecam ac ipsas paßiones, bonumque rationis conseruandæ, in cuius signum talis linea apparens est duplicata ac continua.*

DE LINEA QVAE CINGVLVM Veneris dicitur, Caput VIII.

CIngulum Veneris dicitur linea oriens inter indicem & medium, tendens inter annularem & auricularem iuxta radicem auricularis, & denotat luxuriam superexcedentem. Ratio est, quia significat malignitatem influxus Saturni, cum gaudio & delectatione perfici.

1 *Si igitur ab indice ad auricularem extendatur, facilè hominem in omne nefas luxuriæ allicit, & conducit.*

2 *Si autem à monte indicis orta ad medium montis auricularis protensa, hominem notat ingeniosum, sed iracundum. Ratio est, quia significat bonitatem talis planetæ, cum aspectu & vigorositate Mercurij, in cuius signum à monte Iouis ad montem Mercurij decurrit.*

DE LINEIS POSITIS IN RADIcibus digitorum, Caput IX.

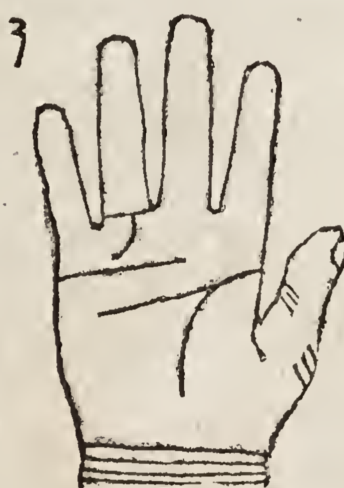

LINEARVM à media radice digitorum orientium obliuio, huic scientiæ multum derogaret: Sciendum igitur, quòd sicuti aliquæ lineæ sunt, quæ aliquibus membris appropriatæ sunt, aliquæ autē toti corpori: ita etiam aliquæ sunt, quæ aliquibus membris particularibus offensiones minantur: Sunt & aliæ lineæ repertæ inter spacium medium vnius & alterius digiti, & sicuti in ipsa

ipsa mensali, quæ toti corpori seruit, ordinem seruamus secundum ipsius principium, medium, & finem: ita & cum istis ordo seruatur, secundum digitorum obseruationem, ita vt

1 *Quæ ab indice ad montem medij tendunt, in capite vulnera notant, aut percußiones, si malè apparentes sunt & tortuosæ.* Caput.

2 *A medio versus inferiorem partem montis, in pectore & brachijs vulnera notant.* Pectus. Brachia.

3 *Ab annulari, in renibus vulnera significant.* Renes.

4 *Ab auriculari, in pede & cruribus vulnera indicant. Ratio est, quia cum ista sunt impedimenta extrinseca, necesse est quòd impediant ipsos motus vitales, & non propriè calorem naturalem: Et ideo primò ostenduntur ab indice ea, quæ capiti contingunt, tanquam qui proximus est ei, à quo spiritus oriuntur, & ex consequenti, reliquis alijs partibus corporis. Omnes tamen lineæ sunt eiusdem generis: vnde dicitur quòd linea oriens ex quadrangulo, prope angulum supremum, sitque intercisa, descendens versus medium, significat vulnera in capite: nam significat maximum impedimentum virtutis actiuæ, ac caloris naturalis, & hoc ab extrinseco. Nec potest dici, quòd in alia parte corporis futurum sit, quàm in capite: quia ab ipsa linea capitis oritur. Si autem istæ lineæ essent rectæ & grossæ, versus palmam ascendentes, significant impedimentũ ex infirmitate in tales partes contingere. Ratio est, quia offensionẽ remissam & debilem in principio notant circa calorem naturalem, in cuius signum, non sunt multum apparentes.* Cor. Crura.

DE VNGVIBVS AC EORVM signis, Caput X.

NGVES in sua forma, & qualitate considerandi sunt, secundum ipsarum qualitatum virtutem, nec consentiendum est dicentibus, habentes vngues curuos, similes esse in moribus auibus, quæ ex rapinis

vescuntur: quoniam licet homines in motibus corporis comparari proportionaliter possunt ipsis animalibus, non tamen in formatione membrorum. Nam ipsa natura animalibus irrationalibus, non secùs ac rationalibus aptauit membra, secundum dispositionem suæ naturæ, vt scilicet in necessarijs suæ naturæ deseruirent. Ratio est, quia cum omnia huiusmodi superflua, scilicet quæ ex ipsis vaporibus corporis nostri, vt sunt capilli, vngues, pili, corporis ac etiam barba, necessariò proueniunt secundum qualitatem ac dispositionē corporum, necesse est etiam secundum colorationem eorum, de complexionibus iudicare. Quoniam autem ea, quæ sunt siccioris naturæ, facilius suscipiunt quæcunque accidentia, ideo talis dispositio corporum in vnguibus facilius apparet. Ex planetarum autem influxu, aut etiam malorum humorum congregatione, aliquando futurum est, vt quispiam Melancholicus existat, aut etiam hilaris, secundum humorum bonitatem. Idcirco cum talis dispositio humorum, aut influxus, ex improuiso videatur occurrere, sed tamen paulatim, et succeßiuè disponatur, secundum planetarum motum, & operationem, aut etiam humorum coaduuationes, sequitur etiam quòd in ipsis vnguibus appareant signa indicatiua talium operationum, prout scilicet ab ipsis planetis, aut humoribus natura ac complexio inuenitur disposita. Hîc vnguium notæ non sunt negligendæ, quandoquidē non parū habent momēti. Oblongi enim moderatæ natu. bonitatem ostendunt, perlongi ac angusti, stabilem quidem sed insipidum & rudem, inflexi aut curui, rapacem, iniquum, curti latíque, naturæ & temperamenti prauitatem.

DE STIGMATIBVS, CAPVT XI.

TIGMATA siue puncta in vnguibus alba, bona sunt, idque pro natura planetæ, in cuius digito reperiuntur: nigra verò omnia, mala. Si in digito Iouis reperiantur, de honoribus et dignitatibus examinandum est. Si in digito Saturni, de agricultura, & re domestica. In digito Solis, de magnatibus. In digito Mercurij, de artibus. Martis autem notæ in pollice sunt, eo latere remotiori ab indice. Lunæ verò, in digito Saturni, si alba, perfecta sunt, effectum bonum sortietur cogitatio: sin dispergantur, parum afferunt commodi: si plana, latáque, nullum effectum dabunt. Quæ verò in extremis vnguibus cernuntur, iam præterita significant, siue alba, siue nigra, in radice vnguis in medio, præsentia notant. Qui sparsim multa habet stigmata, hunc futilem, & inconstantem, & qui multum concipit, sed nullum conatum producit ad effectum: in sinistra manu, præterita notant. Cuius autem extrema digitorum flectuntur versus radicem, significāt hominem superbum, infidum, seditiosum.

DE MONTIBVS, CAPVT XII.

4 *ONS Iouis, mundus, eleuatus, probum, iustum, & liberalem: æditus cum radijs, stellis, aut longis, aut transuersis lineis benè compositis, diuitias, & prælaturas. Hîc tamen notandum, illam crucem debere*

bere esse paruam & optimè formatam: Aliquando contrà, angustias & labores ob honores sui exercitij notat: Aeditus etiam ingeniosos & acutos reddit.

Mons Saturni sine lineis, quietam vitam, æditus successus prosperos in agricultura, reliquisque rebus domesticis ostendit: depressus cum multis lineis, labores & angustiam. ♄

Mons Solis æditus cum lineis rectis, amicū multorum, & à multis amatum, sagacem, & omni honore dignum, contrà contrarium notat. ☉

Mons Mercurij depressus, cauillosum, fraudulentum, mendacem, furem, è contra, bonum. ☿

Mons Veneris neque æditus, neque depressus, sed rotundus satis, ac lenis, amatorem mulierum, & vestium, luxuriosum notat hominem: eminens, musicos & eius amatores, præsertim si sic in tuberculo fuerit depressus, cogitabundum, multaque venerea nefanda clam perpetrantem.

Mons manus lenis & purus, liberalem & placidum significat: contrà verò si asper, turbatus, inconstantiam in omnibus, maximosque labores. ☽

Angulus supremus clausus è regione spacij, inter Saturnum & Iouem, ingenij fœlicis hominem notat: qui verò eum nō habent, rudes sunt, æmuli, quibus parum fidendum est: sunt tamen in Martialibus admodum appositi. Si è regione Saturni clauditur, miseram vitam, animi captiuitatem, auarum, ad arma interim natum, sed inconstantem, mutabilem, hiantem semper, rei familiaris amissionem, & honoris notat iacturam: eoque magis quo cauo manus proprior sit.

Angulus dexter rectus aut ferè benè apparens, bonum temperamentum & ad bonum propensionem, sed acutus, auarum, & longitudinem vitæ, obtusus, fatuum, infidum, pigrum, inertem, sibi tantùm studentem.

Angulus sinister rectus ac perfectus, bonam naturam, & per consequens ingenium, & vitam longam: acutus autē, cauillosum, & nequam, obtusus, rudem: sin hîc angulus desit, hepatis & stomachi imbecillitatem notat.

DE ANGVLO SVPREMO, PROVT Cocles sentit, Caput XIII.

A*NGVLVS supremus tribus modis terminatur: primo modo, vt hîc patet:*

Linea

1 *Linea vitæ à naturali tacta in concauo manus, in opposito spatio inter indicem & medium, significat miseriam vitæ, & captiuitatem animi, auaritiam, & sollicitudinem circa accumulationem pecuniæ.* 2 *Quando prædictæ lineæ duæ, coniunguntur præcisè ex opposito medietatis indicis, & faciunt angulum acutum, significant subtilitatem ingenij, bonam dispositionem, cum ratione faciliter dantis, atq; signum est inculpabilis vitæ.* 3 *Quando prædictæ duæ lineæ non coniunguntur simul, sed distant ab inuicem notabiliter, purum spatium linquentes, significant impurum virum, sibiypsi placentem, fastidiosum, crudelem, subsannatorem, malum debitorem, absq; laude vanos & inutiles proferentem sermones, immundum, inuidum, detractorem, prodigum, mendacem, fatuum: & talis, si fuerit seruus, vel in captiuitate positus, nunquam liberabitur: si fuerit liber, aut dominus, aut rex, aut princeps, miseram finiet vitam: Et si illud spatium sit callosum, aut durum, vel siccum, ac coloratum, notat deceptorem magnum, & absq; causa irascentem: Et si tale spatium fuerit lene aut molle valdè, significat hominem demittentem bonam conuersationem, & prosequentem malam, & talis delectatur mulieribus, cantilenis, & ornamentis pulchris: Et si tale spatium sit malè rugosum, inuidum, detractorem, & cauillatorem, & garrulum demonstrat.*

4 *Si prædictæ lineæ nō distant notabiliter, et sunt valdè propinquæ, significant migrationem in bello cum aliquo, aut morientem periclitando cum feris.* 5 *Si prædictæ lineæ non sint distantes notabiliter, vel colligantur ab vno aut duobus baculis, vtrimq; se tangentibus, significant hominem pœnitentem expensarum & largitatis factæ. Aliquando talis baculus vel bacula oriuntur ex vna parte, & tendunt circa aliam, significantq; vinosum, et ebrium.* Ebrius.
6 *Si dictæ lineæ coniungantur per quædam bacula, intersecata ab alijs duobus, significant inuidiam, destructionem, inimicitiam, & oppreßionem.*

7 *Aliquando prædictæ coniunguntur per quasdam constantes lineas, ad modum retis, tunc significant hominem malæ vitæ, ad infœlicem finem progredientem, si non sit linea impediens. Et quando prædictas lineas quædam linea semicircularis scindit, & locum vbi coniunguntur prædictæ lineæ, facientes dictum angulum, & vnum caput, & dictæ lineæ respiciant versus partes brachij, significant quòd ille excæcabitur. Et si talis linea semicircularis sit in triangulo, prope supremum angulum, & eius cornua respiciant versus partes digitorum, turbationem familiæ atque domus eius significat.*

8 *Quando inuenitur linea tortuosa, breuis, & apparens in hoc angulo, dicitur quòd infirmabitur intra annum, maximè si rubeat. Et si reperiatur ibi crux aut stella, per mulierem hæreditatem venturam notat vel habitam: notetur color. Et quot tales figuræ reperiuntur, tot hæreditates demonstrant. Si iste angulus plus rubeat quàm alibi, declarat mulieris prægnantis partum fore masculinum.*

DE ANGVLO DEXTRO, Caput XIIII.

1 *Angulus dexter rectus, vel quasi benè apparens, & benè coloratus, significat bonitatem cordis & sanguinis, & fortem virtutem, & talis naturaliter inclinatur ad bonum.*

2 *Quando angulus prædictus est acutus, auarum notat: & quanto acutior, tanto magis auarum notat, & è conuerso.*

3 *Quando iste angulus est obtusus siue grossus, significat malam dispositionem naturæ, & ruditatem, sine ratione dantem, pigrum, negligentem, at somnolentum denotat.*

4 *Si ibi non fuerit aliquis angulus, neque coniungantur prædictæ lineæ, varietatem animi, & sine stabilitate, et fide hominē denotant: talis enim nullam habet conscientiā, nec de aliquo curat, nisi quòd poßit mentis suæ esse compos.*
5 *Quando in dicto angulo reperitur figura quadrata vel similis, si fuerit valdè rubra, impregnationem masculi notat: & si tales lineæ aut figuræ palleant, aut sint deletæ, prædicta, esse præterita denotant: si fuerint intercisæ, indicant impedimentum. Et si plures tales figuræ fuerint, signum est quòd pluries impregnabitur, quotquot tales sunt, tot aut plures filios geret in vtero, si calor sit intensus. Et si quædam parua crux reperiatur ibi benè disposita, signum est honestatis, vt dicunt, & boni finis.*

DE ANGVLO SINISTRO, Caput XV.

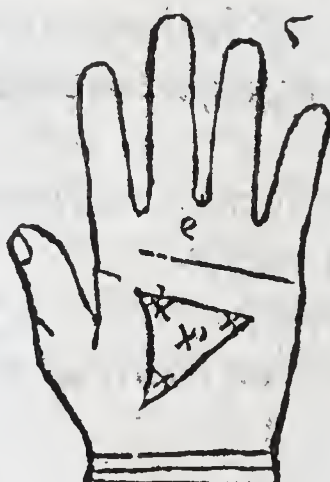

Angulus sinister quis.

I *Angulus qui causatur à naturali, & base trianguli, siue linea hepatis, dicitur angulus sinister: si aūt sit rectus vel quasi, bonitatem intellectus & sensus, atq; longitudinem vitæ.* 2 *Si fuerit acutus, maliciosum atq; cauillosum demonstrat.* 3 *Si fuerit obtusus, signum est ruditatis & malæ constantiæ.*

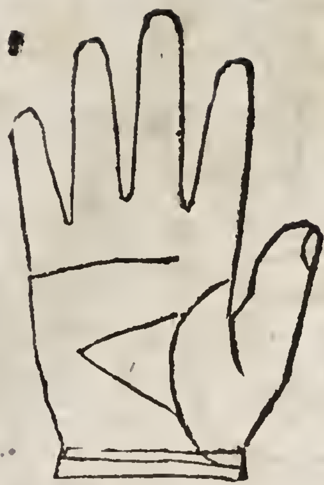
4 *Si non fuerit talis angulus, debilitatem stomachi et hepatis denunciat.* 5 *Si in isto angulo, vel alijs angulis, vel in triangulo, inueniātur aliquæ lineæ in modum crucis, & linea semicircularis illi vniatur, significat in cruce suspendi.*

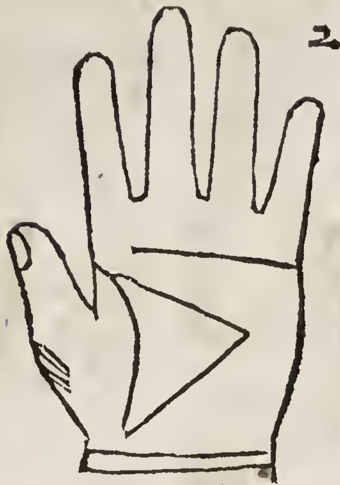
Suspendium.

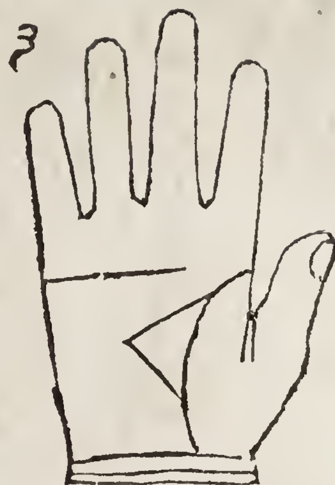
DE TRIANGVLO ET EIVS signis, Caput XVI.

Riangulus propriè dicitur figura, tribus lineis clausa, scilicet vitali, naturali, & hepatica, & ideo dicitur triangulus quòd formatus sit in formam trianguli, & quamuis aliquando (vt fieri potest) non inueniatur linea hepatis, aut naturalis distet cum vitali in angulo supremo, nihilominus triangulus intelligitur.

Trian-

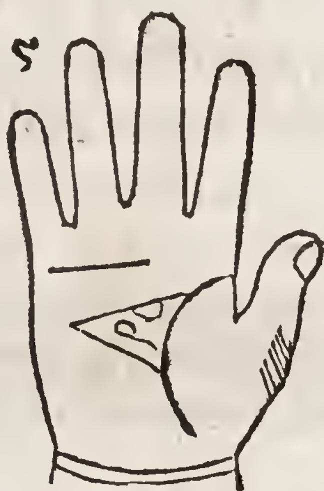

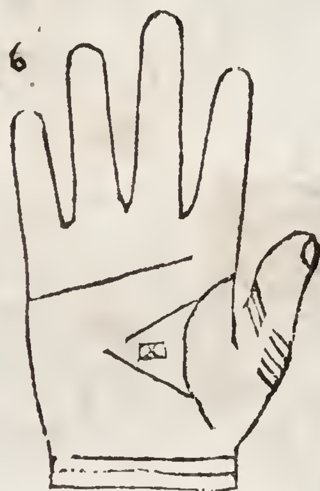
1 *Triangulus æquilaterus vel ferè, linearum boni & viui coloris, & rectarum pulchrarumque, notat bonam naturam, sanitatem, longam vitam, securitatem, & amicitiam veræ complacentiæ, et excellentis famæ: è contrà, contrarium notat.*

2 *Si spatium sit satis magnum & latum, largitatem, & audaciam ostendit: præsertim si non rubeant nimis lineæ & palma.*

3 *Si sit paruum, contrarium omninò designat: & si tale spatium sit rugosum aspectu, signum est siccitatis in neruis.*

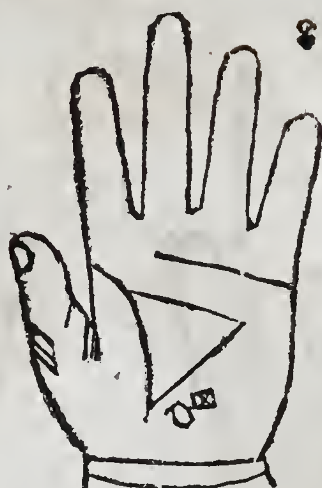

4 *Si in triangulo fuerit liuor, signum est proximi doloris, aut quòd talis est callidus, deceptor, & iracundus. Et si sit rugosum & molle, phlegmaticam complexionem demõstrat. Item, figura semicircularis, sed imperfecta, aut triangularis, notat crudelem, furiosum, iracundũ, & bestialem, adeò vt aliquando, nec proprios parentes vereatur offendere. Ratio est, quia significat Martem aliquo aspectu, aut irradiatione infortunatum, in cuius signum tales figuræ sunt imperfectæ, aut ad inuicem intersecatæ, seu intricatæ.*

5 *Si aliqua figura circularis, & interius videatur quodãmodo caput suum reflectere, aut etiam aliqua linula in fine multum in seipsa reflexa, malo fine vitam suam peragere, & fortè violenta morte finire minatur. Ratio est, quia significat ex seipso, & per seipsum, malum sibi procurare, & hoc Martis influxu: vnde & ex illiusmodi operationibus sibimetipsi mortem procurabit.*

6 *Lineæ intersecatæ in modum crucis, in figura quadrata in triangulo, idem vt prius notant.*

7 *Eiusmodi signa si circa angulum dextrum inueniantur, aut versus finem montis manus, aliud habent significatum. Ratio est, quia virtutem suam sumunt à linea hepatis, quæ virtutem ac vigorositatem caloris naturalis ostendit: vnde si fuerit figura veluti circularis in angulo dextro, dicitur imprægnationem masculi significare, eò quòd perfectionem ipsius naturæ indicare videatur: & hoc experientia probatum est.*

8 *Si tales lineæ magis declinarent ad finem montis manus sub dominio Lunæ, infirmitatem, ac debilitatem intestinorum, ac genitalium, ac renum significant.*

DE QVADRANGVLO ET SIGNIS ipsius, Caput XVII.

QVadrangulus dicitur illud spatium, quod est inter naturalē & mensalem, & dicitur mensa manus, eò quòd sit locus, in quo signa inueniuntur quædam, quæ nō ad vnam tantùm corporis partem effectus pertinentes significant, verum etiam totius corporis, non solùm in vno operationum genere, sed quodammodo in omnibus operationum generibus.

1 *Latus igitur quadrangulus in medio, magis autem in fine, & maximè in principio, versus montem manus, aut percußionem, significat bonitatem complexionis, hominemq; legalē ac fidelem, sin secùs contrarium notatur. Ratio est, quia significat æqualitatem ac temperantiam caloris naturalis, qui tales lineas produxit ordine congruo, vt scilicet naturalis in fine, versus finem montis manus inclinaretur, vt in principio ad vitalē esset vnita ac inclinata.*

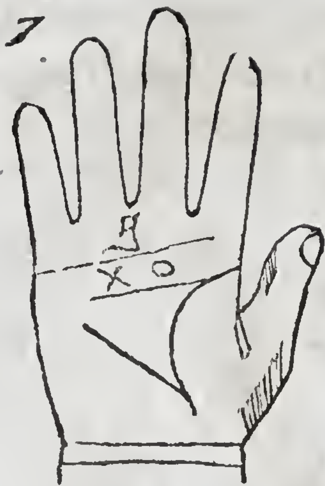
2 *Strictus in medio aut fine, significat suffocationem caloris naturalis, & ideo hominem iniquum, malignum, auarum, & deceptorem.* 3 *Rectus per*

transuersum ipsius manus, significat siccitatem naturæ & complexionis, & hominem litigiosum: in cuius signum naturalis in fine sui non ascendit versus lineam hepatis, immò extenditur per directum versus percussionem.

4 *Rimulosus & pluribus lineis intersecatus, signat siccitatem & frigiditatem naturæ et cõplexionis, et ex cõsequenti caput debile, ac cerebrũ volubile: in cuius signũ naturalis & mẽsalis pluribus lineis cõtinuantur, ramusculosq́; versus ipsum quadrangulũ, ꝓtendunt. Signa in quadrãgulo plerumq; dupliciter accipiuntur et differũt: aliqua enim sunt circularia, aut ferè, et intrinseca in modũ crucis, aut simili modo intricata. Primò differũt quoad situm, et etiã quoad figurationẽ: quædam enim prope naturalẽ inueniuntur, quædam prope mensalem: Quæ circa naturalẽ sunt, oculorum offensionẽ notant, et eò magis, quò maiora sunt. Ratio huius dupliciter cognoscitur: priori modo, quia cùm naturalis capiti deseruiat, et per eam ac alia signa ipsi adhærẽtia, habeamus cognitionẽ eorũ, quæ capiti cõtingunt, nec in hoc possumus ꝓpriè cõprehendere, quod ipse calor naturalis præpediatur, necesse est dicere, quòd ab extrinseco offendatur, talisq́; offensio sit, & ideo offensionẽ oculorum, quæ maior est omni alio vulnere, et tamẽ calor naturalis adhuc in sua vigorositate persistat. Non enim talis figura vnitur naturali, si autẽ vniretur, ex hoc mors sequeretur: quia significat ꝓprium impedimentũ caloris naturalis.* 5 *Quæ autẽ inueniuntur prope mensalẽ, dupliciter differunt: quædã nanq; habẽt aliquas oppositas per modum anguli vnitas, quædã per se simpliciter ac solitariè persistunt, et quædem signa circularia habentia tales lineas angulares significant perfectionem alicuius effectus, aut operationis entium mobilium, aut rerum mutabilium. Ratio est, quia significat effectum prouenire ex influxu planetæ dominantis, scilicet Lunæ, sed tamen cum magna contrarietate ac difficultate: & cùm sit in dominio Lunæ, nec cum facilitate adipiscatur, sequitur quòd eò magis stabile sit ac firmum, eò quòd nõ ex ipso influxu simpliciter, sed etiam alterius planetæ corroboratione, in cuius signum inueniuntur tales lineæ oppositæ.* 6 *Quæ autẽ sunt absq; aliqua cõtrarietate linearum, maximũ notãt infortuniũ, etiam supra omnem imaginationẽ affuturum. Ratio est, quia notant totalẽ effectũ ipsius planetæ, infortunatũ existere: nã de se ipsa Luna firmitatem nõ habet in effectibus suis, & cùm infortunata extiterit, maximam ruinã minatur: Signum autem totale huiusmodi infortunij est, figura circularis perfectè formata ac situata.*

Oculorũ offensio.

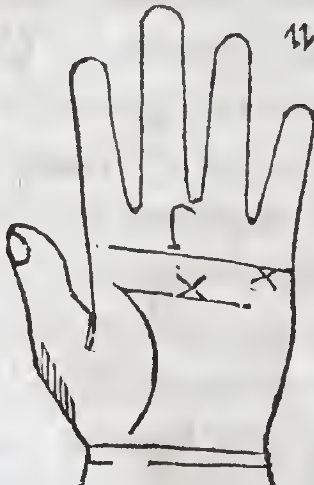

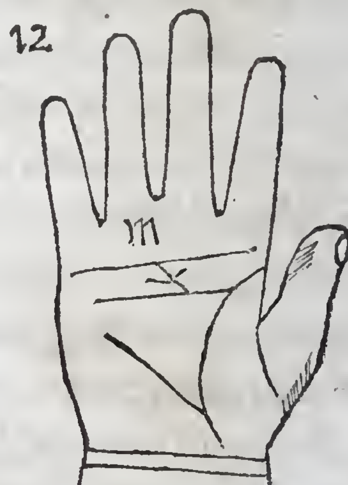
7 *Si iuxta menſalem inueniatur linea ſemicircularis cornibus extenſis, verſus quadrangulum, ſignificat maximam inimicitiam, licet ſecretam, & fortè mortalem. Ratio, quia ſignificat aliquale infortunium ipſius planetæ, & maximè propter res mobiles, aut huiuſmodi cauſa, in cuius ſignum talis linea eſt prope menſalem, notans extrinſecum impedimentum planetæ, & non caloris naturalis.*

8 *Quò autem minus protenderet cornua ſua verſus quadrangulum, eò faciliùs ac liberiùs euadet tales machinationes, & eò magis, quò in tali figura ſemicirculari, inueniatur alia linea, quaſi interſecans ipſam ſemicircularem.*

9 *Quò autem ad alias interſecatas lineas in modum crucis, ſciendum eſt & notandum, quòd quædam interſectiones in modum crucis inueniantur in medio quadranguli, ab vna linea ad aliã transuerſaliter exiſtentes, & ſignificant maximos labores, & contrarietates pro honore ſuo, in quocunque exercitio fuerit occupatus: magis autem & minus ſecundum maiorẽ aut minorem perfectionem ipſarum linearum, ac conditionem ſuæ naturæ, & complexionis. Ratio eſt, quia ſignificat bonitatem ac vigoroſitatem caloris naturalis, & maximam contrarietatem influxus Lunæ, licet cum augmentatione, ſi tamen potens fuerit ingenio aſtutusq́, & ſollicitus, ad magna conſcendet.*

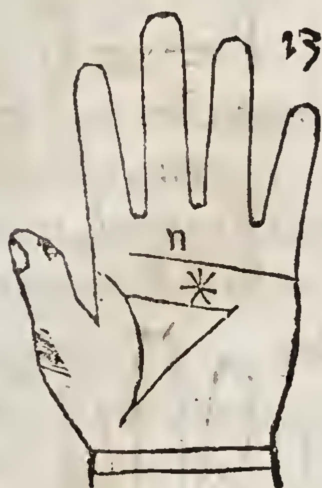

10 *Si tales rami non perfectè attingerent ab vna linea ad aliam, minorem perfectionem notant, licet fuerint duplicatæ. Ratio eſt, quia minorem perfectionem caloris naturalis ſignificant, non valentis tales ramos extendere.*

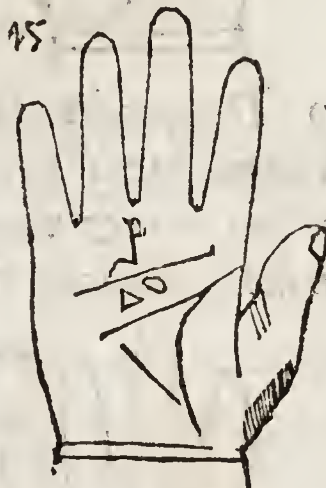
11 *Quando autem inueniuntur huiuſmodi lineæ, verſus principium quadranguli, verſus menſalem, idem retinent ſignificatum, ſed alia conditione ſcilicet cum maximo periculo vitæ, & extra patriam. Ratio eſt, quia notat impedi-*

pedimentum extrinsecum ipsius caloris naturalis, & maximam mutationem instabilitatemque, non quidem cerebri, sed loci, in cuius signum magis versus montem manus inueniatur, vbi ex humiditate sua rerum etiam mutabilitas conspicitur: eò autem magis periculum imminet, quò fuerit veluti crux, et non veluti stella.

12 *Si in quadrangulo reperiatur quædam crux malè disposita & colorata, & tortuosa, inæqualis, discontinua, significat sanitatem infortunatam.*

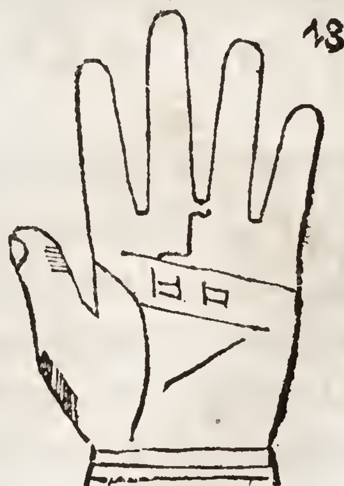
13 *Si in eodem loco reperiatur signum, simile cuidam stellæ benè coloratum, iustum, legalē, fidelem, verecundum denotat, & emendabit seipsum cùm peccauerit, vitam tandē ducens increpabilem, & si ad paupertatē deueniet, tandem ditabitur, et nil ei deerit, valdè etiam diliget mulieres, et fortè lædetur ab eis: timendum tamen, ne illius bonitas et lumen obscuretur ab eisdem, sicut lumen stellæ à nebulis.*

14 *Si reperiatur quidam paruus circulus in prædicto quadrangulo, notat perfectionem in scientia & moribus.*

15 *Triangulus circulo adiunctus, destruit illud significatum, & oppositum notat.*

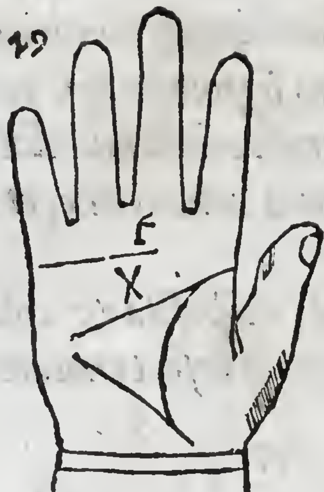

16 *Duo circuli, prius significatum contra malitiam trianguli confirmant, nisi à pluribus triangulis destruantur: quia vnusquisq; destruit signum vnius circuli, & dicunt, quòd hic triangulus angustias, inimicos, & infœlicitatē notat, nisi sit alius oppositus, ita quòd sit vnus angulus alteri directè oppositus.*

17 *Paruus quadrangulus in quadrangulo, bonitatem in vno tempore & malitiam in altero significare videtur.*

18 *Duo quadranguli, superabunt bonum.*

Tres

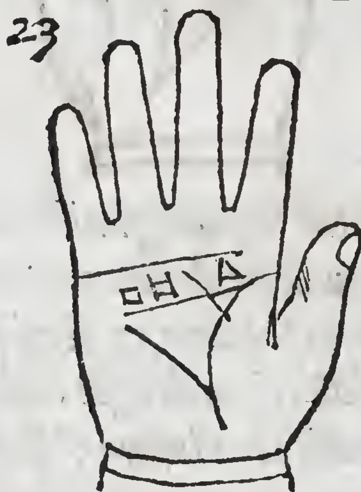

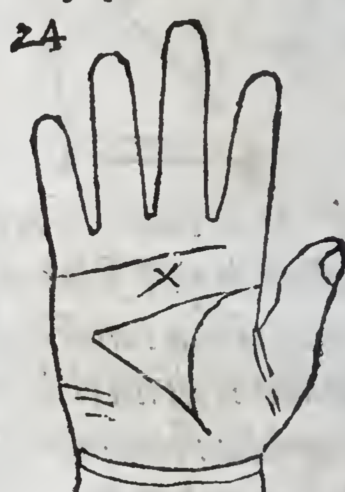

19 *Tres quadranguli in quadrangulo ſuperabunt malum: quatuor verò quadranguli in eodē loco, ſuperabunt bonum.* 20 *Vnus eorum paruus, cõſtrictus ex vna parte & naturali, ex alia parte triangulus adueniẽs à naturali, mortales notat inimicos.* 21 *Si tunc media linea tangit vitalem, ſuperabitur ab eis.*

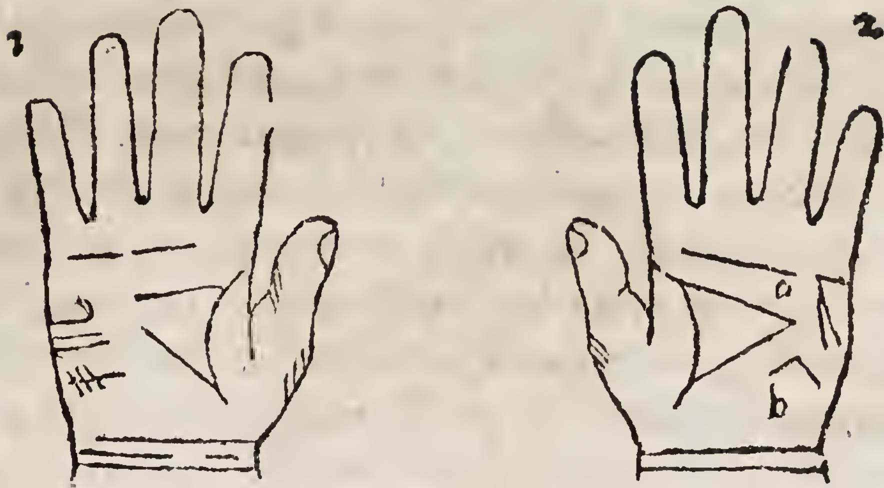

22 *Et ſi non tangit, ſuperabit inimicos ſuos.* 23 *Si prædictus triangulus non tangit naturalem, habebit inimicos, ſed non mortales, ſi media tangit lineam vitæ nec non.* 24 *Quædam crux pulchra in oppoſito infra medium & annularem, prægnationem, ſeu labores oſtendit, & inopiam, & ob mentis leuitatem tentare facinus, cuius cauſa à patria exulabit, vt dicunt recentiores*

DE PERCVSSIONE ET IPSIVS ſignis, Caput XVIII.

IN manus percuſſione, quæ ſub Lunæ dominio eſt, inueniuntur & ſigna aliqua, quibus noſcuntur quæ fortuitu & ex fortuna, bona aut mala contingere ſolent: Signa huiuſmodi ſunt in duplici differentia, non ſolùm quoad figuram, ſed etiam quoad ſituationem: Quædam nanq; ſunt recta & ſolitaria, quædam verò angulariter vniuntur, & quædam ſunt prope menſalem, quædam verò verſus finem montis manus: Illa autẽ quæ recta ſunt, & per ſe ſunt, bonum ſignificãt, & quidem ſi ſunt prope menſalem, ſignificãt à principio inexiſtere: Si verò fuerint verſus finẽ montis manus, ſignificãt magis exterius exiſtere, vnde & primo modo dicuntur ſignificare amicos ex affinitate & parentela: Secundo autem modo ſignificãt amicos extraneos. Ratio eſt, quia cùm ex ſe recta ſunt, bonitatẽ quoq; ipſius planetæ ac influxus ipſius ſignificant. Cùm autem in principio huius montis ſint, in principio quoq; ipſius naturæ ac natiuitatis ſiue ortus, itidem exiſtere ſignificant. Si verò in ipſo medio percuſſionis inueniantur, proceſſum temporis notant, vnde & ab aliquo extraneo communiter diligi dicuntur.

Lineæ

1 *Lineæ igitur in finem reflexæ aut discontinuæ, aut intercisæ, significant impedimentum, & quidem si reflexæ fuerint, hoc erit ex impotentia naturali: si autẽ discontinuæ, hoc erit ab extrinseco.* 2 *Illa verò signa, quæ angulariter siue oppositè vniuntur, duplici quoq; modo inueniuntur: quædã namq; acutè angulum constituunt: quædã verò angulum obtusum formant, & illa quidem quæ angulum acutum formant, inimicitiam notant. Ratio est, quia significant contrarietatem circa aliquod bonũ ipsius fortunæ, & sicuti quando sunt rectæ, significãt bonũ et amicos ita contrariò significant inimicos, & si illa linea, quæ est ex parte versus mẽsalem, vltra angulũ aliam lineã superauerit, ferens etiã superabit inimicum: Si aũt è contrà, contrariũ notat. Quòd si ambæ superant, et aliqua illarũ sit intercisa, idẽ significãt. Illa aũt, quæ angulũ obtusum causant, maximũ minantur infortunium, et cũ periculo mortis: non tamen ab inimicis, præsertim ex aliquo præcipitio, aut casu. Ratio est, quia non adeò maximam contrarietatem siue resistentiã demonstrant, maximum tamen periculum, nec potest dici, quod ex aqua aut in aqua, quia extra montem manus inueniuntur, vnde dicitur præcipitiũ ostendere, & sic expertum est: Quoniam autem tales lineæ essent disiunctæ, notant euasionem: similiter quando aliqua linea scinderet talem angulum per longum ipsarum linearum, eò quòd notant auxilium quoddam in tali causa siue præcipitio.* Præcipitium.

DE MONTE MANVS, CAP. XIX.

MONS *manus, est Lunæ proprius locus & principale dominium: vnde & magis humidus aqueusque conspicitur: debet esse eleuatus aliqualiter, lenis, purus, benè coloratus, magis versus rascettam & brachium, quàm versus mensalem.*

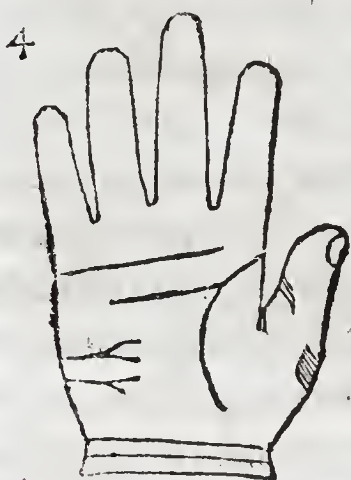

1 *Mons manus lenis, purus, benè coloratus, magis versus rascettam & brachium, quàm versus mensalem, significat bonitatem complexionis, ac ipsarum qualitatum temperantiam, legalitatem, & temperantiam. Ratio est, quia ex eleuatione ipsius montis, proportio caliditatis & humiditatis conspicitur.*

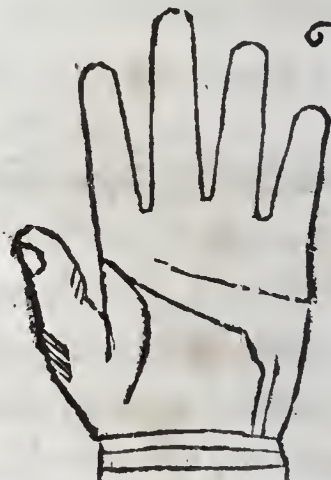
2 *Quædam linea aliqualiter tortuosa ac circumflexa & discontinua, in fine montis manus, minatur maximum infortunium, in aqua aut loco aquoso, aut mare, aut flumine, & amißionem substantiæ, & mercimoniorum. Ratio est, quia tale signum ostendit influxum illius Planetæ peßimum esse, in cuius signum non potest vigore caloris naturalis perfectè producere ipsam lineam, immò impedimentum apposuit, & quod futurum erat, permōstrat: & sicuti talis linea est intricata ac discontinua, ita & infortuniū ipsius planetæ sequetur.*

3 *Si per medium montis manus per longū ipsius montis fuerint aliquæ lineæ, veluti pallallelæ, siue concurrentes, & posteà in fine subitò vniantur, mortē subitā ex apoplexia notāt, aut catarro, aut suffocatione naturali, ex influxu siue mutatione Lunæ, in cuius signum per aliquod spacium tales lineæ simul concurrunt: demum subito & ex improuiso simul clauduntur ac constringuntur.*

Apoplexia. Mors.

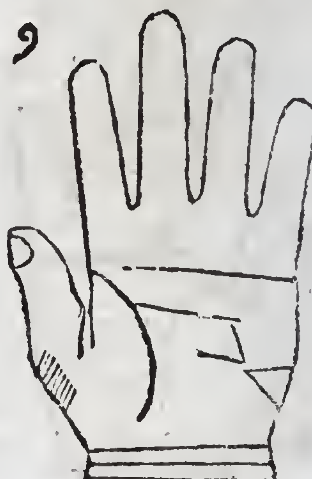

4 *Si autem in monte manus inueniantur aliquæ lineæ bifurcatæ in fine per transuersum ipsius montis, versus percußionem, indicant animum duplicem, ac contra influxum ipsius Planetæ, diuitias congregare etiam in iuuentute. Ratio est, quia ostendunt effectū Planetæ, siue influxum debiliter operari, & ex caliditate sua humidæ qualitati prædominari, ac ingenio, astutiaq; sua multa præuidere, nec simpliciter circa quodcunq; opus occupari.* 5 *Quædam lineæ ortæ ex parte inferiori montis, versus dorsum manus, & superius tendant, & earum caudæ flectantur versus mensalem, amicos notant extraneos.* 6 *Tales lineæ circa rascettam inuentæ, nationales amicos aut ex parentela dicunt.*

Si

7 *Si prædictæ lineæ flectantur ad rascettam, significant impotentes amicos, credentes tamẽ podesse, & nequeunt, & quantò maiores & notabiliores fuerint dictæ lineæ, tantò maiores amicos ostendunt.*

8 *Si prædictæ lineæ secentur à quibusdam lineis transuersalibus, non habebit amicos: & si habuerit, erunt infideles, et amici fortunæ, si sint deletæ lineæ, prætereunt.*

9 *Quædam lineæ exurgentes à percußione manus, facientes angulum acutum in hoc monte, mortales inimicos præsagiunt, aut quod tales casu præcipitij peribunt.* Præcipitium.

10 *Lineæ facientes siue constituentes prædictam figuram, venientes ex parte superiori, ita quòd angulus vnius respondeat alterius figuræ angulo, talis habitabit inter inimicos, aut erit eis æqualis secundum ipsius distantiam à mensali, vel ad rascettam: significant inimicos extraneos vel priuatos.*

11 *Si sint aliquæ lineæ tortuosæ, simul concurrentes, vel si sint rectæ & per quadrum intersecatæ, aut sint aliquæ, quasi similes figuræ præcedentis signo, significãt in aquis perire.* Submersio.

12 *Et si quædam lineæ oriantur à radice manus, & rectè extendantur per montem manus, benè inquam coloratæ, futurum bonum indicant.*

13 *Lineæ rubræ notabiles ex monte manus, tendentes ad mensalem, inimicos ostendunt secundum numerum linearum, & earum craßitudinẽ tot erunt inimici. Item quædam lineæ rectæ duæ vel tres benè coloratæ, in hoc loco, imperitiam notant: præsertim si ibidem parua crux inueniatur.*

14 *Paruæ lineæ capillares inordinatæ in hoc loco, in iuuentute perfectionem naturæ & potentiam ostendunt, præsertim si sint multæ & inordinatæ: si eædem versus rascettam inueniantur, signum est frigidæ & phlegmaticæ naturæ, & fluxum ventris indicant. Et si pars illa sit lenis & mollis, erit morbus phlegmaticus. Si aspera & plana, erit morbus ex Melancholia vel Cholera.* 15 *Crepaturæ, vel lineæ similes crepaturis circa naturalẽ, distinctionem naturæ in senectute aut frigus denotant.*

16 *Linea brachium inferius respiciens, hominem notat semper mutuo accipientem, semperq́ debitorem.* 17 *V Talis figura inferius respiciens, famosum virum, & in melius crescentẽ indicat.* 18 *Figura C. in hoc loco parricidam vel fratricidam accusat: Idem fortè in muliere, etsi non occidat, erit tamen pessima: & si stella simul reperiatur, significat incrementum.*

DE MONTE POLLICIS ET EIVS signis, Caput XX.

M*ONS pollicis cum ipso pollice, Veneri dicatus, debet tantummodò per longum ab ipsa radice versus vitalem lineas extendere, & quidem raras, non multum profundas, & significat complexionem temperatam, hominemque amabilem, & lætum propter talem complexionem.*

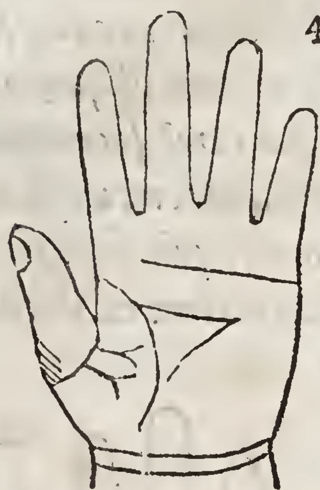

1 *Mons pollicis intercisus transuersaliter, notat exuberantiam caloris naturalis, cum humiditate, frigiditate admixta, vnde & lasciuum protendit, eoq́ magis, quò tales lineæ fuerint longiores & multiplicatæ.*

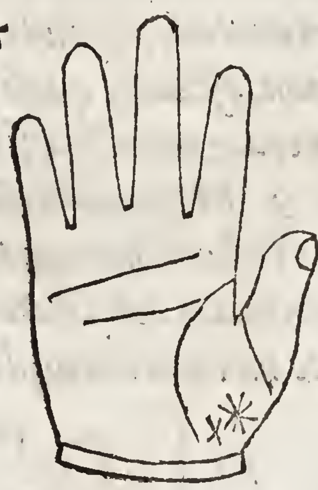
Si cir-

2 *Si circa confinia radicis pollicis, fuerit linea, descendens versus finẽ montis, à principio lineæ vitalis progressa, significat maximam exuberantiam ac passionem Veneream, ita quòd aliquando nefanda committantur.*

3 *Lineæ aliquæ rectæ, continuæ, & apparentes in dicto monte, quæ videantur à radice versus vitalem descendere, significant bonitatem influxus Veneris, ac vigorositatem virtutis concupiscibilis respectu alicuius personæ particularis, pro numero dictarum linearum magis autem & minus, prout tales lineæ fuerint apparentes continuæ ac longæ. Ratio ex communi influxu omnium planetarum habetur, & quantò amor siue concupiscentia maior est, circa aliquod particulare, eò vehementiori colligatione constringitur.*

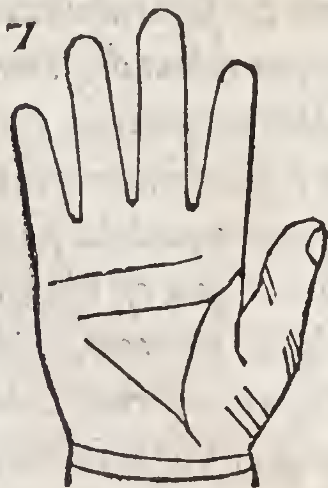

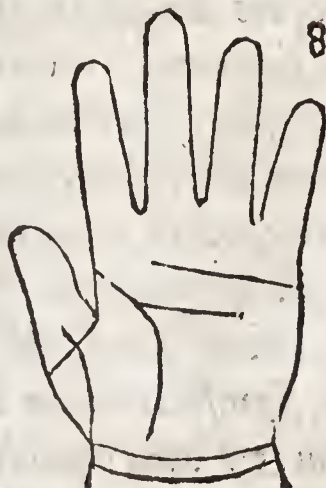

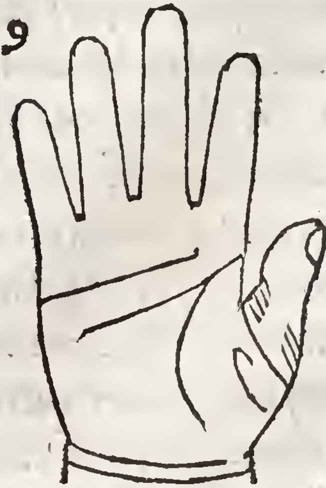
4 *Si tales lineæ videantur tanquam bifurcatæ, animum ad vtrumque sexum minantur.*

5 *Si non sint omninò bifurcatæ, sed magis sit aliqua linea, quæ ex transuerso lineis dictis, siue lineæ occurrerint, significat simul amare duas mulieres siue homines, licet alteram plus amet, eòque fortiùs quò ab ipsa linea recta, & principalis videatur ramusculus egredi versus prædictam lineam. Ratio est, quia non propriè potest dici significare animi duplicitatem, sed obiectorum et personarum dualitatem, propter maximã apparentiam linulæ prædictæ, quæ si multum fuerit extensa, proueniet ex parte amatarum.*

6 *Lineæ veluti stella in fine montis pollicis, infamiam & infortunium mulierum causa notant, vel luxuriæ causa: si verò fuerint veluti crux, adulterium protendit.*

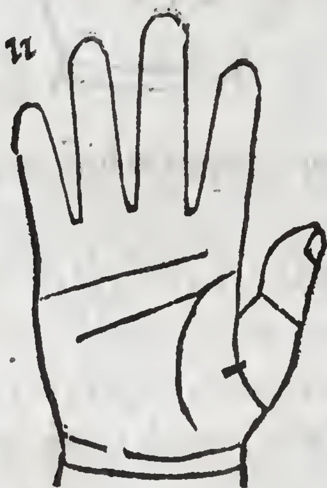

7 *Quando in ipso monte versus partem inferiorem & dorsum manus, transeant aliquæ lineæ integræ, æquales, & continuæ, significāt hæreditatem et bona, mulierum causa, per mortem alicuius. Ratio est, quia significāt bonum, licet non propriè, ex concupiscentia, aut cum luxuria siue lasciuia, mulierum causa, aut similiter: in cuius signū tales lineæ, huiusmodi effectus ac influxum significantes, non propriè sunt in ipso monte, magis autem versus dorsum, & ab extrinseco.*

8 *Si autem aliqua linea similis oriretur quidem ab extrinseco, & non in ipsum montem incederet, secundum ipsum digitum ascenderet, primam iuncturam ingrediendo, significat à proprijs affinibus ac consanguineis prodi ac decipi, in honore etiam atque honestate. Ratio est, quia significat Venerem infortunatam, & inde malum oriri, vnde bonum sperare debuerat: in cuius signum, ascendit quasi semicirculus, per ipsum montem, significans aliqualiter superare malorū affinium & cognatorū suorum astutias, sed tamē succumbere.* 9 *Maximum aūt infortunium significat, quando in fine est circumflexa siue reflexa, antequam ad radicem digiti attingat. Ratio est, quia significat maximam debilitatem virtutis siue influxus planetæ, sicuti etiam ex debilitate virtutis naturalis, lineæ curuantur in extremitate.*

10 *Quando in digiti iunctura prima super radicem inueniuntur lineæ transuersaliter positæ, & aliæ per longum, significant incestum.* Incestus. *Ratio est, quia per illas lineas significatur excellentia ac nobilitas parentum, eò quòd ex talibus lineis gaudium & læticia connotatur, nec hoc propriè ex luxuria aut lasciuia dici potest, cum non sint in ipso monte, & tamen propter aliquid simile videatur oriri: deinde ex linea intersecante aliqualiter significetur, quòd non æquo animo propinquos siue propinquas diligat, magis autem ex superabundanti caliditate ac lasciuia: in cuius signum ipsa linea ascendit per ipsum digitum.*

11 *Si aliqua linea secuerit transuersaliter primam iuncturam pollicis, & ex integro, significat suffocationem, siue submersionem, siue suspensionem quomodocunque sint.* Suffocatio. Submersio. Suspendium. *Ratio est, quia ex pollice, ac eius monte, quanta qualisué sit virtus ac perfectio caloris naturalis, cognoscitur. Nam vitalis, quæ est ostensiua virtutis actiuæ ac caliditatis, circuit ipsum pollicem ac ipsius montem, & cum perfectè pollex intersecetur, significat etiam totale impedimentum caloris naturalis, ex suffocatione: nam & Venus humiditatem non aufugit, immò & aliqua signa suffocationem indicatiua sunt, vt figura circularis intersecata, et quædam*

quædam alia similia, quæ Venerem infortunatam, siue malum influxũ virtutum ostendunt propter impedimentum annotatum: quo autem talis linea magis fuerit propè ipsam radicem, eò amplius significat talem suffocationem, ex humiditate prouenire.

21 *Si autem aliquæ lineæ se intersecantes inueniantur in pede montis versus angulum supremum, significăt impedimentum caloris naturalis, sed non ex suffocatione: vnde communiter omnes asserunt fractionem colli, aut casum ab animali significare, vt probatum est.* Fractio colli. Casus ab animali.

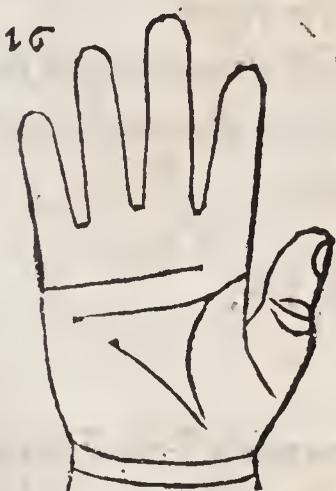

13 *Lineæ notabiles, rubræ, integræ, scindentes fortiter primam iuncturam pollicis, tendentes ad digitum, denotant numerum & nobilitatem fratrũ aut sororum: & si sint fractæ, aut deletæ, mortuos fratres indicant.* Numerus fratrum aut sororum.

14 *Quædam lineæ existentes intra primam et vltimam iuncturam pollicis, parentelam magnam, paruam aut magnam, secundum multitudinem & magnitudinem, seu paucitatem linearum, ostendunt.*

15 *Linea circundans pollicem, circa supremam iuncturam, suspendium notat.* Suspendium.

16 *Linea arcualis in dorso digiti versus iuncturam, coniuncta cum quadam alia arcuali, existente in parte vnguis, suspensionem minatur, ac hominem dolosum, & nequam ostendit: & hæc linea arcualis benè disposita in eadem iunctura, in inferiori parte digiti, indicat submersionem in aqua.* Suspendium. Submersio.

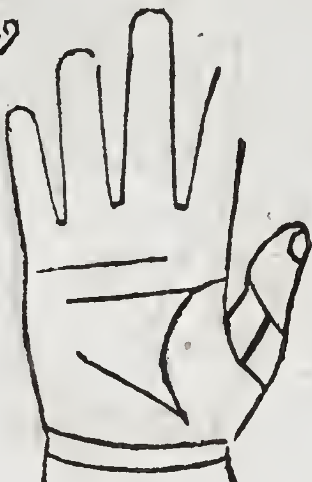
Si præ-

17 *Si prædictæ lineæ non coniungantur, sed propè sint, erit prope suspensionem vel submersionem: Si eadem linea arcualis, quæ est in inferiori parte in vltima iunctura, coniungatur cum illa linea arcuali, quæ est per dorsum digiti in eadem iunctura, suspensionem notat.*

Suspendium.

18 *Si figura circularis, per medium ab alia linea scindatur, iuxta supremā iuncturam, submersionem notat: & si multum sit prope versus vnguem, suspendetur vel strangulabitur: & denotat hominem leprosum, odiosum, furem, & adulterum: si in dorso pollicis iuxta vnguem fuerit linea aut stella, erit luxuriosus valdè: & si fuerit vt crux, matrem aut sororem corrumpet, vt dicunt.*

Submersio. Suspendium. Fur. Lepra.

19 *Si in prima iunctura pollicis sit linea continua sine intersectione, decollatio aut suspendium ab ea dependet.*

Suspendium. Decollatio.

20 *Si sint duæ vel tres lineæ semicirculares, inter primam & secundam iuncturam rubicundæ, indicant, vt prius, suspendium, aut decapitationem, & præcipuè carcerem, si adnexæ sint in fine. Nulla est distinctio inter decapitationem & suspensionem, quia apud autores non distinguuntur: nam in diuersis regionibus diuersificatur genus mortis, prout in Hispania, guttur tantum aperitur sicut pullo ad mortem vsque: in alijs locis integrum caput amputatur: alij proprijs manibus suffocant: alij, vt Angli, telis sagittant. Hîc sufficit secundum regulas, quòd sit offensio capitis ad mortem vsque.*

21 *Si circa vltimam iuncturam pollicis sint lineæ capillares, denotant materiam catarralem exuberare, aut Schynantiam, & similia, dummodo naturalis obseruetur proportio: aliqui dicunt periculum in aquis.*

Schynantia.

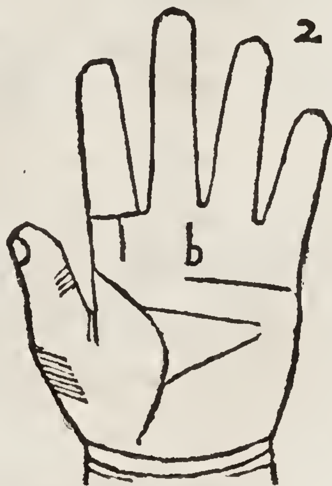
DE MONTE INDICIS, Caput XXI.

M*ONS indicis, qui cum ipso digito sub Iouis dominio est constitutus, quomodocunque lineatus sit, nisi tales lineæ sint capillares, aut ab ipsa radice digitorum versus medium descendentes, aut ad se inuicem valdè sint intersecatæ, semper bonum significant: magis autē si per ipsum montem fuerint rectæ. Ratio est, quia ex huiusmodi lineis significatur planetæ influxus, & licet cum aliquali difficultate obtineatur, tamen semper aliqualem exitum in bonum retinet, aut sæpè: in cuius signum, et si intricatæ ad inuicem sunt, non tamē adeò sunt maledicæ, quoniam aliqualem bonitatem suscipiant.*

Nam

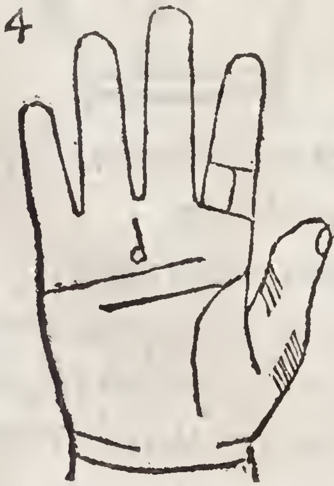
Nam bonitas Iouis, vt aiunt Astrologi, est tanta, vt, nisi impediret aliorũ malicia, qui sub dominio Iouis nasceretur, esset quodãmodo immortalis: Quidam tamen Chyromantici de pollice tantùm tractare voluerunt, aliorũ digitorum lineamenta repudiantes, tanquã inutilia, qui aut neglexerunt, aut fortè ignoranter scripserunt, quòd mirum est, quòd linearum manus diuersitatem non inuestigarunt, vel quare magis in pollice habeant lineas, & signa aliquid ostendere, quàm in alijs digitis: cum vnusquisq; digitorum habeat attributionem sui Planetæ.

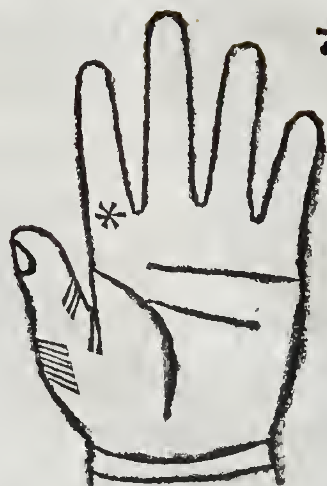
1 *Lineæ intersecatæ ad modum scalæ, & in fine angulariter vnitæ, significant maximum infortunium, & in fine debere succumbi. Ratio est, quia cùm propter talem intersectionem infortunia notantur, et tandem debere succumbi indicant, in cuius signum, in fine ad inuicem reflectuntur, significantes debilitatem influxus ipsius Planetæ, ac caloris naturalis.* 2 *Linea ascendens ab ipsa radice indicis, ad partem superiorem ipsius montis, bonum signat, eò autem magis, quò versus medium montis protendatur. Ratio est, quia in medio cuiuslibet montis, quodcunq; signum reperiatur, siue bonum, siue malum, semper maioris est effectus, etiam virtutis ab ipso planeta datæ.* 3 *Linea aut lineæ aliquæ intercisæ, aut discontinuæ à dorso manus, propè angulum supremum, versus digitum medium semicirculariter extensa, significat exuberantiam malorum humorum ac qualitatis Melancholicæ, & leuiter in febrem* Febris *quartanam, aut Phrenesim incurrere. Ratio est, quia significat caliditatẽ na-* quartana *turæ ac complexionis, sed tamen cum siccitate ac suffocatione calidi naturalis,* Phrenesis. *ab ipsa frigiditate, siue etiam humiditate qualificatiua: in cuius signum ab ipso primo principio caloris naturalis ad Saturnum, tales lineæ siue linea circumflectitur: imò vt quidam dicunt & benè, à Saturno oriuntur lineæ versus angulum supremum, vel circa.*

4 *Linea notabilis recta, benè colorata, orta ex radice indicis, tendens vsque ad mediam iuncturam, aut circa, significat audaciam, & honores: Et si fuerint duæ lineæ, et fortiter scindant digitum, matrem suam talis violabit, vt dicunt.*

5 *Quædam paruæ lineæ ortæ à radice indicis, tendentes trãsuersim per digitum, quasi ad superius versus dorsum digiti, significant Cholericum cum suis conditionibus: & si tales lineæ tendãt ad inferius arcualis, significant Melancholicum cum suis conditionibus. Si hæ lineæ oriantur ex latere indicis, et tendant rectè, æquè distantes ad illud latus, significant Sanguineum cum suis conditionibus: & si quædam illarum linearum vadant ad superius, quædam inferius, signum est phlegmatici cum suis conditionibus.*

Cholericus. Melancholicus. Sanguineus. Phlegmaticus.

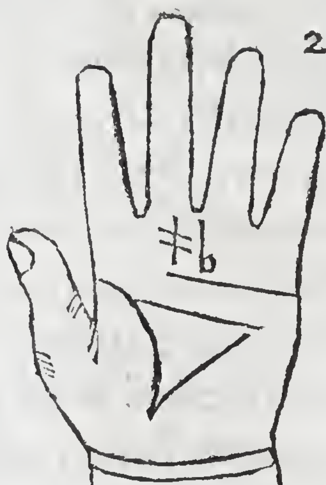
6 *Crux in hoc digito, significat adulterium.*

7 *Figura stellæ supra dorsum istius digiti, luxuriosum demonstrat, & fortè ad aliquod beneficium & honorem peruenire causa mulierum.*

DE MONTE MEDII ET IPSIVS signis, eiusq; digito, Caput XXII.

MONS Saturni, dicitur mons medij, qui in simul cum ipso digito sub Saturni dominio constituitur, qui intersecationes transuersales non benè fert.

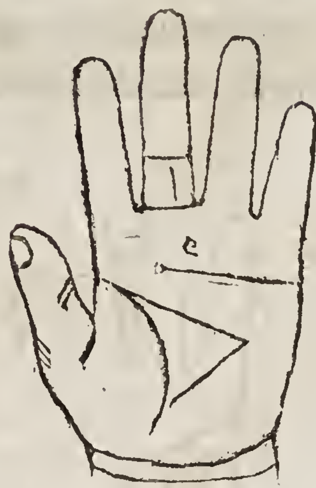
1 *Mons Saturni vnica tantùm linea scissus esse debet: nam si pluribus lineis diuidatur, magnam in acquirendis diuitijs difficultatem ostendit.*

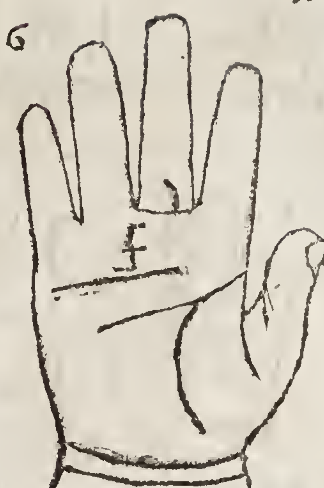
2 *Transuersaliter intersecatus, impedimentum aut infortunium notat.*

3 *Transuersaliter paruæ lineæ, à prima iunctura scindentes digitum, complexionem & conditionem tutam confirmant: sicut de indice dictum est, id ipsum intelligitur de medico & auriculari, si in illis duobus digitis tales reperiantur lineæ.*

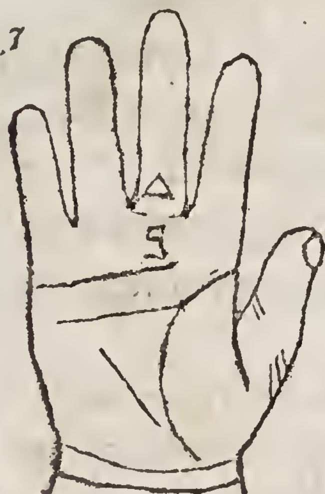
Quæ-

4 *Quædam linea ad pedem digiti, Martialem hominem, & idoneum dominum dicit.*

5 *Quædam linea notabilis in medio digiti, prosperitatem in armis & rebus bellicis negat.*

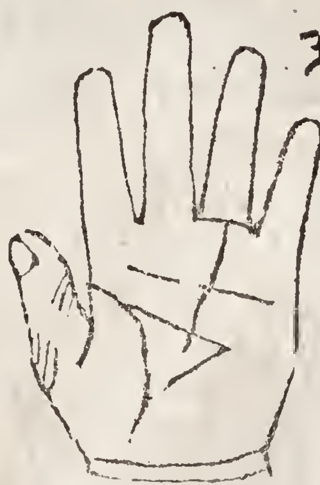
6 *Quædam linea obliqua, bonorum fortunæ perditionem notat: si fuerit miles, in milicia procumbet.*

7 *Quidam triangulus malè formatus in hoc digito, infortunium, & semper deteriorem fore, & peiorem demonstrat hominem.*

DE MONTE ANNVLARIS SIVE medici, ipsiusque signis & digito, Caput XXIII.

1 *Mons annularis cum ipso digito dominio Solis subijcitur, & iste mons debet esse solummodò per longum, & non multitudine linearum confundi, sed duabus ornari: siccine notat, hominem legalem, ingeniosum, amabilem, familiarem nobilium, ac beneuolum. Ratio est, quia significat bonitatem influxus planetæ, ac vigorositatem caloris naturalis.*

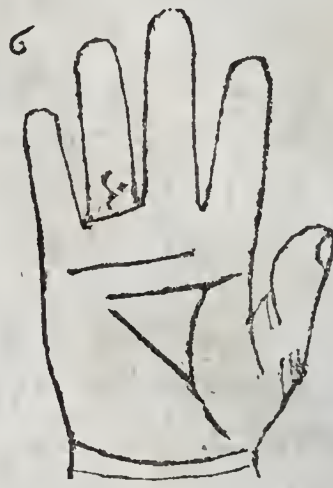
2 *Pluribus lineis abundans, naturæ notat siccitatem, caliditatemque: vnde & cerebri volubilitatem, ac hominem vaniglorio sum.*

3 *Linea quædam recta orta in triangulo, ascendens ad montem, ac in digitum, significat amicitiam dominorum, ac nobiliũ, et præcipuè Martialium, et*

similium. Ratio est, quia significat maximã caliditatem ac humiditatem permixtam: in cuius signum à Martis dominio ortum assumit, siue circa.

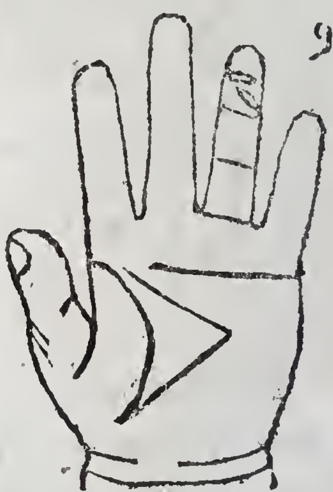
4 *Linea intercisa, aut discontinua, vel reflexa in principio, impedimentum notat: Et si in ipso digito lineæ rectæ ascendant, eò amplius, bonam fortunam pollicentur eadem ratione: si autem è contra, contrarium notant.*

5 *Figura circularis in monte annularis, amicitiam & dignitatem notat. Si autem inueniatur aliqua figura semicircularis, maximam contrarietatem, & infortunium notat.*

6 *Duæ lineæ semicirculares ad inuicem cathenatæ, in digito annulari, aut iuxta aliquam rectam lineam oppositæ hinc inde, significant offensionem ab animali domestico. Ratio est, quia propter talem contrarietatem, significãt infortunium ab aliquo cui fides adhibetur, qui tamen vnquam ex sua natura rectè aut veridicè amauit: quæ omnia non nisi de animalibus compræhendi possunt, quæ tantummodò suo proprio commodo amant, sicque (experientia teste) habitum est. Si autem solùm aliqua linea tortuosa inuenitur, significat proditionem ab amico, propter aliquam offensionem illatam, aut propter ingratitudinem illius.*

7 *Linea quædam recta, benè colorata, orta à radice medici, extensa per medietatem digiti, sapientem & subtilem hominem demonstrat, gratiosum, & magnanimum: & si ibi duæ tales lineæ fuerint, fortius denotant: & si talis linea secetur, & à quibusdam alijs destruatur, vulnera plurima minantur.*

8 *Linea quædam semicircularis grossa, in hoc loco, pessimum debitorem, malè morigeratum, infœlicem, & animæ suæ malum denotat: & si talis linea reperia-*

reperiatur sub radice digiti, in monte eius, digitum ascendendo, per industriam suam euitabit læsiones & damna. Idem fit in omnibus digitis.

9 *Quædam lineæ similes crepatiuis, aut quædam crepaturæ super vltimam iuncturam huius digiti, & in interiori parte, vbi potissimè vigeat tactus, passionem naturæ, aut debilitatem, aut destructionem significant: Et hoc generaliter in omnibus digitis, cùm ibi locus debeat esse purissimus & lenis.*

Notandum de annulari.

Linea præfata extensa ad radicem digiti, & si sit in diametro digiti, arguit dignitates seculares: Et si sunt duæ, & subiectum sit præparatum, denotat augmentum regni & dominium. Aliqui vocant eam lineam, lineam Solarem, diuitiarum & magisterij, & denotat septem artes liberales, præsertim Philosophiam diuersarum artium indagatorem, & optimam in ipsis artibus inducit dispositionem, & si sequitur proportio, denotat diuitias apud principes vel reges: si est impedita, aut glomerata à pluribus lineis, fugiatur dominium principis: quia finis est detestabilis, vt si impeditur ab vna linea, et impediens sit minus fortis, aut ab infamia aut periculo, & quot sunt lineæ, tot sunt impedimẽta, & est cœleste munus, in quorũ manibus talis linea est fortunata.

DE MONTE AVRICVLARIS, ET IPSIVS signis, & digito, Caput XXIIII.

M*ONS auricularis & eius digitus, sub Mercurij dominio est constitutus: debet esse non multum lineatus, neque in longum, neq; per transuersum, sed ipse tantùm digitus per longum pluribus lineis signatus, indicat bonitatem naturæ, complexionis, & Planetæ. Ratio est, quia ex longitudine & continuitate linearum, cognoscitur virtus caloris naturalis, & vigorositatis Planetæ: si autem transuersaliter esset lineatus, impedimentum notaret.*

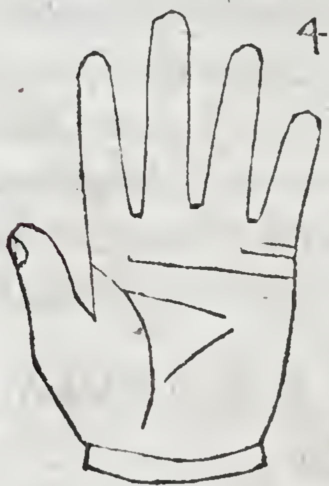

1 *Mons multum lineatus, hominem notat iniquum, malignum, callidum, & astutum. Ratio est, quia significat intensionem vehementissimam influxus talis Planetæ, & magis ad malum quàm ad bonum propter siccitatem significatam per talem multiplicationem linearum.*

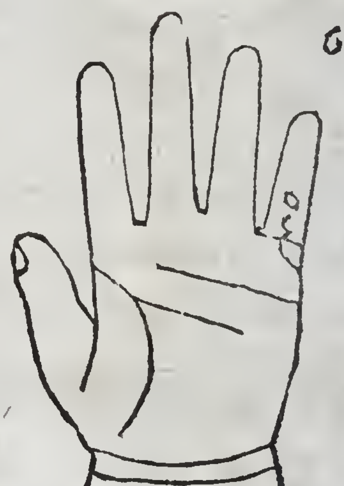
2 *Linea tortuosa, ascendens ab inferiori parte montis, in superiorem partem primæ iuncturæ, ac per ipsam iuncturam ascendẽs, significat ex sua astutia ac inge-*

ingeniositate aliorum astutias & malignitates superare. Ratio est quia significat impedimentum aliquorum malorum effectuum Mercurij, cum prosperitate planetæ: in cuius signum linea scindit montem, quasi ex transuerso, & demum directè per digitum ascendit: hoc ipsum censendum est de omnibus alijs digitis.

3 *Circa mensalem in ipso monte, versus montem annularis, lineæ in modum stellæ, indicant bonum, mulierum causa, aut mulieris, sed tamen ab eis aut illarum causa, damnũ pati et infamiam, et eò magis, quò elongantur ab ipso monte annulari, & montẽ auricularis possident. Ratio est, quia significãt bonitatem Mercurij, gaudium & delectationem promittentis, cum Solis fauore, cum aliquali tamen astutia ac calliditate propter impedimenta contingentia.*

4 *Lineæ rectæ & apparentes ab extera parte, in ipso monte ascendentes, significant consecutionem rei optatæ, cum gaudio & delectatione coitus: vnde etiam amicos aut vxores portendunt. Et si duplicatæ sint in fine, rixa sequitur, & si duplicatæ & in fine simul iunctæ, simul duas vxores aut amicas protendunt.*

5 *Lineæ cicatricibus similes, non apertæ, sed obscuræ, leues, inordinatos, & fures demonstrant.*

6 *Quædam linea in hoc digito obscura & profunda, respiciens ad inferiorem partem sui descendendo, vitiosum, furem demonstrat: Et si talis linea respiciat superius versus medicum, si talis non furatur, verberabitur propter suspicionem: & si talis linea sit rotunda vel circularis aliquantulum, vtilem furem, sed à furto abstinentem ostendit.*

Lineæ

7 *Linea valdè groſſa, ita quòd non videatur linea, ſed quædam inciſio, vel longa fouea ad radicem digiti, fatuum & furem oſtendit, idipſum indicarent duæ lineæ in modum crucis.*

8 *Linea in radice digiti, & altera ſe vlterius extendens ad ſecundam iunčturam, nobilitatem ingenij in diuerſis facultatibus applicati, præſertim quando tuberculum eſt clarum cum lineis nitidis.*

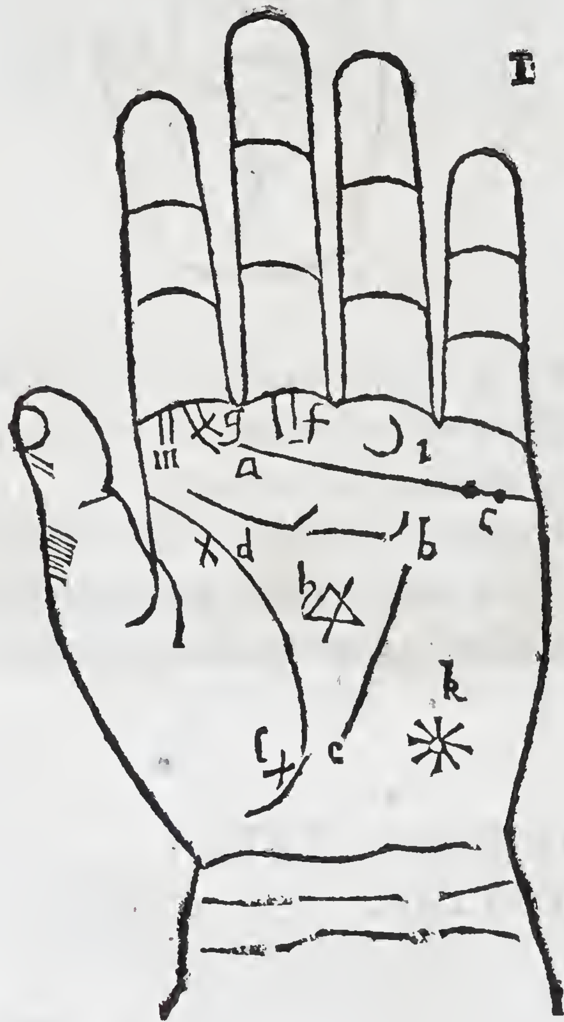
9 *Quotquot erunt lineæ inter primam & ſecundam iunčturam huius digiti, tot erunt filij: ſi ſint tortuoſæ, filiæ: ſi impeditæ ſint, nullus erit filius, nec filia: Si erunt paruæ, non viuent: ſi longæ, permanebunt omnes.*

10 *Quotquot erunt lineæ inter auricularem & ſolarem, tot læſiones in manu magna denotant, ſcilicet quãdo ſunt in fine pulpæ: ſi circa principium digitorum, & ſimiliter in pede magno, quot ſunt lineæ inter medium & medicum, regula eſt infallibilis.*

Abſolutiſsimæ Chyromantiæ Ioannis Taiſnier Hannonii Libri tertii finis.

ABSO-

ABSOLVTISSIMAE CHYROMANTIAE IOANNIS TAISNIER HANnonii V. I. Doctoris, Poetæ Laureati, Musici excellentissimi, Liber quartus, in quo generalis linearum omnium descriptio, & earum significationes inseruntur Alphabeticis literis ad faciliorem distinctionem notatæ, in sexaginta magnis figuris.

A Mensalis ad medium sine ramis finiens, hominem in periculo mortis sua negligentia laborantem notat.

B Naturalis flexa versus mensalem, circa medium, sanguinis effusionem cum vitæ periculo notat: Item, si ramum versus mensalem protenderet, etiam periculum mortis subitaneæ notat.

C Lineæ aliquæ in mensali, sub auriculari, notant renum passiones, aut matricis in muliere.

D Vitalis à naturali in angulo notabiliter distans, & spacium sit sine lineis, hominem notat crudelem.

E Linea hepatis distans à vitali, hominem stultum, prodigum, & mēdacem.

F Lineæ extensæ à radice medij, versus mensalem, labores, afflictiones, & depræssiones notant.

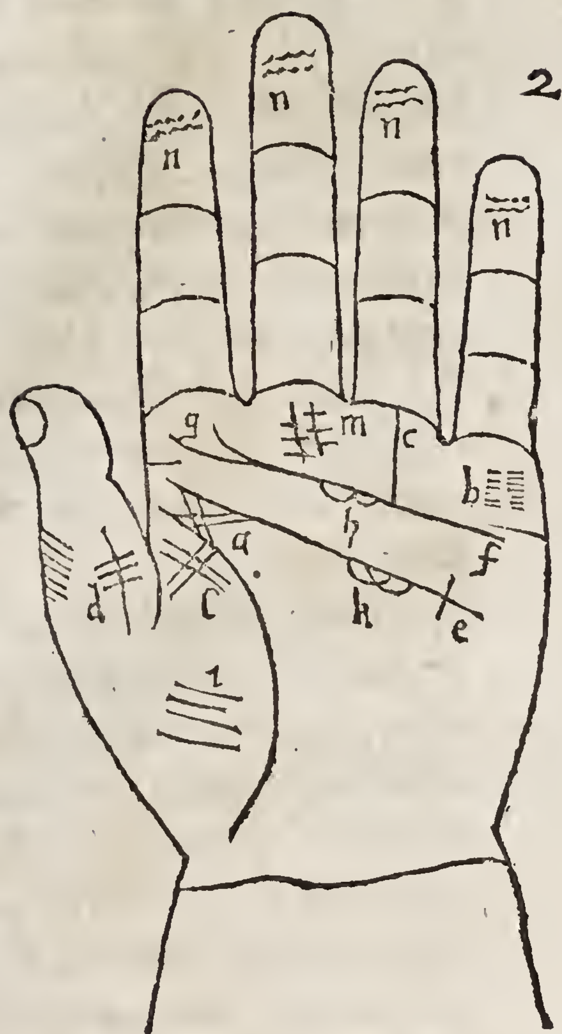
G Linulæ à radice indicis, versus partem inferiorem, tot vulnera in capite notant: & si intercisæ fuerint, bonum clericale, aut à clericis habere.

H Triangulus in angulo sinistro, intercisus ab vna linea, percussionem patris, aut matris notat.

I Figura quasi semicircularis in monte annulari, hominem notat ingratum, & prædonem, & eò magis, quò auricularem aspicit.

K Stella in monte manus, diuitias notat. L Crux in fine vitalis ex quacunq; parte sit, bonum finem notat: Si autē in principio, amißionē substantiæ aut dignitatis. M Linulæ rectæ ascendētes à radice indicis, versus montem, vulnera in capite, sed si radicem attingant, aliter bona ecclesiastica notant.

A Vita-

A Vitalis angulum nō constituens cum naturali, sed disiunctæ sint, & iunctæ duabus lineis in modum crucis, notant hominem suæ liberalitatis pœnitere, eò quòd sensu deficiat: Et si fuerint intersectæ ab alijs duabus, inuidiari & opprimi notat ab inimicis magis aut minus, secundum proportionem.

B Signa confusa & malè apparentia in monte auriculari, significant proditorem, furem, falsificatorem, eò magis quò profundiora fuerint.

C Linea recta à mensali ad annularem, notat bonum ingenium: Si intercisa, impedimentum, & eò magis, quò linea intersecans fuerit grossior.

D Aliquæ lineæ in prima iunctura pollicis, per transuersum à dorso ad inferius, signant parentelam magnam aut paruam, prout proportio linearum ostendit, signant incestum.

E Linea euidens & clara in fine naturalis, diuidens eam in modum crucis, sacrilegum notat.

F Mensalis discontinua, deficiente linea hepatis, aut malè apparente, impotentiam generandi notat, nisi habens fuerit naturæ sanguineæ.

G Mensalis bifurcata versus indicem & medium, significat hominem duplici facie, & volubilem capite: Si autem rami ambo ascenderint versus indicem, notant labores & dolores.

H Linulæ semicirculares, infirmitatem renum, in mulieribus debilitatem fœtus.

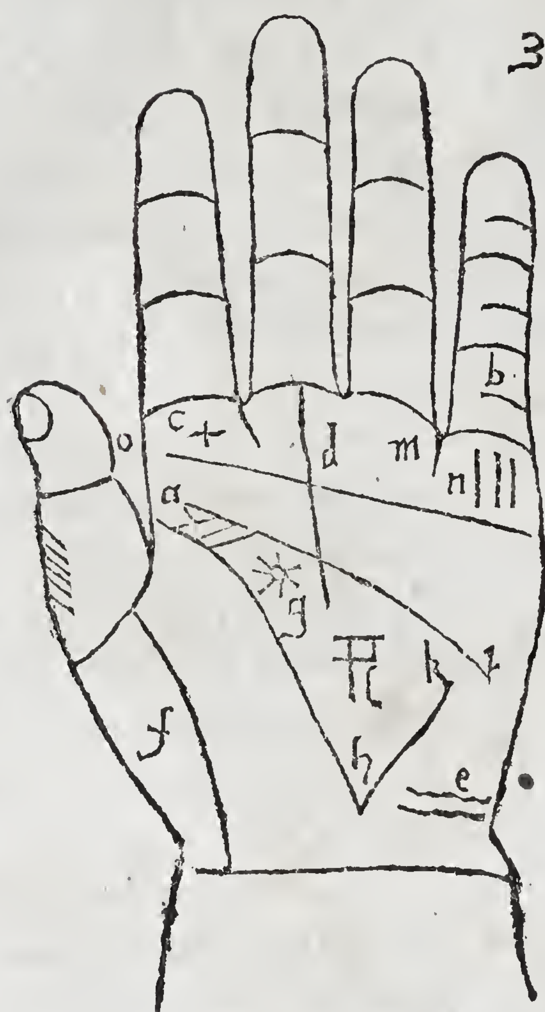
I Lineæ in monte pollicis multum grossæ & inordinatæ, significant hominem ingratum.

K Linea semicircularis super naturalem, litem ecclesiasticam notant, aut cum ecclesiasticis personis.

L Lineæ rectæ in turberculo Veneris, tot Matrimonia notant: & si intercisæ sint, vxorem non ducere, sed clericari notant.

M Lineæ in monte medij, versus partem inferiorem tendentes, & valdè intercisæ, interruptæ, dolorem cholericum.

N Lineæ tortuosæ in vltima iunctura digitorum, submersionem notant.

A Angulus ſupremus non coniunctus, vnitus autem duabus aut tribus lineis, hominem cum propinquis diſſidere, & fortè exulari, et ſi quædam earum interſecantur, exulari vulnerum aut occiſionis cauſa.

B Talia ſigna in auriculari, ſignificant vulnera, inſtrumentis à longinquo offendentibus.

C Crux aliqualiter parua, & benè formata in monte indicis, ſignificat dignitatem: Si autem magna, aut nimium extenſa in ramis, ſignificat honorem artis: ſed linea ſicut ſtella, dignitatem cum magnis curis & laboribus cum periculo vitæ: conſideretur ſtatus & ars ferentis.

D Linea à concauo ad medium intrans per radicem in primam iuncturam, carceres notat, & ſi in fine nigra fuerit, tormenta patietur: ſi ad ſecundam iuncturam extendatur, vita priuabitur.

E Talia ſigna montem manus aſcendentia, ſubmerſionem minantur.

F Linea à brachio per montem pollicis in digitum tendens, ſignificat defraudari à parentibus: ſi ſubitò ibi tetenderit, eò peius: & ſi plures fuerint, pluries decipietur.

G Lineæ in triãgulo vt ſtella, ſignificant hæredẽ domus ſuæ, & affinitatis.

H Angulus dexter longus in monte manus verſus raſcettam, ſubmerſionem notat.

I Naturalis inclinata aliqualiter in monte, verſus raſcettam, hominem honore dignum notat.

K Angulus ſiniſter non vnitus, debilitatem capitis ſignificat, & mentis leuitatem.

L Tale ſignum in triangulo, ſtultitiam naturalem, in mulieribus autẽ laſciuiam maximam notat.

M Linea groſſa & longa inter auricularem & annularem, & inter medium & indicem, mortem ex partu indicat.

N Lineæ ordinatæ in monte auriculari, hominem expertum, & ad omnia idoneum notant.

O Menſalis elongata vltra medietatem indicis montis, hominem crudelem, & homicidiarium notat: & ſi fuerit ſine ramis, miſeram vitam finiet.

Menſa-

A Menſalis diuiſa circa finem & diametraliter extendens ramum ad indicem, ſignificat amatorem puerorum, & ſi mulierum vſu præpoſtero, & ſi fuerit cum punctura rubra, continentiam dicit.

B Duæ lineæ per tranſuerſum, brachium ſcindentes, ſignificant bonum ex alterius morte, & ſi fuerint quatuor, vitam L X X X. annorum.

C Talis figura in menſali, in oppoſito auricularis, ſignificat amatorem puerorum, & etiam patientem, & ſi in pluribus locis inueniatur, inceſtum.

D Vitalis pluribus locis declinans verſus montem, veluti tortuoſa, ſignificat offenſionem ignis, aut rei ignitæ.

E Naturalis vnita in puncto cum vitali, ſignificat hominem ſtudioſum.

F Linea obtuſa, aut malè apparens, & rubra, ſecans lineam hepatis, ſignificat proximam infirmitatem.

G Figura circularis in fine naturalis, ſignificat amiſſionē vnius oculi in illa parte, in cuius manu reſpondenti reperitur: Si in vtraque manu reperiatur vtriuſq; oculi priuationem notat.

H Talis figura in angulo ſupremo, notat hæreditatem cauſa mulierum.

I Linea à concauo tendens in medium, interciſa quibuſdam linulis, vulnera ſignificat: Si groſſa, in capite: ſi rubra, in pectore: ſi ſubtilis, in reliquis partib.

K Tale ſignum in monte auriculari, mulierem luxurioſam ſignificat, & proprij honoris negligentem.

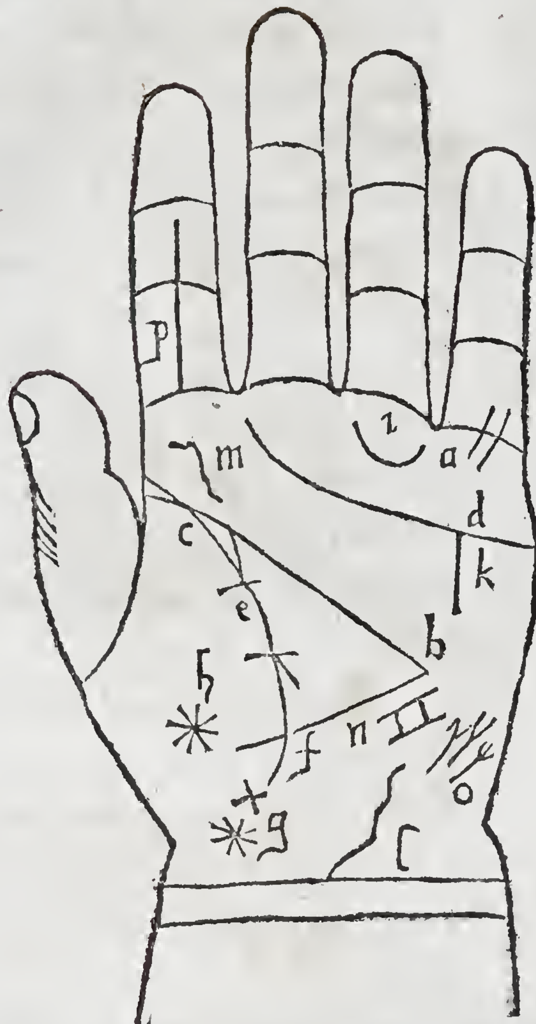
L Linea ſemicircularis apud menſalem, ſignificat homicidiarium conſanguineorum.

M Linea aſcendens à monte manus, verſus brachium, hominem notat fidelem, & hobere infideles amicos: ſimiliter ſi per montem verſus concauum inclinetur.

N Menſalis interciſa in oppoſito annularis, ſignificat tribulari per magnos magnates.

O Tale ſignum in monte indicis, ſignificat hominem pati perſecutiones per clericales perſonas.

P Quatuor lineæ æquè diſtantes à dorſo pollicis, montem ipſius intrantes, ſignificāt bonum ex bonis aliorū, et ſi in fine montis in 1.ª ætate, ſi ad radicem digiti, in 2. Si tātùm tres fuerint, minuitur ſignificatū, ſi tātùm duæ, eò magis.

A Tale signum in monte auricularis, ad primã iuncturam, lasciuiam notat.

B Angulus sinister, largus et acutus versus percussionem manus, submersionem notat.

C Vitalis bifurcata, versus naturalem, significat hominem fidelem, amabilem, & bonæ indolis.

D Mensalis discontinua in principio, & subtilis, vel continua & grossa versus finem, terminans q; inter indicem & medium, significat hominem superari ab inimicis: Si autem fuerit grossa in principio, & reliqua pars subtilis, contrarium notat: & si multum extensa fuerit, vulnera notat.

E Ramusculi à linea vitæ, versus rascettam, & montem manus, linulæ intersecantes ipsam vitalem, quotquot sunt, totidem infirmitates erunt.

F Linea hepatis secans vitalem, versus montem, longitudinem vitæ significat, & hominem Martialem.

G Linulæ veluti stellæ in monte pollicis, in fine vitalis, significant diffamationem, per mulieres tamen euadet.

H Stella in monte pollicis, infamiam notat ex habito desideratóque concubitu.

I Figura semicircularis in monte annulari, significat homicidiarium propinquorum, hominem iniquum & astutum, multa pericula euasurum.

K Linea à mensali versus montem manus, significat occisorem patris, aut parentum, vel saltem percussorem.

L Linea à brachio montẽ manus ascendens, carceres causa propria notat.

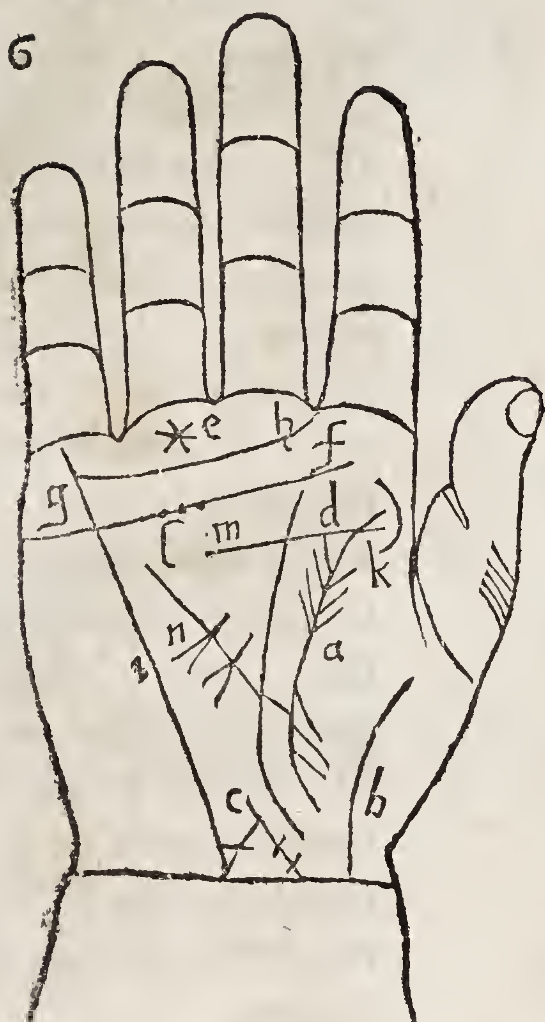
M Linea tortuosa à naturali, circa angulum supremum ad indicem tendens, bilinguem & murmuratorem notat.

N Tale signum in monte manus, significat hominem occidi à proprijs parentibus, aut consanguineis.

O Lineæ capillares in monte manus versus percussionem, significant congregationem nummorum.

P Sola linea in radice indicis versus secundam iuncturam, significat audaciam, & animi probitatem.

Linea

A Linea vitalis emittens aliquos ramos versus montē in fine, amißionem notat ſubſtantiæ: ſi autem fuerint in principio, diuitias notant: & ſi in principio ex vtraque parte, diuitias cum dignitatibus.

B Linea à brachio propè vitalē tendens, in monte pollicis, hominem oſtentat magnanimum.

C Lineæ à brachio, per raſcettam, ad palmam disiunctæ in principio, in fine autem iunctæ, aut intercisæ, hominē notant in patria moriturum: et ſi multum interciſæ fuerint, erit fortè à caſu.

D Saturnina à brachio ad indicem, ſignificat longam peregrinationem: ſi autem tantùm apparuerit in principio & fine, ſignificat cauſam aut opinionem maximam, ſine effectu.

E Stella in monte annulari benè formata, ſignificat augmentum in melius amicorum gratia.

F Menſalis ad indicem ſine ramis perueniens, hominem infortunatum, & percußione moriturum ſignificat.

G Parua foſſula in menſali, in oppoſito auricularis, infirmitatem genitalium, & pediconem notat.

H Linea inter indicem & medium, ad montem auricularis, hominem crudelem, iram impetuoſam, ſed breuem.

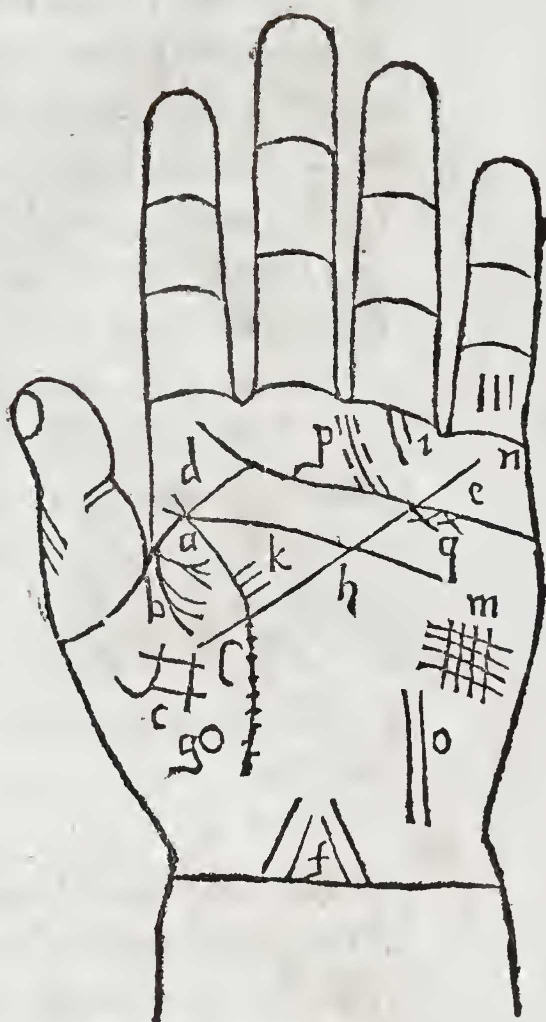
I Linea à raſcetta ad auricularem per montem manus, murmuratorem, & ſuſurrum ſignificat: & ſi duæ fuerint, fortunatum cum prælatis oſtendunt.

K Linea ſemicircularis in angulo ſupremo, digitos reſpiciens, notat turbatorem propriæ domus.

L Puncta rubra, ordinata veluti acu formata in mēſali, etiā ſolæ puncturæ ordinatæ, ſignificant continentiam ſi extra menſalē apparent: quia ſecùs non viderentur.

M Linea naturalis non exiens concauum manus, hominem auarum, & animo ruſticum notat.

N Lineæ capillares interſecantes lineā hepatis, ſignificant infirmitates hepatis vel ſtomachi.

A Vitalis grossa in principio, hominem Martialem, & sanguinis effusorem notat.

B Lineæ intra vitalem & pollicem, à prima iunctura pollicis, quasi à dorso manus versus vitalem, significãt tempus quo quis Venerea exercere cœpit: & primo loco versus vitalem, anni 15. vsque ad tempus proportionis notantur.

C Tale signum in monte pollicis, significat effusorem sanguinis propinquorum.

D Mensalis bifurcata, extendens ramum ad indicem, et alium ad pollicem, hominẽ fortunatum, liberalem, amabilem præsagit.

E Lineæ circulares in naturali, tot homicidia notant, atque sunt: si non fuerint perfectæ, vulnera tantùm notant in prima, secunda, aut tertia ætate.

F Lineæ à brachio ad rascettam non coniunctæ in fine, sed se inuicem aspicientes obliquè, significat habitaturum extra patriam, & fortè mori, & quo remotius à principio distent, eò remotius habitabit.

G Figura circularis circa vitalem, amißionem vnius oculi, si duæ, duorum notant.

H Linea à monte pollicis secans vitalem & naturalem, ad auricularem tendens, significat mortem, capitis vulnere aut percußione: & si fuerit flexa versus montem, aut disiuncta, aut valdè intercisa, liberabitur à morte.

I Lineæ tortuosæ, à radice annularis, per montem ipsius, significant vulnera in renibus.

K Rami aut curtæ lineæ, à vitali versus concauum manus, significãt hominem iracundum, & bestialem.

L Puncta inordinata super vitalem, significãt hominem contentiosum, & mulierum sanguinis fusorem.

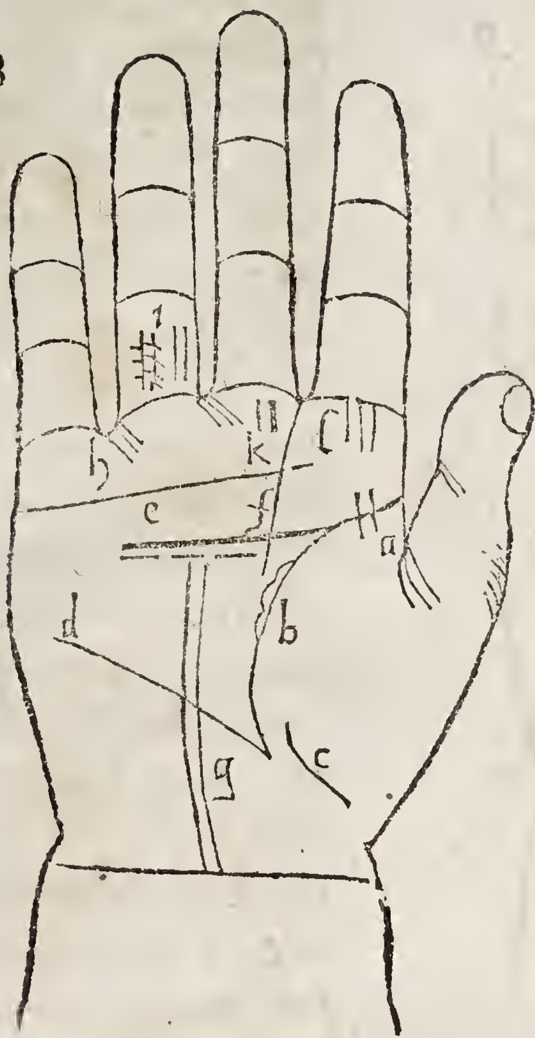
M Talia signa in monte manus, submersionem notant.

N Lineæ rectæ in prima iunctura auricularis, tot filios indicant: si tortuosæ sint, filias.

O Duæ lineæ in monte manus, aut tres per longum, bonum euenturum post malum notant.

Lineæ par-

8

A Lineæ paruæ & claræ, intersecantes vitalis principium, quotquot sunt, tot filios aut filias indicãt.

B Vitalis tortuosa versus naturalem, hominẽ designat luxuriosum, animique peruersi.

C Linea quasi cadens à monte pollicis in fine vitalis, hominẽ iniquum et subdolum notat.

D Linea hepatis elongata versus percussionem manus, breuem vitam notat.

E Naturalis grossa & profunda, & si linulæ quædam ipsam comitentur, hominem cum matre dissidere, & forté sequi sanguinis effusionem notat.

F Linea à concauo manus inter indicem & medium cadens, notat ex capitis vulnere mori: sed si talis linea à vitali esset intercisa, à morte liberaretur.

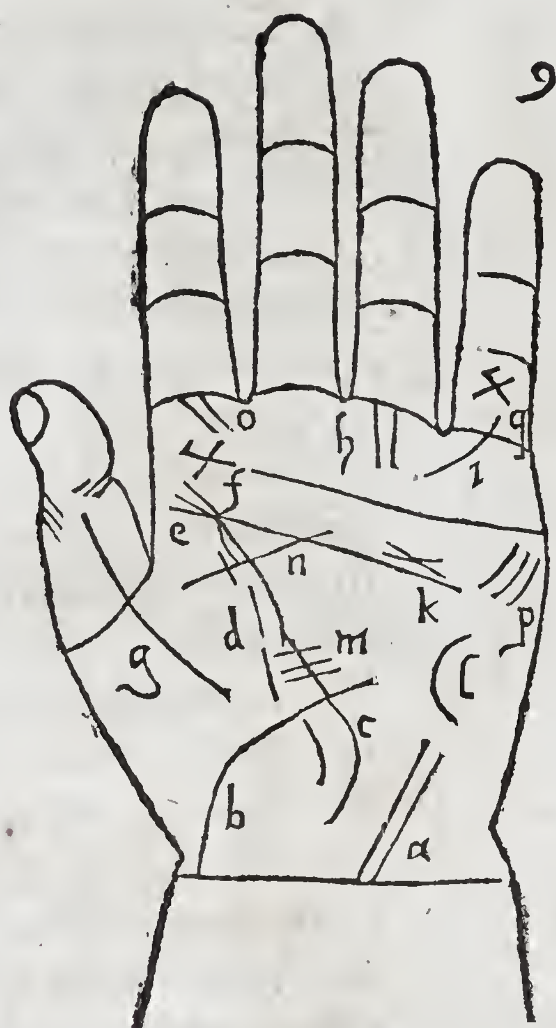
G Lineæ rectæ à brachio ad naturalem, etiam ad vitalem, significant peregrinationem cum lucro, aut nauigationem.

H Linea inter auricularem & annularem, à radice digitorum, notat vulnera in pede: si autem inter annularem & medium, in brachio, & quando superius aspicit: si sit inter medium & indicem, humeros notat.

I Lineæ rectæ & integræ in prima iunctura annularis, bonitatem ingenij notant: si intercisæ fuerint, vulnera in coxis.

K Lineæ rectæ & grossæ in monte medij, vitam quietam significant: & si intercisæ fuerint, labores & angustias: similiter si fuerint subtiles.

L Duæ aut tres lineæ à radice indicis vsque ad medium montis, significant hominem fortunari cum magnatibus: & quantò sunt longiores, tantò magnates erunt potentiores.

A Lineæ à brachio ad montem manus per raſcettā, ſignificāt nauigationes: & quando ſunt verſus concauū, erunt cū lucro: ſin aūt contrà, contrarium: & ſi multum extendantur per montem, ſignificant in locis Maritimis moriturum.

B Linea deſcendens à brachio, ſcindens vitalem, amiſſionem charæ amicæ notat.

C Vitalis multum inclinata verſus montē manus, circa finem ad raſcettam, longitudinem vitæ commonſtrat.

D Soror vitalis pluribus in locis diuiſa, & duplicata, luxurioſum notat, & pediconē ſuimet: ſi autem tantùm diuiſa fuerit, minuit maliciam.

E Linula apud angulum ſupremum, in principio vitalis, tangens vitalem & naturalem, hominem maleficiari, aut venenari, aut etiam ab animali venenoſo offendi.

F Tale ſignum in monte indicis, vitam notat miſeram, & cerebrum debile.

G Linea à monte pollicis fortiter ipſum pollicem intrans, ſignificat inceſtum, aut ſolam voluntatem, id eſt, amorem.

H Binæ lineæ à radice annularis per montem ipſius, ſignificāt hominem ſapientem, & honore dignum.

I Linea à radice auricularis verſus montem, hominem notat damna paſſurum ſuſpicione furti.

K Linulæ apud finem naturalis, ſignificant vulnera: & ſi coniunctæ ſint, ferro fient.

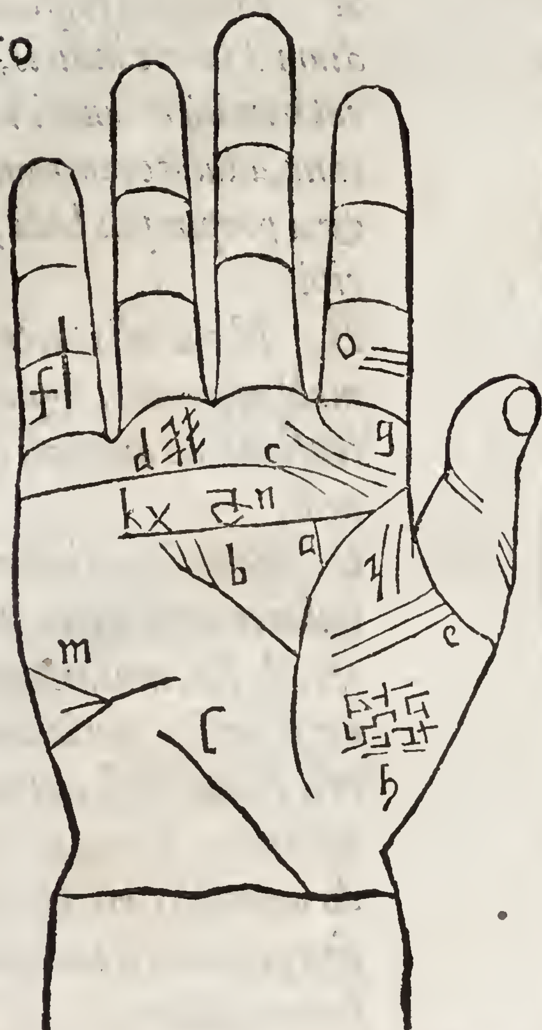
L Tale ſignum in monte manus, ſignificat effuſionem ſanguinis ſuorum conſanguineorum.

M Lineæ ſubtiles à monte ſcindentes vitalem, vulnera notant, aut percuſſiones in capite.

N Linea à monte pollicis ſcindens vitalem & naturalem, vulnera ferro infligenda à longinquo notat.

O Lineæ à radice indicis inferius inclinatæ, tot vulnera capitis oſtendunt. aut colli & melius. P Lineæ apud menſalem ex percuſſione manus aſcendentes, verſus montem, Podagram notant. Q Tale ſignum in prima iunctura auricularis, ſignificat furem, fatuum quoque.

Vitalis bi-

A Vitalis bifurcata versus naturalem, significat hominem fidelem, amabilẽ, & boni capitis.

B Linea à vitali ad naturalem, vulnere periculum mortis indicat: & si talis linea propè naturalẽ ramusculos extendit, aut si bifurcata erit, vulnus à longinquo armis infligendum notat.

C Mensalis extendens ramos versus naturalem, significat hominẽ incredulum, & loquacem.

D Lineæ rectæ à mensali ad annularem, bonitatem ingenij indicant, & scientiarum indagatorem: si autem intercisæ fuerint, impedimentum notant: si autem linulæ peruenerint non scindentes, impedimentum erit nullum.

E Lineæ longæ & profundæ à radice pollicis per montem versus vitalem, tot vxores, aut earum loco amasias, & viros pro mulieribus: & si intercisæ fuerint, significant illos vel illas non veridicè amare, vel amari.

F Linea à radice auricularis secundam intrans iuncturam, & continua, bonitatem ingenij indicat.

G Lineæ descendentes à monte indicis, ad radicem medij, significant infirmitatem febrilem acutam ex Cholera, et quantò acutiores fuerint in fine, tantò peiorem notant.

H Lineæ inordinatæ in monte pollicis, significant mendacem, luxuriosumque.

I Lineæ à radice pollicis versus indicem & vitalem, vaniglorioſum denotant.

K Crux parua sub naturali in opposito medij aut annularis, breuem vitam notat, & eò magis quò profundior sit.

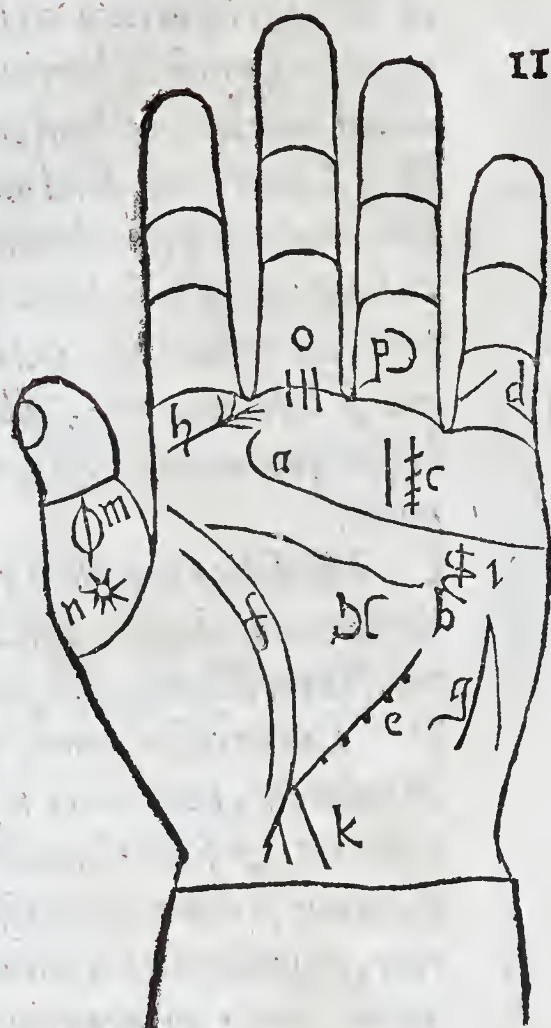
L Linea à monte manus per rascettam ad brachium, significat hominem semper debitorem, & litigiosum.

M Lineæ à percussione manus versus montem concurrentes ex aduerso, et in fine iunctæ, significant casum ex præcipitio, & quantò acutiorem angulum constituunt, tantò peius: & si quædam quasi per medium angulum secuerit, iuuabitur.

N Tale signum in quadrangulo, sanguinis notat effusionem.

O Lineæ scindentes indicem per transuersum, in prima iunctura à superiori ad inferius, Cholericum notant.

V Mensa-

A Mensalis respiciens medium à latere indicis, significat hominem iuuari varia fortuna, adulatorem tamen esse, & à propinquis lædi, & decipi.

B Naturalis tortuosa, & malè apparens, significat offensionẽ ab animali quadrupede.

C Binæ lineæ in monte annularis, & si altera illarũ intercisa sit, mutationẽ status, & si melior fuerit intercisa, erit in pœnis: si autem peior, in melius, & maximè quando naturalis est bifurcata in fine, et non est inclinata versus mensalem.

D Lineæ curtæ & grossæ in prima iunctura auricularis, per transuersum ad superius, furem significant, & hoc si quando à dorso incipiant in ipsum digitum hinc inde.

E Puncturæ in linea hepatis, significant duritiem ventris et costarum.

F Soror vitalis in monte, integra & continua, luxuriam nefandam significat, & diuitias.

G Binæ lineæ concurrentes, quasi ex transuerso circa percussionem manus, significant ex improuiso mori.

H Lineæ à monte indicis versus medium, & si in fine ramos extendant, Apoplexiam notant.

I Tale signum in quadrangulo in fine naturalis, superbiam & ambitionem notat, & hominem iniquum.

K Vitalis bifurcata in fine, significat hominem ambulaturum duo climata antequam bonum habeat: & si trifurcata, tria climata, & fortè post annos triginta.

L Tale signum in triangulo, significat hæreditatem.

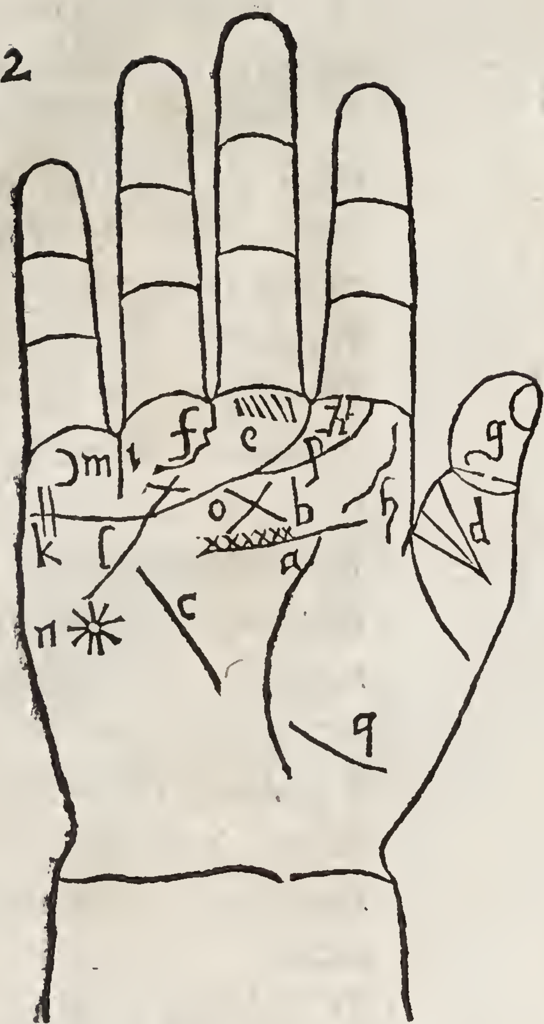
M Tale signum supra dorsum pollicis, significat submersionem.

N Linea velut stella in dorso pollicis, significat bonum causa mulierum, citius aut tardius, secundum diuisionem ipsius digiti: & si in monte in fine, in prima ætate, si versus pollicem, in secunda, si in ipso, in tertia.

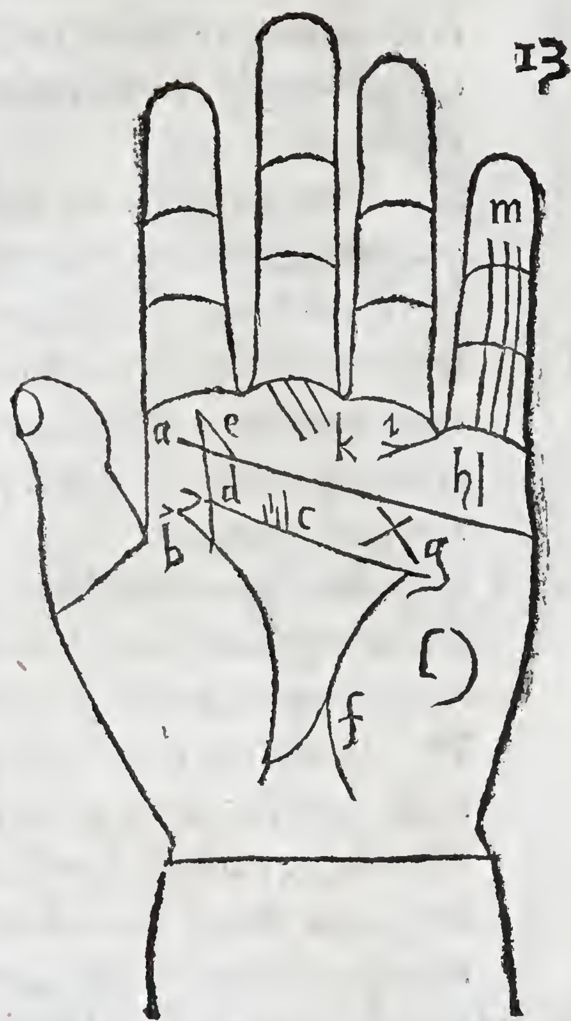
O Lineæ scindentes radicem medij, significant hominem bellicosum.

P Linea semicircularis in prima iunctura annularis, significat hominẽ infelicem, & pessimum debitorem.

Natu-

A Naturalis terminata in concauo manus, & vnita vitali in opposito medij, hominem notat pessimæ vitæ.
B Mensalis bifurcata in fine, auarum, & in iuuentute mori: & si pars vadat ad indicem, alterque ramos tendat inter indicem & medium, significat sufficientiam victus, & vitam quietam, celebremque.
C Linea hepatis multum à vitali in angulo distans, hominem notat loquacẽ, & debilẽ capite.
D Lineæ per transuersum et in fine iunctæ, in prima iunctura pollicis, carcerẽ significant, magis aut minus secundum earum longitudinẽ ac breuitatem.
E Lineæ subtiles et inordinatæ in monte Saturni, labores et afflictiões significant. F Linea à radice medij in montem annularis, et tortuosa, fatuum, & præsumptuosum significat. G Linea circundans pollicẽ, in secunda iunctura, si integra fuerit, hominem decapitari, aut suspendi notat. H Linea tortuosa ab angulo superiori versus indicem, hominem significat furibundum, & bellicosum, & lingua sua offendi. I Linea inter auricularẽ & annularem, elongata versus mensalem, & pulchra, significat hominem magnanimũ, et quò pulchrior, tantò magis: & si fuerit versus annularem, significat fortunatum, amicorum causa: si autem versus auricularem, gratia virtutum suarum. K Binæ lineæ scindentes mensalem circa percussionem, mortẽ violentam notant, si sunt profundæ. L Linea à quadrangulo scindens mensalẽ ascendendo, significat hominem vulnerari propter substantiam suam: & si in fine linula scindat ipsam velut crux, occidetur eadem de causa. M Linea semicircularis in monte auricularis, mortem subitam significat: si quando parua est, & profunda. N Linea in quadrangulo velut stella, liberalem & fidelem significat: & si pauper est, ditabitur: caueat tamen à mulieribus, quia ab eis offendetur. O Crux magna inter mensalem & naturalem, significat labores, & dolores causa honoris sui sine vituperatione: & si propè sint quædam cruces paruæ aut magnæ, morietur in reputatione: et si talis crux magna fuerit quasi duplicata, talis quicquid egerit, erit ad vanam gloriam. P Linulæ à radice indicis ad montem, et intercisæ, vulnera in capite notant: si integræ sint, ab ecclesiasticis personis bonum significant. Q Linea propè vitalem in fine ipsius, & quasi cadens aliquantulum, significat hominem malæ spei, & timidum.

A Mensalis in monte indicis recta & subtilis, damnum substantiæ notat: si autem esset grossa aut profūda in principio, restaurationem significat, & fortè magis.

B Angulus supremus disiunctus aliqualiter, & si linula descendens tangat vtramq; lineam, scilicet naturalem & vitalem, quasi se illis iungendo, significat hominem venenari, aut maleficiari, & fortè percussione mori.

C Linulæ à naturali ad mensalem, significant hominē morigeratum, & bonæ conscientiæ.

D Linea à vitali secās mensalem, significat hominem decapitari, aut suspendi culpa sua.

E Linea à mensali ad indicem, et si alia ab angulo supremo, & in fine coniungatur, mortem subitam notat

F Linea hepatis bifurcata versus rascettam, significat mortem violentam ex culpa sua si intersecat naturalem, aut contrario modo bifurcata.

G Crux super mensalem in opposito annularis, vel propè, labores et peregrinationes notat.

H Linea subtilis in monte auricularis, significat auarū, hominemque aliorum sceleribus consentientem, & in iuuenculis virginitatem.

I Linea oriens inter auricularem & annularem, montem annularis scindens, hominem crepatum iri, & eò magis quò ramusculos emiserit, & dolorem Cholericum.

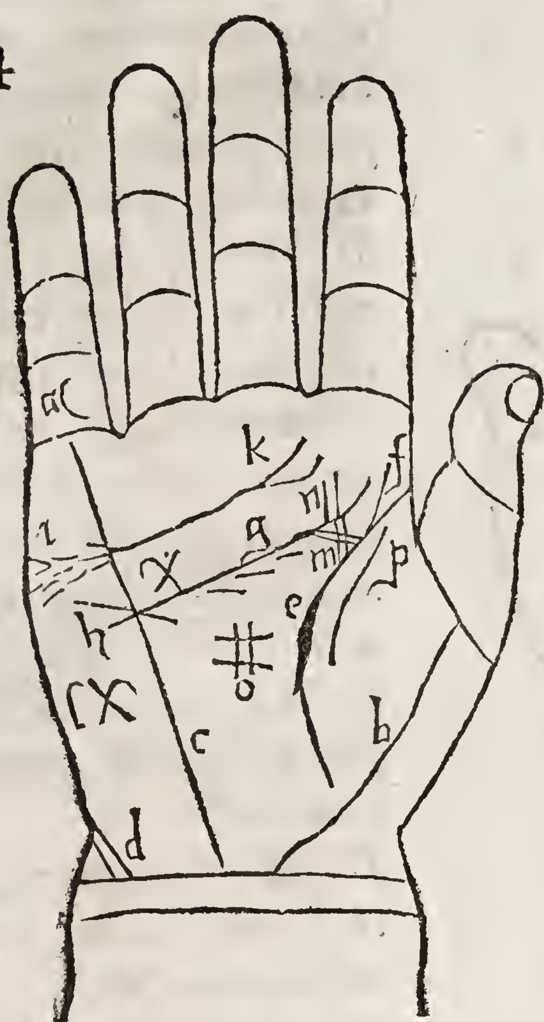
K Linulæ à radice medij, ad montem inferius tendentes, significant vulnerari in pectore.

L Linea semicircularis in monte manus concauum respiciens, mortem subitam significat.

M Linea à radice auricularis ad tertiam iuncturam, significat inuestigatorem scientiarum inscrutabilium, & in Chimæris, & phantasticis exercitijs sollicitum.

Linea se-

14

A Linea semicircularis in quacunque iunctura auricularis, angulo supremo non coniuncto, significat hominem decapitari & suspendi ob scelera.

B Lineæ ascendentes immediatè à brachio ad pollicem, significant hominem facilè quæque peragere.

C Linea à brachio per montem versus concauum ad auricularem, significat bonum ex infortunio & à casu.

D Lineæ curtæ à rascetta ad percußionem, significāt peregrinatiōes longas, et breues pro proportione linearum.

E Vitalis grossa in concauo manus, hominem rudem significat.

F Vitalis bifurcata versus indicem, hominem bizarrum et volubilem capite arguit.

G Lineæ concomitantes naturalem, sagacem notant.

H Naturalis bifurcata in fine, significat hominem simulatorem vitæ suæ, quamuis sit malus & citrini coloris.

I Mensalis discontinua in principio, & pluribus lineis capillaribus formata, frigiditatem naturæ ostendit, & malam complexionem.

K Tale signū in quadrangulo, significat diuitias in secunda aut tertia ætate, secundum proportionem diuisionis quadranguli, & hoc quasi subitò.

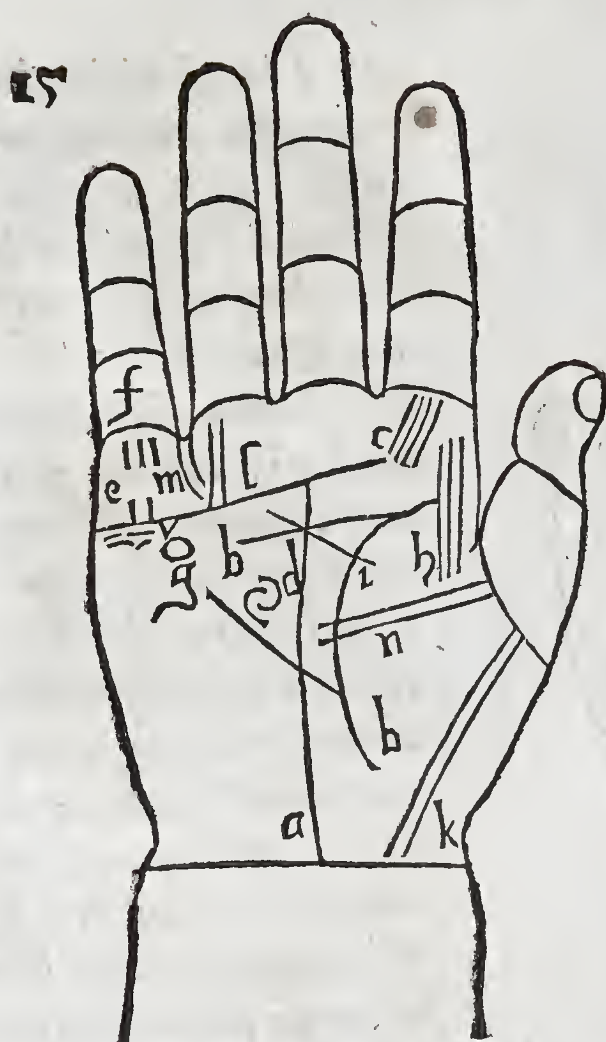
L Linea vt crux, cuius alter ramus ab alia linea secatur, submersionem notat.

M Lineæ sic intersecatæ in angulo supremo significant hominem discordem, cuius loquacitatem sequitur sanguinis effusio.

N Lineæ à naturali versus indicem, ex angulo supremo, significant hominem liberalem & fidelem.

O Tale signum in triangulo versus angulum dextrum, impraegnationem masculi significat: & si intercisum sit, abortum notat.

P Linea super vitalem in principio versus angulum supremum, quasi vnita ipsi naturali tanquam esset initium vitalis, extensa aliqualiter per montem pollicis, significat hominem instabilem & infidelem.

A Mensalis finiens inter indicem & medium, & si Saturnina ei in fine coniungitur, significat infirmitatem in partu, & vulnera mammillarum.

B Vitalis longa, & naturalis breuis, longitudinem vitæ quidem significat, sed fatuitatem naturalem, extra patriam moriturum, & multa proponere, & nulla perficere, loquacem, infidelem, & nullius memoriæ hominem.

C Lineæ plurimæ à fine mensalis ad indicem, mortem subitam significant.

D Tale signum in triangulo, homicidiarium, & sanguinolentum notat.

E Linulæ apud mensalem in principio, significant infirmitatem in prima ætate: si in medio, in secunda: si in fine, in tertia.

F Lineæ ab annulari in monte curtæ & grossæ, furem & mendacem significant: Si autem à mensali in monte, significant vulnera in brachio magno.

G Figura circularis in quadrangulo, perfectionem scientiæ significat, & morigeratum: & si non integra, aliqualem scientiam notat: & si triangulus adsit, minuitur perfectio scientiæ: Si autem trianguli essent partes, augetur: similiter si duo trianguli oppositi aut conus super conum.

H Tuberculum Veneris eleuatum, & si ab eo lineæ directè vadant ad indicem, significat amatorem vxorum alienarum magis, quàm propriæ.

I Linea in triangulo, secans vitalem & naturalem, significat hominem refrenatum in passionibus suis.

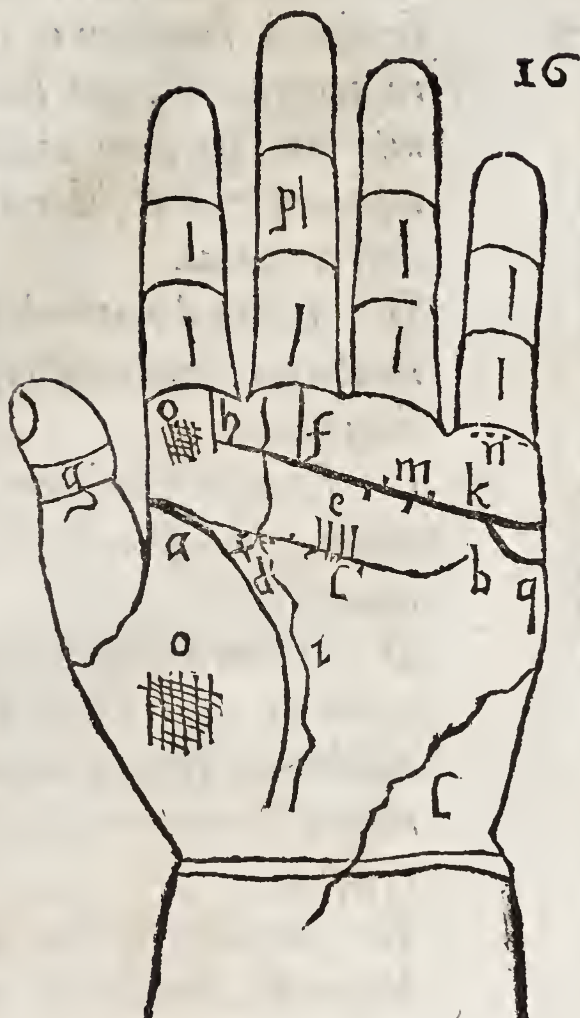
K Lineæ à radice pollicis ad rascettam, significant hominem sollicitum pecunijs, nec operis fastidiri.

L Binæ lineæ à mensali ad annularem, bonitatem ingenij notant: Si autem intercisæ, impedimentum notant: & si intersecantes fuerint grossiores, totaliter penè destruetur.

M Lineæ inter auricularem & annularem ad montem ipsius annularis rectæ & subtiles, hominem sapientem significant: Si autem essent grossæ, vulnera in renibus notant.

N Lineæ scindentes vitalem à pollice, peregrinationem significant.

Vitalis

A Vitalis tumida inter pollicem & indicem in principio sui, significat impurum & iniquum esse.

B Naturalis bifurcata in fine versus mensalem, hominem iniquum, fatuum, & debilem capite notat.

C Puncta inordinata in naturali, significant offuscationẽ phantasiæ, et debilitatem cerebri: & si in principio, in prima ætate, si in medio, in secunda, si in fine, in tertia, si in vtraq;, in toto tempore vitæ suæ.

D Crux parua in angulo supremo persecutiones significat.

E Linulæ à naturali ad mẽsalem, hominem virtuosum & fidelem notant.

F Linea à mẽsali ad mediũ, et si attingat, significat pressuras & angustias: & si lineæ plures fuerint, vincula & carceres, & si nigræ, cum tormentis.

G Linea scindens pollicem per transuersum in secunda iunctura & integra, significat hominem decapitari, aut suspendi.

H Mensalis intrans indicem per directum, hominem probum, & honore dignum notat. I Soror vitalis descendens ad medium & tortuosa, grauem infirmitatem notat. K Mensalis grossa & rubra, & alijs tribus lineis principalibus non proportionatis, significat offensionem capitis, & pectoris, & glandulæ infirmitatem.

L Linea aliqualiter tortuosa à brachio per rascettam & montem ad percussionem manus, significat carcerem, & fortè perpetua libertate priuari.

M Puncturæ rubræ & inordinatæ in mensali, significant infirmitatem genitalium.

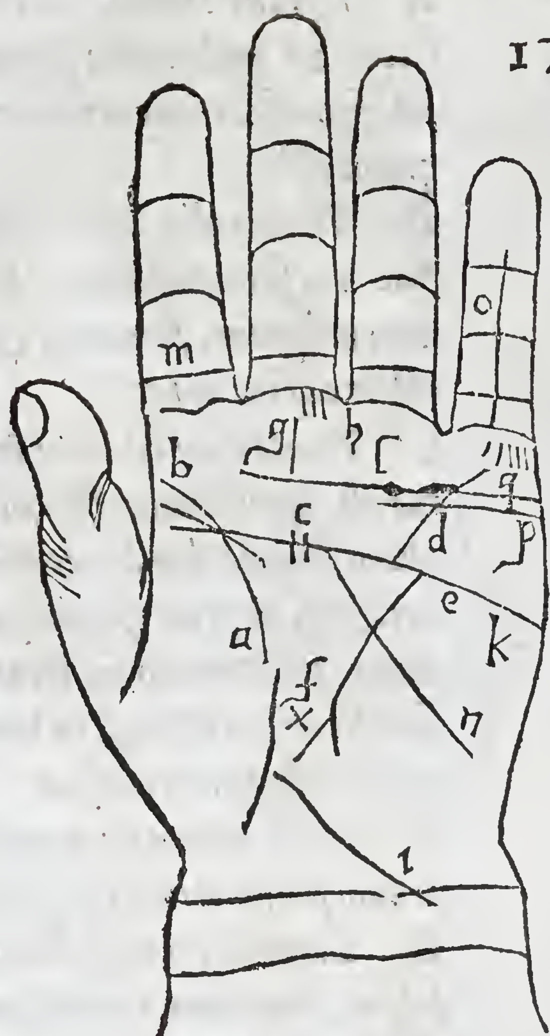
N Puncturæ in radice auricularis, significant mulierem luxuriosam, & proprij honoris negligentem.

O Tuberculum indicis & pollicis intersecatum, significat amatorem Amasiæ clericorum, aut meretricum, vel concubinam alicuius ecclesiastici diligere.

P Sola linea per longum in iuncturis quatuor digitorum, mortem subitam notat.

Q Mensalis bifurcata in principio quomodocunque sit, inimicitiam significat, & eò magis, quò rami fuerint distantes ad inuicem.

Vitalis

A Vitalis diuisa, vt apparet, significat hominem eo tempore moriturum, quo linea diuisa erit: Si soror vitalis diuisionem reparet, liberationem à morte notat.

B Linea à naturali ad auricularem, hominem verecundum notat.

C Linulæ scindentes naturalem, significant falsarium monetæ.

D Naturalis intersecans vitalem in angulo, & si linula descendens scindat ambas, hominem venenari aut maleficiari notat.

E Angulus sinister, rectus, bonitatem intellectus arguit, & longitudinem vitæ.

F Crux in angulo dextro, quomodocunque sit, bonum finem indicat, & eò fortiùs, quò melius formata est.

G Linea à mensali ad medium montis medij, bonam fortunam significat.

H Linulæ à radice medij ad montem, vulnera in pectore significant.

I Linea recta a rascetta ad vitalem circa finem ipsius vitalis, significat parentes eius causa ipsius bonum habituros.

K Naturalis directè scindens palmam, breuitatem vitæ significat: & si aliqualiter flectatur profunda versus rascettam, senectutem laboriosam ostendit.

L Fossula in mensali in opposito annularis, infirmitatem renum significat.

M Linea integra & recta in prima iunctura digitorum, per transuersum secans illos, submersionem significat.

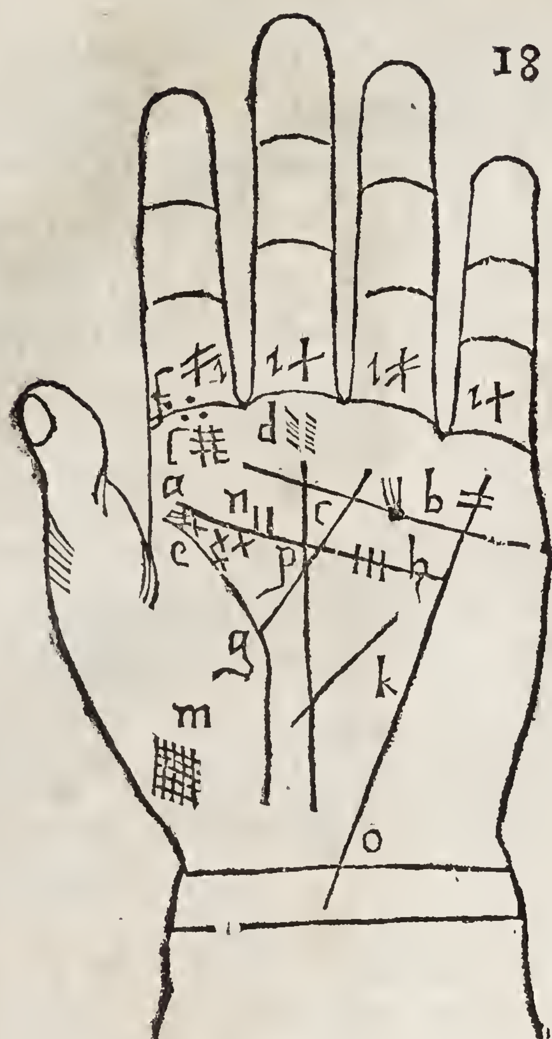
N Linea per montem manus ad naturalem, scindens lineam hepatis, ita vt ex his constituatur triangulus, significat hominem Necromanticis delectari aut Alchimicis, & Chyromantia, Physiognomi, & Geomantiæ.

O Linea scindens auricularem, à radice ad tertiam iuncturam, significat hominem in diuersis scientijs expertum.

P Soror mensalis, quantò longior, tantò magis hominem maleficum ostendit.

Q Linulæ in monte auricularis apud radicem, tot filios notant: si flexæ aut curtæ, aut deletæ, mortuos, vel breui morituros: & hæc est vera regula.

Natu-

A Naturalis in angulo supremo, distans à vitali, & extensa superius, significat hominem periclitari in prælio, & offendi à quadrupede.

B Lineæ subtiles in medio montis medij, significant hominem pigrum, per longum extensæ, & raræ.

C Saturnina scindens mensalem versus medium, et si naturalis sit breuis, significat hominem auarum, iniquum, & tantò magis, quò extendatur ad medium.

D Fossula in mensali sub annulari, & si linulæ ab ea versus annularem ascēdant, significat infirmitatem matricis & vesicæ.

E Angulus supremus disiunctus, & si duæ lineæ in medio spacio se inuicem intersecant à superiori, significat hominem ebriosum.

F Fossula in radice indicis, aut puncturæ, significat spurios: & si superius fuerint, erunt filij: si inferius, filiæ.

G Linea à vitali ad annularem, significat futurum bonum post annos 30.

H Lineæ in concauo curtæ & grossæ secantes naturalem, vel circa, significant cum matre irasci: Si autem subtiles & longæ versus mensalem, significant hominem verecundum & morigeratum.

I Linea in prima iunctura digitorum sola & intercisa, significat infirmitatem incurabilem.

K Linea hepatis finiens in concauo, & non coniuncta vitali in angulo, significat extra patriam mori.

L Lineæ intersecatæ, vel scala in monte indicis, infirmitatem significat grauem.

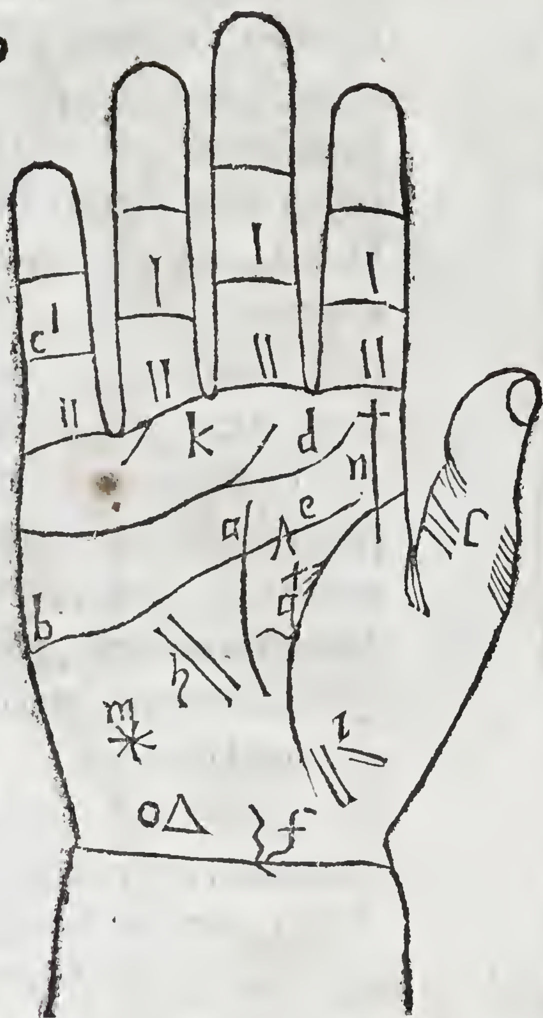
M Plures lineæ in monte pollicis se inuicem intersecantes, significant hæreditatem futuram.

N Lineæ grossæ aut profundæ à naturali ad mensalem, toties in manus inimicorum cadere significant, & etiam incarcerari.

O Linea à rascetta ad auricularem & intercisa, significat damnum causa mulierum.

P. Lineæ intersecatæ velut cruces in angulo supremo, persecutiones minātur.

19

A Linea hepatis non terminata in angulo sinistro cum naturali, sed finiens versus mediũ, significat in phthisim peruenire, præsertim quando ad indicem ascenderet, id quoq; significaret esse fatuum & ebriosum.

B Naturalis scindens palmam versus percussionem eleuatam versus rascettam & disiuncta, significat paupertatem in senectute.

C Lineæ in prima iunctura digitorum, & vna sola in secunda, significant amissionem vnius oculi.

D Mensalis bifurcata & si ramus ad indicem, alter ad medium tendat, significat euasionem ab inimicis, & hominem sollicitum in diuitijs.

E Binæ lineæ scindentes naturalem, & in fine iunctæ, turbationem cum matre & cum affinibus matris, matremq́ue prius mori.

F Linea parua tortuosa in rascetta, infirmitatem grauem notat..

G Linulæ prope vitalem in angulo supremo, quibus crux adiecta est, significant amissionem dignitatis & substantiæ.

H Lineæ per concauum manus & montem, hominem perfidum & iniquum significant.

I Binæ lineæ in monte pollicis circa finem vitalis, per longum aut transuersum, significant priùs matrem mori.

K Linulæ à radice annularis ad auricularem, infirmitatem renum significant, & quando multum inclinantur in auriculari, vulnera in genibus dicunt.

L Lineæ ab inferiori parte pollicis ascendentes, submersionem significant.

M Lineæ vt stella in monte manus, hæreditatem significant: notetur proportio commensurationis.

N Linea recta inter pollicem & indicem, & in fine intercisa, hæreditatem significat.

O Triangulus in monte manus, hæreditatem signat.

Linea

A Linea à menſali inter indicem & medium, ſignificat mortem ex vulnere, & ſi talis fuerit groſſa, erit percußio in capite.

B Naturalis groſſa, ſtultitiam naturalem ſignificat, & eò amplius, quò fuerit alijs improportionata.

C Binæ lineæ à naturali ad menſalem, & in fine coniunctæ, bonum ab eccleſiaſticis notant.

D Crux in quadrangulo, & linulæ apud ipſum, ſignificant hominem exulari à patria, & fortè meritò.

E Linea hepatis non attingens naturalem, ſignificat infidelem, & debilem capite. *F* Triangulus valdè acutus, & ſine baſi in quadrangulo, ſignificat domeſticos & familiares ſibi inimicos: magis autem ſi baſim habuerit.

G Lineæ tortuoſæ ab inferiore parte montis auricularis, in ipſum auricularem, ſignificant hominem fore clericum, aut vxorem non ducere, & lenonis officium exercere, etiam infortunium in cruribus.

H Linea à digitis ad vitalem, ſignificat miſera morte perire.

I Linea quaſi ſemicircularis à menſali ad medium, carceres notat.

K Linulæ interſecatæ ſupra naturalem, litigium ſignificant, marito aut è contrà, vxori fidem negare.

L Linea apud vitalem, & aliqualiter per montem pollicis extenſa, luxuriam nefandam ſignificat

M Linea ſemicircularis, verſus finem montis pollicis, ſignificat offenſionem oculorum igne aut ferro.

N Lineæ ſemicirculares in fine vitalis, ſignificant offenſionem oculorum.

O Foſſula in radice annularis, ſignificat infirmitatem oculorum, imò percußionem, & quò fuerit profundior foſſula, eò peius ſignificat..

P Plures lineæ arcuales in prima iunctura pollicis verſus dorſum, ſignificant ſuffocationem catarrho, aut ſchynantia, hoc idem ſignificat, ſi ſola ſit & profunda, eóque fortius, quò magis verſus dorſum aſcendit.

A Menſalis ad naturalem aſcendens, aut ramum extendens, ſignificat bilinguem, mendacem, adulatorem.

B Naturalis malè formata, & pluribus lineis continuata, ſignificat dolorem membrorum in mutatione temporum humidi aut pluuioſi.

C Linea ſemicircularis in tuberculo Veneris, ſignificat meretricem in vxorem ducere.

D Linea recta à menſali ad auricularem, et ſubtilis, legalitatem ſignificat, in muliere caſtitatem.

E Menſalis inter annularem & medium groſſa & profunda, ſignificat labores & afflictiones: ſi autem ſubtilis, minuuntur ſignificata.

F Quadrangulus in angulo ſiniſtro, ſuſpenſionem notat.

G Lineæ ſemicirculares in prima iunctura annularis, ſignificant morſum ab animali quadrupede.

H Linea ſemicircularis in quadrangulo reſpiciens ad ſuperius, ſignificat caſum ab alto.

I Lineæ apud naturalem verſus menſalem, ſignificant vulnera in tibijs.

K Binæ lineæ in monte annularis & iunctæ in angulo, ſignificant caſum ab alto.

L Triangulus in quadrangulo apud menſalem, ſignificat offenſionẽ à quadrupede.

M Lineæ per longum in monte pollicis ad indicem tendentes verſus dorſum, ſignificant offenſionem ignis: ſimiliter ſi deſcenderent verſus angulum ſupremum.

N Linea capillaris ſcindens naturalem, vulnera ſignificat: ſi in principio erit, in capite.

O Lineæ prope menſalem per longum in percuſsione, ſignificant offenſionem ab animali quadrupede.

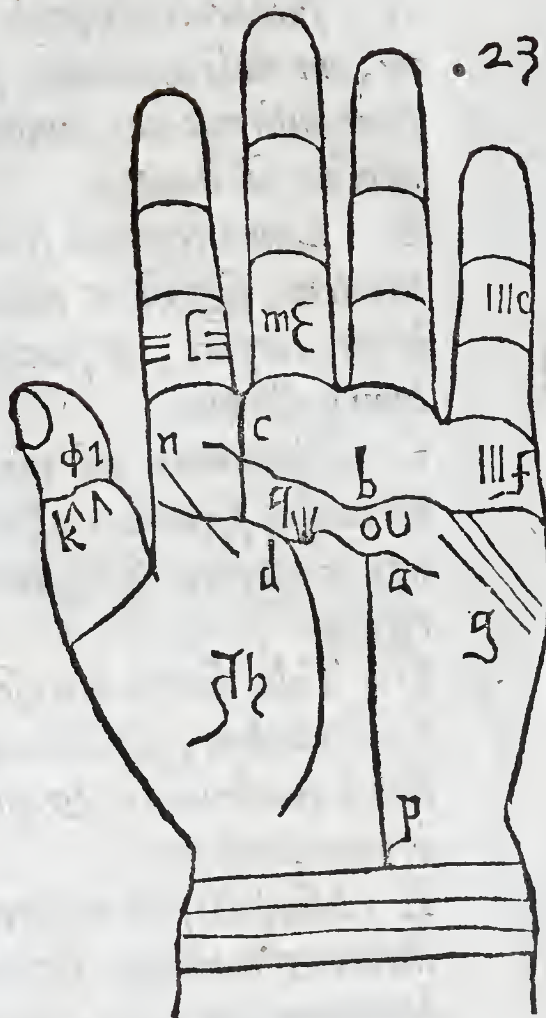
P Triangulus prope vitalem in principio, ſignificat amiſsionem dignitatis.

Q Linea arcualis inter medium & indicem oriens, & inclinata in monte medij, carcerem ſignificat: ſi autem aſcenderet verſus menſalem, aut interſecaretur ab alia linea, euaſionem talis periculi oſtendit.

Natu-

A Naturalis dispersa in fine, aut malè apparens, significat infirmitates diminutionemque substantiæ.
B Linea tortuosa scindens vitalem, significat passiones in toto corpore, & fortè morbum gallicum.
C Saturnina ad medium tortuosa, significat afflictiones & carceres si digitum attigerit.
D Tales lineæ intersecatæ super vitalem, significant casum à quadrupede, & quantò breuiores, eò peius.
E Mensalis finiens inter indicem & medium, significat hominem sine curis, aliosque pro eo lucrari. F Lineæ se inuicem intersecantes veluti duo trianguli intercisi in quadrangulo prope mensalem, significant offensionem ignis aut rei ignitæ, & in se, aut sua substantia.
G Lineæ vt crux in angulo dextro vel circa, & si sit linea secās duos ramos ipsius crucis, impurum notant.
H Fossulæ vel lineæ confusæ in manus monte, veluti fossula rotunda, luxuriam nefandam significant, & concubinam clerici: in muliere amatricem secretæ personæ.
I Sola linea in prima aut secunda iunctura digitorum, significat infirmitatem longissimam & incurabilem, & fortè morbum gallicum.
K Linea scindens mensalem, aut subsedens, significat hominem diuersas prouincias peragrare, suoque tantùm capiti obedire, & parentes parui facere: hoc de naturali etiam aliquando contingit.
L Linulæ breues in radice auricularis ad iuncturam, significant abortiuos, maximè si intercisæ sint.
M Linea à monte indicis versus radicem medij, significat mortem ex febre acuta, & eò magis repentina, quantò acutior sit versus radicem medij.
N Lineæ rectæ in monte auricularis, & profundæ, ab inferiori parte per montem ascendentes, tot vxores significant, aut æquiualentes vxoribus: Si autem omninò intercisæ sunt, clericus erit, aut innuptus, & si fortiter intercisæ fuerint in monte, vir priùs morietur: si autem versus dorsum, mulier, & è conuersò, in viro si bifurcata, clericus erit.
O Linea à radice pollicis ad naturalem, vulnera et percussiones significat.

A Naturalis tortuosa, significat offensionem à quadrupede.

B Mensalis aliquantulum tortuosa versus triangulum, significat hominem iustum.

C Linea inter indicem & medium ascendens ad naturalem, significat vulnere hominem moriturum, & si secatur à mensali, liberabitur, & non morietur.

D Angulus supremus in concauo situatus, significat carcerem inimicis id procurantibus.

E Linulæ in secunda iunctura auricularis rectæ, tot filios: flexæ, tot filias, sed aliquando fallit hæc regula.

F Plurimæ lineæ in monte auricularis rectæ, significant amatorem nobilium personarum: flexæ, ignobilium.

G Lineæ à monte manus ad mensalem, tot inimicos mortales significant.

H Tale signum in monte pollicis, infirmitatem significat.

I Tale signum apud vnguem pollicis, leprosum notat, furem, adulterum.

K Aliquæ linulæ angulares prope secundam iuncturam pollicis, significant materiam cattharralem, siue infirmitatem.

L Lineæ scindentes indicem in prima iunctura per transuersum, maiorque pars sit inferius, versus medium significant hominem phlegmaticum, & suas conditiones, scilicet phantasticum.

M Lineæ tortuosæ in prima iunctura medij, significat omnia semper homini contrariari.

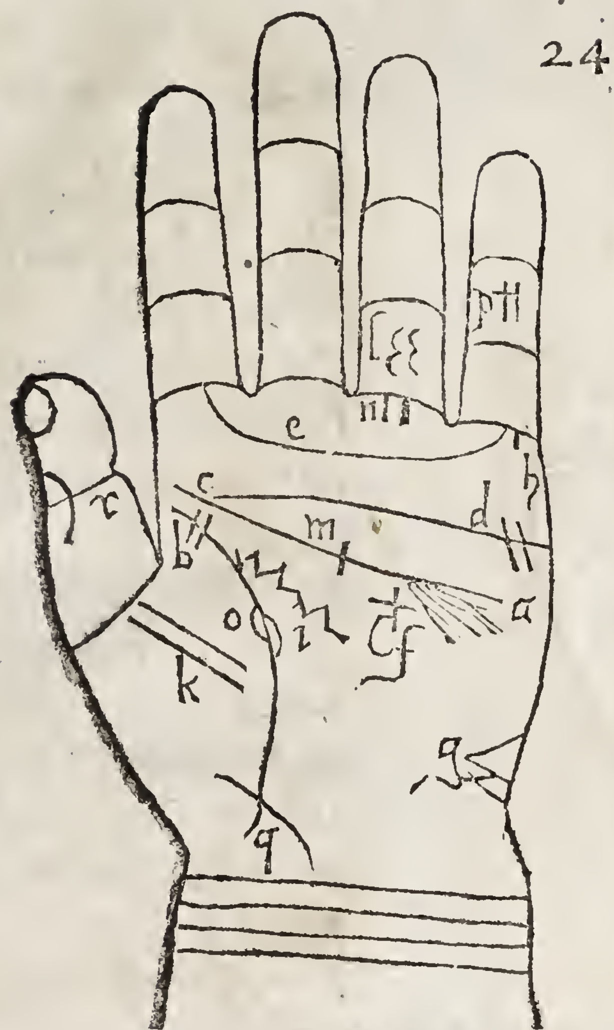
N Vna linea inter indicem & pollicem, à superiori versus indicem descendens ad naturalem, suspensionem significat.

O Linea veluti circularis in quadrangulo, infirmitatem genitalium significat, & si est integra circularis, offensionem à quadrupede: si autem talis esset malè apparens, occidetur.

P Saturnina recta ad naturalem, longam vitam notat.

Q Fossula in naturali apud angulum supremum significat debilitatem oculorum, & eò magis, quò aliquæ lineæ ascendant ab ipsa versus mensalem.

Naturalis

A Naturalis ramuſculoſa in fine, luxuriam nefandam notat.

B Angulus ſupremus nō coniunctus, & duæ lineæ ſcindentes vitalem, et naturalem non attingāt, ſignificat potatorem et comeſtorem, ebrium & guloſum.

C Menſalis reſpiciēs naturalem in fine, & quaſi ipſam ſcindens, ſignificat hominem periculum mortis euadere: & ſi ſciderit naturalem, non euadet.

D Lineæ ſcindentes mēſalē in principio, per tranſuerſum amicos, & beneuolos ſignificant.

E Linea ab indice ad medium annularis, excellentiam ingenij notat.

F Tale ſignum in angulo ſiniſtro, ſuſpenſionem notat.

G Lineæ in percuſſione talem figuram facientes, ſubmerſionem notant.

H Linea curta & groſſa ad radicem auricularis, furem notat.

I Lineæ in triangulo ſic interſecatæ, virginitatem ſignificant.

K Lineæ in monte pollicis verſus vitalem & rectæ, tot matrimonia oſtendunt, vel amicas aut amicos pro mulieribus.

L Lineæ tortuoſæ in prima iunctura annularis, ſignificant morſum ab animali quadrupede.

M Linea breuis & profunda ſcindens naturalem, ſignificat vulnera in renibus.

N Linulæ à radice annularis breues, & groſſæ, ſignificāt vulnera renum.

O Lineæ veluti ſemicirculares in vitali, ex vtraque parte ſimul iunctæ, ſignificant vulnera circa cor: percuſſiones etiam.

P Lineæ in ſecunda iunctura auricularis, & profundæ, vulnera in tibijs ſignificant ſi interciſæ fuerint.

Q Linea in monte pollicis vitalem ſcindens in fine verſus raſcettam, caſum ab alto ſignificat.

R Linea arcualis ex vtraque parte ſecundæ iuncturæ pollicis, dorſum pollicis reſpiciens, ſuſpenſionem ſignificat quando ſimul iungitur in vtraque parte digiti.

A Mortem fluxu ſanguinis notat linea in monte indicis deſcendens ad menſalem.

B Linea à radice annularis, mutationem vitæ, & ſtatus præſagit.

C Hepatis linea ramuſculos tendens in finem, opilationem hepatis, hydropeſimque notat.

D Flexæ ſcindentes naturalem, tot infirmitates notant.

E Saturnina tortuoſa in concauo manus, infirmitatē notat, & offuſcationem capitis.

F Menſalis obſeſſa à duabus ſemicircularibus in principio, genitalium notat infirmitatem.

G Lineæ per tranſuerſum interſecatæ inter indicem & pollicem, offenſionem ignis, aut rei ignitæ, & huiuſmodi ſunt ſuper angulum ſupremū, & quantò magis accedunt verſus montem, eò magis oſtendunt tales paſsiones in proceſſu temporis: ſi autem è contrario, contrarium notant.

H Linea à radice pollicis verſus indicem, quaſi decurrens per ipſam radicem, ſed inclinata aliqualiter in monte, luxuriam nefandam notat, & etiam patientem hominem, & per ſeipſum.

I Linea groſſa ſcindens pollicem per tranſuerſum in prima iunctura, hominem decapitari, aut ſuſpendi notat.

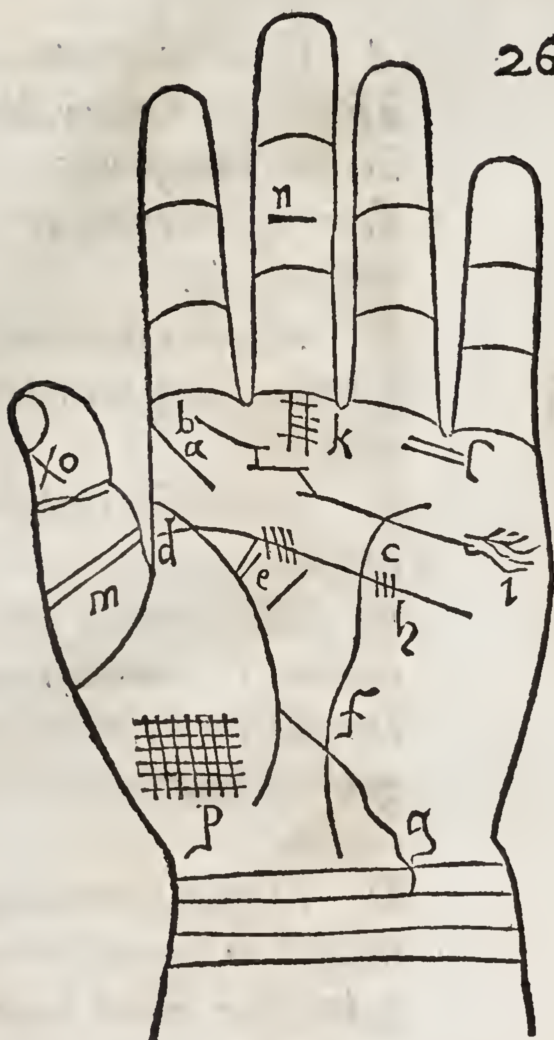
K Lineæ ſcindentes montem manus quomodocunque, & crux parua illis adhærens, hominem rudem & ineptum notant.

L Angulus ſupremus acutus valdè, rudem, ſed fidelem, ſecretum & timidum hominem notat.

M Binæ lineæ in iunctura quatuor digitorum, veridicum hominem dicunt.

N Binæ lineæ in ſecunda iunctura pollicis per tranſuerſum, hominem ad ſuſpendium inuitant.

Linea ve-

A Linea veniens à superiori parte montis indicis ad naturalem, febrem acutam, & in fine acutior, plus notat.

B Mensalis non directè, sed gradatim ascendendo ad indicem, significat ad honorem peruenturum paulatim, sed cum labore: si autem ramus subitò ascenderet indicem, subitò perueniret.

C Quadrangulus longus & strictus, inimicitiam, discordiam, & inuidiam notat.

D Angulus supremus, nec rectus, nec acutus, sublimitatem honoris indicat.

E Lineæ intersecantes triangulum versus supremum angulum, significant bonum post malum.

F Linea à vitali aut rascetta in monte auriculari, longitudinem vitæ præsagit.

G Linea à rascetta tortuosa ad vitalem, infirmitatem notat.

H Naturalis intercisa pluribus lineis in opposito annularis, aut medij, breuem vitam notat hominis. Notetur vitalis.

I Mensalis ramusculosa in principio, aut pluribus lineis intercisa, genitalium notat infirmitatem, & si alia linea illos ramusculos sciderit, etiam in membro erit.

K Lineæ intercisæ ad modum scalæ in monte Saturni, notant febrem quartanam diuturnam, & diu in carcere mansurum. Consideretur vitalis.

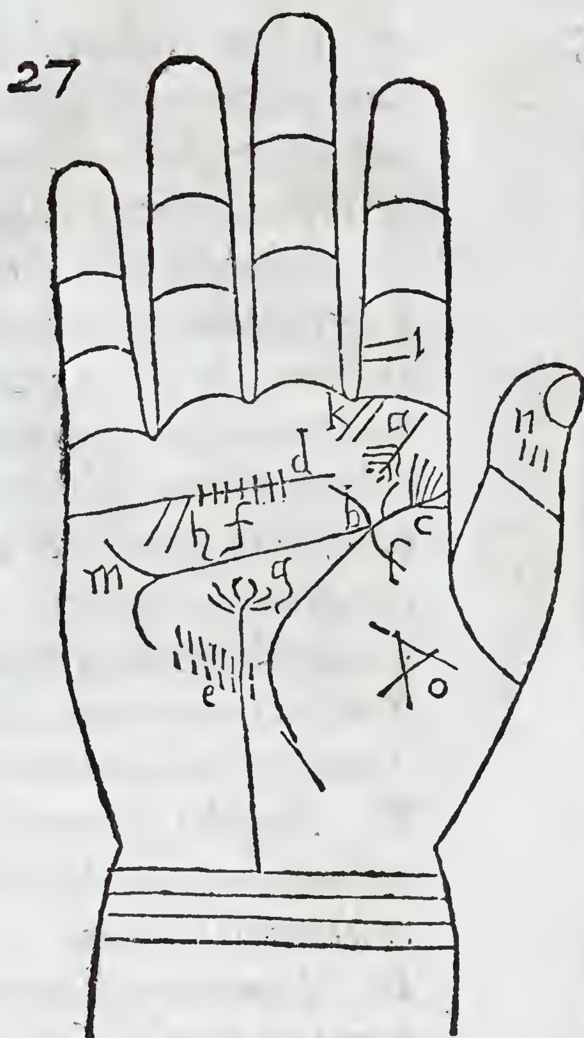
L Lineæ per transuersum inter auricularem & annularem ad radices eorum, vulnera genuum notant.

M Linea vel lineæ fortiter ascendentes versus dorsum in prima iunctura pollicis, submersionem notant.

N Linea curta & grossa in secunda iunctura medij, quomodocunque sit, aut transuersalis, aut per longum, venenari notat, aut fatuari, aut ab animali venenoso offendi.

O Binæ lineæ aliquo modo simul iunctæ apud vnguem pollicis, hominem notant infidelem.

P Lineæ intercisæ ad modum craticulæ in monte pollicis, significant luxuriam supra modum.

A Linea in monte indicis à superiori ad naturalem, & in fine ramusculosa, significat Apoplexiam & mortem subitam.

B Angulus supremus quasi rectus, longam vitam annuit.

C Naturalis ramusculosa in principio ascendendo, notat fidelitatem & inimicis dominari: si autem rami flectantur versus palmam, significat lunaticum & luxuriosum.

D Mensalis terminata ad medium et non inclinata, vagabundum notat homimem & exulari.

E *Lineæ breues loco lineæ hepatis, breuem vitam notant.*

F *Linulæ breues scindentes mensalem, debilitatem stomachi exponunt.*

G *Saturnina capillaris in concauo, infirmitatem præsumit.*

H *Linulæ à mensali ad quadrangulum versus finem naturalis, fluxum notant ventris.*

I *Lineæ in prima iunctura indicis per transuersum scindentes, naturam notant cholericam.*

K *Binæ lineæ à mensali ad radicem indicis, mortem subitam minantur.*

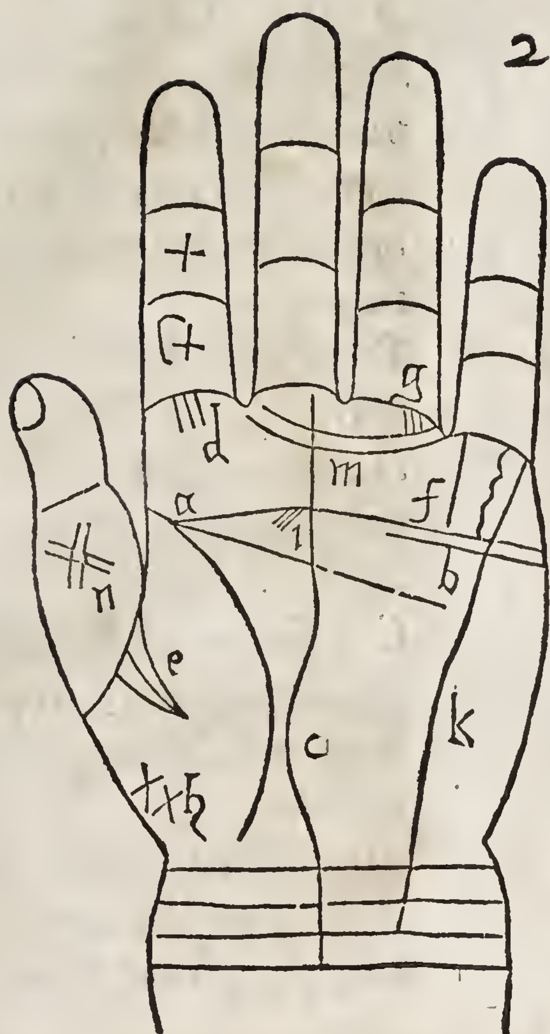
L *Linea scindens angulum supremum, et si maior pars ipsius sit versus mensalem, offensionem ignis notat, & fortè mortem.*

M *Naturalis bifurcata in fine, & rami multum extensi, significat debilitatem capitis, & eò magis, quò rami illi ex tali extensione reflectantur versus palmam, & talis facillimè in stultitiam perueniret: significat etiam primo modo hominem aliquantum bizarrum, & phantasticum: & si rami fuerint intercisi, debilitatur effectus.*

N *Binæ lineæ aut tres apud vnguem pollicis, fidelitatem notant.*

O *Binæ sic intersecatæ in monte pollicis, luxuriam supra modum significant.*

Linea

A Linea naturalis, vitalis, & mensalis simul formantes angulum supremum, significant in tanto periculo fore, quòd talis vellet se in mundo non esse, & hoc propter ceruicem suam durissimam.

B Soror mensalis aliquantulum extensa, potentiam caloris naturalis, imò excedentiam & hominem malignum ostendit, & eò peius, quò magis sit versus montem Veneris.

C Saturnina à rascetta ad medium, significat melancholicum & bizarrum, præsertim si in principio flectatur ad vitalem, & si aliqualiter tortuosa versus ipsam fuerit.

D Lineæ à monte indicis ad radicem ipsius, vulnera in capite significant, quando scilicet sunt circa radicem.

E Lineæ à radice pollicis versus vitalem & simul iunctæ in fine, offensionem ignis notant.

F Linea subtilis & recta à mensali ad auricularem, significat hominem liberalem: Si autẽ grossa & tortuosa, auarum significat, in muliere luxuriam præsagit. *G* Linulæ subtiles à radice annularis in montem ipsius, felicitatem significant, benignitatem, & liberalitatem.

H Cruces in monte pollicis, adulteria notant.

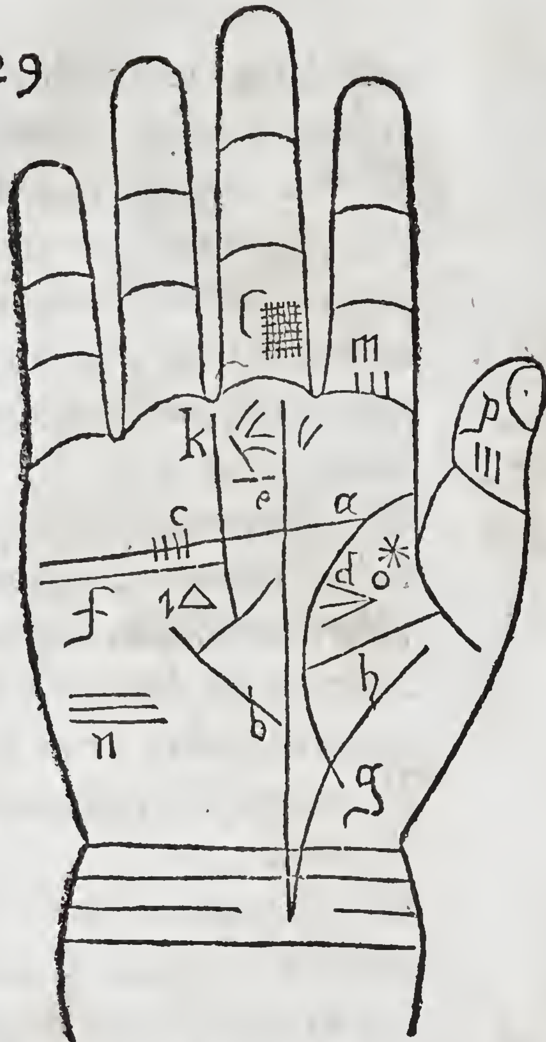
I Linulæ apud mensalem plurium concubitum notãt, & in vxores acceptarum, et si intercisæ fuerint, vnam dimittere, et alteram notant recipere.

K Linea à rascetta ad auricularẽ, luxuriã notat, & si intercisa aut discontinua fuerit, leuitatem mẽtis, & damnum pati meretricum causa, et eò magis, quò tortuosa et intercisa fuerit.

L Crux benè formata in prima aut secunda iunctura indicis, in muliere adulterium, in viris bonum mulierum causa.

M Cingulum Veneris duplicatum et integrum, aut simplex, et in ambabus manibus repertum, coitum cum brutis notat, et per semetipsum.

N Lineæ in prima iunctura pollicis simul iunctæ, lusorem notant, et si se inuicem intersecant, erit in periculo vitæ propter ludum, si tortuosæ aut discontinuæ, non lucrabitur.

A Mensalis faciens angulum supremum cum vitali, deficiente naturali, notat mortem violentam, & fortè per insaniam, aut manibus inimicorum.

B Linea hepatis naturaliter distans à vitali, in angulo dextro, significat offensionem tibiarum, & fortè fractionem.

C Linulæ aliquantulũ longæ & subtiles, scindentes mensalem, vulnera notant in pectore.

D Lineæ versus vitalem ad pollicem, & iunctæ in fine, significant offensionem ignis.

E Saturnina ascendens ad medium, & si in ipso plures reperiantur lineæ, quàm alibi, significat hominem malum cogitantem, in auaritia occupatum.

F Soror mensalis multum continua, significat luxuriam etiam per semetipsum.

G Linea à rascetta per montem pollicis inclinata in ipsum pollicem, significat hominem decipi à proprijs consanguineis, & furari.

H Linea à radice pollicis in vitalem, magnam inimicitiam notat, & si attingit, superabitur, sin autem sit intercisa, iuuabitur.

I Solus triangulus in quadrangulo absque alia figura, aut tres trianguli, significat ab inimicis capi.

K Linea à naturali ad medium ascendens, & intercisa in quadrangulo, significat occidi propter substantiam propriam: si autem discontinua fuerit, vulnerabitur tantùm: similiter si intercisa fuerit in quadrangulo.

L Lineæ velut craticula inferiùs in quibuslibet digitis, hominem notant melancholicum cum suis cõditionibus, sicut hîc in medio apparet.

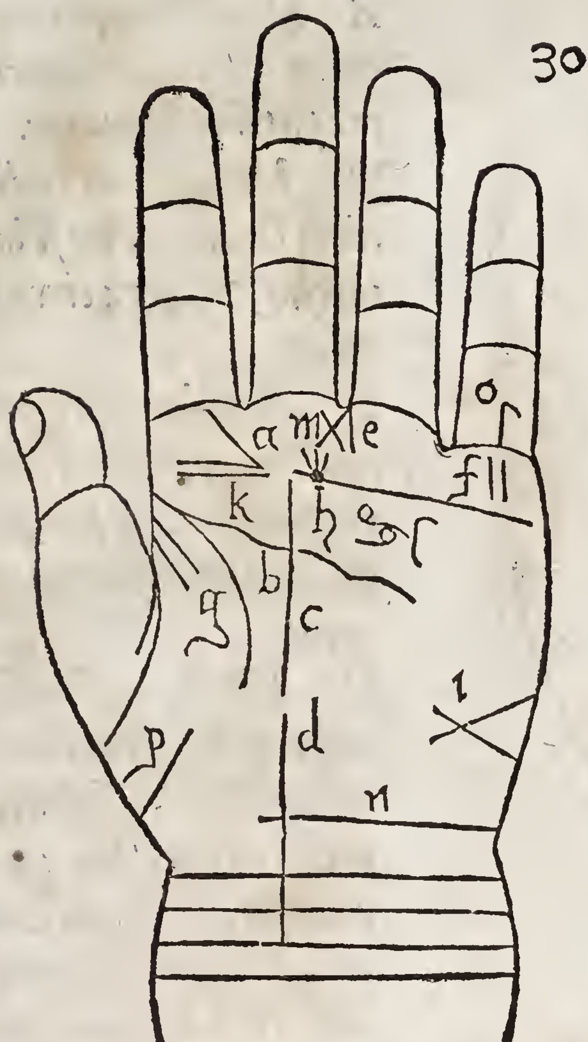
M Lineæ à radice indicis in ipsa iunctura, notant hominem iustum & religiosum.

N Lineæ scindentes montem manus per transuersum, aut per longum, significant nauigationes.

O Lineæ aut stellæ in principio vitalis, notant hominem gloriosum secundum statum suum: similiter in angulo.

P Linulæ in vltima iunctura pollicis, significant infirmitatem naturalem.

Mensa-

A Menſalis diuiſa in oppoſito medij, & ſi ramus diametraliter vadat in indicem, ſignificat pediconem præcipuum: & ſi quædam punctura rubra inueniatur in tali ramo, notat continentiam à tali vicio.

B Naturalis tortuoſa, & diſcontinua, hominem notat iniquum, proteruum, furti ſollicitum, & ad omnem iniquitatem.

C Vitalis breuis, vitam breuem notat, cùm adiuncta fuerit ſoror aut Saturnina.

D Saturnina in concauo diſiuncta, notat infortunium in tibijs.

E Linea à radicibus inter annularem & medium verſus menſalem, ſignificat offenſionem in tibijs.

F Linulæ in monte auricularis non attingentes radicem, ſignificant offenſionem in brachijs.

G Lineæ inter pollicem & indicem ſupra vitalem, notant diſcordiam cum parentibus, & conſanguineis.

H Foſſula in oppoſito medij cum aliquibus lineis, notat iter ſine lucro.

I Lineæ à percuſſione ad montem, & iunctæ in fine, notant inimicos mortales: & ſi duplicata ſit ea, aſpiciens verſus raſcettam, ſunt conſanguinei: & ſi aliqua angulum ſuperabit, ipſe & inimicos ſuperabit, ſecùs ſuperabitur.

K Menſalis in fine ramos rectos extendens, honorem notat cum diuitijs.

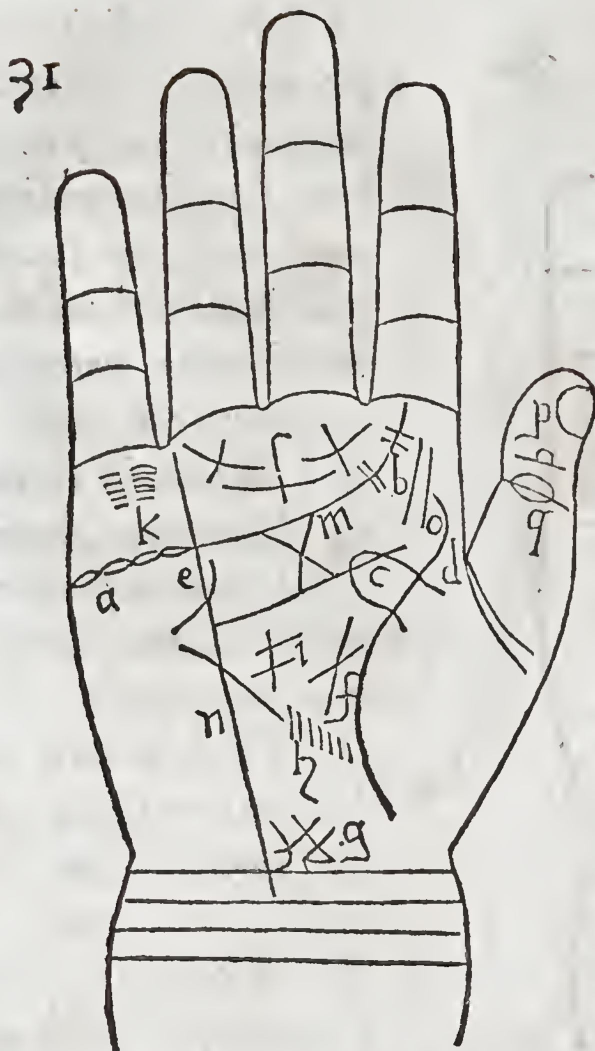
L Tale ſignum in quadrangulo, ſignificat hominem crudelem, & ſanguinis effuſorem.

M Binæ lineæ interſecatæ in monte medij reſpicientes radicem, bonam notant fortunam: ſimiliter in indice.

N Linea inter montem & raſcettam brachium ſcindens, & recta, ſignificat turpiter fortunari.

O Linea à radice auricularis in iuncturam, inclinataque verſus radicem, & groſſa, hominem notat litigioſum.

P Linea à ſuperiori parte pollicis verſus dorſum in fine montis deſcendens per montem, notat faciliter omnia ad finem producere ingenio ſuo: & quando interciſa eſt, aut diſcontinua, contrarium notat.

A Menſalis in principio tanquam catenata, mortem extra patriam minatur.

B Menſalis ad radicem indicis tendens, & ſi in fine intercisa, vulnera circa frontem notat.

C Angulus ſupremus nō coniunctus, & ſi linea ſemicircularis interſecat, ipſum pollicē reſpiciens, offenſionem oculorum notat.

D Vitalis inclinata in principio quaſi ſemicircularis in monte indicis, ſignificat dolores circa cor, hoc idem notat quando eſt aliqua linea quaſi ſemicircularis in principio vitalis circa locum eundem.

E Naturalis diuiſa & ſi pars vadat ad menſalē, bonitatem vitæ notat, aut periculum maximum.

F Soror vitalis apparens in concauo & intercisa, caſum ab alto cum offenſione magna.

G Lineæ ſparſæ per raſcettam et ſe interſecantes, ſignificant hominem iniquum, ſemper malè cogitantem, & malè mori.

H Angulus dexter aut ſiniſter obtuſus, aut malè apparens, ſignificat cerebrum volubile, hominemq́ue rudem.

I Tale ſignum in triangulo, proditorē notat, mendacem, & ob ſcelera pati.

K Lineæ groſſæ & malè apparentes in monte auricularis, furem notant.

L Cingulum Veneris diuiſum, interſecans lineas in monte Saturni, aut Solis, impedimentum ſignificat proſperitatis talis Planetæ: Notetur quòd iſtæ lineæ dicantur & accipiantur pro cingulo Veneris, ſed non rectè, magis autem dici debent lineæ interſecantes lineas Planetarum: ſignificant etiam impedimentum ingenij, & ſpeculationis luxuriæ cauſa.

M Crux in quadrangulo inter medium & annularem, ſignificat labores ne in gradu et ſtatu ſuo aliquis vituperetur.

N Linea à raſcetta inter annularem & auricularem, hominem fortunatum dicit.

O Lineæ à principio naturalis ad indicem, hominem fidelem & honeſtum inſinuant.

P Tale ſignum apud vnguem pollicis, furem notat.

Q Linea exterior & interior in ſecunda iunctura pollicis ſimul circulum conſtituens, ſignificat ſuſpendium.

A Mensalis inclinata in principio aut in medio ad naturalem, breuitatem vitæ ostendit, & si ad vitalem, tantò peius, & quando in principio inclinatur, tantò adolescẽtior moritur.

B Lineæ à rascetta ad vitalem inclinatæ in concauo, notant bonitatem ingenij.

C Vitalis bifurcata in principio, et si ramus facit angulum cum naturali, liberalitatem ostendit, & honestatem, fidelitatem, & ingenium.

D Lineæ à rascetta versus naturalem tortuosæ, hominem iniquum, & infortunatum notant. E Naturalis interrupta, falsitatem, & dolum animi notat, & propriam vxorem relinquere.

F Linea inter indicem & medium montis fortiter ascendens, alijs dominari notat cum violentia.

G Lineæ in monte indicis formatæ, aut propè vitalem in modum scuti aut trianguli, nobilitatem animi significant.

H Linea à vitali ad medium veluti sulcus ascendens, significat expertum artis diuinatricis, & eò magis, quò longior & à superiori descenderit ab ipsa vitali, recta, & continua.

I Linea à mensali ad annularẽ veluti sulcus, & si mons aut tuberculum eleuetur, ingeniosum significat, et sui memoriã posteris relicturũ, scilicet in libris componendis, aut aliquid magnæ memoriæ in laudem suam relinquendo: similiter si à radice ad mensalem.

K Linea longa & subtilis à mensali ad auricularem, significat hominẽ boni consilij, & secretum.

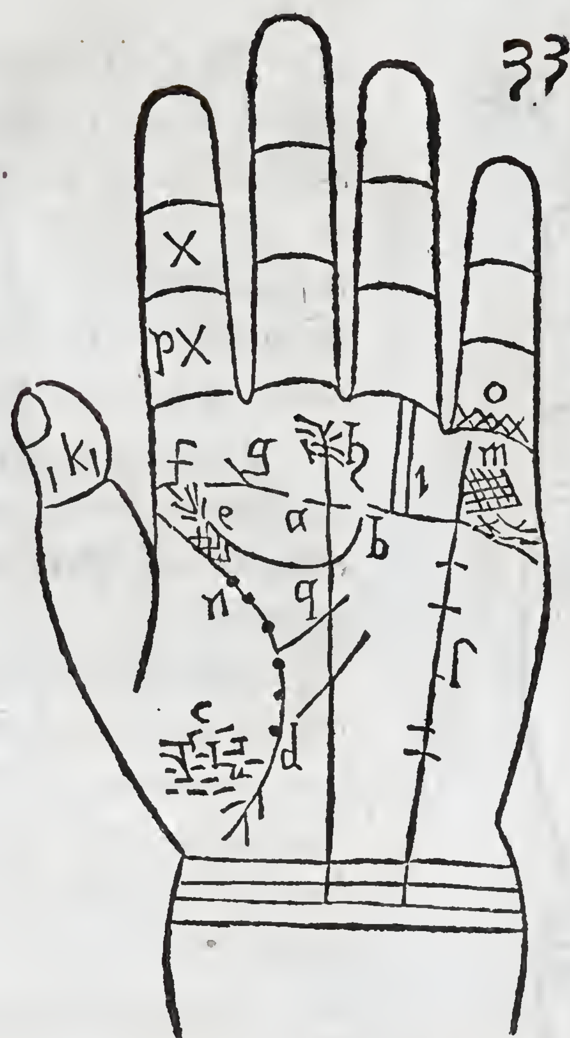
L Linea biceps scindens vitalem, vulnera notat, aut vlcera mortalia, & fortè in capite.

M Lineæ à naturali ad mensalem versus auricularem, hominem notant verecundum, & morigeratum.

N Quatuor lineæ in principio montis pollicis quasi à dorso, significant bonum in secunda ætate ex morte alterius.

O Mensalis aliqualiter bifurcata versus percußionem, significat hominem molestari vsque ad annum 20. si trifurcata, ad annum 30.

Men-

A Mensalis breuis aut discontinua, & capillaris, periculum in partu notat, lasciuiamque.

B Naturalis inclinata ad mensalem, & breuis, bruem vitam notat, & mortem subitaneam: si nō attingit mensalem, ebriosum notat, aut euasurum periculum mortis.

C Lineæ inglomeratæ in monte pollicis, infidelitatem significant, & ingratitudinem.

D Linea hepatis non iuncta vitali, & terminata in concauo, infidelitatē notat, & capitis leuitatem.

E Angulus supremus disiunctus, & si insint linulæ, infidelem, & Martialem notant hominem.

F Naturalis in principio versus partem superiorem, scilicet dorsum & radicem pollicis ramusculosa, aut in fine versus rascettam, volubilitatē cerebri significat, & infidelem.

G Mensalis bifurcata in fine, mulierem luxuriosam notat.

H Saturnina ascendens ad medium, & si in mōte sint lineæ inglomeratæ, carcerem crudelem notant, & persecutiones.

I Binæ lineæ æquales à mensali ad annularem, vaniglориosum demonstrāt, & offensionem causa mulierum.

K Duæ lineæ in dorso pollicis, vna ex vna parte, alia ex altera, & grossa, significant furem, & infidelem.

L Linea à rascetta ad auricularem, & intercisa, infortunium causa mulierum notat.

M Mons auricularis craticulatus, significat miseriam & paupertatē causa mulierum, & lasciuia sua.

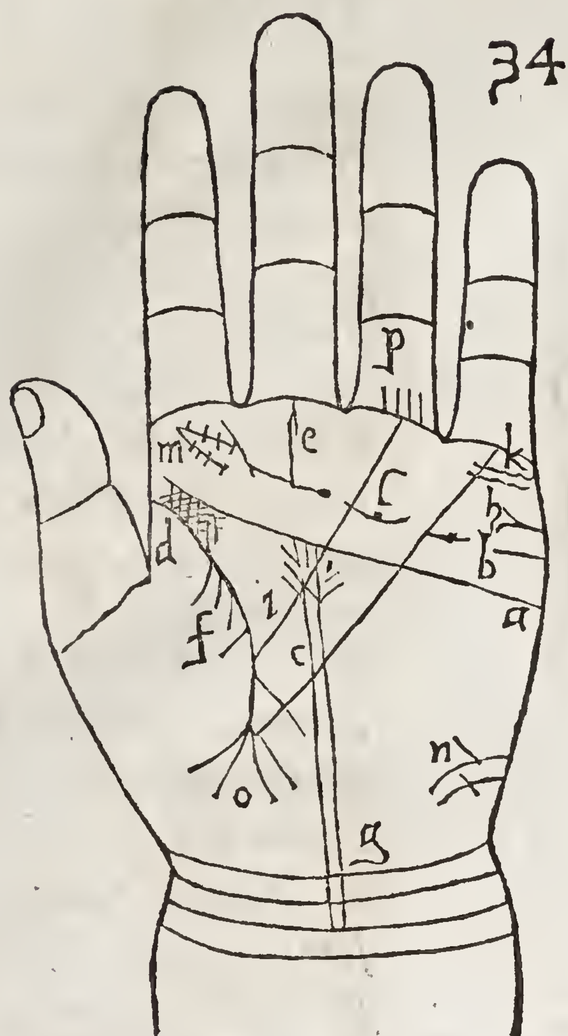
N Puncturæ in vitali, hominem Melancholicum & magnarum cogitationum, & eò magis quò grossæ & rubræ sint.

O Linulæ intercisæ super radicem auricularis, tot filios abortiuos notant.

P Crux in prima aut secunda iunctura indicis, amicitiam notat Dominorum, & magis Dominarum.

Q Linea à vitali in concauo, significat lasciuiam, & infortunium.

Natura-

A Naturalis ſecans palmam per tranſuerſum, ſtulticiam, et infortunium notat.

B Menſalis diſcontinua, infidelitatem notat.

C Linea à vitali aut à raſcetta prope vitalem ad auricularem, inſtabilem notat, & eò magis quò diſcontinua fuerit.

D Linea velut rete in angulo ſupremo, non coniuncta, laſciuum, & luſorē hominem, & proprij capitis denotat.

E Ramus à menſali ad medium, & alius ad tuberculum indicis, euaſionē ab inimicis notat, & odium à parentibus, & ſi non extendatur, malum mulierum cauſa.

F Rami à vitali in monte pollicis, perſecutiones minantur.

G Lineæ à raſcetta in concauo & in fine malè apparentes, ſignificant pauperem, & vagum, ſi linea ſola, minus notat.

H Tale ſignum in monte auricularis, moriturum in itinere ſignificat: hoc idem notat ſi in monte indicis inueniatur.

I Linea à vitali ad montem Solis, honorem apud nobiles indicat.

K Lineæ malè apparentes per tranſuerſum auricularis montis, ſignificant aſſaſsinum ſiue prædatorem viarum.

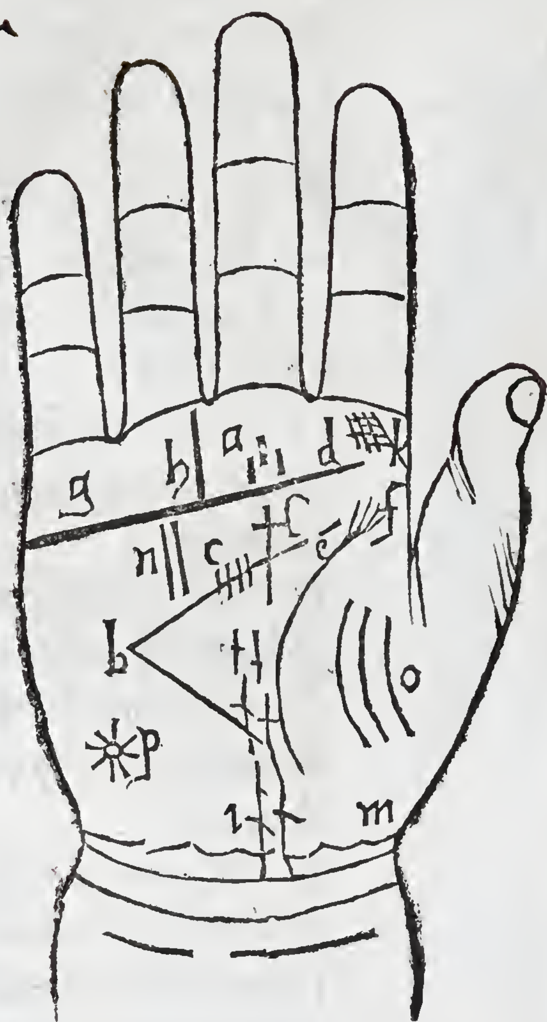
L Menſalis diſcontinua cum puncturis profundis, ſignificat debilitatē fœtus & imprægnationis.

M Lineæ interciſæ in monte indicis, & in fine veluti coniunctæ, ſignificāt damna, & perſecutiones apud magnates, infirmitates, præſertim quādo ſunt verſus medium.

N Lineæ in percuſsione inclinatæ verſus raſcettam, & interciſæ, & diſcontinuæ, ſignificant fictos amicos: ſi autem integræ, amicos non valentes prodeſſe.

O Ramuſculi à vitali verſus raſcettam, ſignificant paupertatem, & infortunium in ſenectute.

P Plurimæ linulæ à radice annularis in prima iunctura, quàm alibi, damna notant cauſa mulierum.

A Lineæ grossæ & breues à mensali ad medium, vitam quietam notant.

B Angulus sinister valdè acutus, significat litigiosum, & contentiosum, & si versus percußionem, igne aut aqua moriturum.

C Lineæ scindentes naturalem, significant tribulationē cum matre, aut matris occasione.

D Mensalis recta scindens montem indicis, significat irreligiosum, & sine timore Dei.

E Naturalis parūper distans à vitali, significat splendidum ex vana gloria.

F Ramusculosa vitalis in principio versus indicem, honorem notat cum diuitijs.

G Mensalis larga & profunda vsque ad montem indicis, audaciam furiosam notat.

H Linea à mensali ad annularem veluti sulcus, id est, profunda, & recta, honorem apud magnatos significat.

I Lineæ à rascetta ad concauum & disiunctæ, siue intercisæ, ruditatem significant.

K Lineæ intersecatæ in monte indicis, paupertatem notant mulierum causa.

L Linea à triangulo ad quadrangulum, & in fine cum alia crucem constituens, mortem violentam notat.

M Linea tortuosa & discontinua secans brachium, sagacem in aliorum operibus magis, quàm proprijs notat.

N Lineæ pulchræ à naturali ad mensalem, fidelitatem ostendunt.

O Lineæ plures per montem iuxta vitalem, effœminatum notant, id est, luxuriosum.

P Stella in monte versus percußionem in ambabus manibus, & plena radijs, significat submersionem.

Satur-

A Saturnina ascendens ad medium, & si plures lineæ in ipso sint, quàm alibi, significat abundantiam in diuitijs, sed auarum, duritiem capitis, & obstinatum.

B Mensalis extendens ramũ ad medium, & si alius superiùs dirigatur, notat lucrum, & ædificijs delectari.

C Vitalis, & naturalis, & hepatis, quasi ad mensalem coniunctæ, significant in tali periculo hominẽ versari, quòd vitam in mortem commutaret: secundum ipsarum proportionem tempus accipitur.

D Binæ lineæ à rascetta ad auricularem, aliorum seruitio se mancipare notant: et si intercisæ, captiuari aliquando.

E Linea transuersalis in monte indicis, significat hominem veridicum.

F Lineæ inglomeratæ ad radicem indicis, significant submersionem.

G Crux in tuberculo auricularis, iter cum honore notat.

H Tales lineæ in iunctura auricularis, vulnera in brachijs notant.

I Lineæ obliquæ versus mensalem, amicos significant, & si prope ipsam mensalem, extraneos, & si intercisæ, non valentes prodesse.

K Lineæ in prima iunctura indicis versus medium, significant Cholericum tendentem ad Melancholicam.

L Tale signum in secunda iunctura pollicis, aut in prima, incestum indicat.

M Linea scindens brachium per transuersum, integra & recta, hominem probum notat.

N Lineæ plures in monte pollicis, luxuriam notant.

O Linea à percussione in montem, discontinua, & intercisa, submersionem significat, aut suffocationem catarrho, aut simili modo, & eò peius, quò fuerit discontinua, & intersecata, & quo magis fuerit versus medium montis, eò adolescentior morietur, id est, suffocabitur tali catarrho, aut aliquo simili.

A Naturalis coniuncta cum mensali in principio, significat amissionem diuitiarum, maximè si naturalis non fecerit ramum audacem, & imperterritum.

B Linea à rascetta ad auricularem, damnum notat causa mulierum, & eò amplius, quò versus percussionem declinauerit, & etiam carcerem notat.

C Linea à rascetta versus concauum, & flexa in vitalem, significat amissionem charissimæ personæ.

D Mensalis non inclinata ad digitos, sed quasi transiens, significat hominem vagabundum & pauidum. E *Mensalis pluribus locis intercisa, laborem sine requie minatur.*

F Linea à mensali ad annularem multis lineis oppressa, significat damnum apud magnates, & cum periculo vitæ.

G Binæ lineæ à radice indicis in secunda iunctura, incestum notant.

H Lineæ ascendentes à percussione, & iunctæ in fine, inimicos mortales notant: & si vna alteram superet, ipse etiam erit superior: si autem ambæ superauerint, erunt æquales.

I Lineæ quasi transuersales in prima iunctura indicis à superiori, hominem significant cholericũ, & sanguineum: & si vna non sit longior, propter mulieres significat.

K Lineæ quasi transuersales descendentes ad auricularem, hominem furto delectari notant.

L Tale signum in monte pollicis, significat honorem cum diuitijs.

M Triangulus in prima iunctura medij, significat hominem infortunatum in omnibus.

N Lineæ intersecatæ in percussione & monte, submersionem notant.

O Lineæ velut arcuales, descendentes à monte indicis versus radicem medij, aut linea sola, sed quibusdam alijs in fine concomitantibus, significant febrem quartanam, & quantò sunt magis integræ, tantò peius: similiter si ipsum medium ingrediantur.

Natu-

A Naturalis inclinata versus mensalem, significat hominem iniquum, & iuuenem moriturum.

B Naturalis scindẽs vitalem, & mensalis ipsi in principio vnita, homicidiarium notat, & astutum in malum.

C Linea hepatis bifurcata in fine, mortem violentam minatur, et hoc ab vno capite, quantum ab alio.

D Multæ lineæ secantes mensalem in opposito medij, damnum notant in substantijs.

E Lineæ transuersales in angulo supremo, nõ scindentes tamen, notant hominem pœnitere suæ prodigalitatis, & eò magis quò angulus fuerit disiunctus.

F Lineæ intersecatæ supra montem indicis, notant persecutiones ab ecclesiasticis.

G Fossula aut paruus porrus in monte Solis, submersionem notat.

H Linea arcualis in mensali, significat amicos, & familiares infideles, & quantò maior, tantò in maiori negotio quærunt ipsum perdere.

I Linea à radice annularis in secundam iuncturam, magnanimum probat: si duæ magis.

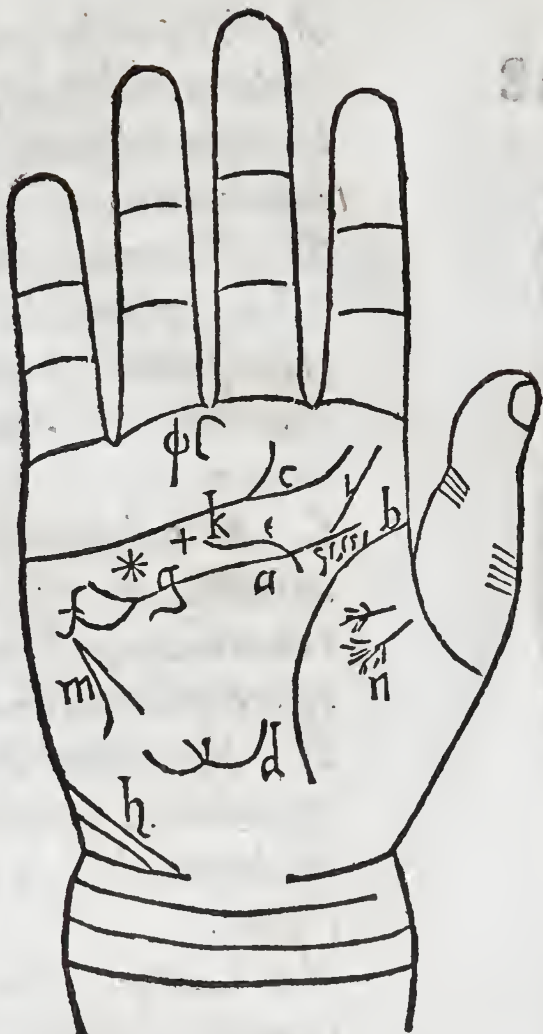
K Plures lineæ inter annularem & medium, quam inter annularem & auricularem, aptitudinem generandi masculos notant.

L Linea obliqua versus vitalem scindens brachium, significat amißionem charißimæ personæ, & vtilis.

M Tale signum in angulo dextro, significat imprægnationem masculi: si è contra, fœminæ.

N Triangulus in monte indicis, honores & diuitias notat.

O Stella aut crux malè formata in monte indicis, significat miseriam animi, debilitatem cerebri, & hominem infortunatum.

A Naturalis habens fossulam in medio, & si talis habeat profundos oculos, furem notat.

B Angulus supremus non coniunctus, et si spacium tale in medio sit rugosum, aut callosum, assassinum & infidelem notat.

C Mensalis diuisa in fine, & si ramus tendat in indicis medium, alter ad medium, infortunium notat causa mulierum cum periculo vitæ, & hominem bestialem.

D Binæ lineæ semicirculares in fine palmæ versus rascettam, & quasi iunctæ in fine in concauo, mortem minantur ex non æstimato periculo aut infirmitate, & fortè catarrho.

E Linea scindens naturalem & subsedens, notat multas prouincias peragrare, & non parentum aut alterius curam existimare, & hominem proprij sensus, & fortè exulari, aut simili de causa: si autem talis linea sciderit mensalem, scilicet quòd mensalis scinderetur ab vna linea, eodem modo vt hîc apparet de naturali, significat quòd non erit exul aut profugus, sed voluntariè extra patriam peregrinaturus est.

F Naturalis bifurcata versus mensalem in fine, significat hominem bilinguem, & fortè claudum & mendacem.

G Stella apud mensalem in principio, bonum extra patriam habiturum notat.

H Lineæ à rascetta in parte inferiori ad percussionem, tot significant itinera.

I Linea à naturali in principio ad indicem, significat hominem contra omnem fortunam aduersantem colluctari.

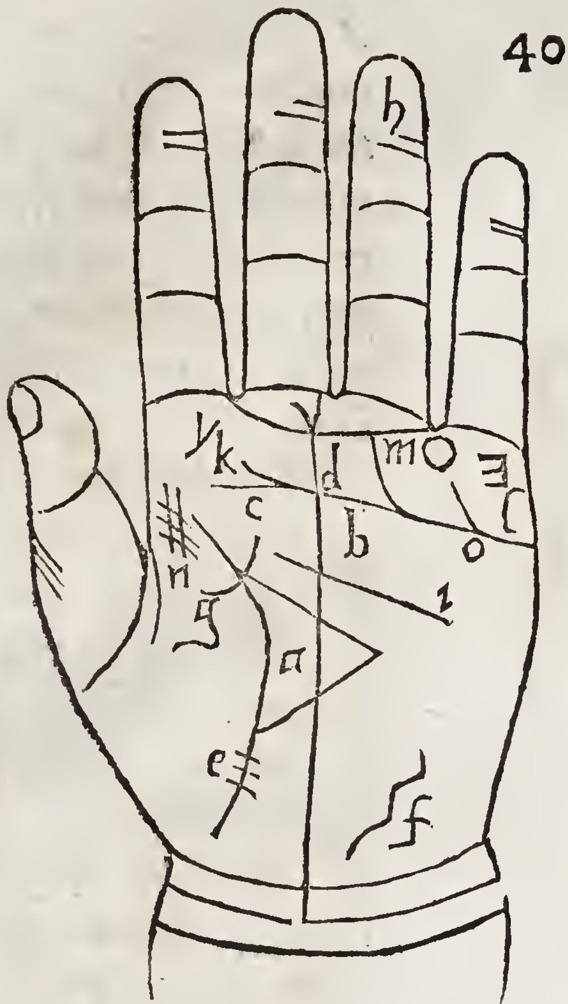
K Crux supra mensalem, inimicitiam notat, & si sit intercisa, cum parentibus.

L Tale signum in monte annulari, infirmitatem oculorum notat.

M Binæ lineæ concurrentes in percussione, & in fine inclinatæ, mortem subitam minantur.

N Lineæ capillares in monte pollicis, amatorem puerorum notant, etiam vt patiatur.

Triangu-

A Triangulus paruus, auarum & iniquum notat.

B Quadrangulus strictus, auaritiam significat, & hominem litigiosum.

C Mensalis bifurcata in fine, simulatorem circa parentes notat, & malignum animo.

D Saturnina bifurcata in fine, existens in monte medij, notat carcerem & infortunium propter scelera sua.

E Vitalis diuisa in fine, vna aut pluribus lineis ad modum crucis, hominem temperatum significat.

F Linea tortuosa aut lineæ in monte manus, significat pecuniã dolo aut fraude ab aliquo extorqueri.

G Linea semicircularis in angulo supremo respiciens digitos, significat domus propriæ ruinatorem.

H Lineæ transuersales in tertia iunctura digitorum, naturæ debilitatem significant.

I Soror naturalis in principio aut fine, hæreditatem significat, & quò longior, eò melior.

K Tale signum in tuberculo indicis, moriturum in itinere, aut infirmitatem significat.

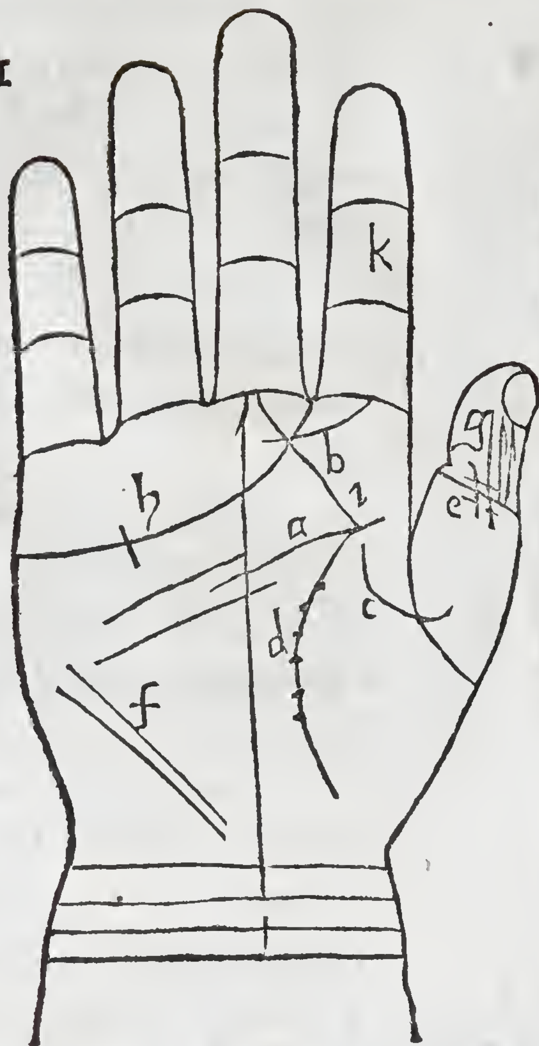
L Tale signum in monte auricularis, pediconem notat.

M Circulus ad auricularis radicem, lasciuum significat, & impotentiam coitus, & quò magis eleuatur versus mensalem, eò magis significat.

N Lineæ intersecatæ in principio vitalis, significãt casum ab alto, & si non intersecantur ab alia linea, ex casu mors sequetur.

O Mensalis ramum extendens ad annularem, & alium ad auricularem, hominem semper litigio delectari notat.

Natura-

A Naturalis terminata in concauo, & si soror eius inter ipsam & mensalem comitetur, oßium fracturam notat: Si autem ex vtraque parte comitaretur, plures notat vxores actualiter habere:

Hoc idem notat, quando naturalis videretur disiuncta, etiamsi ibi non sit soror eius, aut etiam accipere vxorem, & postea repudiare, & fortè significat morbum gallicum.

B Mensalis finiens inter indicē & medium, & si scindatur à linea oriente à radice indicis, vulnus in capite notat magis aut minus, prout mensalis fuerit großior in fine.

C Linea à principio vitalis in pollicem flexa, significat inimicum, volentem quidem, sed non valentem offendere propter luxuriam.

D Puncturæ supra vitalem, significant proditorem sociorum.

E Binæ lineæ scindentes secundam iuncturam pollicis & intercisæ, infidelem significant.

F Lineæ à rascetta per montem in longum percußionis, fatuum & proditorem notant, & volubilem cerebro.

G Lineæ ab vngue ad secundam iuncturam pollicis, fidelem notant.

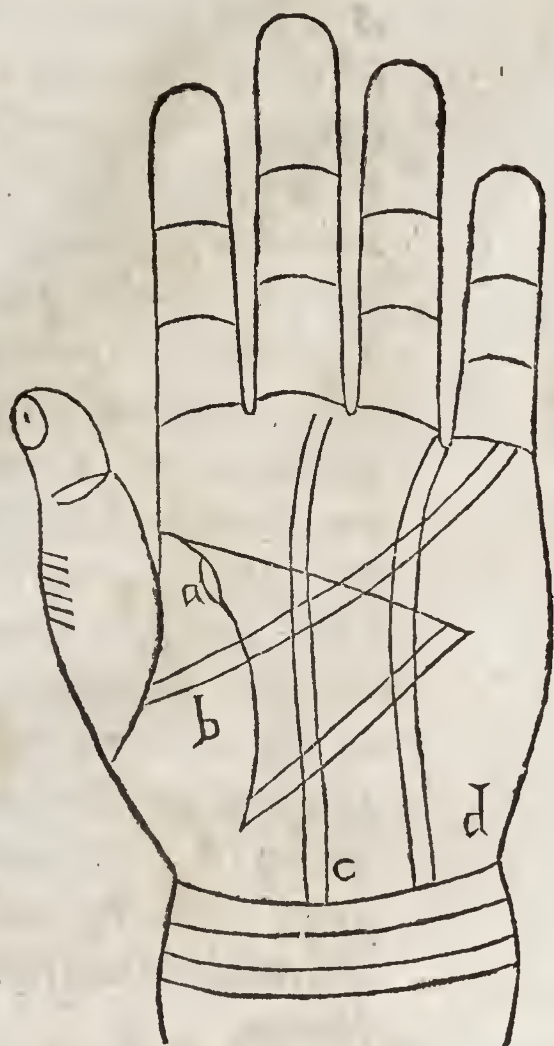
H Linea großa, breuis & curta secans mensalem, morbum epidimiæ notat.

I Linea ab angulo superiori ad radicem medij, cui saturnina iungatur, carcerem notat.

K Manus cuius digitorum extrema versus pollicem flectuntur, notant hominem iniquum, infidelem, superbum, loquacem, seditiosum, & inuerecundum.

L Digiti macilenti aut großi in iuncturis, semper malam notāt complexionem, & miseriam vitæ, & animum iniquum ex natura frigiditatis, & phlegmaticæ complexionis dominantis: significant etiam ingenium grande, sed ad mala applicatum.

Vitalis

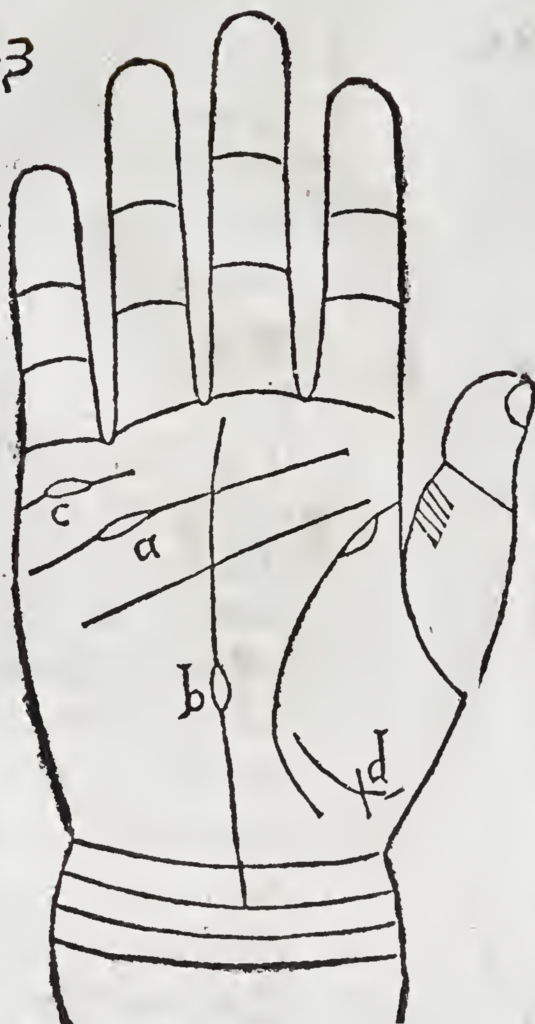

A Vitalis in principio faciens figuram quasi circularem et paruulam, vel si similis in puerorum manibus fuerit, suffocationē à vermibus notat: sin autem, maximam infirmitatem talis patietur, & eò magis quò fuerit circularis.

B Lineæ à pollice seu vitali ad auricularē aut ad naturalem diligenter notandæ sunt: quoniam eædem sæpè videntur esse, & tamē differunt maximè, loco, & situ, ac significatiōe, similiter earum fractio, & discontinuatio.

C Lineæ quoque à rascetta versus digitos differunt: quædam enim transeunt à rascetta per montem, vt litera A liquet, prope vitalem, & tamen ad eundem locum quandoq; tendunt, vtputa ad auricularem, aut indicem, quæ prout situ differunt, sic & significato: nam illæ quæ sunt per montem, magis dicuntur esse circa fortunam, & accidentia fortunæ, attamen naturali prosapia, & generatione, aut propria virtute.

D Multoties reperiuntur lineæ in fine vitalis ad auricularem, aut etiam simpliciter ab ipsa vitali, aut etiam linulæ ab ipso fine vitalis, versus concauum, & finem naturalis: & etiam multoties accipiuntur pro linea hepatis, sed fracta & discontinua, quod tamen falsum est, & aliquando inter ipsas linea hepatis non inuenitur, nec tamen ideo de ipsa carentia in hoc loco iudicandum est, sed secundum dispositionem aliarum linearum, & etiam aliquæ ipsarum supplent locum ipsius, vtpote quando sunt versus rascettam: & hæc sunt benè notanda, quoniam sæpè accidunt.

A Tale signum in mensali in opposito auricularis, incestum notat, & eò magis quò simile signũ etiam inueniatur in principio vitalis, in opposito indicis, versus superiorẽ partem, et etiam aliquando in radice pollicis, & etiã aliquando amorẽ tantùm significat.

B Tale signum in Saturnina, significat hominem incestum committere, siue per mulierem vtilitatem consequi, & eò magis verum est, quò simile signum inueniatur in aliqua aliarum linearum suprà dictarum.

C Linea matrimonij in monte auricularis tali figura depicta, significat hominem matrimonium contracturum cum aliqua sibi consanguinea, aut affinitate coniuncta, eóque magis quò tale signum inuenitur in aliquo supradictorum locorum, litera *A*.

D Linea quasi cadens circa finem vitalis in monte pollicis, & intercisa à quadam alia linea tortuosa, significat afflictionem & dolores, propter quendam filium aut filiam, eóque magis, quò intersecans fuerit grossior, aut tortuosior.

E Notandum quoque est, quòd aliquando ex huiusmodi lineis, scilicet *A B C* depræhendantur compatres, et commatres, aut matrimonia contrahenda, nec mirandum aut immaturè iudicandum est, sed priùs considerandum est tacitè, & iudicium confirmabitur.

F Et etiam aliquando tantùm amorẽ significat, & non successum rei, prout expertum est sæpè. Ideoque diligenter animaduertenda est profunditas, & euidentia talis figuræ.

Vita.

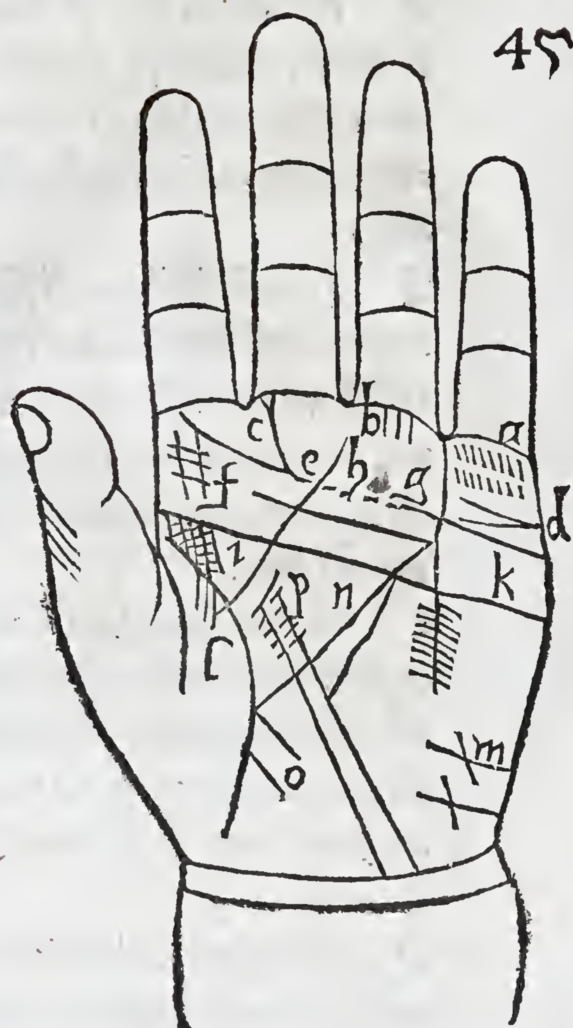

A Vitalis in fine inclinatá in monte pollicis, significat ibidem finem vitæ terminari, & tempus in vitali ostenditur.

B Quando illiusmodi signá in naturali inueniuntur (vt in p̄senti patet figura) tot homicidia notantur, & aliquãdo in principio naturalis & vitalis sunt.

C Saturnina ascendens in concauo, et versus cõcauum si est larga, ampla, & profunda, longitudinem vitæ notat, quamuis vitalis ibidem sit discontinua.

D Linulæ à radice indicis versus montẽ medium, significant percusſionem in capite, aut circa frontem. E Signa quædam in vitali, non quidem per modum lineæ, sed fossulæ, significant percusſionẽ circa partem cordis, aut humeri sinistri, aut etiam maximam afflictionem cordis, vel etiã interitum: tempus per lineã notetur. F Linea à rascetta in concauo per montem manus, notat lucrũ in maritimis. G Vitalis tumida circa finem, hominem Cholericum notat, quasi supra modum, & in illo tempore præter consuetudinem, & eò magis quò triangulus latior & longior est. H Linea hepatis ascendens ad vitalem, veluti formans angulum rectum, & subitò, antequã ad vitalem perueniat, flectitur, angulum acutum constituens, significat hominem secretum, & fidelem, attamen propter amicum, alium perdere, & hominem astutum, & sagacem in omnibus: & quando angulus esset acutisſimus, & naturalis scinderet totam palmam, licet non sit tortuosa, significat hominem perfidum, & infidelem, & iniquum: notat quoque longitudinem vitæ. I Angulus supremus coniunctus, & naturalis aliquantulum flexa in principio, sed subitò posteà per modum concaui directa ad locum suum, significat hominem fidelem, boni consilij & ingenij, & astutum: & quando per contrarium esset triangulus latus, angulum supremum formans acutum, significat hominem infidelem, perfidum, & iniquum. K Mensalis & naturalis angulum tortuosum constituentes, significãt hominem perfidum, & iniquum. L Mensalis extendens fortiter ramusculos suos versus indicem & medium, ita vt ipsos digitos fortiter ingrediantur, significat malignum, iniquum, & rudem. M In monte pollicis aliqua linearum, significantiũ vxores aut amicas, habens in fine versus vitalem, linulam aliquam veluti ramusculum, non benè vnitum, significat cum aliqua propinqua vxoris suæ, aut amici copulam habere, aut habuisse.

A Lineæ in monte auricularis transuersæ, & obscuræ, latrocinium, siue assesinum notant.

B Plures lineæ in radice mõtis Solis, quàm alibi, damna notant mulierum causa.

C Mensalis extendens vnum ramum ad medium, & alium ad indicem, euasionem ab inimicis, odium à parentibus notat: & si non extendatur, malum mulierum causa notat.

D Tale signum in monte Mercurij, hominem in itinere moriturum notat.

E Linea procedens à vitali ad montem Iouis, honorem notat apud magnates.

F Lineæ in monte Iouis intercisæ ferè in modum scalæ, damna, persecutiones minantur apud magnates.

G Mensalis discontinua, infidum notat.

H Mensalis discontinua, & si ibi puncta inueniantur, fœtus portendit debilitatem.

I Lineæ intercisæ in angulo supremo nõ coniuncto velut rete, lusorem, et lasciuum notant hominem.

K Naturalis secans palmam per transuersum, stultum, infelicem notat.

L Rami in monte pollicis à vitali, persecutiones.

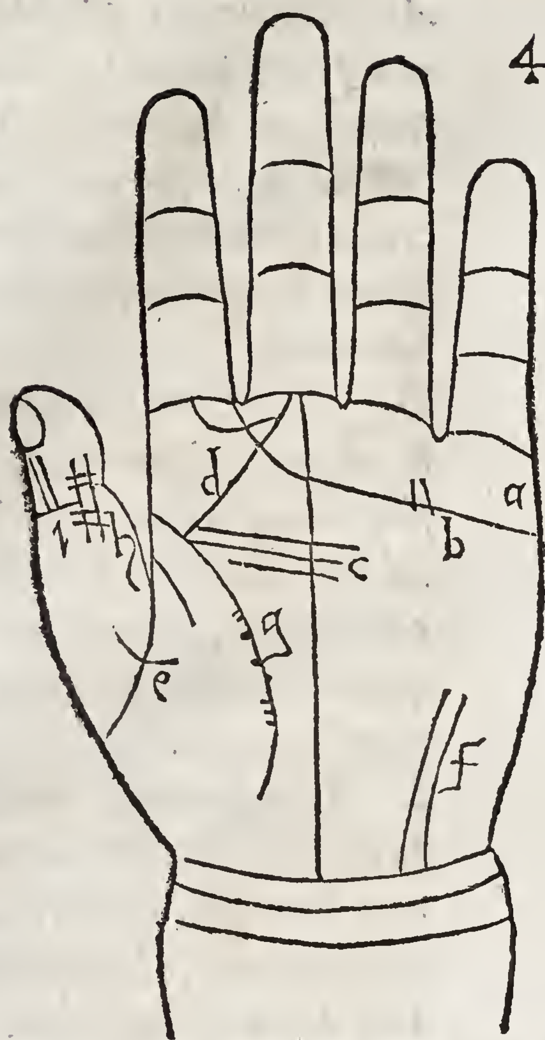
M Lineæ in monte Lunæ, circa percusiionẽ intercisæ, aut discontinuæ, inclinatæ versus rascettam, fictos amicos, integræ verò, amicos non potentes.

N A vitali aut rascetta ad montem Mercurij lineæ maximè intercisæ, instabilem notant.

O Ramusculi à vitali versus rascettam, inopiam & infortunium in senectute.

P Lineæ à rascetta ad concauum, in fine obscuræ, vagum notãt: si vnica sit, minus significat.

Mensa-

A Mensalis finiens inter medium & indicem, & lineæ à radice Iouis eandem secantes, vulnus notat in capite.

B Linea ampla, breuis, scindens mensalem, epidimiam notat.

C Naturalis in concauo finiens, cuius soror versus mensalem adsit, ossium prætendit rupturam: Si verò & alia soror in concauo fuerit, plures vxores actu habere denotat.

D Linea exiens ab angulo supremo ad Saturni radicem, & eidem Saturnina in fine iungatur, carcerem notat.

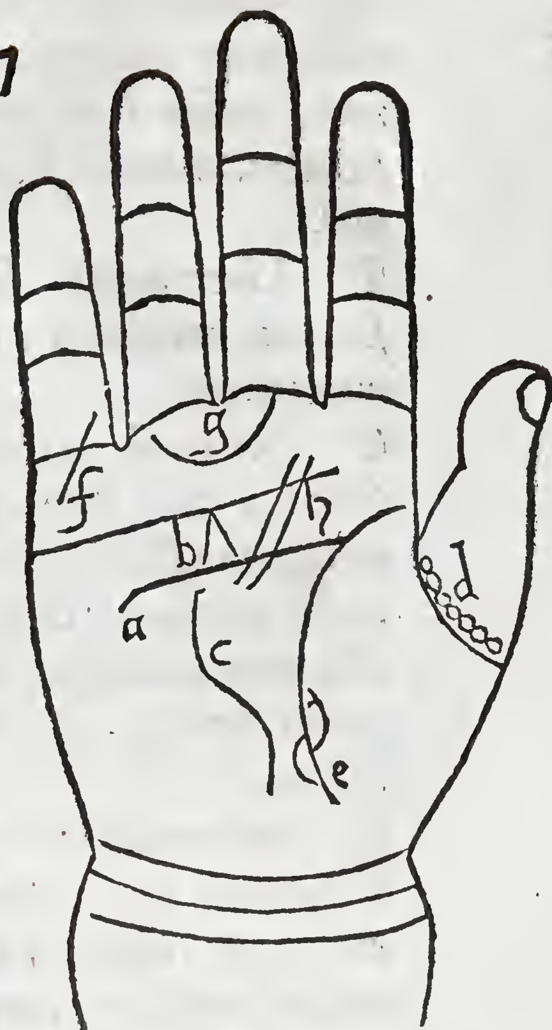
E Linea scindens primam iuncturam pollicis, inimicum animo, sed effectu impotentem notat.

F Linea vel lineæ à rascetta per montem Lunæ, fatuum, proditoremque notant hominem.

G Puncta siue paruæ lineæ super vitalem, proditorem notant.

H Binæ lineæ scindentes secundam iuncturam pollicis, eæque intercisæ, infidum ac perfidum notant hominem.

I Lineæ ab vngue ad secundam iuncturam pollicis, fidum amicum indicant.

A Naturalis groſſa & non proportionata, ſtultitiam naturalem notat: ſi ſit tumida in aliquo loco, aut craſſa & malè apparens, naturam iracundam & furioſam notat.

B Lineæ quaſi à naturali ad quadrangulum, & in fine vnitæ verſus menſalem, ad beneficium, aut dignitatem vtilem, citra ſpem aliquam peruenire notant, et bonam fortunam.

C Linea hepatis inclinata in concauo, & non vnita cum naturali, cerebri notat debilitatem, hominemque inſtabilem & infidelem.

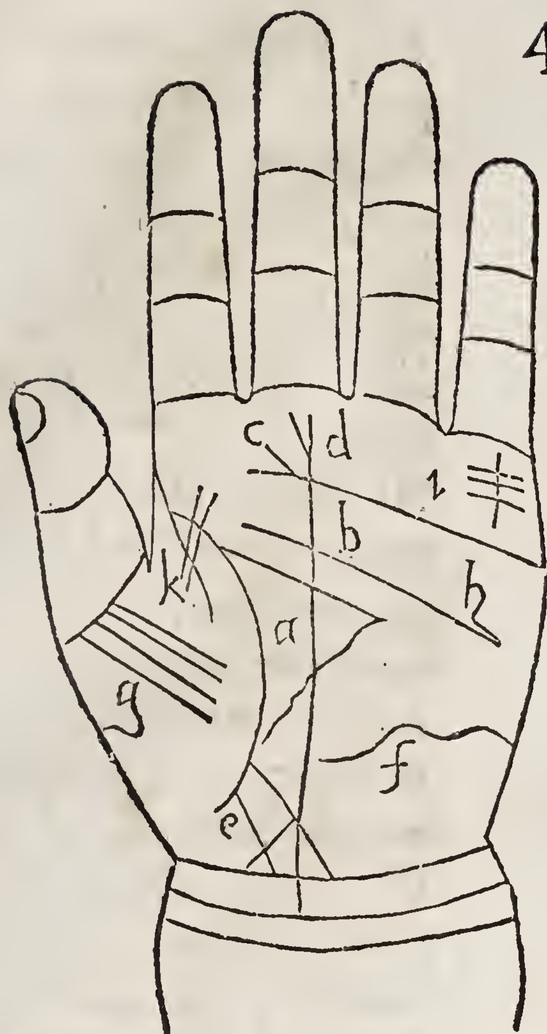
D Catenatæ lineæ in prima iunctura pollicis, per tranſuerſum in parte ſuperiori, ſuffocationem à catharro notat, & ſchynantiam, idem notat, ſi eſſet ſola linea apparens per tranſuerſum ad partem ſuperiorem & dorſum.

E Lineæ ſemicirculares apud vitalem, offenſionem oculorum notant. Conſideretur tempus pro ratione loci linearum: idem ſignificant, ſi apud naturalem inueniantur.

F Linea aſcendens à monte auricularis per primam iuncturam eiuſdem, Religionem, aut ſtatum notat clericalem, & nunquam ducere vxorem, niſi violenter ad alterius placitum, ingenioſumque notat, aſtutum naturaliter in bonum æquè ac in malum, hominem honeſtum & realem.

G Linea arcualis in monte medij tortuoſa per longum verſus digitum, hominem notat infortunatum, & graues carceres, & obſcuros paſſurum.

H Lineæ in oppoſito medij à triangulo aſcendentes, vltra naturalem in ipſa menſali, infortunium magnum & graues notant carceres.

A Triangulus ſtrictus & paruus, iniquum, aſtutum, malignum & auarum notat hominem.

B Quadrangulus ſtrictus & longus, auarum, litigioſum, & mori in iuuentute, & mala morte.

C Menſalis bifurcata in fine non multum extendens ramos, infortunatum, ſimulatorem, malignum & iniquum depingit.

D Saturnina bifurcata in monte medij, infortunium magnum cum carceribus & vitæ periculo.

E Vitalis bifurcata in fine, et ſi rami ſint interſecati, leuitatem capitis, naturæ et complexionis, refrenare tamen ſeipſum tandem, notat.

F Linea tortuoſa, deſcendens à vitali, vel circa, apud angulum dextrum ad percuſsionem, perditionem bonorum, contra tamen ius et iuſtitiam.

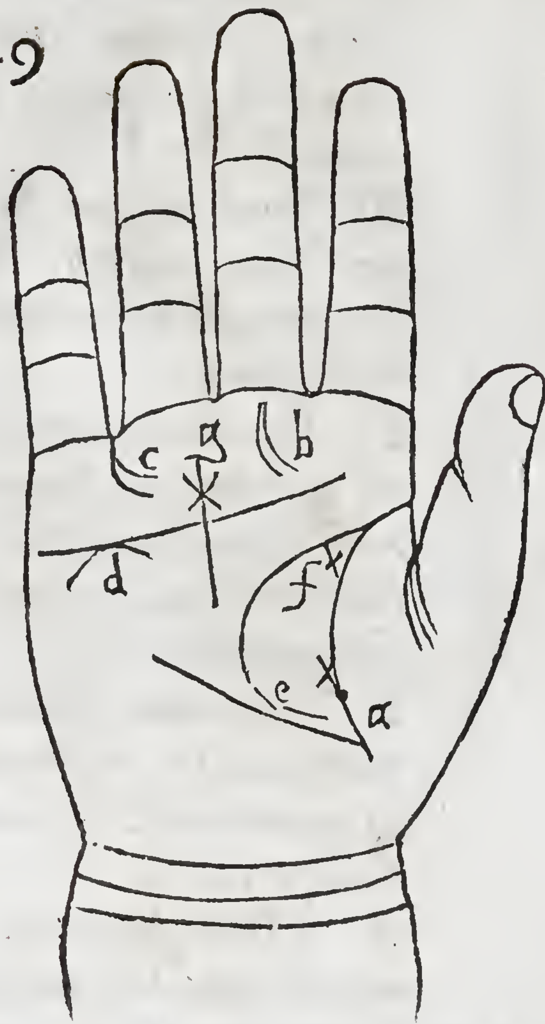
G Lineæ per longum in monte pollicis vltra medium verſus raſcettam, luxurioſum, laſciuum, et fortè in iuuentute et media ætate.

H Soror naturalis circa finem, hæreditates, hominemq́ue notat Martialem, bellicoſum, et audacem.

I Lineæ interſecatæ per transuerſum, groſſæ et apparentes in monte auricularis, in quarum medio ſit altera linea groſſa, luxuriam notat inhoneſtam.

K Lineæ deſcendentes à parte ſuperiori, verſus dorſum, & per transuerſum interſecantes vitalem in principio, præcipitium notant, quādo non ſunt interſecatæ ab altera linea, mortem ex præcipitio prouenire, & quando ſunt interſecatæ, mortis euaſionem, non tamen ſine periculo.

Vitalis

A Vitalis continua cum quadam punctura profunda, mortem indicat violentam, si extendat quasdam lineas ab eadem punctura aut fossula, non erit tam subita, etsi offensio sit mortalis.

B Figura oblonga, aut linea in monte Saturni, versus mensalem, carceres minatur cum periculo vitæ, & bonorum perditione: si perfectè vniatur, mors simul erit mandato indicis..

C Linea aliqualiter reflexa aut curua, inter auricularem & annularem, versus tuberculum, notat tibiarum offensionem, eòque magis, quò fuerit duplicata aut bifurcata: & si fuerit versus auricularem, offensionem circa pedem dicit: si fuerit in opposito ipsius radicis, erit in pede: & quando in dicta linea fuerit punctura aut fossula, fastidiosam offensionem notat.

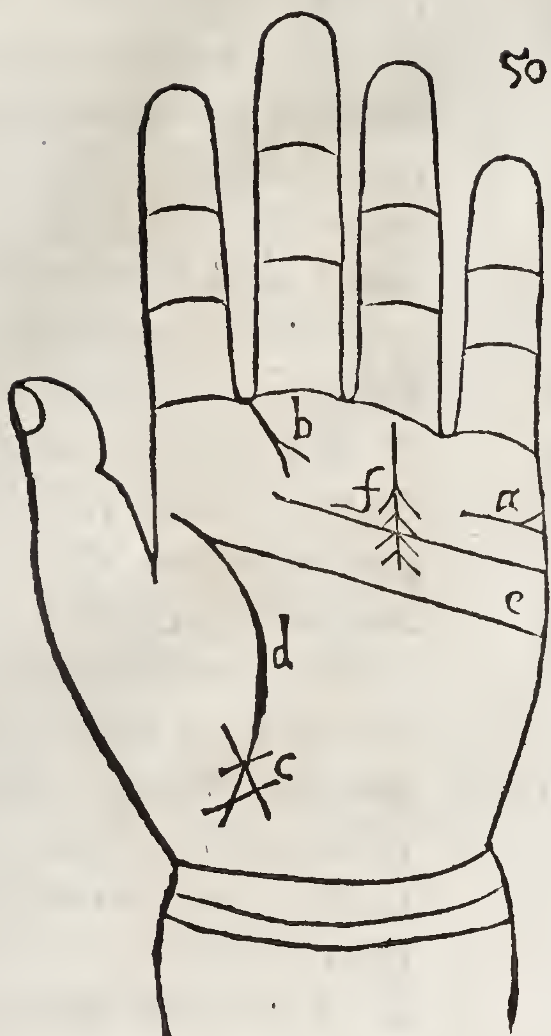
D Linea quasi arcualis supra mensalem, furtum ab amicis & familiaribus pati notat, fortè à seruis rerum suæ potestati commissarum, quibus tamen fidebat.

E Naturalis flexa in fine, versus vitalem in angulo dextro, hominem iniquum, malignum traditorem notat.

F Lineæ in modum crucis sub vitali, damnum indicant, fortè etiam vituperium, excepto si in medio anguli dextri fuerint, quo loco significant naturam & complexionem regulatam, hominemque realem.

G Lineæ intersecantes lineam Solarem in monte Solis, hominem honorari apud magnates & prælatos, & pati contrarietatem & æmulationem apud tales: & si fuerit intersecata æqualiter in modum crucis, per suam phantasiam ab Aula absentari, & amicitiam Dominorum non sine damno relinquere: idem significat, si fuerit in triangulo aut quadrangulo, nisi linea fuerit discontinua, etiam notat illorum amicitiam & gratiam perdere.

Linea

A Linea inter montem Mercurij et mensalē, ascendens à parte exteriori, & ibidem bifurcata, vel diuisa, mutationem amicæ, aut vxoris in aliam, postquam successu temporis fuisset eiusdem ordinis cum priori, & quando talis diuisio aut bifurcatio fuerit ex parte montis, diuisionē vnius ab altera notat

B Linea à radice medij versus indicem curuata in ipso monte, periculum carceris notat, eoque magis et grauius, si ramusculosa & curta fuerit.

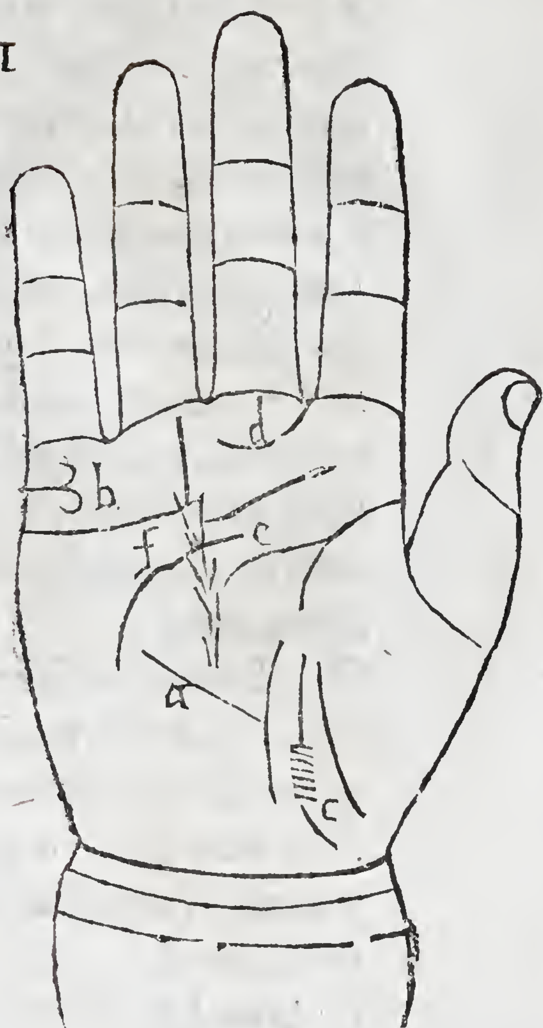
C Crux supra vitalē, & si ramusculi intersecāt ipsam vitalem, infirmitatem mortalem, eoque peius, quò intersectio propinquior fuerit vitali: si viderentur duæ fossulæ vitalem intersecantes, mortem minantur in recidiuatione.

D Vitalis grossa vel lata in sua superficie, in parte trianguli aut concaui, versus angulum dextrum, iracundum, bellicosum hominem notat, etiam furiosum, bestialem: si malè appareat, infirmitatem incurabilem, in cōmensurationis tempore.

E Naturalis extensa per palmam ad percussionem, & exteriorem partem manus, vitam miseram, & pauperem, si diues fuerit, fiet pauper, cum perditione bonorum, si sit eleuata versus montem manus, minuit malum: idem significat si fuerit ramusculosa & continuata pluribus lineis, sit curua siue recta.

F Linea Solaris, si fuerit vicina aliquibus lineis circa mensalem, vsque ad mediam ætatem iuuentutis, infortunium, fastidiumque, ratione amicitiæ patietur, & post 30. annum prosperabitur plus aut minus, secundum elongationem aut proximitatem dictæ lineæ ad mensalem, ideo in medio huius lineæ, numerantur 30. anni, & in reliquo, pro reliqua parte vitæ: si sit oppressa in principio, in iuuentute notabit labores, & senectutem quietam, & è contra, contrarium: & hæc commensuratio intelligitur, si non transeat mensalem.

51

A Linea ascendens à triangulo ad annularem, notat fauorem, et amicitiam dominorum: si comitetur pluribus alijs lineis, & nō sit continua, idem significat, & benè valere in rebus Martialibus, cum honore & dignitate.

B In monte Mercurij in parte inferiori, lineæ vel vna sola per transuersum, & bifurcata in monte, & in illa bifurcatione rami sint recurui, notant diuisionē mariti, aut vxoris cum magnis fastidijs, & absentiam aliquo tempore, lites præterea cum parentibus mulieris.

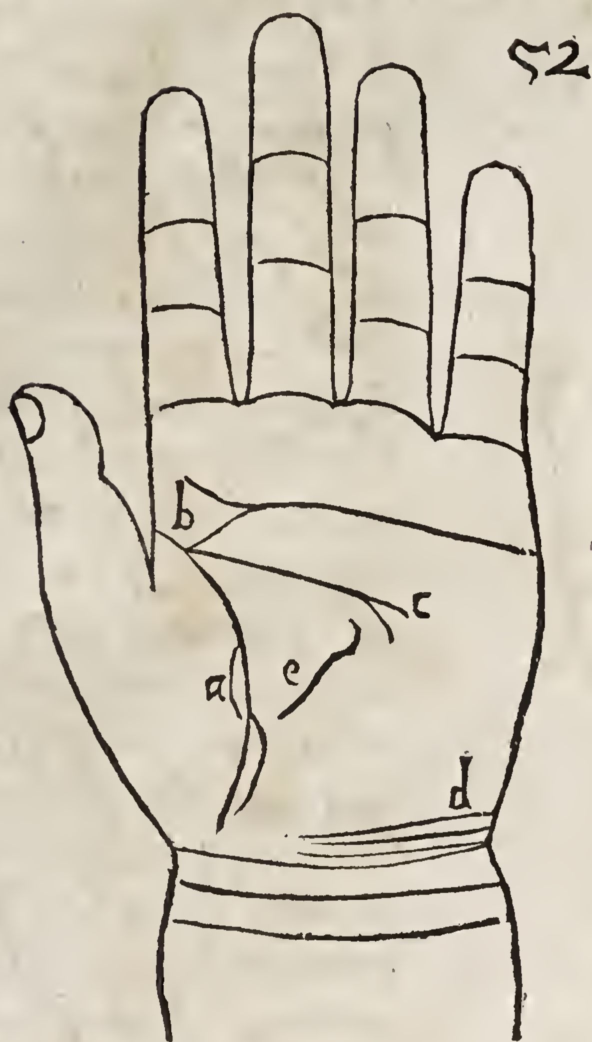
C Vitalis discontinua, & malè apparens in aliquo loco, deficiente sorore, & in illa discontinuatione, siue interruptione sit confusa vmbris linearum, infirmitatem mortalem, si adesset soror, vel aliquis eius ramus à quauis parte, infirmitatem notat longam, grauem, & incurabilem.

D Linea à radice medij versus indicem, ascendendo ad medium, curua in fine, multa tentare in dominorum obsequium, non fastidio durabili et longo, eoq; amplius, si extendatur versus mensalem, curua in fine: & si fuerit ramusculosa, significat periculum vitæ, & carceres simili de causa insinuat.

E Naturalis interrupta in principio, aut discontinua, & reflexa versus triangulum, offensionem magnam capitis ictibus, & hoc fortuitò.

F Mensalis discontinua in principio, & curua versus naturalem, generandi malam dispositionem & difficultatem, & in muliere paßionem menstrui: & si curuetur versus annularem, periculum vitæ, & si reperiatur soror versus quadrangulum.

Linea

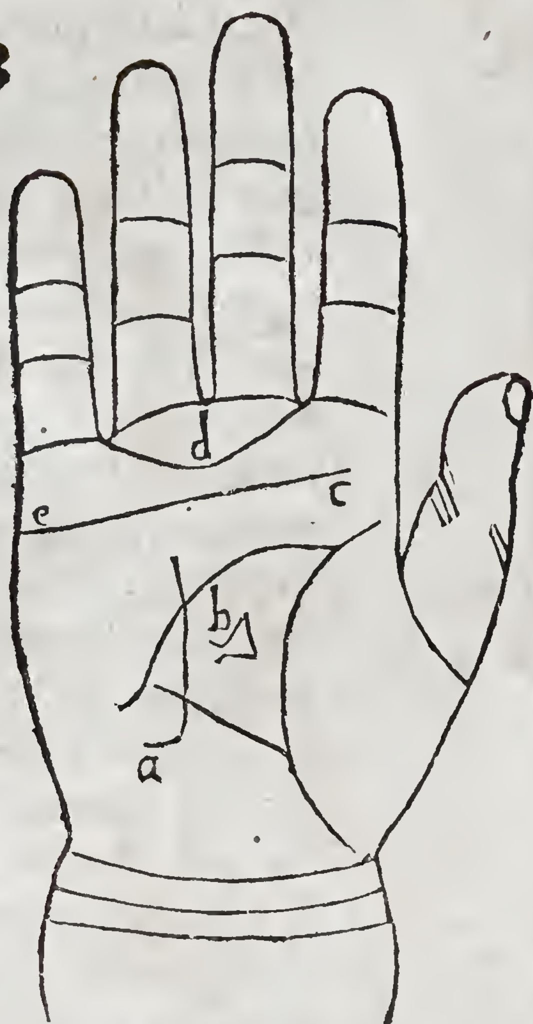
A Linea in vitali circularis oblonga, in fine vnita, in vna parte sola, versus principiũ ipsius vitalis, deinde si sit aliqualiter longa, & non vnita in altero fine ipsius figuræ, in principio vitæ fastidia, longa & grauia, sed successu temporis meliorari: sed si in omni loco vniatur, fastidia sine fine, & non consequi posse desiderium.

B Mensalis vnita cum naturali in angulo supremo, et si ascẽdat quasi recta, significat subitum & repentinũ vitæ periculum, læsione potiùs, quàm alia re: si habeat ramũ ascendentem ad montem indicis, versus partem superiorem, periculum erit propria lingua, cholera & ira subita: Notandum est, si in percussione sint aliquæ lineæ inimicitiæ, & in triangulo sit lis cum parentibus.

C Naturalis in fine aliqualiter bifurcata, & non extensa multum versus montem manus & percußionem, sed tantùm eleuata versus montem, personam morigeratam & catholicam notat, & si illius iuuentus fuerit lasciua & cholerica, tamen seipsum refrenabit, eóque amplius, quantò erit profectioris ætatis: amabit personas religiosas, & virtuosos homines.

D Duæ aut plures lineæ per transuersum brachij in rascetta apparentes, et fundatæ, augmentum bonorum immobilium, & vitam honoratam, amicabilem & fortunatum dicit hominem in omnibus suis operationibus

E Hepatica nusquam vnita cum naturali & vitali, sed in fine inclinata versus concauum manus, breuem vitam minatur, malam naturam & complexionem, & fortè mori in peregrinatione.

A Linea aſcendens à monte manus verſus concauum, in fine naturalis interſecans hepaticam, cauſans triangulum in angulo ſiniſtro, et non extendatur multum vltra naturalem, verſus quadrangulum, notat lites & contrarietates cum proximis parentibus cum maleuolentia: ſi ſit aliquantulum reflexa in principio, ſcilicet in ipſo monte, indicat vnum parentum ſuorum ſibi forè traditorē, eoq́; magis quò plus reflectatur.

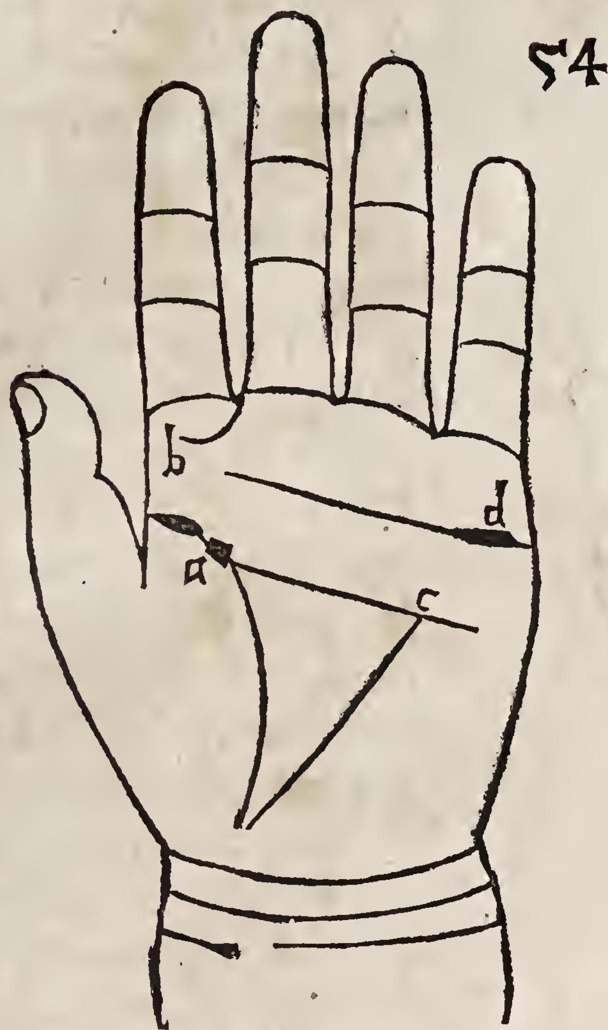
B Triangulus in triangulo, maleuolentiam parentum inducit, & ſi aliquis angulorum non ſit coniunctus, ſed aliqua linea reflectatur, notat quòd erit occiſus à proprijs parentibus, aut fratre. Et quòd hîc dicitur de illa linea reflexa, & non vnita, idem fieret de quadrangulo, & ſignificaret controuerſias cum parentibus, & alijs, & eò amplius, quando menſalis fuerit longa in monte indicis, verſus angulum ſupremum.

C Naturalis in formatione anguli ſupremi inclinata in quadrangulo, & exceßiuè extenſa in monte manus, faciensque angulum ſupremum largum & non acutum, indicat bonum ingenium, & vniuerſale in omnibus, & delectari in ædificijs, & agricultura, & relinquere poſteris ſui memoriam, delectarique in diuerſis ſcientijs, & doctrinis: ſecundum ſtatum hominis illius iudicandum eſt, & notetur annularis.

D Cingulum Veneris multum eleuatum intra medium & annularem, faciens angulum obtuſum vel acutum, malè apparens, ſignificat luxuriam, ſed in paßionibus ſuis multum refrenatum, eoq́ magis, quò tuberculum pollicis cum ipſo monte amplius interciſum ſit, per tranſuerſum circa medium montis.

E Menſalis quaſi directè extenſa ad medium montis indicis, ſubtilis ſine ramis in fine, hominem notat Cholericum & ſubitum, & ſua cholera, ira, & loquacitate vulnerari cum periculo vitæ: notetur ſi aliud ſignum indicet vulnus aut percußionem, tantò maius eſſet periculum.

Lineæ

A Lineæ aut signa in principio vitalis supra angulum supremum quasi fossulæ aut figuræ quadræ, vel semicirculares, tumidæ & profundæ, homicidia aut sanguinolentum notant hominem, & secundum figuras sunt & homicidia, vnde si sint sicut fossulæ, callosæ, oblongæ, facilitatē & consensum in morte alterius, & citiùs committere homicidia aliorum causa, quàm propria cholera: Si tales fossulæ aut callositates sint cauæ & rotundæ, per suam naturam malum committere homicidiū, & si sint sicut lineæ formantes talem figuram sine aliqua callositate, tantum malum minantur, vt animum & voluntatem malam cum effectu homicidij futuri notent.

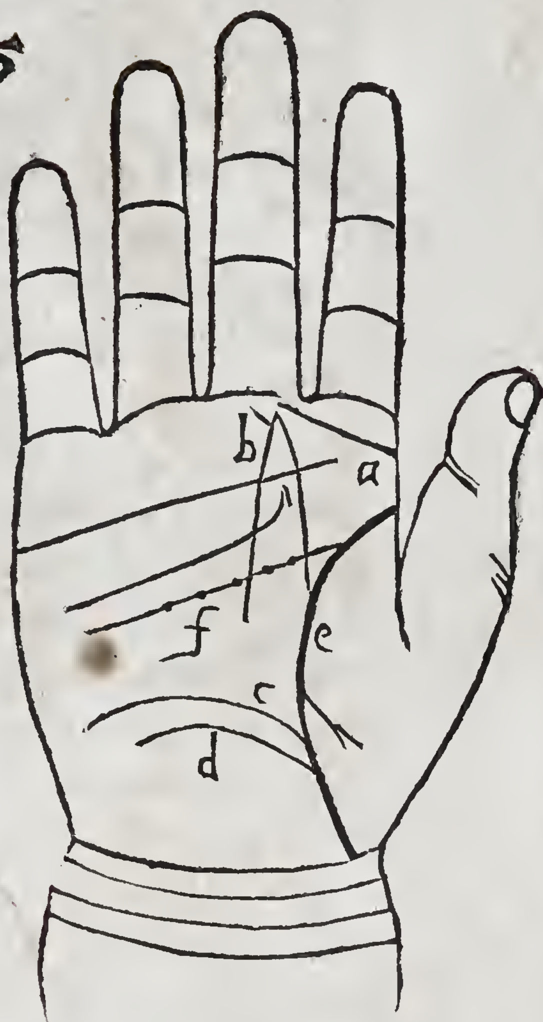
B Linea ascendens intra medium & indicem, versus medium montis indicis, & inclinata circa medium montis, & quasi subsequens ad radicem, denotat officium aut dignitatem apud heroes, prælatos, aut nobiles, quales dignitates non erunt perpetuæ, & prouenient fastidiosè ex animi occupatione: si fuerit bifurcata, pluries & maiorem dignitatem dicit.

C Naturalis cum hepatica causans angulum sinistrum obtusum, vel quasi rectum, significat sua natura esse rubeum & rudem, & proprij honoris paruam habere rationem, & parui ingenij.

D Linea oblonga in mensali circa auricularem aut annularem, amorem inhonestum, & præposterum notat cautelosum & secretum.

E Linea à vitali vel circa angulum dextrum ascendens ad radicem medij, oppressa alijs lineis, infirmitatem notat incurabilem, fortè etiam passionem, & eò amplius; quò vngues sunt gibbosi per longum.

55

A Linea grossa & profunda ex parte superiori montis indicis, versus medium arcualis, significat malam humorum dispositionem, et morbum gallicum, & quò fuerit grossior, eò plus notat: et quãdo non sit adeò grossa, minus nocet, & erit minor infirmitas.

B Lineæ descendentes à quadrangulo ad montem Saturni, constituentes ibidẽ angulũ, mortẽ minantur subitã apoplexia, aut simili specie.

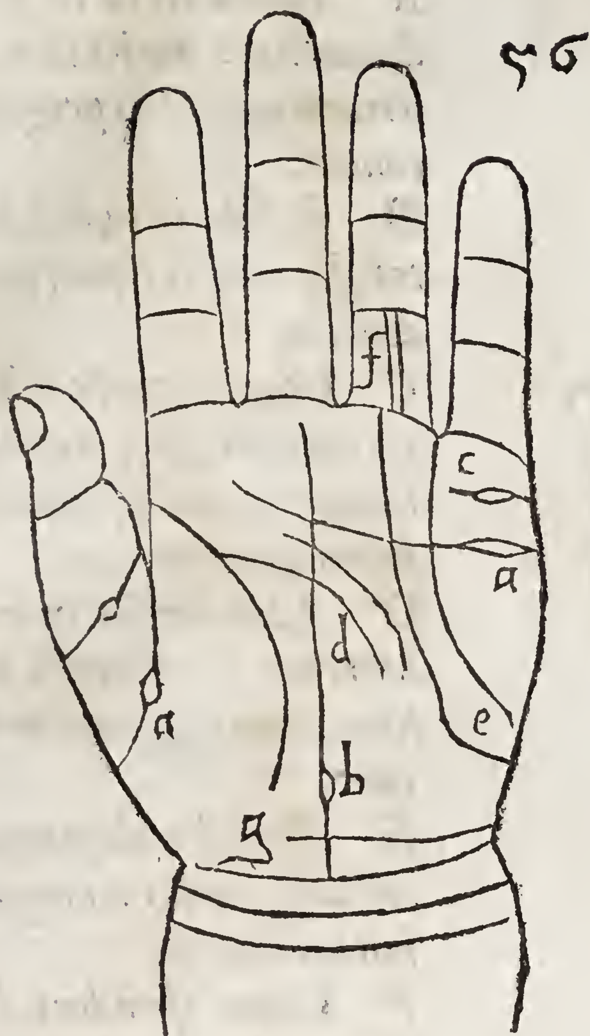
C Soror vitalis inclinata in cõcauo versus mensalem, qualitercunque sit, mortem dicit subitam apoplexia, aut capitis vertigine, & quò sit profundior, eò peior: idem notat quando inclinatur versus finem naturalis & à principio.

D Linea arcualis circa angulum dextrum, versus percussionem, minatur graue periculum apoplexiæ ex superfluo coitu, luxuria, & stomachi debilitatate.

E Vitalis extensa, ad rascettam demittens ramusculum curuum & reflexum, in aliquo ipsius vitalis loco, versus montem pollicis, in tempore proportionato ad illum locum, magnam infirmitatem notat, cum offensione aut capitis passione, & quò plus curuetur, magis ampliatur infirmitas: si non iuuetur à sorore vitalis, aut Saturnina, mortem notat, & si sit malè apparens & confusa, post longam infirmitatem mortem.

F Puncturæ in naturali, passiones continuas capitis, & cerebri debilitatem cum periculo vertiginis: & pro ratione spacij, tempus indicatur, tunc plus patietur, quam alijs vicibus.

Tale

A Tale signum in mensali, amorem inhonestum cum parentibus aut propinquis, & eò fortior est luxuria, quòd in radice pollicis idem signum reperiatur profundum & apparens. Notandum, quòd aliquoties in prima iunctura pollicis apparet figura oblonga similis illi, quæ est apud radicem pollicis, nec habet propterea hoc significatum: quia catharrum notat inflationem & dolorem gutturis in deglutiendo: si sit magnum & apparens, suffocationem indicabit ex simili causa & materia catharrali.

B Tale signum in Saturnina, amorem inhonestum cum parentibus, tantò peius, si idem signum reperiatur in mensali aut radice pollicis.

In his significatis comprehenduntur compatres & commatres, & fortè contrahere matrimonium illicitum.

C *Linea matrimonialis in monte auricularis cum tali signo, inducit matrimonium cum consanguinea.*

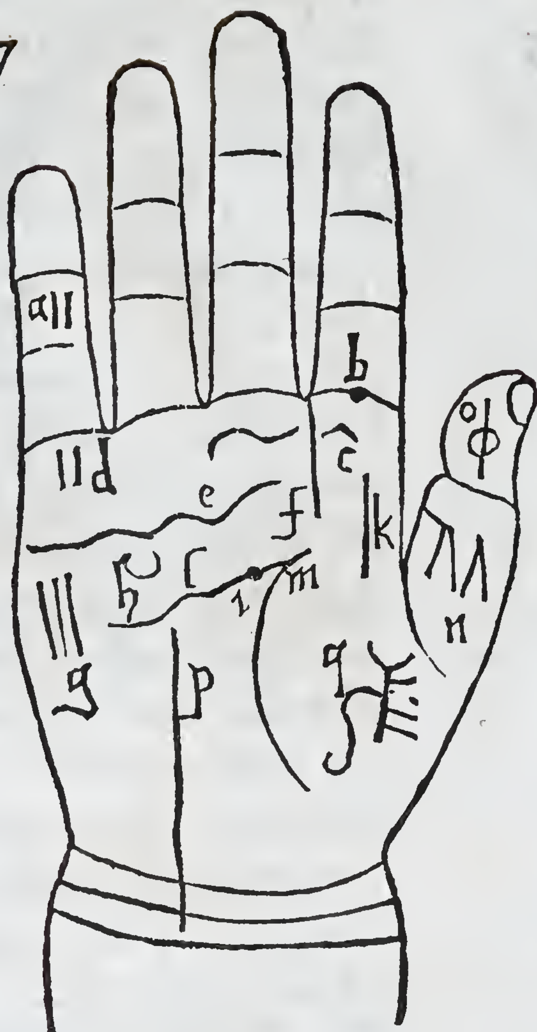
D *Naturalis ascendens per concauum breuis & propinqua vitali, cuius soror quasi per oppositum ascendens, inclinatur ad mensalem, mortem in iuuentute minatur.*

E *Lineæ ascendentes à principio montis manus, et percussionis, & si vna ascendat inter annularem & auricularem, altera ad annularem, hominem litigiosum & obstinatum, capitosumque designat: ideo multa patietur, et si contra ius, sed bonam fortunam causa amicorum acquiret, præterea maleuolentiam amicorum, causa mulierum, eoque magis, quò inferior linea habeat principium curuum à percussione.*

F *Linea apparens à radice annularis in secundam iuncturam, hominem realem & sincerum ostendit: si sint duæ, ampliatur donum.*

G *Linea transuersalis in brachio per rascettam à parte inferiori, hominem realem & fortunatum in 3ª. ætate sua, plus quàm in alijs duabus ætatibus, & homo fideliter seruiens amicis.*

Lineæ

A *Lineæ rectæ in secunda iunctura auricularis, filios, curuæ, filias prognosticantur.*

B *Fossula in radice Iouis, tot spurios, si supra, spurias denotat.*

C *Lineæ tortuosæ scindentes indicem, & si maior pars maneat in medio, pituitosum hominem denunciant.*

D *Lineæ rectæ in monte Mercurij, amatorem nobilium, curuæ, ignobilium dicunt.*

E *Mensalis aliquantulum tortuosa versus triangulum, iustum indicat.*

F *Linea ascendens à radice medij & indicis ad naturalem, vulneratum hominem mori, sin eadem secetur per mensalem, liberari notat.*

G *Lineæ à monte manus ad mensalem, tot mortales inimicos præscribunt.*

H *Linea veluti circularis in quadrangulo, morbos genitalium, si in monte Solis fuerit, offensionem à quadrupede notat: dum sit malè apparens, interficitur.*

I *Fossula in naturali apud angulum supremum, debilem notat.*

K *Sola linea inter indicem & pollicem à superiori descendens versus naturalem, suspendium.*

L *Naturalis tortuosa, læsionem à quadrupede notat.*

M *Angulus supremus in concauo manus, carcerem ob inimicos significat.*

N *Tales lineæ angulares in prima iunctura pollicis, catharrum minantur.*

O *Talis figura apud vnguem pollicis, furem, leprosum, adulterum.*

P *Saturnina recta ad naturalem, longam vitam concedit.*

Q *Tale signum in monte pollicis, infirmitatem & pituitam notat.*

Linea

A Linea sola in iunctu-ris digitorum, mortem subitam notat.

B Puncta in radice auricularis, luxuriosam mulierem præsagiunt.

C Linea descẽdens à medio, magnas angustias, & pressuras, & plures, carcerem, si sit nigra cũ tortura.

D Mensalis per directũ intrans indicem, probũ honorandum demonstrat.

E Mensalis grossa, rubra, alioqui ꝓportionata, vulnera in capite, etiam pestem & glandulas notat.

F Puncta rubra inordinata circa mensalem, infirmitatem genitalium.

G Tubercula Iouis et Veneris intercisa multis lineis, meretricem, et si sit religiosa, erit clerici amatrix.

H Naturalis in fine inclinata versus montem, iniquum et fatuum notat.

I Lineolæ à naturali ad mensalem, probum, et fidelem dicunt.

K Vitalis tumida inter pollicem & Iouis montem, spurium aßignat.

L Parua crux in angulo supremo, persecutiones.

M Linea scindens pollicem per transuersum in secunda iunctura, suspendium, aut decollationem notat.

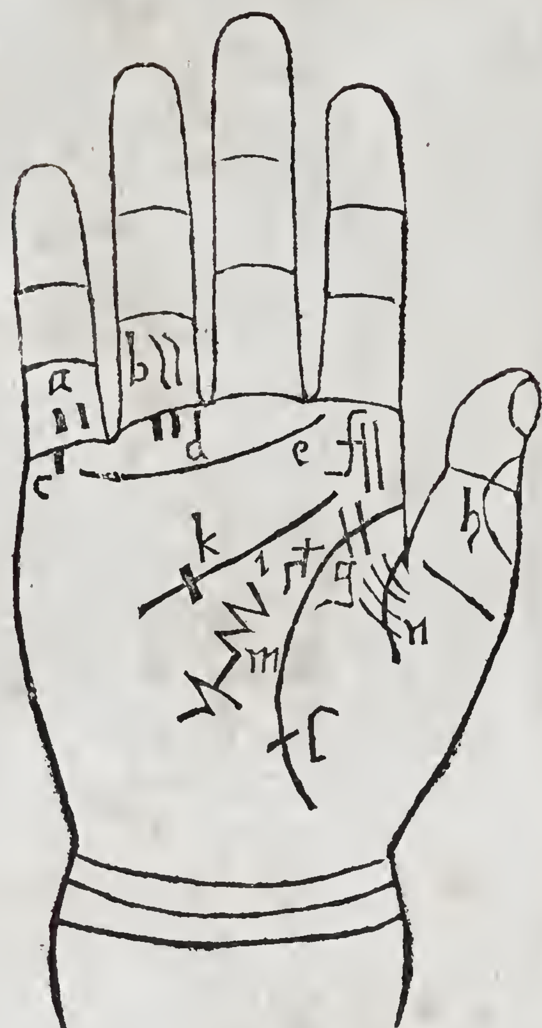
N Mensalis bifurcata in principio, persecutionem, eoque magis quò rami à se distiterint.

O Puncta inordinata in naturali, infirmitatem prædicunt.

P Soror vitalis tortuosa descendens ad medium, grauem infirmitatem notat.

Q Linea per rascettam à brachio tortuosa, et per montem manus ad percußionem, carcerem consignat.

59

A Lineæ profundæ in prima iunctura auricularis, vulnera tibiarum notant.

B Lineæ tortuosæ in prima iunctura medici, morsum à quadrupede minantur.

C Linea curta, grossa à radice auricularis, furem hallucinatur.

D Lineæ breues et grossæ à radice medici, vulnera renum patefaciunt.

E Linea ab indice ad medium auricularis, excellentiam ingenij confirmat.

F Lineæ rectæ in monte Iouis versus naturalem, tot coniugia, amicos, vel amicas concernunt. *G* Angulus supremus disiunctus, & duæ lineæ scindentes vitalem, quæ naturalē non attingant, potatorem, ebriosum, gulosum irrident.

H Linea arcualis in vltima iunctura pollicis respiciens dorsum, patibulum & suspendium minatur.

I Tale signum in angulo supremo, laqueum inducit.

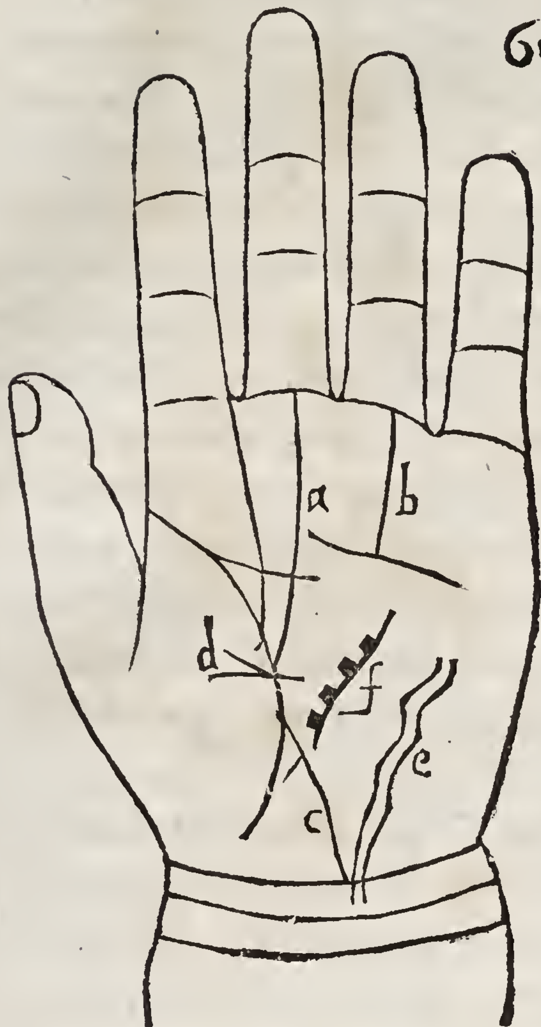
K Linea breuis & profunda, scindens naturalem, renum vulnera commonstrat, tempus pro loco inueniatur.

L Linea scindens vitalem versus rascettam, præcipitium abhorret.

M Lineæ in triangulo sic sectæ, virginitatem illustrant.

N Lineæ scindentes lineā in radice pollicis versus indicem & vitalem, vaniglorioſum.

Lineæ

A Linea à vitali ad Saturnum, diuinatorē exponit, quò longior, eò magis.
B Linea à naturali ad solem, ingeniosum, qui posteris sui memoriam linquet.
C Linea à rascetta inclinata ad vitalem in concauo, felix ingenium autumat.
D Linea biceps scindens vitalem, vulnera aut vlcera aperit.
E Lineæ tortuosæ à rascetta ad naturalem, iniquum, infortunatum conijcit.
F Puncta in linea hepatis, duritiem ventris inferunt.

NOTANDA QVAEDAM CIRCA DEterminationem vitæ cuiusuis.

PRIMO, cum accidit vitalem esse disiunctam, an discontinuam, si tamen discontinuatione ramum versus montem pollicis extenderit (prout in huius Libri quarti, quadragesima quarta figura patet) semper in eodem tempore terminum vitæ indicat, quamuis etiam Saturnina in concauo reperiatur, & è contrario.

Secundò, quando est fracta, & in tali fractione versus concauum extenditur dictus ramus, semper est spes salutis, scilicet imminente mortis periculo, propter infirmitatem: communis sententia est, quòd figuræ circulares in naturali homicidia indicant, & benè, attamen pauci ipsarum formam aut situm intelligunt.

Tertiò sciendum est, quòd Saturnina supplet ferè semper locum vitalis, præsertim quando flectitur versus partem superiorem brachij, circa montem pollicis, & etiam ipsa naturalis in loco fractionis apparet, inclinata versus Saturninam: & quando Saturnina in circumflexione, quam facit circa montem, est inclinata versus partem inferiorem rascettæ, longiorem vitam significat.

Quartò sciendum est, quòd circa radices digitorum, sunt signa ostendentia vulnera, & læsiones in toto corpore, in indice quidem ea, quæ in capite accidunt, significare videntur, in medio, quæ in pectore, in annulari, quæ circa

venes, pes tenet ab annulari ad auricularem, & ipsum auricularem inter medium & indicem, quæ in brachijs offensionem ostendunt, semper tamen huiusmodi partes accipiendo: quando autem, quæ ab indice sunt, si circa medium ipsius radicis aut digiti inueniantur, significãt vulnera in capite versus partem posteriorem, si autem inueniuntur in parte inferiori indicis, versus medium, circa frontem aut collum vulnera monstrant, eò magis, quò versus medium digitum fuerint, eóque proprijs humeris vulnera futura, aut fuisse ostendunt: illa autem quæ in pectore dicuntur ostendere, quò magis sunt versus spacium annularis, eò amplius in anteriori declarant vulnera fieri, & si in medio ipsius digiti fuerint, erunt in dorso. Simili quoque modo intelligendum est de his, quæ in annulari inueniuntur: & etiam inter annularem & auricularem prope radicem annularis aliqua signa inuenta, vulnera aut infirmitates circa genitalia notant: quæ autem circa auricularẽ sunt in coxis, vulnera probant, si autem in ipso auriculari existant, eò magis sunt versus partem inferiorem pedis, vtpote genu aut talo.

Quintò, illa signa quæ figurata sunt in vitali, sicuti sunt diuersimodè figurata, sic & diuersa habent significata: quando autem sunt figuræ oblongæ, & non sunt veluti fossulæ, sed ex euidenti linea formatur, significãt passionem ex ferro, & si essent magis circulares, significãt vulnera, quando verò sunt veluti fossulæ, significant percußiones à quacunque alia re, & sunt minus periculosæ, quoad momentum vitæ, siue cordis, quando autem in vitali non vt fossula, quadra aut oblonga, sed vt punctura quædam apparet aliquod signum valde rubrum, percußiones in capite, vel mortem ostendit.

Sextò, multi decipiuntur in hoc termino linea tumida, arbitrati idem significare quod linea grossa, cùm tamẽ differant: vnde propriè linea dicitur grossa, quando profunda est, & in superficie eandem latitudinẽ seruat, quam etiam habet in profunditate. Linea autem tumida dicitur, quæ aliquantulum profunda est, & in superficie per palmam dilatatur. Etiam naturalis reperiri potest tumida, in principio, & etiam in fine, eiusque significatio quodammodo circa idem versatur, attamen in principio magis est malefica: significat enim sanguineum hominem, alios vulneraturum, & quando in tumiditate esset aliqua fossula veluti circularis, & malè apparens, significat homicidium, & si plures sint, plura homicidia. Notandum quoque est, quòd quando angulus supremus est aliquantulũ separatus, & spatium illud videtur quasi callosum, cum aliqua fossula, vt dictum est, idem significat quod linea tumida cum ipsa fossula.

Septimò sciendum est, quòd quotiescunque principales lineæ reperiantur bifurcatæ, semper animi duplicitatem ostendant, & secundum naturam ipsarum linearum, sic & talis animi duplicitas esse prohibetur, scilicet bona aut mala: vnde quotiescunque vitalis in principio est bifurcata, semper bonum significat, scilicet iusticiam & fidelitatem. Ratio huius est, quia ostendit hominem callidum, & astutum, secretumque: quando autem vitalis in fine est bifurcata, non multum laudatur apud huius scientiæ peritos. Ratio est, quoniam

niam in principio vitalis prima & secunda ætas demonstrantur, quæ quidem sunt in potentia ac virtute naturalis caloris, nec permittunt se in vilibus occupari propter virtutem caloris naturalis prædominantis humiditati ac frigiditati: qui quidem vigor non seruatur in senectute, vnde multoties quando aliqui huiusmodi bifurcationem habent in fine vitalis, sunt infideles, & siquidem non contra amicos, sed aduersus alios amicorum causa. Naturalis in fine bifurcata, bonum ostendit: nam finis naturalis vltimam ætatem demonstrat. Et quoniam in ista linea maximè natura Cholerica & Martialis monstratur, ex tali bifurcatione refrenationum talis complexionis & naturæ demonstratur, & in huiusmodi opinionibus, ac etiam alterius generis fingere, & alijs non palàm facere. Quando autem est bifurcata in principio, maximè ascendendo versus partem exteriorem, non minus est laudabilis: Quoniam maximam ebulitionem sanguinis ostendit, & animi duplicitatem, quæ quidem passiones hominem malignum efficiunt & iniquum.

Linea hepatis quomodocunq; bifurcata sit, semper malum significat: quoniam malam complexionem & impotentiam caloris naturalis, à quibus non nisi malignitas ac animi duplicitas prouenit, notat.

Mensalis bifurcata versus percussionem, semper malum significat: nam si ramusculus ille à quo bifurcatio causatur, non vnitur vitali, laboriosam vitam significat.

Octauò sciendum est, quòd quandocunque reperitur aliqua linea, quæ longitudinem ac breuitatem vitæ indicat, semper recurrendum est ad vitalem, secundum cuius proportionem in alterius comparationem iudicandum est.

Absolutissimæ Chyromantiæ Ioannis Taisnier Hannonii Libri quarti finis.

AB ſolutiſsimæ Chyromantiæ Ioannis Taiſnier Hannonij V. I. Doctoris, Poëtæ Laureati, Muſici excellentiſs. Liber Quintus, in quo accidentia quæuis præterita & futura cuiuſuis conditionis, & vtriuſq; ſexus, hominis proſpera aut aduerſa, dicto citiùs elici poſſunt, vt ſi quis ex tēpore de vitę ſuę Periodo, longa aut breui vita, felicitate aut infelicitate, ſanitate aut ægritudine, cōplexione & natura, diuitijs aut paupertate, cōmodo aut damno, filijs aut filiabus, legitimis aut nō abortiuis, nuptijs & vxorū multitudine, aut è contra maritorū, ſtatu eccleſiaſtico aut ſæculari, aut militari, mãſuetudine aut crudelitate, ſapiētia aut ſtultitiã & inſania, doctrina, eruditione, ingenio bono aut malo, aut ineptia, pietate aut impietate, largitate aut prodigalitate, in mercimonijs pditione ſimul & bonorū, dignitatis, honoris, ſtatus & rei familiaris & regni, beneuolentia apud magnates, heroes, reges aut diſgratia, gratitudine aut ingratitudine, vulneribus aut afflictione, ſuſpicione, Religione, perſecutione, latrocinio, furto, tyrannide, homicidio, captiuitate, tortura, itinerib. terrenis aut maritimis, morte & eius qualitate, ſuſpendio, decollatione, ſuffocatione, ſubmerſione, aut combuſtione, & eiuſmodi ſimilibus omnibus, quæ vnquam accidiſſe in vita, aut cuiuis accidere poſſunt, doceri cupiat, perſpecta illius hominis diligenter vtraq; manu, & linearum omniū proportione, interrogatis & capitulis huius quinti Libri ſuo interrogato cōuenientibus, benè examinatis, ilicò percipiet Chyromanticus, an illius hominis interrogata bonum aut malum ſortientur effectum, & ex tempore: ſi ſcilicet inter lineamenta manus illius interrogantis in capitulis & figuris depicta ſimilia reperiantur, optatū ſignificabunt, ſecùs, contrarium: Poteſt & abſens amicus hoc quinto Libro iuuari, prout accidit cùm Romæ, tempore piæ memoriæ Pauli III. pontificis Maximi agerē, dum amicus quidam Hannonius familiariſsimus de accidente quodam dubitans, à me ſuis literis ſententiam extorſit: cui omnes canones & figuras huius quinti Libri ſuo interrogato cōuenientes, examinans, ſigillatim in cartha depictas transmiſi, quibus ſi ſimiles in altera aut ambabus manibus ſuis reperiret, ſalua omnia fore ſperandum erat, & illius interrogatum ad bonum & optatum finem producturum non dubitaret, ſecùs, non: Ille igitur & tranſlatis figuris manuum ſuarum lineamenta examinans, poſt ſeptem menſes Canonicatum & dignitatem obtinuit, quod erat illius interrogatum. Idem rurſus fieri poteſt, ſi quis abſens ſuæ manus lineamenta à quodam pictore experto benè proportionata, in charta depicta, ad me transmitteret examinanda, ex quorum examinatione reſeruatis reſeruandis (vt ſuprà diximus) facilè de illius vitæ periodo atq; interrogato debite ſatisfieri poteſt ex huius Libri quinti regulis, & figuris, vt proximè accidit in Africa, Anno M. D. L.

DE LONGITVDINE VITAE, CAPVT I.

NATVRALI quadam inclinatione omnes ſcire cupiunt periodum ac longitudinem vitæ ſuæ, ideo de eadem primo loco differendum eſt. Si enim homo breuis eſſet vitæ, fruſtrà eius Chyromantia vlterius examinanda eſſet de eius ſtatu, conditione, moribus: cùm breuior vita talem ad aliquem ſtatum peruenire negaret.

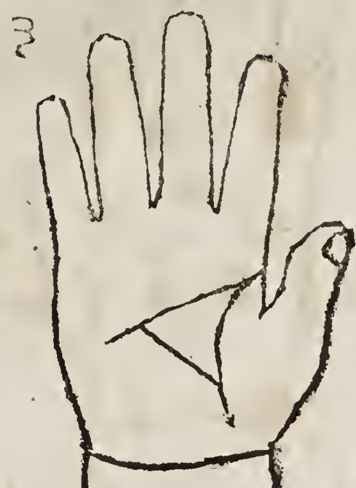
1 *Linea vitæ extenſa ad reſtrictam, vel iuxta continua, & eiuſdem latitudinis, vndequaque decenter lata, profunda ac benè colorata, longam vitam notat.*

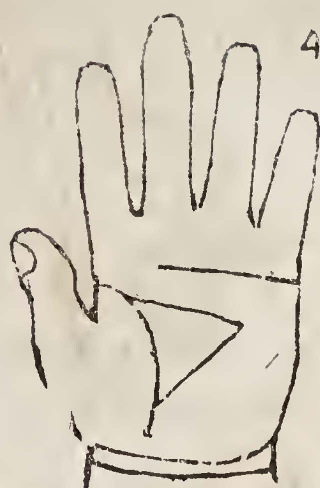
2 *Linea cerebri, ſenſibilis, Cephalica, ſiue naturalis bonæ latitudinis ac profunditatis, benè articulata vſq; ad acumen manus & non vltra, cùm vita longa audaciam præſtat: ſi in ſuperiori parte angulum rectum, vel quaſi conſtituat, idem oſtendit: ſin acutus fuerit, diu etiã viuet, ſed erit naturæ aſtutæ, & vafræ et timidæ.*

Linea

Longa vita.

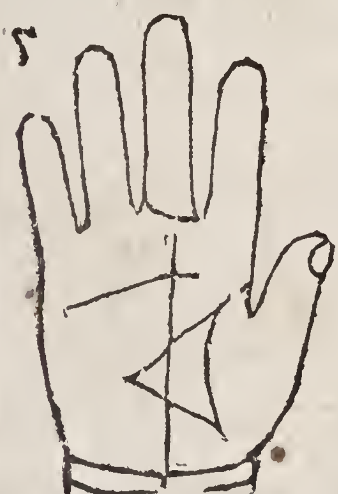

3 *Linea hepatis satis longa, scilicet vsque ad mediam naturalem profunda & lata, decenter continua & benè colorata, bonitatem notat hepatis atq; digestionis, & per consequens longitudinem vitæ. Aliqui dicunt, si basis trianguli sit benè recta & larga, & in medio aliquantulum diuisa & rimulosa, & boni coloris, ostendit bonam dispositionem, atq; longitudinē vitæ attestatur.*

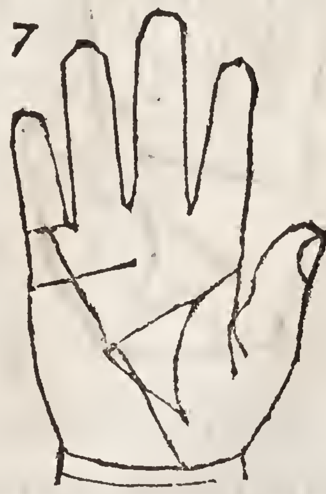
4 *Angulus dexter, rectus, vel quasi apparens, benè coloratus, bonitatem cordis & sanguinis notat, & virtutem fortem, & per consequens vitæ longitudinem.*

Angulus sinister quasi rectus, bonam promittit complexionem simul & vitæ longitudinem. Manus magnæ & debitè proportionatæ in quacunq; sui parte, in qualitate & quantitate, arguunt bonā complexionem, & per consequens longitudinem vitæ. Manus carneæ & contractæ in bona soliditate, longam vitam demonstrant.

Si in medio spacio inter lineas trianguli sit planities, bonam notat complexionem si benè coloretur, & ex consequente longitudinem vitæ.

5 *Saturnina vitali coniuncta, recta & nō intersecata ad Saturni digitum, vel prope decurrens, triangulusque suam seruauerit proportionem, vitam longam dicit.*

6 *Mensa manus æquali constituta spacio, bonam hominis complexionem indicat, et per consequens vitæ longitudinem.*

7 *Linea quædam à rascetta per concauum manus ad tuberculum Mercurij (quam alij lacteam vocant) continua, & cum naturali conuersa, bonam complexionem & mentis agilitatem testatur, & ideo longitudinem vitæ.*

Mensalis

8 *Mensalis continua, satis longa, profunda, lata & recta, significat naturam bonæ digestionis, & membrorum radicalium proportionem, & per consequens vitæ longitudinem. Terminus huius lineæ duobus modis perficitur: Aliqui terminationem bonam sub digiti medij diametro affirmant, alij dicunt in principio montis indicis, præcipuè ad radicem ipsius, vtraque terminatio vera est, forma est æqualis, secunda extra æqualitatem.*

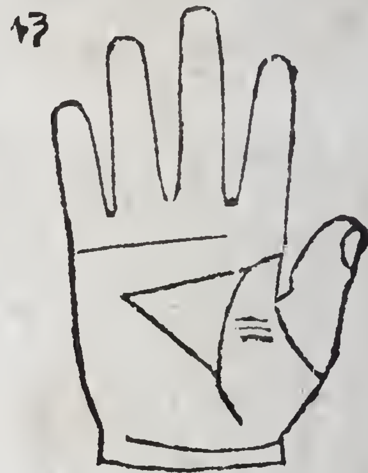
9 *Spacium rascettæ purum, benè coloratum, significat bonam complexionem, & per consequens longam vitam.*

Item linea saturnina in concauo manus, seu soror lineæ vitæ cum triuaria ex portione initium habens prope rascettam, & desinat ad naturalem benè colorata situ & positione, arguit longitudinem vitæ.

10 *Tuberculum pollicis rotundum, decenter lene, benè coloratum cum bona complexione, longitudinem vitæ confirmat. Item quando omnia tubercula manus sunt benè eminentia & proportionata, longitudinem vitæ annuunt.*

11 *Triangulus benè æquilaterus proportionaliter, & si sit pulchrarum linearum boni coloris, & rectarum signum est æqualitatis ipsorum membrorum & vitæ longitudinis.*

12 *Soror vitalis in monte pollicis, oriens à summitate anguli supremi, & extensa ferè ad rascettam, vel circa, longitudinis vitæ signum est, & luxuriæ. Coruus asserit, quando naturalis transit montem manus, longitudinem vitæ arguere, cum inopia & vitæ longitudo conceditur, tamen cum mala cōplexione, et denotat naturam superfluam, etsi aliæ lineæ principales correspondeant ad diuturnitatem vitæ, sed hoc iudicium falsum est.* 13 *Paucæ lineæ in monte pollicis, raras infirmitates ostendunt, et ideo vitæ longitudinem.*

Mensa

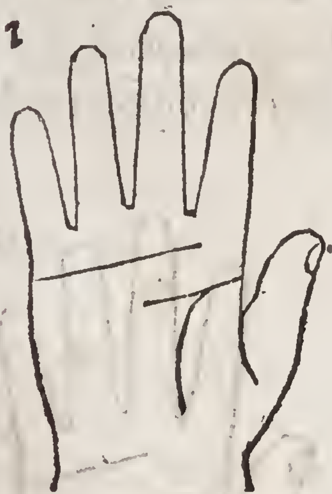
Longa vita.

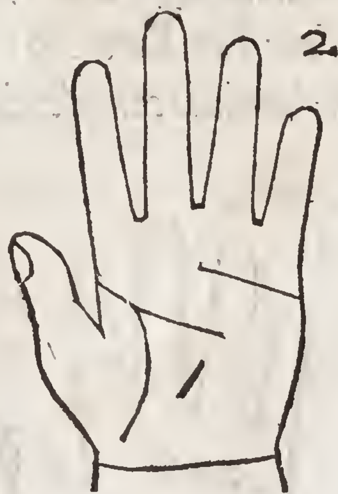

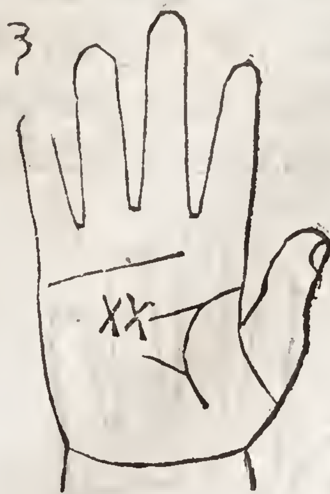
14 14 *Mensalis duos ramos proijciens, alterum ad medium indicis, alium ad vitalẽ, longam vitam arguit.*

Dentes magni, & spissi, longitudinem vitæ indicant non impediente causa primitiua: quoniam non est apud Physiognomos signum tantæ excellentiæ, quantæ est illud, per quod simpliciter possit sine alia proportione indicari: quia ostendit virtutem specificam atque occultam benè fixam esse, vt puta, humidum naturale, atque spermaticam virtutem à principio generationis robustiorem repræsentant. Fatuum plerumq; est de longitudine vitæ iudicare sine concordantia multorum signorum ad inuicem. Errant qui sibi persuadẽt se posse cognoscere periodum ac terminum vitæ alicuius cum aliqua mensuratione. Verum est, quòd per mensuras ætas communis (quæ plerumq; non excedit annos 70. qui numerus sæpè requiritur in linea vitæ, & in alijs principalibus lineis correspondentibus) cognosci posit: attamẽ similes aliquando viuunt 80. annos, vel circiter. Et hanc opinionẽ malè habuit Tricassus & Cocles, qui nunquã potuerunt alicuius hominis terminos vitæ per manus lineamẽta distinguere: nã facilè est terminos illos vsq; ad annos 100. distinguere, prout diximus capite 25. primi Libri. Visi sunt aliqui, qui naturaliter potuissent perueniſſe ad annos solares seu chronicos, varijs tamen modis fuerunt impediti infirmitatibus, vulneribus, laqueo, aut alia vi, ex qua talium hominum dies abbreuiantur. Propterea non est temerè iudicandum: quia constituit Deus terminos eius, qui præteriri non poterunt, qui in lineamentis aliqualiter videri possunt, sed non dicitur, ideo non possunt tempus vitæ anticipatione abbreuiare, si naturæ inclinationibus non resistant, propterea in iudicijs obseruanda est ratio hominis, & temperatæ vitæ ab homine intemperato.

DE BREVITATE VITAE, CAPVT II.

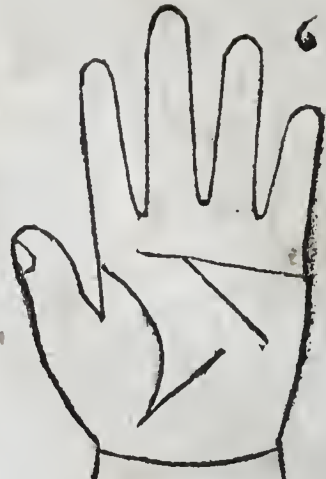

1 *Naturalis non transiens diametrum medij digiti, mortẽ in iuuentute minatur.* 2 *Naturalis pallida, subtilis, debilitatem cerebri & complexionis ostendit, & ex consequenti breuẽ indicat vitam.* 3 *Crux parua in fine naturalis ex opposito medij, vel auricularis, mortẽ intra annum significat, vel circa*

Vita breuis.

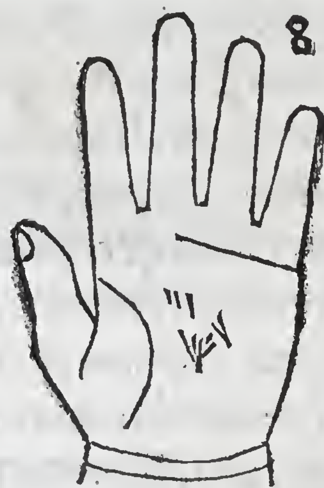

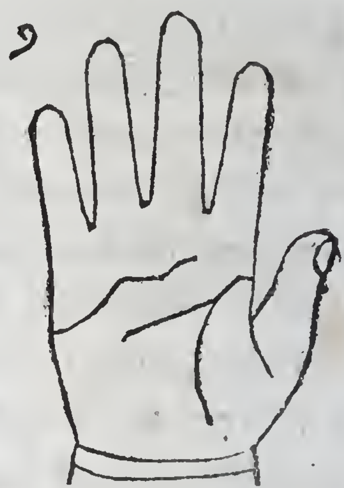

4 *Sphærica figura, vel talis* ϒ *iuxta vitalem, ægritudines multas oſtendit, ſiquidem in parte ſuperiori, id eſt, principio ſint, præteritas, ſi in inferiori, futuras notant infirmitates, et mortẽ appropinquare. Si verò in medio infirmitatem præſentẽ ſignificant.* 5 *Naturalis tranſiens totam manum, breuitatẽ vitæ ſignificat, & ex rheumate capitis ſæpè infirmari, & fertur, quòd quãtò magis deſcendat ad inferiorem partem manus, tãtò velociorem mortẽ ſignificet, ſed ex vulnere.* 6 *Menſalis cum naturali angulum cauſans, breuitatem vitæ notat.*

7 *Breuitas vitalis, breuitatem vitæ exponit, niſi iuuetur à ſua ſorore, aut alia quauis linea.* 8 *Triangulus in manu non apparens in aliqua ſui parte, nec aliquam ſui affert demonſtrationem breuitatis vitæ dat indicium, præſertim ſi lineæ ſint exiguæ, fractæ, aut capillares.* 9 *Menſalis inæquali ſpacio à naturali diſtans, malam notat hominis complexionem, & per conſequens breuitatis vitæ eſt indicium.*

Deficient

Vita breuis.

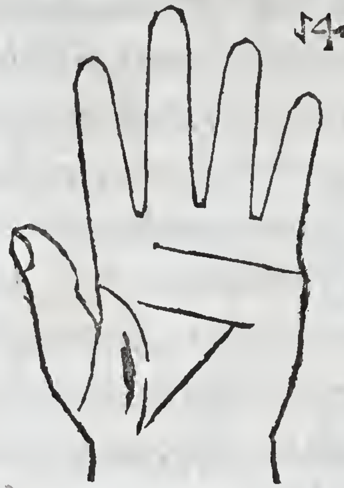
10 *Deficiente planitie in spacio inter lineas trianguli, & si locus talis sit malè coloratus, defectum caloris notat: sic & vitæ breuitatem.* 11 *Mensalis non habens trinam proportionem, et præterea si sit malè colorata, fracta aut capillaris, vitæ breuis signum est.* 12 *Iecoralis linea non seruans trinam proportionem, & si sit intersecta à multis lineis, vitæ breuitatem denunciat.*

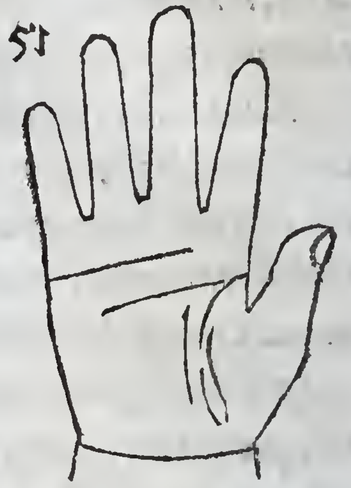
Dentes rari & minuti, penitùs vitæ breuitatem minantur. Cauendum, imò præcauendum est, ne iudicium breuitatis vitæ proferatur, nisi lineæ sint penitùs deletæ. Nam opus est dicere periodum determinatum, scilicet terminationem linearum in tempore ægritudinum, quæ repræsentantur in linea cordis, quando natura specifica facit aliquas actiones, quæ impossibiles apparẽt medico & Physiognomo circa negocia ægritudinũ: quia duplex est complexio, vna insequens materiam, alia insequens formam, prout scribit veridicus Commentator, loquendo de fine artis: Medicinæ enim ars dicit, aliqãdo deficit ab indiuiduis propter naturales præparationes quæ sunt in ipsis: quia non est impossibile, vt duo homines vnius & eiusdem temperatæ complexionis, æqualiter vtentes vno & eodem regimine, & alter istorũ ad meliorem finem perueniret, quem consequi poterit per ipsius naturam: de alio verò in eodem regimine existente, mali generabuntur humores, qui mortẽ afferent. Causa huius est: in eius complexione est mala præparatio fixa, quæ est causa vt in ipsa hæc malitia generetur, quamuis hæc præparatio ignoretur. Causa verò huius ignorantiæ est, quia naturalis tot sunt præparationes fixæ, vt & per signa cognosci nequeant, & hoc accidit propter præparationem infirmitatum (prout in naturali Philosophia est declaratum) quia ibi dicitur, quòd qualibet malitia habet accidentia ꝓpria & fixa in ipsa sine accidentibus, quæ manant à forma. Et hæc accidentia quæ sunt in materia, sunt causa multitudinis varietatum, quæ in naturis indiuiduorũ inueniuntur, quemadmodũ accidentia ꝓpria forma sunt causa multitudinis varietatũ, quæ in moralitatibus indiuiduorũ hominum cognoscuntur. Et totũ est hoc, quia in homine multa indiuiduorũ, vel complexionum inueniuntur, quia vltimum compositum, et ab hoc prouenit occultatio varietatis proprietatum, quæ in naturis et moralitatibus indiuiduorũ inueniuntur, quamuis in sensibilibus particularibus indiuiduorũ manifestis, quò ad nos communicent. Et si extra propositum videatur progressa fuisse oratio, auferendi dubij causa id actum est, ne aliquando Chyromanticus desperet de aliquo indiuiduo, vtrum moriatur nec ne, sed debet dicere tali anno, mense, &c. talis est procliuus ad infirmitates aliquas, etiam graues & dubias non sine mortis periculo, & non dicere absolutè de morte: quia aliquando indicando indicantes falluntur propter occultas proprietates indiuiduorum à cœlo causatas. Si quis igitur terminum vitæ exactè terminare voluerit circino firma & solida materia confecta, metiatur à principio lineæ vitalis ab angulo summo de quinquẽnio in quinquenniũ, prout secundo Libro ostensum est, capite vigesimoquinto, & tantisper metiatur, donec ad fractionem vitalis peruenerit, & facilè percipiet tempus petitum. Verbi gratia: vitalis est continua,

Vita breuis.

tinuà, lata, profunda, & colorata vsq; ad sui medium. Itaq; mensuretur prout dictum est, & prodibit annus ægritudinis, & sic vlterius progrediendo secundum mensuram & diuisionem manus priùs dictam.

13 *Manus hæc parum periculi mortis inducit, in qua si inueniatur triangulus æquilaterus, minor erit infirmitas.*

14 *Vna ex sororibus in directo fractionis, valdè minuit maliciam fractionis, et præcipuè illa, quæ est in concauo manus.*

15 *Ambæ sorores, vtrimque vitalem consolidantes, minus proferunt periculum. Hîc non est tradenda obliuioni lineæ mensalis continuatio, punctuatio, vel fractio: quia hæc est radix ægritudinũ. Hæc igitur mensalis in tres ætates diuidenda est, vt fit in ægritudine digitorum. Etiam considerandæ sunt aliæ partes, scilicet bona manus consolidatio, pulchra digitorũ proportio, et articulorum, vnguium colores & puncta, et ægritudinũ qualitates, an ex cholera aut sanguine sint ortæ, an à dolore seu vulneribus causentur, proportionando singula singulis, & sic rectũ fiet iudicium.*

DE DIVITIIS, CAP. III.

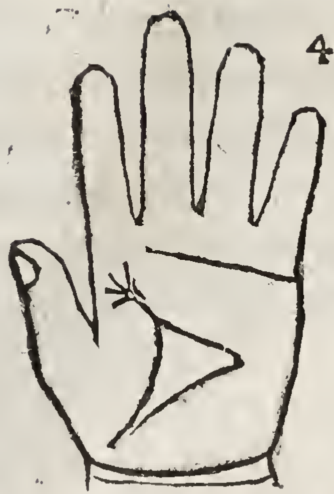
1 *Litera A in radice indicis, plurimas diuitias malè habenti pollicetur.*

2 *G in monte manus, hominem ditari notat nobilium, magnatum, aut mulierum causa.*

3 *Quædam linea à medio radicis brachij per rascettam transiens, & attingens lineam vitæ, vel naturalem, lucri multiplicationem notat.*

Vitalis

Diuitiæ.

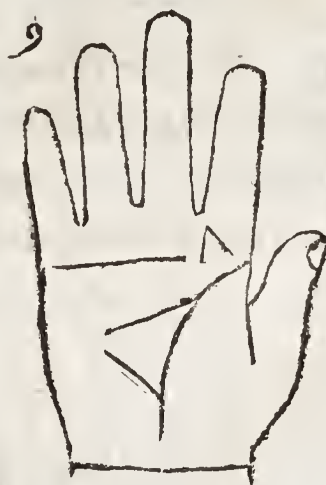

4 *Vitalis ramos extendens verſus ſuperiorem partem, ſignificat diuitias cum honore.* 5 *Menſalis recta & ſubtilis in fine verſus montem indicis, ſiue in ſuperiori parte, ſignificat dominationem & abundantiam ſubſtantiæ.*

6 *Menſalis ramos rectos & non impeditos proijciens verſus partem aſcenſus, honores cum diuitijs promittit.*

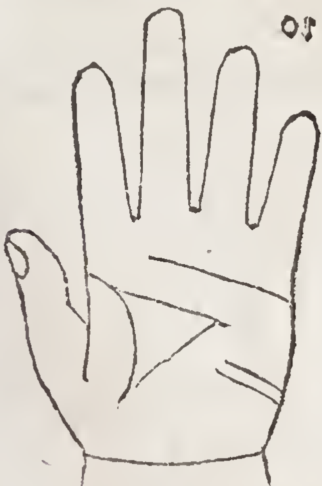
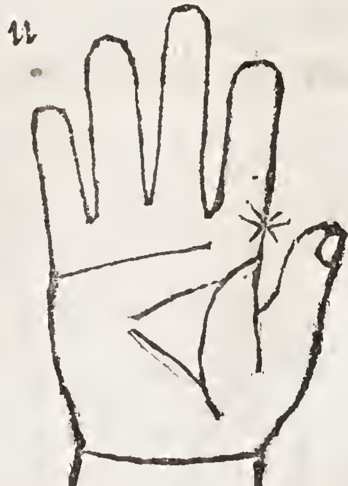

7 *Soror vitalis in monte pollicis continua, cum trina proportione & colore à principio palmæ vſque ad raſcettam, diuitias in tota vita ſignificat, & ſi per totam non protendatur, vbi deficiet etiam & diuitiæ, ſecundum cōmenſurationem temporis: nam tunc deficient lucrum & diuitiæ.*

8 *Paruæ lineæ benè coloratæ, procedentes à radice indicis & rectè tendentes ſuperius, augmentum bonorum notant, & honorem ab excellentibus viris.*

9 *Lineæ ſe contingentes, in monte medij reſpicientes digitum, bonum futurum pollicentur: idem aiunt aliqui in indicis monte ſignificare.*

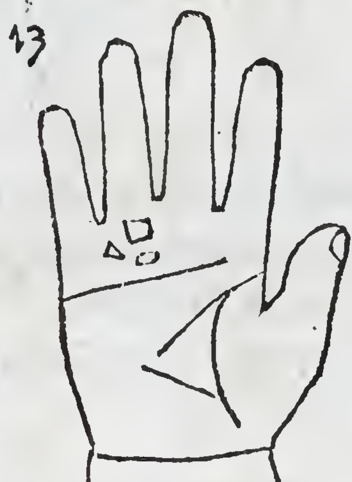

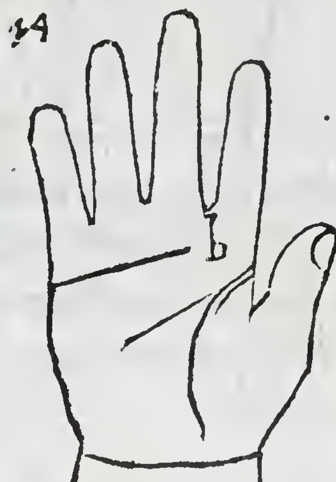

10 *Lineæ rectæ, à radice manus extenſæ in monte eius & boni coloris, continuum bonum denunciant.*

Diuitiæ.

11 *Figura vt stella super dorsum indicis, luxuriosum virum ostendit, habiturum aliquod beneficium, & ad honoris gradū peruenturum, mulierū causa.*

12 *Linea in rascetta continua, recta, benè colorata, quæ est ex parte manus tendens ad superius, habenti diuitias perpetuas vult continuari, sed si quis similem lineam habens, in paupertate & infortunio versetur, meliorem expectet fortunam, præsertim si illa linea ramos rectos & non scissos habeat.*

13 *Scutum trianguli aut forma sphærica in monte Solis, honestatem vitæ, & perpetuas diuitias pollicetur.* 14 *Litera b in monte Iouis, multas diuitias, & magnam pollicetur fortunam.* 15 *Lineæ vt crux vel stella in vitali iuxta rascettam, diuitias in senectute pollicentur.*

16 *Lineæ vt stellæ principium vitalis intersecantes, et si formantur duæ stellæ, hominem gloriosum secundum statum suum demonstrant.*

17 *Multæ lineæ per annularem versus lineam vitæ inter pollicem & vitalem, diuitias magnas pollicentur.*

18 *Crux sub naturali, acquirendas diuitias, pœna & labore manus promittit.*

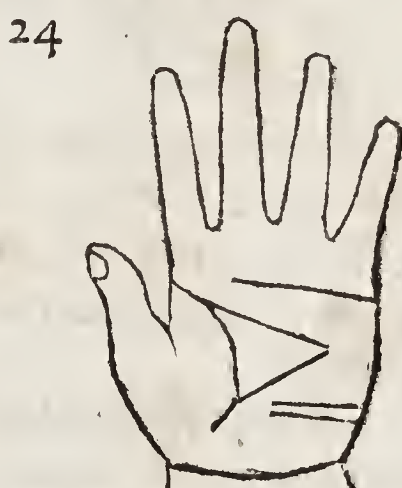
Eminen-

Diuitiæ.

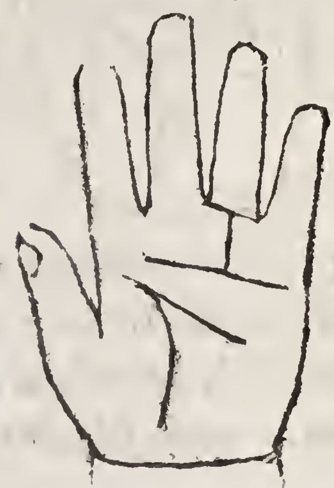
19 *Eminentia ſiue porrus in linea vitæ aut caruncula, diuitias ſignificat.*
20 *Menſalis reſpiciens digitum medium à latere indicis, iuuari à fortuna certificat hominem, ſed adulatorē eſſe, et vnico amico vti ad iuuamen fortunæ ſuæ.* 21 *Menſalis in fine tendens inter indicem et medium, neceſſariorum et victus pollicetur ſufficientiam. Aliqui dicunt ſi medium ſecet iuuamen à fortuna deſignare, ſi medium intret, vitæ continuas anguſtias et labores, & ſemper ſic viuere.*

22 *Linea cadens inter medium & medicum ab eorum radicibus, & iungatur alteri in monte medij reſpicienti medium, futurum bonum indicat: idem ſignificat in monte Iouis.*
23 *Linea benè diſpoſita, colorata, & craſſa inter medicum & auricularem, & ab eorum radicibus deſcendat verſus menſalem, excellentē ſtatum, bonam fortunam, & diuitias cum largitate notat.*
24 *Lineæ à radice manus rectæ, per montem manus extenſæ, ſi fuerint benè coloratæ, aduerſa fortuna diu vexato meliora pollicentur.*

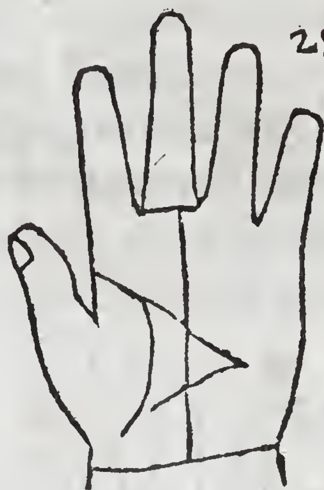

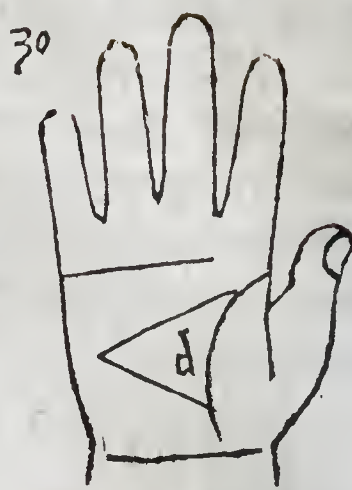

25 *Linea ſolaris ſiue magiſterij, aut ingenij, aut regalis famæ & honoris atque lucri, cum trina proportione ad radicē medici perueniens, diuitias conſignat, præſertim ſi tuberculum ſit benè formatum.*
26 *Triangulus æquilaterus & in angulo ſupremo ſemicirculus vitali annexus, cuius cornua vitalem reſpiciant, fortunatum, & bonorum adaugmentum gradatim denunciat, prout ſophiſticus Chyromanticus antiochus, & etiam alij dicunt.*
27 *Lineæ vt cruces in primo articulo pollicis, diuitias ſignificant: expertum eſt.*

Linea

Diuitiæ.

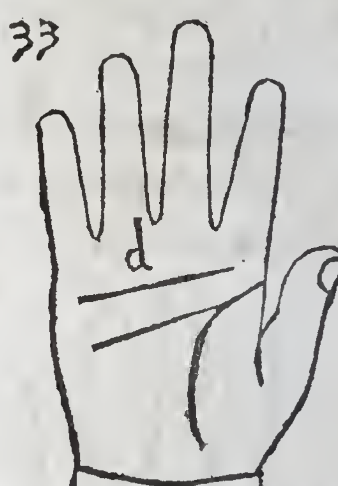
28 *Lineæ paruæ benè coloratæ à radice indicis tendentes inferius, bonum ſignificant, & quantò propinquiores, tantò plura bona pollicentur cũ augmento, & ab excellẽti perſona & honorata ea recipere. Lineæ ſupradictæ à Phyſiognomis radij dicuntur in clericorum dignitatibus augmentum præbentes: hæc Hugo.*

29 *Linea, vel lineæ ſub radice medij tranſuerſaliter ſine inciſione ab aliquibus lineis, omne bonum, optimamq́ue fortunam notant.*

30 *Saturnina à reſtricta ad medium decurrens, continua & boni coloris, & non interſecta, diuitias cum proſperitate & felicitate vſque ad mortem arguit.*

31 *Figura D in loco Martis aliquando eſt fortunata, & ferentem fortunatum facit.* 32 *Saturnina cum trina proportione à radice manus vel brachij vſq; ad radicem medici à latere auricularis, proſperitatem deſignare videtur.*

33 *Lineæ à naturali ad menſalem facientes triangulum cum menſali, futuram præbendam notant.*

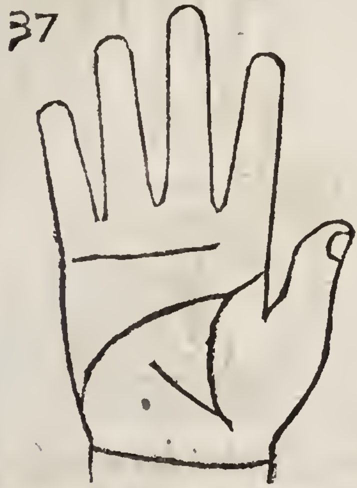

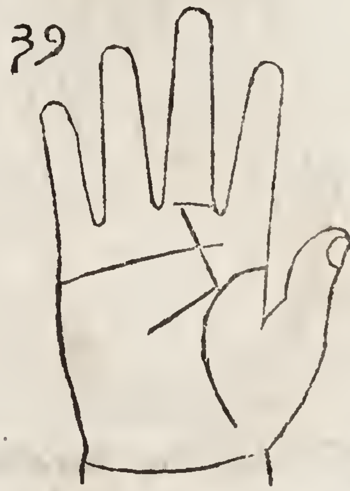

Litera

34 *Stella in quadrangulo versus naturalem, diuitias & substantiam in aliquo tempore promittit, si habens pauper fuerit, ditabitur, & nihil illi deerit: quia diuitias alienas amplectetur.*

35 *Stella rubra in quadrangulo in medio stricto, lata inquam in extremitatibus, indicium est hominem in acquirendis diuitijs esse sollicitum, quas tamen nunquam acquiret.* 36 *Crux in quadrangulo, notat paupertatem in prima ætate, in secunda non esse diuitem, in tertia iterum egestatem.*

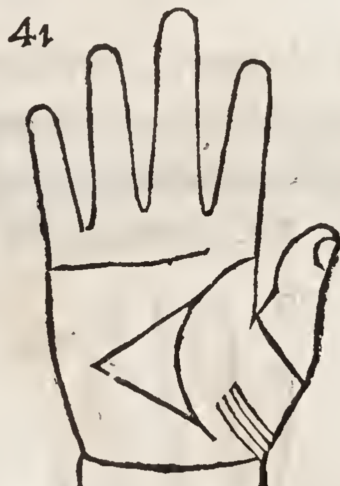

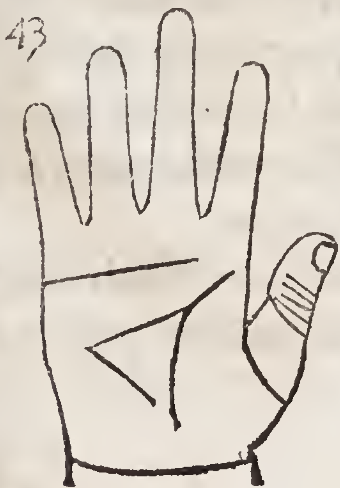
37 *Naturalis extensa in gyro, transiens totum montem manus vsque ad percussionem, in vltima ætate egestatem notat.* 38 *Linea recta boni coloris in principio naturalis ad indicem finiens, diuitias promittit, etiam aduersante fortuna, & hoc in prima ætate.* 39 *Si linea in præcedenti canone exposita ad medium tendat, in secunda ætate diuitias.*

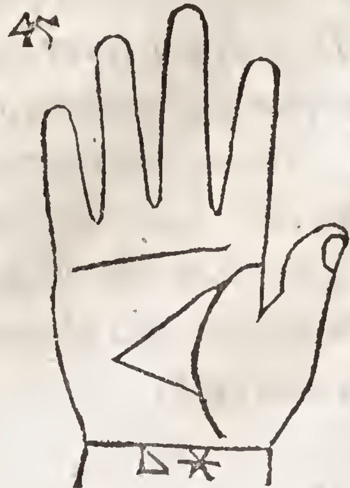

40 *Si verò ad medium aut auricularem, in vltima ætate.* 41 *Quatuor lineæ æquè distantes in latere montis pollicis versus brachium, vel in rascetta venientes versus partes eminentiores ipsius montis, signum est honoris & diuitiarum in prima ætate.* 42 *Si dictæ sint prope iuncturam pollicis, in secunda ætate erunt diuitiæ.*

Ec Si ve-

Diuitiæ.

43 *Si verò dictæ lineæ fuerint iunctæ circa vnguem, in senectute.*

44 *Variæ lineæ in rascetta sese intersecantes in debita distantia ad modum ludi scacorum, bona & diuitias in senectute promittunt.*

45 *Stella vel triangulus benè dispositus in rascetta, diuitias in senectute notat.*

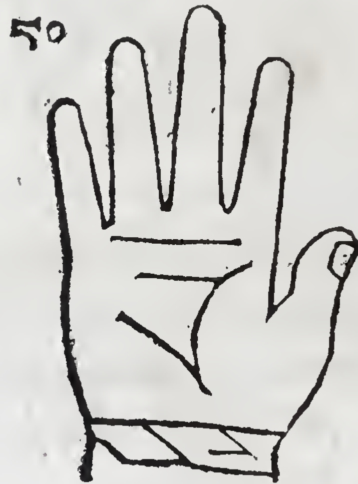

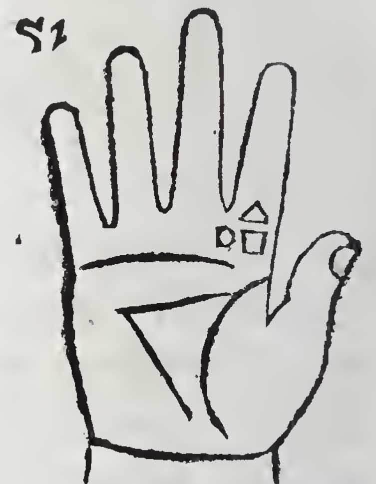
46 *Quatuor lineæ in rascetta, quarum duæ superiores fuerint latæ, inferiores verò tenues, ad mediam vitæ ætatem fortitudinem & diuitiarum copiam promittunt, vltra verò mediam ætatem, diuitiarum diminutionem & vitæ indicabunt debilitatem.*

47 *Duæ inferiores lineæ si sint latæ, superiores verò subtiles aut tenues, 80. annorum ætatem notant, in prima & secunda ætate paupertatem, vltra verò, substantiæ augmentum.*

48 *Si prima sit crassa, secunda tenuis, tertia rursus crassa, & quarta tenuis, in prima ætate fortitudinem & diuitias, in secunda vtriusque diminutionem, & hoc modo si lineæ sint crassæ, aut tenues, crassæ bonum, tenues malum notant, & quælibet repræsentat* 20. *annos, ætatis hominis.*

49 *Si prima sit discontinua, & tortuosa, reliquæ verò continuæ in angulo recto & acuto, super lineas exiguas antedictas, vitæ, non rerum debilitatem in prima ætate notant, reliquæ prosperiorem sequentem statum pollicentur.*

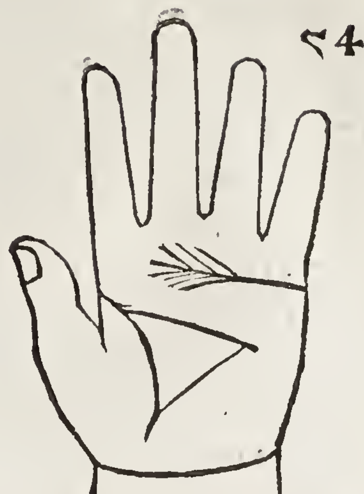
50 *Si angulus inueniatur, & vitæ & rerum debilitatem notabit, eritque homo laboriosus sine honore, modico ingenio & vitijs plenus.*

51 *Scutum triangulus, aut forma sphærica in monte indicis benè conditionata, ab infantia vsque ad vltimam iuuentutem pro sua qualitate pauper, deinde diues erit.*

Diuitiæ.

52 *ABC vel D in monte auricularis malè colorata, paupertatem vſque ad medium vitæ denunciat, vlterius verò diuitias oſtendit.*

53 *Menſalis ramuſculoſa in principio, & ſi rami ſuperius tendant, rerum affluentiam atteſtantur, & quò magis rami extendantur, eò magis in ſenectute abundabit, ſi non extendantur, ceſſabit diuitiarum abundantia.*

54 *Rami in fine menſalis tenues, rerum dominium ſignificant, benè colorati, rerum in ſecunda ætate reſtaurationem.*

55 *Menſalis bifurcata in ſuperiori parte, anxium hominem et laborioſum, vſque ad annos 20. poſtea ceſſantibus moleſtijs rerum augmentum, expertum eſt.*

56 *Triangulus flexuoſus, angulusque vitæ altior, pauperem re, & animò debilem notat, ſed in ſenectute ab inopia & rerum penuria liberari.*

57 *Rami à linea vitæ naſcentes, triangulum tranſeuntes, etiam ſi naturalem ſecuerint, poſt res aduerſas proſpera ventura notant.* Notandum eſt,

quòd huiusmodi rami sunt partes lineæ prosperitatis, si lineæ vitæ vniantur & in ramorum speciē egrediantur.

59 *Cruces seu stellæ in monte manus, acquisitionem diuitiarum magno labore, in senectute verò cum honore notant.*

DE PAVPERTATE, DAMNO ET INFORtunio in vniuersali, Caput IIII.

1 *Signa depicta in monte indicis, pauperem hominem significant, qui damnum patitur.* 2 *Vitalis breuis, ramos inferius mittens, paupertatem & infortunia notat, & deceptiones pati à proprijs seruis & alienis.* 3 *Mensalis ramos inferius mittens, damnum, miseriam atque infortunium denuntiat.*

4 *Naturalis tangens mensalem, maximum damnum & infortunium demonstrat.* 5 *Mensalis nuda sine ramis radicem indicis petens, paupertatem, damnum, iacturas, & calamitates prognosticatur.* 6 *Linea semicircularis, grossa in annulari, infelicem hominem, malique animi notat.*

Paupertas, damnum, infortunium.

7 *Digiti multum disperſi, paupertatem, miſeriam, et loquacitatem notant, vt patet manifeſtè in mendicantibus.* 8 *Multæ lineæ in medio plus quàm alibi, præſertim quando linea Saturnina à raſcetta ad eundem locum perueniat, paupertatem, & in continuis laboribus ſemper verſari notant cum anguſtijs. Etiam ſi regibus id accideret, idē ſignificant: multi enim principes habentes montem Saturni conglomeratum multis lineis, fuerunt à ſuo dominio pulſi, & hoc intelligitur de Saturnina infortunata.* 9 *Menſalis cum naturali claudēs angulum, bonorum notat diminutionem, vt experientia ſæpè compertum eſt.*

10 *Multæ lineæ paruæ, interſecatæ in monte pollicis, & non propendiculares, indicant hominem multa patientem pro diuitijs.* 11 *Quatuor foſſulæ, aut puncta quaſi nigra in palma manus, tribulationes & paupertatem notant.* 12 *Lineæ quædam vt crepaturæ, in monte manus prope naturalem, & quædam linea abſoluta ab eis lineis ſeu crepaturis reſpiciat inferius ad brachium, ſignificat mutuò accipientem hominem, & ſemper debitorem remanere.*

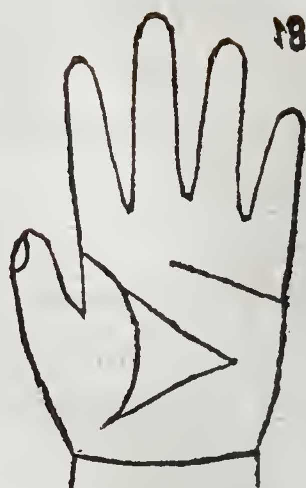

13 *Linea quædam obliqua in digito medio, bonorū omnium à fortuna cōceſſorum perditionē, ſcilicet honorū, et diuitiarū notat.* 14 *Triangulus in iunctura medij, maximū infortunium ac detrimentū minatur.* 15 *Linea ſemicircularis groſſa, à radice annularis extenſa vſq; ad mediū digiti, peſſimum debitorem, malè morigeratū, infelicē, & eum notat, qui animā ſuam malignam haberet: & ſi talis linea reperiatur ſub radice dicti digiti in monte eius, et eſſentialiter tuberculum ſit benè conditionatum, hominem ſua induſtria & ſolertia euitare tales læſiones, & damna dicit. Idem poteſt dici in omnibus alijs digitis, ſi eædem lineæ reperiantur.*

Paupertas, damnum, infortunium.

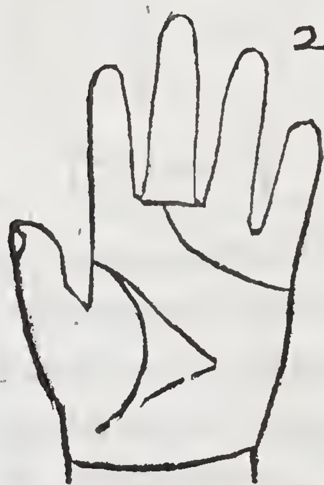

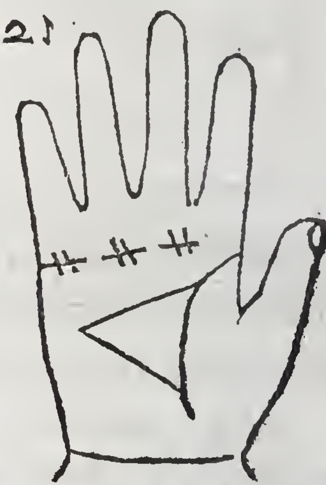

16 *Linea in pricipio vitalis, extensa in cauo, inconstantem, pauperem, & maximum infortunium minatur.* 17 *Rascetta obliqua, discontinua, & intersecta, vagum, miserum attestatur.* 18 *Lineæ in indicis tuberculo intersectæ vt craticula, miseriam denotant.*

19 *Digiti großi & parui, ex quacunque forma cum articulis craßis, miseriam atque infortunium promittunt, & qui habet vltimas iuncturas grossas, & euersas, talis si diues fuerit, successu tēporis fiet pauper.* 20 *Mensalis directè sub medio digito tendēs (Hugo scribit) quòd inopiā significet et ignominiam.* 21 *Mensalis diuisa per lineas aliquas, bonorum perditionem ratione inimicorum significat, & si transierint ipsam lineā in actu esse perditionem, vel iam fuiße, & istæ lineæ (antequam fiat demonstratio) debent eße profundæ, bonæ apparentiæ, & coloratæ: nam è conuersò aliter demonstrant. Sciendum, quod secundum antiquos Patres etiam modernos, mensalis realiter habet demonstrationem super inimicos, & ita mensalis atq; quadrangulus sunt claues ostensiuæ inimicorum.*

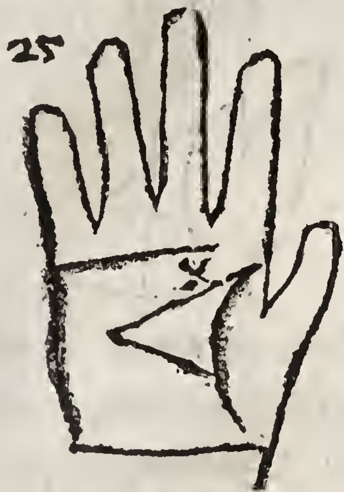

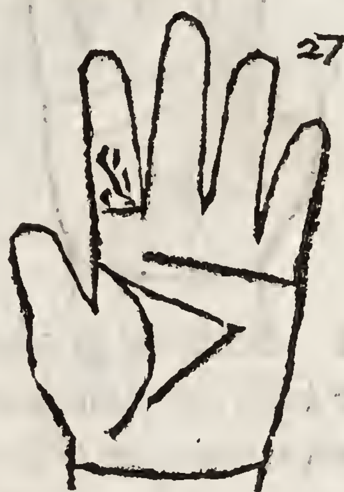
Natura.

Paupertas, damnum, infortunium.

22 *Naturalis concauum manus transiens, rerum inopiam, vitamq; laboriosam notat.* 23 *Vngues plani et pallidi, infortuniũ testantur.* 24 *Litera E in loco Martis, malorũ experientiam et aduersitates notat, etsi esset sine litibus.*

25 *Crux in quadrangulo malè disposita & colorata, tortuosa, inæqualis, & discontinua, infortunij pessimum est signum.* 26 *Rami in fine vitalis, respicientes versus rascettam, paupertatẽ ac infortunium minantur, præsertim in senectute.* 27 *Nodus carnosus, vel pellis subtilis suffusa in radice indicis vsq; ad secundam iuncturã, siue circa illa spacia intermedia, significat laborẽ inordinatum, quasi continuum, et aduersitatem corporis sui, vt aliqui dicunt: singula tubercula infortunata, infortunium attestantur. Verbi gratia: tuberculum Solis si sit infortunatum ratione loci & essentiæ, & lineamenta infortunium referunt: quia lineæ diametraliter in iuncturis digitorum intercisæ, infortunium & iacturas testantur secundum digitos Planetis appropriatos.*

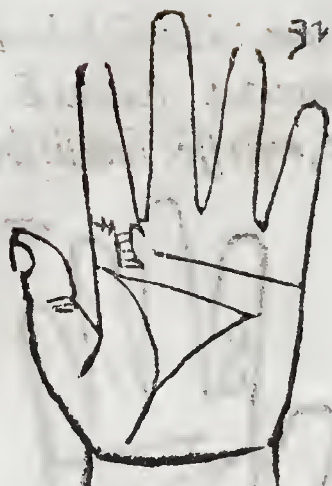

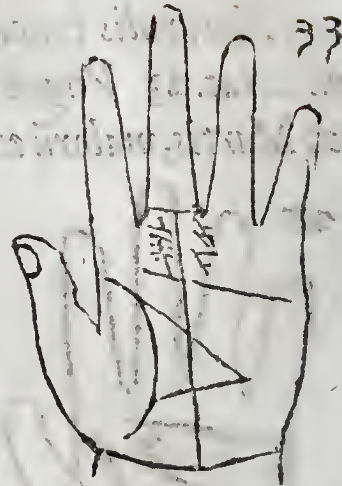

28 *Linea Solaris obliqua, & malè posita ratione essentiæ loci, sitq̃ conglomerata & obsessa à multis lineis, infortunium apud principes denotat, idcirco principum præsentiæ eorumq̃ conuersationes habentibus talem lineam, vitandæ sunt.* 29 *Talis linea à mensali, vel à mensa ad annularem, infortunium inimicorum, infamatione apud reges infortunium notat.* 30 Linea Solaris *maioris est vigoris, quàm lineæ ipsam secantes, ab infortunio liberationem ideo notat, sed quot fuerint lineæ, tot inimicos mortales portendunt maiores, aut minores, secundum præsentiam ipsarum linearum. Aliqui putant hoc dictum sub istis verbis concludi, quando inquam honorũ linea sit intercisa et discontinua, & quod nullæ rimulæ eam intersecant, talis fugiat principum præsentiã: quia de vita illius fieret periculũ, & eò magis, quantò dictæ lineæ pallidæ fuerint.*

Paupertas, damnum, infortunium.

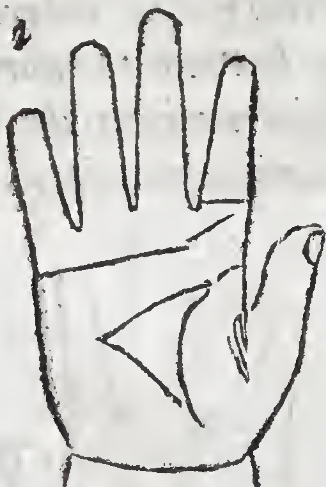

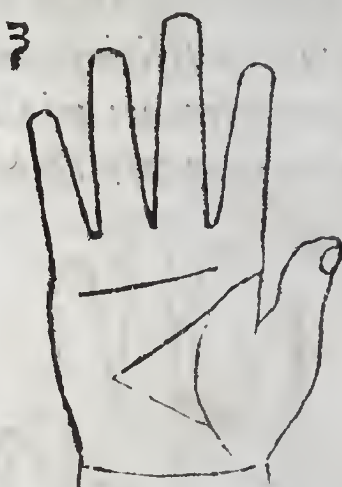

31 *Scala vel gradus in indicis tuberculo, si fuerint eius cacumina annexa & scissa supra modum transuersantibus lineis, damna, persecutiones, & insidias magnorum principum arguit, vt ait Antiochus.* 32 *Quatuor aut quinq; lineæ mensalem intersecantes in opposito medij, labores, angustias, & anxietates cum principibus & regibus notant, & substantiæ amißionem.*

33 *Plures lineæ in tuberculo Saturni quàm alibi, et ibidem Saturnina conueniat in radice medij, paupertatem, labores, & iacturas minantur.*

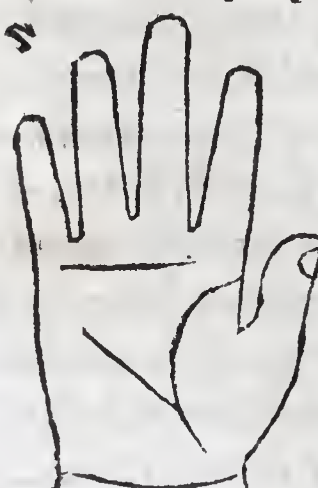
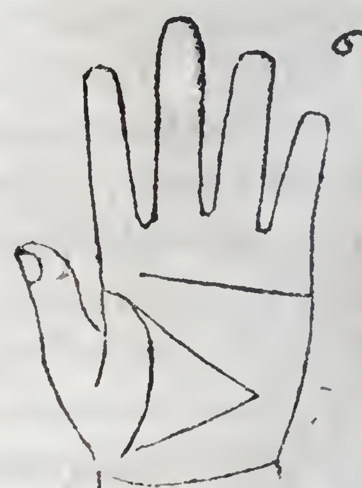
DE AVDACIA IN VNIVERSALI, CAPVT V.

1 *Mensalis protensa ad indicem, eiusq; radicem scindens, audacem, & probum notat hominem.* 2 *Vitalis non trina proportione benè disposita, securitatem animi indicat, audaciam & cor optimum atque benè dispositum.*

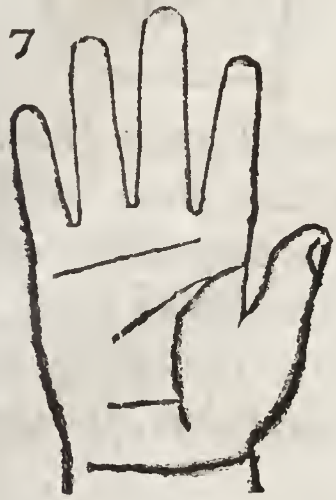
3 *Triangulus æquilaterus, animositatem notat, & Martis naturam repræsentat. Si lineæ sint crassæ, atque valdè rubeæ, si fuerint tenues & non minus coloratæ, magis ad temperamentum appropinquant.*

Naturali

Audacia.

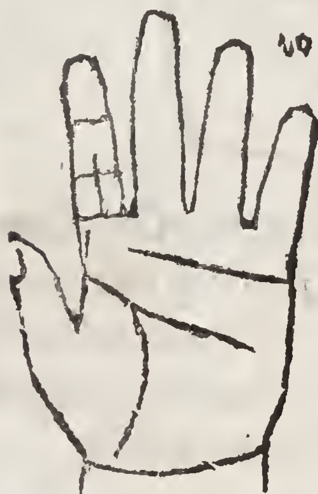
4 *Naturalis competenter lata, recta, et benè colorata, et cum palma extēsa, & si quædam latæ puncturæ in ipsa appareant, probitatem & audaciam à gignitiua virtute plerumq; significat.* 5 *Hepatis linea decēter longa, pfunda, lata, continua et benè colorata, bonitatem stomachi & hepatis lætitiam ac audaciam notat.* 6 *Triangulus latus & magnus, largitatem & audaciam ostendit, præsertim si non sit valdè benè coloratus & plenus.*

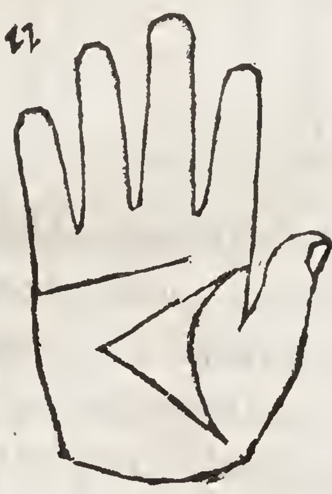

7 *Angulus dexter, rectus, et quasi benè apparens, et coloratus, audaciā et fortitudinem notat.* 8 *Quadrangulus latus, plenus et benè coloratus, audaciam dicit.* 9 *Linea Solaris cum trina proportione benè colorata, à mensali scindens radicem annularis, veram notat audaciam.*

10 *Linea notabilis, recta & benè colorata, cum trina dimensione emergens à radice indicis, tendens versus mediā iuncturam vel prope, audaciā denotat.*
11 *Manus magnæ, & debitè proportionatæ in quacunq; sui parte, scilicet quantitate & qualitate, bonam complexionem, naturam et probitatē cum debita audacia notant.*

Notandum, quòd duplex est audacia, vna scilicet mixta temeritate, accidens ex ebulitione spirituum ascendentium ad cerebrum, de qua suo loco dicetur. Alia est bona & propria audacia, qua timiditas repellitur, procedens ex complexione laudabili, & cōsistit in magnanimitate & fortitudine in periculo, qua ira temperatur, vt in septimo Libro de Physiognomia exponetur.
12 *Mensalis lata, continua, & rubra, & crassa, vsq; ad tuberculum indicis extensa, audaciam, sed furiosam indicat.*

Audacia.

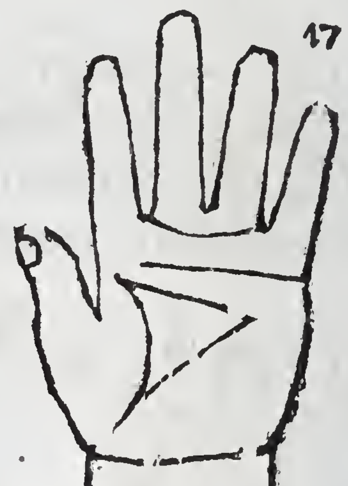

13 *Angulus ſupremus ſeparatus, rubeus, groſſus, et flammeis lineis, in Martialibus animoſitatē oſtendit, aut quādo ſupremus angulus coniungitur cū craſſis & rubeis lineis, audaciā ſignificat.* 14 *Soror vitalis in monte pollicis, nimis ꝓtenſa atq; rubra, audaciā intenſam præſumit.* 15 *Hepatis linea à vitali ꝓcedens, & cum naturali angulum acutū faciens in ſiniſtra parte, & ſi deſit angulus ſupremus, & reſiduum ſit cum lineis craſſis & valdè rubris, furioſam animoſitatem, & audaciam arguit.*

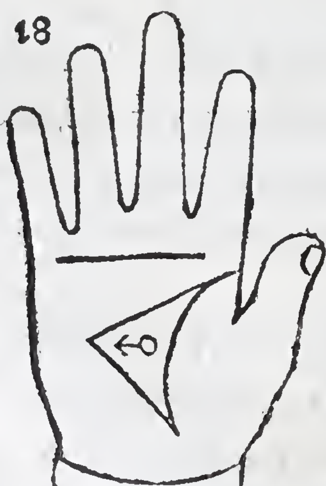
Audacia.

16 *Soror menſalis groſſa, rubra, naturam ebulientē notat.* 17 *Cingulum Veneris a medio indicis et medij, circundans montē medij, finiensq; inter annularem et auricularē cum ſumma rubedine et continuitate, denotat hominē inclinatum ad omne genus luxuriæ cum maſculis et fœminis, et tales incitantur vt beluæ ad deflorandas iuuenes puellas, virgines, atq; violandas eaſdem.*

Audacia.

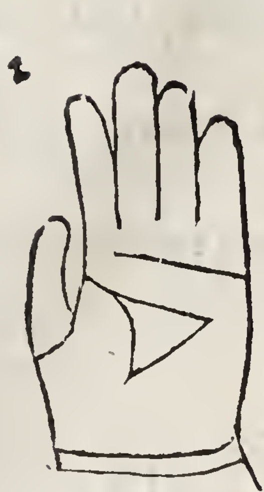

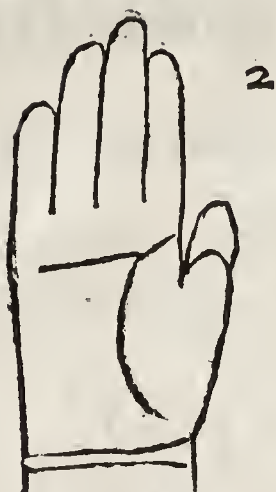

18 *Aliqua figura Martis in loco Martis, audacē, pertinacē, & ab inceptis nō deſiſtentē, vſurpatorē quoq; paternæ ſubſtātiæ, et diſſipatorē notat.* 19 *Lineæ in radice indicis pulchræ, ꝓſertim vna naturaliter oriente à medio montis, aut prope angulum ſupremum ad digitum pergens, audaciam et moderationem in periculo confirmant.*

DE Ae

DE AVARITIA, CAP. VI.

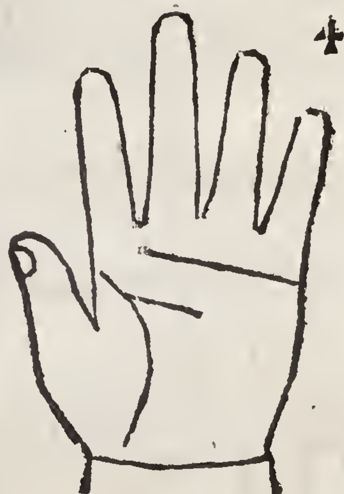

1 *Pollex versus digitos, & è contrà digiti versus pollicem inclinati, auaritiam cum versutia arguit.*

2 *Digiti collecti adeò, vt per eos coniunctos aër non transpareat, & sint conglobati, auaritiam cum malignitate declarant.*

3 *Linea vitæ intercisa in superiori parte cum rubore, auarum & vitiosum notat.*

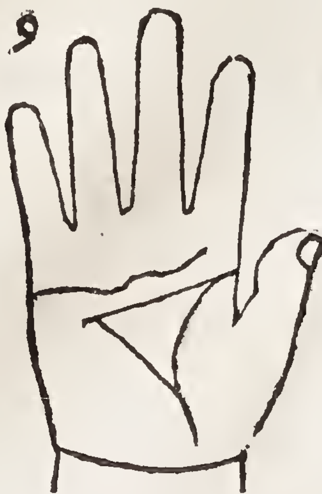
4 *Naturalis breuis non extensa in medium cõcaui manus, hominem pauidum, & auarum, & paruæ rationis indicat.*

5 *Triangulus paruus & non coloratus, auaritiam, malam naturam, infamiam cum rigiditate naturæ arguit.*

6 *Angulus supremus in concauo manus, quasi in opposito medij & indicis, significat miseriam, auaritiam, & pecuniæ accumulationem cum maxima sollicitudine.*

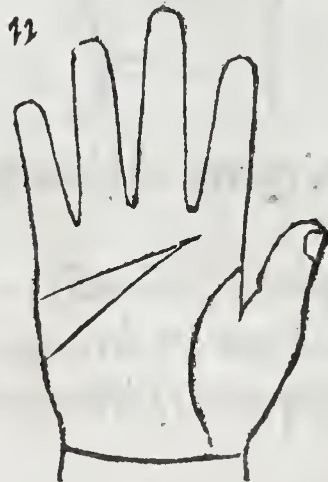

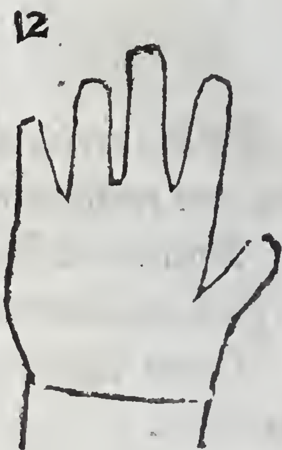

Auaritia.

7 *Angulus dexter acutus, auarum notat, & quantò acutior, tantò maiorem.*
8 *Linea à mensali versus auricularem recta & subtilis, in viris auaritiam, scelus, & sceleris conscium notat.*
9 *Quadrangulus arctus, strictus, vel inæqualis, auaritiam notat & deceptorem, vt chronica obseruatione visum est.*

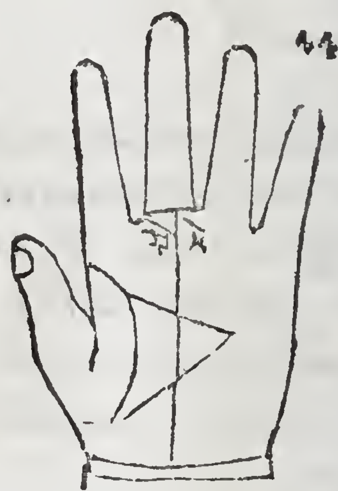

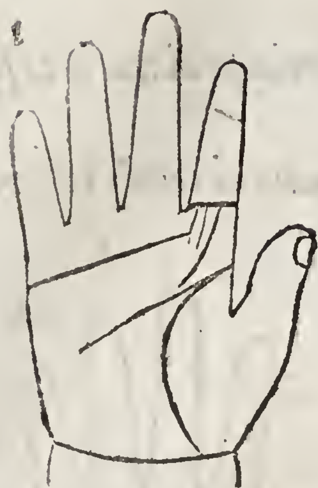
10 *Si quis à consuetudine clausum habet pollicem inter alios digitos, auarus est, & idipsum sæpè expertum est.*
11 *Mensalis cum naturali, angulum facientes, auaritiam maximam denunciat.*
12 *Digiti grossi, parui, & curta palma, aut si digiti flectantur versus dorsum manus, auaritiam denotant.*

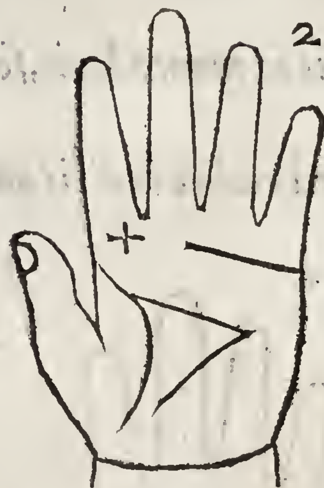

13 *Mensalis ramum vnum ad indicem, alium ad medium extendens, auaritiam, deceptionem, & perfidiam notat.*
14 *Saturnina à rascetta per palmam extensa ad radicem medij, auaritiam significat, præsertim si mons medij abundat multis lineis, vt notatum est sæpè etiam in magnis principibus.*

DE PRAELATVRIS ET BENEFICIIS,
Caput VII.

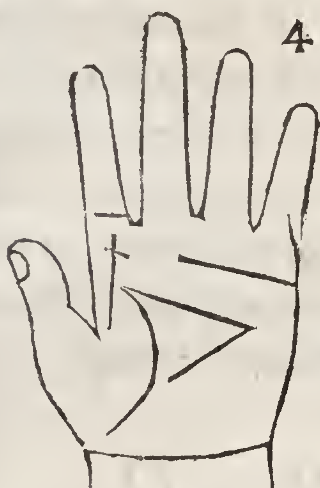

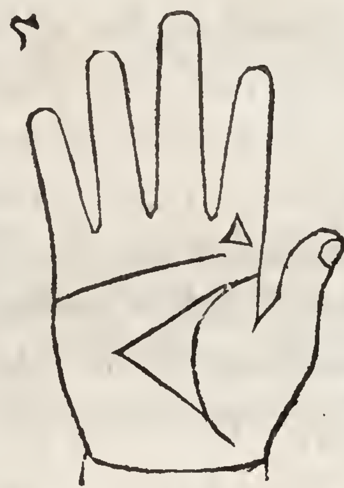

1 *Pulchræ lineæ in radice indicis, ortæ à medio monte, aut ab angulo supremo sine intercisione naturaliter ad digitum tendentes, dignitatem aut prælaturam ostendunt.*

2 *Crux benè formata in monte indicis, prælaturam promittit, quando tuberculum est nitidum, eminens in omnibus iam exponendis.*

3 *Figura perfectè sphærica in monte indicis, dignitatem cum baculo promittit, & si imperfecta fuerit, absque baculo, si verò sit inferius, cum dignitate obtinebit.*

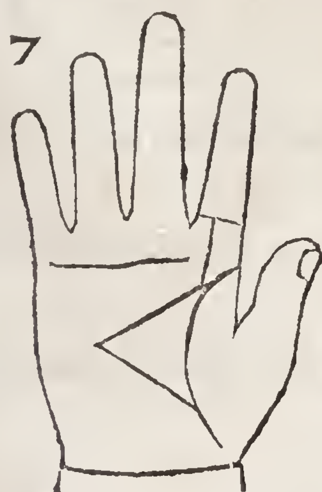

4 *Linea à pollice transiens ad indicem, intersecata in fine ab alia linea, ita quòd quasi crucem faciat, significat dignitatem cum baculo.*

5 *Triangulus benè formatus in monte indicis, dignitatem sacerdotalem promittit.* 6 *Dicit Hermes Trimigestes, duæ lineæ vt crux in monte indicis, honorem significant: si in medio monte sint, nobilitatem generis & personæ cum magno statu & maiori prælatura.*

Prælaturæ & beneficia.

7 *Linea ab angulo supremo protensa ad radicem indicis, prælaturam cum dignitate significat.*

8 *Linea pulchra transuersalis in monte Iouis, fortunam in prælaturis et sacerdotijs dicit.*

9 *Duæ aut tres pulchræ lineæ à radice indicis ad medium tuberculi vel prope prælaturam annunciant.*

10 *Mons Iouis sine lineis, sed eminens & clarus, beneficia & apud prælatos, optima frui fortuna indicat, præsertim si radij sint in radice ipsius montis: expertum est.*

11 *Visus est quidam in dignitate prælati elatus, & alius protonotarius, qui montem indicis sine lineis ferrent, infortunatum, & oppressum, residuumq; manus infortunatum, qui tandem à fortuna destituti, mala & inopinata morte intercepti sunt, & hoc à radice parentum in dignitate constitutorum euenit, qui suis prouidere voluerunt, tantisperque apud eos durat beneficium aut dignitas, quantum radij eius nō secùs atque lucerna, quæ deficiente oleo extinguitur, & hoc facilè cognoscitur: sæpè enim expertum est.*

12 *Stellæ in eodem loco, dignitates etiam pollicentur.*

13 *Mons annularis & angulus supremus benè dispositi cum suis annexis, dignitates ecclesiasticas ostendunt.*

14 *Stella aut stellæ in dorso indicis, arguunt honores & beneficia ecclesiastica mulierum causa.*

15 *Tales lineæ in principio naturalis apud vitalem, Episcopatum pollicentur.*

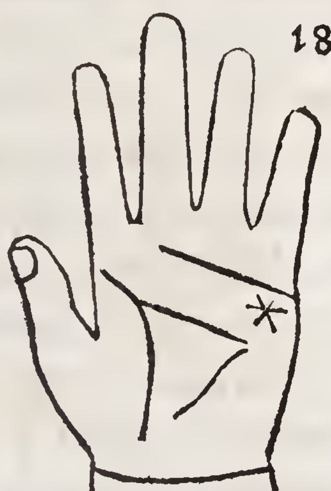
Si cir-

Prælaturæ & beneficia.

16 *Si circa lineam vitæ fuerint rimulæ extensæ versus summitatem circa fundum manus, & ibidem tale signum reperiatur versus summitatem, maximam dignitatem ecclesiasticam ostendunt, etiam rustico nato promittitur: sed si antedictæ rimulæ non benè correspondent, ascensum quidem ad dignitatem, sed non tam magnam opinantur multi, quòd lineæ pulchræ in monte Solis, beneficia ecclesiastica notant.* 17 *Exaltatio Iouis est, cum eius tuberculum fuerit rubrum, & alijs eminentius, in quo crux aut triangulus rectis lineis formati, aut radij fuerint, siccine non mediocrem pollicētur dignitatem. Mons Iouis depressus tenuioribus lineis, aut quibusdam incisuris, aut capillaribus lineis inordinatis, aut si nodus carneus, vel eminens caruncula pallida ibi fuerit, infortunium maximum minatur, eundemque effectum facit depreßio ipsius tuberculi: nam ita in tuberculis imaginandum est secundum monticulorum conditionem & planetarum, prout antiqui sic & moderni obseruant. Dicunt aliqui quibus consentio, qui manus nonnullorum Prælatorum examinauerunt, quòd habeant stellas, radios, aut binas æquidistantes lineas cum eminentia & colore in monte Iouis, & reliqua tubercula benè disposita, & locum Martis benè proportionatum, & hæc diligenter notanda sunt.*

18 *Lineæ aut stellæ in quadrangulo, in directo minimi montis, honores & beneficia extra patriam pollicentur.*

19 *Duo trianguli inter primam & secundam iuncturam medij, ita quòd conus vnius sit super conum alterius, nec aliunde incipiant aut finiant trianguli, signum est subiti honoris extra tamen patriam.*

De si-

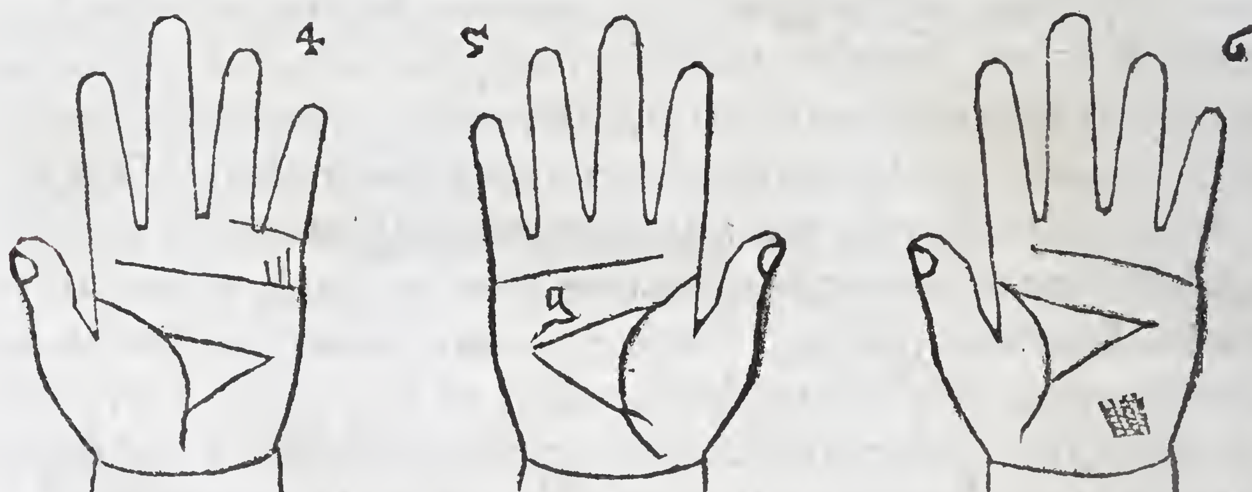
DE SIGNIS MERETRICVM, Caput VIII.

1 *Litera G in triangulo in mulierum manu, meretricis inditium eſt maximum.*

2 *Naturalis magnos & curuos ramos emittens verſus inferiorem partem, meretricem oſtendit.*

3 *Linea groſſa & obliqua à menſali ad auricularem, meretricem demonſtrat.*

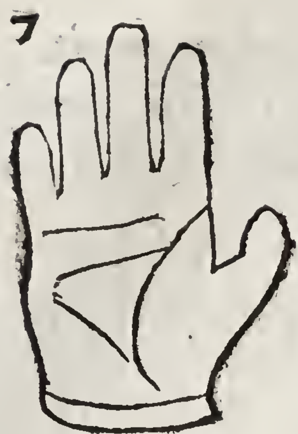

4 *Quædam magnæ lineæ in monte auricularis, & quædam paruæ, & quædam mediocres, luxuriam, amorem cum auaritia declarant: ſi ſint rectæ & benè coloratæ, erit amor inter nobiles & potentes perſonas, à quibus diuitiæ & lucrum prouenire poſſunt: ſi ſint inordinatæ & tortuoſæ, erit amor communis, ad omnes perſonas magis inclinatus. Si dictæ lineæ fuerint verſus ſuperiorem partem, erit in perſonas nobiles: ſi vna, duæ, vel tres lineæ alijs notabiliores, tot homines vel mulieres naturaliter plus alijs nobiliores diliget, & pro vnius quantitate excedente, & vnam alijs excellentiorem amabit.*

5 *Litera G in menſa mulieris, meretricis ſignum eſt euidens.*

6 *Craticula in monte, in dextra ſiue ſiniſtra manu, mulieres plurium virorum amatrices cum magna appetentia & deſiderio expreſsè oſtendit, & mulieres præſagit quæ ſe ſtuprandas innumeris ſubijciunt procis cum magna deceptione, præſertim ſi tales lineæ vario fuerint diſperſæ colore. Eſt autem generale documentum apud Aegyptios ſpeculatores, quòd inordinatæ figuræ ex tranſuerſis lineis, ſunt malum et peßimum ſignum, notantq́ue planetam infortunatum, & per conſequens infortunium.*

Manus

Meretrices.

7 *Manus viriles in muliere, meretricem notant: nam manus grossa & pinguis, arguit in muliere coitus appetitum, & per consequens meretricem notat, præsertim si lineæ principales sint viriles.* 8 *Paucitas linearum in manu mulieris, infortunatam miseramq́ meretricem, & prostitutam innuit, & vitam ferè brutis similem.* 9 *Fossa rubicunda in medio montis manus, maximum mulieris ardorem notat, religionem tamen amantem, & vitam in locis sacris libenter degentem, et quantò fossa fuerit profundior, tantò maiorem amorem significat, cum dissimulatione & fictione.*

10 *Puncta rubra in radice auricularis, meretricem & pellicem penitùs denunciant, si vnicum sit punctum, & vnicum ad coitum admittet, si duo, duos, si tria, tres, & tales sunt mulieres prostitutæ in prostibulo.* 11 *Rubedo cutis in facie si spissa fuerit & non clara, luxuriam malam ostendit, & lupam crapulosamque arguit esse fœminam: & si talis color in naso multiplicetur, vino dedita est ad ebrietatem & luxuriam.* 12 *Crux in monte manus prope rascettam & vitalem, cuius duo rami ab alia linea intersecantur, meretricem nequissimam ostendit.*

Meretrices.

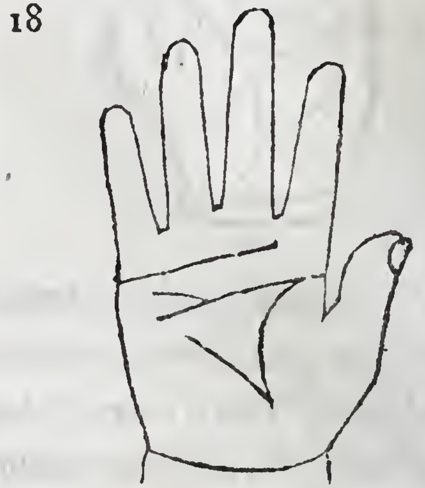
13 *Vitalis in superiori parte tortuosa cum rubore, meretricem arguit.*

14 *Soror vitalis in monte pollicis longa & rubra, meretricis signum est.*

15. *Martiales lineæ in manu mulieris, homicidam & meretricem arguunt.*

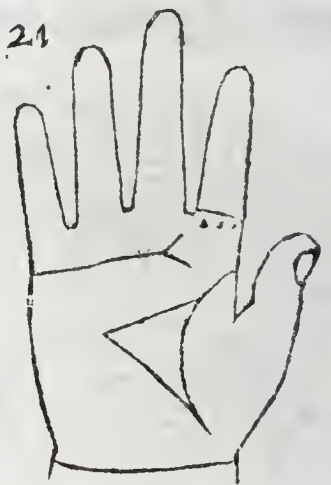
16 *Via lactea, aut cingulum Veneris in manu mulieris, meretricem notat.*

17 *Mensalis in superiori parte bifurcata, pellicem denotat esse vel fore.*

18 *Naturalis bifurcata in fine in manu mulieris, pellicem notat.*

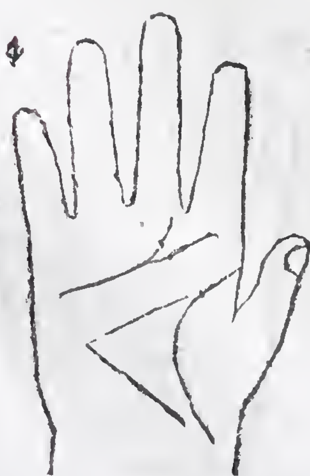

19 *Mons Veneris altus & eleuatus cum linearum multitudine, meretricem dicit.* 20 *Tuberculum pollicis atque auricularis craticulatæ, meretricem manifestat.* 21 *Mensalis subtilis bifurcata, & mons Iouis eminens, in cuius radice sunt puncta, cum simulatoribus & discretis personis concubitum dicunt, quòd aliquando Bigutis accidere potest.*

DE FORTVNATIS, CAP. XI.

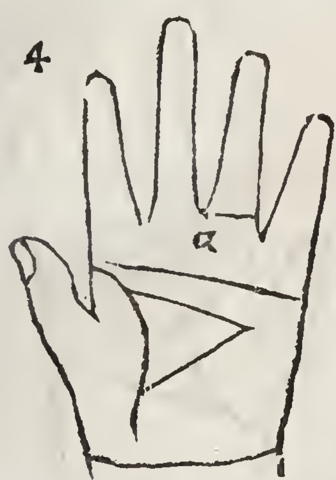

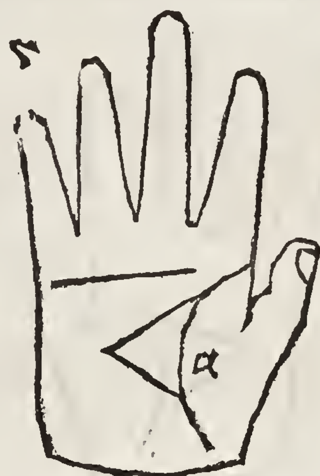

Mensalis

Fortunati.

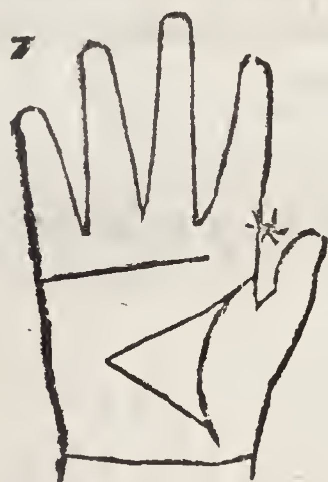
1 *Mensalis obtusa, ramum ad indicem mittens, alium ad medium, hominem fortuna iuuari notat, qui diuitias & res proprio labore acquiret.*
2 *Extra patriam à fortuna iuuatur, qui scutum triangulum, aut formam sphæricam, aut crucem benè formatam in monte indicis habet, si sit benè proportionata, erit odio propinquis, & parentibus, sed ab omnibus diligetur extra patriam, & erit felix* 3 *Lineæ subtiles in radice Solis plus quàm alibi, amorem extra patriam & bonam fortunam notant.*

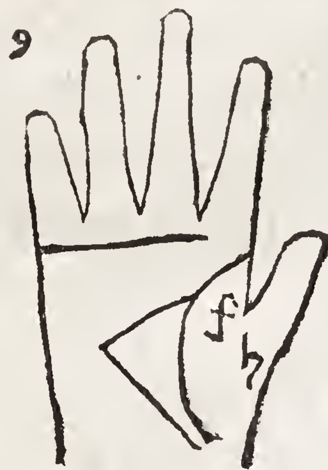

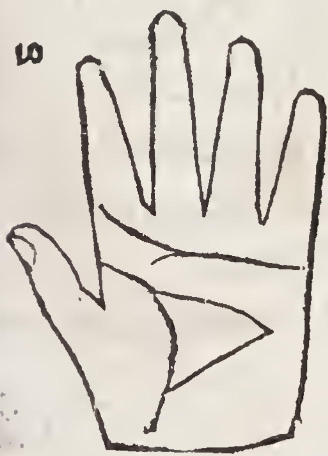
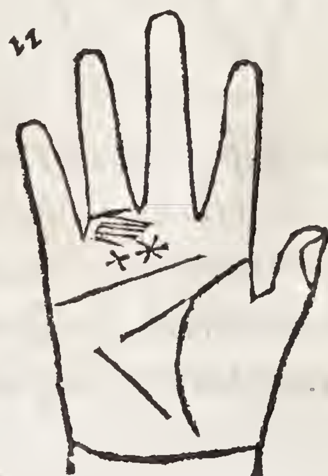

4 *Litera A in loco Solis dispòsita benè, bonam fortunam filio atque genitori promittit.* 5 *Litera B in loco Veneris, tuberculo benè dispòsito, hominē ditari notat ex causa fidei, religionis, aut alicuius mulieris.* 6 *G in monte Veneris, hominē mulierū amatorem, à quibus bona consequetur significat.*

7 *Stella in dorso indicis, luxuriosum virum, ad honorem aut beneficium peruenturum causa mulieris.* 8 *C in monte indicis, diuitias & fortunam bonam, mulieris causa pollicetur.* 9 *B vel F in loco Veneris, gaudium, delectationem et maximam fortunam, & officium mulieris causa pollicentur.*

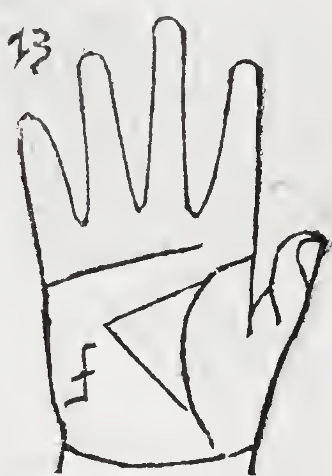

Fortunati.

10 *Mensalis alterum ramum ad indicem, alterum ad vitalem versus pollicem proijciens, hominem etiam absentari, & ab aliqua muliere bonum consequi indicat.*

11 *Quædam paruæ lineæ per longum in monte annularis apud radicem, aut quædam paruæ lineæ tanquam cruces aut stellæ, diuitias mulieris causa, promittunt.*

12 *Litera E in monte Iouis, bonum denotat ratione & causa mulieris.*

13 *Litera F in loco Lunæ, bonum futurum à magnis mulieribus, & nobilibus.* 14 *Duæ lineæ profundæ & rectæ, scindentes medicum, diuitias multas propter vxores apertißimè indicant.* 15 *Lineæ matrimoniales si sunt fortunatæ cum tuberculo Veneris etiã fortunato, & cæteri Planetæ fortunati respondeant, & quæ concurrunt ad prognosticandum, de diuitijs dicitur, quòd tales habebunt diuitias & bona, ratione mulierum.*

DE INFORTVNATIS ET EORVM parentibus, Caput X.

1 *Litera A in loco Solis malè disposita, infortunium filij et genitoris ostendit.* 2 *Scutum triangulus, aut forma sphærica in monte Solis, à mulieribus amari, sed earum causa infortunium & damnum pati denotat.*

3 *Stellæ in monte pollicis in fine vitalis, mulierum causa damnum & infortunium pati notant, & quot erunt, tot erunt infortunia.*

Via

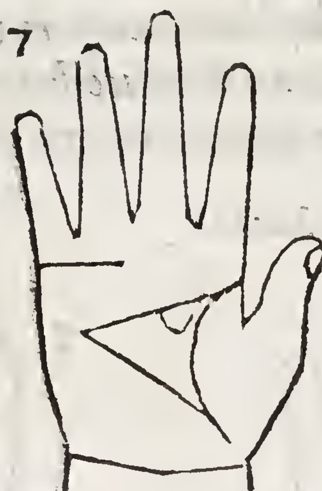
Infortunati.

4 Via lactea intercisa lineis, et infortunata in residuo manus, iacturas et infortunium mulierū causa prognosticatur. 5 Cingulum Veneris ꝑtensum cum trina proportione, infortunium mulierū & præsertim luxuriæ causa testatur.

6 Mons Veneris valdè eminens, lenis et multis lineis obsessus in modum ludi schacorum, infortunium mulierum causa arguit circa domum & familiam. 7 Semicircularis linea in triangulo apud supremum angulum, cuius cornua digitorum partes respiciunt, familiæ & domus turbationem notat.

DE LVXVRIA, FORNICATIONE & similibus, Caput XI.

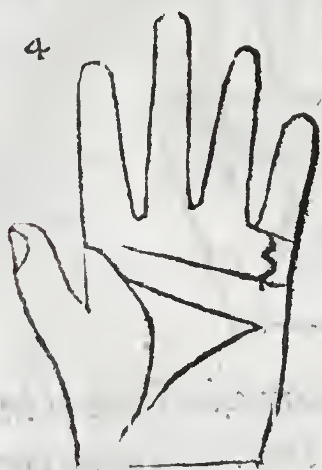

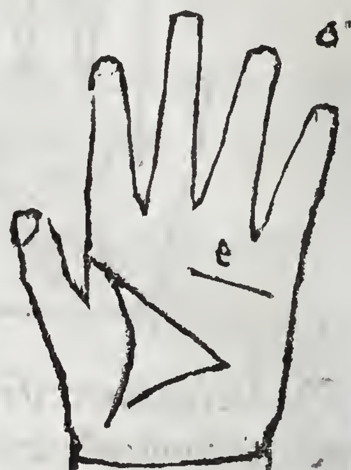
1 Litera D in monte indicis, incestuosum virum notat, sed cum nobilibus personis cōmittentem. 2 Vitalis rubra, vel liuida et tortuosa versus naturalem, luxuriosum, deceptorem, & animi peruersitatem arguit cum crudelitate.

Luxuria, fornicatio, & similia.

3 *Grana rubra, siue puncturæ inordinatæ super vitalem, hominis valdè luxuriosi & contentiosi est indicium, qui sit futurus auctor multi litigij.*

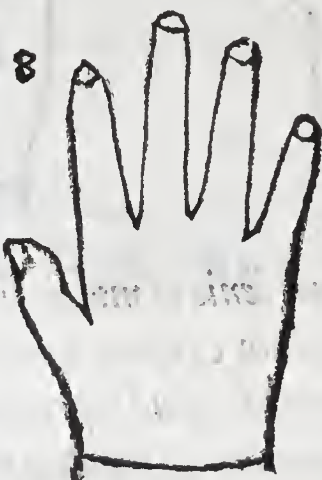

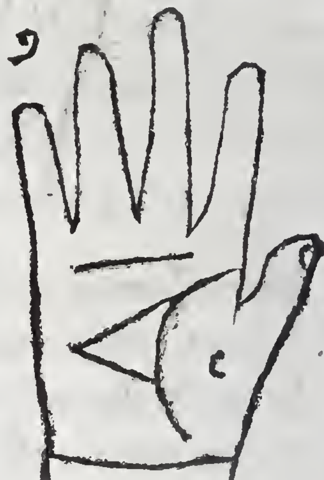

4 *Linea à mensali extensa ad radicem auricularis, tortuosa & grossa, aut obliqua, in mulieribus luxuriam & corruptionem declarat.*
5 *Lineæ vt crux in indice, luxuriam notant.* 6 *Litera E in monte annularis, mulierum amatores atque turpem refert luxuriam.*

Nefaria luxuria. Incestus.

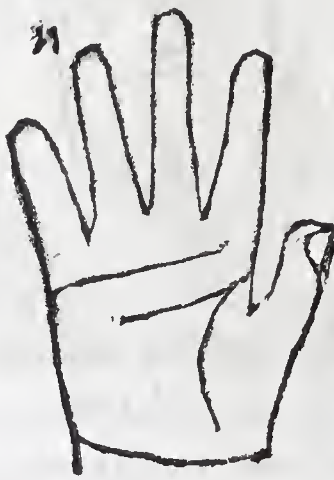

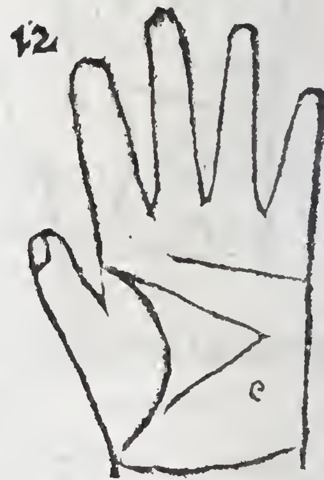

7 *Mensalis habens crepaturas, & inordinatas, nefariam luxuriam ostendit, præsertim si color eius fuerit intensus.*
8 *Vngues pallidi seu nigri, vel asperi & quasi rotundi, hominem Venereum dicunt.*
9 *C in monte pollicis, notat cōcubitum cum nobilibus personis, & cum vxoribus affinium, vel cum vxore parentis committere incestum.*

Linea

Luxuria.

10 *Linea vitæ & naturalis coniunctæ, calorem intensum illicitamq; luxuriam notant.* 11 *Naturalis nimis subtilis, lasciuum denotat hominem.*
12 *E in loco Lunæ, turpi luxuria fractum notat hominem.*

13 Fornicator.

13 *Vitalis tumida inter pollicē & indicem, fornicatorē notat.* 14 *Triangulus nusquam clausus suis tribus lineis, & in nulla sui parte, luxuriā et fatuitatem notat.* 15 *Lineæ quædam à radice pollicis ad vitalem descendentes ex parte anguli supremi, luxuriam exuberantem notant.*

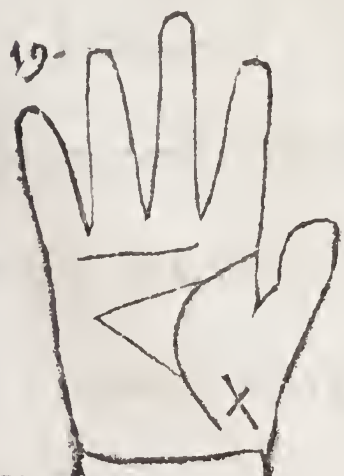

16 Fornicator.

16 *Multitudo linearum in monte pollicis intercisarum siue conglomeratarum & subtilium, maximæ fornicationis indicium est.*
17 *Stellam in dorso pollicis iuxta vnguem, magnam luxuriam significare sæpè compertum est.* 18 *Binæ lineæ indicem fortiter scindentes ad mediam iuncturam vel prope, maximam luxuriam notant.*

Adulterium. Luxuria.

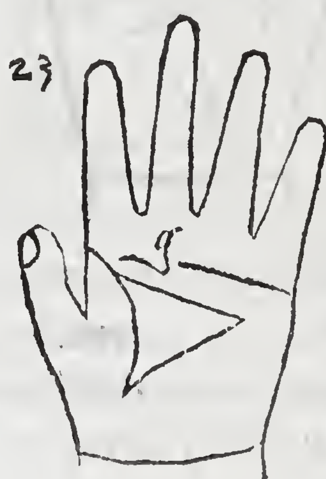
Inter-

Luxuria.

19 *Interſectio linearum vt crux in monte pollicis, adulterium præſagit.*
20 *Linea curua vt ſemicirculus, inter indicem & medium per tuberculum medij et medici vſq; ad auricularem, quam cingulum Veneris dicunt, libidinis impotentiam atteſtatur, & circa omne laſciuiæ genus ſollicitudinem pronunciat.* 21 *Paruæ mulieris manus & groſsi digiti, extremæ luxuriæ indicium ſunt.*

Luxu ria. Pedicones.

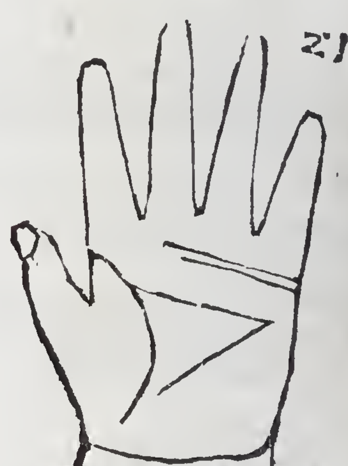

22 *Multitudo rectarum linearum in monte Veneris, luxuriam cum caliditate arguit.*
23 *G In monte Iouis, hominē bonæ famæ declarat, licet cum mulieribus lubens commiſceatur.*
24 *Cingulum Veneris in vtraq; manu, præſertim ſi quædam punctura vel orbiculi ibidem extiterint, per ſeipſum luxuriari oſtendit.*

Maſtu pra tores.

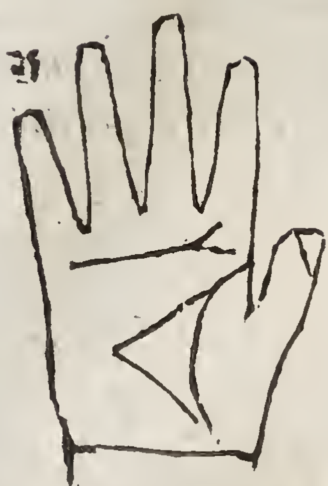
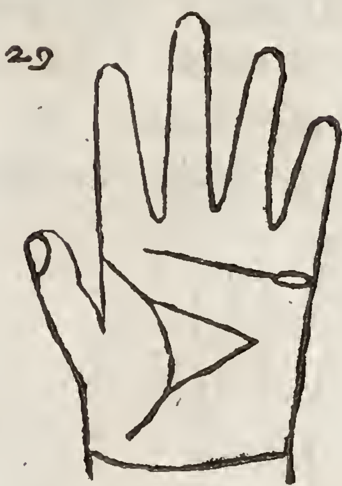

25 *Soror vitalis in loco Veneris valdè protenſa cum rubro colore, coitum proprijs manibus & maſtuprari notat.*
26 *Plures lineæ in monte Veneris apud vitalem in longitudine ſua, coitum proprijs manibus notant.*
27 *Soror menſalis benè conditionata, manibus proprijs coitum notat.*

Menſalis

Luxuria.

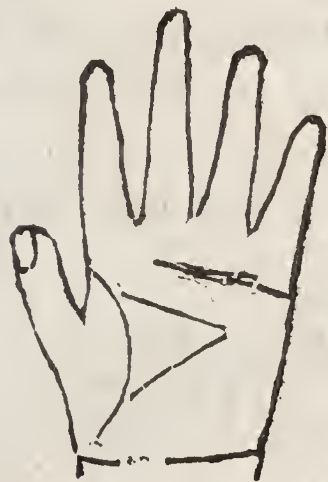
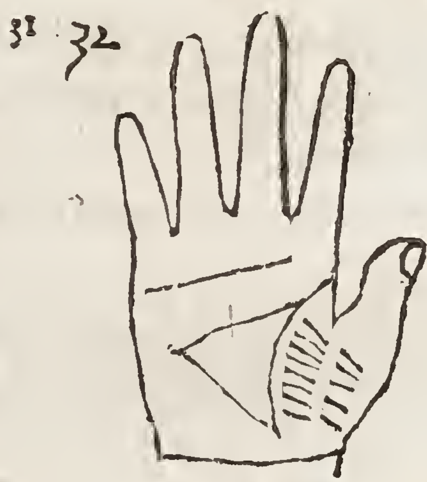
Zo do mia.

28 *Menſalis diuiſa circa finẽ quaſi diametraliter ad indicẽ veniens, inimicitias mulierũ, ſed amorem lubricũ puerorum inducit.* 29 *Fouea quædã in menſali, in oppoſito annularis, amorem puerorum etiam religioſorum notat.*
30 *E in radice annularis, concubitum puerorum denotat, etiam nefandam & præpoſteram cum mulieribus luxuriam.*

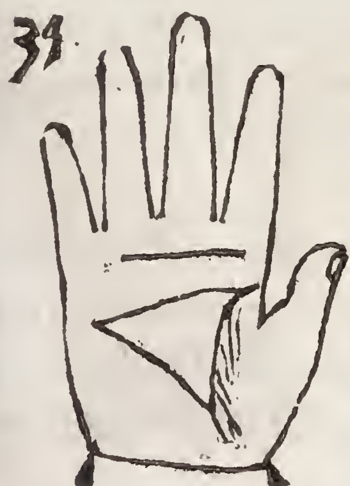
Zo do mia.

31 *Menſalis habens multas et inordinatas crepaturas, nefandam luxuriam cum pueris arguit, præſertim ſi calor eius ſit intẽſus.* 32 *Mons pollicis rotundus, decens, lenis, et benè coloratus, cõcubitus puerorũ ſæpè ſignificat, ſed oportet notare (ſicut prædiximus) naturã hominis, loci et parentum ſuorum: etiam notat luxuriã retrogradam.* 33 *Soror vitalis in monte pollicis valdè intenſa, maximam inclinationẽ ad puerorum concubitus inducit, præſertim ſi rubeat.*

Zo do mia. Inceſt. Adulterium.

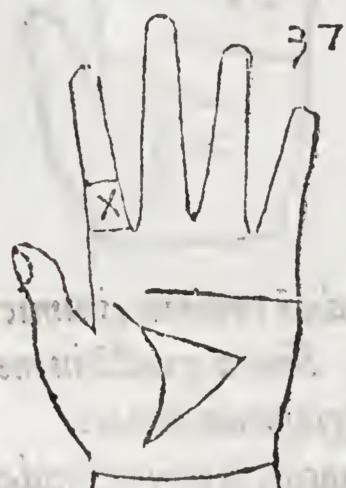

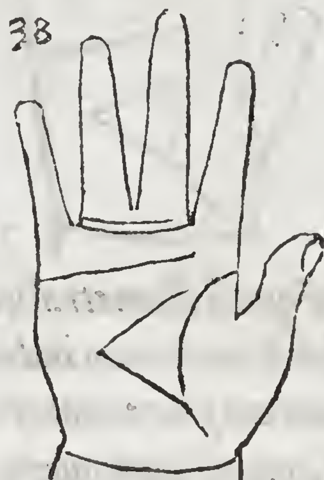

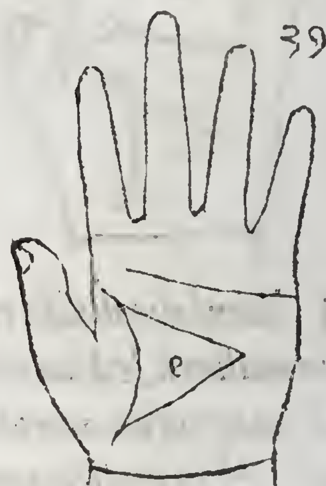

Luxuria.

34 *Multæ lineæ circa vitalem, per longum etiam, puerorum indicant concubitum.* 35 *Lineæ extensæ à radice pollicis per montem ipsius, paruæ & furcatæ, quotquot sunt, tot puerorum abusus notant, sed lineæ crassæ sine ordine mensalem scindentes, pedicones notant.* 36 *Signa Veneris præsertim in suo monte incestum, inuenta & adulterium notant.*

38 Stuprũ

37 *Crux parua inter primam & secundam iuncturam indicis, luxuriam maximam notat.*

38 *Cingulum veneris in vtraq; manu, & si alia ibidẽ extendatur linea simpliciter sine alijs correspondentijs, significat stuprum, & cum feris concubitum, vt plerumque accidit in rusticis.*

39 *E in loco Martis, coitum cum vilibus mulieribus, & matrimonium rarò admittere.*

40 *Tres pulchræ lineæ à radice pollicis ad montem indicis tendentes, & si tuberculum Veneris sit tumidum, rotundum, nitidum & benè lineatum, naturaliter inclinant ad res Venereas. Venus Horoscopi domina, aut almutez natiuitatis cum prædictis lineis inuenta, luxuriam, sed felicitatem sine cura & labore offert.*

41 *Tres stellæ aut plures à radicice brachij per montem pollicis, accusationes & diffamationes mulierum causa denotant, conatus tamen mulierum euasionem notant: expertum est.* 42 *Stella in monte pollicis, risum & lætitiam cum mulieribus excitat, interdum concubitus, quorum causa certamen & ludibrium nascitur: expertum sæpè.*

Tuber-

Luxuria.

43 *Tuberculum pollicis craticulatum, paupertatem & inopiam mulierum causa indicat, nec minus significat mons auricularis etiam craticulatus.*

44 *Linea à rascetta, aut vitali extensa per concauum ad montem Mercurij, pluribus lineis intercisa, vel vnica tantùm vt crux, maximum damnum, iacturas, incommoda & infortunium ostendit, & fortes carceres, vt millies expertum est: Arabes eam lineam lacteam vocant.*

45 *Mensalis in fine duos ramos proijciens, vnum ad medium, alium ad indicem, mulierum causa infortunium, & si rectè medium intret, periculum vitæ addit.*

46 *Lineæ subtiles in radice Solis plus quàm alibi, à muliere, vel per mulieres offensiones & læsiones notant.* 47 *Binæ lineæ pallallelæ, apparentes, boniqúe coloris à mensali ad radicem Solis, vel circa, mulierum causa & cura damna pati significant.* 48 *Figura sphærica, aut scutum in monte annularis, amorem mulierum, à quibus tamen damna sequuntur.*

Luxuria.

49 *Naturalis multis lineis sibi infixis, multarum notat concubitum.*

50 *Multæ longæ cruces circa naturalem, virum multas mulieres decipientem, & si sint fractæ & non integræ, quotquot erunt fractiones, toties mulieribus fidem frangere notant.*

51 *Mensalis plures lineas sibi infixas habens versus naturalem, sed eam non tangentes, cum pluribus mulieribus concubitum notat. Si dictæ lineæ naturalem tangant, non habebit effectum, & si fuerint superius & inferius istæ lineæ grossæ, omne genus luxuriæ notant.*

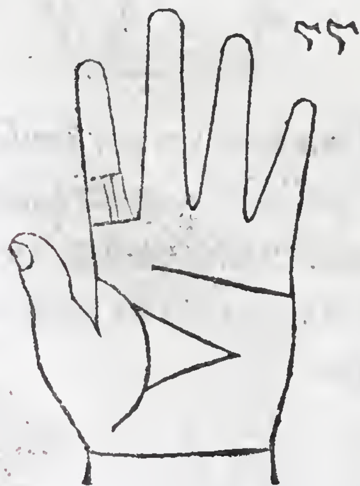

52 *Ampla linea, directa à vitali per medium pollicis, coitum cum consanguineis notat.*

53 *Veneris figuræ in suo monte, qualescunque sint, paterni thori aliquando violatorem ostendunt, scilicet cum illa, cum qua & pater cum matre propria, aut nouerca.*

54 *Crux habens ramum reflexum in monte pollicis, arguit abuti matre aut sororibus.*

55 *Duæ lineæ à radice indicis ad secundam iuncturam, matris violatorem ostendunt.*

56 *Palma manus curua, muliebris conditionis hominem notat: deterius autem, si barba deest, aut saltem rara sit ad similitudinem Eunuchi.*

57 *Angulus supremus valdè separatus, & si spacium sit lene & molle sine lineis aut virgulis, muliebrem naturam denotat, cantilenis & pulchris ornamentis & odoribus delectari.*

Luxuria.

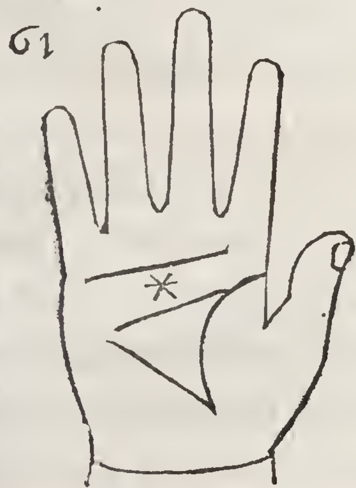

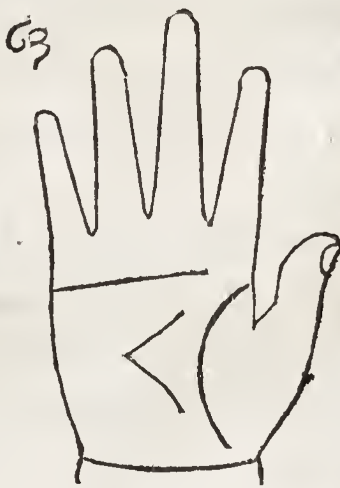
58 *Tuberculum Veneris lene & lineatum multumque eminentis formæ, philocaptum significat, & ornamentis, & mulierum colloquijs delectari, & spretis virtutibus, ingeniosisq; negotijs, vilibus oblectari: quia abundantia coitus submergit ingenium.*

59 *Paucitas pilorum in manibus, & in reliquo corpore, animum arguit effœminatum.*

60 *Mensalis coniuncta lineæ vitæ, faciens angulum cum ea, & si desit naturalis philocaptos intensiuè indicat.*

61 *Signum simile stellæ, benè coloratum in quadrangulo, amorem mulierum indicat, & ab eis offensionem. Cuicunque insunt ingressus fœminei, indumentaq; pulchra sunt, effœminati sunt & referuntur ad apparentem conuenientiam, & huiusmodi signa in aliquo subiecto percipiuntur, & talibus inest prænotatus effectus, & fœminis assimulantur. Color deturpatus pallore, vt in illis est, qui subitò expauescunt, non procedens ab ægritudine, aut aliqua læsione hominem amore captum mulierum & cynedorum notant.*

62 *Linea hepatis in concauo finiens, non coniuncta vitali, hominem timidum indicat.*

63 *Triangulus non coniunctus vitali, hominem bonas deserentem societates notat & malas sequentem, fœminis delectari, & vestium pulchritudine: in omnibus denique iucundum hominem, prodigum, & nihil paternæ hæreditatis amissurum.*

Luxuria.

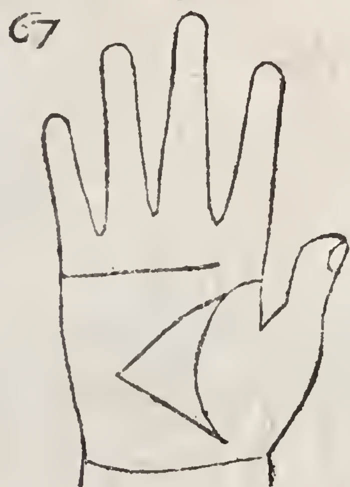

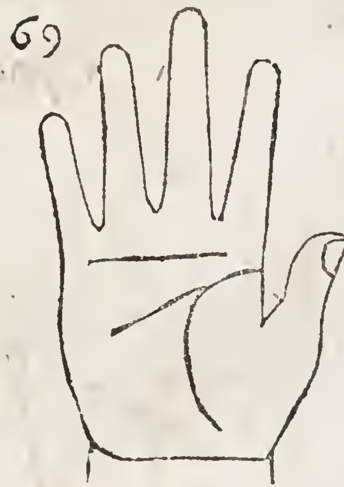
64 *Via lactea in vtraque manu, effœminationis maximum est signum.*

65 *Manus parua, digitíque parui & inarticulati, muliebrem naturam notant.* 66. *Naturalis recta, benè colorata, extensa cum palma, in qua apparent puncturæ eiusdem latitudinis, virtutis gignitiuæ homines potentes facit: capilli parui, tactu suaues, muliebrem naturam attestantur, scilicet in ætate adulta, præsertim si homo est cum varietate & capillorum nuditate. Reliqua muliebria signa possunt huic loco quadrare. Sed quæritur vtrũ in amore patiatur anima: cui respondet Commentator Guilidinus Nur, in textum Aristotelis, dicens in Physiognomia, &c. vtique corpus compatitur paßionibus. Manifestum autem fit circa amores & timores, tristitias & delectationes: dicit enim quòd corpus patitur ab amore animæ, vt manifestè patet in amore heroum: Est enim iste amor (teste Auicenna in tertio Canone) sollicitudo Melancholica similis Melancholiæ, in qua homo adducit imitationem cogitationis suæ in pulchritudine cuiusdam mulieris, ex qua paßione dum anima vehemẽter patitur, inter alias paßiones, quas corpus patitur, efficitur macrum & oculi profunduntur: ratio autem macredinis corporis est. Cum autem causa paßionis istius sit causa obiecti delectabilis in virtute imaginatiua fortiter impreßi, ex tali impreßione sequitur fortis & continua imaginatio huius obiecti delectabilis. Secundum autem Auicennam in sexto, naturali & vehementi & forti intensione vnius virtutis, in sua operatione aliæ virtutes remittuntur, vt ex intensione virtutum animalium remittuntur. Ratio est, quia virtutes suas operationes explere non possunt, nisi in præsentia caloris naturalis, & spirituum talibus seruientium: & ergo dum eis orbantur, operationes suas minimè possunt exercere. Patet clarißime in exemplo in Vigilia: quia calor naturalis, & spiritus species sensibiles deferentes ad exteriora, diffunduntur, sensus exteriores sunt in actibus suis, sensus enim inferiores operationibus destruuntur. Contrarium autem est in somno, propter reditionem caloris, & spirituũ ad interiora, vt amplißimè patet per Aristotelem & Commentatorem, præcipuè in Libro de somno & vigilia. Nunc autem in amore heroum phantasia siue imaginatio vehementißima & continua operatur, circa delectabile sibi impressum. Igitur aliæ virtutes, propter priuationem caloris naturalis & spirituum, ad phantasiam recurrentium, in suis operationibus debilitantur, & præcipuè virtus mutatiua, quæ potißimè indiget vigore, aut calore na-*

re naturali, & ad cibum digerendum, & ad merum, aut purum ab impuro separandum, & ipsum deputatum ad speciem mutati terminandum, non tamen in virtute propria, sed in quantum est ipsius animæ instrumentum, teste Aristotele secundo de anima, tractatu secundo, capite octauo. Deficiente autē instrumēto, aut nullæ sunt operationes artis, aut benè fiunt, quæ fiunt, vt clarissimè dicit Albertus eodem tractatu, capite tertio, dans rationem quare in mulieribus frigidis & senibus plus nutriantur membra inferiora, quàm superiora, & hoc dicit esse propter defectum caloris: igitur nutritiua calore naturali destituta, aut cum est mutatio in corpore omninò aut modica, sequitur corporis macilentia, & similiter destructio. Ex eodem etiam patet, quare ex tali paßione profundantur oculi. Cùm enim virtus phantastica sit in anteriori capitis cellula (vt dictum fuit) ex calore nimio ibi concurrente, humiditas oculorum exsiccatur, & spiritus oculorum extensiui consumuntur, & ita oculi ipsorum humiditate, quæ valde est paßibilis, exsiccata, & spiritus consumpti, qui valdè sunt delicati, & ad interius contrahuntur. Et ista est ratio Galeni super prognostica: nares acutæ, oculi concaui &c. vbi ipsam ponit & aßignat causam, quare oculi ægrotantium, & præcipuè in acutis profundantur.

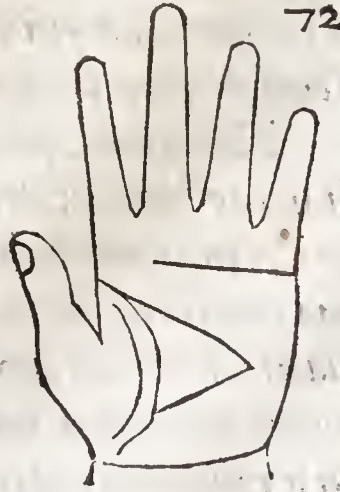
Luxuria.

67 Mensalis continua, longa, profunda, lata & recta, bonam indicat complexionem, & virtutem in membris generatiuis, & coitus potentiam: quia virtus generatiua ibi declaratur. 68 Triangulus æquilaterus cum bona dimensione linearum & cum coloribus ipsarum, virtutem generatiuam præparatam esse denotat. 69 Manus subtilis & mollis carens linea hepatis, arguit defectum virtutis generatiuæ & digestiuæ.

Cyne dus

Mensa-

Luxuria.

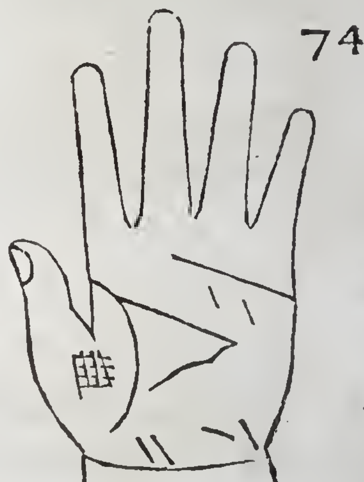
70 *Mensalis est radix, significans virtutem genitiuam. Ideo prudentes eam vocant linam generationis, si fuerit fracta, discontinua, aut pallida; aut à varijs punctis, fossulis, aut semicirculis obsessa, debilitatẽ coitus denotat, & fortaßis gignitiuam impotentiam, si in medio spatio inter lineas trianguli non sit planities, & malè coloretur defectum caloris arguit, & per cõsequens, defectum coitus. Notãndum, quòd multoties impotentia coitus est qualitatiuæ, aliquando quantitatiuæ: igitur considerare oportet annexiones signorum atque concordantiam, aut contrà operantiam, aliter inditium potest esse inane. Homo ante 20. annum est effœminatus ex parte complexionis, cuius signum apparet in mollicie carnis, atq; in moribus appetitibusque, & in eorum vocibus, & post hoc tempus adolescentiæ cum hominis crescentia omnia mutantur: quia naturalis calor præualet super humidum incongruum: igitur propter ætatem istam adhuc sunt effœminati, quod patet per signa in manibus eorum reperta.*

71 *Tuberculum Veneris tumefactum, coloratum, atque lineatum, aut conglomeratum multum lineis, Cynedi signum est.*

72 *Soror vitalis protensa in monte Veneris & rubra, Cynedorum signum est.*

Cyne dus.

73 *Via lactea, continua cum sua proportione, cynedos esse indicabit.*

74 *Complexio effœminata, compositio & lineamenta, cynedi amabilis, & placabilis maximum est inditium.*

Color candidus atque perspicuus cum venis apparentibus, non est dubium, quin Cynedum denunciet, in fœminis si sit, meretrices, præcipuè quando corpus carnosum existit: quia talem colorem facit Venus, & extenditur quasi in complexione sanguinea: quia parum differt à natura Iouis.

Notandum, quòd ea omnia, quæ compræhenduntur sub documento caliditatis & humiditatis in habitudinibus & lineamentis hîc possunt accommodari, vt in primis radicibus dictum fuit, tamen hîc accidit magna distinctio: quia propriè coitus in actu est calificatus ex calido & humido, vt dictum est: alia distinctio est quoad appetitum, & non in re, prout sunt Melancholici propter materiam ventosam, euaporatiuam incitantem coitum. Errant illi, qui leguminibus cæpis, allijs diuersisque alijs cibis vescuntur, dicentes eiusmo

dile-

Luxuria.

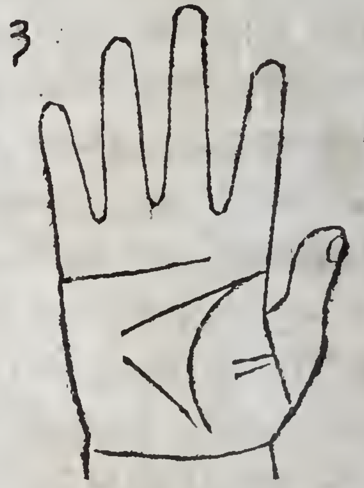
di legumina abstinentiam coitus causare: quoniam carnes oua & alia similia cibaria multi nutrimenti, sunt causa multi sanguinis, & per consequens multi coitus. Iterum nemo dubitabit illos grauiter errare & esse insensatos, verum est tamen quòd cibaria multum nutritum causant, materiam cohibilem. Attamen legumina cæpe et alia similia parum nutriunt, sed ad ventosam materiam habilitantur & multum molestant & incitant virtutem phantasticam ad appetendum coitum & supra modum videntur arrigere. Rustici, præcipuè pauperes, qui oleribus, leguminibus, cæpis & similibus vtuntur, generare videntur plures proles quàm diuites, quia post exercitium & labores non habent aliquod remouibile, sed tantummodò libenter coeunt, qui in ipso vnicum constituunt gaudium & voluptatem, nec aliquid amplius curant, & hoc eis euenit ratione iam dicta: quia cibarijs ventosis vtuntur, quæ ventositatem commouentia coitum incitant. Ideo laudandus ille, qui optimis vesci potest cibis, de quo Plutarchus in Problematibus Problem. 43. *ait: Cur moris est vt qui castimoniam colunt leguminibus abstineant. Et sic de reliquis Lector legat Plutarchum & videbit quid ille doctißime narret. Notandum diligenter quòd duplex est effœminatio, vna ex parte habitudinis, alia ex parte cordis et ætatis, vt testatur Plutarchus et Suetonius. Habitudo enim carnosa & ita colorata cũ latitudine pectoris & formositate colli, effœminationis sunt indicia, quoad lasciuias in posterioribus agere et pati, et circa gulositates etiam tamen cum audacia & in ætate lubrica atque effœminata scilicet vsque ad annos* 18. *aut* 20. *Alia effœminatio potest eße cum tali colore & strictura pectoris, atque imbecillitate complexionis, quæ inducit pusillanimitatem & veram effœminationem, quæ in Cæsare talis non fuit. Secunda ratio est, quia homo semper incipit in anno* 18. *aut* 20. *transmutare complexionem: nam calidum humido effœminato prædominatur & fit materia solidior, tunc homo incipit erubescere & verecundari de lasciuijs & incipit vti audacia atque exercere res grandes: nam caliditas causat in eo magnanimitatem. Exponit quidem malè textum Suetonij dicens lunam causare colorem candidum: nam non intellexit Physiognomicas radices, nec Astronomicas disciplinas: quia luna facit album glancedine consparsum, modicum decorum aspectu, mollem faciem, rotundam, & dat phlegmaticam qualitatem: quia inducit somnolentiam, inertiam, pusillanimitatem &c. quæ qualitates omnes erant contra naturam Cæsaris, vti ex eius gestis & vita compræhenditur. Attamen etiam Mercurius facit hominem album intensiuè & remißiuè, secundum applicationem cum alijs Planetis, propter suam neutralitatem. Distinguitur sic color candidus quatuor modis: vnus enim est ex albo & rubeo, mixtus cum claritate, cui rubedo clara dominatur in habente & maxima apparentia venarum, & talem colorem dat Iupiter. Secundus color est candidus ex albo & rubeo admixtus cum vltima sui perspicuitate, & in habente sunt venæ quidem apparentes, sed subtiles, huic album, perspicuum, prædominatur, & hunc colorem causat Venus, quem Cæsar habuit in iuuentute, & ideo lasciuus. Ter-*

tius color candidus est ex albo puro cum glancedine, & est quasi nix: aut aqua, non valde lympida, et talem colorem causat Luna, vnde Virgilius 3. Georgicorum ait: Glaucique color deterrimus albo. Quartus color candidus, quem facit Mercurius, hic est medius inter lucidum perspicuum, & lucidum glaucum, quia non est verè glaucus, nec verè perspicuus intensiuè & remissiuè, tamen secundum diuersas applicationes, vt suprà dictum est.

DE HAEREDITATIBVS, CAP. XII.

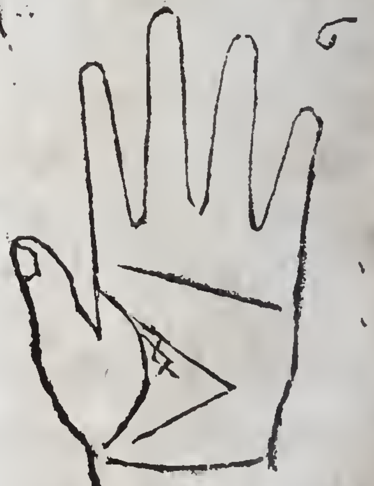
1 *Dixit Conciliator, si super radicem brachij in rascetta fuerint quatuor lineæ, scindentes brachium per transuersum, sintque continuæ, & quasi coniunctæ, bona, honorem, statum, & vtilitatem significant ex morte alterius.*

2 *Dixit Coruus, si dictæ lineæ habent in suprema sui parte duos ramos, & fecerint acutum angulum, significant hæreditates mortuorum, & in senectute honores, diuitias, & quietam vitam pollicentur, eoque magis quando in dicto angulo linea vt stella aut crux inuenitur: sed postremò paucis ægritudinibus subijcietur.*

3 *Dixit etiam Coruus, duæ lineæ à prima iunctura pollicis, magnam pollicentur hæreditatem, sed si vnica tantùm fuerit, exiguam hæreditatem notat, si valde apparentes fuerint, hæreditatem arguunt, sed cum lite & controuersia.*

4 *Figura E in monte Solis, hæreditatem causa turpis luxuriæ proclamat.*

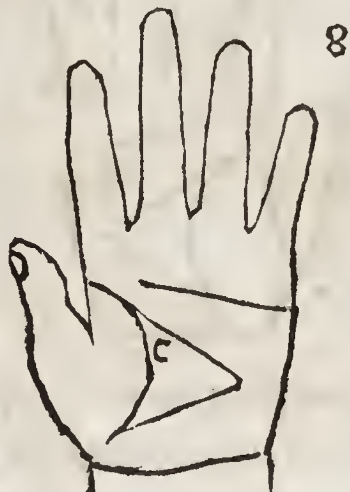
5 *Tres lineæ à monte Veneris ad tuberculum indicis, cum Veneris tuberculo tumefacto et rotundo, leni ac lineato cum decenti rubedine, mulieres alienas surripere, & aliquando hæreditatum ipsarum causa, notat.*

Lineæ

Hæreditas.

6 *Lineæ vt crux in angulo ſupremo, per mulierem hæreditatem futuram denunciant, totidemque erunt hæreditates, atque erunt cruces, aut talia ſigna.*

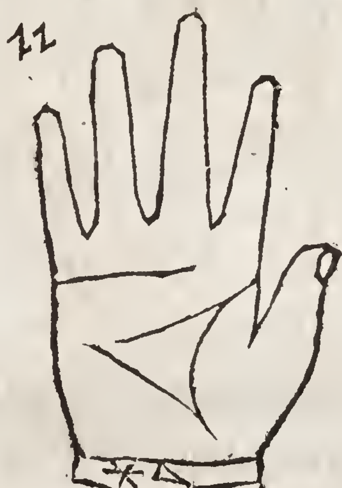

7 *Stella in aliqua parte trianguli, hæreditatem venturam oſtendit, toties atque erunt cruces.*

8 *Litera C in triangulo, vel angulo ſupremo, hæreditatem pollicetur.*

9 *Soror naturalis pulchra, hæreditatem futuram ſignat, quæ quantò melior erit, tantò meliorem conſignat hæreditatem.*

10 *Variæ lineæ in raſcetta ſe interſecantes debita diſtantia in modum ludi ſcachorum, hæreditatem futuram prænunciant.*

11 *Stella aut triangulus in raſcetta manus, hæreditatem futuram præſagit in vltima ætate, vel circa.*

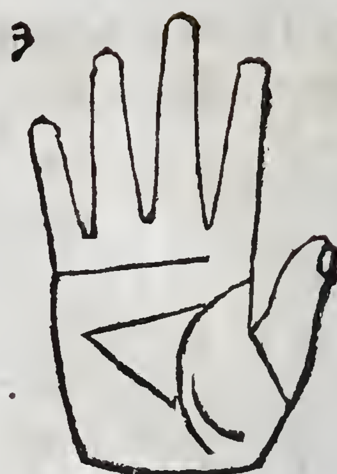
12 *Dixit Coruus, angulus ſupremus valde apertus, & ſi tres lineæ à vitali naturalem tangant, cauſantes angulum acutum verſus naturalem paternæ facultatis amiſsionem notant, aut exilium, aut lites cum parentibus, non tamen propria culpa: nam tales lites & diſcordiæ diſplicent.*

Item angulus ſupremus ſeparatus, ex quacunque cognitione, amiſsionem hæreditatis paternæ, litigia cum affinibus vel conſanguineis notat.

DE HOMICIDIO MALISQVE HOMInibus, Caput XIII.

Homicidium.

1 *Litera D in triangulo, hominem parricidam significat, sed fortunatum.*
2 *Lineæ non apertæ, sed obscuræ in digito Mercurij, insidiatorem, furem, & hominem ad omnia maleficia paratum, & omni plenum malo.*
3 *Linea quædam supra vitalem, iuxta inferiorem partem montis pollicis, quasi cadens, malum hominem notat: expertum est.*

4 *Naturalis non extensa ad pectus manus, sed minus applicata in opposito medietatis medij, hominem notat prauæ vitæ.*
5 *Naturalis in fine sui versa ad digitos, nequam, et impudentem virum notat, & si multum tendit versus digitos, stultum & insipientem indicat.*
6 *Naturalis grossa & profunda nimis cum quibusdam paruis lineis, & signis similiter apparentibus cum intenso colore, vulnerationem ostendit.*

7 *Naturalis habens intra se quædam spatia, siue circulos completos, aut semicirculos, quotquot erunt, tot erunt homicidia, aut ad minus grauis vulneratio,*

Homicidium.

ratio, præsertim nisi supremitati circulorum à naturalibus lineis intensorum habeatur auxilium.

8 *Figura semicircularis in quadrangulo, & quodammodò vnita alteri linulæ aliquantulum tortuosæ & intersecatæ, humani sanguinis feram notat effusionem.*

9 *Mensalis cum naturali faciens angulum, dummodò non claudat ipsum, & distet à sua proportione, hominem sanguinolentum notat, qui propter inuidiam, homicidium perpetrabit, aut sanguinem effundet.*

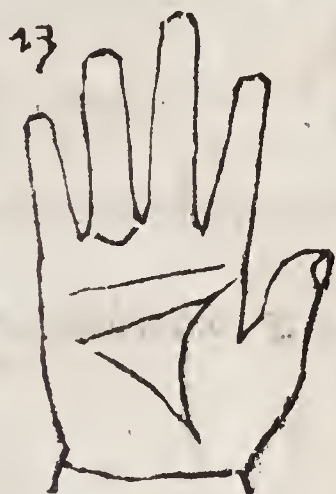

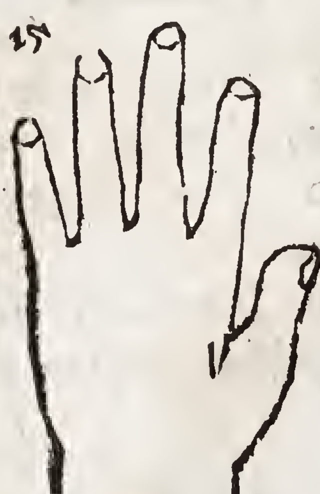
10 *Linea hepatis non coniuncta vitali, malignitatem animi ostendit sine stabilitate, fide ac conscientia.*

11 *Angulus sinister obtusus, indicat ruditatem ingenij, & malam conscientiam.*

12 *Multæ subtiles lineæ & intercisæ, vel conglomeratæ in monte pollicis, mendacem & fornicatorem denotant.*

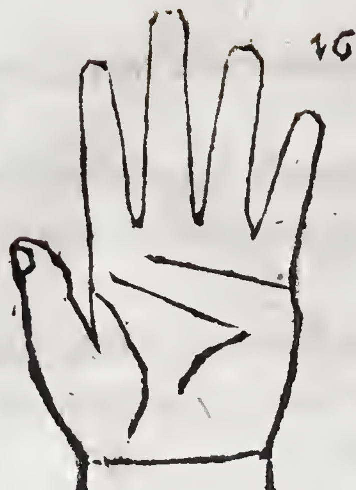

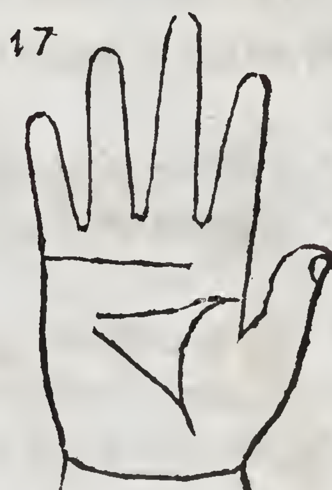
13 *Semicircularis linea & crassa ad annularem, pessimum debitorem, malè morigeratum, infelicem atque malæ animæ notam ostendit.*

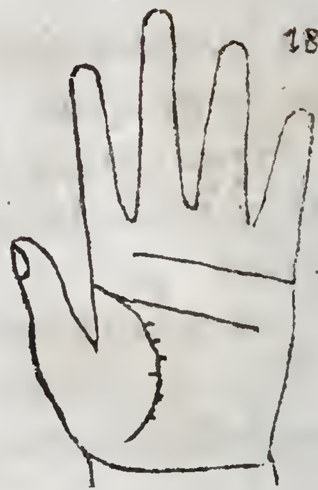
14 *Vngues curui, aut valdè breues, maleuolum et discordem dicunt.*

15 *Manus carentes pilis, malos mores, hominem stultum, præsumptuosum, fatuum atque deterrimum indicant.*

Homicidium.

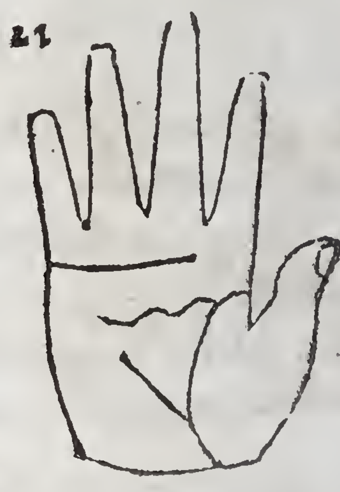
16 *Naturalis non coniuncta vitali, sed notabiliter distans, malum & vitiosum arguit.*

17 *Vitalis grossa inter pollicem & indicem, inclinat hominem ad homicidium, & ingeniosum facit hominem in actionibus malis.*

18 *Quædam grana rubra, vel puncturæ inordinatæ in linea vitæ, lites propter luxuriam, ex quibus sanguinis effusio prouenit vsque ad mortẽ, aut membrorum mutilationem.*

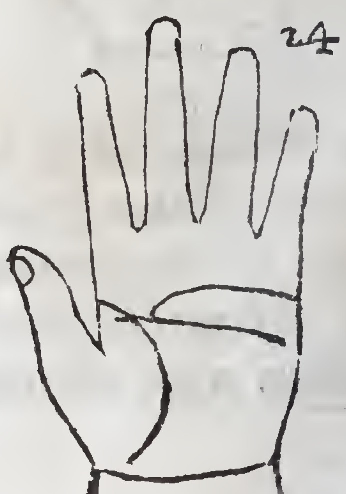
19 *Mensalis in summitate sui duos ramos emittens, vnum ad indicem, alterum ad medium, deceptionem & perfidiam notat.*

20 *Puncturæ quædam grossæ & terrestres in naturali, ineptitudinem morum ostendunt & naturam ferinam.*

21 *Naturalis profunda & tortuosa, fortis, rubra, iram & conturbationem significat, quasi per occisionem factam siue futuram.*

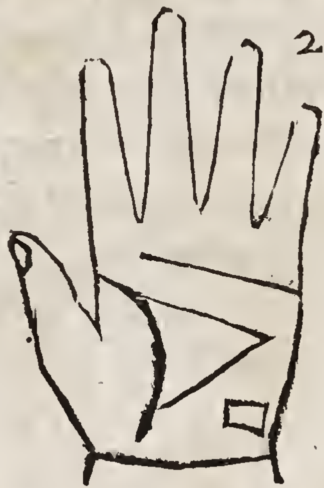
Homicidium.

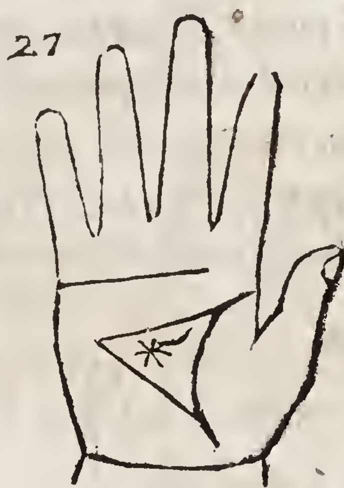
22 *Duæ tales figuræ ͻ ͻ in manus concauo connexæ, inclinationem homicidij minantur.*

23 *Vitalis æqualiter crassa et valdè, indignabundum, iracundum, & crudelem hominem indicat, exigua de causa cum paruo regimine.*

24 *Mensalis in summitate flexa vt semicirculus, cuius extremitas naturalem tangit, calumniatorem malo ingenio, homicidam, effundēdi sanguinis auidum, eoque magis, quò linea vitæ æqualiter in sui principio à naturali distans causat angulum in duas partes inter indicem & pollicem.*

25 *Lineæ rectæ, à naturali mensalem tangentes in opposito medij, hominem futurum homicidam indicant.*

26 *Quadrangulus in monte manus circa percussionem, à fratre occidi notat proprio.*

27 *Semicircularis figura circa naturalem in ascensu manus, parricidam demonstrat, stella ibidem reperta, malitiam auget.*

28 *Quadrangulus cum aliqua linea circumflexa apud vitalem in monte manus circa rascettam, parricidam, siue sacrilegum denunciat.*

29 *Linea notabilis in directo annularis circa percussionem, exiens à mensali & proportionaliter tendens ad montem Lunæ, occisionem proprij genitoris denotat.*

DE

DE MATRIMONIO ET NVPTIA-rum numero, Caput XIIII.

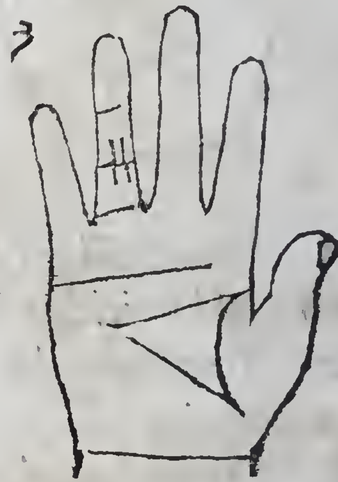

Eleberrimi & expertiſſimi Auctores dicunt, quòd tot lineæ atque fuerint iuxta auricularem in latere manus prope menſalem, item quotquot lineæ apparent ex dorſo manus procedentes, totidem vxores manifeſtant. Si obliquæ fuerint, præteritas, ſi verò rectæ, futuras, & quot paruæ lineæ inuentæ fuerint, tot pellices manifeſtant. Si verò antedictæ lineæ ſint interciſæ (vt plurimum) habẽs tales, vix accipiet vxorem niſi corruptam: ſi obliquæ fuerint lineæ, malam vxorem accipiet, ſi magnæ erunt lineæ, longæuè viuent. Si paruæ, et earum parua vita diſcernenda eſt. Si autem dictæ lineæ fuerint cum trinaria ſui proportione, & magnæ cum bono colore, & tuberculum Veneris cum alijs montibus fuerint fortunati, denotant magnas diuitias propter vxores, & præcipuè ſi tales habuerint ſigna diuitias indicantia, aut oſtendant hæreditates mulieris gratia.

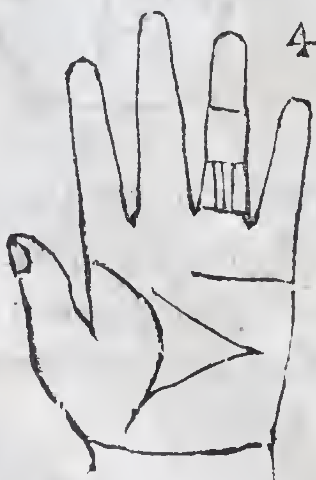
I Nuptiæ.
3 Carceres.

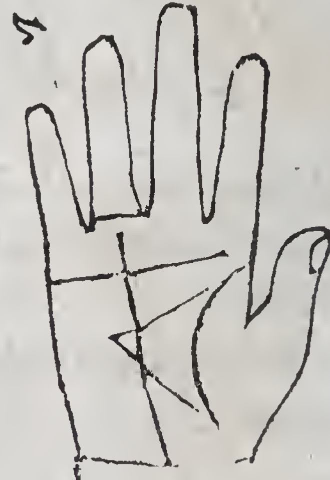

1 *Lineæ extenſæ à radice pollicis per montem ipſius, quotquot fuerint, tot mulieres vxoribus ſimiles dicunt notare: in mulieris manu, tot viros aut amicos maritis ſimiles.* 2 *Si ſint rectæ, extenſæ et pulchræ, totiẽs prædictis mulieribus aut viris copulari notant, & ſi infrà dictas lineas ſit vna maior altera, ſignum eſt habere talem mulierem, aut talem maritum maiorem in diuitijs ſuo genere.* 3 *Quotquot ſint lineæ ſecantes primam iuncturam medici, tot viros accipiet mulier, & talem interſectionem dicunt Chyromantici eſſe per longitudinem iuncturæ, non autem per latitudinem.*

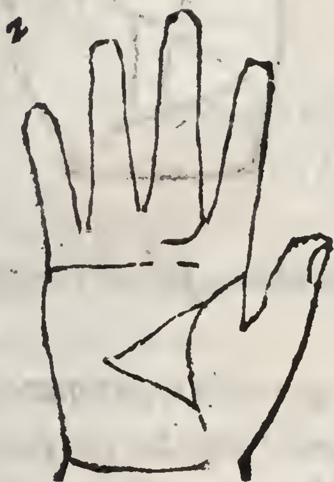
4 *Lineæ in prima iunctura annularis ad ſecundam, rectæ & pulchræ, quotquot erunt, totidem maritos indicant mulierem habituram. Sunt tamen aliqui*

Nuptiæ.

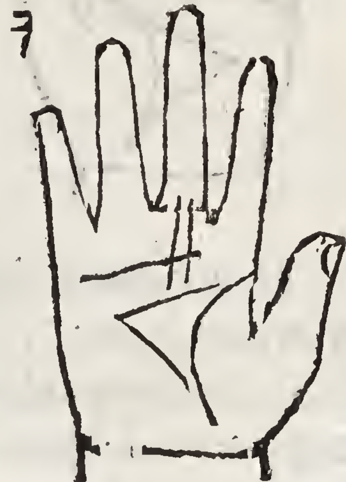
aliqui qui habent in tali loco decem aut plures lineas, & nunquam inuentus eſt vnus, qui in vitæ ſuæ periodo ſex vxores habuit, ideo non eſt vſqueadeò certum.

5 *Saturnina à radice brachij extenſa ad annularem, digitum tamen non tangens, vxoribus aut amaſijs copulari notat.*

DE CARCERIBVS, CAP. XV.

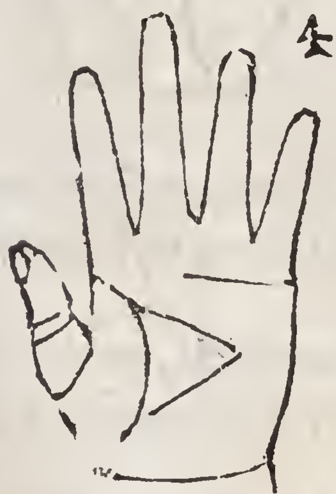

1 *Linea inter indicem & medium recuruata ad medium, proprium denotat carceris ingreſſum: at ſi verſus menſalem tenderit, non propriè ſignificat. Sed ſi exigua linea ab indice naſcens, eam rimulam ſciderit, carceres impedit, & greſſum ex ipſo carcere feſtinat.*

2 *Plures lineæ à menſali extenſæ ad radicem medij, labores, anguſtias & afflictiones oſtendunt, qui habet tales lineas, ſæpè carceres & vulnera, & capturas experietur: ſi quaſi nigreſcant tales lineæ, torturas notant.*

3 *Tales lineæ à concauo menſalem ſecantes, ad radicem medij tendentes vltra primam iuncturam, etſi fuerit dux aut rex totius mundi, in vinculis morietur.*

4 *Linea in prima iunctura pollicis continua, circumiens digitum, arguit carceres periculoſos. Similem ſententiam atteſtatur linea in parte domeſtica digiti pollicis, inter primam & ſecundam iuncturam, & quot lineæ reperiuntur, tot ſunt carceres, ſiue capturæ: millies expertum eſt.*

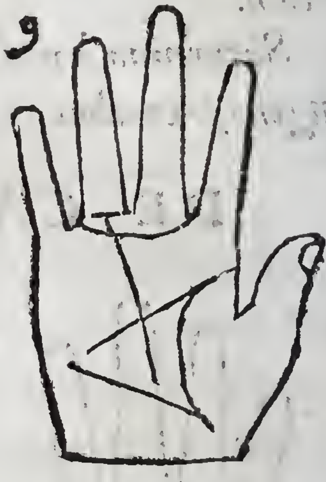
5 *Angulus ſupremus valdè ſeparatus, multoties carceres notat.* 6 *Scala*

Carceres.

vel craticula in monte Saturni, indicat hominem aliquando diu permanere in carcere, & fortè in eodem perire.

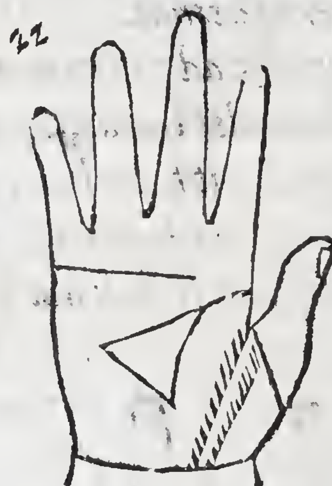

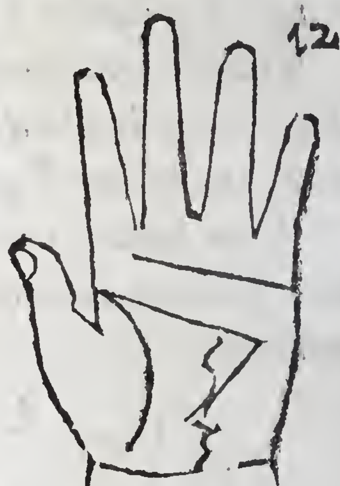
7 *Mons Saturni depreßus atque pallidus, & infortunatus, ſubterraneum carcerem minatur, vt expertum eſt.*

8 *Saturnina à raſcetta ad radicem Saturni tendens, carcerem pronunciat intenſiuè: quando in tuberculo Saturni cõglomeratis lineis reperitur, in fundo ſeu pede turris incarcerari, aliquando non carcerem, ſed ruinam ſiue amißionem amicorum propria iniquitate.*

9 *Cingulum Veneris protenſum, continuum, ſcindens lineam principum, carcerem periculoſum notat.*

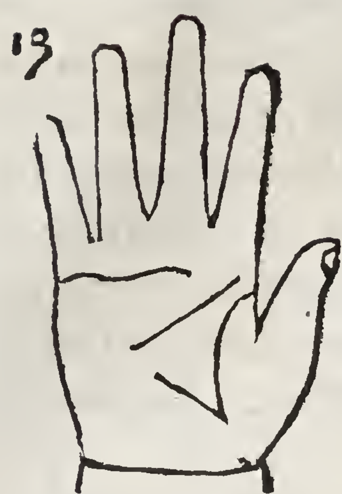
10 *Puncta nigra in vnguibus, multoties incarcerari denotant ſi proportioni correſpondēt, ſed potiùs oſtendunt maximas curas, faſtidiaq; in ſola opinione habere, quàm in effectu.*

11 *Lineæ quædam à raſcetta aſcendentes per montem pollicis, & diſperſè ad pollicem vergentes, in vltima parte ſui, à conſanguineis vel propinquis deprædari, aut capi, aut exulari notant.*

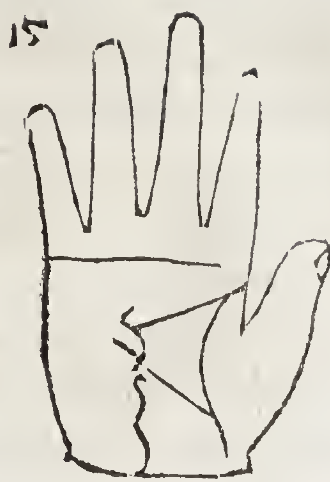
12 *Linea à radice brachij per raſcettam tendens, tortuoſa & malè diſpoſita, libertatis priuationem, & in ſeruitutē redactionem, & fortè condemnari notat.*

Natura

Carceres.

13 *Naturalis à vitali disiuncta, purum spacium linquens, carcerem notat, & si ferens captus fuerit, nunquam liberabitur, sit ex quacunque velit progenie, si inquam tubercula infortunantur & alia similia.*

14 *Mensa manus inordinatè stricta & inæqualis, seruitutem cum captiuitate minatur.*

15 *Linea obliqua & discontinua, à rascetta secans triangulum, miserum seruum, & carceribus obnoxium cum ingenij obtusitate notat.*

16 *Quadrangulus, siue figura quadrata* □ , *siue obliqua cum lineis extensis in capitibus, in loco Saturni, seruitutem & captiuitatem Antiochus dicit notare.* 17 *Stellam siue craticulā in loco Saturni, seruitutē & captiuitatem dicunt minari.* 18 *Binæ lineæ à rascetta ad auricularem, seruum peregrè proficiscentem, seruituti magnæ & captiuitati subiectum esse minantur, vt multi dicunt.*

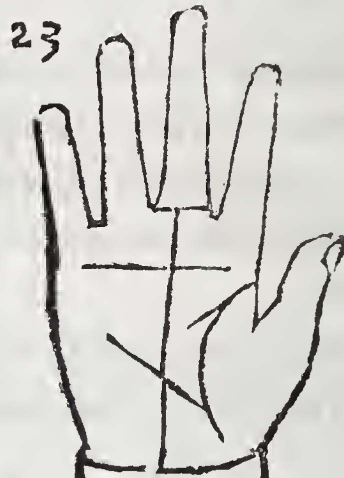

Carceres.

19 *Linea à rascetta per concauum manus in fine curuata, secans vitalem & per montem pollicis extensa, significat seruum propria vita chariorē perdere.* 20 *Angulus supremus formatus in concauo (quod rarò fit) & tubercula reliqua infortunentur, atque articuli sint crassi, ad seruitutem & captiuitatem plurimos inducit, & à captiuitate etiam liberari.* 21 *Saturnina à rascetta furcata, aut intersecata in fine circa radicem Saturni, carceres, accusationem, persecutionem & fugam minatur: tales enim sunt proditores, maledici, malorum morum, & referuntur ad simios & cercopithecos, siue simiū caudatum, siue catum vulgò dictum maimon.*

22 *Saturnina à rascetta per triangulum ad primā Saturni iuncturam proueniens, & si aliquæ lineæ ipsam intersecauerint, euentū bonum destruit, anxietates, fugas, persecutiones, carceres, accusationes minatur: denique ea omnia quæ ad miserā vitam conueniunt, vt Græci, Chaldæi & Arabes, & Latini asserunt: compertum sæpè.* 23 *Saturnina à rascetta ad radicem medij porrecta, continua & benè conditionata, naturali breui existente, non tangente Saturninam, hominem inuidum & sine ratione auarum notat, de vitæ periculo in carceribus periclitantem, ne iudicis sententia pœna capitis, vel simili supplicio & ad minus perditione vnius membri damnetur.*

24 *Quædam linea exigua inter medium & indicem, & ad indicē recuruata, hominem alios in carcerem coacturum, & compulsurum notat.* 25 *Licet signa carceres denotantia absolutè resoluantur aliquando ab obsessoribus viarum, & aliquando aliarum rerum causa, dicunt tamen multi, quotquot lineæ fuerint intercidentes mensalem sub medio digito, tot vicibus à sicarijs & obsessoribus viarum impetum hominem habentem passurum.*

DE MENDACIBVS, CAP. XVI.

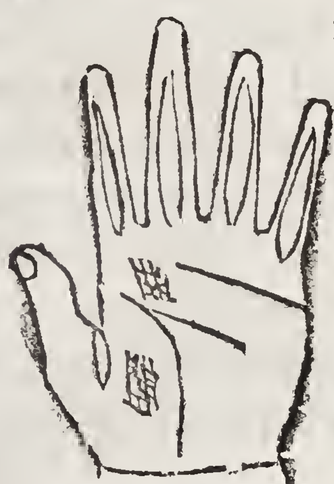

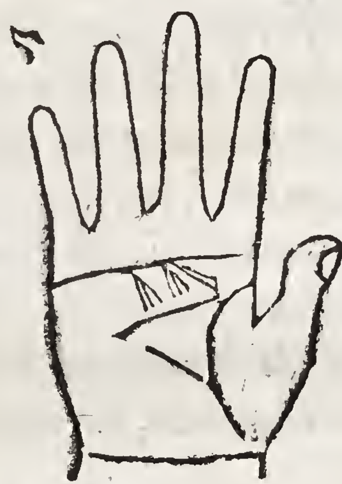

1 *Mensalis, aut rami eius tendentes ad naturalē superius, adulatorem, mendacem, placentem hominibus, quorum absentiam verbis punget vt venenosus scorpio, & murmuratorem notat: expertum est.*

2 *Multæ lineæ in monte pollicis intercisæ seu conglomeratæ, subtiles, defectum mentis & mendacium notant.*

3 *Linea quædam vt zona iuxta angulum supremum respiciens indicem, bilinguem notat, qui propria lingua lædetur.*

4 *Manus paruæ, arguunt mendacia, adulationes, dolos & fraudes, & eò magis, quò fuerint digiti concaui & indispositi, ad inuicem non benè coniuncti.*

5 *Mensalis in cauea manus habens plures ramos riuulosos, significat hominem fellitum & concipientem in negotijs peragendis diuersa proposita et varia, & rarò ea veritati accommodare.*

6 *Naturalis nimis breuis & discontinua, inconstantiam verborum arguit.*

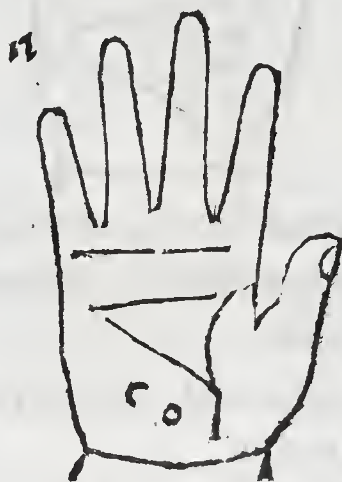
Mendaces.

7 *Lineæ similes arbori palmæ in principio naturalis, magnæ & curuæ, respicientes inferius versus montem manus, inconstantiam & mendacium demonstrant.*

8 *Angulus supremus valde separatus, mendacem notat.*

9 *Mensalis ramum ad medium, alterum ad indicem extendens, adulatorem & mendacem notat.*

10 *Litera F in loco Martis, falsum, mendacem, proditorem & ideo pati notat. Raro accidit, claudos, strabones, lippitudinarios, gibbosos, aut aliquo corporis membro diminutos, esse veraces, imò plerunque sunt mendaces, fraudulenti & serpentinæ linguæ, quod aliqui negant, sed falsò: quia habent complexiones terminatas cum commensuratione membrorum. Deficiunt autem propria latitudine, deficit etiam talis complexio: visum est sæpè, vt qui per accidens, aliquo membro fuerunt mutilati, aut diminuti, qui prius fuerant laudabilis complexionis, post casum & accidens facti sunt Melancholici.*

11 *Color ruber obscurus, mendacium, dolum, fraudes significat.*

12 *Color liuidus, fuluus, aut cineritius, hominem notat mendacio non posse carere.*

13 *Cingulum Veneris in manibus, vaniloquos, insipientes, insatiabiles notat homines.*

14 *Digiti caui & non benè coniuncti ad inuicem, mendaces et leues notant homines.*

15 *Duæ paruæ lineæ concurrentes ex mensali ad radicem medij, arrogantiam, & cum mendacio inanem gloriam notant.*

Angu-

Mendaces.

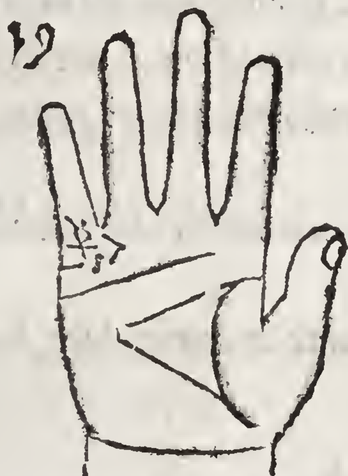

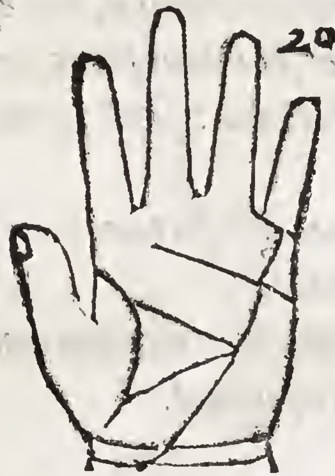

16 *Angulus ſupremus ſeparatus & rugoſus multis lineis, à cœli influxu inclinationem minatur ad detrectationes, cauillationes, inuidiam & garrulitatem.*

17 *In loco coniunctionis hepatis cum vitali lineæ, inſtabilitatem ſine fide & conſcientia denotant.*

18 *Angulus ſupremus valde ſeparatus, purum & lene ſpatium linquens, idem ſignificat.*

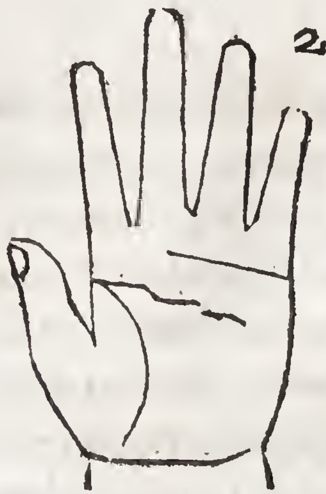

19 *Characteres aliqui in monte Mercurij, homines faciunt loquela graues.*

20 *Linea à brachio per raſcettam tranſiens ad auricularem, murmuratorem notat.*

DE FVRTO, SIVE FVRIBVS, Caput XVII.

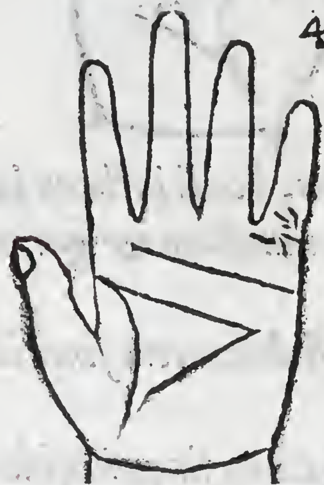
Figura

Furtum, siue fures.

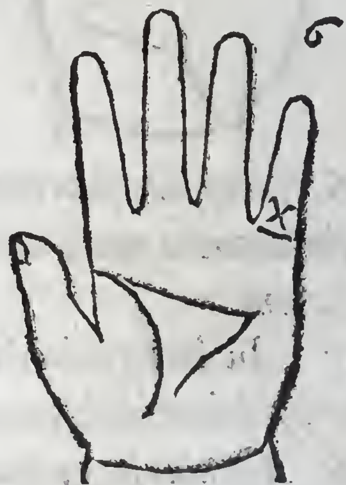
1 *Figura Q multum extensa in superiori parte pollicis apud vnguem, furem notat.*

2 *Naturalis tortuosa, discontinua & diuersi coloris, signum est prauitatis & furti.*

3 *Lineæ grossæ & rubræ, à radice auricularis extensæ per montem vel iuxta, mendaces homines, fures inordinatos & insidiatores facit.*

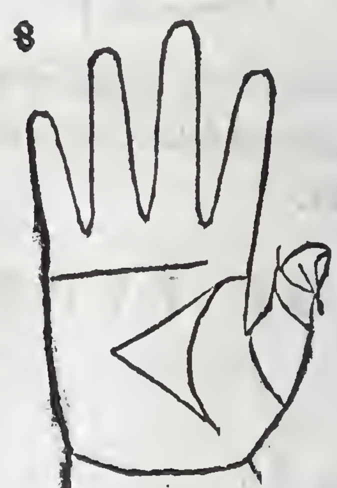

4 *Lineæ quædam cicatricibus similes, in auriculari non apertæ neque claræ, nec benè coloratæ, hoc est cum rubedine clara, sed obscura ad nigredinem tendentes, homines fures & Mercurij conditionis ostendunt, hoc est, inclinatos ad furtum: sunt tamen summi ingenij in malis rebus & prauis moribus.*

5 *Linea grossa tanquam incisio, vel longa fouea in auriculari, obliuiosum furem notat.*

6 *Lineæ vt crux cum ramis reflexis ex vna parte in auriculari, hominem furem præsagiunt.*

7 *Linea quædam obscura, inspiciens inferiorem partem sui, ab auriculari, hominem vitiosum, & furem notat: si verò talis linea superius respiciat versus medium, fur erit, si non furetur, saltem torturas patietur suspicione furti, & semper negabit: & si talis figura fuerit rotunda, furem vtilem & potentem notat, sed à furto abstinentia demonstratur.*

8 *Duæ grossæ lineæ venientes, vna à parte interiori, alia ab exteriori, nec se tangentes, & medium dorsi pollicis transeuntes, magnam infidelitatem, & latrocinium significant, nec in his confidendum est.*

In me-

Fures.

9 *In medio naturalis vna foſſa, latronem notat, habentem oculos profundos.*
10 *Hepatis linea furcata verſus raſcettam, ſignificat malè mori, cauſa furti.*

DE SVSPENDIO, ET DECOLLAtione, Caput XVIII.

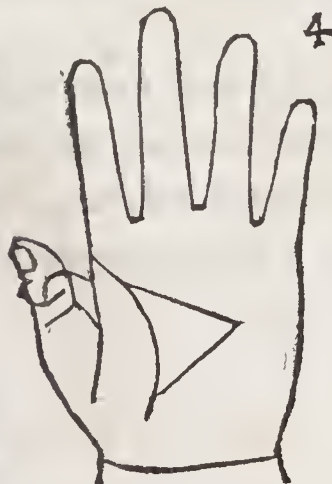

1 *Menſalis coniuncta vitali, faciens angulum cum ea, deficiente naturali, decollationē improuiſam fortè ab inimico denotat, aliquoties ſententia Prætoris, pro correſpondentia aliarum linearum.*

2 *Menſali vitalis non coniuncta, ſed naturalem reſpiciens, timorem & periculum mortis dicit, cum euaſione tamen.*

3 *Linea circumambiens pollicem circa ſupremam iuncturam, ſuſpenſionem minatur.*

Ll Linea

Decollatio. Suspendium.

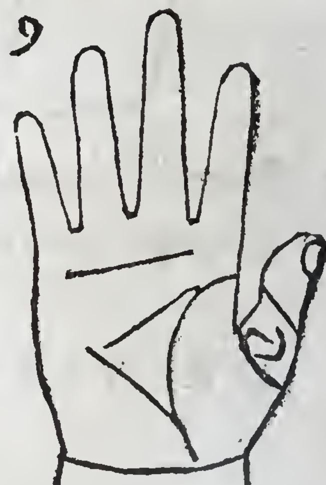
4 *Linea arcualis (quæ est in dorso digiti versus iuncturam) si coniungatur cum alia arcuali, existente in parte vngulæ, suspensionem attestatur.*

5 *Forma sphærica perfecta apud vnguem in dorso pollicis, suspensionem minatur.*

6 *Forma sphærica perfecta ibidem reperta, quam linea transuersalis diuidit per medium, suspensionem, aut strangulationem minatur.*

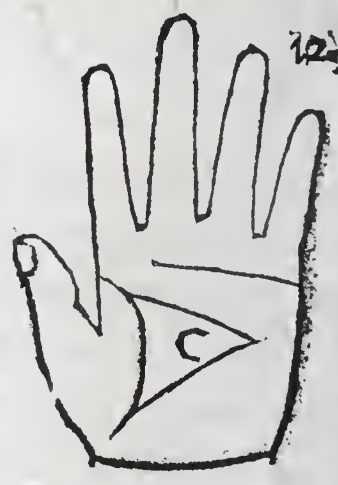
7 *Linea continua, grossa, in prima iunctura pollicis rubra, pollicem circundans, capitis amputationem notat.*

8 *Vna, aut plures lineæ arcuales inter primam et secundam iuncturam pollicis, in parte domestica, sintque rubræ & crassæ, suspensionem notant.*

9 *Prædictæ lineæ non valde circundantes pollicem, periculum cum euasione.*

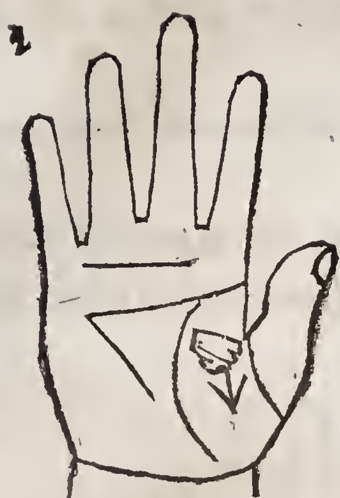
10 *Quadrangulus in angulo sinistro, aut in triangulo, suspendium minatur dicit Hugo.*

11 *Raro à suspendio, aut mala morte euadunt habentes lineas principales infortunatas cũ residuo, quod multoties animaduersum est in anatomizatis.*

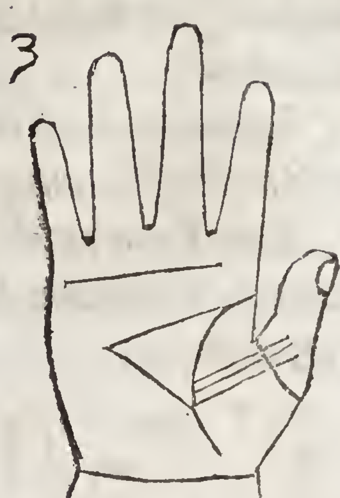
12 *Linea semicircularis iuncta lineæ vitæ in sinistro angulo, vel in alijs angulis, vel in triangulo, suspendium aut crucem minatur. Vocant crucem Romani patibulum, siue furcam.*

DE

DE COMBVSTIONE, CAP. XIX.

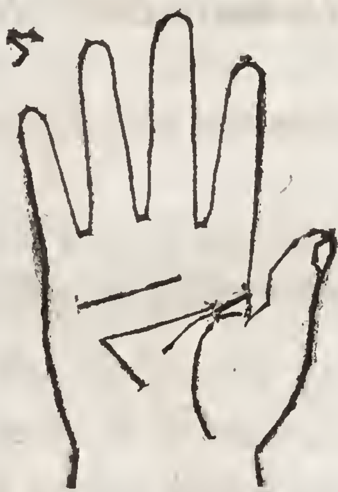

1 *Characteres tales circa primam iuncturam pollicis, inter initium vitalis & primam iuncturam, igne comburendum hominem ostendunt.*

2 *Duo acuti anguli in quadrangulo, & si transuersa linea eos secuerit, vel per directum tetigerit in inferiori parte quadranguli, igne periturum hominem affirmant.*

3 *Tres lineæ à prima iunctura pollicis, vel sub pollice in vitalem, periculum ignis, & fortè mori igne notant.*

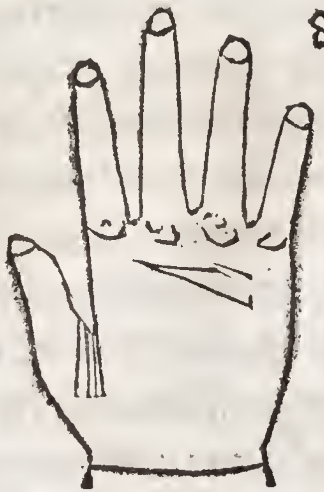

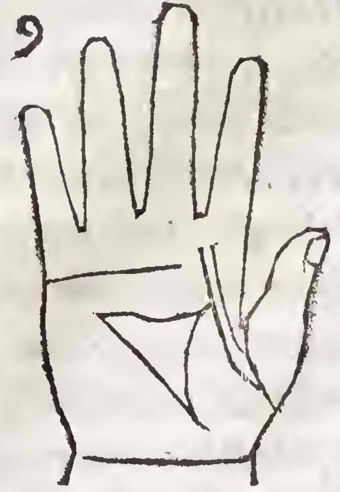
4 *Litera C in loco Martis, igne aut ferro paßiones notat.*

5 *Linea transiens versus angulum supremũ quasi in fine, et si eius maior pars fuerit in inferiori parte, igne mortem præsagit.*

6 *Plures lineæ coniunctæ, crassæ & directè à vitali ad pollicem ascendentes & contingentes, mortem igne prognosticantur.*

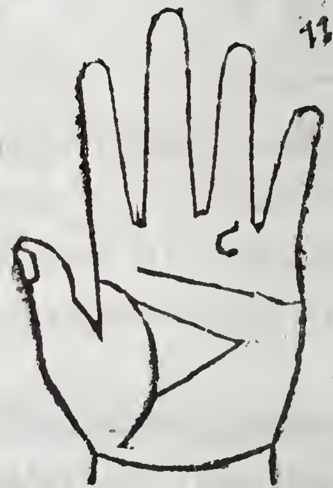
Combuſtio.

7 *Si deorſum à pollice deſcendant vitalem non tangentes, periculum ignis ob commiſſum ſcelus & facinus, ſuperbiam, iracundiam, leuitatem & fugam minantur.*

8 *Manus extrinſecus infra ſupremam compaginem habens duas lineas inter ſe coniunctas, magnum ignis damnum minatur.*

9 *Duæ lineæ vitali adiacentes circa radicem pollicis, extra poſitas inter indicem & pollicem, hominem notant igne damnum paſſurum, aut rebus, aut proprio corpore.*

10 *Vitalis ſuperius tumida in multis locis verſus pollicem, ignis cauſa labores multos minatur.*

11 *Figura C in loco Solis, læſionem ab igne minatur.*

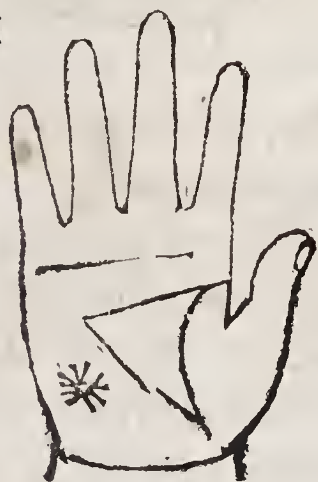
DE SVBMERSIONE, SIVE SVFFOCAtione, Caput XX.

D*IVERSA eſt & varia ſuffocatio, vt in ſequentibus liquebit, ne quis ideo erret. Quidam herus ſimul cum famulo incidit improuisò in ſterquilinium, famulo ibidem ſuffocato, aſtantium auxilio herus ſaluatur: quia vtrumq; ſimul & ſemel liberare non poterant. Alius quidam in vas nauale pice liquida plenum incidens, ſubmerſus eſt. Aliqui (quod Spiræ me præſente accidit) in medijs campis & agris, grandine & ventorum tempeſtate ſuffocati & ſubmerſi ſunt pluuiæ intempeſtiuæ violentia. Alij fumo carbonum in clauſo cubiculo accenſorum ſuffocantur, quod experientia in extremis Comitijs Ratiſbonæ vidi de tribus miſeris ſutoribus: idipſum accidit meo conteraneo Nicolao de Hannon Athenſi ciui, in oppido Toleti, cuius fœtidiſsimum cadauer è cubiculo extrahi iuſsi. Alij in puteis & ſentinis putrido ac venenoſo humore ſuffocantur, prout me præſente accidit in expeditione Arſenariæ, cùm nauigium noſtrum maximum, in quo eramus 1600. perſonæ, præter equos, boues, & oues, & trecentas maioris ponderis Bombardas, & Commeatum, dictum Galeon Andreæ Doria, magna tempeſtate continua, vndis & fluctibus mirabiliter quaſſatum, ferè naufragium cum omni contento pateretor, vnus explorator nauta anne nauigium in ſentina rupturas pateretur demiſſus illicò ab humore fœtidiſsimo ſuffocatus eſt. Secundus nauta*

ibidem

Submersio, suffocatio.

ibidem demissus similes illicò & repentinas dedit pœnas, donec Nauclerus non sibi benè conscius, eorumq; moram ægrè ferens, ibidē descendens easdem pœnas & tertius dedit: tandem inito consilio inter Nautas de extrahendis eorum cadaueribus, Nautam naturæ & cōplexionis fortissimum, etiam inuitum ad cadauera extrahenda cogunt, qui nares aceto purissimo leniens, & odoriferis herbis & balsamo, facie velata, oculis vitro, siue speculis ocularibus conclusis, auribus balsamo etiam vnctis, ore & gutture, & pectore modico cibo, sed optimo quoque vino dilutis, in sentinam demittitur, quē vix viuum extrahunt: eius tamen opera vncis ad vestimenta cadauerum affixis, in carinam fœtidissima cadauera erecta, mari sepelienda (vt moris est) apparantur, quorum fœtor incredibilis etiam triduo totum nauigium mirabiliter infecit. Alij alijs suffocationum diuersarum generibus suffocantur: vt quidam incarceratus pediculis sæpè offensus, stramina eisdem impleta comburens, propter fenestræ angustiam fumo suffocatus est in carcere. Item Plinius asserit quendam acino vuæ pressæ strangulatum fuisse. Quidam prætereà sorbens lac, pilo paruo in lacte natante, seipsum suffocauit, vt in Romana habetur historia. Alius bibens vinum, cuius gutta per insolitum meatum ad pulmonem descendit, suffocatus est. Alij propemodùm infiniti mica panis ad pulmonem labente ex orificio gutturis, suffocantur, quod mihi sæpè ferè accidit: hanc meæ mortis causam (quod auertat Deus) dubito futuram, aut aliam, vel tertiam, quæ hoc loco non conuenit. Multæ igitur sunt & variæ suffocationes, de quibus Chyromanticus vix distinguere potest: nam etiam sæpè in aquis multi, alij catharro, aut squinantia, aut similibus accidentibus suffocantur, & vocantur à Chyromanticis suffocatio, cuius indicia in manus lineamentis sunt apparentia.

1 *Mons manus multiplicatus multis lineis sese in formam stellæ intersecantibus cum multis radijs, submersionem denotat, præsertim si in vtraque manu sint.*

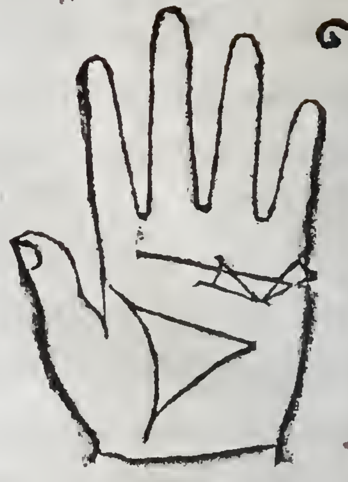
2 *Linea in interiori parte vltimæ iuncturæ pollicis arcualis, cōiuncta dorsi lineæ, in aquis submersionem notat.*

3 *Forma sphærica super dorsum pollicis iuxta supremā iuncturam, submersionem in aquis minatur.*

Submersio, suffocatio.

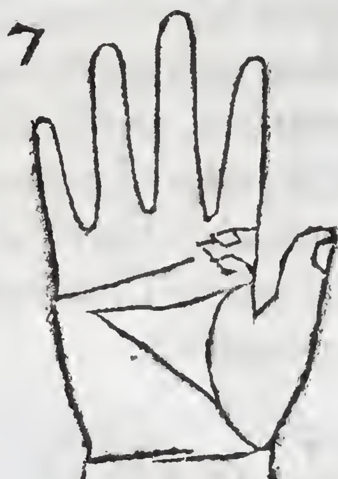

4 *Linea scindens angulum supremum, extensa ad ascensum, in aquis submersionem notat, præsertim quando maior pars dictæ lineæ fuerit super dictum angulum.* 5 *Lineà tortuosa in monte Solis, hominem in aquis mori denotat.*

6 *Duo anguli acuti, in quadrangulo transuersaliter iacentes, præsertim in suprema parte quadranguli, in aquis submersionem minantur.*

7 *Lineæ intricatæ in monte indicis, quotquot fuerint, tot in aquis pericula notant: si naturalem tetigerint, mortem etiam in aquis minantur.*

8 *Caruncula eleuata in monte indicis, multa infortunia in aquis notat.*

9 *Affirmant omnes & ego, si in acinis digitorum interius, siue in vltimis articulis, lineæ obliquæ, aut tortuosæ per latitudinem digitorum extendantur, submersionem in aquis proculdubio significãt, secundum diuersas ætates: nam si in auriculari fuerint, in pueritia, si in medio, in media ætate, si in indice, in senectute, si verò in pollice, in decrepitis annis. Antiqui affirmant eas eundem habere effectum, si inter primam & secundam iuncturam inueniantur.*

DE SVFFOCATIONE INFANTIS causa genitricis, aut nutricis, Caput XXI.

Palli-

Suffocatio.

1 *Pallidam lineam à radice indicis verſus pollicem, ſuffocationem geniti filij dicunt ſignificare: hoc affirmat Antiochus.* 2 *Lineam vitæ inter indicem & pollicem tumentem, ſuffocationem partus, ſeu alterius infantis dicunt ſignificare.* 3 *Menſalis in ſuperiori parte bifurcata, & pallore ſuffuſa, infantis mortem ſignificat cauſa genitricis ſeu nutricis.*

DE DIVERSIS MORBIS ET AEGRItudinibus, Caput XXII.

1 *Litera A in monte manus, varias ac diuerſas ægritudines notat.* 2 *Characteres Saturni in monte medij, ægritudinum multitudinem denunciant.*
3 *Linea à concauo extendens ramum ad brachium ſimilem radio, ægritudinem intra ſex annos, eiuſdem lineæ partes ſi ſint großiores verſus cõcauum, quàm ſunt circa brachium, infra duos annos denotat.*

4 *Lineæ paruæ iuxta radicem menſalis, ægritudines in prima ætate demonſtrant, iuxta medium, in media ætate, iuxta finem, in vltima.* 5 *Linea ru-*

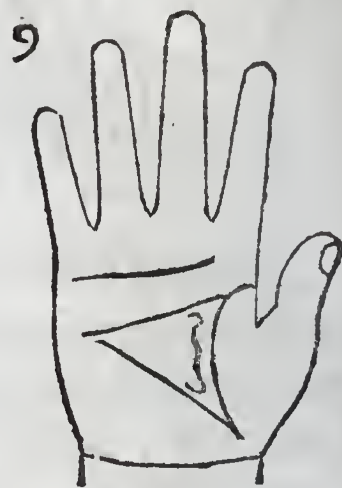
Aegritudines.

nea rubra & notabilis ſecans baſim trianguli, & tranſiens per concauum manus, ægritudinem oſtendit.

6 *Linea tortuoſa circa angulum ſupremum, præſertim ſi rubeat, ægritudinem intra annum ſignificat.*

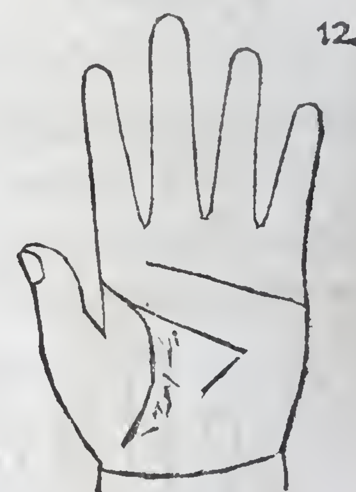
7 *Angulus ſiniſter deficiens in manu, debilitatem ſtomachi & hepatis arguit, & per conſequẽs multas ægritudines. Stomachus enim eſt adulti corporis lebes in coquendo cibum, & inſtrumentum primæ digeſtionis: hepar verò eſt minera ſanguinis, & ibi decoquitur cibus, & alteratur ſecunda vice: ſi ergo iſta membra ſunt debilia, debilitatem corporis ſignificabunt, & multas corporis ægritudines.*

8 *Linea tortuoſa, fortiter reflexa in extremitatibus in monte pollicis, iuxta lineam vitæ, ægritudinem magnam illo eodem anno futuram oſtendit.*

9 *Si talis linea tortuoſa ſit ſuperius iuxta concauum apud vitalem, infirmitatem minorem, aut maiorem demonſtrat ſecundum ipſius præſtantiam.*

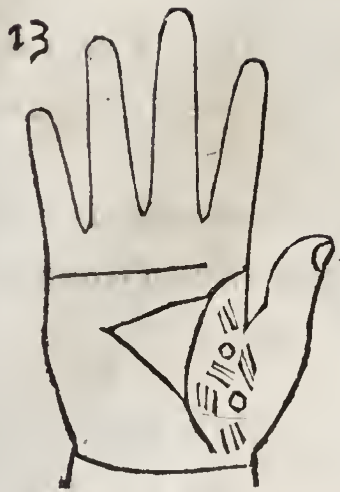
10 *Naturalis diuiſa à quibuſdam obliquis lineis, quotquot erunt, tot corporis paßiones oſtendunt, et ſi tales lineæ ſint capillares, ex rheumate erit infirmitas, ſi fuerint mutilatæ, animi paßiones ſignificant, ſi tortuoſæ tantùm, infirmitatem notant.*

11 *Soror vitalis, vel Saturnina tortuoſa, lata, infirmitates et inopiam dicit.*

12 *Soror vitalis, in concauo diſcontinua, aut capillaris, exuberantiam ægritudinum minatur.*

Mons

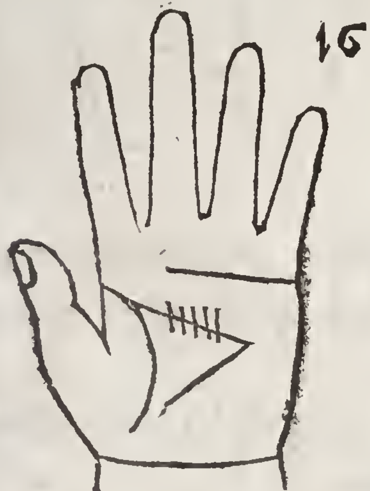
Aegritudines.

13 *Mons pollicis plenus rimulis, infirmitatum multitudinẽ ostendit, etiamsi sint orbiculi.* 14 *Scala vel gradus in indicis tuberculo, si sint eius cacumina scissa & annexa supra montem à transuersalibus lineis, ægritudines corporis denunciat.* 15 *Planities in triangulo malè colorata, defectum caloris ostendit, & sic ægritudines.*

16 *Naturalis à multis paruis lineis intercisa, malam digestionẽ affirmat, & dolores varios ex ipsa prouenientes, propter malam digestionem.*

17 *Triangulus liuidus, signum est corporalis doloris.*

18 *Linea per restrictam tortuosa, transiens in vitalem, proximam significat ægritudinem.*

Si pallida fuerit, eam præteriisse notabit, præcipuè si in fundo nigrior fuerit, & si fuerit pallida, futuram notabit ægritudinem, & hoc intelligendum est, si prope restrictam fuerit.

Incurabilis. Aegritudo mortalis.

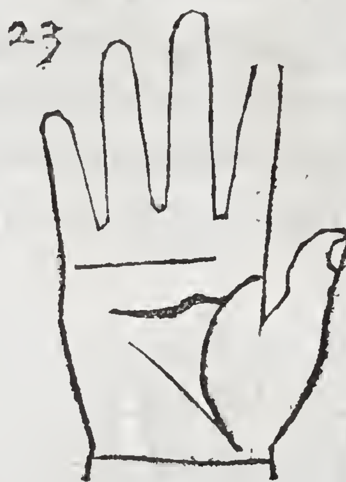
Aegritudines.

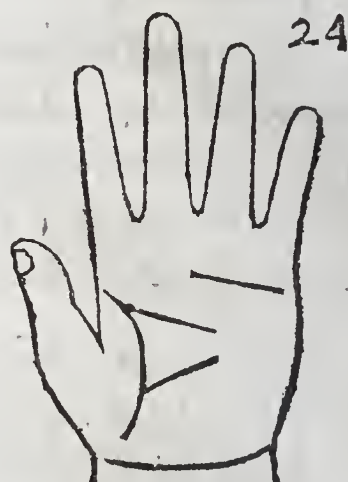
19 *Litera C in monte* Lunæ, *multas indicat infirmitates* 20 *Vnica linea in prima iunctura quatuor digitorũ interſecata à pluribus lineis, longam oſtendit infirmitatem cum difficultate ſalutis.*

21 *Naturalis ab vna aut duabus lineis interſecata, metaphorizando vt crux in directo digiti medij, aut auricularis, & ſi rubra ſit, intra annum ſequitur mors, aut mortifera ægritudo.*

Hepatis dolor. Epilepſia. Rheuma.

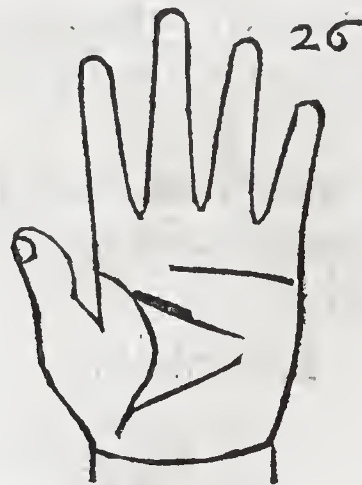

22 *Figura D in loco* Martis, *dolorem hepatis minatur & infirmitatem.*
23 *Naturalis obtuſa, Epilepſiam denotat. Notandum, Appio ſæpè vtentes Epileptici fiunt.*
24 *Naturalis ſubtilis & pallida, debilitatẽ cerebri & complexionis oſtendit, & ſi rubeſcat, velociter dolebit etiam ex Rheumate.*

Ca pitis do lor in cu ra bilis.

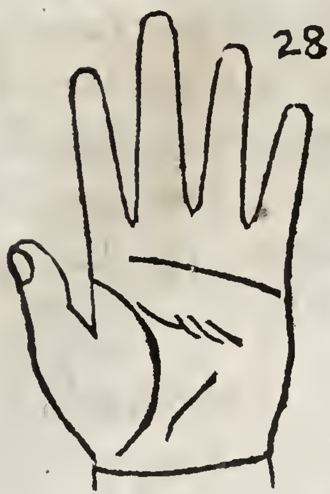

25 *Figura G in radice annularis, ægritudinem capitis oſtendit.*
26 *Naturalis coloratior in vna parte, quàm altera, ſi in principio capitis, infirmitatem notat.* 27 *Naturalis quaſi diſperſa, ita quòd vix videatur linea in inferiore parte ſui, vltimum defectum rerum, & ſanitatis nullum atteſtatur remedium.*

Naturalis

Aegritudines. Capi tis do lor.

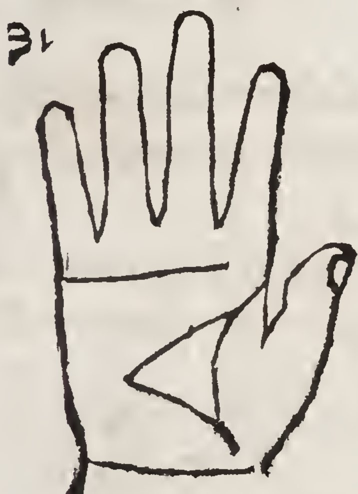

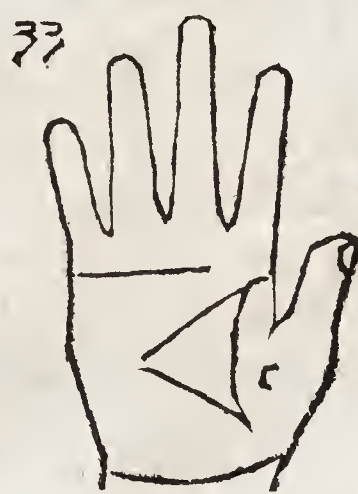
28 *Naturalis malè colorata, & malè fixa, & diuersificata diuersis lineis, multas ægritudines declarat, & obuiationes, & citò percipere temporis mutationes, vtputa frigidas & calidas, & applicationem sereni temporis, nebulosi, aut pluuiosi.* 29 *Linea hepatis rubra versus vitalem, aut naturalem plus quàm alibi, dolorem capitis ex vitio hepatis, aut stomachi.*

30 *Vitalis rubens in medio, et tendens ad brachium, dolorem dicit capitis.*

Capitis dolor. Rheuma. Vulnus in oculo.

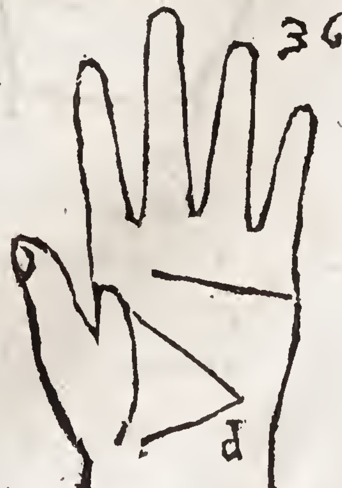

31 *Vitalis rubicundior in superiori parte quàm inferiori, infirmitatem capitis minatur.* 32 *Naturalis grossa, & nimio pallore suffusa, discontinua atque rugata, debilitatem corporis, & capitis ægritudinem, vel dolorem circa tempora ex rheumate promittit.* 33 *Litera C in monte pollicis, vulnera in oculis, ferro aut igne ostendere videtur, & inde ægritudinem.*

Læsio oculi. Cæcitas oculorum. Oculorum dolor intensus.

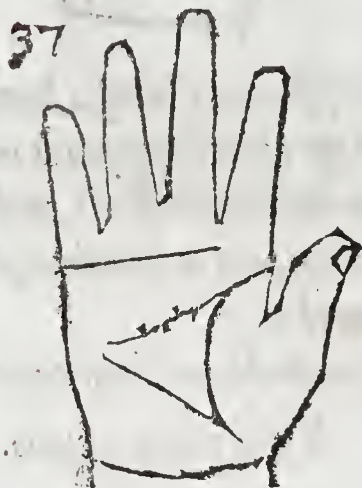

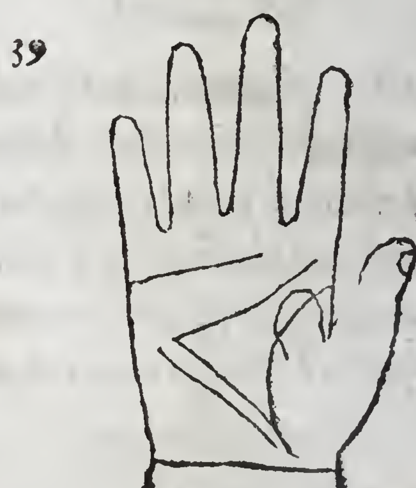
Aegritudines.

34 *Litera O, vel punctus circa vitalem & restrictam, quotquot fuerint, tot erunt læsiones in oculis.* 53 *Litera C in radice Medici, destructionem & infirmitatem oculorum notat. Item litera O, vel fouea in radice Medici, siue punctus, infirmitatẽ oculorum notat. Item litera O, perfectum orbem non claudens, cæcitatem, aut alia in oculis notat accidentia.* 36 *Litera D in loco Lunæ, oculorum ægritudines valdè intensas notat.*

Oculorum dolor. Oculi dolor. Excæcatio

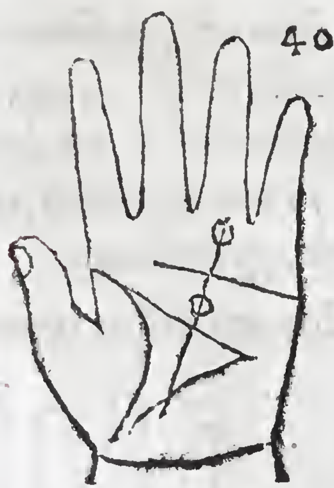

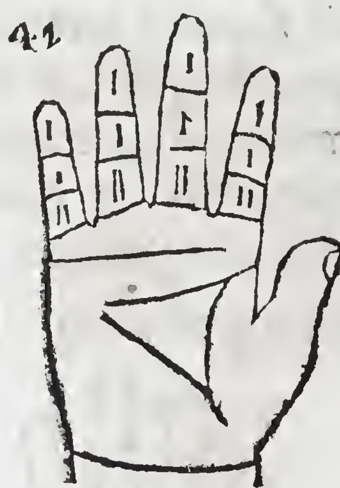

37 *Naturalis habens quædam puncta inordinata, dolorem oculorum minatur plerumque ab antecedente causa.* 38 *Nota quædam in naturali versus vitalem, oculi ægritudinem designat.*

39 *Angulus supremus non coniunctus, & semicircularis linea eum locum scindens, vbi prædictæ lineæ angulum facere debent, & vnum caput prædictæ lineæ partes brachij respiciat, excæcationem notat.*

Cæcitas. Oculi perditio. Cæcitas.

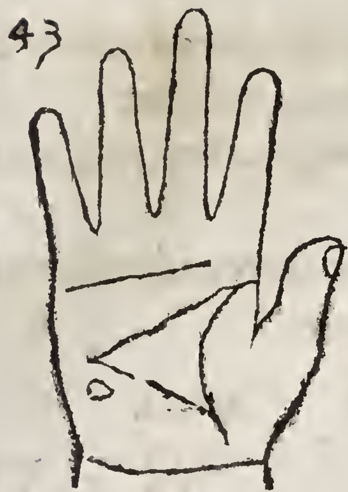
40 *Orbiculus in medio lineæ Solaris, aut tuberculo Solis, cæcitatẽ notat.*

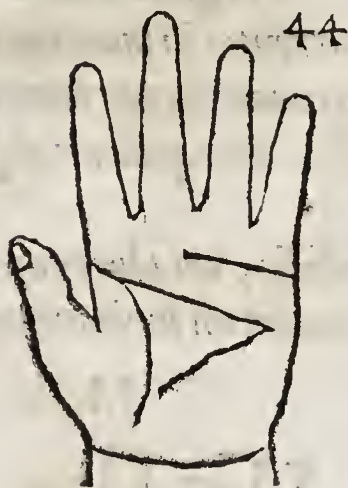
41 *Vnica linea in media iunctura quatuor digitorum, & in alijs iuncturis si fuerint duæ, vnius oculi signat perditionem.*

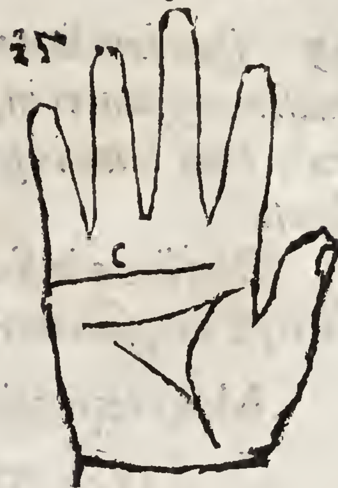
42 *Orbiculus vel circulus in vitali, oculorum amißionem notat: expertum est sæpè.*

Orbi-

Læsio oculorum. Oculorum dolor. Apoplexia.

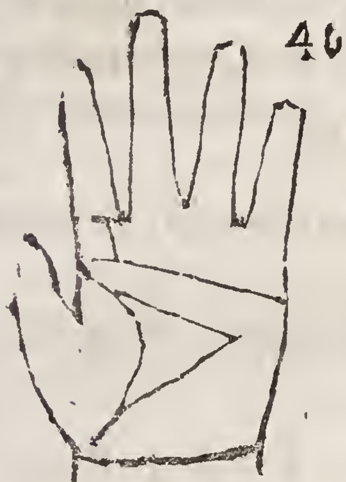

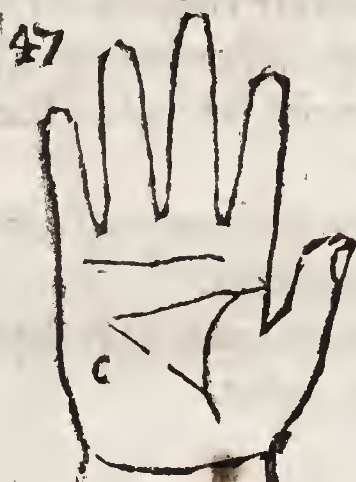

43 *Orbiculus in percußione manus, aut plures, oculi læsionem notant, et procedit à causa primitiua.* 44 *Litera C in loco Lunæ, in oculis malum aliquod notat. Apoplexia est opilatio omnium ventriculorum cerebri, ab humiditate phlegmatica non permittens spiritum animalē diffundi per neruos, vnde corpus priuatur sensu & motu: & hæc ægritudo consueuit accidere potatoribus & comestoribus, qui quotidie inebriantur: potest etiam alijs accidere multis de causis, prout testantur Medici.* 45 *Litera C in monte annularis, repentinam mortem videtur arguere.*

Apo ple xia.

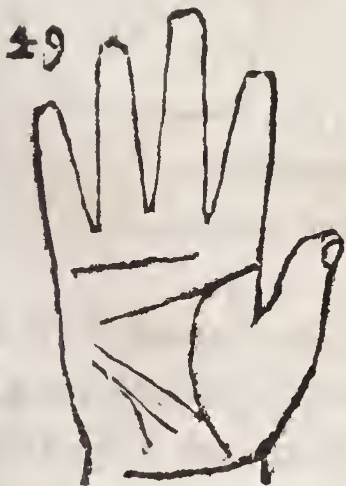

46 *Linea parua à fine mensalis ad radicem indicis, subitaneam mortem ostendit, præsertim quando quædam lineæ venientes ab angulo supremo, iungantur cum ea iuxta radicem dicti digiti.*

47 *Litera C in loco Lunæ, arguit mortem repentinam.*

48 *Vna linea in qualibet iunctura digitorum, subitam mortem præsagit.*

Subi tanea mors.

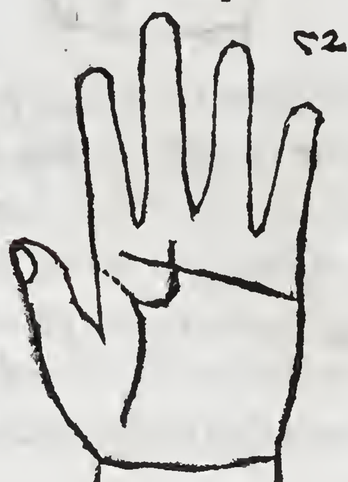
Aegritudines.

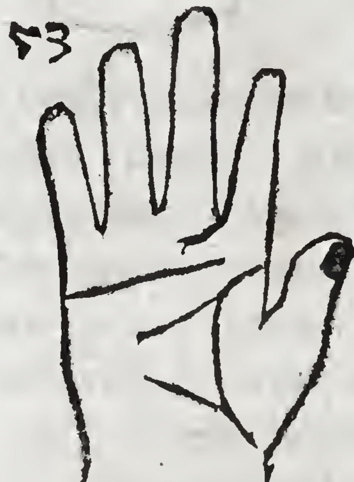
49 *Quædam lineæ concurrentes in monte manus et obliquæ ad inuicem, et quasi repugnantes in subito concursu, mortem repentinam indicant.*

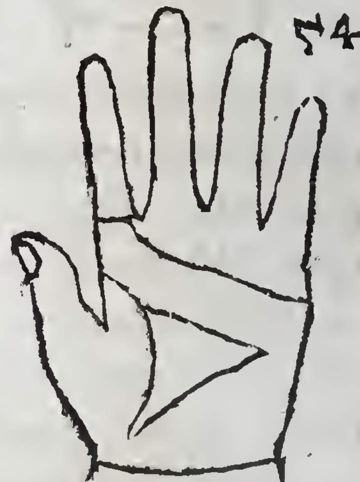
50 *Vna linea in prima iunctura quatuor digitorum, mortem subitam indicat.*

51 *Duæ lineæ in fine mensalis, vel plures directè tendentes ad radicem indicis, & in ipsam intrantes, mortem subitaneam arguunt.*

Mors repentina. Mors febre acuta.

52 *Naturalis, breuis secans mensalem sub medio digito, improbũ notat hominem, moriturum in iuuentute violenta aut repentina morte. Galenus secundo Aphorismorum, acutas febres magnas esse affirmat, velocem motum habentes, ideo necesse est vt citò veniant ad statum, & maximo moueantur motu, qui Kinisis dicitur.*

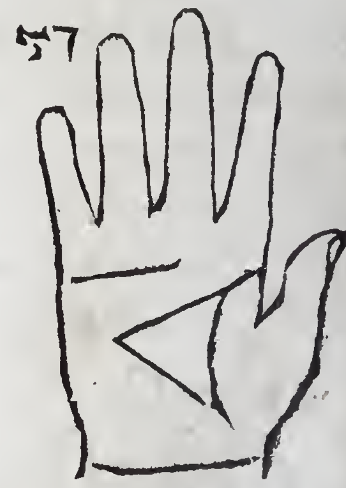
53 *Linea inter indicem & medium grossa, & rubra in medio, & arcualis in fine, mortem febre acuta minatur.*

54 *Mensalis acuta, procedens inter duos digitos versus primam iuncturam indicis, mortem febre acuta arguit.*

Catharrus. Ethica passio.

55 *Naturalis oblonga vsque ad percussionem, materiam descendentem à capite denotat, & per totũ periodum vitæ nunquã est sine materia descendente ad aliquam partem sui corporis.*

56 *Terminus verus naturalis, est vsque ad finem caueæ manus, si vlterius protendatur, malam cerebri fixionem cum natura notat. Ergo Catharrum, & in senectute demonstrat ægestatem. Phthisis est detrimentum desiccationis & con-*

Aegritudines.

& consumptionis, cadens in corpus colore febrium habitudinalium minutarum, & exuberationis pulmonis, & alteratio huiusmodi causam habet ex praecedente dispositione, Catharro acuto alteratiuo instillante, & imprimente in pulmonem, hora post horam, sicut accidit ex frequēti distillatione supra petram. Rarò autem accidit hæc paßio pueris & senibus, & si tamen interdum senibus accidat, occultari potest in eis, & diu viuere possunt cum illa. Expositi autem, qui cadunt in Phthisim, sunt qui habent cerebrum debile, & pectus strictum in creatione sua, & humeros allatos, sicut sunt curuaturæ alarum auium, & collum subtile, & longum, & depressum inter alas, & humeros, vt sibi sit eminentia epiglottis, & nasus sit curuus, & citò ad iram commoueantur.

57 *Basis trianguli magis rubens in contactu naturalis, signum est fœtidi pectoris, oris, & vniuersalis caloris, seu dispositionis Ethicæ paßionis.*

Febris. Ethica passio. Phthisis.

58 *Manus calida, macilenta & sicca, & cutis eiusdem subtilis, siccitatem & propinquam febrem notat.*

59 *Vngues curui cum digitis macilentis, denotant Ethicam paßionem.*

60 *Hepatis linea, aut pulmonis in opposito medij digiti finiens, denotat disgratiam, ex qua sequitur Phthisis.*

Stomachi ægri tudo.

Stomachus est organum digestionis, primi Chili generatiuus, vnde sicut Mesaraycæ sunt præparatoriæ digestionis hepatis, ita os stomachi, vnde Auicenna,

Aegritudines.

cenna, nutriens in maſticatione aliquam habet digeſtionem, cui deſeruit meri ſeu yſophacus à parte ſuperiori, dicendum cibaria eidem, & inteſtina cum meſaraycis ad expellendum nociua, & diſtribuendum vtilia digeſta & chiloſara in eo, ideo vocatur lebes corporis: cùm enim ſtomachus lapſus eſt, totum corpus labitur.

61 *Litera G in radice annularis, procliuem hominem facit ad ægritudines ſtomachi.*

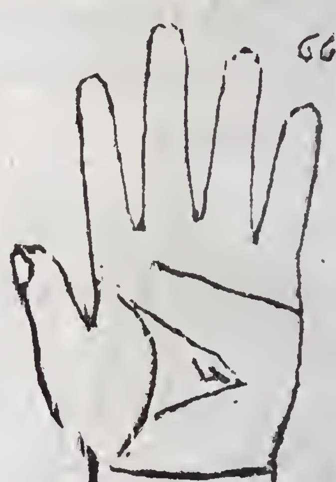
62 *Litera D in monte Mercurij malè colorata, dolorem ſtomachi arguit, vel circa.*

63 *Litera D in loco Lunæ, ſtomachi infirmitatem protendit.*

Stomachi dolores.

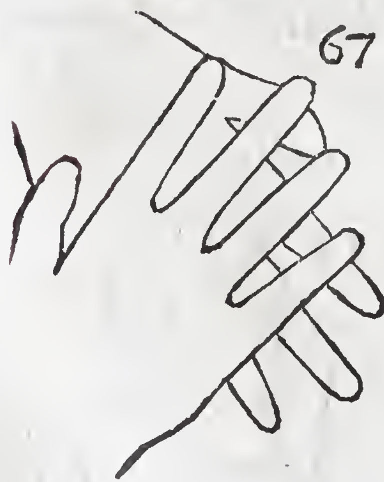

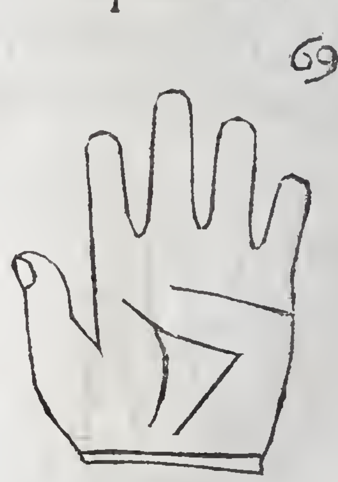

64 *Linea hepatis diſcontinua, pallida, & malè colorata, ſignificat paßionem & infirmitatem ſtomachi & iecoris, & per conſequens malam digeſtionem.* 65 *Manus mollis & debilis, carens linea hepatis, defectum & dolorem ſtomachi notat.* 66 *Triangulus in angulo ſiniſtro, vel aliquod ſimile, ſtomachi debilitatem arguit.*

Animi dolor. Colli dolor. Apoſtema.

67 *Homo cum altero loquẽs, manuſque percutiens, à qua percußione non poteſt abſtinere, animus illius notatur imperfectus, & paßionibus obnoxius ex animi paßione, qua affligitur, & talis dicitur ſtudioſißimus amicorũ.*

68 *Naturalis à medietate verſus pedem rubens, dolorem colli infert.*

Apoſtema eſt tumor præter naturam, qui accidit in diuerſis membris, in corpore animalis. Species verò Apoſtematum ſunt multæ, quarum cognitio Medicis nota eſt.

Parua

Aegritudines.

69 *Parua manus digiti groſsi, Apoſtemate mortem (quod ſæpè expertum eſt) ſignificat.*

Apoſtema mammillarum. Cordis dolor.

70 *Saturnina à vitali per concauum tranſiens inter indicem & medium, quam menſalis ſoror extenſa verſus radicem indicis ſcindit, Apoſtema, aut læſionem mmamillarum notat.*

71 *Menſalis inter medium & indicem veniens, & in fine ſui ſubtilis & rubra, in mulieribus Apoſtema mãmillarum & vulnera pectoris arguit, quæ ita accidere poſſunt, ſi mulier à Cheirurgo vulneretur ſcindendo aut cauterizando dictas mammmillas.*

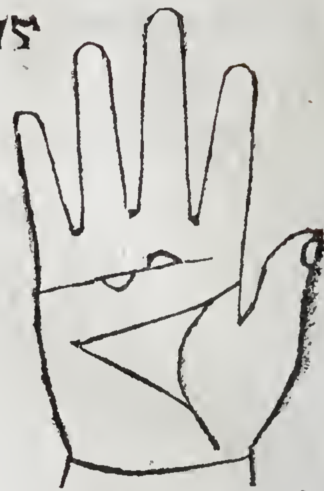
Poteſt & mulier gladio vulnerari & interfici, ſi malam habuerit manus diſpoſitionem. Accidit interim in vberibus mulierum ragadias ſeu ſciſſuras venire in papillis, maximum dolorem cauſantes. Medicis in tali cura multum laborantibus, multoties eas liberari vidi, liniendo liniamento liquido recenti facto ex farina amili & aqua roſæ, & eſt ſingulare medicamentum, & ad excoriationem à calciamentis cauſatam, & in infantibus, quando vrina excoriat nates & eorum coxas, & etiam propter nimiam ambulationem factam.

Dicit Conciliator, ſiue Petrus Apponenſis, aut de Ebano, ſuper meſue de Cardiaca paſsione, quòd omnium accidentium aduenientium corpori humano intrinſeca cauſa, vel extrinſeca, primus concurſus ſit ad baſim, in qua naturalis vigor ſpirituum & virtutum omnium ſigillatim creatur ſpiritus, ſapientiæ ſedes, animarum, ac vitæ, naturale principium, motus & quietis, quo deficiente nulla amplius corpori dari poſſunt ſuffragia, quo mortuo continuo moriuntur omnia membra. Cor enim eſt terminus omnium operationum animæ rationalis: in cerebro quoque omnes hæ & illæ incipiunt operationes, & in corpore ſuſcipiunt complementum. Sua virtus eſt tanquam forma omnium membrorum, irradians & viuificans virtutes organicas in perfectione. In memoria verò eſt nõ intelligibilis formæ: quia Deus glorioſus, ſicut diuini decoris ratio poſtulauit, membrum curis ſollicitum rectificare curauit: corde igitur alterato, alterantur cætera membra & virtutes corporales, eo quoq; confortato cuncta confortantur 72 *Linea igitur à principio vitalis procedens vt arcus, cordis dolorem minatur, vt aiunt illuſtres patres Chyromantici Chaldæi.*

Renum dolo res.

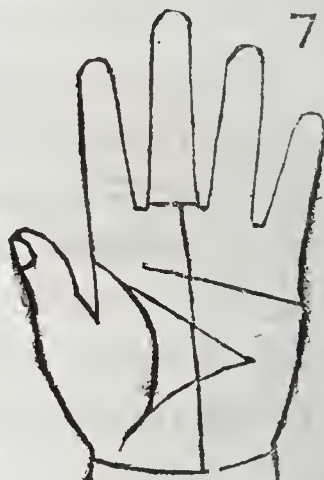

73 *Craticula siue scala in tuberculo Saturni, renum dolores notat.* 74 *Characteres aut signa in monte Lunæ, dolores renum significant.* 75 *Mensalis cum semicirculo in opposito medij, aut inter medium & medicum, morbum renum indicat: vt sæpè expertum est.*

Renum dolor. Iliacus dolor. Cholera Melancholica.

76 *Fossulæ sub medico, aut auriculari, siue grana vel puncta, dolorē renum notant.*

Hyppocondria sunt à latere sub costis, Ilia verò supra anchas, Iliaca autem passio in intestinis gracilibus. Cholicus dolor seu Cholica passio, est in intestinis grandioribus, præsertim in interstitio dicto colon: in hoc autem loco large sumitur pro vtraque passione. 77 *Scala vel craticulus in monte Saturni, Iliacos dolores ostendit.* 78 *Saturnina à rascetta vel prope per medium manus decurrens vsque ad radicem Saturni, à paruis lineis intersecta, arguit Cholericos, & Melancholicos morbos.*

Morbus gallicus. Mors fluxu sanguinis.

Tempo-

Aegritudines.

79 *Tempore Pontificatus Alexandri sexti, viguit quædam ægritudo, quæ morbus gallicus dicitur, laborantes eo morbo, habebant lineam hepatis malè complexionatam, aut locum talis lineæ malè conditionatum, hepar magnum, colorem faciei turpem, & faciem vlceratam, præserttm visum.*

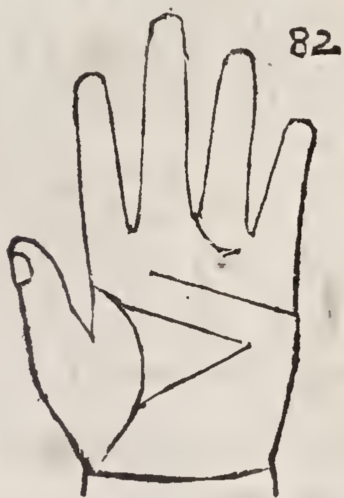
80 *Naturalis ramusculosa in principio, morbum Gallicum ostendit, aut lepram: sæpè expertum est.*

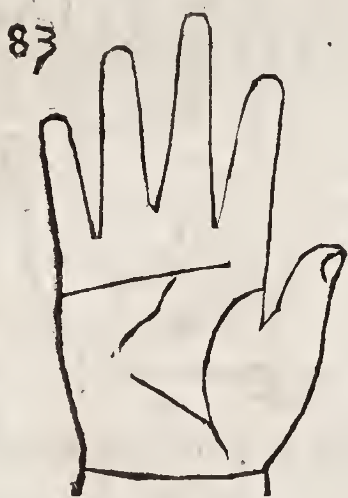
Fluxus ventris, multæ sunt species, quæ sunt Chyromantico incomprehensibiles, sicuti lyenteria, quæ causatur à Catharro, deriuante à cerebro ad stomachum, ad intestina, aut dysenteria, id est, dissipatio intestinorum per materiam inordinatā, quæ vlcerat intestina, aut, & melius, lyenteria quæ est fluxus ventris cum leuitate stomachi & intestinorum, in qua cibus & potus indigestus, quasi in eadem qualitate, qua sumitur per secessum emittitur, aut diarrhœa, quæ est sola humoris amißio, aut fluxus sanguinis, narium, aut propter vulnera illata, aut fluxus phlegmaticus, qui fit duobus modis, vno modo dicitur Gomorrhea, alio modo noctis pollutio. Gomorrhea teste Galeno, nomē est Græcum compositum, à Gomor græco, quod germen, seu semen, & rea, id est, fluxus, vnde gomorhea inuoluntarius seminis fluxus, & est absque veretri erectione. Pollutio est expulsio propriy spermatis, tempore noctis in somno, in hoc actu fit magna spermatisatio. Species autem fluxus, vt dictum est, multæ sunt & inconsiderabiles, vt Dysenteria, Diarrhœa &c.

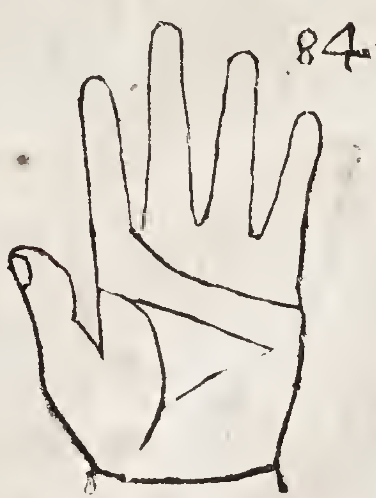
Fluxus ventris. Lyenteria. Dysenteria. Diarrhœa. Fluxus sanguinis. Fluxus phlegmaticus. Gomorrhea. Pollutio

81 *Linea igitur grossa & rubra inter indicem & medium, mortem fluxu sanguinis minatur, dum non contingat mensalem.*

Fluxus. Mors fluxu sanguinis.

82 *Linea à tuberculo Saturni ingrediens inter medium & indicem, si fuerit pallore suffusa, fluxum ventris significat.*

83 *Naturalis cum mensali coniuncta sub medio, mortem ex magna fluxus infirmitate notat.*

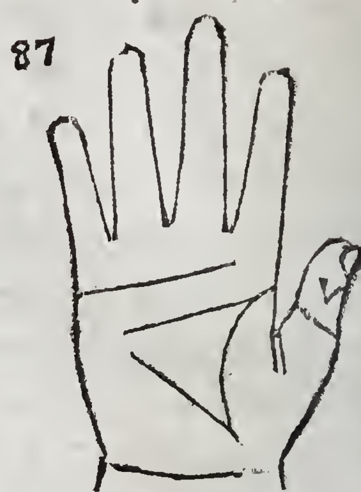
84 *Mensalis inter medium & indicem, mortem ex fluxu sanguinis præsagit.*

Aegritudines.

Fluxus ventris. Lepra.

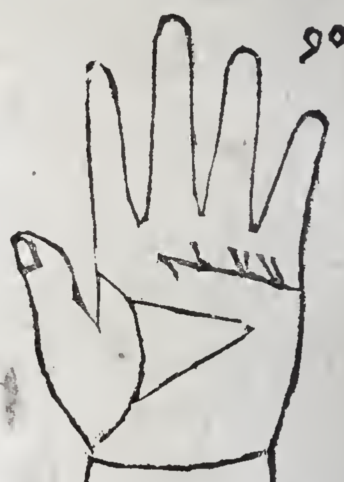
85 *Lineæ paruæ & inordinatæ in monte manus, fluxum ventris denotant.*
86 *Multæ lineæ, aut vnica tantum, in fine mensalis respiciens quadrangulum, fluxum Cholericum denotat, & quot sunt lineæ, tot sunt fluxus.*

Lepra. *Lepra (teste Auicenna) est infirmitas mala, proueniens ex aspersione Choleræ nigræ in toto corpore, ex qua corrumpitur complexio membrorum, forma & figura ipsorum, cuius lepræ quatuor sunt species, quas Chyromanticus in specie ignorat, in generali autem aliquid potest iudicare.*
87 *Vngues cadentes cum facilitate, sine causa manifesta, prout est læsio aut combustio, & his similia, lepram denotant. Et talis figura V in superiore parte pollicis, lepram indicat.*

Lepra. Phrenesia. Pasio vesicæ.

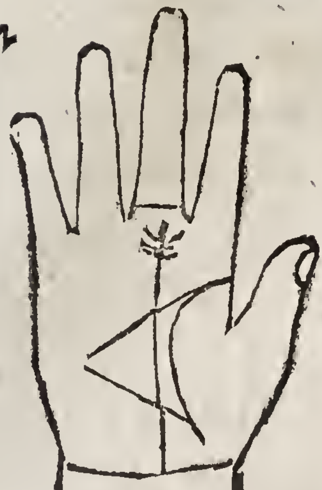

88 *Lineæ tortuosæ in principio vitalis, tendentes versus montem pollicis & si quædam alia lineas prædictas secet, futuram lepram minatur.*
89 *Mensalis acuta intrans quasi duos digitos, tangens primam iuncturam indicis, & vehementer rubra cum maxima acuitate atque subtilitate, Phrenesiam notat.*
90 *Mensalis grana pallida ferens, ex quibus virgulæ pallidæ aut rubræ nascuntur, pasionem vesicæ notat: si in manu mulieris matricis, et si in actu non patiuntur, sunt tamen ad hunc morbum inclinati.*

Satur-

Aegritudines.

Neruorum ægri tudo. Febris quartana.

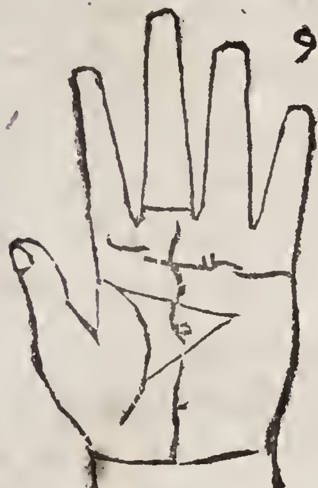

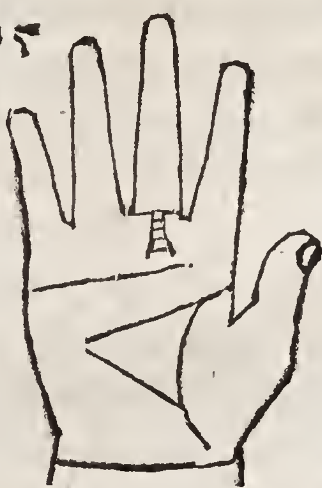

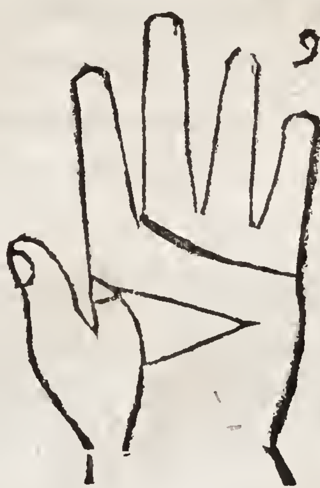

91 *Saturnina à rascetta ad radicem medij cum exuberantibus lineis in medio tuberculo, neruorum ægritudinem exponit.*
92 *Characteres Saturni in monte Saturni, aut alibi, neruorum ægritudinem notant.* Etiam *triangulus rugosus idem indicat.* 93 *Saturnina ad tuberculum medij malè disposita & intersecata, quartanam notat.*

Febris quar tana. Pestis

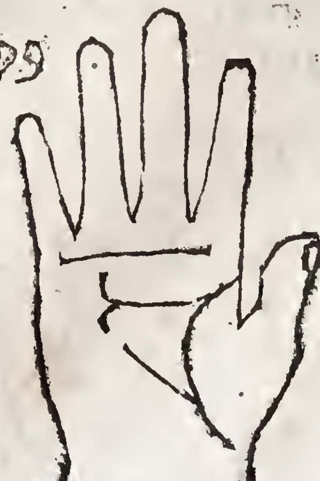

94 *Mensalis malè conditionata cum linea suprà dicta, quartanam dicit: quia in quartanarijs splen tumescit, & mensalis splenis denotat conditionem.*
95 *Scala, vel craticula in monte Saturni, quartanam significare videtur.*
96 *Mensalis aliquando intrans inter medium & indicem, grossa cum rubedine, pestem notat.*

Melan cho lia.

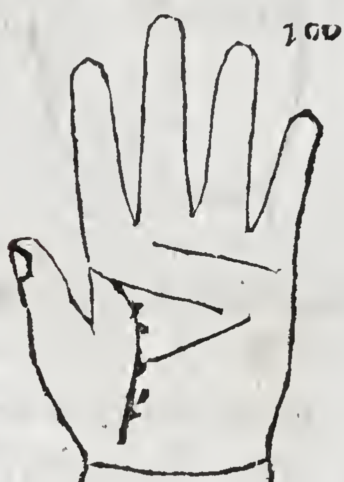

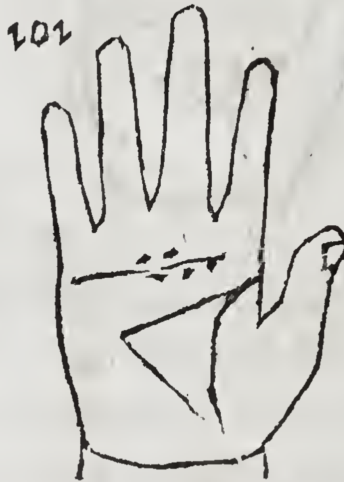

Aegritudines.

97 *Naturalis vltra manus fossam paulatim profunda, timidi cordis signa ostendit, & Melancholiam denunciat, atque hominem profundarum cogitationum.* 98 *Triangulus paruus in pede naturalis, denotat metum vbi non oportet, &* Melancholiam. 99 *Naturalis habẽs duo capita in infiriori parte, defectum mentis præsumit, & ergo timiditatem &* Melancholiam.

Melancholia. Poda gra.

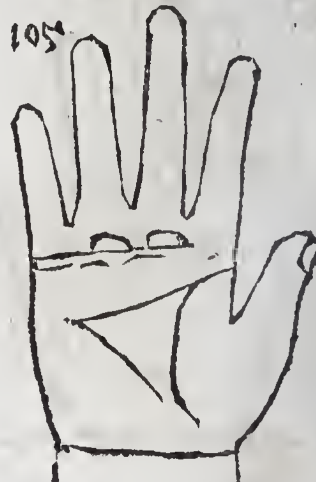
100 *Grana rubra, circa vitalem protensa, versus montem pollicis,* Melancholiam notant, *& hominem profundarum cogitationum. Item si naturalis cum vitali angulum strictum faciat, pusillanimem &* Melancholicum *notat.*

Artetica est dolorosa dispositio artuum, propter exuberantiam phlegmatis, vel calorem humorum currentium ad iuncturas, & secundum quod ipsi humores ad diuersas corporis partes decurrunt facientes dolorem, secundum hoc pro diuersis membrorũ nominibus, fit species Arteticæ, quæ dicitur Cheiragra. Si autem tales humores currunt ad sciam, siue neruum ipsius sciæ, & ipse repleatur (situatur enim talis neruus inter lacertas et coxas) faciunt sciaticã lubricare, vnde dolor fit in coxis & anchis, quandoq; in vna tãtùm, quandoq; in vtraque, & est dolor per crus ad minimum pedis digitum descendens, & hæc Sciatica. *paßio sciatica dicitur, à scia habens suum principium. Quando verò descendit à* Genugra *genu, dicitur genugra: quando autem ad pedes podagra. Chyromanticus non* Podagra. *discernit species Arteticæ: sufficit enim intelligere et prædicere dolores, et causas quæ talia mẽbra cruciant.* 101 *Granula rubra et dispersa, podagrã notãt.* 102 *Mensalis intrans inter mediũ et medicum, rubra et grossa, & si ab ea multæ lineæ procedant, & ipsam non tangant sursum, podagra mortem indicat.*

Dolor iuncturarum. Podagra. Testiculorum dolor.

Litera

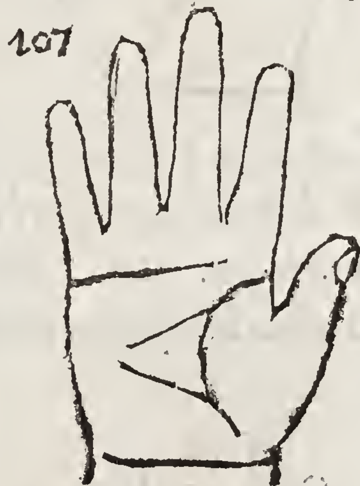
Aegritudines.

103 *Litera D in triangulo, dolorem iunčturarum notat.* 104 *Multæ lineæ in fine mensalis, versus quadrangulum, & si sit mensalis valdè obsessa à multis lineis, signum est Podagræ.*

105 *Mensalis obsessa à duobus semicirculis, aut vno tantùm in dorso lineæ, & sit connexa sub auriculari, vel circa, infortunia in testiculis aut priapo minatur, vt infinitis vicibus expertum est.*

Genitalium ægritudines.

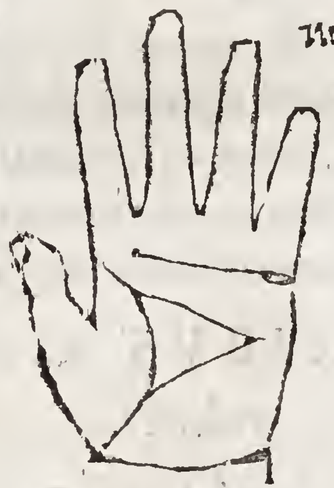

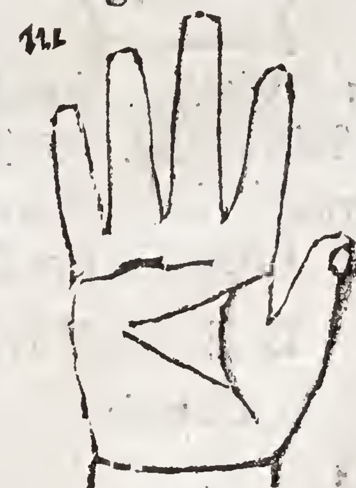

106 *Litera C, seu forma sphærica circa naturalem, dolorem genitalium notat.* 107 *Mensalis alijs rubrior principalibus, dolorem siue infirmitatem genitalium notat.* 108 *Mensalis pallida, debilitatem arguit genitalium atque testiculorum.*

Genitalium & intestinorum ægritudo.

109 *Mensalis in principio ramosa atque obtusa, præsertim si forma sphærica, aut semicircularis cum eadem reperiatur, testiculorum ægritudinem & genitalium notat.*

110 *Fossula in mensali, in diametro digiti minimi, vel circa, genitaliũ ægritudinem, seu in partibus inferioribus significat.*

111 *Mensalis alijs principalibus lineis rubrior, dolores intestinorum, & talium partium notat.*

Volunt omnes expertissimi Chyromantici, prout Hermes & cæteri Chaldæi, quòd mensalis ferat testimonium super renes, vesicam, matricẽ, ventrem, splenem, virgam, testiculos, femora, inguina, ideoq; disiunčtiua datur sentẽtia.

Mensa-

Aegritudines.

Ventris & Costarum dolor & fluxus.

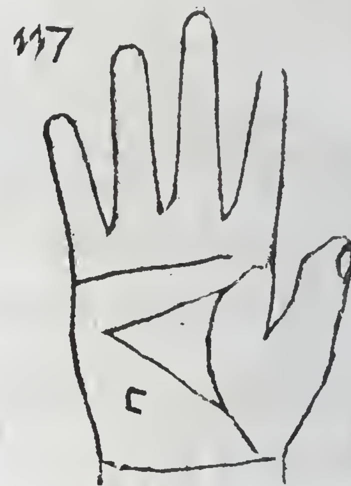

112 *Mensalis fracta, intersecata & pallida, malam ventris dispositionem notat.* 113 *Puncturæ paruæ in hepatis linea, vel circa, duritiam ventris, & costarum dolorem & malitiam notant.* 114 *Mensalis stricta, pallida, non profunda, discontinua, secta per alias inæquales, dolorem ventris, & eius fluxum notat.*

115 *Vitalis rubicundior in parte inferiori, infirmitatẽ ventris, vel partium inferiorũ notat.* 116 *Tempus futuræ ægritudinis ita noscitur: si quædã lineæ paruæ sint iuxta radicem mẽsalis, erunt infirmitates in 1^a. ætate, et sic de alijs.*
117 *Litera C in loco Lunæ, hominem notat longa infirmitate afflictum iri.*

DE VVLNERIBVS CAP. XXIII.

Capitis vulnera. Mors.

1 *Quot lineæ naturalem superius sciderint, totidem vulnera circa caput, collum, aut guttur notant.* 2 *Mensalis angulum faciens cum vitali deficiente na-*

te naturali, vulnus ex improuiso, & fortè incidere in manus inimicorum, qui caput abscindent. Notetur, si in manu sit signum superandi inimicos, nec ne, in suo capitulo videndum est. 3 *Mensalis inter duos digitos extensa, læsionem, aut vulnus capitis, mortem, aut grauem offensionem ostendit, quando scilicet in vltima sui parte est protensa, grossa & rubra, si sit subtilis & inferior, circa faciem & gulam læsio erit, si maiori cum vigore in dextra fuerit, erit offensio in dextra parte, & si in sinistra manu, & in sinistra parte fiet læsio, prout quotidiè experimur.*

Vulnera ca pitis.

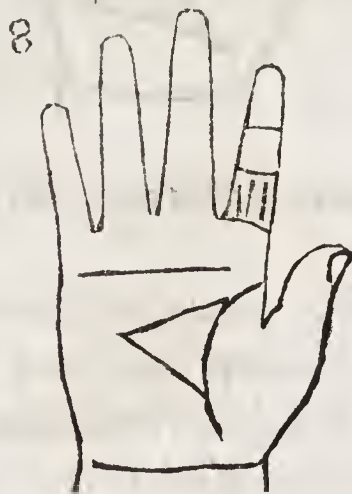

4 *Multæ rimulæ iuxta pollicem, multa vulnera in iuuentute manifestant.*
5 *Multæ rimulæ circa mensalē, multas læsiones capitis ostendunt, si grossæ, in capite, si subtiles, in fronte, facie, collo, aut gula.*
6 *Linea quædam à mensali rectè scindens indicem, & alijs pluribus circa radicem eam intersecantibus, vulnus circa frontem vel caput notat, si mensalis sit extensa, grossa & intersecata ad radicem indicis.*

Vulnera capitis. Vulnus pectoris.

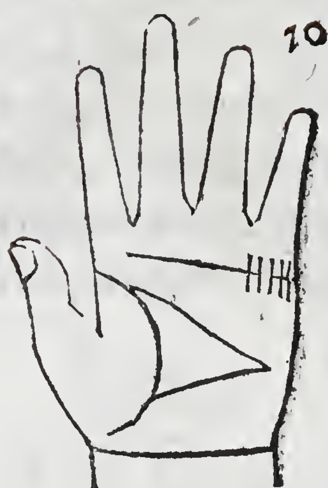

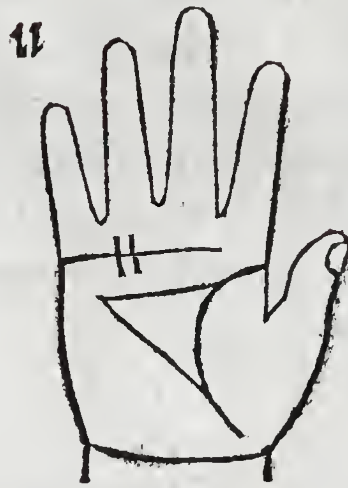

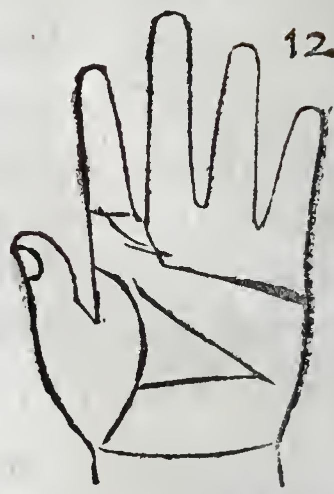
7 *Tres, vel plures curtæ lineæ descendentes à radice indicis, vulnera capitis, vel colli significant, quæ si grossæ fuerint et rubræ, futura vulnera notant, si subtiles & pallidæ, præterita.* 8 *Lineæ rectæ inter primum & secundum articulum indicis, quotquot sunt, tot ictus in capite notant. Similiter mensalis si sit extensa inter indicē & medium non attingat, ictus pollicentur, sed non mortales, sed si nō attigerint vtramq; iuncturam, ictus capitis, non tamen ferro euenturos notabunt.* 9 *Lineæ paruæ, breues & conuicinæ, tuberculū medij ascendentes, per tuberculum æquè distantes, vulnera in pectore arguunt.*

Vulnera.

Pectoris vul nera.

10 *Multæ rimulæ rubræ & subtiles, scindentes mensalem iuxta radicem, multa vulnera, aut læsiones in pectore arguunt.*

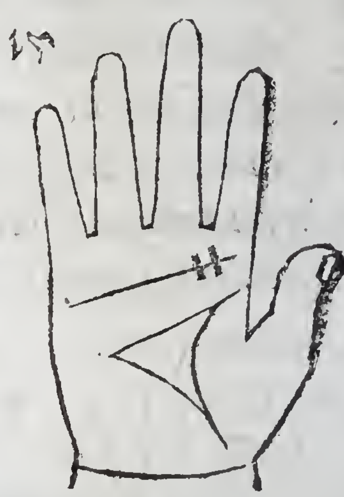
11 Mensalis subtilis, *rubra, ad radicem indicis extensa, & si binæ lineæ eam sciderint, vulnera in pectore denotat.*

12 *Mensalis rubra, subtilis, in directo medij et indicis, in eiusdemq; radicem intrans, & inter indicem & medium, vulnera pectoris indicat.*

Vulnera circa ventrem.

13 *Naturalis diuisa, siue intersecata in medio à quadam linea, circa dorsum aut ventrem vulnus indicat.*

14 Lineæ *quædam grossæ & paruæ, descendentes à radice medij per montem ipsius, plagas in ventre videntur ostendere.*

15 Multæ *rimulæ grossæ, scindentes mensalem iuxta indicem, vulnera siue læsiones circa ventrem notant: si sit subtilis inferius, idem magis denotat.*

Notandum, quòd vulnera intelligi possunt aut à causa primitiua, vt est combustio, flagellatio, & casus ab alto, aut à causa antecedente, hoc est, humorali, vt Apostema, Bottor, Excauatio, Vlcera, & similia, quæ Cheirurgus aliquando incidit, cauterizat, seu facit operationes, quæ causant vulnera. Verùm *Physiognomus, aut Chyromanticus ad talem particularitatem non peruenit: sat enim est illi dicere læsionem, etsi non determinet causam, aut originem illius læsionis, vulnerationis, seu percussionis.*

Lineæ

Vulnera.

Renum, Cordis, Coxæ vul nera.

16 *Lineæ paruæ, grossæ & rectæ, descendentes à radice annularis, in renibus vulnera notant. Auicenna quarta quarti, cap. 2. dicit, quòd aliqua membra sunt, in quibus, quomodocunq; cadant vulnera, magnificantur eorũ nocumenta, et temetsi aliquando vulnus in talibus locis nõ interimit, raró tamẽ accidit: membra aũt sunt, vesica, cerebrũ, renes, intestina minuta, hepar, quamuis (vt dictum est) vulnerati in talibus locis aliquando euadunt, cùm est vulnus leue. Si autem in corde vulnus accidat, semper salus ab illò desperatur: nam cor est basis & fundamentum vitæ, quo vulnerato, & vita deficiat, necesse est. Ostendendũ ergo, quæ signa vulnera reseruare nõ poßint aliquo medicamine, vel artificio, & quæ sæpißimè subitò interficiant.* 17 *Linea circularis in vitali, vulnera in corde denotat.* 18 *Linea recta, benè colorata à radice* Medici, *extensa per medietatem digiti, secata à quibusdam lineis, vulnera in coxa notat: sæpè expertum est. Princeps medicorum quarta quarti cap. 3. dicit vulnera quæ cadunt ante genu apud rotulam, sunt periculosa & insanabilia, & si sanantur, raró fit, & cum difficultate, & hoc accidit propter sæua accidentia quæ illi loco eueniunt*

Genuum, Brachiorum & Manus vulnera.

19 *Lineæ in radice auricularis, vulnera in genibus notant.* 20 *Duæ lineæ subintrantes medicum cum auriculari secundum longitudinem, vulnera in genu, aut infra ventura notant.* Manus magnæ *dicuntur, quæ ab humeris vsq; ad digitorum extrema sunt.* 21 *Lineæ igitur quædam grossæ & rubræ, à mensali extensæ per montem auricularis, nõ tangentes radicem, vulnera seu plagas in brachijs, aut manibus notant.* Manus magnæ.

Vulnera.

Brachiorum vulnera. Periculum à feris.

22 *Quot erunt lineæ inter annularem & auricularem, tot erunt læsiones in manu magna, sed quando sunt in fine pulchræ circa principium digitorum in illa parte, in qua sunt vigorosiores lineæ, erunt & læsiones maiores.*

Resoluuntur aliquando tales lineæ effectiuè in vulnera cum effusione sanguinis, aliquando fit combustio sine sanguinis effusione, aliquando dissolutio & fractura, aliquando per signum carceris per torturam funiculum, aut patibulum, aliquando per Apostema, quod Medici *incidunt, aliquando significatur ignis, combustio, & multi mutilati sunt membro aliquo: expertum est.*

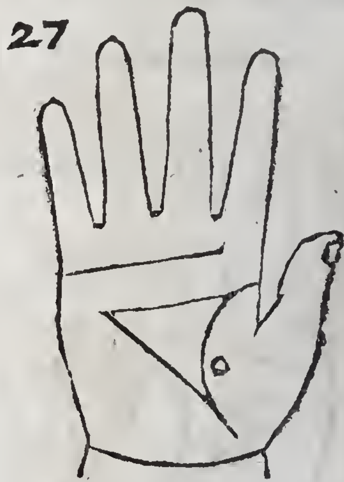
23 *Rimulæ ab auricularis radice ad secundum articulum, percussiones, infirmitates, vel impedimenta in brachijs notant, præsertim quando sunt benè colorata & eleuatæ.*

24 *Figura sphærica completa, benè apparens & circumscripta, boni coloris, inter feras periculum vitæ notat.*

A feris vulnerari ad mortem.

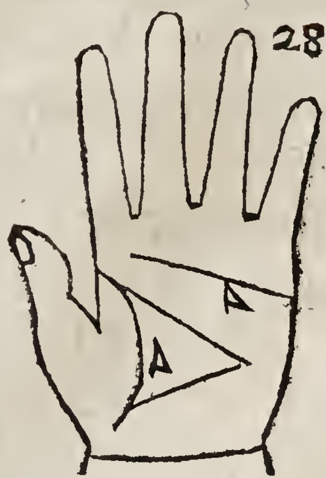
25 *Triangulus in supremo angulo connexus, sed parum distans à vitali & naturali, à feris dilaniari, aut grauiter offendi notat.*

26 *Naturalis tortuosa malè disposita, discontinua, hominem à bestijs occidi notat, aut magnum imminere periculum, præsertim si fuerit circumscripta, & obscura.*

27 *Figura sphærica circa naturalem obscura, & non circumscripta, à feris interfici notat.*

Trian-

A canibus morsu vulnerari.

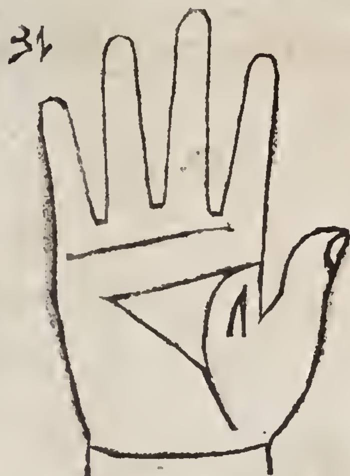

28 *Triangulus prope mensalem, aut vitalem, morsum canis ex improuiso minatur.* 29 *Lineæ curuæ inter spacium iuncturarũ alicuius digiti per rectam positionem, morsum canis vel quadrupedis minantur: expertum sæpissimè.*

30 *Duæ paruæ lineæ in percussione manus, à bestijs & præsertim à cane morderi notant.*

Casus ab equo & colli denodatio. Præcipitium.

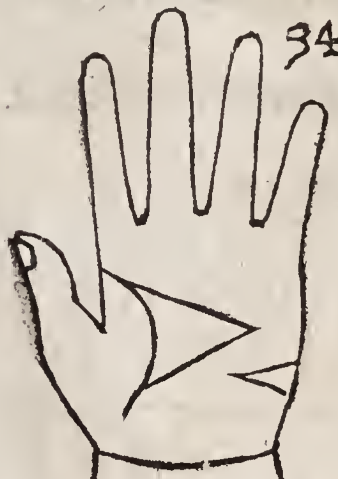

31 *Duæ lineæ coniunctæ in angulo in cacumine vitalis, versus tuberculum pollicis, casum ab equo denunciant.*

32 *Transuersalis linea dictum angulum & vitalem diuidens, colli denodationem tali casu notat.*

33 *Litera C in quadrangulo, inclinationem præcipitij notat.*

Præ cipi tium.

34 *Lineæ in monte manus versus dorsum, à percussione facientes angulum acutum in monte, casu aut præcipitio mortem notant.*

Vulnera.

35 *Soror vitalis in concauo ab alia linea secata, casum ab alto cum læsione notat: expertum est.*

36 *Duæ lineæ prope radicem tuberculi Solis facientes angulum acutũ versus digitum, præcipitium aliena vi notant.*

Præci pitium. Vulnus à sagitta.

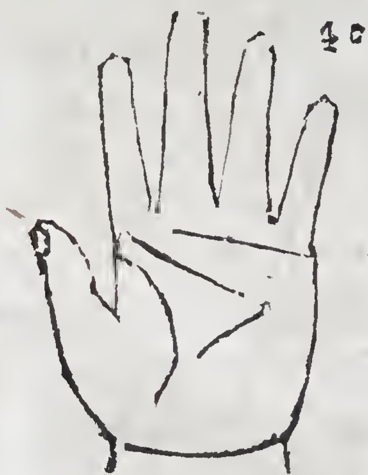

37 *Linea scindens vitalem versus restrictam, præcipitium ex alto notat.*

38 *Litera C in loco Martis, aliquando casum ab alto notat.*

39 *Linea quædam à vitali descendens circa angulum supremum, respiciens inferius, à sagitta vulnerationem minatur.*

Vul ne ra.

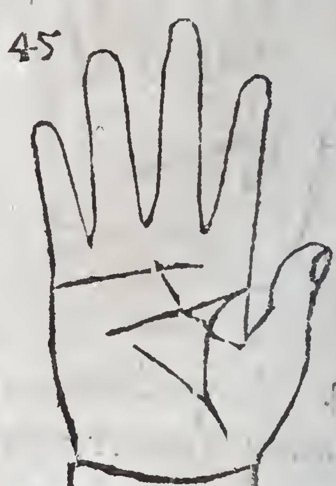
40 *Angulus supremus non coniunctus, sed si propinquæ sint lineæ, in militiam proficisci notat, & ibidem sociorum causa vulnerari & iacturas pati.*

41 *Linea duorum capitum, diuidens naturalem, vulnera & paßiones ostendit.*

42 *Duæ paruæ lineæ coniunctæ circa naturalis finem, vulnera indicant.*

Vulnera.

43 *Angulus ſupremus non coniunctus, ſed diſtans cum vicinitate linearum, migrationē in bellū notat, in quo ſocietatis cauſa vulnera & damna patietur ex improuiſo.* 44 *Menſalis nuda, ſine ramis ad radicem vſq; indicis, graue vulnus notat, quod ſæpiſsimè expertum eſt.* 45 *Linea à monte pollicis per vitalem interſecans menſalem, miſeram mortem propria culpa notat.*

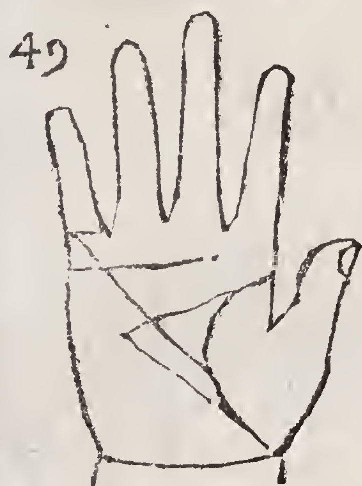

46 *Linea in fine ſubtilis, à radice pollicis per montem deſcendens ad vitalem & naturalem, vulnera & læſiones oſtendit.* 47 *Menſalis ad radicem indicis perueniens ab alijs lineis ſciſſa, vulnerari ab inimicis notat.*
48 *Litera C in loco Solis, percuſsionem ferro notat.*

Brachiorum vulnus. Subita mors.

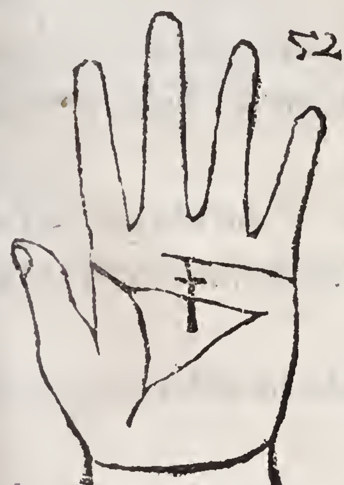

49 *Linea à vitali extenſa ad auricularem, vel circa flexa, vulneris ſaltem periculum minatur, & talia vulnera plerunq; in brachijs accidunt, vel manibus: ſæpè expertum.* 50 *Linea à vitali iuncta naturali, vulneris periculum minatur.* 51 *Homo carens naturali, ſi lædatur, ſubitò moritur.*

Armis vulneratos mori.

Vulnera.

52 *Linea à triangulo ad quadrangulum, in cuius fine ab alia linea in modum crucis intersecatur, violentam mortem denunciat: millies probatum est.*
53 *Linea obliqua in medio digito, in pugna interfici notat.*
54 *Linea ex transuerso finem trianguli transiens, armis mori denotat.*

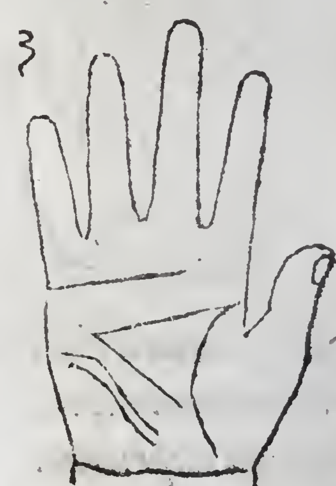

55 *Linea à fine mensalis sursum ascendens inter indicem & medium, hominem vulneribus moriturum indicat.*
56 *Lineæ principales cum aliquibus alijs infortunatæ, mortem violentam indicant.*
57 *Naturalis in fine bifurcata, malam mortem denunciare volunt.*

DE AMICIS, CAP. XXIIII.

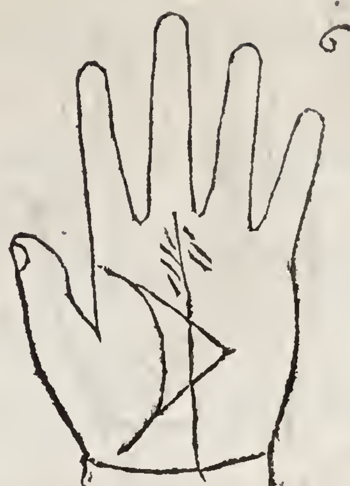

1 *Quadrangulus æquilaterus, rectus, & amplus, bonam & morigeratam naturam innuit, hilaritatem cum amicorum copia: si quadrangulus siue triangulus, aut rami, aut transuersales lineæ fuerint benè conditionatæ, perseuerantiam & gloriam in operibus, & optimum statum vsque ad vitæ finem significant.*
2 *Lineæ quædam ex parte inferiori montis manus, & earum caudæ flectantur versus mensalem, quotquot lineæ fuerint, tot ostendunt amicos extraneos.*
3 *Iam dictæ lineæ si sint apud rascettam, amicos eiusdem nationis aut parentelæ demonstrant.*

Amici.

4 *Prædictæ lineæ si flectantur ad rascettam, impotentes amicos denotant, volentes prodesse cum non poßint. Ratio est, quia infima pars manus arguit infortunium, pars suprema oppositũ, sic inferior flexio, amicos notat infortunatos.*

5 *Quantò maiores & notabiliores amicos dictæ lineæ ostendant, si secentur à quibusdam lineis transuersalibus, non habent amicos: & si fuerint, erunt infideles, & amici fortunæ.*

6 *Multæ lineæ in monte Saturni quàm alibi, præsertim quando Saturnina à rascetta ad radicem digiti peruenit, amicos communes, vtilia consulentes, in mente graues, & non audaces in factis, notant.*

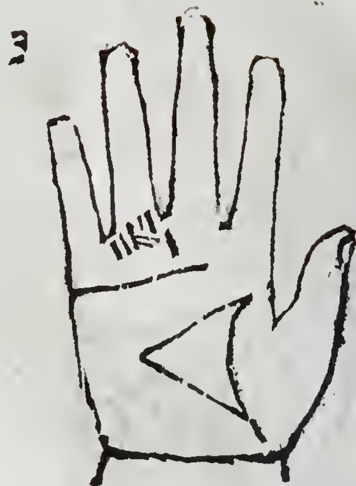
7 *Scutum, aut forma sphærica, vel paruulus triangulus in monte Iouis, arguit hominem vltra modum amabilem, sed fideles ab infantia vsque ad vltimam senectutem non habebit amicos.*

8 *Quando duæ lineæ egrediuntur à rascetta, & obliquantur versus montem manus, amicos fidem non habẽtes inducunt, ipsum verò probum, fidelem, & morigeratum: ita bonum foret non inire cum ignotis hominibus societatem.*

DE INIMICIS, CAP. XXV.

Inimici.

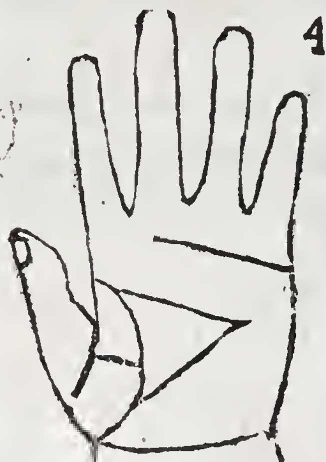
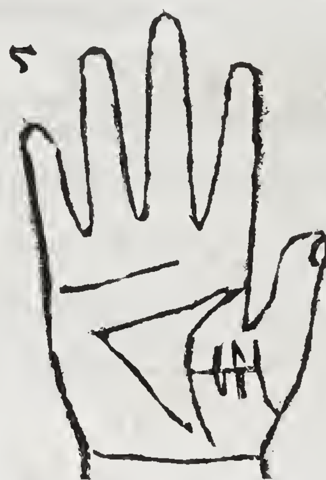

1

2

3

1 *Litera O siue triangulus in loco Iouis, amicos infideles notat, sed tamen non nocebunt.*

2 *Linea à medio brachij per rascettam ascendens, infideles amicos parat, non quidem ex parte patientis, sed alterius, omnibus suis actibus aberunt amici, qui si fuerint, ficti erunt.*

3 *Multæ lineæ in radice Solis, multos inimicos pariunt lædendi impotentes.*

4

5

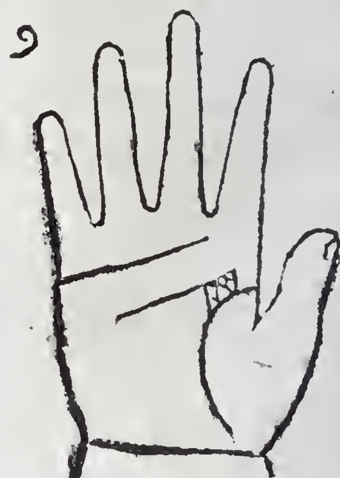
6

4 *Linea à radice pollicis ad lineam vitæ, inimicitiam magnam cum viro habentem, idque cum damno significat.*

5 *Duæ rimulæ transuersantes iam dictam lineam, significant odio haberi à quodam potente viro. Talis enim astutè dißimulata amicitia aliquos ad nocumentum inducet, etsi parum nocebit spretis illius nocumentis.*

6 *Mensalis in fine bifurcata, cuius alter ramus ad indicem, alter ad medium tendit, de inimici potestate victoriam denunciat, et ab omnibus insidijs euasionem ait.*

7

8

9

7 *Lineæ paruæ & rubræ vt cruces, à naturali ad quadrangulum labentes, abini-*

Inimici.

ab inimicis plurimas persecutiones et oppreßiones minantur, & eò magis, quò plus ad vitalem accedunt.

8 *Angulus supremus in concauo manus, arguit hominem culpabilis vitæ, habentem multos inimicos, quorum causa vincula patietur.*

9 *Naturalis cum vitali non coniuncta per se, sed per lineas scindentes, inuidiam, destructionem, inimicitias, & oppreßiones notat.*

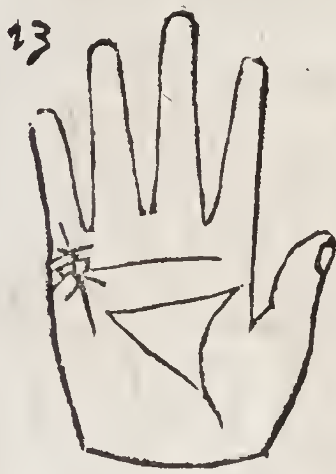

10 *Quotquot lineæ intersecant mensalem, tot vicibus à siccarijs periculum & infortunium minantur.*

11 *Mensalis terminata inter indicem & medium, notat hominem nunquam fore sine controuersijs, & angustijs, litigijs, & quantò plus ingreditur intra digitos, tantò maiores notat oppreßiones: expertum est sæpè.*

12 *Lineæ in radice mensalis, idem significant: si autem fuerint quinque, aut decem, aut plures sese intersecantes vt cruces, totidem inimicos præsentialiter ostendunt: si autem acutæ valdè fuerint, inimicos mortiferos affirmabunt.*

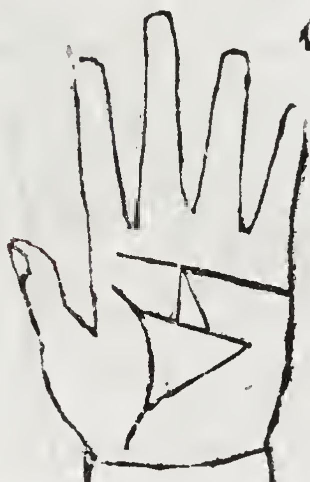

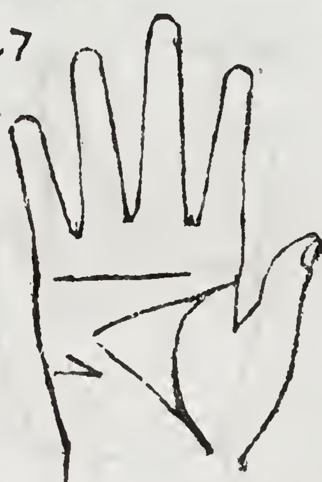
13 *Si autem linea eas secuerit, parentes, proximosque inimicos indicabit. Hæc autem linea hoc modo probatur:* Si *in pluribus locis à radice intersecetur à quibusdam lineis, in modum crucis, amicißimos secundum quantitatem sui notat.*

14 *Triangulus in quadrangulo, angustiam, inimicos, infelicitatem, nisi conus vnius sit supra conum alterius, sed si reperiatur quidam quadrangulus, significat bonitatem in vno tempore, & malum in alio: & si sint ibi duo quadranguli, superabit bonum, & si erunt tres, superabit malum, & si quatuor, superabit bonum.*

Inimici.

15 *Triangulus in quadrangulo constrictus, ex vna parte à naturali, & ex altera parte triangulus adiungatur ex media linea, inimicos mortales denunciat: & si linea media tangit vitalem, superabitur ab inimicis, si non, non superabitur ab eis: & si prædictus triangulus mensalem non tangit, habebit inimicos, sed non mortales: si media linea tangit vitalem, superabitur, si non, superabit inimicos.*

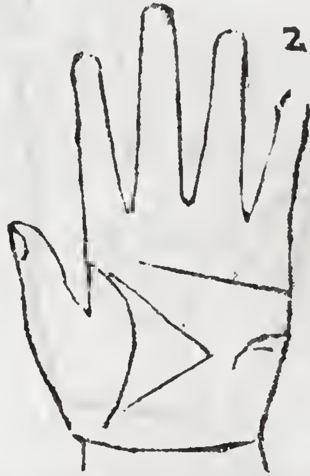

16 *Triangulus ad modum pinnaculi in quadrangulo, domesticos & familiares notat inimicos, teste Antiocho.*

17 *Quædam lineæ venientes ad percussionem, in monte manus facientes angulum acutum, cuius initium sit versus dorsum manus, tot mortales inimicos ostendunt, quot sunt tales figuræ.*

18 *Lineæ causantes dictam figuram, venientes ex parte superiori, ita quòd conus vnius cadat super conum alterius figuræ, talis superabit suos inimicos, aut erit eis æqualis, & secundum propinquitatem huius ad lineam mensalem, vel ad rascettam, significant inimicos priuatos.*

19 *Si duæ lineæ à dorso manus ascendendo versus pinguedinem manus, flectantur versus rascettam causando angulum acutum, inimicitias litigium, cum consanguineis aut affinibus minatur: vt millies notatum est.*

20 *Vna linea ex illis super dictum angulum valde extensa, aduersarium vincere, & quot sunt anguli, tot inimicos aut litigia notat vincere.*

21 *Lineæ rubræ, notabiles, ex monte manus tendentes ad mensalem, inimicos exponunt, & secundum numerum linearum & grossitiem, erit numerus & vigor inimicorum.*

Vitalis

Inimici.

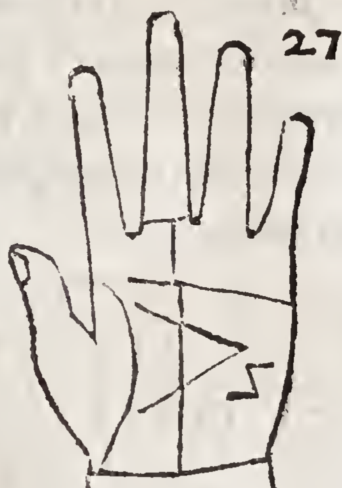

22 *Vitalis incisa cum fracturis versus montem pollicis, timorem, subiectiones & insidias multas notat.* 23 *Cruces super mensalem si fuerint intercisæ, & intercisio oriatur à mensali, affinium suorum denotat inimicitias.*
24 *Puncta nigra in vnguibus, persecutiones & inimicitias significant, vt Aegyptij. Iudæi, Chaldæi, Græci, Arabes &* Latini *affirmant, cuius rei veritatem experientia probat.*

25 *Martis positura quando non est debilis, inimicitias testatur.* 26 *Solaris* Linea *valdè conglomerata in aliqua manu, iram & inimicitiam Principum, Iudicum & Prætorum confirmat.*

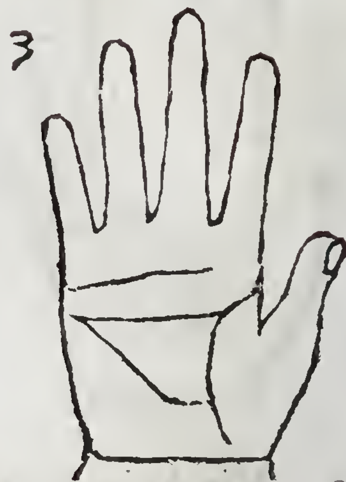

27 *Saturnina à rascetta vel prope protensa ad radicem medij, inimicitias & iacturas penitùs promittit, præcipuè si in suo monticulo sit protensio ab exuberantibus lineis per totum periodum Saturni.*
28 *Conglomerationem linearum in monte Saturni, inimicitias & persecutiones notare, non rarò expertum est.*

DE QVALITATE BONI INGE-nii, Caput XXVI.

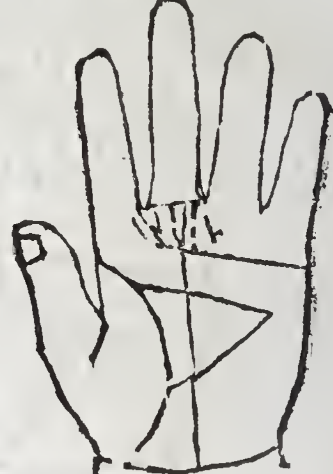

1 *Triangulus penitùs æquilaterus, bonum indicat ingenium.* 2 *Naturalis recta & gibbosa boni coloris, latitudinis & sufficientis profunditatis, bonum & clarum intellectum, præsertim si non extendatur per tuberculum Lunæ, significat.* 3 *Linea hepatis angulum rectum in superiori parte constituens, acumen ingenij ostendit.*

4 *Tactus temperatus & bonus, magis appropinquans caliditati & lenitati, quàm frigiditati & asperitati, & magis carnositati, quàm macilentiæ, bonitatem complexionis, & optimum ingeniū arguit.* 5 *Linea hepatis vitalem intersecans in angulo dextro, bonitatem intellectus dicit, & talis naturaliter est inclinatus ad bonum.* 6 *Linea hepatis cum Saturnina & naturali constituens triangulū, notat Necromantiæ fatuitatem, incantationes, et similia: & si reperiantur in bona proportione, subtiles indagatores antiquorū negotiorum, ac rerum subtilium ostendit, quæ principijs carent.*

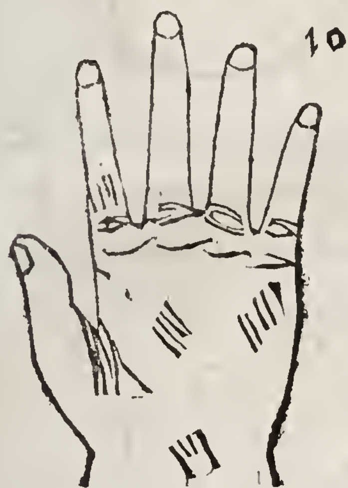

Longa

Bonum ingenium.

7 *Longa palma cum proportionatis digitis, bonum notat ingenium in multis operibus.* 8 *Vngues lati, longi, decenter tenues & splendidi, subrubentes, optimum ingenium notant: expertum est.*

9 *Color albus quasi perspicuus, subrubens aliqualiter, communem ingenij qualitatem ac bonitatem, & optimos mores ostendit. Talis etiam color debet esse in toto corpore benè disposito: imaginandum enim est, quòd corpus perspicuum, album extendatur super corpus sanguineum.*

10 *Quicunque pilos decenter in debita quantitate habuerit super dorsum manus, præcipuè circa partem inferiorem, & circa pollicem & digitos, erit bonæ complexionis & naturæ, & per consequens habebit bonum ingenium.*

11 *Pili decenter parui in dorso manus, versus percussionem, & super dorsum quatuor digitorum super primas duas iuncturas, si sint parui & permixti coloris, ingenium subtile & altum, & penetrabilem intellectum significant.*

12 *Lineæ bonæ & nitidæ in tuberculo* Mercurij *apud radicem, arguunt bonitatem ingenij, dummodò locus sit clarus.*

13 *Lineæ pulchræ & claræ per longitudinem auricularis, bonum ingenium præstant.*

14 *Vna valdè longa linea, vel plures in auriculari, à radice digiti extensæ ad secundam aut tertiam iuncturam, bonum & famosum ingenium indicant.*

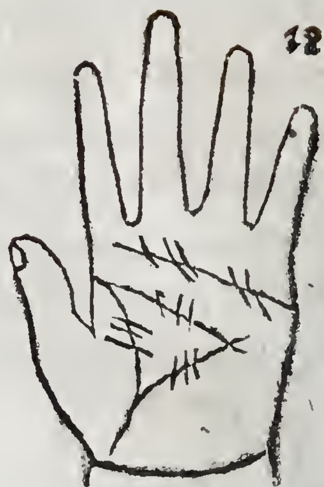
15 *Vnica linea in rascetta brachium scindens & circundans, bonum ingenium, & moderatum in suis rebus agendis, & hominem boni consilij, semper benè viuentem illustrat.*

Color,

Bonum ingenium.

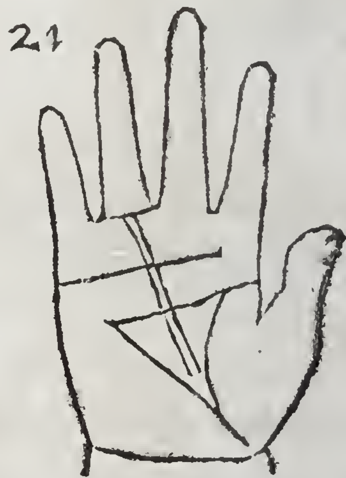

16 *Color manus brunus & clarus, bonum ingeniū & bonos mores illustrat.* 17 *Planities apta, in triangulo benè colorata, bonam complexionem, discursum & ingenium designat.* 18 *Multæ lineæ transuersales, scindentes lineas naturales, si sint subtiles, subtilitatem ingenij asserunt.*

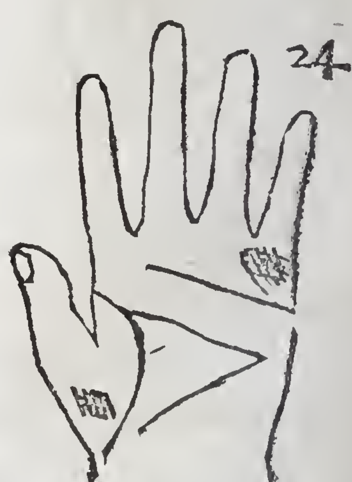

19 *Hepatica cum sui proportione, situ & colligantia, nō infecta, & si sit locus coloratus, bonitatem ingenij significat.* 20 *Linea Solaris, cum trina sui dimensione vsque ad radicem digiti extensa, bonum ingenium confirmat.*
21 *Linea Solaris duplicata, aut triplicata in radice digiti, cum triangulo æquilatero, valdè felix indicat ingenium, præsertim si habeat locum Mercurij benè cōditionatum, & similiter si indicis tuberculum eminens fuerit, liniatum atque coloratum, & manuum tubercula eminentia, colorata cum suis conditionibus, ingenium bonum hominis describit, cuius fama perpetua erit.*

22 *Saturnina cum trina sui dimensione, & positura bona, non excedens naturalem, in rebus antiquis ingenium præstat, & si habuerit bonam corre-*

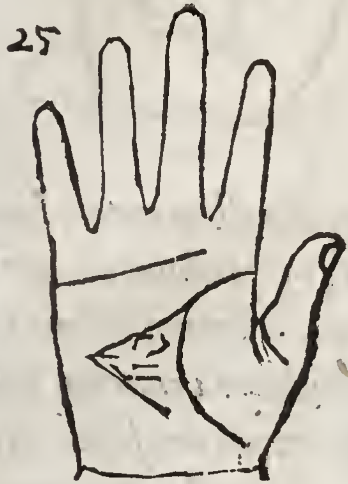
spon-

Bonum ingenium.

ſpondentiam, idem ſignificat, ſin contrà, ingenium profanum notabit.

23 *Linea benè conditionata à menſali ad radicem mõtis Saturni, ingenium bonum oſtendit, in agricultura præſertim, & rebus antiquis.*

24 *Suffocata ſunt aliquando ingenia ſimilia, luxuria, quando mons Veneris tumefactus, clarus atque lineatus eſt cum proportione: idem erit in monte Mercurij.*

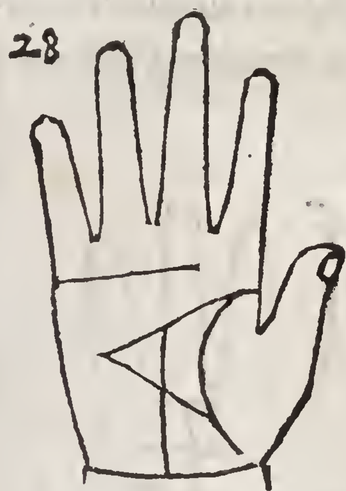

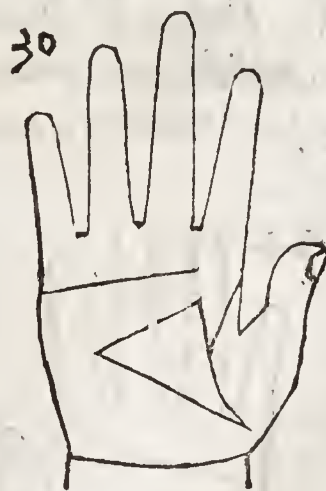
25 *Manus concaua cum bona ſoliditate, acumen ingenij videtur oſtendere. Articuli digitorum proportionati, non tumefacti, præſtantiam denotant: expertum eſt ſæpè.*

26 *Vitalis ſtricta, ſubtilis, benè colorata, præcipuè verſus naturalem, hominem ſani conſilij, atque ſubtilitatem intellectus arguit.*

27 *Vitalis acuta & ſuperius coniuncta, hominem ſignificat ſubtilis imaginationis & boni conſilij.*

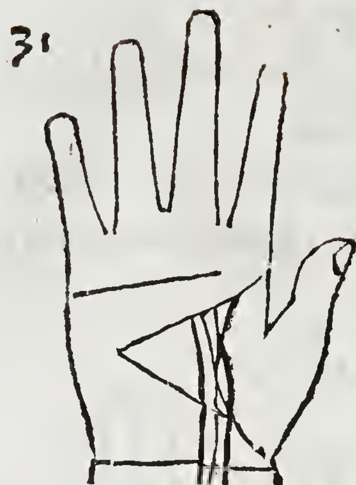

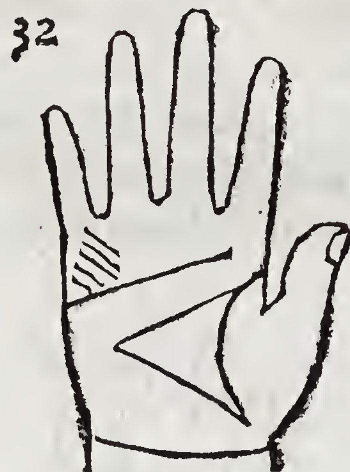
28 *Saturnina à raſcetta ad naturalem, probum hominem notat, & ingenij magni.*

29 *Vitalis verſus reſtrictam craſſa & boni coloris, hominem arguit boni conſilij, ſubtilem & ingenioſum, atque fidelem omnibus, Catholicum quoque indicat.*

30 *Vitalis in vertice bifurcata, cuius alter ramus cum naturali facit angulum acutum, bonum ingenium conſilium, & virtutum amatorem & verecundum deſignat.*

Bonum ingenium.

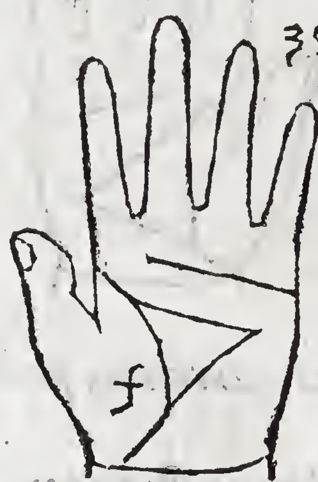

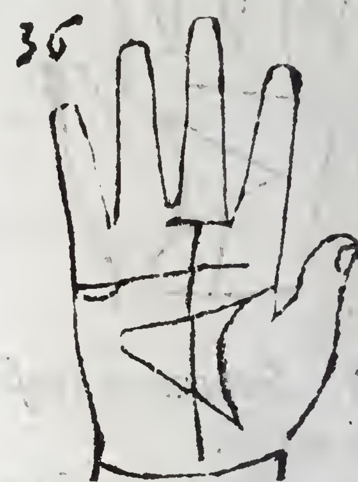
31 *Tres rami à rascetta vitali coniuncti, & basi trianguli adhærentes, hominem acutum ingenio, animo forti, scientiæ amatorem, & probum dicunt. Nulla est tam atrox belua sine sensu, & naturaliter homini tantum inimica, quantum est idiota, ignorans actiones naturales, cui assimulatur ignarum vulgus. Est enim huiusmodi genus à sapientibus alienum et ijs inimicum: sapientes enim alta & obscura indagant, vulgus verò infima ac depressa cogitans, ad cœlum caput erigere nequit. Et quoniam sapiens cogitabundus, phantasmata semper speculatur, ab imperitis fatuus habetur. Ideo Socrates, Aristoteles, & multi alij doctissimi viri ab imperitis persecutionem passi sunt: quoniam quæ sapientibus naturalia sunt, vulgò miracula videntur.*

32 *Lineæ pulchræ & claræ in monte Mercurij, ad liberales artes hominem aptum inclinant, & indagatorem omnium scientiarum speculatiuarum: nam in hoc monte & in naturali linea, considerantur similia ingenia.*

33 *Forma sphærica, triangulus aut clypeus benè dispositus in monte indicis, nobilitatem animi & acumen ingenij, & interpretem omnium sciētiarum & secretarum declarat.*

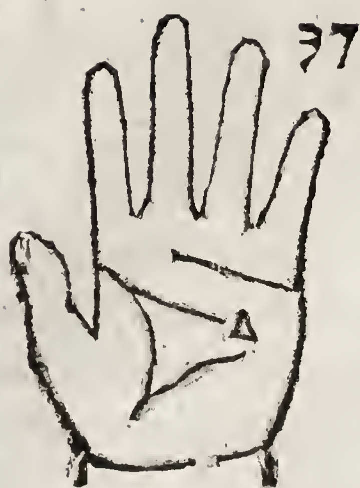
34 *Litera F in monte indicis, hominem facit sapientem, et bonæ memoriæ, & varia scientia decoratum.*

35 *Litera F in monte Veneris, acquisitionem scientiæ promittit, datque vitam & gaudium in scientijs acquirendis.*

36 *Saturnina à vitali recta, velut sulcus ad tuberculum vel radicem medij, diuturnam vitam, futurorum diuinandi artem in homine notat, vt Antiocho placet.*

Trian-

Bonum ingenium.

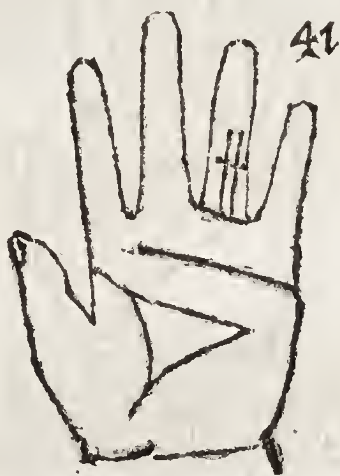

37 *Triangulus paruus, in pede naturalis, appetitum studendi ac delectationem sciendi dicit.* 38 *Circulus paruus in quadrangulo, perfectionem in scientia & moribus declarat.* 39 *Triangulus circulo appositus, significat hominem ad scientiam multum inclinatum, si tamen medietas circuli reperiatur, inediam notat: duo verò circuli illud augent, nisi ab opposito triangulo destituantur: quia quilibet triangulus quemuis circulum destruit.*

40 *Quædam linea recta, benè colorata, à radice* Medici *extensa per medietatem digiti, et melior esset, si à mẽsali oriretur ad modum sulculi ad radicem digiti perueniens, id est, quando à latere dictæ lineæ sunt eminentiæ atq; monticuli, acuitatem ingenij atque famæ denotat, & præcipuè ab externis tales honorantur propter nominis excellentiam, sed pauci sunt, qui talẽ lineam habent: quoniam libros elegantes in liberalibus artibus componunt: talis namq; linea sapientem hominem demonstrat, gratiosum & magni nominis.*

41 *Si duæ tales inuentæ fuerint lineæ, effectum maiorem indicabunt.*

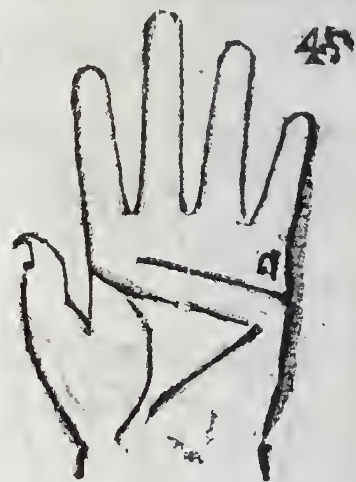
42 *Crux in talium linearum principio intra mensalem, antè dictorum fortunam turbat. Dixit Auicenna primo de animalibus, cap. 1. sunt quædam animalia bonæ memoriæ, vt Camelus, Asinus, sed vnicus homo habet memoriam obliuiosam. Ratio est, quia retentio specierũ fit à sicco, in posteriori ventriculo cerebri. Multa animalia sunt siccæ complexionis, quæ habent rostrum, cornua & vngues, quæ sunt naturæ siccæ & melancholicæ: alia habent virtutem extimatiuam tantùm, & non discurrunt nisi particulariter ad obiectum repræsentatũ, et solummodò habent curã victus, homines aũt discurrunt vniuersaliter intellectu, & particulariter sensu, ad vltimam perfectionẽ sui obiecti,*

Bonum ingenium

quorum ſpiritus naturaliter diſſoluuntur, & ita debilitantur propter longam imaginationem, atque diſcurſum. Et ratio eſt, quia homo habet literas, in quibus confidit, vt poſsit recordari. Videmus enim alteratos habere bonam memoriam, quia continuè ſecum reiterant ſpecies, quia dubitant obliuiſci. Alia ratio eſt, quia homo eſt valdè concupiſcibilis, multa imaginatur propter diuerſa obiecta repræſentata, & ita multiplicantur multæ ſpecies, quæ frangunt priùs reſeruatas. Hinc eſt, quòd cæci multa recordantur, teſte Philoſopho in libro de bona fortuna. Homines phlegmatici habent memoriam labilem, & poſteà ſanguinei, etiam pueri: quia parùm conſiderant atque multa cupiunt, & præcipuè res delectabiles. Cholerici & Melancholici ſunt memoratiui, propter complexionem ſiccam, quoad totum, & firmiùs retinent, ſi vltimus ventriculus eſt ſiccus. Ideo ſenes, qui ſunt ætatis ſiccæ, multa memorantur. Phyſiognomi verò in hoc inſpiciunt partem poſteriorem capitis, ſi videtur locus memoriæ eminens, & cõplexio totalis ſicca & collũ viuax atq; proportionatum.

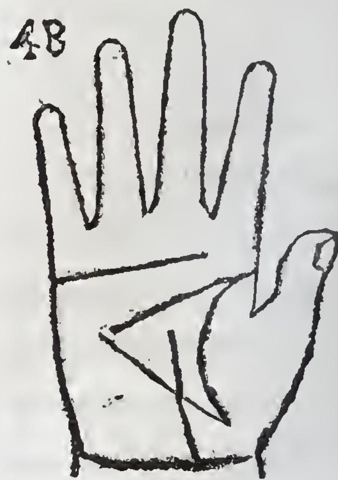

43 *Figura ſphærica, aut triangulus, aut clypeus in monte Solis, hominem ſubtilem & inuentorem artium ſpeculatiuarum facit, & hoc intelligitur de* Melancholicis, *& de liberalibus ſecundum ſubiectũ præparatum.* 40 *Triangulus æquilaterus cum Solari poſitura, hominem deditum nouis rebus, & nouarum rerum inuentorem, præſertim aptũ diuinationi, & eius facultati cum perſpicua fama, arguit. Si Mechanicus ſit, in ſua arte alta exquiret, et reliquos ſuperabit.* 45 *Litera A in loco Mercurij, inquiſitorem omnium rerum occultarum hominem facit, tamen cum impedimento, & ipſiuſmet nocumento.*

Litera

Bonum ingenium.

46 *Litera D in monte Mercurij, hominem pronum ad sapientiam, operatorem boni, Doctorem scientiarum & Astronomum notat, & erit dilectus à parentibus.*

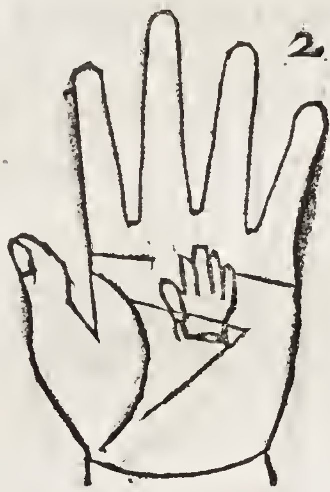
47 *Angulus summus acutus in directo indicis, & vnitus, bonam naturam protendit, ingeniositatem, sapientiam, rectitudinem, & debitam rationem proprij ingenij, honores ac dignitates cum amicitia, ratione scientiæ dans consilium domino gratum, & acceptabile.*

48 *Saturnina in concauo manus benè conditionata cum aliqua annotata proportione, acumen ingenij atque sublimitatem denotat, & nouarum rerum inuentorem, ita tamen quòd non sit obsessa ab infortunatis, sed fortunatis lineis associetur, miro modo ad sublimitatem intellectus producit.*

DE NEFANDO ET MALIGNO ingenio, Caput XXVII.

NEFANDVM *atque profanum ingenium causatur à calido & sicco, aut à frigido & sicco, id est, à Cholera &* Melancholia, *vt supra dictum fuit, & est illud quod semper malum operatur, saltem appetitiuè seu imaginatiuè, si non potest cum actionibus.*

1 *Color rufus, & hominis oculi lucentes, & crebra palpitatio oculorum, dolosum atque diabolicum notant ingenium.*

2 *Cutis tenuis, suauis, & tempore hyemis multum frigida, in æstate calida, Melancholicam qualitatem denotat, & per consequens, nefandum atq; malignum ingenium.* 3 *Digiti erecti, versus manus dorsum flexi, subtilitatem ingenij indicare videntur.*

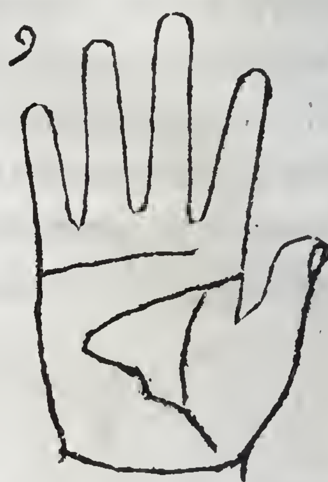

Profanum & nefandum ingenium.

4 *Saturnina cum vitali coniuncta & non intersecata, ad medium digitum perueniens, hominem arguit profundi consilij, secretum, et callidum, sed ceruicosum superbum, et alios dedignantem.* 5 *Supremus angulus acutus, rectis lineis constitutus, ingeniosum, fraudulentum, atque mendacem declarat.* 6 *Vitalis tortuosa superius & rubra, ingenium notat dolosum.*

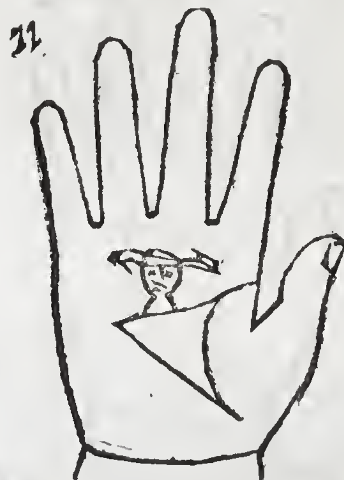

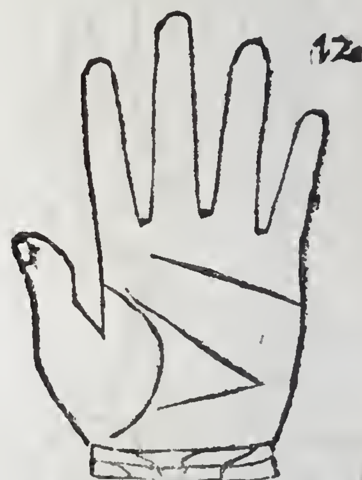

7 *Rugæ aliquæ in triangulo non benè planatæ & coloratæ, siccitatem cordis dicunt, & ex consequenti, malignum atque rude ingenium.* 8 *Color faciei ruber & flammeus, cum exuberantia lentiginis, astutum atque ingenij vulpini hominem arguit.* 9 *Basis trianguli paulatim tortuosa & pallida, notat astutum & ingenium malignum cum iracundia.*

10 *Rubedo cutis si spissa fuerit, non clara, hominem significat dolos & fraudes continuò imaginari, & malignũ ingenium notat.* 11 *Nigredo cutis si suauis fuerit, astutiæ, cautelæ, & nefandi discursus signum est.* 12 *Lineæ sparsæ, se non contingentes per restrictam, sed in diuersa labentes, magnum ingenium notant, & hominem malarum cogitationum, multa fingentem, & si animi conceptum perficeret, pessimam sortem incurreret.*

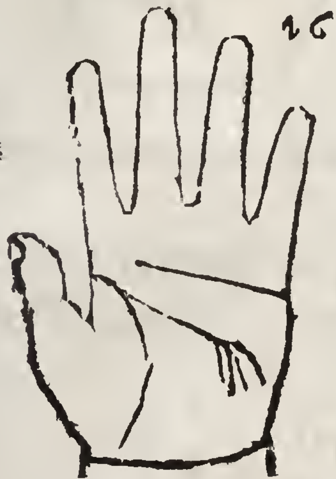

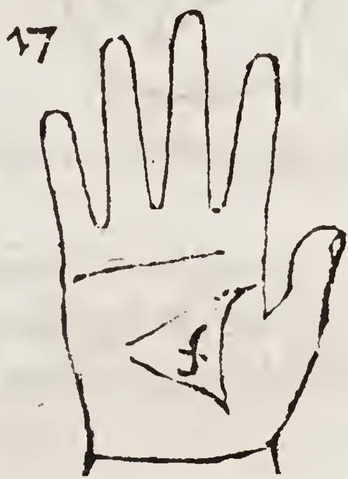
Profanum & nefandum ingenium.

13 *Binæ lineæ obliquæ & continuæ, à rascetta ad naturalem, perfidum ingenium, & infortunatum virum notant.*

14 *Vitalis rubra & crassa in fine, astutum & callidum discursum notat.*

15 *Vitalis in principio tortuosa, bifurcata, ingenium acutum, sed vagans notat, & multam astutiam præstat, & maximam cupiditatem visendi varias regiones.*

16 *Naturalis ramos inferius mittens, ingenij habitudinem significat, sed astutum ingenium notat ad malum perpetrandum, & intellectum ad iniqua, & mala pronum.*

17 *Litera F in triangulo, hominem callidum, & ingenium acutum arguit.*

18 *Manus grossæ, et digiti circa extremitates vnguium acuti, cupidum, et falsum, & natura omninò prauum denotant: sæpè expertum est.*

19 *Angulus supremus infernè, vel in opposito medij causatus, ingenij prauitatem atque subtilitatem indicat, cui non est confidendum.*

20 *Mensalis ramosa, vnum ramum ad indicis radicem extendens, alterum ad medium, hominem acuti ingenij notat, ad acquirendam rerum copiam idoneum, simulatorem tamen.*

21 *Saturnina à rascetta ad medium tendens, & ibidem plures lineæ, quàm alibi reperiantur, cogitabundos cum maleficio, & profano ingenio homines notat.*

Gibbosi

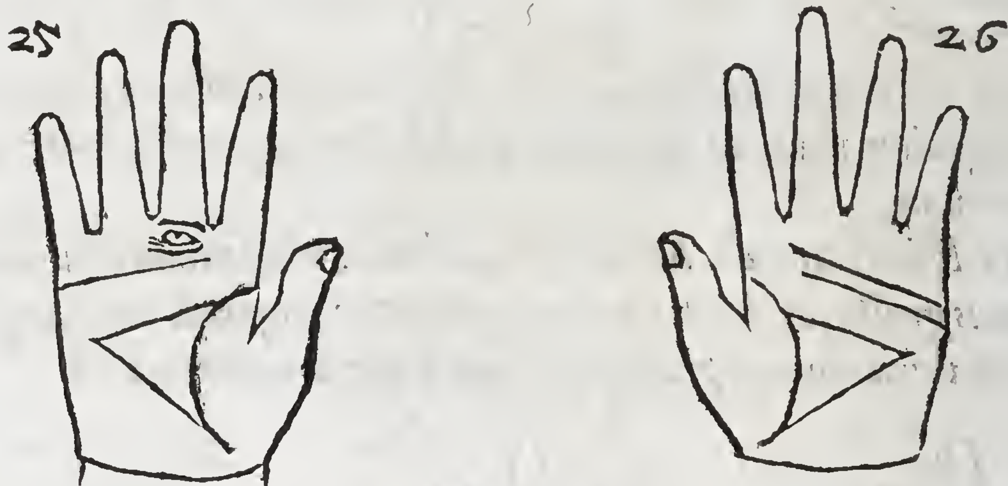
Profanum & nefandum ingenium.

22 *Gibbosi lippitudinariíque, aut superflui in aliquo membro, ingenium maleficum habent.*

23 *Oculi profundi, hominem ingeniosum, dolosum, atq; malos mores notant.*

24 *Breuitas colli cum carnositate, malignitatem atque dolosam indicat naturam, & tales Metaphoricè referuntur ad lupos.*

25 *Oculi rugosi & parui, malignitatem arguunt, & acumen ingenij, & tales referuntur ad simios.*

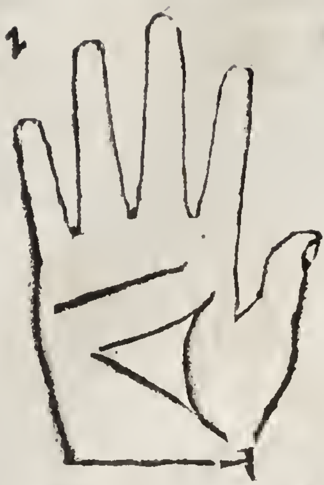
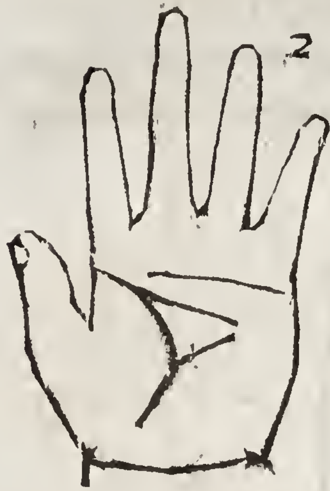
26 *Soror mensalis in manu reperta, maleficam naturam pronunciat.*

DE INGENII RVDITATE ET HEbetudine, Caput XXVIII.

VLLVM individuum sine ingenio, immò stultus non caret discursu, respectu brutorum Nemo vnquam tam efferis moribus est, quin faciat, aut aliquid dicat nonnunquam laude dignum, prout testatur versiculus: Sæpè etiam est olitor verba oportuna locutus. Dicit etiam Simplicius secundo de anima, prudentia duplex est, vna sequens imaginationem, alia sequens rationem rectam. Prior brutis et homini communis est. Posterior soli homini competit: vnde si aliqua animalia prudentia & ratione experta dicantur, primo modo dicta verificantur. Restat de ruditate ingenij respectu perfecti discursus, qui in aliquibus reperitur. Phlegmatica complexio naturam inordinatam ostendit, atque ingenij ruditatem, & similiter pura Melancholia.

Vitalis

Ingenii ruditas & hebetudo.

1 *Vitalis grossa, profunda, coloris terrestris, præsertim in fine versus naturalem, naturam rusticanam & rudem ostendit.*

2 *Vitalis grossa, lata, malè colorata, & pallida, ruditatem intellectus notat.*

3 *Naturalis nimis grossa, lata, defectum prudentiæ & ruditatem ingenij notat.*

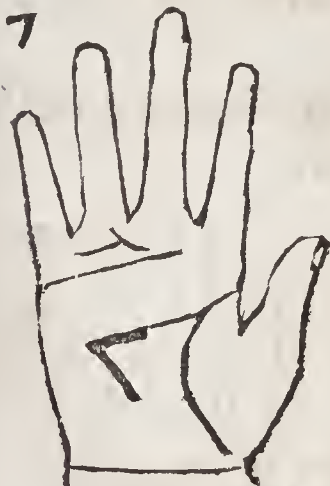

4 *Grossæ puncturæ, in naturali benè coloratæ, & non terrestres, bonitatē virtutis appræhensiuæ, sed malam iudicatiuam denotant.*

5 *Puncturæ nigræ, & grossæ in naturali, etiam magnæ & grossæ, ruditatem ingenij hebetis denotant.*

6 *Angulus dexter obtusus, siue grossus, malam naturæ dispositionem, ruditatem sine ratione significat.*

7 *Angulus sinister obtusus, ruditatem & inconstantiam arguit.*

8 *Duæ aut tres lineæ benè coloratæ in monte manus, imperitiam & insci-tiam attestantur, præsertim si crux cum eis inuenta fuerit.*

Ingenii ruditas & hebetudo.

9 *Longa palma cum großis & curtis digitis, ruditatem ingenij repræsentat: cum großis enim & craßis articulis conglobatis, phlegmaticam complexionem ostendit, cum maxima ingenij ruditate.*

10 *Mensa manus inæquale spatium constituens, ruditatem ingenij indicat.*

11 *Vngues in medio profundi, & spißi, immundos homines, rudes, & pauca scientes notant, maximè cùm caro circa digitos sit alta & grossa.*

12 *Mensalis intrans violenter inter medium & annularem, ruditatem ingenij indicat, atque paruam sapientiam præstat.*

13 *Manus grossæ & pingues, hebetudinem ingenij demonstrant, & digiti intellectus hebetudinem.*

14 *Naturalis cum vitali angulum strictum faciens, hebetudinem ac ruditatem ingenij significat, tamen benè celantem & occultantem consilia, hominem notat.*

15 *Paucitas linearum in manu, hebetudinem & ruditatem ingenij apertissimè demonstrat, & tales sunt inhonesti ac beluinæ naturæ.*

Ingenii ruditas & hebetudo.

16 *Saturnina tortuosa, à rascetta ad annularem vel circa, ruditatem ingenij & virtutis contemptam ostendit.* 17 *Oculi grossi atque eminentes, ruditatem ingenij atq; beluinam naturam ostendunt.* 18 *Genæ tumefactæ & frons valde magna, bestialem naturam, & discursum indicare dicuntur.*

19 *Habitudo curua ratione carnis, cum caducitate membrorum, atque incessus valde lentus, ignauiam atque rudem naturam promittunt, nisi in senectute accidat.*

20 *Mandibulæ oblongæ, os magnum & laxum, dentes magni & acuti, præcipuè canini, aut duplicati, bouinum ingenium monstrant.*

21 *Linea hepatis paululũ tortuosa & pallida, proximũ dolorem significat: si fuerit cum crispedine, hominem tardum, phlegmaticum, & viciosum cum ruditate ingenij significat.*

22 *Hepatis linea longa extra cauum, ingenij ruditatem notat.*

CRVDELITAS, CAP. XXIX.

Crudeles.

1 *Litera A, vel similis figura in triangulo, notat hominem lapidei cordis, sine misericordia, plenum ira, & iniquitate.* 2 *Vitalis magna, & rubra, tam versus rascettam atq; naturalem, crudelitatem ostendit.* 3 *Vitalis non coniuncta naturali, sed notabili spacio ab ea distans, significat maximam crudelitatem, si Martialem colorem obseruet.*

4 *Mensalis vltra medietatem indicis, signum est crudelitatis, & magnæ iræ, præcipuè si fuerit liuida, & flammea.*
5 *Martiales lineæ in manu repertæ, crudelitatem denotant.*

DE CAVILLATORIBVS ET SOlertibus, Caput XXX.

1 *Manus craticulata, cauillatorem hominem ostendit, in his, quæ manu fiunt solertem & ingeniosum indicat.* 2 *Angulus supremus acutus, aut valde separatus cum lineis* Martialibus, *solertē & ingeniosum* Mechanicū *ostendit.*

3 *Digiti longi & subtiles, & ad inuicem benè proportionati, bonum ingenium ostendunt in rebus* Mechanicis.

4 *Angulus sinister protensus & acutus, deceptorem, malitiosum & cauillatorem significat, quíque libenter litibus delectetur cum cognatis & alijs hominibus.*

DE FILIIS MASCVLIS, CAPVT XXXI.

1 Lineæ *pulchræ in radice indicis, præsertim vnica linea oriente à medio tuberculo, & ab angulo supremo, vel prope, homines esse naturæ Iouis & filios masculos generaturos notant.*

2 *Angulus supremus rubens plus quàm alibi, mulierem prægnantem denotat habituram filium masculum.*

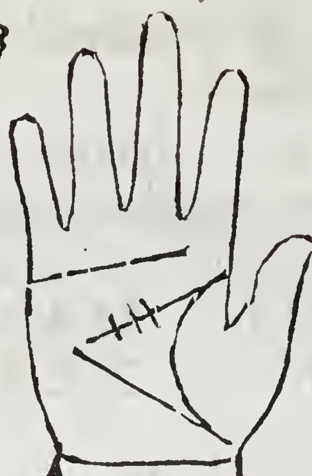
3 *Talis figura Y reperta in angulo dextro, vel similis si rubeat, imprægnationem masculi denotat, talem figuram aliqui volunt in triangulo situari rubro & plano.*

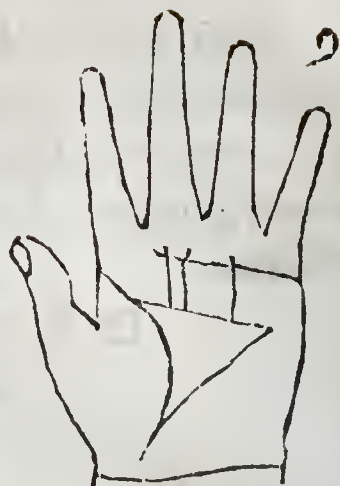

4 *Si talis prædicta figura fuerit intercisa, impedimentum notat.* 5 *Si fuerint plures figuræ, plures erunt fœtus, & fortaßè in actu in vtero, si color sit intensus, etiam idem in manu viri indicatur.*

6 *Quædam paruæ lineæ secantes lineam vitæ, benè coloratæ, quotquot fuerint, tot indicant filios, & hoc in manu viri & mulieris.*

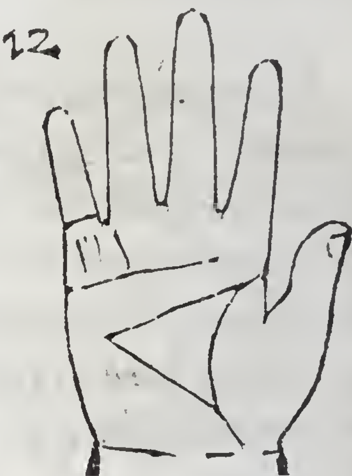

7 Totidem sunt filij iudicandi, quot erunt lineæ inter primã et secundam iuncturam digiti minimi: expertũ sæpè. Si impeditæ fuerint, nullum filiũ indicăt. Si paruæ, nõ viuent, si oblongæ, permansuri sunt, & si vna maior sit altera, nobilitatem filij indicat. Si rectæ fuerint lineæ, filij erunt. si obliquæ, filiæ.
8 Quot lineæ naturalem diuiserint, siue inferiorem partem tangant, siue non, tot indicantur pueri. 9 Lineæ nigræ à naturali, mensalem secantes, quot erunt lineæ, tot erunt partus in muliere.

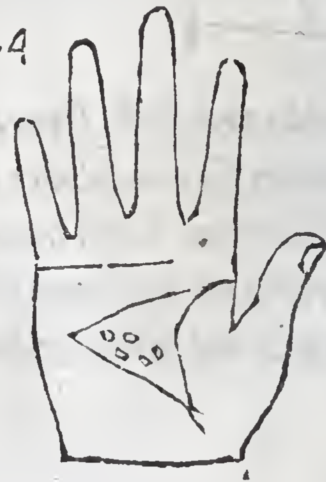

10 *Plures lineæ maiores, & meliores in manu mulieris, inter medium & medicum, quàm inter medicum & auricularem, indicant generandi aptitudinem, concipiendi, & pariendi masculos.* 11 *Caruncula eminens inter medium & medicum, siue carneus nodus circa tuberculũ cum crassis lineis & rubris, & si nõ sit scissus mõs in medio, mulierq́; ferens sit pallida, masculũ pariet: expertum est.* 12 *Quotquot sunt rimulæ super montem* Mercurij, *tot filios futuros dixit Coruus: Si vna maior & longior fuerit, sapientem & ingeniosum filium, proprium parentem superaturum notat.*

Dixit

13 *Dixit Coruus tot filios significari tam in manu viri, quàm mulieris, quot erunt lineæ inter secundam & tertiam iuncturam medij digiti.*

14 *Si in triangulo mulieris quasi foramina inserta fuerint cum rubedine, prægnantē indicabunt, et est secretū, quot filiæ, verùm noscitur ex præcedentibus figuris.*

DE ABORTIVIS FILIIS, Caput XXXII.

1 *Mulier habens manūs viriles, citò concipit, partum nullum producens.*

2 *Mensalis debilis, fracta, seu capillaris, aut cum semicirculis, difficultatem arguit in retinendo fœtu. Similiter quando est punctuata & debilis, difficultatem retinendi fœtum denotat.*

3 *Lineæ paruæ, aut intersecatæ inter primam & secundam iuncturam minimi digiti, quot sunt, tot filios abortiuos notant.*

DE APTIS AD GENERANdum, Caput XXXIII.

1 *Manus viriles & masculosæ, potentiam coëundi & generandi detestantur.*

2 *Triangulus æquilaterus, cum lineis proportionatis, aptitudinem generandi causat.*

Men-

3 *Mensalis cum trinaria proportione, boni coloris, virtutẽ proles excitandi denotat.* 4 *Naturalis cum bona fixione & latitudine, boniq; coloris, quãdo scilicet palma est aperta, & quasi parua puncta posita in eius latitudine, signũ est virtutis gignẽdi atq; filios pcreandi. Omnia signa concurrẽtia ad dominiũ caliditatis et humiditatis, his cõueniunt, et huic loco possunt applicari.*

DE VORACIBVS ET COMMESTORIBUS, Caput XXXIIII.

1 *Plures lineæ in medio digito, quàm alibi, extendente se linea â rascetta ad medium, commestores ac voraces notant: expertus sum sæpè.* 2 *Ab vmbilico ad gulam magnam habentes distantiam, siue ventrositatem, cõmestores sunt.* 3 *Dentes canini, siue oblongi & inæquales, aut se adinuicem æquitantes, & superiores in ordine æqualiter ad inferiores non coniungantur in claudendo, & præcipuè quando sub naso est eminentia ratione ossium, commestores, deuoratores ac gulosos indicant.*

DE CVRIOSITATE, CAP. XXXV.

Satur-

1 *Saturnina trianguľũ tranſiens et vltra, & alia linea à vitali ad menſalem æqualis & continua, vſque ad medium digitum perueniens, curioſitatem quandam in negocijs peragendis, & in varijs rebus, cauſat.*

2 *Si diſcontinua Saturnina & inæqualis fuerit, in negocijs alienis curioſitatem inducit.*

3 *Linea recta & profunda à menſali ad medium tendens vel prope, in negocijs agendis curam magnam & laborem denunciat.*

4 *Si tales lineæ duæ vel plures fuerint, tantò fortior eſt ſignificatio.* 5 *Si verò lineæ huiuſmodi multum graciles appareant & ſubtiles, hominem negotiorum parum eſſe ſollicitum notant, & ſi ſupra ab aliqua linea ex transuerſo ſecentur, impedimentum in labore conſignant.*

6 *Linea recta & continua in reſtricta, inter brachium & manum, hominem in ſuis negocijs magis eſſe ſollicitum, quàm in alienis oſtendit, ſi fuerit tortuoſa vel diſcontinua, in alienis negocijs erit magis ſollicitus, quàm in ſuis.*

DE VITA QVIETA, CAP. XXXVI.

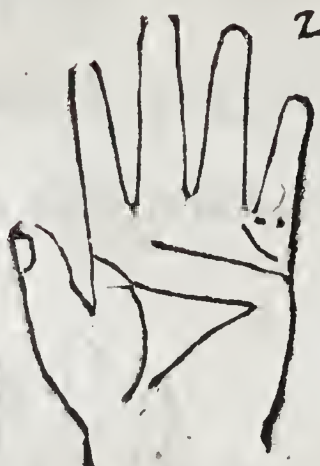

1 *Tuberculum medij lineis carens, vitam quietam denotat, quando ſcilicet tuberculum eſt tumidum & benè coloratum.*

2 *Menſa manus benè conditionata, & quaſi ſine rugis, vitam quietam notat.*

3 *Angulus ſupremus coniunctus directè in medio oppoſito indicis, rationabilem felicitatem, & inculpabilem, vitamque quietam notat.*

DE CASTITATE, CAP. XXXVII

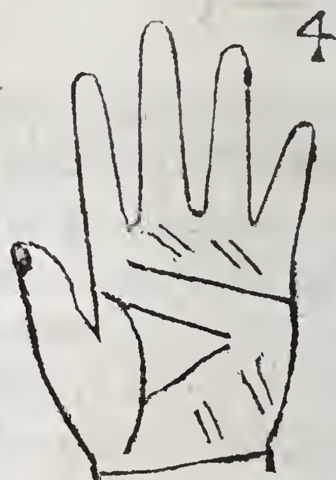

1 *Spatium montis auricularis purum & benè coloratum, ſtabilitatem animi, atq; caſtitatem & continentiam demonſtrat, vel ſi dictus monticulus fuerit purus, ſine ſignis, virginitatem ſignificat incorruptibilem.*

2 *Quædam linea notabilis, recta, ſubtilis & decenter colorata, à menſali ad radicem auricularis tendens, in muliere virginitatem, ſeu caſtitatem notat.*

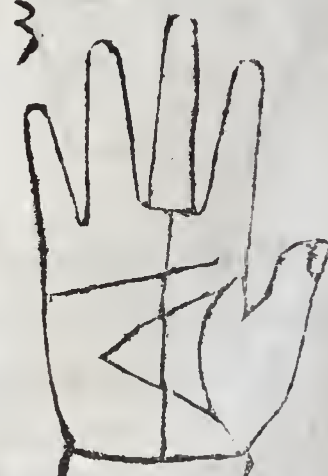
3 *Linea ſubtilis & æqua, à naturali menſalem tranſiens, ad auricularem perueniens, virginitatem & caſtitatem notat, & quantò craſſior, groſſior & magis æqua, tantò plus ſignificat.*

4 *Mulier habens lineas graciles & pallidas, virgo eſt, ſi verò fuerint latæ, rubræ, vel fractæ, infallibiliter eſt corrupta.*

DE VIRTVTIS AMATORIbus, Caput XXXVIII.

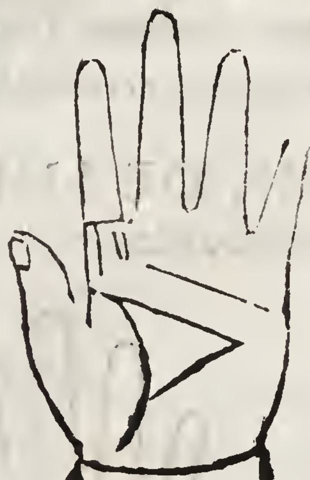

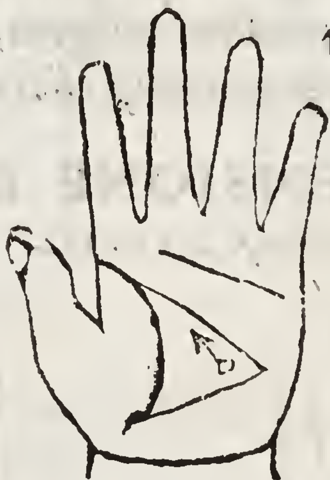
1 *Albedo vnguium in principio circa carnes, amatorem virtutum oſtendit.* 2 *Triangulus in fine naturalis, ſtudij appetitorem, diligentem vtilitatem*

tatem laudabilem, virtutem & honorem, sed tamen deficientibus pecunijs, notat. 3 *Saturnina à rascetta ad medium perueniens, adeò, quòd offendere appareat, hominem probum, negocia sua feliciter indies agentem, & ad mortem vsque virtutis amatorem, et ingenij magni hominem dicit, si inquam sit recta & continua.*

DE BONVM DILIGENTIBUS, Caput XXXIX.

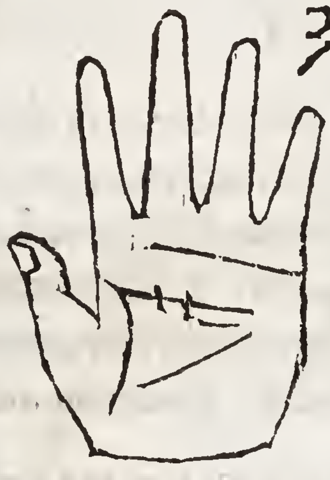
DE CONSANGVINEORVM percussoribus, Cap. XL.

1 *Habentes pulchras lineas in radice indicis, oriente vna linea à medio montis prope angulum, & tendat ad dictum digitum, diligunt bonum, & odiunt malum, vt Iouiales faciunt.* 1 *Characteres* Martis *in suo loco depicti, percussores consanguineorum denotant.*

2 Litera ɔ *in monte* Medici, *genitoris interfectorẽ notat.* 3 *Naturalis grossa nimis, & quædam paruæ lineæ ibi apparentes communi colore intensæ, cum matre lites, & inde sanguinis effusionem pronuntiat.*

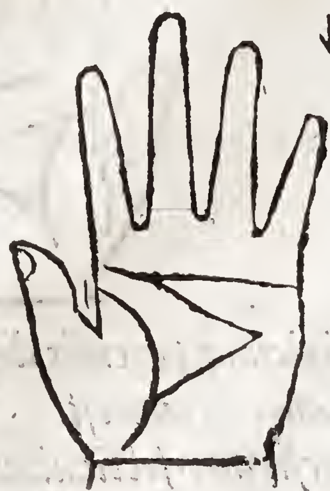
DE CERVICOSIS, Caput XLI.

DE BESTIALIB. HOminibus, Ca. XLII.

DE DVRAE CERVICIS hominib. Cap. XLIII.

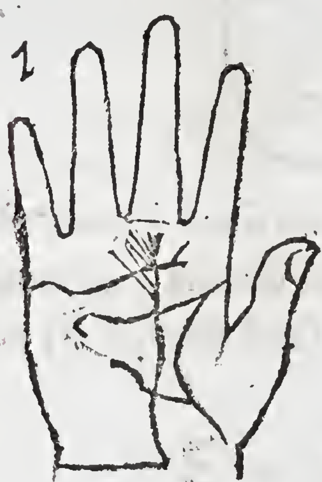

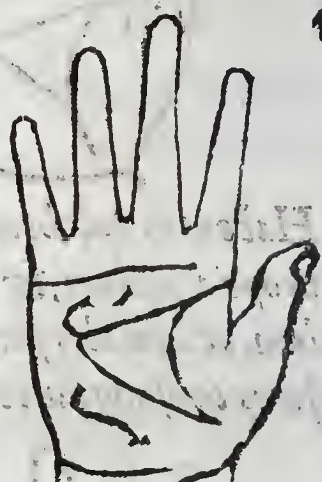

1 *Plures lineæ in medio digito quàm alibi, oriente sorore vitalis à rascetta, & extensa per foueam vsq; ad digitum, duram ceruicem ostendit, superbiã & simulationem. Fugiendi sunt tales tanquam inimici: quia sunt insatiabiles & inexplebiles.* 2 Mensalis & vitalis coniunctè facientes angulum, deficiente naturali, duræ ceruicis hominem, bestialem, & sibi imminere periculum mortis, præcipuè vsq; ad 30. annum, & cũ patre, matre, aut vxore discordiam habere, eaq; de causa vltimam desperationem incursurum esse notat.
3 *Mensalis naturalem attingens, in diuitijs magnum damnum, & aduersitatem notat, & (præsertim si alios ramos non effecerit) duræ ceruicis hominem.*

DE OFFENSIONE à consanguineis, Ca.XLIIII. DE CLAVDIS, Ca.XLV. DE ANIMO non contentis, Ca.XLVI

1 *Habentes plures lineas in digito medio quàm alibi, & linea Saturnina à rascetta ad digiti radicem perueniens, & eorum radices sint de bonis fortunæ exhaustæ, lædentur à filijs, aut à consanguineis et proximis, et in his omnibus ingrati videbuntur.* 1 Linea naturalis habens duo capita in inferiori parte, claudũ, siue à primitiua siue antecedenti causa contingat, denotat. 1 *Grossa & callosa manus, hominem animo non esse contentum dicit Ptholomeus.*

DE COGITABVNDIS, Caput XLVII. DE CLERICIS, Caput XLVIII.

1 *Quicunq; percutit digitos, ac si vellet tympanizare, cogitantis varias cogitationes signum est.* 1 Linea vitæ *versus caudam in medio rubens cum diuersis interjectionibus, etiã ordines in viro Ecclesiastico ostendere videtur.*

DE PARTVS FACILITATE,
Caput XLIX.

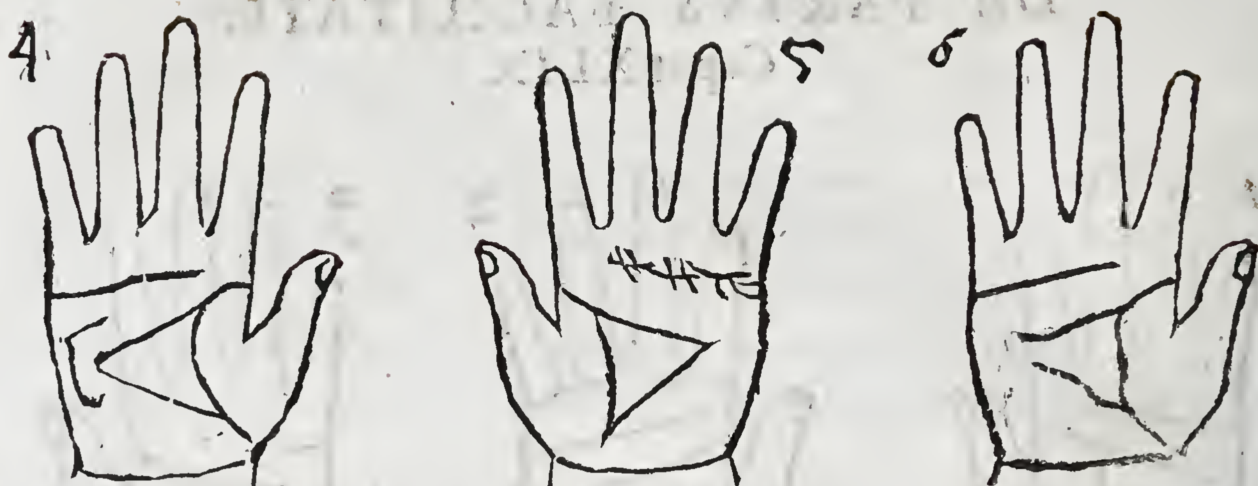
1 *Robustæ lineæ, seruantes trinam proportionem, & proprios terminos, cum facilitate & paruo dolore mulieres parere præsagiunt.*
2 *Longa atque lata palma, facilitatem partus ostendit.*
3 *Triangulus benè dispositus in manu mulierum, facilitatem partus indicat.*

DE PARTVS DIFFICVLTATE,
Caput L.

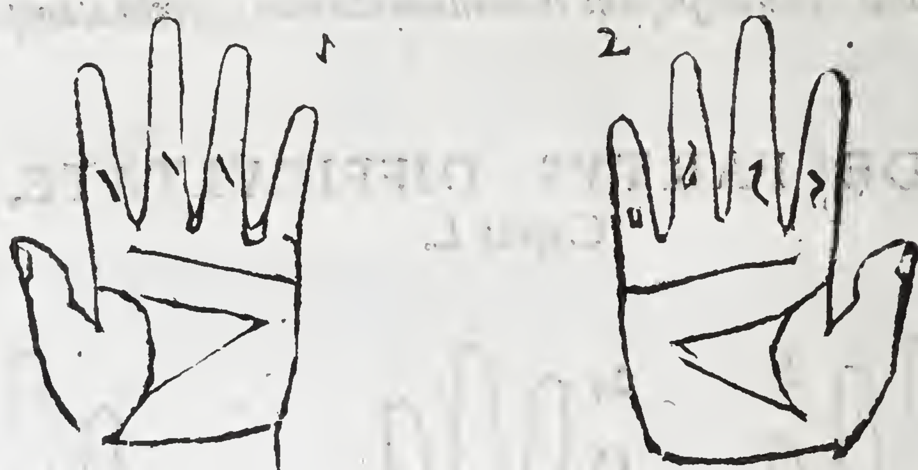
1 *Mensalis intrans inter indicem & medium in manu mulieris, mortem in partu significat, aut grauiter infirmari, si aliarum linearum exigua sit proportio.*
2 *Linea grossa inter auricularem & medicum, admodum longa & crassa, in partu mulieri dolores indicat, cui rumpentur naturalia, & morietur in partu.*
3 *Linea grossa & rubea inter indicem & medium, mulierem in partu morituram esse præsagit.*

Difficultates partus.

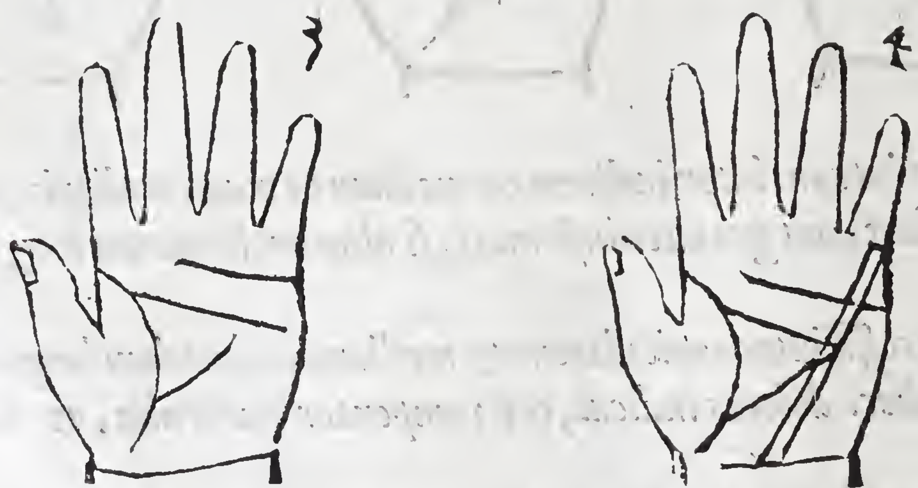

4 *Palma breuis atque angusta, periculum mortis in partu minatur.*
5 *Mensalis exigua, & capillaris, atq; intersecta, periculũ in partu ostendit.*
6 *Triangulus malè formatus in manu mulierum, cum lineis intersectis, periculum partus prænunciat.*

DE LOQVACITATE, CAP. LI.

1 *Tenues & curtæ manus, aut si digiti immoderato spatio inter se distant, aut manus intortæ, & tenues, loquacitatem aiunt.*
2 *Digiti dispersi, loquacitatem præ se ferunt.*

3 *Basis trianguli in cauea finiens, & non coniuncta vitali, hominem dicit timidum, inconstantem & loquacem.*
4 *Duæ lineæ à rascetta ad radicem minimi tendentes, loquacitatem, & præsumptionem testantur.*

DE DECEPTIS A seruis, Cap. LII.

DE DESPERATIS PRO seruis, Cap. LIII.

DE DETRACTORIBUS, Cap. LIIII.

1 *Linea vitæ ramusculosa versus rascettam, paupertatem denotat, habentes à proprijs seruis semper erunt decepti.*

1 *Linea vitæ sub se habens quandam paruam lineam arcualem, scindentem ipsam, & si respiciat brachium, atq; inferiorem partē manus, habens amissionem serui patietur, & vitam ideo perdere putabit.*

1 *Angulus summus cum quatuor lineis se intersecantibus, in medio vt crux vnica, arguit hominem discordem & valdè improbum, cuius verba & detractationes effundendi sanguinem causam præstabunt.*

DE PRAEDATORIBVS viarum, Cap. LV.

1 *Lineæ obscuræ in monte aut radice minimi, & circumcirca obscuræ, arguunt mendacium, habentes sunt dispoliatores, insidiatores, & ad omnia maleficia parati. Ego puto illos habere conuenientiam cum duobus infortunijs, scilicet Marte & Saturno: plures enim vidi habentes angulum supremū valde infimum, cum tuberculis infortunatis, aliquando tres lineas tantùm habere angulum etiam supremum, valde separatum cum lineis crassis non circumscriptis, id est, sine æquali colore.*

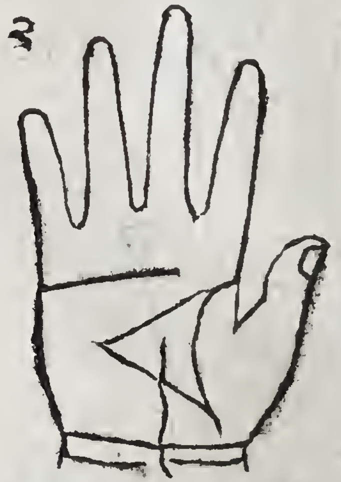
2 *Vitalis cum naturali coniuncta, & spatium sit callosum, aut durum, & siccum, obsessores & insidiatores viarum arguit.*

3 *Crassæ manus, digitique breues vltra modum, tergiuersatorem & furem denotant: vniuersaliter enim tales sunt adusti Melancholici: adustio enim iuditio & prudentiæ nocet, ideo tali malefica & nefaria actione vtuntur.*

DE

DE EXERCENTIBVS DAEMOniorum opera Caput LVI.

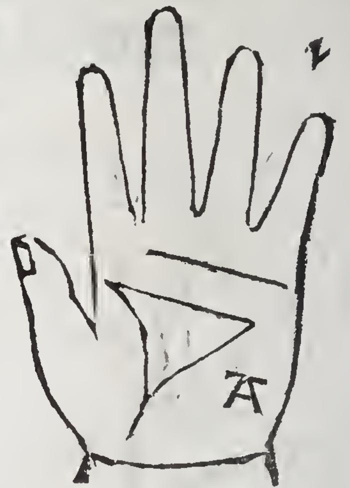
1 *Litera D in monte auriculari malè colorata, & non circumscripta, opera dæmoniorum indicat.*

2 *Linea hepatis & Saturnina cum naturali, in fine causantes triangulum, indicant dispositionem ad opera dæmoniorum exercenda, & Necromanticam facultatem.*

DE PVELLARVM Amatoribus, Cap. LVII.

DE PERDENTIBVS MAternā substantiā, Cap. LVIII.

1 *Litera D pulchra atque benè colorata in tuberculo minimi, inclinat homines ad amorem paruarum puellarum, aut ad pygmæas amandas.*

1 *Litera A in loco Lunæ, denotat eos vel eas, qui maternam substantiam consumunt.*

DE AMICIS RELIgiosorum, Cap. LIX.

DE INGRATIS ET asininis, Cap. LX.

DE HERNIOSIS, Cap. LXI.

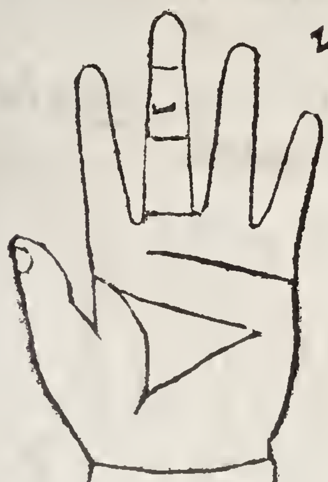

1 *Litera E benè dispoſita in minimo digito, hominem indicat, qui cum religioſis coniungitur, opera mulierum exercens, ædificia, picturas varias, & pecuniam diligens, & mulierum ornamenta.*

1 *Ingrati inter reliquos omnes euitandi ſunt, cùm ingratitudo vitium ſit maximum. Ingrati facilè noſcuntur in manibus: litera enim C in loco Solis, ingratam atque aſininam naturam hominis notat.*

1 *Roma, Venetiæ, Mediolanum, Florentia, Bononia à cœleſti influxu recipiunt quandam paſsionem, quæ vulgariter Chyla dicitur, vel Ramex, ſeu Crinia: habentem igitur circa naturalem literam C vel ſimilem, crepatum aut herniosum dicunt ſignificare hominem: lineæ, aut ea omnia ſigna, quæ poſita ſunt in capitulo de ægritudinibus virgæ, huic capitulo diſtinctiuè tantùm applicari poſſunt.*

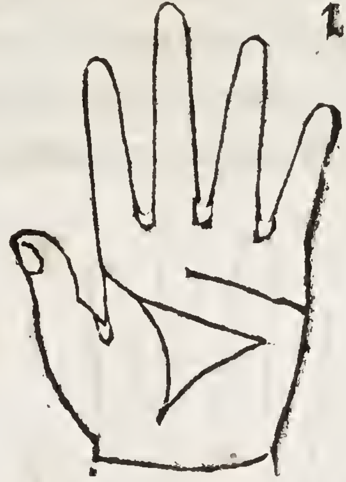
DE FASCINATIS, Caput LXII.

DE MORSV EQVORUM, Cap. LXIII.

DE SIGNO MAGNI iecoris, Cap. LXIIII.

1 *Signum I tranſuerſum in ſecunda iunctura medij, ſignificat faſcinatum, cui res venenoſa data eſt in cibo aut potu.*

1 *In ſecunda iunctura medici binæ lineæ tortuoſæ, ſignificant morſum ſiue vulnus ab equo inflictum.*

1 *Digiti longi, longitudinem articulorum hepatis ſignificãt, magnitudo eorum eiuſdem declarant magnitudinem, paruitas verò, paruitatem, cui hepar correſpondet.*

DE FIDELITATE, CAP. LXV.

1 *Sphærica forma perfecta, vel triangulus in loco Iouis, ſapientiam & fidelitatem notat.*

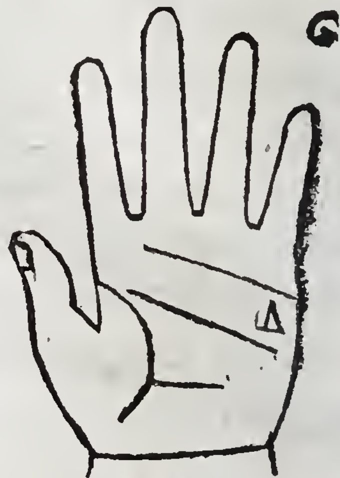
Fidelitas.

2 *Litera ɔ in loco Veneris, veridicum atque fidelem denunciat hominem.*

3 *Vitalis stricta, & subtilis, benè colorata, præsertim versus naturalem, hominem sani consilij atque subtilitatem intellectus, & fidelitatem largitur.*

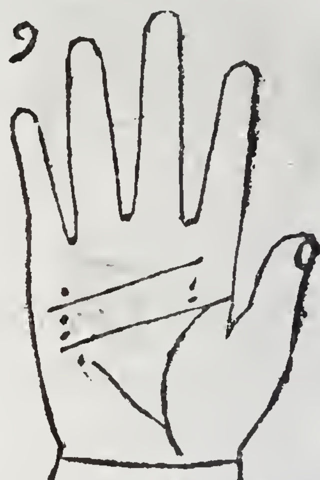

4 *Vitalis recta, acuta, & coniuncta, hominem subtilis ingenij, & imaginationis, & boni consilij, & fidelem notat.* 5 *Linea naturalis recta sine curuitate, hominem veracem atque fidelem significat.*

6 *Angulus dexter rectus, vel quasi apparens, & benè coloratus, arguit bonam complexionem, bonos mores, & ex consequenti, fidelitatem.*

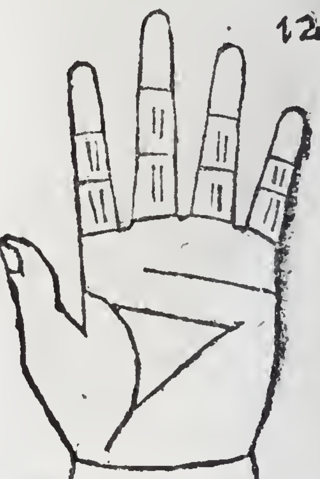

7 *Lineæ vel rami in principio naturalis recti, similes arbori palmæ, sursum aspicientes, fidelitatem indicant.*

8 *Mensalis continua, satis longa, profunda, lata, & recta, bonam denotat complexionem membrorum radicalium, bonos mores, & per consequens, fidelitatem.* 9 *Quadrangulus rectus, benè coloratus, rectitudinem & fidelitatem promittit.*

10 *Pili in debita quantitate super dorsum manus, circa partem inferiorem, & circa*

Fidelitas.

& circa pollicem, & super digitos, bonam indicant complexionem, naturam, & per consequens, rectitudinem et fidelitatem. 11 *Binæ paruæ lineæ sub vngue pollicis æquè distantes & connexæ, fidelitatem promittunt.* 12 *Duæ lineæ æquè distantes in qualibet iunctura, excepta iunctura pollicis, significant bonum hominem, veridicum & fidelem.*

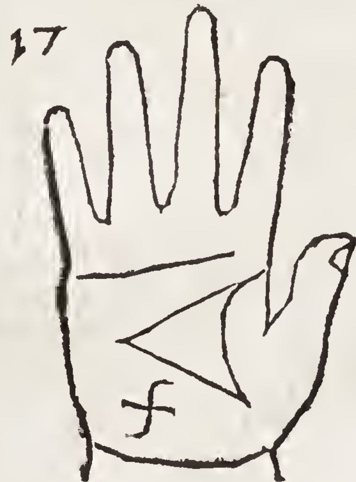

13 *Digiti lati in extremitate, fidelitatem & bonam societatem insinuant.*
14 *Binæ lineæ se mutuo intersecantes vt crux in quadrangulo, & benè dispositæ, fidelitatem declarant.* 15 *Litera D in monte indicis, fidelitatem ostendit, excepto, quòd luxuriæ causa talis omnes decipit.*

16 *Lineæ subtiles in radice Solis plus, quàm alibi, fidelitatem, amicum curialem, sapientem, benignum & largum proferunt.*
17 *Litera F in loco Lunæ, fidelitatem atq; bonam voluntatem promittit.*

DE INFIDELITATE, CAP. LXVI.

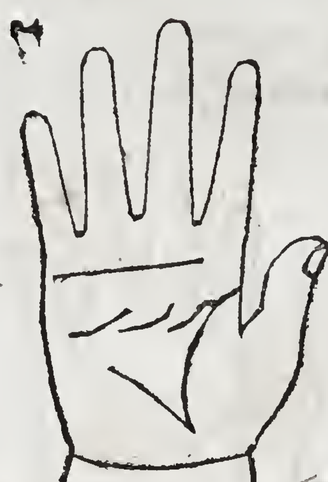

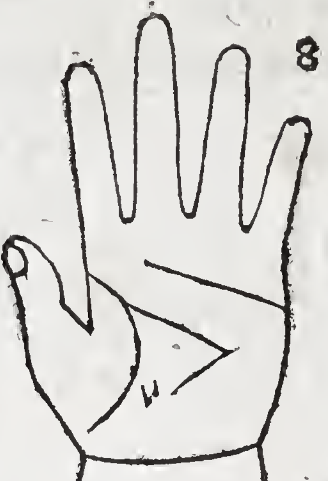
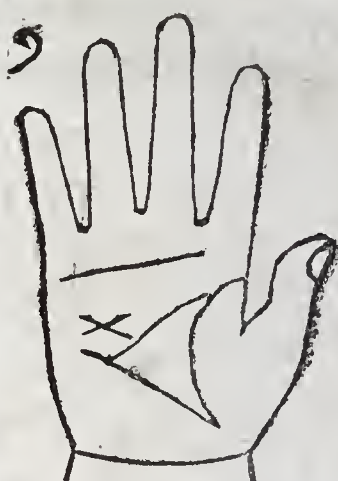

1 *Litera D in monte indicis, infidelitatem maximam denotat.* 2 *Litera F in triangulo, virum falsum, callidum, mendacem, proditorem, & ideo malè habiturum notat.* 3 *Vitalis lata, malè colorata, & pallida, infidelitatem certificat.*

Infidelitas.

4 *Vitalis valdè rubra, vel liuida, & tortuosa versus naturalem, deceptorem, luxuriosum, atq; animo peruersum hominem notat.* 5 *Naturalis interrupta, falsitatem & infidelitatem arguit.* 6 *Hepatis linea in superiori loco faciens angulum acutum, deceptorem notat, & fraudulentum, & maximè callidum.*

7 *Naturalis cum vitali non coniuncta, sed notabiliter distans, purum spatium inter eas relinquat, indicat impurũ virum, detrectatorem, mẽdacem, cui non est fidendum, imò ab alijs est separatus: similiter quando istud spatium sit callosum, durum, siccum, atq; coloratum.* 8 *Angulus dexter non coniunctus prædictæ lineæ, & non repertus, arguit instabilitatem maximam, hominemque, cui nulla est fides, neque conscientia, neminem curans, nisi vt adimpleat animi sui desiderium.* 9 *Angulus sinister acutus, astutum & callidum denotat, instabilem & cauillosum virum.*

Infideles.

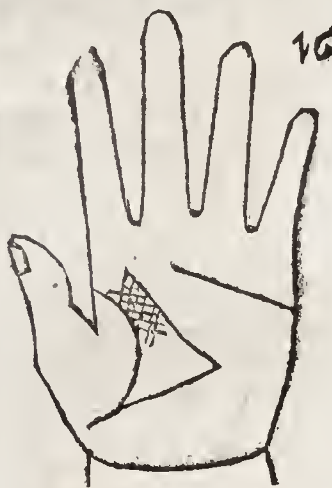
10 *Menſalis fracta, ſeu pallida, diſcontinua, et malè diſpoſita, infidelitatē arguit, & ſimiliter quando cū rubedine extendatur ad montē indicis.* 11 *Menſalis bifurcata in ſuperiori parte, infidelitatem proclamat.* 12 *Naturalis bifurcata in parte inferiori, non ſolùm infidelitatem, ſed & hypocriſim notat.*

13 *Multæ lineæ ſubtiles, interciſæ, ſeu conglomeratæ in monte pollicis, infidelitatem oſtendunt.* 14 *Duæ lineæ cingentes vltimam iuncturam pollicis, ſine inciſione aliqua, infidum arguunt, hoc idem ſignificāt, ſi ſe mutuò interſecant.* 15 *Menſalis à naturali, inæquali ſpatio diſtans, malam hominis complexionem oſtendit, & per conſequens infidelitatem notat.*

16 *Angulus ſupremus reticulatus, acutus, ſeu ſeparatus, infidelitatem prænuntiat.* 17 *Baſis trianguli finiens in concauo, et nō adhærens vitali, infidelitatem innuit.* 18 *Grana ſeu puncta rubra in vitali, hominem ſuorum ſociorum proditorem, & propter immoderatam luxuriam vitam præoccupaturum, & ante tempus moriturum eſſe indicat.*

Infideles

19 *Naturalis valdè curta, concauum manus non exiens, hominem modicæ fidei notat.* 20 *Litera F in loco* Martis, *infidelitatem notat.* 21 *Naturalis tortuosa & discontinua, astutum ac detrectatorem pronuntiat, attamen consilio præualentem.*

22 *Coniunctio vitalis cum naturali in opposito medij, miseriã animi, prauitatem & ingenij subtilitatem, & in acquirenda pecunia, hominem sollicitum facit, & nemini fidum.* 23 *Angulus dexter non coniunctus, sed spatiosus, animi notat malignitatem absq; fidei firmitate & conscientia.* 24 *Angulus supremus disiunctus, & paruæ lineæ in eo si sint, hominem deceptorem & detrectatorem, omnibus vitijs repletum notat, ingenio tamen acutum cum omnibus verborum blanditijs.*

25 *Color liuidus, flauus aut glaucus, sublimem malignitatem atq; infidelitatem arguit.* 26 *Parum barbatus, debitæ ætatis, paucorum pilorum, fœmininam & infidam naturam ostendit.* 27 *Oculi in profundo situati, malitiosum hominem atq; omninò infidelem demonstrant.*

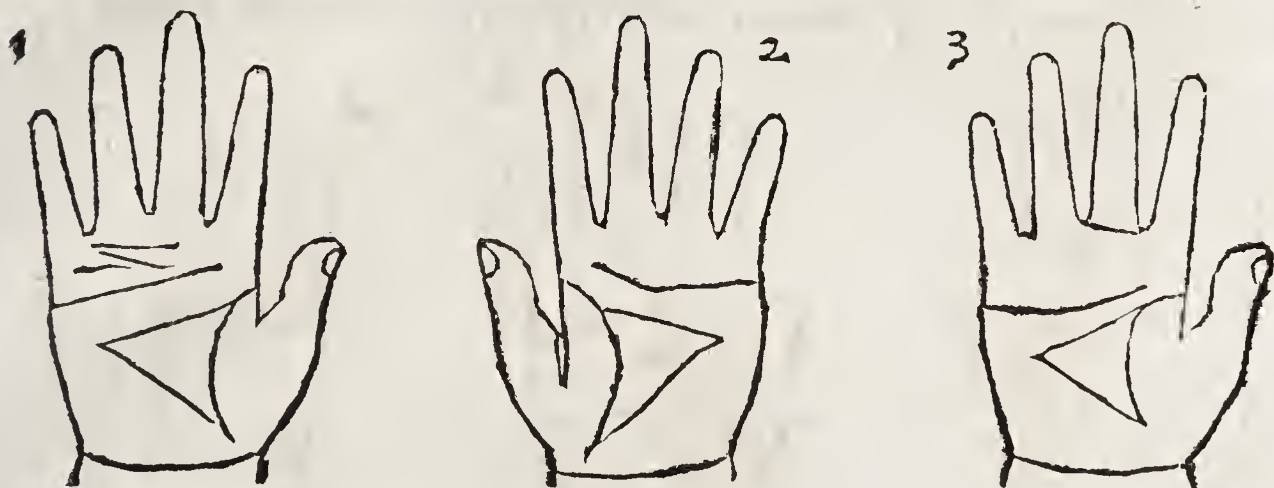

Litera

28 Litera *A* in loco Veneris, *naturalem inducit inclinationem ad res Vene reas & infidelitatem.* 29 *Plures lineæ transuersales non æquè distantes, & non benè apparentes in principio naturalis versus indicem, quasi ab extrà & ab alijs in longum positis intersecatæ, lubricitatem notant, res promißas retinere & ex eis infideliter agere.*

DE LARGITATE, CAP. LXVII.

1 *Quadrangulus latus & excelsus, largum hominem exceßiuè significat.*
2 *Quadrangulus latus, in principio percußionis, in 1ª. ætate liberalitatem notat, in vltima parcimonium, & de rebus datis pœnitere: si sit æqualis, æqualiter dißipabit.*
3 *Finis quadranguli angustus, auaritiam notat in senectute, si in medio, in media ætate. Si digiti sint benè coniuncti, parcitatem aliqui significare dicunt.*

4 *Quædam linea naturaliter benè disposita, grossa & colorata inter* Medicum & *auricularem, quasi à radicibus prædictorum digitorum, & si tendat versus mensalem, largitatem dicunt ostendere.*
5 Linea *orta à mensali, pergens ad radicem auricularis, obliqua & grossa, largitatem famosam dicit.*
6 Naturalis *non coniuncta vitali, largitatem cum vana gloria demonstrat.*

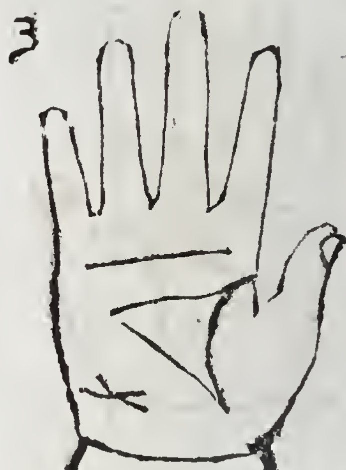
DE

DE INSTABILITATE, CAP. LXVIII.

MAXIMA inſtabilitas deteſtanda eſt: quia multi multa cepta, imperfecta linquunt, celeritatem in ſuo diſcurſu habẽtes imperfectam aut obliquam: mediocris inſtabilitas laudanda eſt, nõ carens diſcurſu, ſæpiùs in melius mutato (prout ſapientes dicunt) quia inſtanti boni conceptus non perficiuntur, ſed in tempore. Vulgus inſipiens ſtultos vocat & inſtabiles, ignorans, quòd ſapientis eſt mutare propoſitum tempore & loco.

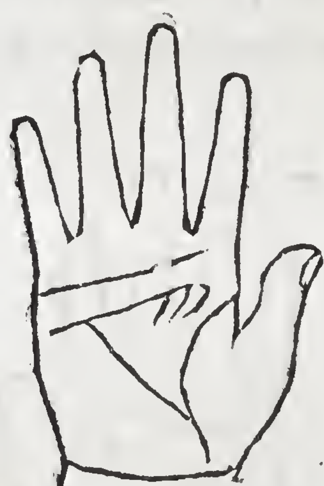

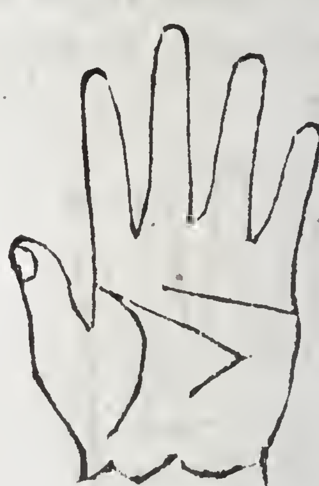

1 Vitalis diſcontinua, vel nimis breuis, hominem cogit raró aut nunquam quid ad optatum finem producere. 2 Vitalis bifurcata, vagabundum hominem & conſilij mutabilis innuit. 3 Vitalis groſsior verſus naturalem, quàm raſcettam, vagabundi & mutabilis conſilij ſignum eſt.

4 Naturalis breuis & diſcontinua, mutabilitatẽ & leuitatem animi cũ verborum inconſtantia ſignificat. 5 Rami à principio naturalis magni et curui, inferius reſpicientes montem manus, Lunaticum hominem dicunt. 6 Linea hepatis cum vitali non coniuncta, nec faciens angulum, vanitatem atque inſtabilitatem oſtendere videtur talis poſitura.

Multæ

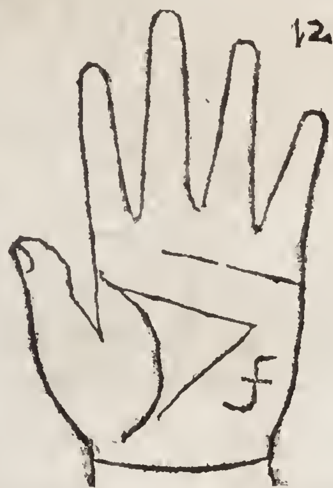
7 *Multæ lineæ subtiles & intercisæ, vel conglomeratæ in monte pollicis, instabilitatem maximam notant.* 8 *Si angulus dexter deficiat, nec aliæ lineæ eundem angulum claudant, vel ibidem coniungantur, varietatem animi sine stabilitate notant.*

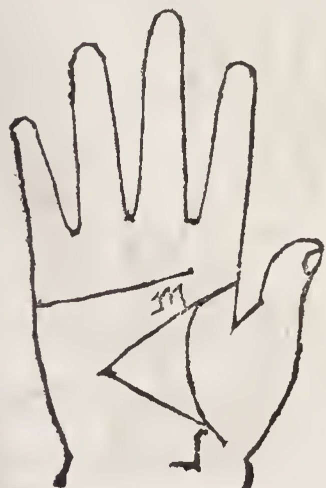
9 Mensa manus inæqualis, & malè conditionata, maximam lubricitatem noatat. 10 *Linea quædam à rascetta seu vitali extensa per concauum vsq; ad tuberculum Mercurij, malè conditionata, præsertim si à pluribus lineis secatur, vel ab vnica tantùm, & causetur crux in via lactea, vanitatem cum maxima instabilitate notat.* 11 *Vitalis superius multum plicata, hominem mutabilis consilij & propositi facit.*

12 *Litera F in loco Lunæ, paruã stabilitatẽ notat.* 13 *Martiales aliqui reperiuntur habere vitalem cum naturali intenso colore coniunctam, & sunt malitiosi in extremo gradu, insociabiles, nullarum rerum indigentes, quousq; sibi prodesse possunt, per fas nefasq; viuentes.*

DE BONA DIGESTIONE, CAP. LXIX.

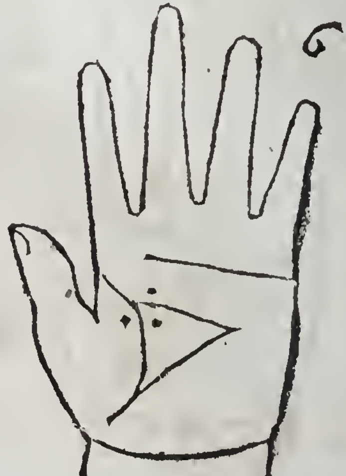

1 *Manus solida, cum palma boni tactus, sanguineum hominem significat, & bonam in eo digestionem.* 2 *Mensalis cum trina sui & laudabili proportione benè colorata, bonam arguit digestionem.* 3 *Vitalis cum trina sui proportione benè colorata, bonam digestionem notat.*

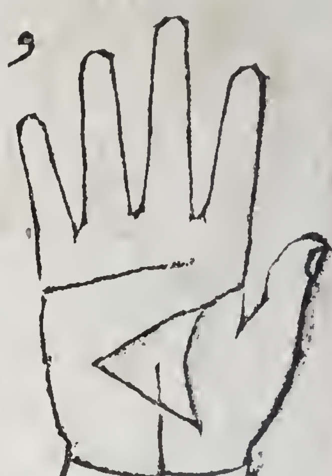

4 *Naturalis cum trina sui proportione, & dimensione benè colorata, digestionem laudabilem denotat.*

5 *Triangulus æquilaterus, summam optimamque & laudabilem digestionem admittit.* 6 *Angulus supremus eminens atq; acutus, digestionem bonam quoque promittit.*

7 *Angulus supremus valdè separatus, digestionem bonam affirmat, quando sunt lineæ crassæ & rubræ.*

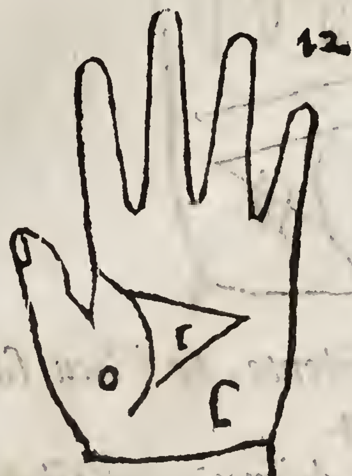
8 *Linea hepatis cum trina sui proportione, cum naturali connexa, benè colorata, digestionem quoque bonam promittit.*

9 *Saturnina in concauo manus, cum trina sui proportione benè colorata, digestionem bonam declarat.*

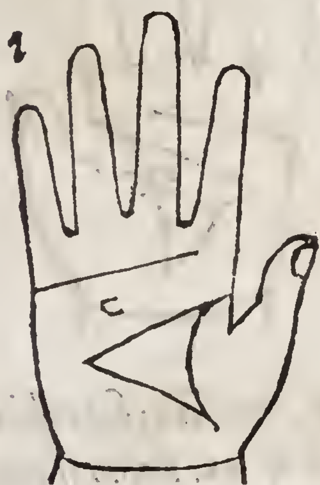
10 *Soror vitalis in monte pollicis cum trina dimensione benè colorata, digestionem bonam arguit.* 11 *Manus benè tuberculatæ cum tuberculorum eminentia, & concauo benè foueato cũ bona soliditate, digestionẽ bonam notant.*

12 *Color manus ex albo & rubro mixtus, & perspicuus, brunus, clarus atq; castaneæ similis, bonam digestionem indicat.* 13 *Soror mẽsalis in manu, potentiam innati coloris arguit, & per censequẽs bonam digestionem: expertum est.*

DE INDIGESTIONE, SIVE MALA digestione, Caput LXX.

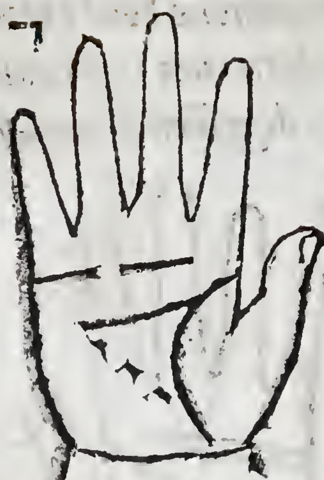
1 *Cutis tenuis & debilis, phlegmaticam naturam dicit, exinde malam digestionem.* 2 *Mensalis fracta & capillaris, malam digestionem attestatur.* 3 *Triangulus in aliqua sui parte deficiens, lineæq; si sint tenues & capillares, malam digestionem notat.*

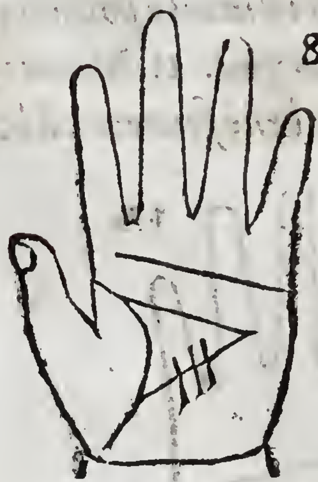

4 *Vitalis capillaris & discontinua, mali coloris, imperfectam digestionem connotat.* 5 *Naturalis capillaris & malè colorata, digestionẽ malam ostendit.* 6 *Angulus supremus separatus valdè cũ discontinuis & capillaribus lineis, malam digestionem notat.*

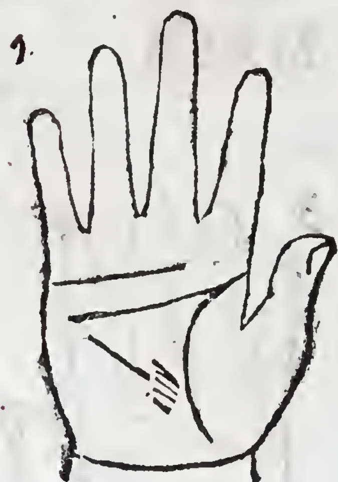

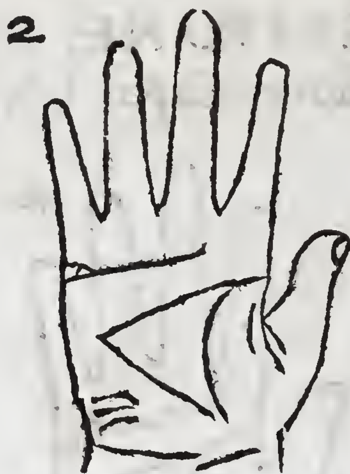

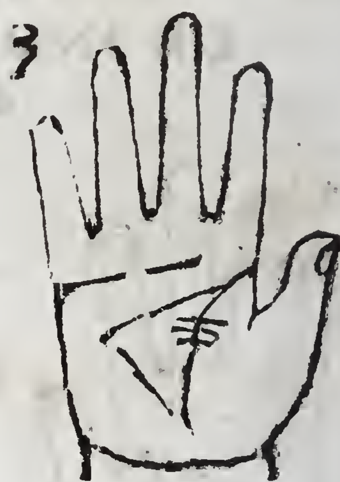
7 *Linea hepatis tempore iuuentutis non existente, & si locus sit pallidus, & depressus, non laudabilem digestionem notat.*

8 *Basis trianguli intercepta à lineis pallidis, dolores varios ostenddit ratione malæ digestionis.*

DE ITINERIBVS, CAP. LXXI.

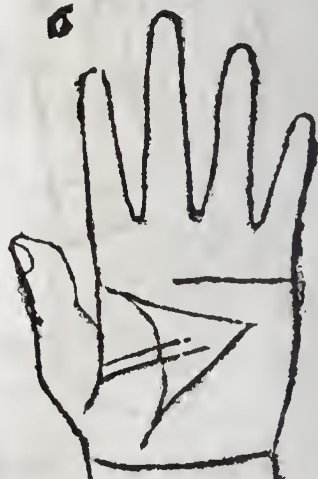
1 *Linea vt crux rubra in angulo dextro fortitudinem, cordisq; superbiam generat, regiones multas inuisere cogit, & si talis fuerit miles, in suo statu erit felix.*

2 *Exiguæ lineæ versus restrictam & dorsum manus quotquot fuerint, totidem itinera breuia sine lucro notant.*

3 *Multæ rimulæ in linea vitæ superius apparentes, peregrinationes elapsas, si inferius appareant, futuras notant.*

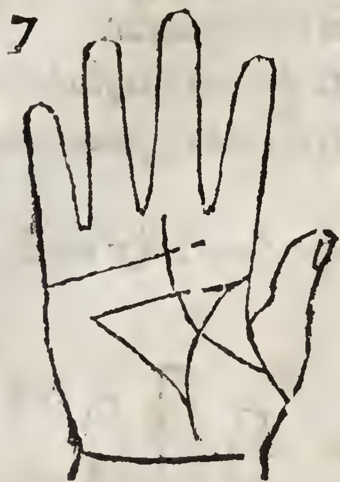

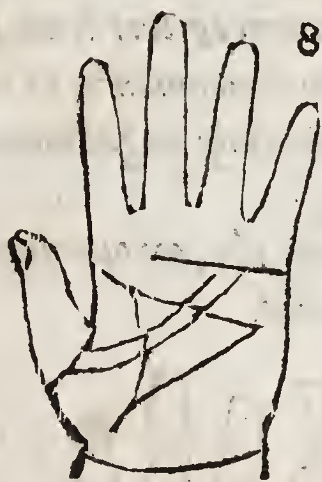

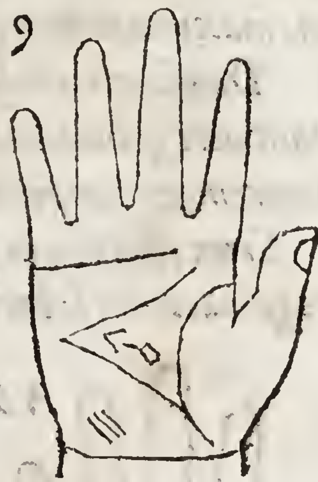
4 *Extremitas vitalis bifurcata, aut trifurcata, totidem itinera notat.*

5 *Crux in mensa in opposito medij, peregrinationes & labores denotat, cau*

ſa honoris, amoris, deuotionis & vtilitatis ipſius aut alterius. 6 *Quædam rectæ lineæ, benè coloratæ, venientes quaſi à radice pollicis, ſcindentes vitalem, longas peregrinationes in remotis & diuerſis regionibus manifeſtant.*

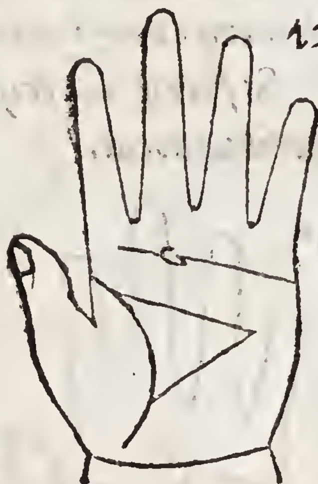

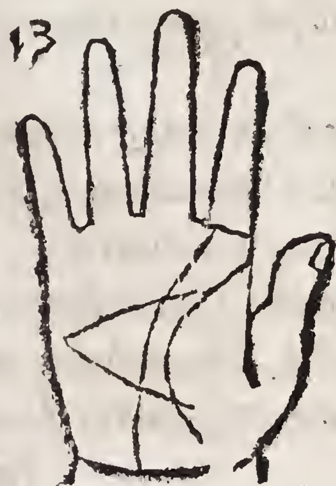
7 *Linea à pollice ſcindens vitalem & naturalem, verſus medium porrecta, longas peregrinationes & mutationes notat.* 8 *Prædictæ lineæ ſi in menſa remaneant, & in fine ſint vt crux, peregrinationes honoris aut deuotionis cauſa notant. Et ne mirum, ſi poſt talem peregrinationem tales lineæ deleantur, mutentur, aut alium colorem aſſumant, ſed ſi adhuc futuræ ſunt, rubent, & ſunt coloratæ, ſed ſi propinquus ſit effectus, perueniunt ad intenſum calorem, vt in infinitis notatum eſt.* 9 *Locus* Martis *diſpoſitus cum angulo ſupremo ſeparato, multas peregrinationes notat.*

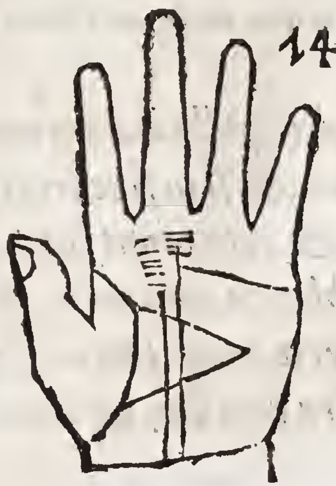

10 *Multæ lineæ in loco* Lunæ, *ex quacunque forma, itinera aquatica declarant.* 11 *Figura vt crux conglomerata in quadrangulo, itinera multa notat, cum paupertate & infortunio.* 12 *Menſalis ſub medio digito formam habens, cum aliquibus ramulis diſtincta, multas regiones peragrare ac remotas, citra tamen vtilitatem, apertè ſignificat.*

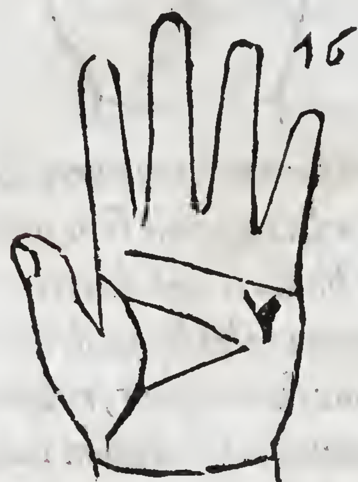

Itinera & peregrinationes.

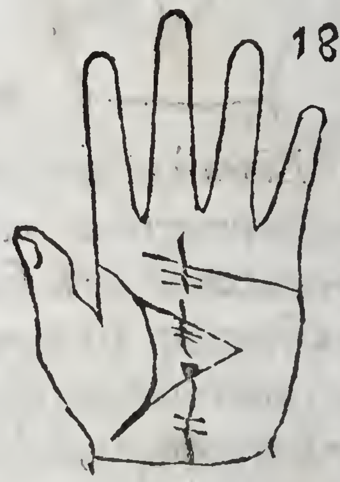
13 *Linea quædam à rascetta per locum Lunæ & concauum extensa vsque ad montẽ indicis, aut si à radice indicis oriatur, & extendatur vsq; ad rascettam, maximam peregrinationem & terrarum peragrationem notat.*

14 *Duæ lineæ à rascetta per concauum in extremitate dispersæ, instabilem notant peregrinationem, hominemq; vagabundum, diuersarum regionum habitatorem, & pauperem.*

15 *Crux pulchra in quadrangulo, ex opposito spatij auricularis & medici, peregrinationes laboriosas notat.*

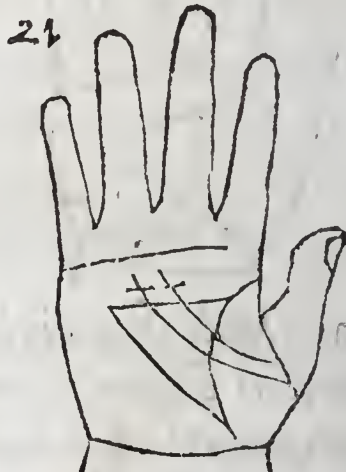
16 *Talis r figura in inferiori parte mensalis, mortem in itinere designat.*

17 *Saturnina à rascetta per concauum ad radicem medij perueniens, longa itinera cum grauibus iacturis notat, ni obstet radix genituræ.*

18 *Si fuerit intercisa, aut discontinua, impedimentum aut infortunium in itineribus notat.*

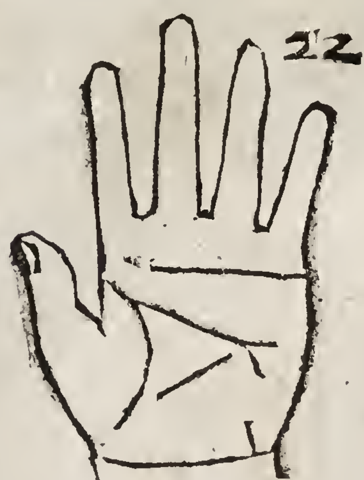
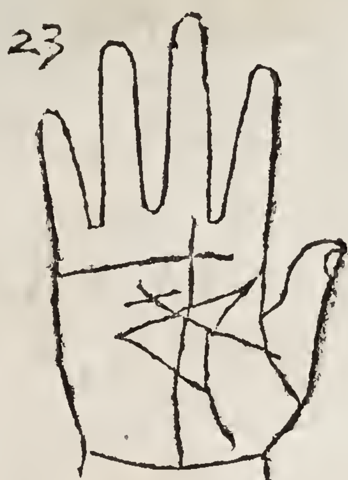

19 *Linea parua à naturali tendens ad quadrangulum, & si intersecetur ab altera linea in formam crucis, votum significat, & quotquot erunt, tot & vota, cum qua si fuerit aliqua linea indicans itinera, voto per peregrinationem satisfaciet.*

20 *Linea emergens à radice pollicis, continua, à vitali secata & naturali, perueniens ad quadrangulum, & si in fine secetur à quadã parua linea, in formam crucis, itinera arguit, & quot erunt lineæ, totidem erunt itinera.*

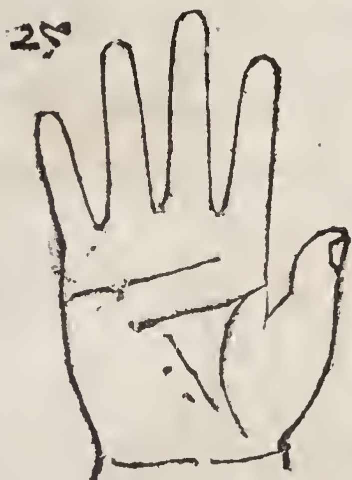
21 *Si prædicta linea sit oblonga, continua, & rubicunda, itinera longa indicat. Si in manu dextra fuerit, tantò fortius significabit, si in ambabus manibus, fortißimè, si in sinistra tantùm, & non in dextra, exiguum erit inditium*

cium. Et hoc generale documentum in omnibus indicijs, licet in fœmina plus efficiat sinistra, quàm dextra.

Itinera & peregrinationes.

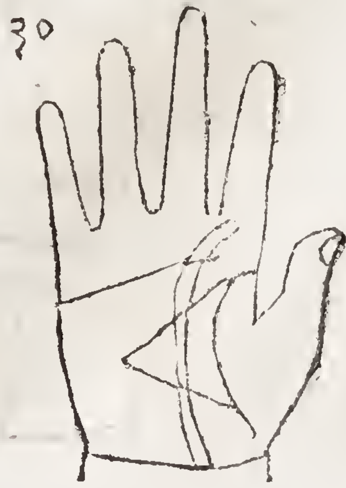
22 *Naturalis in fine bifurcata, deuotionem significat, si cum ipsa coniungantur itinerum signa, plerumque habentes talem posituram, peregrinantur votorum gratia, aut deuotionis.* 23 *Saturnina comitata vna aut pluribus lineis itineralibus, peregrinationem offert plerunq; mendicando, & non sine* Melancholia, *et si perueniat ad medium digitum.* 24 *Lineæ quædam à brachio per rascettam ad montem manus,* Maris *itinera notant.*

25 *Basis trianguli finiens in cauea manus, non adhærens vitali, hominem maris tempestatibus & procellis infestari dicit.* 26 *Qui habet à radice suæ geniture, indigentiam & paupertatis morbum, & habeat plures lineas sub medio digito quàm alibi, præsertim si Saturnina extendatur à rascetta ad radicem medij, peregrinationes per multas terras & regiones, cum anxietate, loboribus, & multis indigentijs, et ideo, quia Saturnus est dominus genituræ.* 27 *Qui habent prædictas lineas sic dispositas, & ex prosapia sunt dites, per multas regiones peregrinabuntur in continuo exercitio mercium, & cum lucro & prosperitate negociabuntur.*

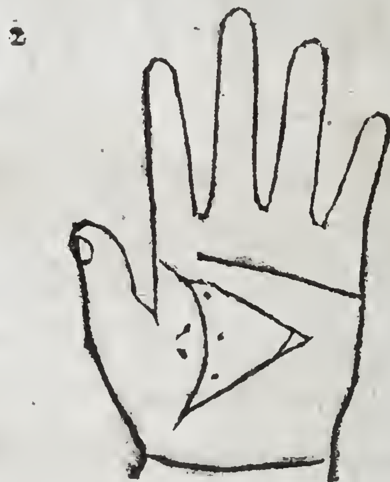

Crux

28 *Crux in monte Mercurij prope mensalem, legationes & officia honoris causa notat.* 29 *Stella in loco Mercurij benè conditionata, ad honorem & officium extra patriam promotum iri notat.* 30 Lineæ *obliquæ à rascetta versus montem Iouis, honorifica indicant itinera & peregrinationes hominem libenter subiturum, cui magistratus honorifici & lucrosi dabuntur, si in tali loco manere cupiat.*

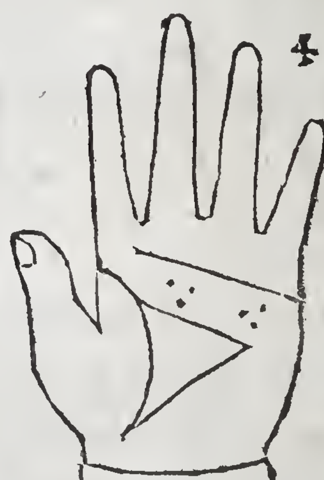
DE IVSTITIA, CAP. LXXII.

1 *Mensalis cum trina & optima dimensione, benè conditionata, & colorata, iustitiam notat.* 2 V*italis cum trina sui proportione, longa vsque ad rascettam, hominem iustum & veracem notat.*

3 *Stella in quadrangulo benè colorata, hominem iustum notat.*
4 *Quadrangulus eminens, & clarus, æqualis, non intersecatus, cum debita distantia, hominem iustum & liberalem significat.*

DE TEMPERANTIA, CAP. LXXIII.

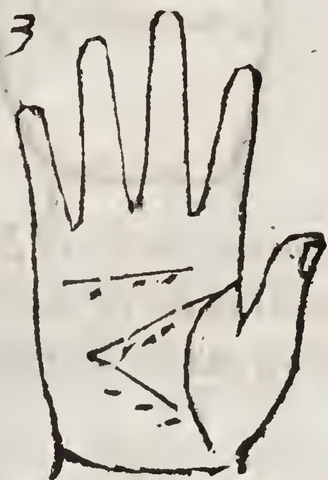

Vita

Temperantia.

1 *Vitalis in extremitate diuisa versus rascettam, vna, aut pluribus lineis intersecata vt crux, significat temperantiam.*

2 *Vitalis æqualis, continua, & profunda, vniformis, non diuisa, longa, benè colorata, nec pallida, nec rubra, temperantiam significat.*

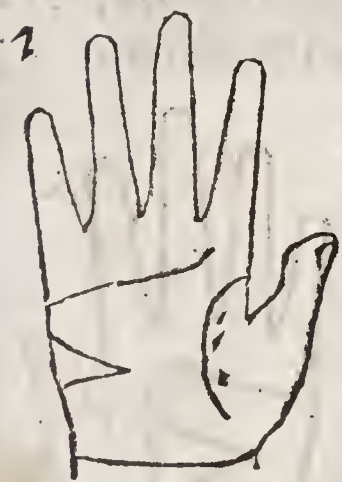

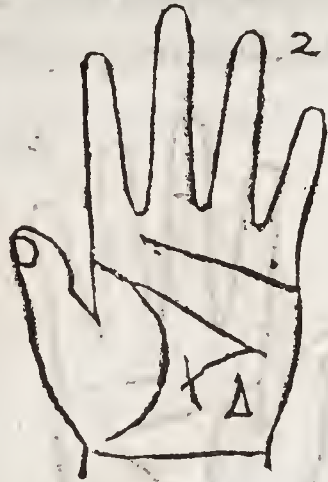

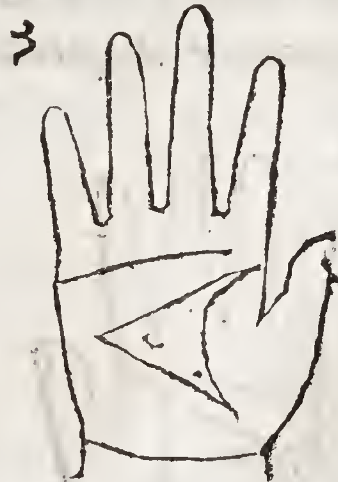
3 *Lineæ principales, si cum vitali in bona sint proportione, colore, & dispositione, bonam naturam, naturalemq́ sanitatem, virtutem, & temperantiam, ex parte habentis significant, sed societatis causa potest esse incontinens.*

4 *Quædam linea secans vitalem in fine, in forma crucis, cum bono colore, temperantiam significat.*

DE CONSTANTIA ET PRObitate, Caput LXXIIII.

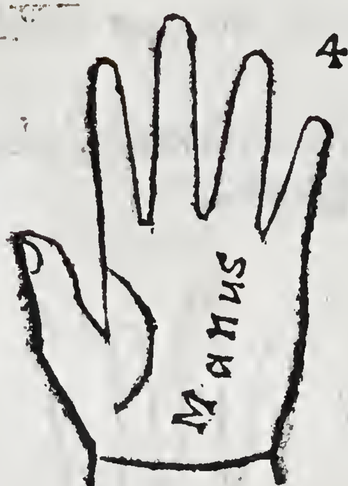

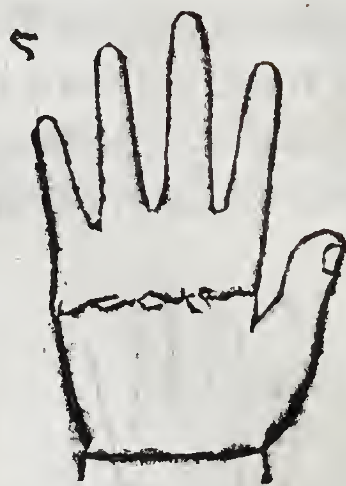
1 *Vitalis benè proportionata, colorata, & longa, constantiam significare videtur.*

2 *Mensalis habens trinariam proportionem, benè colorata, & satis longa, constantiam notat.*

3 *Triangulus æquilaterus, benè conditionatus, bonam constantiam notat, qui laudabiliter ab omnibus laudabitur.*

Conſtantia, & probitas.

4 *Manus oblongæ, & digiti craſſunculi, hominem indicant lætum, tardum, pigrum, phlegmaticæ complexionis, probum tamen, & modeſtiſsimum.*

5 *Probitatis ſignum eſt, ſi quis pro conſuetudine manus ad zonam firmet, aut à tergo.*

DE STVLTITIA ET INSANIA, Caput LXXV.

INtermißis temporibus, nullus eſt adeò ſapiens, nec vitæ tantæ excellentiæ, qui quandoq; non ſit ſtultus in aliquo caſu, prout rectè dicitur: Semel inſaniuimus omnes, hos indoctum vulgus penitùs eſſe putat ſapientes, qui bonam habent exteriorem fortunam. Aliqui ſunt iracundi, qui à paßionibus vincuntur, nec iræ frenũ imponunt, hos vulgus fatuos appellat, ſunt tamẽ poſt iram rectiſsimi diſcurſus boni conſilij. Difficilè eſſet hoc loco omnes ſtultorum ſpecies diffinire: ſtultorum enim infinitus eſt numerus. Fatui hoc loco vocantur, qui quando quieti ſunt, carent recto diſcurſu, ac ratiocinatione. Aliqui etiam fatui dicuntur, qui ſunt nimiæ inſtabilitatis.

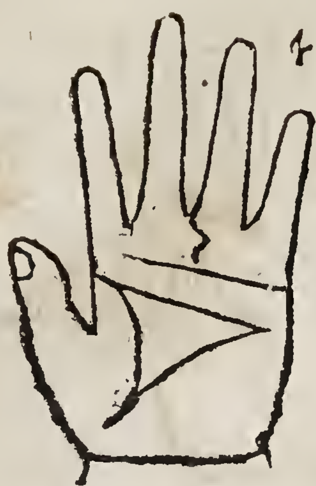
1 *Lineæ obſcuræ in auriculari, malum intellectum denotant ſine ſtabilitate, nec in ſuis rebus fundantur ratione: ſunt ergo audaces & ſtulti.*

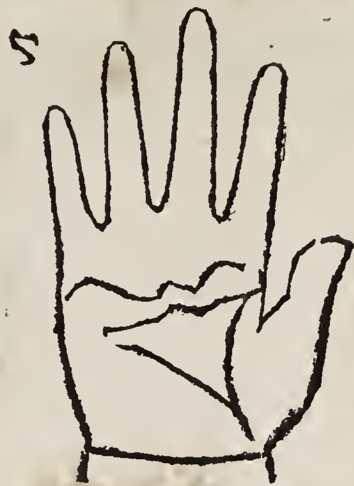
2 *Si lineæ triangulum conſtituentes, nuſquam vniantur in aliqua parte, ſtultitiam denotant.*

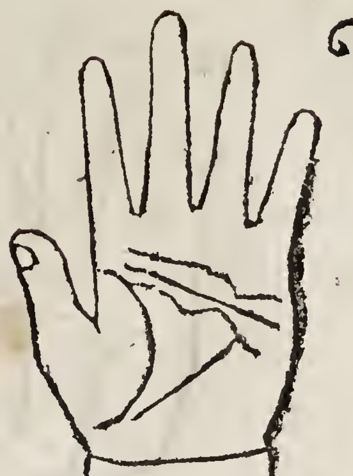
3 *Vitalis cum naturali non coniuncta, ſed notanter diſtincta, purum & nudum ſpatium linquens, varios ac inutiles ſermones hominem proferentem notat.*

Quædam

Stultitia & insania.

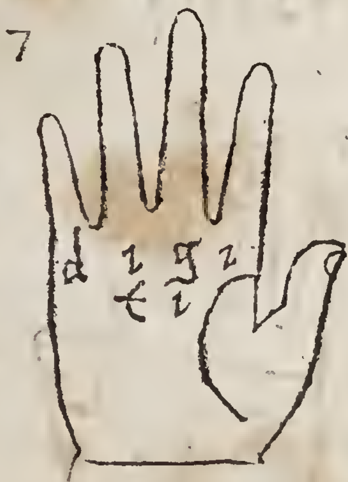

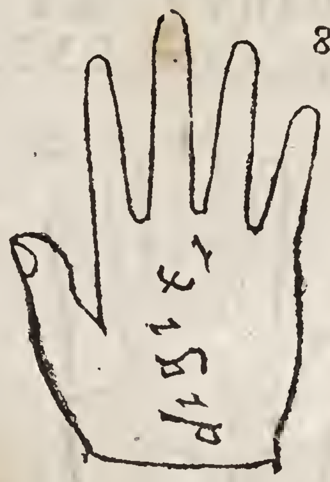

4 *Quædam linea aspera, & tortuosa, descendens inter medium & annularem, aut ab eorum radicibus, stultitiam & temeritatem ostendit, vt antiqui, etiam* Moderni *volunt.*

5 *Mensa manus inæquali spatio constans, complexionem malam minatur, & negotia fatuitate mixta hominem exercentem.*

6 *Linea diuidens dictam mensam, infamiam & insaniam notat.*

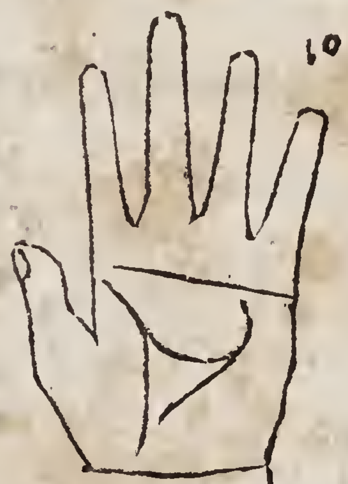

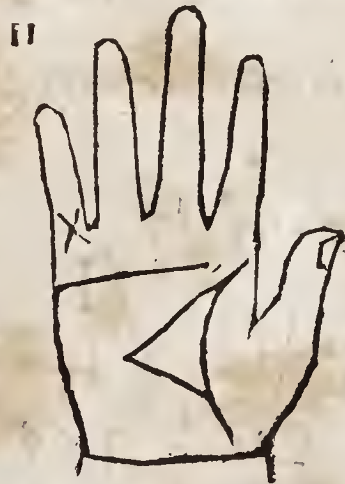

7 *Digiti grossi, & breues, & palma curta, stultitiam notant.*

8 *Digiti subtiles plus quàm deceat, stultitiam penitùs significant.*

9 *Litera G in triangulo, dementiam siue insaniam arguit.*

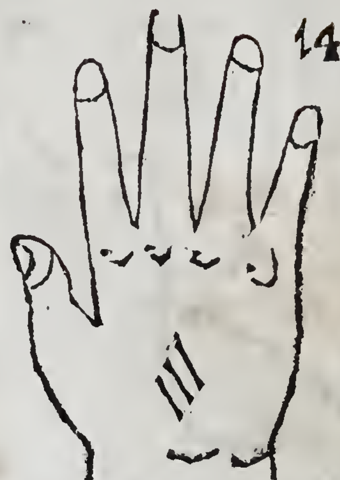
10 *Naturalis in fine sui ad digitos multum inclinata, maximam arguit stultitiam.*

11 *Crux in auriculari, fatuitatem indicare solet.*

12 *E in triangulo, virorum dementiam & stultitiam significat.*

Stultitia & insania.

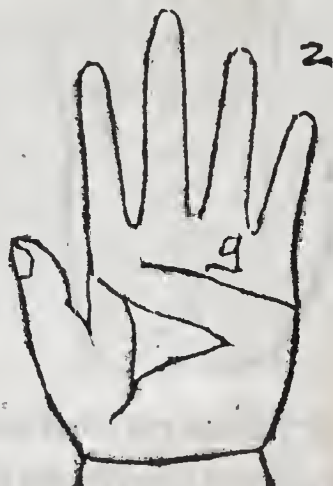

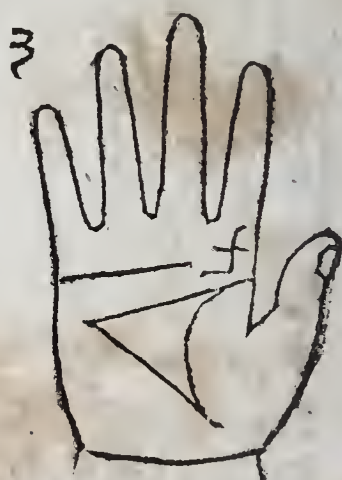

13 *Duæ lineæ à restricta ad foueam manus versus montem, & in medio mutilatæ, siue disiunctæ, & posteà vnitæ, ignarum & obtusum arguunt ingenium, mortem instar fatui in patria obiturum, carentem tamen sensu, vt multi asserunt.* 14 *Vngues oblongi & angusti, stoliditatem atque ferocitatem demonstrant.*

DE HONORIBVS ET DIVITIIS apud Reges, Caput LXXVI.

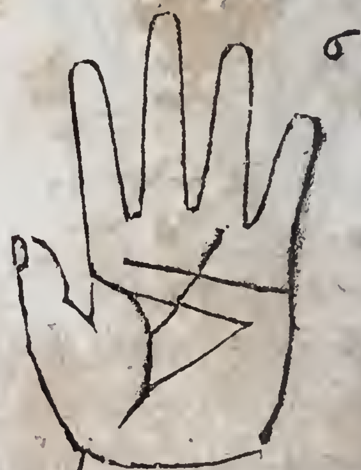

1 *Litera B in monte indicis, maximam fortunam apud Reges pollicetur.*
2 *Litera G in monte annularis, apud Reges fortunam & maximum fauorem promittit.*
3 *Litera F in monte indicis, etiam honores & fortunam apud Reges pollicetur.*

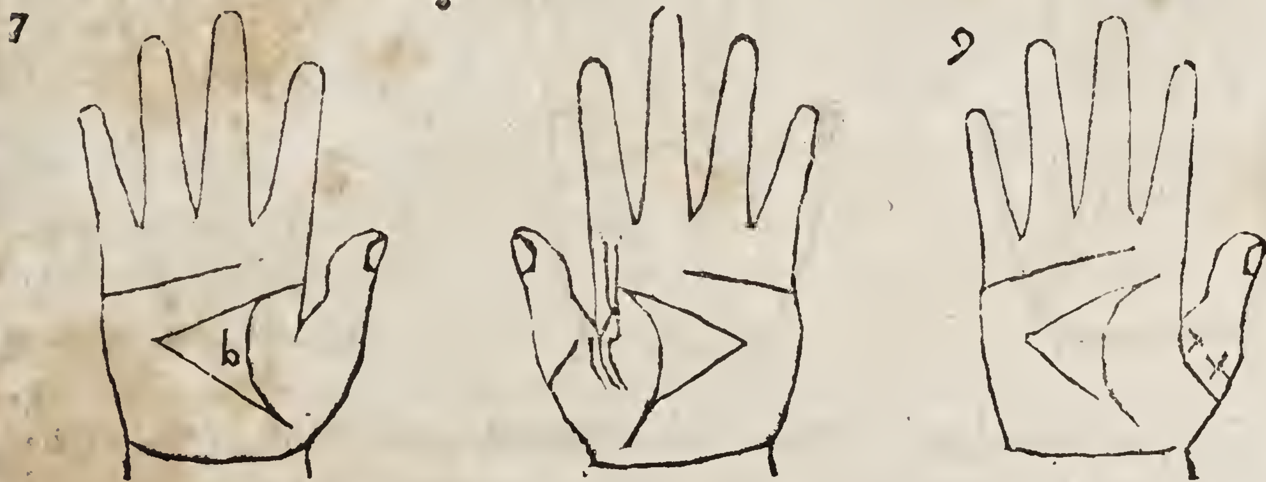
4 *Triangulus aut forma sphærica, benè conditionata in monte Iouis, itidem pollicetur.*

Lineæ

Honores. Regalis dignitas.

5 *Lineæ pulchræ, longæ in annulari aut indice, diuitias, honores & dignitates à Principibus denotant, præsertim si ab vno articulo ad alium transeant.*

6 *Linea à vitali æqualis latitudinis, per concauum ad radicem Solis ad modum sulculi, benè colorata, honores, exaltationes, famam atque dominium pollicetur & præstat.*

7 *B in triangulo, diuitias & familiaritatem cum Principibus promittit.*

8 *Lineas pulchras in principio vitalis extensas per tuberculū, diuitias cum honoribus exuberantibus apud Reges dicunt polliceri.*

9 *Cruces in primo articulo pollicis, diuitias & honores apud reges, maximè si sint graciles & subtiles, promittunt.*

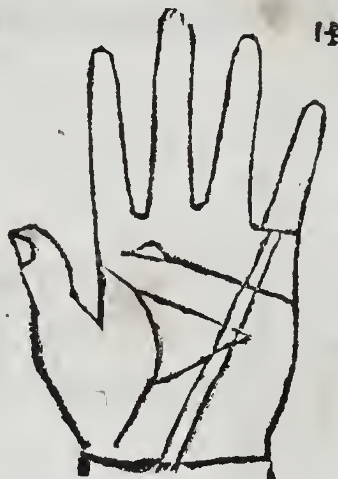

10 *Linea Solis à mensali per modum sulculi cum trina proportione ad radicem annularis procedens, diuitias, honores, dignitates & officia apud Principes pollicetur. Notanda tamen est tuberculorum & aliarum proportio circa diuitias, ætates & infortunia. Verbi gratia: Si mons Mercurij sit benè lineamentis conditionatus cum angulo supremo eminente, aut triangulo, ratione ingenij & literarum, ad honores erit exaltatio. Si mons Iouis esset excelsus, apud Reges, Religiosos, Cardinales, Papam & cæteros Ecclesiasticos erit acquirenda talis honoris & diuitiarum exaltatio, & fortè causa Principum secularium: quia locus Solis pro essentia cum lineis fortunatis habetur.*

11 *Mensalis cum ramis rectis superiùs tendentibus versus indicem, signat exaltationem, & denotat honores, officia & dignitates, & si talis fuerit pau-*

per, ad prædicta gradatim ascendet. 12 *Mensalis vt priùs figurata, sed tendens ad indicis radicẽ, & in fine eius firmetur, & ex altera parte ramus eius aspiciat radicem pollicis, exaltationes, honores, aut officia declarat, & talis erit dulcis animi & morigatus.*

13 *Quædam linea à radice pollicis, ad lineam vitæ postremam, versus angulum supremum, cupidum laudis, honoris hominem notat & inanis gloriæ. Si aliqua connexa habeat, honores & diuitias apud Principem aut Senatum demonstrat.*

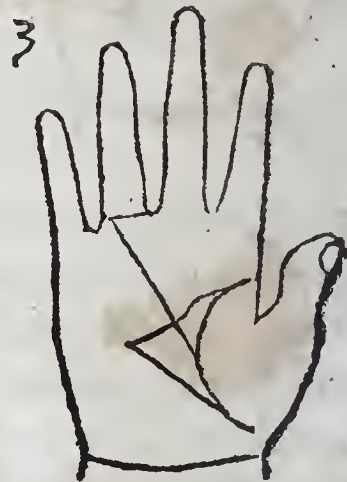
14 *Duæ lineæ continuæ, à rascetta ad radicem annularis, seruitutem Principum notant, & talem virum fore fortunatum, quem Principes amabunt, & muneribus dotabunt.*

15 *Lineæ subtiles in radice digiti Solis, plus quàm alibi, palàm negociari, quæ ab alijs occultè fiunt, & à Regibus ideo extolli, quandoque verò deprimi: sunt similiter fideles & magnanimi.*

DE REGALI DIGNITATE, Caput LXXVII.

1 *Stella in loco Iouis vel Solis, coronam vel regiam dignitatem promittit.*

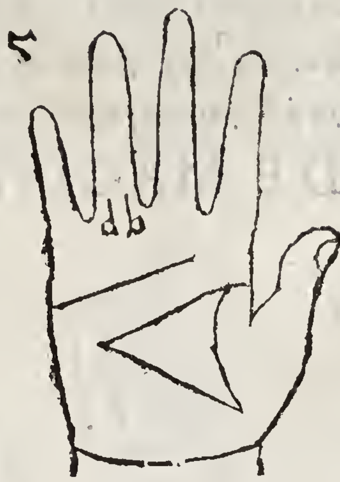
2 *Forma sphærica, vel circulus in loco Iouis, ad coronam vel regiam dignitatem præbet ascensum, vt putant antiqui Aegyptij, & nonnulli* Moderni.

3 *Lineam Saturninam à vitali rectam, vt sulcus ad montem Solis decurrẽtem regiam dignitatem cum summo honore dicunt significare.*

Vna,

Regalis dignitas.

4 *Vna, vel duæ lineæ cum earum trina proportione à linea mensali, nec in aliquo loco intersecatæ, ad locum Solis velut sulcus in duabus partibus prouenientes vsque ad radicem digiti, principatum vel regiam dignitatem promittunt, respondentibus ad hoc alijs lineis.*

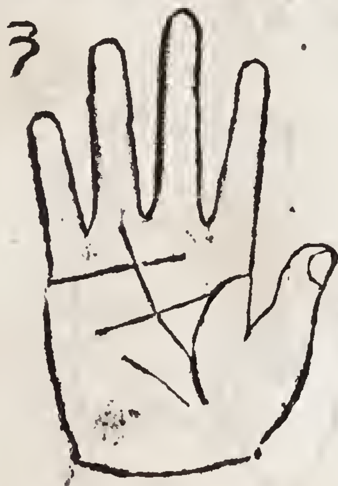
5 *Litera D, vel B in monte Solis, hominem ditem & fortem, & qui fortè ab alienis diuitias adipiscetur, & aliquando talis exaltabitur ad regias dignitates: si fuerit rusticus, aut conditione vilior habens talem posituram, augebitur eius status, et habebit imperium super gentes sui status & prosapiæ.*

DE MILITARI DIGNITATE, Caput LXXVIII.

1 *Litera C in monte Iouis, Regum amorem conciliat: habens erit Dux aut Rector exercitus.* 2 *Litera B in triangulo, ostendit quòd habens erit diues & familiaris Principibus, & Dux exercitus.*

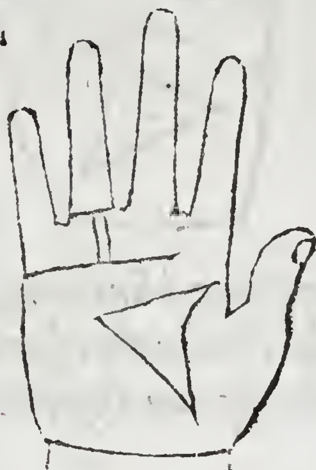

3 *Triangulus æquilaterus, non tenuis cum linea Solis, bonam fortunam dignitatis militaris dat: expertum est.*

Natu-

4 *Naturalis cum vitali coniuncta, lenis, & angulus supremus acutus cum Solari positura, fortunata atq; liberis monticulis & proportionibus, ad disciplinam militarem ascensurum hominem promittit, dummodò talis positura non sit admodum effœminata: non rarò expertum est.*

DE MAGISTERIO, CAP. LXXIX.

1 *Duæ lineæ in monte annularis æquè distantes, præsertim si ad radicem digiti proueniāt, dignitatem, famam, in inquirendis subtilia multarum artium demonstrant.* 2 *Linea à radice minimi ad secundam vel tertiam iuncturam extensa cum bona proportione, ingenium diuersis facultatibus accommodatum, præsertim quando mons est clarus, illustrat.*

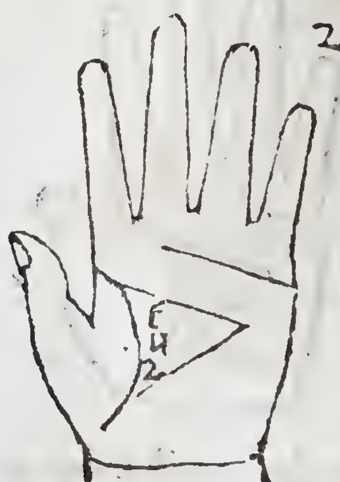

3 *Litera d in loco Lunæ, hominē ad diuersa magisteria promouet.* 4 *Multæ lineæ transuersales lineas naturales intersecantes, significant applicationem ad diuersa negocia, in multis magisterijs, præsertim quādo lineæ sunt graciles.*

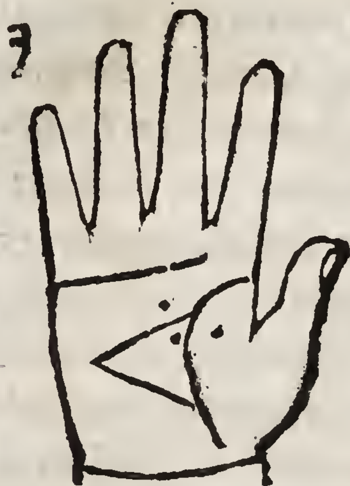
DE HONORIS PRIVATIONE, ET Carceris aduersitate, Cap. LXXX.

Semi-

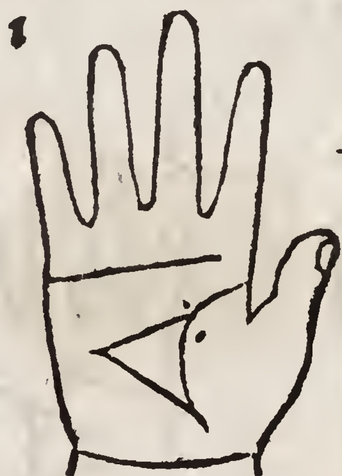
1 *Semicircularis linea siue cingulum Veneris inter medium & indicem orta, & inter minimum & annularem finiens, honoris lineam secans, honoris priuationem carcerisq; aduersitates notat.* 2 *Talia signa* T,V,Z, *iuxta lineam vitæ, dignitatem & diuitiarum amissionem cum timore notant.*

3 *Angulus supremus in infima parte constitutus, damnum dignitatis, & diuitiarum amissionem minatur.* 4 Linea Solis *infortunata, dignitatum & diuitiarum priuationem, calumniam & carceres ratione Principis ostendit.*

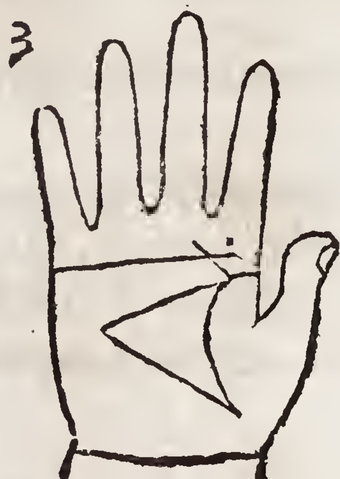
DE REGNI PERDITIONE, Caput LXXXI.

1 *Angulus supremus in infimo loco separatus & causatus, amissionem status minatur.*

2 *Saturnina non benè conditionata & valdè protensa cum vberrima copia linearum in medio tuberculo, amissionem dominij & regalis status notat.*

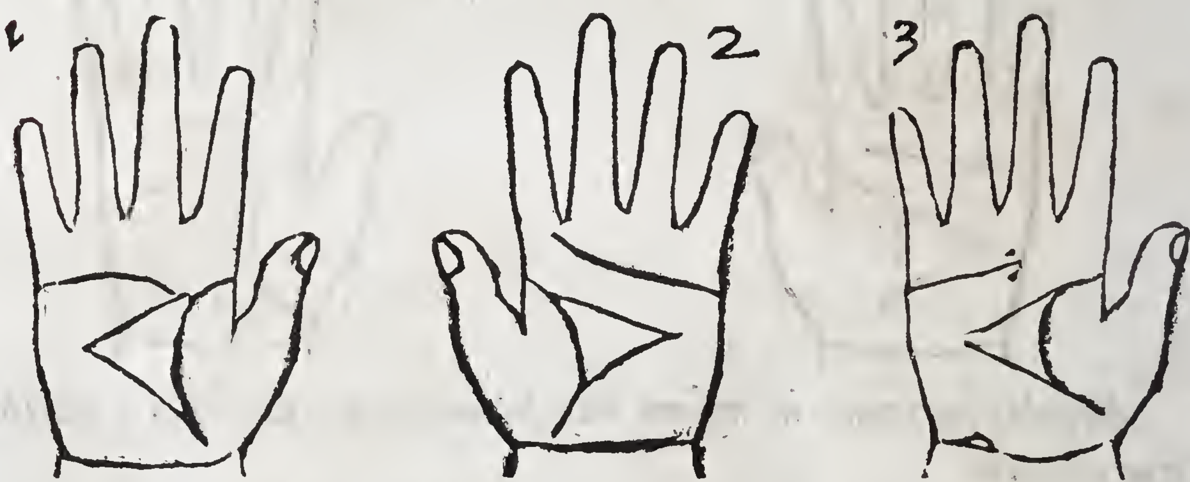

3 Menſalis protenſa vſq; ad indicis tuberculum, & nuda ſine ramis, infortunium maximum ac ſtatus perditionem minatur.

4 Linea emergens à concauo manus vſque ad radicem medij protenſa (pro communi omnium ſententia) notat dominij amiſsionem, & etiam in vinculis mori, verbi gratia: Si in alicuius manu vitalis, naturalis & menſalis ſint nudæ ſine ramis, & tubercula ſine lineis depreſſa, inſuper Saturnina malè conditionata cum exuberantia linearum in loco Saturni, & ſit diſgregatio digitorum cum articulis craſsis, dicendum eſt omninò, qui ſic habet manum diſpoſitam pro naturali inclinatione eum perditurum eſſe regnum & vitam.

Alia manus ſi ſit benè monticulata, & angulus ſupremus valdè infimus, & menſalis nuda ſine ramis, tum etiam articuli ſint craſsi, concludendum erit talem hominem cum perditione ſui regni mala morte periturum vel moriturum eſſe. Alia manus ſi ſit benè lineata atq; monticulata, habens angulum ſupremum valdè infimum cum linea dicta mater cararum, quæ oritur in concauo manus, & extenditur vſque ad primum articulum medij digiti, aut ad ſecundum, concludendum eſt, quòd ille Rex, Dux, Princeps aut Dominus in vinculis moriturus, & perditurus quoq; ſit Regnum, Ducatum, vel Principatum ſuum.

DE INFORTVNIO IN DIVITIIS, CAPVT LXXXII.

1 Menſalis connexa cum naturali, vitali, faciens cum eis mutuum angulum, infortunium maximum minatur, ita quòd vitæ ſæpè talem tædeat ſuæ, & ſe in mundum nunquam veniſſe exoptet.

2 Menſalis recta & ſubtilis in fine verſus montem indicis, infortunium & ſubſtantiæ minutionem minatur.

3 Menſalis terminans iuxta medium ad digitos, non firmata, in continuo timore hominem permanere (prout aues in ſuis nidis latitantes, ne aliarum inſidias experiantur, occultantur) minatur, ſed ſi eadem menſalis in fine ſit ſubtilis & rubra, minuitur infortunium, ſi verò groſſa & rubra, augetur.

Men-

4 *Mensalis bifurcata versus indicem & medium, signum est laboris in tota vita.* 5 *Mensalis ramum proijciens inter annularem & medium, labores & angustias ostendit, & si sit subtilis & rubra, minuitur effectus, si verò grossa & rubra, augetur.* 6 *Mensalis in pluribus locis intercisa, labores sine requie notat, & angustias apud Reges: expertum est.*

7 *Mensalis in fine sui ascendens ad indicem, infortunium notat in omnibus negocijs: expertum sæpè.* 8 *Lineam Solarem in monte Solis obsessam à multis lineis qui habet, vitet Regum & Principum familiaritatem: quia causa eorum patietur angustias, iacturas, & maximum infortunium, & fortè carceres cum mortis periculo.*

DE MARTIALIBVS ET BELLIcosis, Caput LXXXIII.

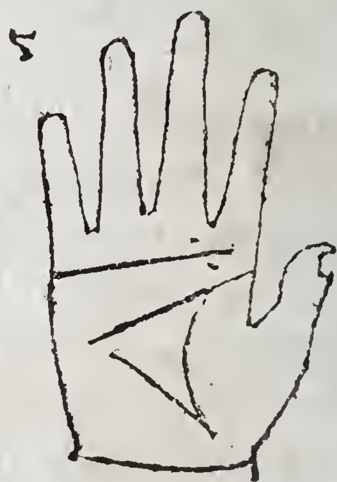

1 *Naturalis cum vitali coniuncta intenso colore, vniformes Martiales in colore facit. Qui habet duplicem coniunctionē, præstat et fortunatior erit, & audax, quærēs sine pigritia promptus quotidiana bella.* 2 *Angulus supremus*

valdè separatus cum prædicto colore & intensa rubedine, Martiales *efficit & viros pessimæ naturæ, & magis infortunatos quò ad omnia, dicunt aliqui illos habere in genitura* Martis *cum Saturno applicationem, alij* Mercurij *cum* Marte*, quod satiùs & meliùs credendum est.*

3 *Triangulus æquilaterus cum lineis grossis ac rubris, mensali ad tuberculum Iouis promanente rubra, siue liuida, naturam* Martialem *affirmat: sæpè expertum est.*

4 *Linea hepatis in coniunctione cum vitali eam æquitans, versus montem pollicis inq; ipsum intrans,* Martialem *naturam ostendit.*

5 *Mensalis crassa, continua, rubra aut in fine liuida, extensa ad medium indicis montem vel prope, Martialem atque crudelem naturam ostendit.*

DE TYRANNIS, CAP. LXXXIIII.

1 *Graciles & longæ manus, naturam tyrannicam monstrant.* 2 *Mensalis extensa vsque ad tuberculum indicis cum liuore aut rubedine, tyrannicam & crudelem naturam dicit.*

Natu-

Tyranni.

3 *Naturales valde extensæ, tyrannicam naturam penitùs arguunt, faciuntque corpus Cholericum simul, & complexionem & animum indicant rapacem, atque etiam tyrannicam naturam explanant, eundemque effectum præsagit nasus aquilinus, & tales aßimilantur Aquilæ.*

4 *Color rubeus & obscurus, tyrannicã & rapacißimam naturam indicant.*

DE HYPOCRITIS, CAP. LXXXV.

YPOCRITAE sub specie bonitatis & deuotionis, homines latenter, vt lupi rapaces, decipiunt, quorum signa in manibus sunt sequentia.

1 *Naturalis bifurcata in fine, hominem notat secularem vitam traducere, & religiosam.*

2 *Medius digitus craticulatus, ingenium* Melancholicum *notat, præsertim in actionibus furtiuis, & aliquam hypocrisim notat.*

3 *Saturnina in manus cauea extensa, hypocrisim denotat.*

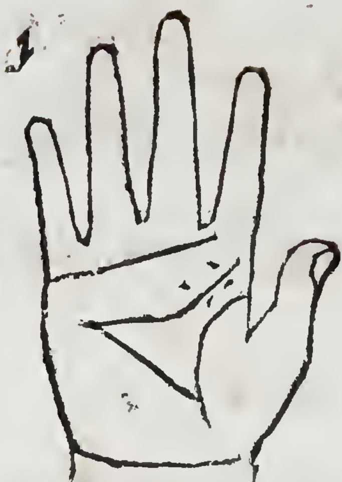

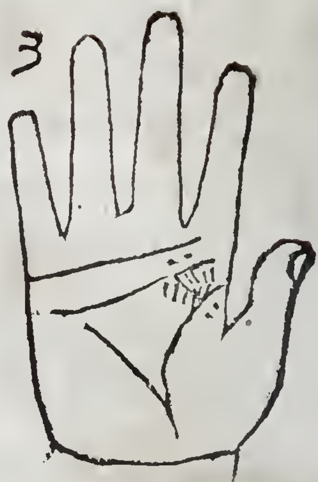
4 *Naturalis cum vitali strictum angulum faciens, animum celatum atque hypocrisim manifestat.*

5 M*ensalis bifurcata in monte indicis, aut ex parte medij, apertè notat latentem hypocrisim, & specialiter versus parentes & amicos: quia illos non diligit.*

DE INVIDIA, LXXXVI.

Inuidia.

1 *Naturalis cum vitali non benè coniuncta, sed notabiliter distans, maximam inuidiam notat.*

2 *Mensalis extensa vltra medietatem montis indicis, inuidiã notat, & detrectationem maximam si in fine sit pallida vel liuida.*

3 *Angulus supremus non coniunctus, & si spatiũ sit malè rugosum, inuidiam & detrectatorem esse testatur.*

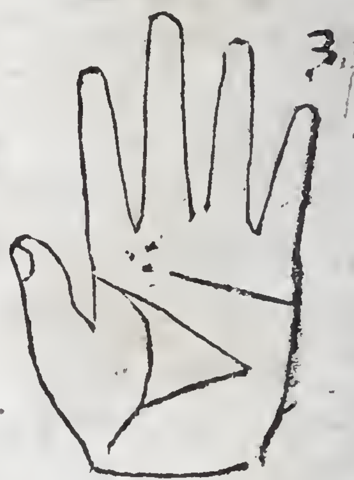

4 *Digiti parui & tenues stultitiam & inuidiam demonstrant.*

5 *Digiti flexi in vltima iunctura inuidiam quoque demonstrant.*

DE NEGOTIOSIS, ET HOMINIBVS quietæ vitæ, Caput LXXXVII.

1 *Ferè omnes paruæ lineæ in manibus, beluinam naturam ostendunt, & hominem nullis negotijs sese intermittentem.*

Negotiatores & homines quietæ vitæ.

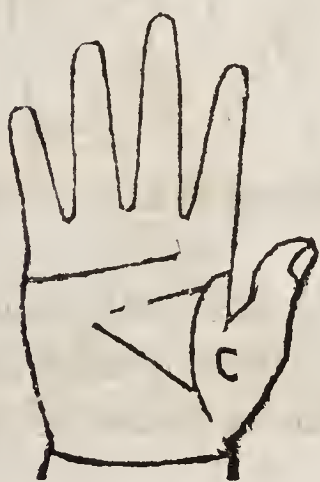
2 *Soror vitalis, vel mensalis ad medium decurrens, & si profundæ & breues lineæ ibidem peruenerint, quietam vitam ostendere videntur.*

3 *Mons medij sine lineis, otiosum hominem, & sine cura viuere indicat.*

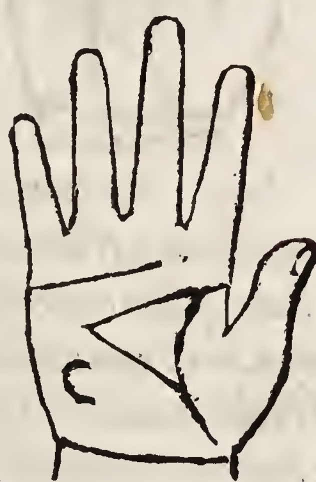
DE VXORE MERETRICE, Cap. LXXXVIII.

DE EXTRANEIS, Caput LXXXIX.

DE PRODIGIS, Caput XC.

1 *Sunt nonnulli qui spreto decore non dedignantur ducere in vxores meretrices. Tales habent literam C in loco Veneris, & sponsalitia cum meretricibus celebraturi sunt.*

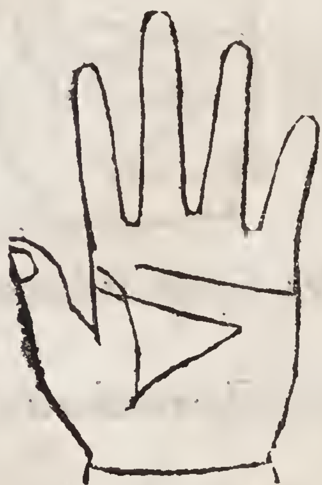
1 *Linea quædam descendens & mensalem scindens, per longum extensa, inclinat hominem peragrare, & raro proprios parentes visitare.*

1 *Litera C in loco Lunæ, consumptores & prodigos multarum diuitiarum & facultatum indicat.*

DE VIATORIBVS, Caput XCI.

DE PEREGRINIS, Caput XCII.

DE NOBILITATE animi, cap. XCIII.

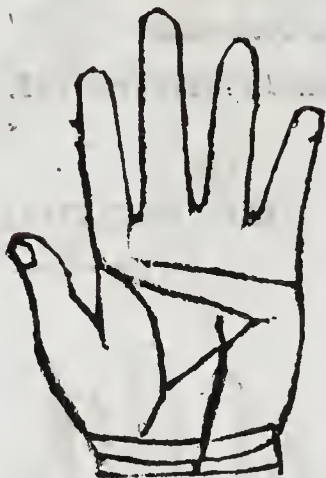
1 *Quædam linea à medio radicis brachij per rascettam transiens, hominem in vno loco firmum, sed hinc inde vagabundum designat.*

1 Litera *F in loco* Lunæ, *hominem ad diuersas peregrinationes inclinat.*

1 *Quædam linea decurrens à brachio per rascettam in fine montis pollicis vel in fine lineæ vitæ, nobilitatem animi demonstrat.*

DE

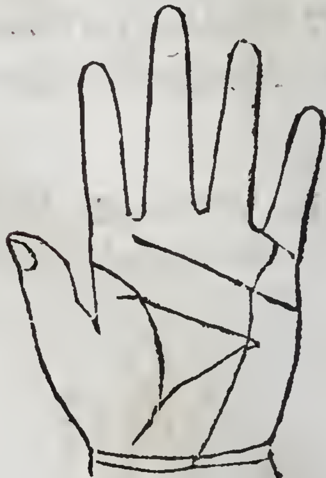
DE VIATORIBVS, Cap. XCIIII.

DE IMPROVISO bono, Cap. XCV.

DE SERVIS FVGITIUIS, Cap. XCVI

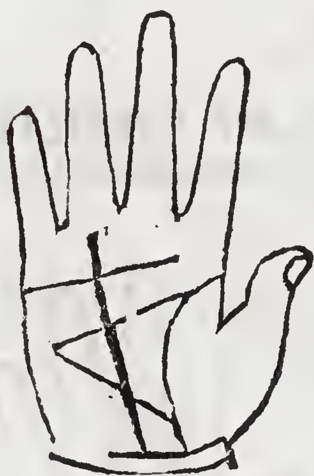

1 *Linea quædam à medio radicis brachij, per rascettam ad naturalem de loco in locum transiens, viatores cum lucro indicat.*

1 *Sunt quibus adeò fortuna fauet, vt ex improuisò etiā dormientes prouideantur, licet non laborent, nec alicuius rei sint solliciti. Si igitur quædam linea à brachio tendat ad digitum annularem versus auricularem, bonum futurum ex improuisò indicat.*

1 *Linea à radice brachij per rascettam, & pectus manus ad auricularem, significat seruum liberari fuga: & si plures fuerint lineæ, plures serui fugitiui è manibus talis liberabuntur.*

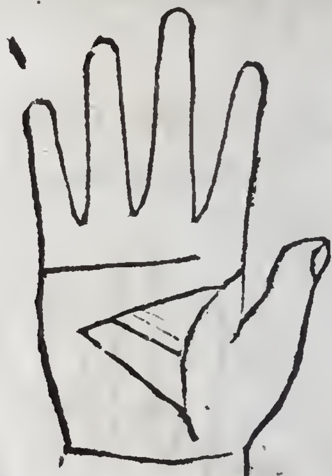
DE SERVIS FVRIbundis, Cap. XCVII.

DE LENONIBVS, Caput XCVIII.

DE BONA SPE, Caput XCIX.

1 *Linea supernotata, magis lata, profunda, & rubra, significat hominem habere seruum furibundum.*

1 *Litera E in loco Martis, hominem notat vilibus subiectum mulieribus, et aliquando talem in vxorem ducere.*

1 *Rami aliqui à vitali extensi ad naturalem per triangulum, hominem indicant bonæ spei, & bonum successu temporis habiturum, sed in principio mala sustinebit.*

MALVM

DE MALO FVTVro, Caput C.

DE LITIBVS AD SANguinis effusionẽ, Cap. CI.

1 *Quædam lineæ secantes vitalem ad montem pollicis, malum opus speculari, & infortunium circa diuitias & iacturas notant incomparabiles.* 1 *Puncta siue grana rubra, inordinata super vitalẽ, vel puncturæ inordinatæ, significant virum contentiosum, & lites mouentem ad sanguinis vsq; effusionem, per quam aut vitæ discrimen, aut alicuius membri mutilatio exponitur.*

DE LVSORIBVS, CAP. CII.

1 *Duæ lineæ inter primam & secundam iuncturam pollicis extensæ, benè coniunctæ, hominem lusorem taxant, & propter lusum vitæ periculum incursurum, & raro lucraturum: sed si fuerint disiunctæ vel flexuosæ, damnum passurum.*

2 *Montem pollicis valde eleuatum, lusorem dicunt significare.*

3 *Angulum ſupremum valde ſeparatum, etiam luſorem dicunt ſignificare.*

4 *Angulus ſupremus reticulatus, aut in infima parte conſtitutus, cum tuberculo Veneris tumido, aut craticulato, hominẽ indicat ad luſum promptum.*

DE MECHANICIS, CAP. CIII

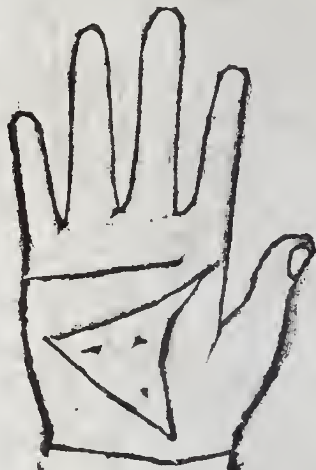

1 *Pulchræ, & rectæ lineæ, & fortunatæ in loco Mercurij, hominem indicant mechanicum, & in ſua arte expertum.*

2 *Lineæ pulchræ, & fortunatæ in loco Solis, idem vt priùs ſignificant, hominem inquam artis mechanicæ expertum; poſteris ſuæ virtutis memoriam linquentem.*

3 *Angulus ſupremus acutus, & eminens, idem vt priùs ſignificat.*

4 *Triangulus æquilaterus benè diſpoſitus, deſiderium ſummum perfectæ memoriæ & actionis indicat.*

DE MISERICORDIBVS, Caput CIIII.

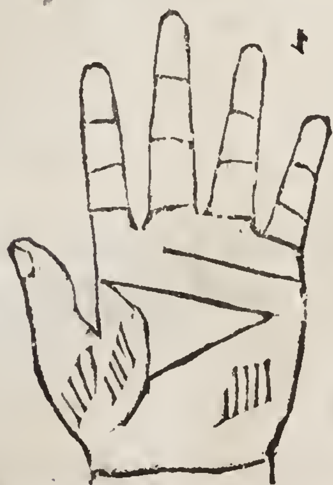
DE RISORIBVS, Caput CV.

1 *Lineæ pulchræ & specialiter vna inter alias à medio montis Iouis cum bona montis & lineamentorum dispositione, misericordes, veridicos, eleemosinarum largitores illustrant.*

1 *Iouiales lineæ iam dictæ, gaudium in risu & multitudinem verborum excitant.*

DE MVSICIS, CAP. CVI.

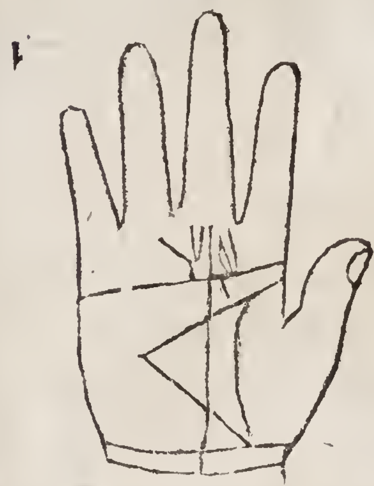

1 *Mons* Veneris *tumidus, altus, atq; rotundus cum pulchris lineis, hominem luxuriosum notat, &* Musica *maximè delectantem, & instrumentis* Musicalibus. 2 *Pulchræ lineæ & claræ in digito minimo, hominem ad* Musicam *inclinatum indicant.* 3 *Angulus supremus in magna distantia linearum cum curtis et subtilibus lineis, virgulis aut rugis, inclinationem ad Musicam & instrumenta musicalia, propter luxuriam & lasciuiam, significat.*

DE SATVRNINIS, Caput CVII. DE IOVIALIBVS, Caput CVIII. DE SOLARIBVS, Caput CIX.

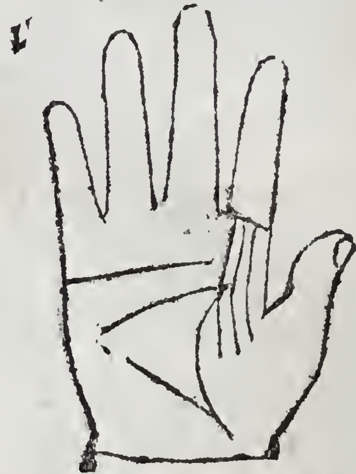

1 *Plures lineæ in monte Saturni quàm alibi, præsertim quādo Saturnina à rascetta per palmam ad digitum percurrit, Saturninos exponit.* 1 *Pulchræ lineæ in radice, indicis tuberculo existente tumido, claro, nitido, latitudinales lineas habente, præsertim quando vna linea oritur à medio montis, aut prope angulum summum tendens ad prædicti digiti partes, Iouiales manifestant.*
1 *Lineæ subtiles in radice digiti Solis plus, quàm alibi, cum linea solari, & tuberculo tumefacto & colorato, Solares facit naturales, inuentores & imitatores operationum, eaque operantur, quæ nunquam didicerunt, nec audierunt, & tales habent in sua genitura Solem in bono loco, aut almutē genituræ.*

DE OBSEQVII FRVstratione, Cap. CX.

DE FORTVNATIS, Caput CXI.

1 *Litera C cum nonnullis alijs lineis in loco Solis, inuentorem artium, semper ditem significat, sed frustrabitur seruitio & obsequio amicis præstito, at ab extraneis honorabitur.*

1 *Tres lineæ versus digitum* Iouis *terminatæ, cum radice digiti Veneris in bono statu scilicet monte tumente, lineato, rubro, & claro, dulces & fortunatos largè expendentes homines faciunt.*

DE MERCVRIALIBVS, Caput CXII.

1 *Lineæ in digito Mercurij non æqualiter coloratæ, nec ad posituram & colligantiam conuenientes, nō claræ, sed obscuræ, fures leuis fortunæ notant, aliquando à fortuna sublimatos, & vicissim ilicò depressos, fastidiosos, duræ ceruicis vulpinosq́.*

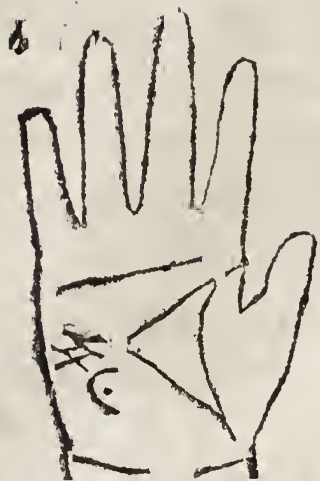
2 *Lineæ pulchræ & claræ rubedinis in digito Mercurii, loquaces &* Mu*sicos indicant, ingeniosos Arithmeticos, Geometros, Augures & Prognosticatores, item librorum compositorem notant.*

DE LVNATICIS, caput CXIII.

DE FRATRVM DIscordijs, cap. CXIIII.

DE GIBBOSIS, caput CXV.

Lineæ

1 Lineæ aut signa Lunæ in eius monte malè cõditionata, Lunaticos, paruæ æstimationis notant. 1 Duæ rimulæ supra vitalem, iacentes inter pollicē & indicem versus syluestrem partē, cum fratribus et proximis discordiā notant. 1 Mensalis ramum vnum ad indicem, alium ad medium mittens, gibbosos nil cogitantes, notat.

DE DAMNO CRVDELITATIS, CAP. CXVI.

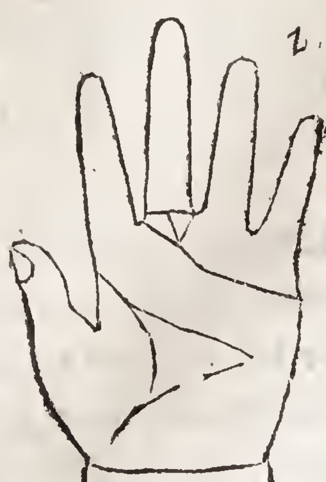

1 Mensa manus latior & spatiosior quàm decet, hominem liberalem notat, damnum crudelitate passurum. 2 Naturalis bifurcata, Catholicum, liberalem, Deum timentē, & iustitiam notat aliquando cum hypocrisi. 3 Naturalis bifurcata nimis, animum duplicatum atq; latentem denotat: expertum est

DE LITIGATORIBUS, Cap. CXVII. DE ECCLESIASTICIS, Caput CXVIII. DE LVCROSIS fabricatoribus, Cap. CXIX.

1 Mensalis trifurcata, ramum proijciens inter annularem & auricularem, alium inter annularem & medium, tertium inter indicem & medium, hominem litigiosum manifestat, si fuerint boni coloris, minuitur effectus.

1 *Mensalis bifurcata, alterum ramum in medio montis indicis proijciens, alium ad vitalem, hominem significat Ecclesiasticum longæuum, bona multa ex Clericatu recipientē.* 1 *Mensalis ad mediū ascendēs, et si in eius capite sint rami extensi ad superiorem partem, lucra significat & fabricandi desiderium: quod talis nequit, in aliorum operibus pro aliis id præstabit.*

DE LASCIVIS IMprobisq;, Cap. CXX. | DE IMPROBIS DETRE-ctatoribus, Cap. CXXI. | DE SANGVINOlentis, Cap. CXXII.

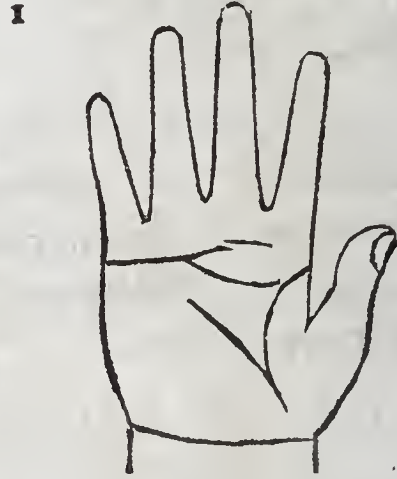
1

1

1

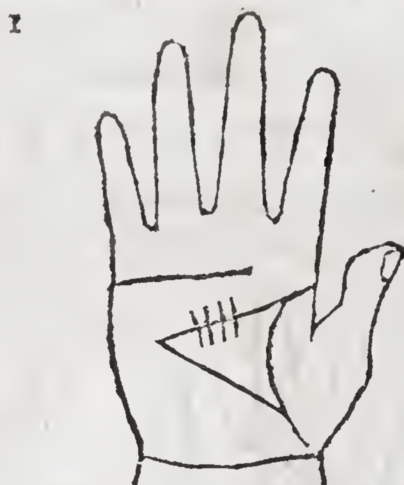
1 *Angulus supremus separatus, & multis lineis oppressus in formam retis, hominem notat lasciuum, & malam societatem sequi, cuius tamen finis bonus erit.* 1 *Angulus supremus in medio situs cum quatuor lineis sese intersecantibus vt crux vnica, hominem discordem & valdè improbum, cuius verba & detrectationes effundendi sanguinem, causam præstabunt.* 1 *Naturalis tendens ad mensalem, indicat hominem proprium sanguinem effusurum, qui erit maledicus, neque aberit à periculo mortis violentæ.*

DE PERICLITANtibus, Cap. CXXIII. | DE IRA CVM EFFVSIOne sanguinis, Ca. CXXIIII. | DE TRIREMAlibus, Cap. CXXV.

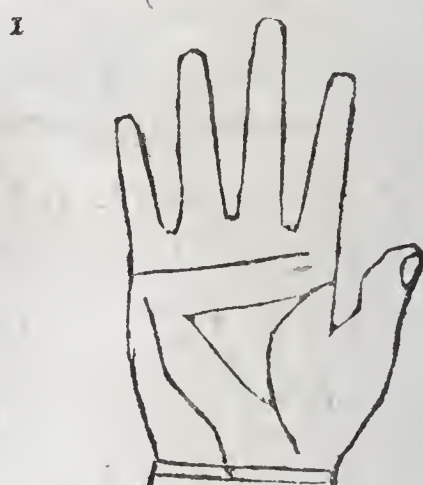
1

1

1

1 *Mensalis cum vitali & naturali, & linea hepatis, & si sint quasi in angulo supremo coniunctæ, tantum periculum homini imminere notant, vt cum morte vitam sæpè commutare cogitet.* 1 *Quatuor rubræ lineæ secantes naturalem, hominem cum matre irasci significant, & ea de causa futurā sanguinis effusionem, sed si dictæ lineæ pallidæ fuerint, non sequetur effectus.*

1 *Linea à rascetta crassa & continua, obliquata per montem manus versus percussionem, hominem in seruitutem redigendum, et in triremibus cogendum pro maiori vitæ suæ parte, notat.*

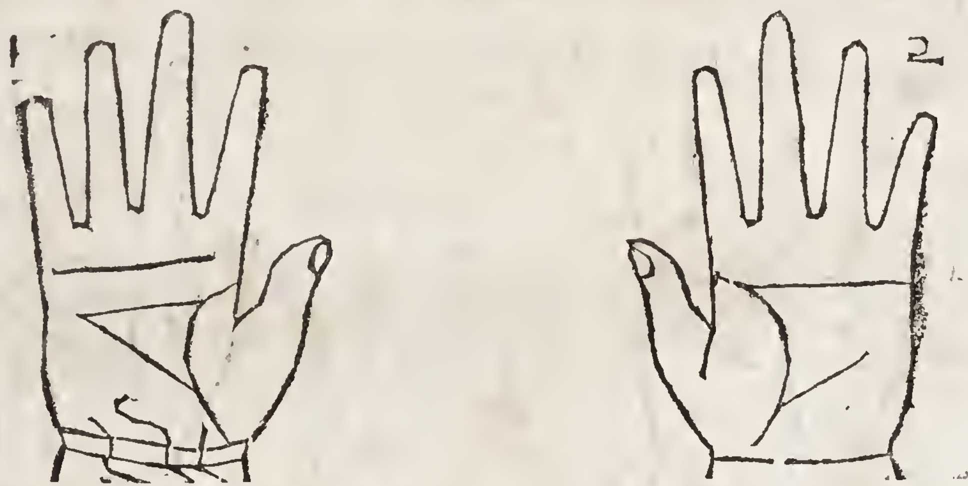
DE

DE ILLVSTRIBVS INGE- nio in lucro verſantib. ca. CXXVI. De incarceratis, cap. CXXVII. De infortvnatis negotiatorib. cap. CXXVIII.

1 *Duæ lineæ obliquæ, continuæ, à raſcetta per concauum manus ſcindentes vitalem ad radicẽ pollicis, vel prope proueniẽtes, hominem in lucro ſæpè verſari, ſed timendũ, ne ab eis patiatur damnũ quibus fidit, illuſtre tamẽ & magnificũ ſignificãt ingenium.* 1 *Duæ lineæ tortuoſæ, à raſcetta verſus mõtem manus, hominẽ pecunia mulctandum, & fortè incarcerandũ ſine reſtitutione pecuniæ.* 1 *Duæ lineæ obliquæ, à raſcetta ad naturalẽ continuæ, hominem ſæpè in lucro verſari, ſed perfidum & infortunatũ in omnibus negocijs ſuis notant.*

DE INOBEDIENTIBVS PARENTIBVS, CAP. CXXIX.

1 *Lineæ ſparſæ, in raſcetta ſe inuicẽ non contingẽtes, ſed in diuerſa abeuntes, peſſimum hominem notant, parentum contemptorem atque eis inobedientem.*
2 *Menſalis & vitalis angulum cauſantes, deficiente naturali, iracundum, crudelem parentibus, eisq; inobedientem hominem notat.*

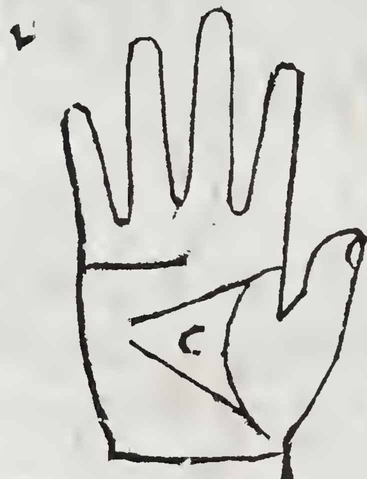
DE FRATRVM PERCVSSORIBVS, CA. CXXX DE LATRONIB. CA. CXXXI.

1 *Aliqua figurarum* Martis *in ſuo loco, deuaſtatores paternæ ſubſtantiæ, fratrum ac propinquorum percuſſores notat.* Lite

1 *Litera G in loco Martis, malum virum cum latronibus perseuerantem notat, occultè maleficia perpetrare machinantem.*

DE GEOMETRIS, Caput CXXXII.

DE DOCTORIBVS LINguarum, CXXXIII.

1 *Litera C in loco Martis, ingeniosum, & perfectum Geometram facit.*

1 *Litera C in loco Mercurij, Doctorẽ linguarum & librorum scriptorẽ facit.*

DE FALSARIIS ARtium, Cap. CXXXIIII.

DE SVBTILIBVS SCRIPTOribus profundarum scientiarum, Ca. 135.

1 *Litera C in loco Mercurij cum aliquo charactere, fascinatores falsos, Alchymistas, & fingentes se posse dæmonia & spiritus malos constringere notat.*

1 *Litera C in loco Lunæ, homines subtiles, scriptores profundarum scientiarum, & in malis operibus continuantes, notat.*

DE IVSTIS IVDICIBVS, CAP. CXXXVI.

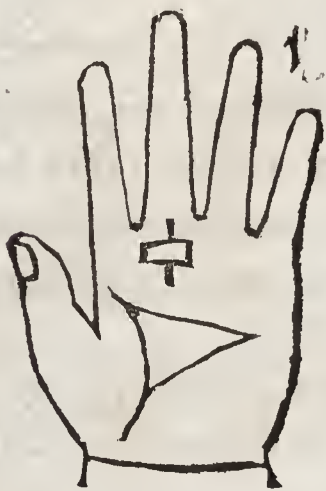

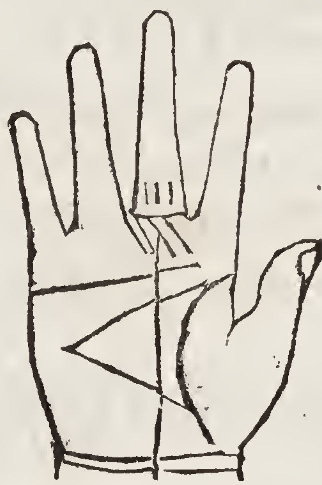
Lineæ

1 *Lineæ pulchræ in radice indicis, præsertim si vna linea tendat ad digiti partes, orta à medio vel prope angulum supremum, sapientes, iustos, fideles, religiosos iudices, Deum timẽtes, notant.* 2 *Litera F in monte* Iouis, *hominem sapientem significat in causis & iudicijs discutiendis.* 3 *Litera G in monte indicis, bonæ famæ hominem, generalem in omnibus facultatibus notat.*

DE PECVNIARVM ACCVMVLATORIBUS, Cap. CXXXVII.

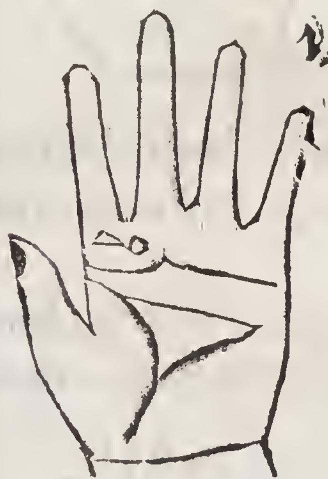

DE IRAM SVSTINENTIBUS, Cap. CXXXVIII.

1 *Aliquis characterum Saturni in loco ♄, accumulatorem pecuniæ, quærentemq́ Magnatum amictum notat.* 1 *Plures lineæ in digito medio quàm alibi, linea Saturnina ibidem concurente à radice, pauperem, iram facilè sustinentem notant.*

DE VIRIS DISCRETIS, cap. CXXXIX.

DE AMABILIBVS, SED IRACUNDIS, cap. CXL.

DE RELIGIOSIS INIMICIS, cap. CXLI.

1 *Triangulus aut paruus circulus in monte indicis benè conditionatus, & tuberculum benè dispositum, hominem nobilem, prudentem & discretum designant.*

1 *Lineæ subtiles in radice* Solis *plus quàm alibi, iracundos homines, liberæ linguæ, & iracundiã præ nimio furore palàm facientes, exinde damnum sequi notant.*

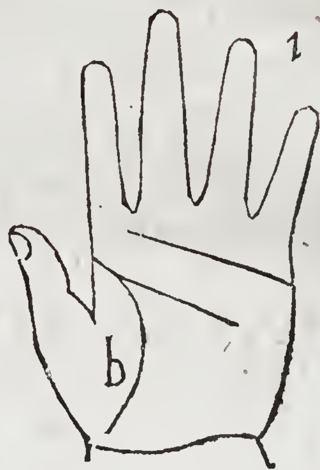
1 M*ensalis transgrediens montem indicis cum bona positura, homines mali animi notat.*

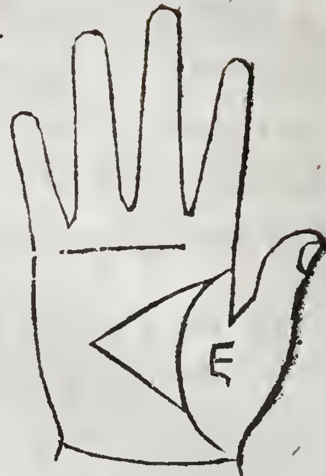
DE PVLCHRIS, Cap. CXLII.

DE GAVDENTIBVS IN reb. nobilium, Cap. CXLIII.

DE VENEREIS, Cap. CXLIIII.

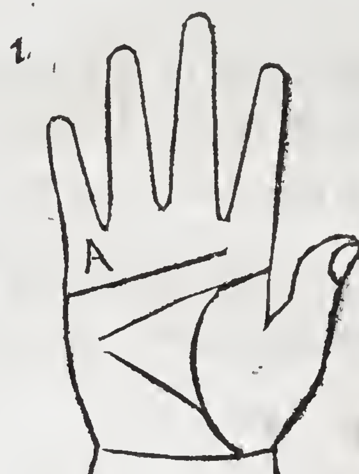
1 *Tres lineæ conditionatæ à radice pollicis ad montem* Iouis, *hominem vultu pulchrum, vultusq́ dulcedinem muliebrē notant.* 1 *Litera B in loco* Veneris, *cum nobilibus mulieribus coitum, & de earum rerum administratione gaudium demonstrat.* 1 *Litera E in loco* Veneris, *venereis mulieribus delectari docet.*

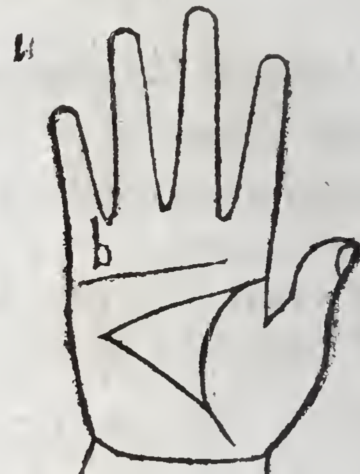
DE SOPHISTIS, Cap. CXLV.

DE GRAVIBVS LINgua, Caput CXLVI.

DE SVBTILIBVS NEGOtiatoribus, Caput CXLVII.

1 *Duæ lineæ in mensali æquè distantes, benè apparentes & boni coloris, tendentes ad radicem* Medici *vel prope, subtilitatem & audaciam sciendi denotant cum loquacitate & multiloquio more* Sophistico.

1 *Litera A in loco* Mercurij, *hominem lingua grauem naturaliter inclinat.*

1 *Litera B in loco* Mercurij, *aptos ad actiones & negocia subtilia dicit.*

DE NEGLIGENtibus, Cap. CXLVIII.

DE ODIO PROPINquorum, Cap. CXLIX

Litera

1 *Litera C in loco Mercurij benè proportionata, negligentem & ex furto lucrum facientem notat.* 1 *Mensalis duos ramos faciens, vnum ad tuberculum medij, alium ad montem indicis, propinquorum odium sub spe bonorum & fortunarum ostendit.*

2 *Litera E in loco Iouis in odium parentum hominem peruenturum signat.*
3 *Mons Saturni multum lineatus, lineaq́ Saturnina emergente à rascetta ad radicem medij extensa, odium atq; parentum ingratitudinem ostendit*
4 *Scutum, aut paruus triangulus, aut forma sphærica benè conditionata in loco Iouis, à propinquis odium minatur.*

5 *Lineæ subtiles in radice Solis plus quàm alibi, inimicitias cum propinquis, affinibus, & parentibus notant.* 6 *Litera C in monte Iouis, odium parentum indicat.* 7 *Duæ lineæ emergentes versus dorsum manus, causantes angulum acutum in monte manus, quarum extremitates flectantur versus rascettam, odium propinquorum & litigium cum illis notant.*

DE LITIBVS ECCLEsiasticis, Caput CL.

DE COGITANTIbus, Cap. CLI.

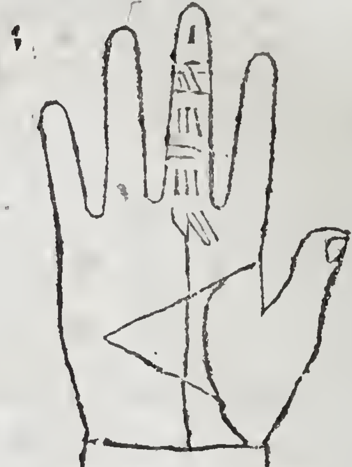

1 *Rimulæ superius aut inferius naturali adhærentes, arcuales & nimis apparentes, graues lites in rebus Ecclesiasticis apertißimè demonstrant.* 1 *Plures lineæ in medio quàm alibi, & Saturnina ibi coueniente, paucorum verborum homines, cogitabundos de natura Saturni faciunt.*

DE DIVITIBVS IN NEGOcijs, Caput CLII.

DE PASSIONE NERVOrum, Caput CLIII.

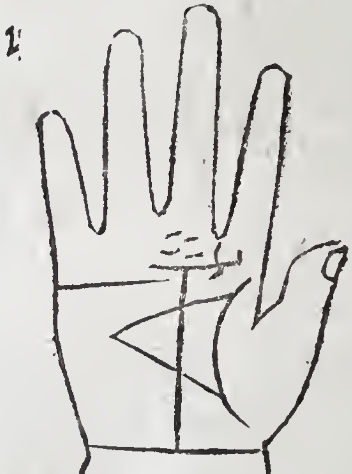

1 *Saturnina terminata ad montem & radicem medij cum lineis & characteribus eiusdem, natos diuites, et diuites permanentes in suis negocijs vsque ad senectam dicit.* 1 *Digitus Saturni multum lineatus & eius mons cum Saturnina, neruorum paßionem denotat.*

DE LARGITATE VAna, Cap. CLIIII.

DE AGRICOLIS ET AEDIficatoribus, Cap. CLV.

1 *Naturalis in puncto non contingens vitalem, largitatem notat propter vanam gloriam.* 1 *Multæ lineæ in monte Saturni cum linea anxietatis & aliquo characterum Saturni in eodem monte, in agricultura & ædificijs delectari hominem notant.*

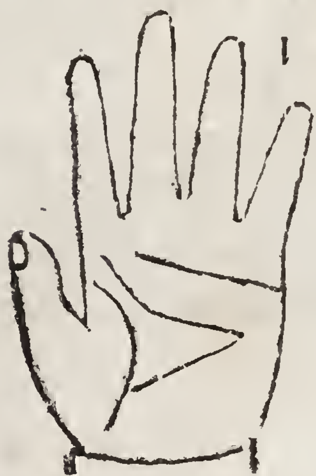
2 *Linea à mensali per montem medij ad radicem digiti cum trina proportione, sine maximo impedimento post periodum Saturni arguit diuitias in agricultura, & delectari in domorum ædificijs.*

3 *Linea à vitali per medium caueæ manus cum trinaria dimensione ad radicem medij terminata, vel circa, diuitias post periodum Saturni arguit: expertum pluries.*

DE DEBITORIbus, Cap. CLVI.

DE SVBSANNATOribus, Cap. CLVII.

DE ADVLATORIBVS bilinguibus, Cap. CLVIII.

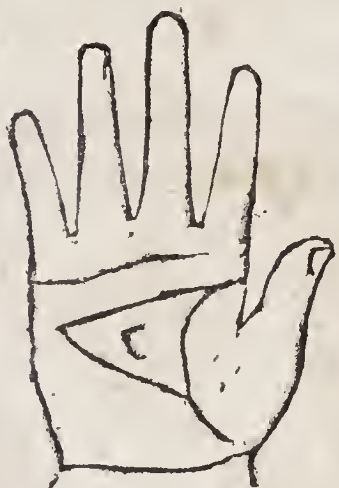

1 *Angulus supremus disiunctus, purum spatium relinquens, hominem fastidiosissimum, malum debitorem sine laude & honore notat: millies expertum.*

1 *Angulus supremus valde separatus cum puro spatio, subsannatorem, contemptorem atque mendacem notat.*

1 *Angulus supremus valde separatus, in quacunque essentia reperiatur, adulatores notat.*

DE LASCIVIS, CAP. CLIX.

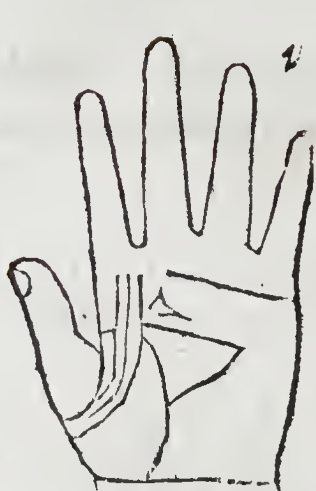

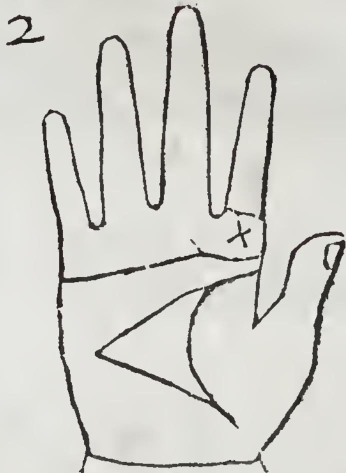
1 *Litera C in triangulo, indicat hominem perseuerare cum malis viris, latronibus, & occultè malum imaginantem, ac machinantem.*

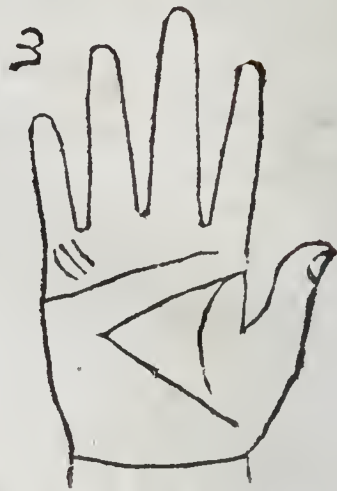
2 *Angulus supremus disiunctus & si spatium sit molle, hominē linquentem bonam societatem & conuersationem, & imitantem malam notat.*

3 *Naturalis cum vitali coniuncta per quasdam lineas constantes, ad modum retis, vitiosam vitam, ad felicem tamen finem peruenientem notat.*

DE SPVRIIS SIVE NOTHIS, Caput CLX.

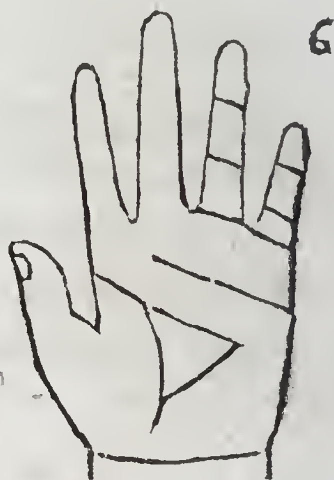
1 *Linea triplicata à radice pollicis ad montem Iouis, homines coitu gaudentes, & filios multos spurios in adulterio generare ostendit.*

2 *Mons Iouis benè conditionatus, spurios quasi semper generare notat.*

3 *Lineæ tortuosæ apud radicem minimi, quotquot sunt, totidem filios nothos mortuos, aut ignotos arguunt.*

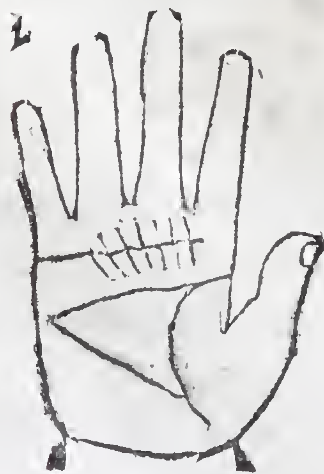

4 *Paruus punctus in radice indicis, benè coloratus versus dorsum in sinistra parte, vnum filium nothum arguit: si tendat ad domesticam partem, filias arguit, & quot erunt puncti, tot filias aut filios notant.*

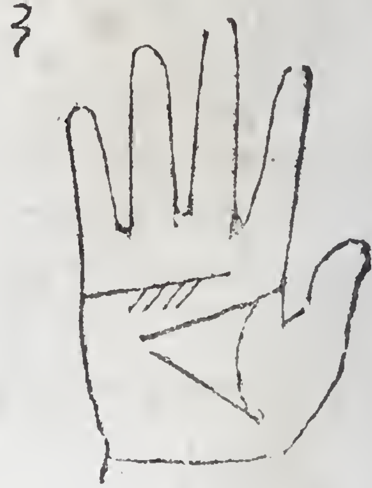
5 *Vitalis superius latior, quasi lineæ conditiones excedens, spurium notat.*

6 *Minimus digitus sua summitate vltimam iuncturam medici non attingens, spurium penitùs notat: sæpè expertum est.*

DE SIGNIS MORTIS NATVRALIS, ET EX QVA CAVSA & materia homo moriatur, caput CLXI.

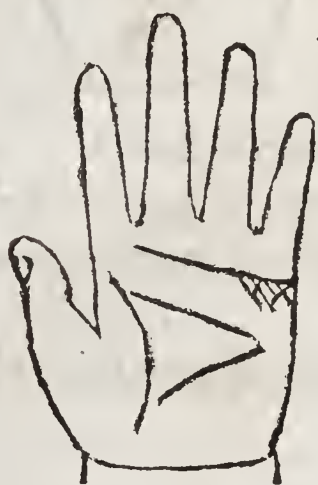

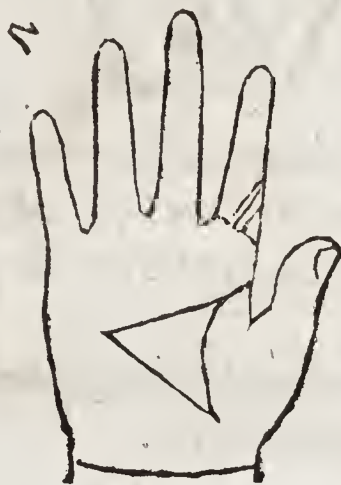
Mors naturalis.

1 *Paruæ lineæ ſecantes menſalem à parte ſuperiori, infirmitatem & Choleram, & mortem indicant.*

2 *Lineæ ab inferiori parte procedentes, menſalem ſecantes, mortē ex phlegmate præſagiunt.*

3 *Si menſalem ex media parte ſcindant, aut tendant ad ſuperiorem partem, erit mors ſanguinea.*

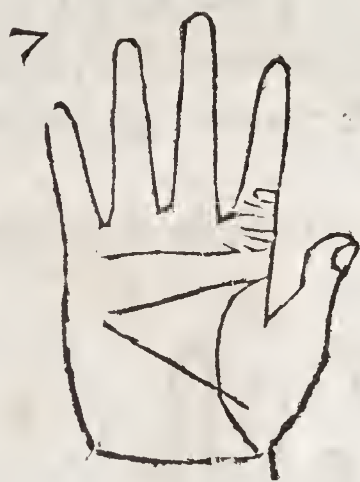

4 *Si verſus inferiorem partem fuerint, mors erit ex Melancholia. Siccine ſecundum quatuor qualitates & loca linearum indicatur cauſa mortis, præſertim aſcendente menſali ad montem indicis, & ſic de alijs.*

5 *Lineæ à radice indicis tranſuerſantes digitum verſus dorſum, ſignificant Cholericum & ſuas conditiones, & inae mors ſequetur.*

6 *Tales lineæ arcuales inferius,* Melancholiam, *& ſuas conditiones cum morte notant.*

7 *Si tales lineæ ex latere indicis rectæ, percurrant æquè diſtantes ad aliud latus, ſanguineum notant, & ſuas conditiones.*

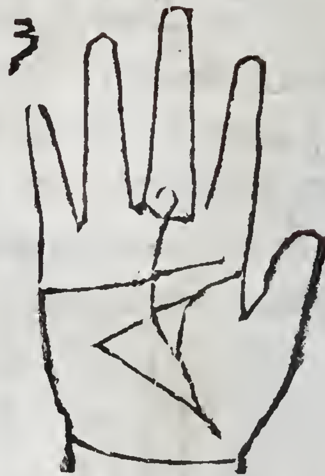
8 *Illarum linearum quædam tendentes ad inferius, & quædam ſuperius, notant phlegmaticum cum ſuis conditionibus, vt dictum eſt.*

DE MORTE VIOLENTA, Caput CLXII

Manus

Mors violenta.

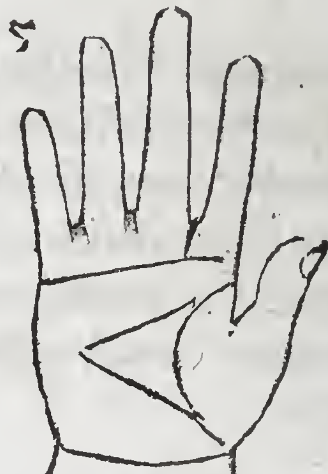

1 *Manus curuas in longitudine, violentæ mortis ſignum eſſe dicunt.*

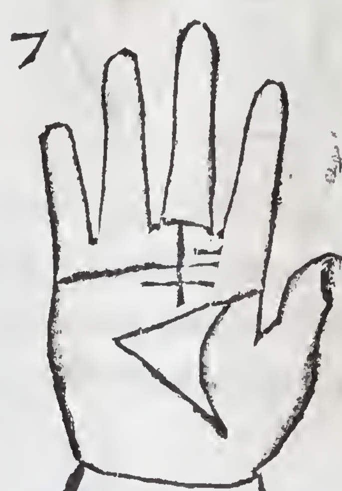
2 *Lineam hepatis verſus reſtrictam bifurcatam, mortem violentam affirmant ſignificare in vtroque ſexu, in viro ratione furti, in muliere ratione nequitiei.*

3 *Linea à vitali verſus medium tendens, diuidenſque menſalem, miſerabilem mortem futuram ob ſcelera minatur.*

4 *Menſalis cum vitali angulum faciens deficiente naturali, ſignificat hominem ex improuiſo, aut ilicò decollatum, ſeu grauiter & fortiter vulneratum iri.*

5 *Linea à menſali in fine ſurſum aſcendens inter indicem & medium, hominem vulneribus offenſum, moriturum indicat.*

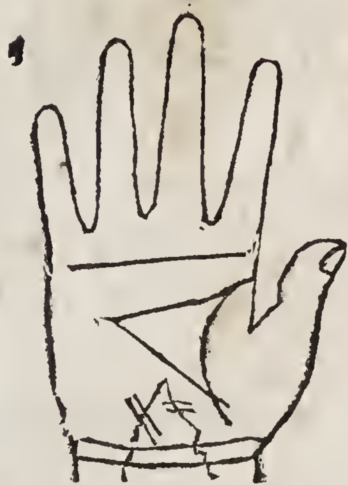
6 *Linea tranſuerſa, vel lineæ interſecantes menſalem in fine, & ibi terminantes, & longæ, minantur mortem violentam, etiamſi ſint vt crux.*

7 *Linea à naturali per menſam manus menſalem ſecans, diametraliter ten-*

dens

dens ad medium, & in quadrangulo ab altera linea secata in modum crucis, violentam mortem significat, diuitiarum causa.

DE MORTE EXTRA PATRIAM, Caput CLXIII.

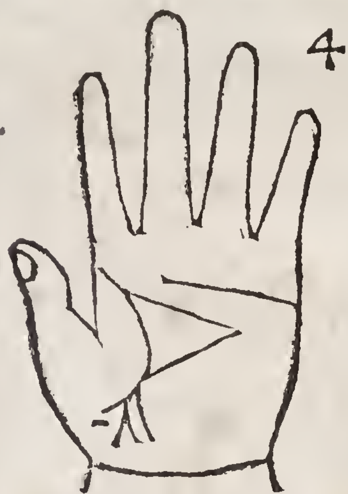

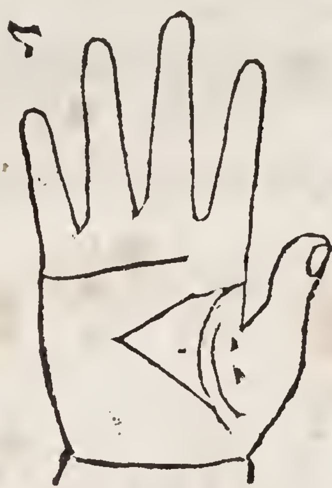

1 *Lineæ à brachio per restrictam ad manum immediatè incisæ, & discontinuæ, & in extremitate coniunctæ, hominem extra patriam propriam moriturum, & hinc inde profecturum designant.*

2 *Lineæ sic à brachio venientes, discontinuæ, se mutuò respicientes, & si inter eas sit magna distantia, denotant mortem extra patriam in locis extraneis.*

3 *Lineæ quædam à medio radicis brachij, per restrictam transeuntes, per montem manus, significant itinera marina, & in itinere moriturum hominem.*

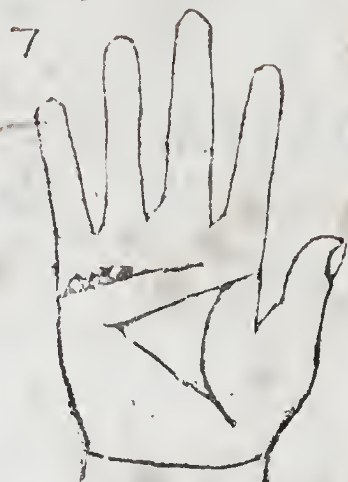

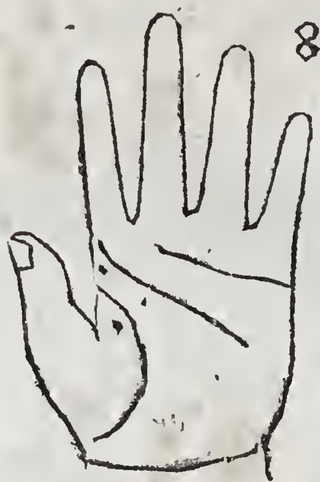
4 *Rami in fine vitalis versus restrictam, paupertatem & mortem extra patriam notant.*

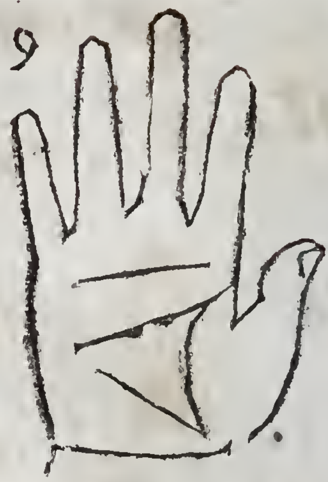
5 *Soror vitalis in monte pollicis, extra patriam mortem significat, & secundum locum, in quo reperitur: sic prognosticandum est de tempore.*

6 *Hepatis linea in cauea manus finiens, & adhærens vitali, mortem extra patriam minatur cum maritimorum itinerum copia.*

Mors extra patriam.

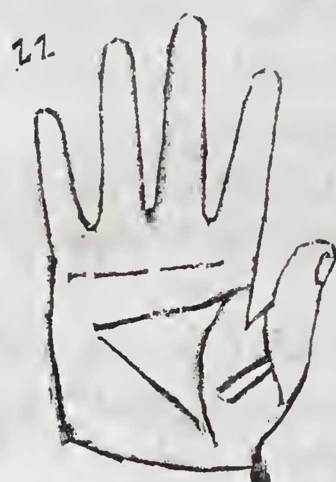

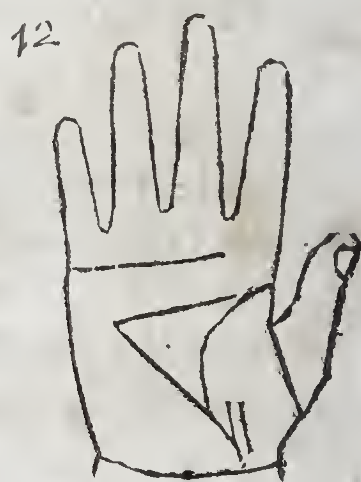
7 *Menſalis in principio catenata, extra patriam mortem ſignificat.*

8 *Angulus ſupremus valde ſeparatus, aliquando mortem extra patriam prognoſticatur.*

9 *Naturalis groſſa & nimis profunda, cum paruis foueis, cumq́; colore intenſo, cum matre filium iraſci, cum ſanguinis effuſione notat.*

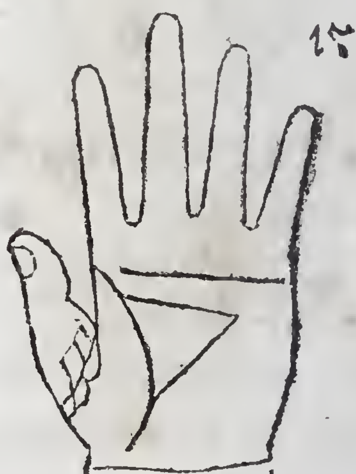
10 *Duæ curtæ lineæ naturalem ſecantes in duobus locis circa principium vitalis, & in fine iungatur; cum matre ſæpiùs iraſci, & matrem pro filio morituram oſtendit.*

11 *Lineæ æquè diſtantes ad radicem pollicis deſcendentes, ſignificant mortem ante filium, & priùs mori.*

12 *Duæ lineæ iacentes iuxta vitalem in fine montis pollicis, ſignificãt matrem priùs morituram.*

13 *Lineæ perfectæ, tranſuerſæ ad radicem pollicis, patrem priùs moriturum minantur.*

Lineæ

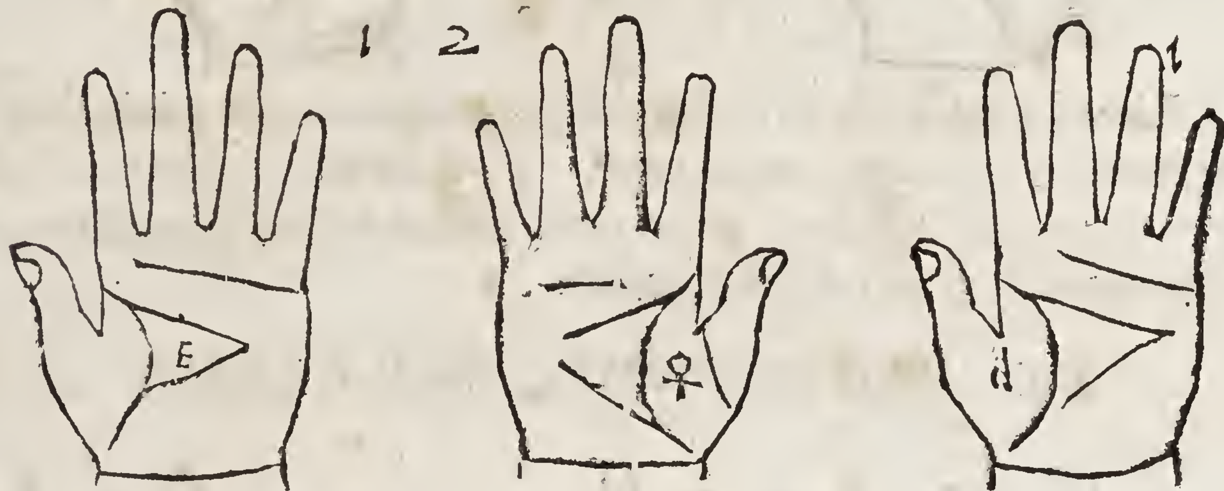
Mors extra patriam.

14 *Lineæ transuersales super radicem pollicis inter se æquidistantes, vel ferè ad superiores partes, affinium mortem significant.*

15 *Lineas à radice pollicis super radicem circumuersantes, si plures fuerint, magnas perturbationes propter aliquam affinem dicunt notare.*

DE HOMICIDIS VXORVM, Caput CLXIIII.

DE INTERPRETIBVS somniorum, cap. CLXV.

1 *Litera E in triangulo, virum contentiosum cum vilibus fœminis habentem copulam, rarò desponsatã optatam habiturum, & aliquando vxoris propriæ interfectorem notat.*

2 *Aliquod signum vel character veneris in suo loco, interfectorem mulierum aut propriæ vxoris.*

1 *Figura D in loco Veneris, interpretatorem somniorum indicat, & demonstratorem rerum occultarum.*

DE OCCVLTO ANIMO, CAP. CLXVI.

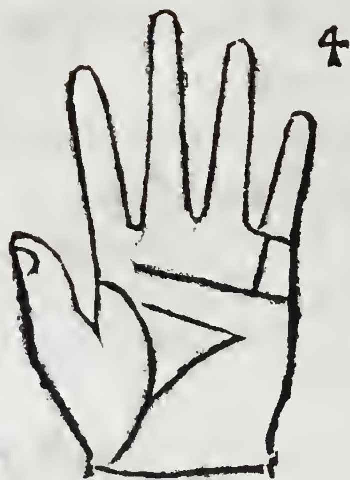

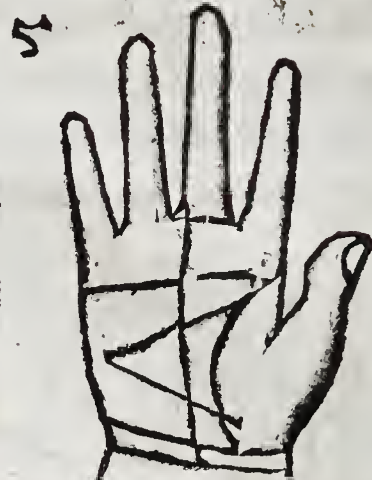
1 *Lineæ pulchræ & claræ in digito minimo, aut in monte, latentem animum arguunt.*

2 *Naturalis cum vitali angulum strictum faciens, celatum animum notat, & boni consilij hominem, & hoc ita esse testor.*

3 *Mensalis in directo indicis aut medij bifurcata, celati animi & occultæ conscientiæ virum attestatur.*

Occulti animi.

4 *Linea à menſali ſubtilis & lympida, extenſa per montem minimi, conſilium bonum, & animum occultum notat.* 5 *Saturnina à raſcetta ad radicem medij protenſa cum æquali proportione, animum vulpinum, occultum, & maleficum notat, & tali non eſt fidendum.*

DE VERECVNDIS, CAP. CLXVII.

1 *Paruus triangulus benè diſpoſitus in fine naturalis, verecundiæ, honeſtatis, & ſtudij ſignum eſt.*

2 *Stella benè colorata in quadrangulo, bonam dicit naturam cum morigeratione.*

3 *Linea à naturali verſus auricularem tendens, verecundum notat hominem.*

4 *Menſalis benè colorata cum trina proportione, finiens in principio tuberculi Iouis, verecundiæ & bonæ naturæ ſignum eſt.*

Verecundi.

5 *Vitalis benè colorata cum trina proportione, inter indicem & pollicem verſus dorſum manus finiens apud raſcettam, honeſtatem & verecundiam deteſtatur.*

6 *Manus concaua cum bona dearticulatione, etiam proportionata palma, atque digitis, & ſi articuli ſint boni cũ vnguibus latis & longis cum rubedine clara, verecundiam & honeſtatem vitæ dicit.*

DE VITA LVCROSA, Caput CLXVIII.

DE INTOXICATIS, Caput CLXIX.

1 *Menſalis duos ramos proijciens, vnum ad montẽ Iouis, alium ad medium, hominem ſine cogitatione & cura viuentem notat, pro quo alij lucrantur.*

1 *Angulus ſupremus diſiunctus, & ſi quædam linea ſit inter duas lineas conſtituens angulum, & ſi prædictæ lineæ ſint ita vicinæ, vt ſuperius videantur adiuuari, & inferius tendant, hominẽ veneno intoxicatum, aut graui percuſſione moriturum eſſe notat.*

DE EBRIOSIS. CAP. CLXX.

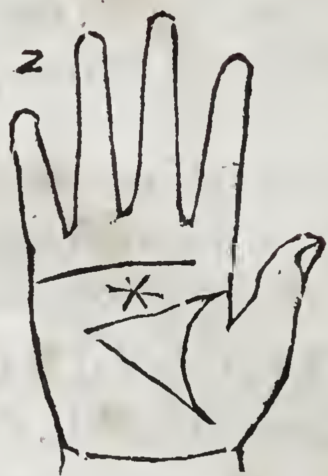

1 *Naturalis cum vitali non coniuncta, ſed colligatæ vno aut duobus baculis vtrimque ſe tangentibus, hominem expenſarum, largitate factarum pœnitentem, & ebrioſum notat.*

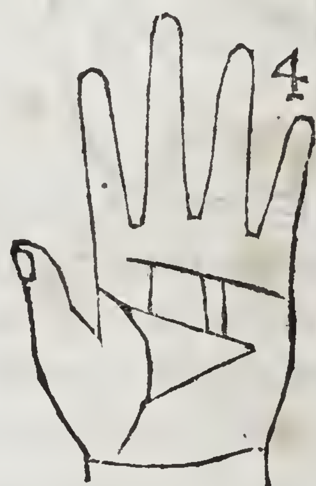
2 *Duæ lineæ æquè diſtantes in angulo ſupremo, & vna ex duabus non contingat, ebrietatem cum vanitate denotant.*

DE MORIGERATIS, CAP. CXXI.

Morigerati.

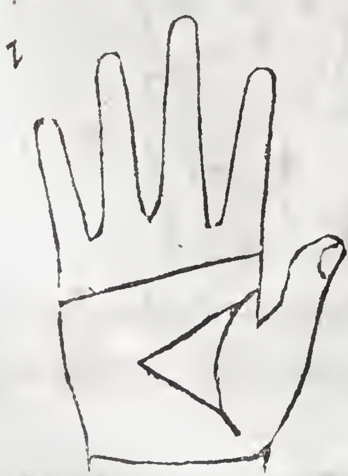

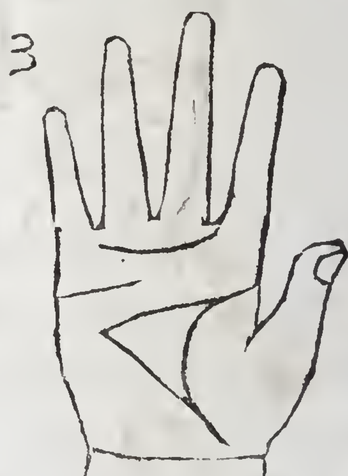
1 *Mensalis benè conditionata & recta sub indice, ac in palma extensa, significat bonam morigerationem, secretas personas, & bonos mores.* 2 *Lineæ conglomeratæ vt stella, benè coloratæ in quadrangulo, bonitatem morum, & laudabilem conuersationem arguunt.*

3 *Mensa manus perpulchra, & æqualis cum decenti latitudine sine linearum intersectione, bonos mores atq; laudabiles societates præstat.* 4 *Lineæ à naturali ad mensalem benè apparentes boniq́ue coloris, bonos mores atque naturam docent.*

DE SIGNIS IRACVNDIAE, CAP. CLXXII.

1 *Mensalis palmam egrediens versus indicem, iracundiam notat, præsertim si rubeat in fine.* 2 *Clausum pugnum aliquis semper tenens, impetuositatem & iracundiam suam patefacit.* 3 *Linea arcualis inter indicem & medium ad minimum perueniens vt cingulum Veneris, iracundiam furiosam notat.*

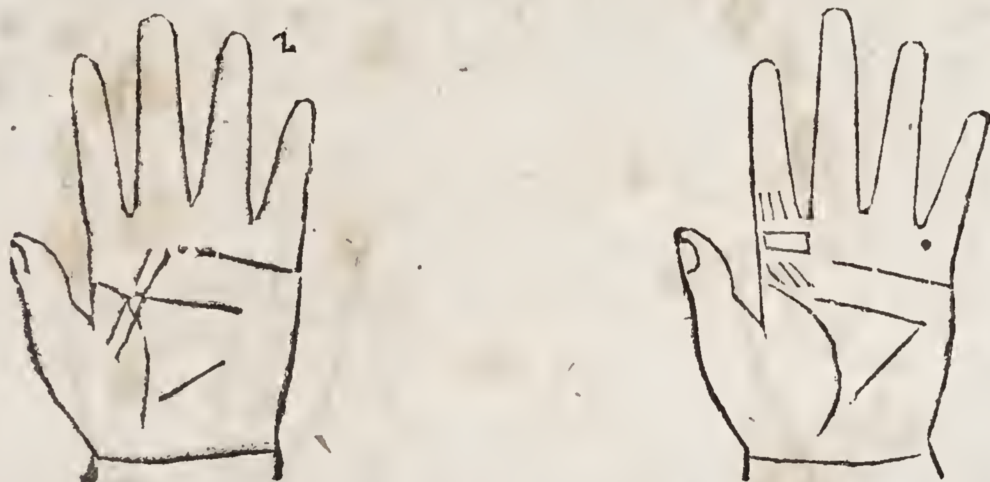
Tremor

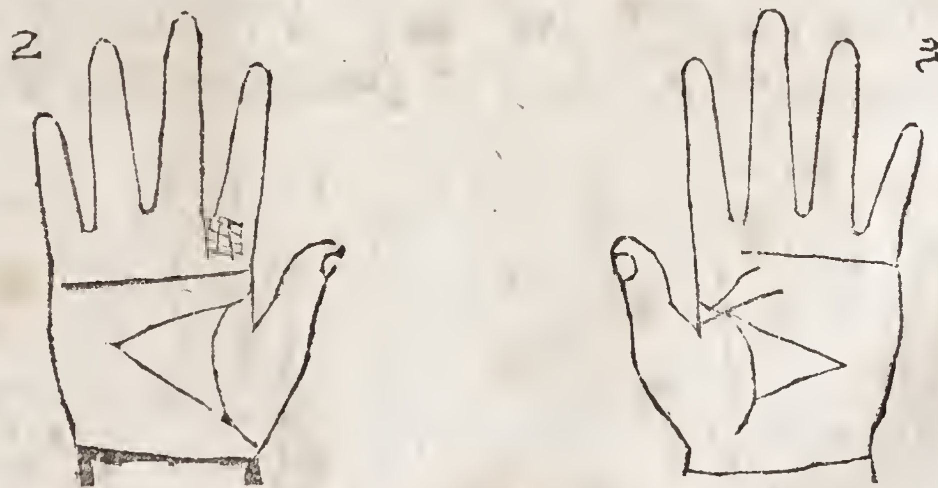
4 *Tremor manus in iuuene ſano, vehementem iram notat, ſi tremor fuerit valdè fortis.* 5 *Talis manus, præſertim palma groſſa & dura cum rubore principalium linearum, iracundiam denunciat.* 6 *Naturalis nimis groſſa & rubicunda, iracundiam declarat.*

DE POENITENTIA largitatis, Cap. CLXXIII.

DE FVGIENTIBVS perſecutis, Cap. CLXXIIII.

1 *Linea, aut lineæ transuerſales, lineas ſupremi anguli attingentes, & non egredientes, ſed æquè diſtantes, factarum expenſarum & largitatis pœnitentiam oſtendunt.* 1 *Quadrangulus, ſiue figura quadra, oblonga, cum lineis in capitibus extenſis in loco Iouis, ſacerdotum perſecutiones & detrimenta, eorum cauſa manifeſtat.*

2 *Scala, vel craticula valdè duplicata in monte Iouis, perſecutiones & fortè carceres ſacerdotis cauſa minatur.*

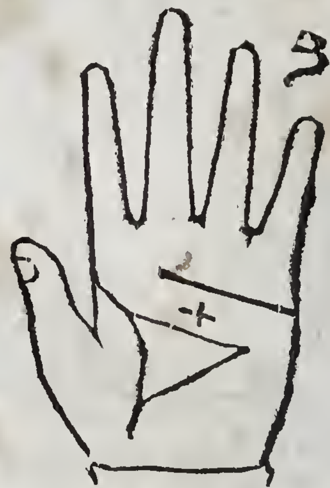
3 *Lineæ formantes acutum angulum, inuicem ſe ſecantes inter indicem & pollicem, iacturas & perſecutiones ſacerdotum cauſa, demonſtrant.*

DE

DE VERIDICIS CAP. CLXXV.

1 *Sola & ampla linea, profunda inter indicem et pollicem, veritatẽ & promiſsionum fidem præſtat.* 2 *Lineæ à naturali ad menſalem benè apparentes, boni coloris, veritatem promiſſorum ſignificant.* 3 *Lineæ vt crux, benè conditionatæ in quadrangulo, parum à naturali diſtantes, promiſſorum fidem præſtant.*

4 *Inter principium naturalis & indicem plures lineæ transuerſales, æquè diſtantes & apparentes, non ſecatæ per alias lineas in longum poſitas, veritatem promiſsionum affirmãt.* 5 *Figura C in loco Veneris, veridicã promiſsionem manifeſtat.*

DE FELICITATE IN pecoribus, Cap. CLXXVI.

DE VITIOSIS FVgitiuis, Cap. CLXXVII.

1 *Mons pollicis plenus rimulis, felicitatem in pecoribus exponit.* 1 *Naturalis à vitali nimis diuiſa, inæqualis & obliqua, calliditatem crudelitatemque denotat*

DE

DE FRATRVM NOBILITATE, Caput CLXXVIII.

DE PRONIS AD BELLUM, Cap. CLXXIX.

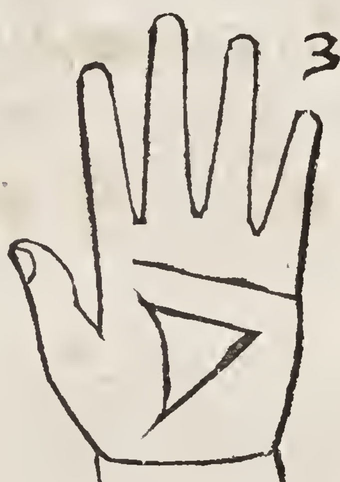

1 *Quædam lineæ rubræ, integræ, notabiles, scindentes fortiter primam iunċturam pollicis, ad ipsum digitum tendentes, pro numero nobilitatem fratrum denotant.*

1 *Quædam notabilis linea ad pedem digiti medij, ad bellum hominem pronum exponit.*

2 *Lineæ Martiales in loco* Martis, *hominem in militia aptum denotant.*

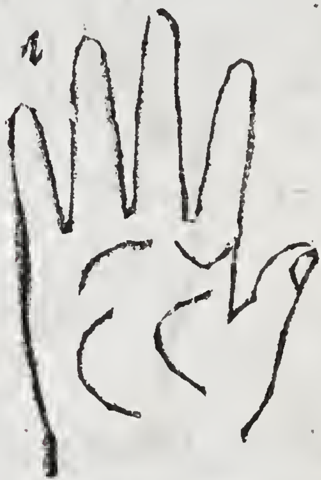
3 *Lineæ rubræ principales, crassæ satis & continuæ, ad militiam & ad bellum procliuitatem & inclinationem indicant, præsertim mensali ad indicis montem proueniente.* 4 *Triangulus rubens, & fortibus lineis formatus, animum procliuem ad bella facit.*

DE IRREVERENDIS, CAP. CLXXX.

1 *In naturalis medio paruæ fossulæ, & plures in ambabus manibus inæquales & rubræ, vnaque sit altera profundior, hominem non gratum, nec reuerentiam præstantem declarant.*

DE IOCVLATORIBUS, Cap. CLXXXI.

1 *Manus curtæ, gibbosæ & tenues, ioculatores irrident.*

DE INGRATIS ET MVTUANTIB. AMICIS, Cap. CLXXXII.

1 *Lineæ multæ grossæ & inordinatæ in monte pollicis, ingratum amicum & libenter mutuò accipientem denotant.*

Absolutissimæ Chyromantiæ Ioannis Taisnier, Hannonii Libri Quinti finis.

AB

ABSOLVTISSIMAE CHYROMANTIAE IOANNIS TAISNIER HANNONIJ V. I. Doctoris, Poëtæ Laureati celeberrimi, Musici excellentissimi, Liber Sextus.

AD LECTOREM.

NVLLA est ars, neque scientia etiam perfectissima, quæ non habeat suos Aemulos, præsertim ignorantes. Ne igitur Liber noster à similis farinæ hominibus laceretur, & hinc inde illorum iniuriis absens non modò Liber, sed & ipsius Dominus grauetur, Librum hunc Sextum tanquam sigillum, & artis Verificatorium adiunximus, in quo plurima experimenta (præter alia infinita, quæ adhuc in lucem edi tempus immaturum vetat) depinximus, cum Idealibus manuum exẽplaribus. Et vt zoilis rodendi occasio & scrupulus auferatur, tempus, locum, & fide dignos testes nominibus & cognominibus citauimus, pro diuersis Regionibus, vt qui minùs credat, testium fideiussione doctiores euadant. Nec in hoc Libro alicuius honori derogatum est: quod enim publicè fit, & nostris publicis Characteribus depingi non erit illicitum: quod verò secretiùs à nobis expertũ est, in cordis arcano conclusum, quoad vita superstit, remanebit. His boni consulat pius Lector.

CHYROMANTIAE CVIVSDAM MARchionis Siculi experimentum primum, Anno M. D. XLIX. Panhormi.

ILlustriss. hic Marchio post varia rerum discrimina, & fortunæ casus à Iohanne de Vvega Prorege Siciliæ, Panhormi citatus, qui (vt vix prima suæ ædis limina calcaret) à Satrapa mādato Cæsariæ Maiest. in proprijs ædibus sub Hispanorum sollicita & diligenti custodia ad aliquot dies subiectus est, repentinæ status mutationis non sibi benè conscius, sæpè otiosus nudum solum reiteratis vicibus palpitās, multis & diuersis distrahebatur cogitationib. et phātasijs. Et nimirùm (proh dolor) interea mei incidit mentio, quòd stipēdijs Reuerendiss. *Domini, Petri Tagliania Marchionis, terræ nouæ Archiepiscopi, Panhormitani Cardinalis, ibidem victitarem, me ad se vocari iussit.* Multa (recreationis causa) *de diuersis disciplinis in mediū proferens, tandem oblatis & apertis manibus, extemporaneum suæ Chyromantiæ iudiciū extorsit, cuius inspectis manibus, & nōnullis mortis violentæ pessimis inditijs animaduersis & examinatis, meus commotus animus, tanti viri miserabilem casum dolens, non potuit prima fronte rem ipsam instanti exponere: dissimulato tamen animo subridens, iudicium ad tempus differre volui, nolens tantum infortunium prognosticari.* Instanti *tamen reiteratis precibus (quas mandati loco habebam) exponere coactus, me malle Romæ præsente ipso, aut in remotiori* Regione *causam dilationis iudicij declarare, affirmaui: tandem continuatis precibus, dixi illi imminere, & quidem breui, periculum*

lum mortis violentæ, mandato Regis sub mulcta capitis. Turbatus & animo non parùm commotus, sibi persuadebat Proregem non ausum fore simile quid & insolitum in tantos viros tentare. Salutem nihilominus in fugæ correptione consulebam. Ille rursus clementia solita piæ memoriæ inuictissimi Caroli quinti fisus, casum qualemqualem experiri voluit. Post aliquot dies, equis velocioribus quidam aduolans, sententiam mulcta capitis in publico theatro attulit: mox sub noctem, è proprijs ædibus deductus ad strictiores carceres, in arce clauditur, donec sententia capitis damnatus, in publico foro ante domum ciuicam, lugubribus vestibus succinctus, paruo fune altera manu ad corpus constricta, cum reuerendo patre Ioanne Mangenacca, ordinis prædicatorum, sacræ Theologiæ Doctore, humi pronus iacens, collũ carnificis malleo supponẽs, truncatoq; capite, Deo animam deuotissimè reddidit, sub antiqua obedientia sanctæ Romanæ Ecclesiæ, penultima Martij, Anno 1549. *Mortis verò qualitatem indicabant lineæ per literas B C D E depictas: tempus mortis litera A, prout in Symmetria manus, libro secundo ostensum est. Potuissem ad huius Tragœdiæ confirmationem testes citasse, sed videretur esse superfluum: cùm ne vnus & alter testimonium perhibere potest, sed mille & mille: quia publicè hæc acta sunt, nec alicuius honori detractũ est. Ideo nec nomen nec titulus piæ memoriæ Marchionis adiunctus est. In cæteris & sequentibus Chyromantijs, vt Lectori omnem mendacij scrupulum surripiamus, testes nomine & cognomine, loca & tempora consignabimus: & tandem æmulus artis, si nobis non credat, citatos consulere potest testes.*

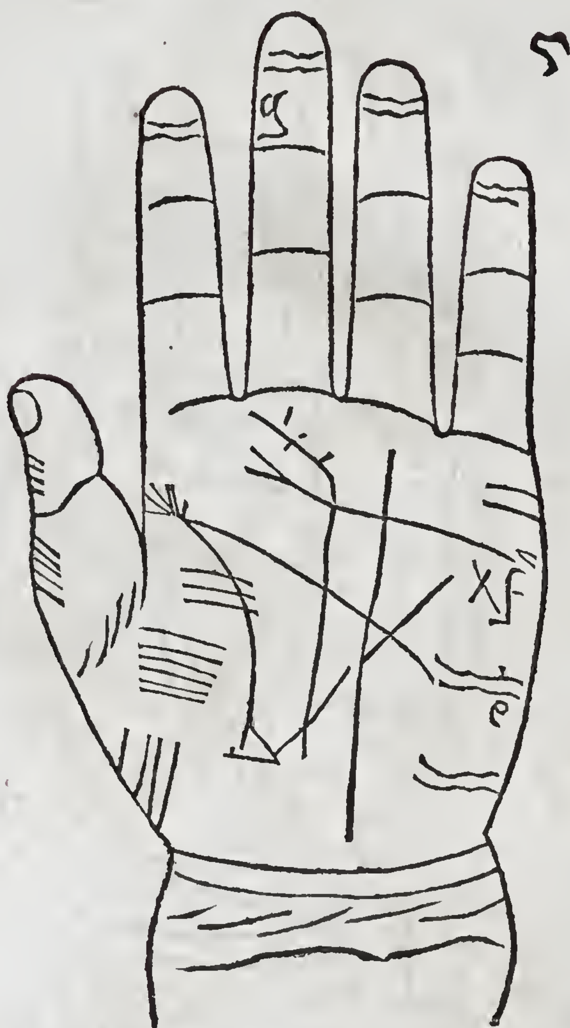
CHYROMANTIAE CVIVSDAM LIBERI Herois siue Baronis, Siculi, experimentum secundum, Anno 1551. Februarii 18. Neapoli.

Neapoli, Anno suprà nominato & die, aliquot ferijs negotijs occupatus, Illustris quidam Baro, Siculus, intermissis aliquando negotijs, recreationis gratia, semel atque iterum mensæ suæ me participem fecit, cum quodam viro doctissimo, vtriusque Iuris Doctore, Marino Oliuault, natione Gallo, causarum & negotiorum dicti Baronis tutore, qui nostra familiaritate Panhormi sæpè fretus erat. Inter liberas confabulationes, adiunctis poculis, Chyromantiæ incidit mentio, quam dictus Baro ridiculosam, & ferè suspectam habebat. Inspiciendas nihilominus & examinandas manus obtulit, cui vulnus breui ferro infligendum in capitis sinistro latere prognosticaui. Nostrum iudicium cachinnans, reiecit: demùm si præsentiam nostram cachinno non erubuit turbare, absentiam duplicatis cachinnis nitebatur omninò confundere, cuius ignorantiam prænominatus Doctor, nostræ absentiæ vices supplens, non perferens, experimenta nonnulla in expeditione Aphrodisij à nobis experta, recitans, Baronem à cachinno reuocauit, et in admiratione͂ adduxit. Qui reiterato prandio me inuitauit, manibusq́ue modestiùs oblatis, reiterari iudicium expetijt. Et quod priùs distuli vltrò, iudicium idem, & diem offensionis Mercurij inquam præfixi, quo vulnus capitis (ni sibi benè prospiceret) reciperet, & hoc intra Solis ortum & occasum. Ille reiterato iudicio, non amplius suspecto obtemperans, craneo chalybeo holoserico contecto caput, ad diem præfixum muniuit, quo vulnus euitare posset. Die præfixo domi hærens vsq; ad ho

ram 23. secum multa animo reuoluens & dubius, sæpè domus limina palpitans, egressum tentabat, alternisq; vicibus remisso & recalcitrato pede terga voluebat, tandem in vestibulo dubium stantem, præteriens quidam duobus alijs concomitatus, cubitu loco turbauit. Impatiens & animo commotissimus, sui, nostriq; iudicij præ nimia furia oblitus, aduersarij illatam grauissimã iniuriam gladio vindicare volens, ex charybdi incidit in scyllam: nam aduersarij erecto & stricto gladio fisso craneo chalybeo, sinistra pars capitis periculosè aperta est, quo vulnere humi prostratus, à famulis officiosissimè ac currentibus, à verberum reiteratione liberatur. Tandem respirans & in se reuersus, craneum chalybeum, tanquã vitæ suæ subsidium, nobis dono misit. Sequenti die periculo mortis nostro consilio euaso, liberaliter sex reales argenteos pro chyrothecis emendis experientiæ testibus, per famulũ non dedignatus est mittere, fassus vitam quæ superesset cum quatuor millibus ducatorum iure paterno illi quotannis prouenientium, à nobis receptam, eis sex realibus redimere volens dedignato hoc munusculo tanti viri vitam redimi, famulo dictos nũmos reddidi, adiunctis duobus scutis aureis, quibus dictus Baro, qui vitam craneo tutatus erat, in casus similis reiteratione calceos holoceritios firmos et solidos emeret, ne tam facilè prosterneretur. Munus nostrũ miratus, Baronem à Nicotre calabrum consuluit, sub cuius imperio hoc eodem anno in regio Calabriæ Oppido à Turcis obsesso, tanquam turmæ Germanorum præfecto militaui, qui iniuriam nobis illatam vindicare volens, ingratitudinis dictum Baronem accusauit, qui ilicò nobis cum viginti scutis aureis holoceritium pallium misit, notam ingratitudinis hoc munere nobis gratissimò delens, præsente Hannibale de Geuaro Barone de Nicotre.

CHY.

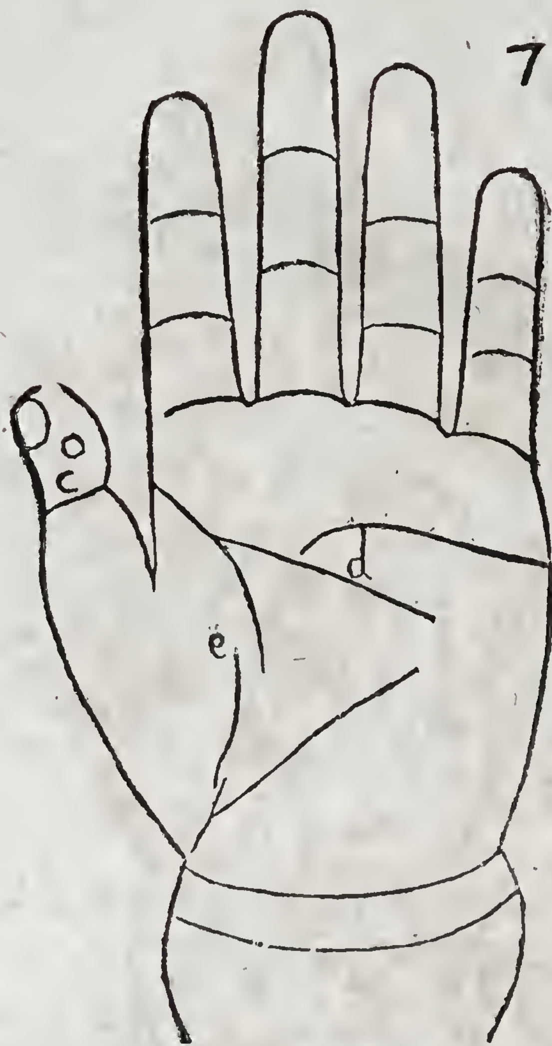
CHYROMANTIAE CVIVSDAM TRIremium Sicularum Præfectus, siue Capitanei Galif, experimentum tertium Neapoli.

Anno supra millesimum quingentesimo quinquagesimo primo, quarta mensis Augusti, coram & ad instantiam, ingenui domini, Bernardi Pharaon Siculi, Messanensis mercatoris, mihi tunc temporis incogniti viri, triremium Cæsareæ Maiestatis in Sicilia Capitanei Galif, Chyromantiam examinans, multa submersionis pericula & carcerum in promptu inter alia manus lineamenta offeruntur, quæ casum futurum ante duos menses præsagiebant. Expetens iuditium dictus Galif, dixi se non abesse à periculo carceris, suffocationis, aut submersionis, nisi sibi benè prospiciat. Deliberauit illis duobus mensibus Triremes non conscendere, nec solitis tempestuosi Maris fluctibus & tempestatibus se committere, vt casum iuuante Deo euitare posset. Sorte tamen aduersa, post duos menses mandato Cæsaris cogitur suis Triremibus in Aphrodisio commeatum transferre. Etsi id potuisset saluo honore fratri committere, ne tamen videretur suo officio defuisse, constructis Triremibus cum fratre se itineri destinauit, libero arbitrio cedens, omnia in potentia Dei committens, octo Triremibus, quibus præfuerat, iter tẽtat. Cumque circa Lampadosam Insulam vehemens & repentina tempestas Triremium classem inuasit & quassauit, ille arte nauigandi tempestatem volens superare, ne in medijs vndis nõ mitigata, sed ingrassante plus & magis tempestate, ad scholia simul omnes Triremes collaberẽtur, saluis paucis hominibus in fundũ deglutitæ sunt. Sed mirabile quid inter os & offam accidit: volẽs dictus Galif, prout relatu

latu relictorum, qui vitam in monticulo saluarant didici, inter vitam & mortem colluctando, ex medijs vndis in terrã nonnullorũ auxilio iutus peruenit semidesperans, ne ibi fame pereundũ esset, quòd Insula sit deserta & inhabitata, & à Turcis & Mauris quotidie perlustrata. Triremem adhuc fluctuantem, vt fratrem in ea relictum cum nummorum copia redimeret, deteriori periculo commissus, rursus conscendit. In qua cistula nummorum auxilio fratris appræhensa, terram cupiens repetere, ingrassantibus Maris procellis, videns vitæ nullum refugium, mutuis amplexibus fratrem cum cistula amplexus, in medijs vndis suffocatus, submersus non minus atque incarceratus, perijt. Tandem ad terram eorum cadauera, mutuis amplexibus coniuncta, proiecta sunt ab eis, qui vitam motus sui corporis agilitate saluarunt, erepta in antrum sepeliuntur, relictis ibi nummis. In quo antro Christiani, & Mauri, & Turcæ, si simul & eodem tempore conueniant, tempestatem futuram præcauentes, nunquam se mutuò inuadunt, sed quilibet pro consueto more Oleum in perpetuò ardentes Lampadas infundunt, ibique summi inimici tantisper amici fiunt, dum in medijs vndis mutuis viribus alter alterum vincat. Inde arbitror Lampadosam sic dici à Lampadibus perpetuò ardentibus. Huius pij viri miserabilem casum prognosticatus sum coram dicto Pharaone, & alijs duobus viris fide dignis, Anno, Mense, Die, vt suprà, præsertim ex indicijs & lineamentis montis Lunæ et acynis digitorum per literas B G E F submersionem significantibus: carceres mons Saturni in vtraque manu minabatur. Sic simul suffocationem, carceres & submersionem miser passus, cuius animæ Deus parcat.

DD CHY.

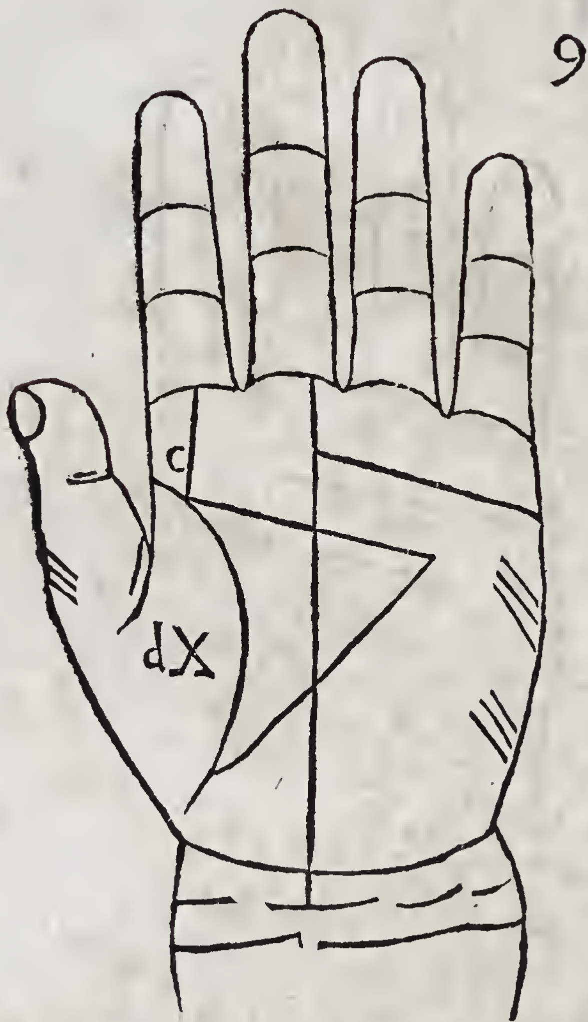
CHYROMANTIAE CVIVSDAM DOmini, Caroli de Gheuarra, Hispani, Anno 1555. in oppido celebri Londino Angliæ regni, suspensi, experimentum quartum.

Moris aliquando solet esse apud Hispanos, vt ignobiles, ignobili patre nati, patris cognomine mutato, matris nobilis cognomine nobilitētur, prout huic Carolo contigit, qui à patre Brabantino histrione, siue lyrista Cæs. Maiest. natus, matre nobili, è stemmate de Gheuarra, cuius cognomē sibi vendicabat, mihi in Valisoleto Castiliæ regno à Cæsarea Maiestate commendatus fuit, & cum alijs non minus nobilibus pueris, atque sacelli choraulis, quibus tunc præfueram per aliquot menses, bonis disciplinis instituendus, cuius inspecta Physiognomia, non satis placita manus lineamenta, prout in hoc Ideali exemplo patent, depinxi, quæ præter mortem violentam cum quadam non durabili exaltatione, nihil promittebant. Dum hic mecum temporis successu adolesceret, conatus fui (vt fieri potest) inclinationem illam naturalem bonarum disciplinarum moderationibus & vitæ bonis moribus intercipere, donec à Cæsarea Maie-

8

Maiestate è nostris disciplinis ad militiam & militares disciplinas reuocaretur, & tandem leuioris armaturæ Equitibus præficitur. Qui cum in honore se esse nõ intellexisset, comparatus est iumẽtis insipientibus, et similis factus est illis per ignorantiam, & interim arrogantiam. Secutus enim Philippum Hispaniarum Regem in Anglia, pro suæ Maiestatis corporis custodia, discordijs maximis cum alio suo Collega ardebat, minis atque verberibus quotidie se mutuò prouocantes, donec à sua Maiestate *vtrique sub mulcta capitis indictum fuisset, ne verberibus aut verbis congrederentur. Dictus Carolus sui oblitus, fortè clementia Regis temerè fisus, spreto* Regis *mandato, obuium Collegam pugione transfodit. Vix Collega adhuc mortuo, ad carceres cõductus, ex tempore suspendij sententia damnatus, ad furcas publicas suspenditur, nec replicatis mille precibus suspendij sententiam in decollationem commutare potuit, quòd illi ominosum & turpissimum videbatur. Interea tamen suspendio miserè perijt, Anno* 1556. *prout illi aliquoties, ni caueret, moderatè præsignaui. Vitæ enim breuitatẽ vitalis in vtraq; manu discontinuatio apertè ostendebat, vt litera E patet: litera verò A B C mortis qualitatem suspendio scilicet affirmabat, & eò fortiùs, quòd indicia suspendij in vtraque manu apparebant, quæ verum & certum præbebant testimonium.*

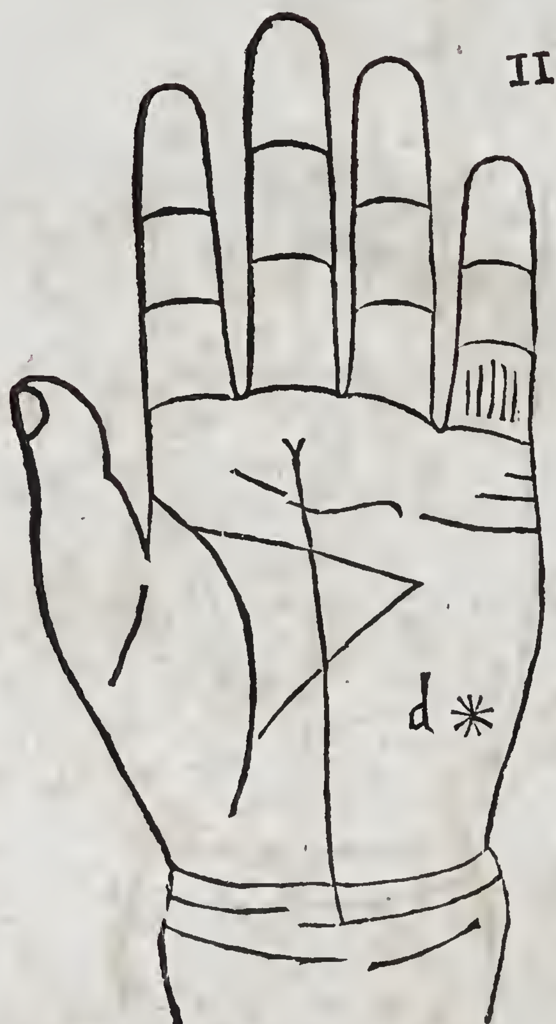

CHYROMANTIAE DOMINI ET FRAtris Ioannis Messemaker, Prioris Monasterii veteris montis, non procul à Colonia, nunc verò Abbatis vallis Mariæ in patria Brunsvuicensi, experimentum quintum, Anno 1558.

Plurimi semper feci cuiuscunque ordinis religiosos, quòd cæteros homines humanitate, deuotione, & familiaritate excellant Et vt soleo quotannis nemora aut monticulos si qui sint, refocillandi animi gratia perlustrare, Cœnobium veteris mõtis deambulatione defessus, accessi, in quo humaniter & gratiosè exceptus à domino Priore semel atque iterum fui, hortis monticulis paludibus & vinarijs Cœnobij benè prospectis, viridi herba, sub vmbra Pomi consedentes, Musicæq; indulgentes, cuius non erat ignarus dictus Prior, multa & di-

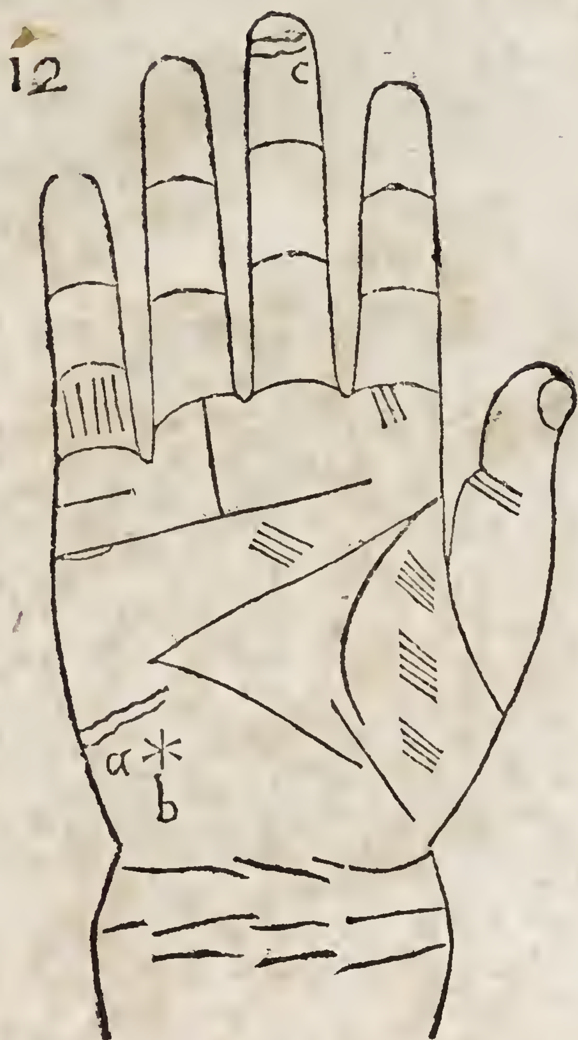
& diuersa in medium argumenta vnus atque alter obiecit, intermixtis vicissim poculis. Et vt pro more incognitorum Physiognomiam solitus sum visu examinare, notaui status breui mutationem in melius, vtque examinandas manus dictus Prior præberet, exoraui: nolentem reiteratis vicibus coëgi. Subridens, quid de illius vitæ periodo sentirem, expiscari volenti, affirmaui ante annum se futurum Abbatē, aut in maiorē statum promotum iri. In sequenti proxima die omnium Sanctorum, Anni M. D. LIX. in Abbatem electus Monasterij Vallis nouæ, in patria **Brunswick** *felici omine decoratur, in quo & nunc sub veteri obedientia S. Romanæ Ecclesiæ hoc turbatissimo tempore religiosè cum suis fratribus viuit. Sed hîc prætereundum non est, quòd nostri prognostici immemor, gratuitatis hactenus nil obtulit, fortè (quod non spero) auarities more multorum illud in sublimi statu constitutum premit. Quid tandem futurum, Deus nouit. Hæc prognosticata sunt coram Domino Ioanne Daniot, Dionysio Fabri, & alijs testibus fide dignis.*

CHYROMANTIAE MAGISTRI FRANCISCI Scurman Prætoris Tubicensis, experimentum sextum Anno M. D. LXI. Die sancti Marci.

Lesſiniæ nonnullis annis requiſitus in edocenda Iuuentute, prouinciam ſuſcipiens, multos commenſales nobiles & inferioris conditionis diſcipulos, & conuictores domeſticos ex tempore plus quadringentis collegi, cum quinque Hypodidaſcalis, qui in omni facultate & peritia linguæ Græcæ, Latinæ, Hiſpanicæ, Gallicæ & alijs, & Muſica ſub noſtro imperio Iuuentutem erudirent. Hinc inde fama volat, & quotidiè diſcipulorum numerus augebatur. Intereà ad nos venit ſingularis amicus noſter, Magiſter Franciſcus Scurman, Brabantinus, vir ſanè humaniſſimus, duos noſtræ diſciplinæ filios ſubijciens, commenſales, Henricū et Franciſcum. Serijs verò negocijs de ſtipendio et eruditione filiorū abſolutis, familiari colloquio et iucundo ad pocula fœcunda conuerſa eſt oratio. Sæpè volui, viciſſim diſtuli periculum ſubmerſionis illi iminens, ſignificare: tandem nolens tanti amici infortunium (quod præcauere poterat) celare, dextrā volam inſpiciendam præberi à renitente vltrò petij, tribus aut quatuor aquæ periculis conſpectis, ante biennium (ni benè ſibi proſpiceret) ſubmerſionis periculum maximū, et ꝑtereà caſum ab animali quadrupede ſe in curſurū prædixi. Cautionē ſubridēdo ſibi pollicebatur à me diſcedens, reiteratis

vici-

vicibus rediens, putauit ridiculam & pericula euasisse, donec (proh dolor) Anno prænominato, die sancti Marci, circa horam quartam pomeridianam, Hallense oppidum Hannoniæ, comitatus quatuor amicis etiã equitibus præteriens, in Braniam oppidum eiusdem Comitatus tendens, Matrimonij polliciti causa, tanta tempestate aëris insolita in medio itineris interceptus est, vt videretur non modò terra, quin et tota mundi machina simul corruere. Ex nimia enim aquæ abundantia è cœlo terrã madefaciente et rigante, insolitus riuulus vnus atq; alter in mediis agris excauata terra nascitur, ille sui oblitus, amore Coniugis nimio raptus, parui faciens omnem tempestatem priori suo exemplo, socios in priorem fluuiolum rapidissimum non sine periculo, recalcitrantibus equis attraxit. Illi reiterationem in secundo fluuiolo periculi abhorrentes, ad cutem vsque madidi, dubij aliquando stabant, dicto Scurman præcurrente, & secundum fluuiolum solo temerè ingresso, illicò equo lapso, casum ferente, in aquis præcipitato præcipitiũ, & submersionis naufragiũ morte pertulit. Tandem accurrentes socij, equum dicti Scurman, fluctibus resistentem, & è riuulo enatantem, miseram sortem amici condolentes, mœsti domum equo secum delato, reuertuntur. Post sex dies mœstissimi filij, patris cadauer luto tectum in aquis latens, multorum auxilio & opera nudauerunt nõ sine lachrymis, & in Cœmiterio honorificè piis oraculis sepelierunt. Eadem die & hora medio illinc miliari, idem periculum subiit Dominus de Itre, vir annos natus LXXX. vel circiter: Curru enim vectus, in eodem riuulo vitam terminauit.

CHY.

CHYROMANTIAE IOANNIS SECKER, Militis, experimentum ſeptimum, Anno M. D. LI. in Oppido Seminario Calabrienſi.

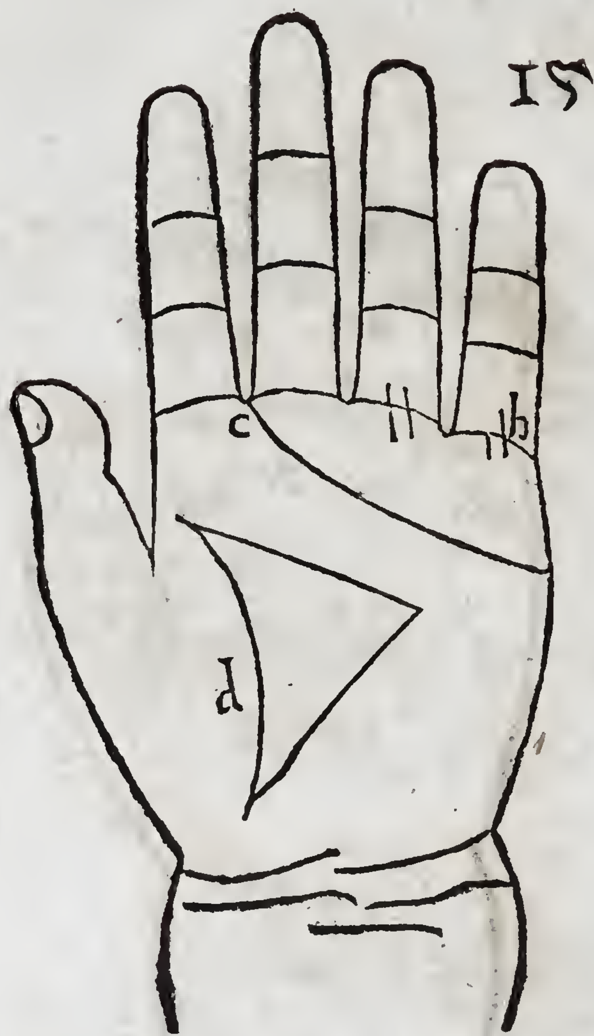
NESCIO quo genio (tamen actum eſt) Neapoli ab illuſtri viro Hannibale de Geuaro, armaturæ iam contra Turcas in defenſionem Oppidi Regij Calabriæ conſcriptæ, generali præfectu equitum & militum, Germanorum & Italorum, in militiam proficiſci compulſus, quia ille ignarus linguæ Germanicæ eſſet, petijt mea vti opera, & me Germanorum turmæ præficere, recuſata cõditione, bis atq; ter me ab illius præſentia ſegregaui, donec & aliorum nobilium reiteratis precibus, me illi totum addicens, conditionem ſuſcepi. Germani gaudentes, mihi ſummoperè gratificabantur, quibus profectò fui non minus atque pater, quo titulo me intitulabant **Alt Vatter**. *Vbi in* Regnum *peruentum eſt, ſolutionis ſtipendij nummis à Commiſſarijs allatis, officioſè quilibet ſtipendium accepturus, ad ædes ſacras confluit, in qua Commiſsarij cum dicto Hannibale, aut diſsidebant, aut altercabantur. Cauſam noſter Miles hic Ioannes ignorans, arbitratus (vt malè intellexit) ſolutionem Germanorum, Italorum, non fuiſſe ampliorem (prout eis more ſolito pollicitum erat) ſcloppetæ ſua ſphærula munitæ, ignem appoſuit, cuius temeritatem increpans, ne Germanorum mortis inſperatæ periculum tãquam rebellis cauſaretur, à cœpto diſtraxi. Solutione peracta, prãdium commune illi*

mecum

mecum obtuli cum aliis nonnullis, quo absoluto, manus lineamentis notatis, temeritatis nimiæ eũ taxans, alterũ suspensionis et offensionis periculum imminere prædixi. Rebus itaque Regij pacatis, Turca qui nos aliquot diebus ducentis triremibus obsederat aufugiente, nos reditum ad Neapolim parauimus. In oppido Seminaræ non immemor nostri Militis insolentiæ, Marsellus de Genaro, nostræ nationis non admodum amicus, occasionem omnem quærebat, quò illatam iniuriam collo dicti Seeker vindicaret. Deprahensus itaque semel dictus Miles post epulas in porta Seminarensi, à Marsello stricto gladio inuasus, ille inuadẽti resistit, ne illius furia periret. Complices Calabri quinquaginta simul accurrunt, vt vnicum misellum violenta morte perderent: transfossi in altera manu, & capite grauiter offensi & vulnerati, humique proiecti, manus ligant, erectũ ad furcas vicinas collo fune astricto, deducunt. Aduolat intereà quidam exteris nationibus nõ inimicus, rem vt accidit nobis enarrãs. Ilicò ad arma cum omni Germanorum turma ad furcas cõfugimus. Ab obuio Marsello causam suspendij expetij, non sibi benè conscius, bona verba dedit. Et ne mora cederet in periculum, velociori cursu ad furcas properans, hominem scalam ascendentem è carnificis manibus stricto gladio violenter eripui. Accurrunt intereà socij, ad arma omnes simul accingimur, & omnibus inuitis, innocentem suspendio liberauimus, iam temperata dicti Marselli nimia furia.

EE CHY-

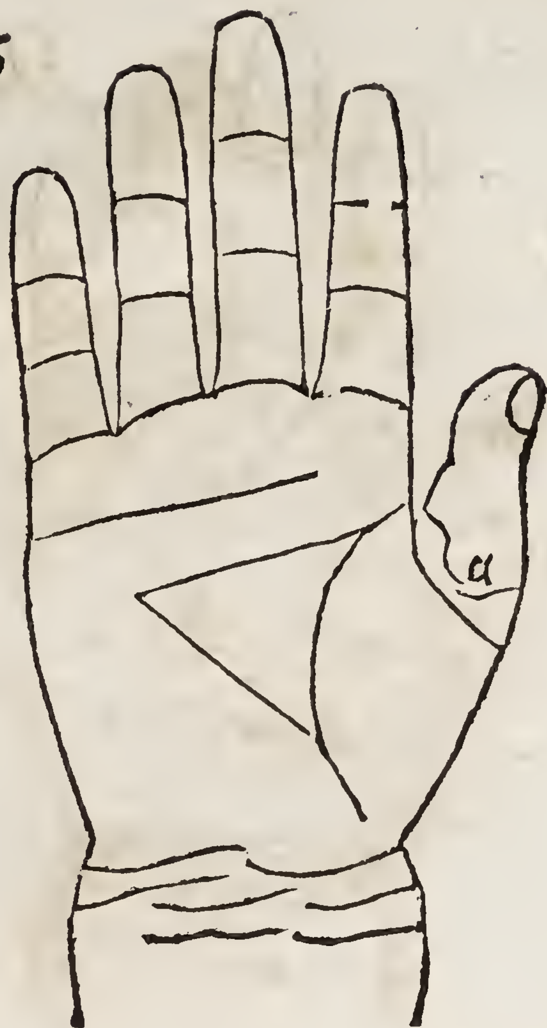

CHYROMANTIAE CVIVSDAM VEXIL-
liferi Calabriensis, experimentum octauum Anno
M. D. LI. Augusti 27.

Nobis adhuc Regij militantibus sub Hannibale Geuarensi, homuncio quidam miseræ conditionis, ingenui & strenui militis locum occupans, vexilla Marselli Geuarensis custodiebat. Temerarius fortè nimis, qui annis nonnullis elapsis, Triremium Sicularum Capitaneum Sygalla scloppeta proditoriè inuaserat, saluo tamen dicto Sygalla, & præter alia propemodum infinita & nefanda scelera à Neapoli exulabat, aut sui oblitus, aut exilium vilipendens, securitatẽ armis & vexillo, quibus præerat sibi pollicebatur, et tanquam nobilis plateatim superbiebat. Aduolante Turca, arcem nostram per aliquot dies obsidente, magna militum copia cincto cum ducentis triremibus, præter onerarias naues, Oppidum linquentes, arcem cogimur simul omnes tueri. Iam vnica (quæ tantùm erat) arcis porta clausa, plumbum & canserinos pulueres quilibet diligenter expetebat, quibus violentum Turcæ incursum prohiberet à scintilla ignis in vase decidente. Lucida flamma (proh dolor) quadraginta milites è medio sustulit, combustos, vel grauiter ad mortem vulneratos, quorum corpora non sine miserabili spectaculo in vicino oppidulo Sanctæ

Aga-

16

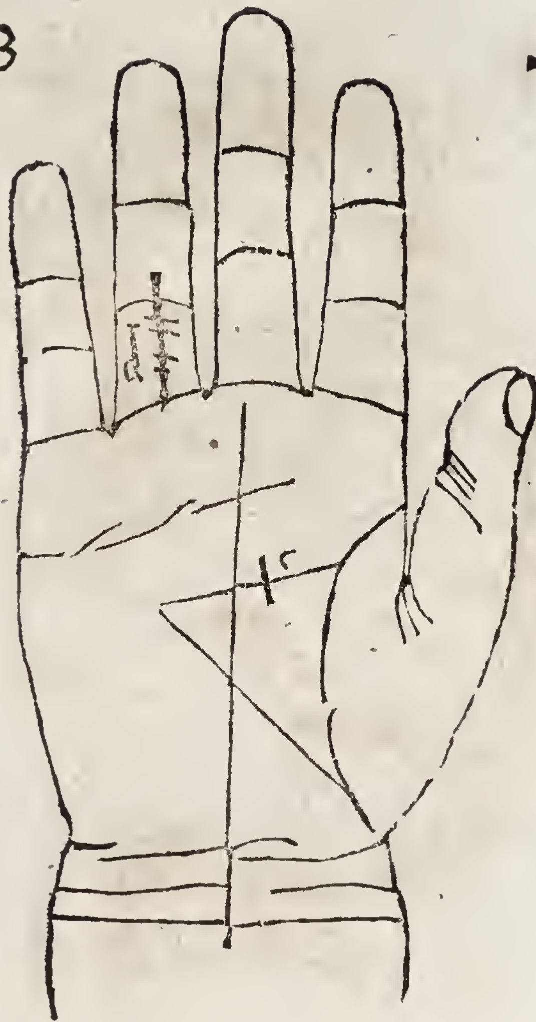
Agathæ deferuntur semiuiua, ordinatis nocturnis vigiliis arce Tripartita, Germanis fragilior pars conceditur, sed vt singulis noctibus nos tres Præfecti Centinellas (vt vocant) aut vigilias lustraremus, qualibet nocte Calabri fune per mœnia demissi ad montes, salutem sibi prospiciebant. Tandem ex sexcentis militibus C L X. *remansimus, vel circiter. Turca autem post aliquot dies commeatum nummis expetijt, cui concessimus quadraginta boues, & ad aquæductus liberum accessum, illius furiam non metuentes, tamen liberi euasimus. Cœpit interea homuncio* Vexillifer, *se præ cæteris extollens, gloriari, donec Capitaneus Sygalla ad nos à* Messana *transfretasset, nostræ fortitudini & animositati congratulans, prandentiq; apud Hannibalem, non erubuit se manifestare, à* Sygalla *commendatus, dubius illinc discessit, successum metuens ignarum. Horum omnium me cõsuluit, Chyromantiæ suæ iudicium expetens, cui periculum mortis violentæ mandato Principis liberè prædixi, fisus suorum cõmilitonum armatura. Euẽtum expectat: vocatus enim sub mediam noctẽ à Marsello Geuarensi, laqueo proiectus humi, à Paganis miserrimè suffocatur. Circa auroram illius cadauer vestibus solitis indutum, in publico loco per integrum diem in aliorum exemplum publicatur, asscripto nomine, cognomine & criminibus, præsentibus infinitis ferè Militibus & Dionysio Fabri, Carolo le Plat domesticis.*

CHYROMANTIAE CVIVSDAM EQVItis & religiosi ſancti Ioannis in Hieruſalem Haſſeuille, experimentum nonum Anno M. D. L.

In expeditionem Aphrodiſij magna militum copia à Ioanne de Vuega Prorege Siciliæ conſcripta, naues & triremes quàm plurimæ accinguntur, apparatur commeatus, adnatant triremes equitum Melitenſium Sancti Ioannis in Hieruſalem, omni militiæ armatura & commeatu, & ſtrenuiſsimis militibus nobilibus apparatæ, & accommodatiſsimè ad aliquot dies retentis (vt ſolent) triremibus, equitum familiaritate fruebar, quorum humanitate coactus fui nonnullorum Chyromantias depingere, & pro more conſueto iudicium qualecunque addere. Inter reliquos autem quadraginta, quorum Idealia manuum lineamenta depinxi, acceßit nobilis & illuſtris Gallus Haſſeuille, amicitia & familiaritate mihi coniunctiſſimus, cuius volis proſpectis, futuram ſortem vultu ſatis ſeuero videbar indicare. Inſtat fortiter, iudicium (quae

18

(qualecunque sit) expetens: arbitratus illius casum pessimum precibus & monitis præcaueri posse. Vulnus capitis & femoris conscripsi, orans, vt si vllo modo fieri posset, mœnia non insultaret. Sortem animi ingenuitate, generositate, & animi fortitudine nolens euitare, cum tamen infirmitate languens, liberè & sine honoris offensione, etiam à Capitaneo Triremis monitus, potuisset abesse & periculum euadere, mœnia cum alijs conscendit, plumbea sphærula ilicò capite perforato, & femore itidem penetrato, in fossas præcipitatur moribundus: alijs nonnullis quibus idem prædixeram, id accidit numero XL. Depugnato autem & victo Oppido, accurrunt consocij & Collegæ, miseros defunctorum casus recitantes. Alij, qui minus adesse poterant literis significabant, quas adhuc apud nos perpetuò reseruamus. Offensionem letalem in capite prouulgabat litera A B C. Vulnus coxæ, linea recta à radice medij digiti ad secundam iuncturam lineolis intercisa.

CHYROMANTIAE NOBILIS ADOlescentis, Fabii Gacella Caietani, experimentum decimum, Anno 1552. Mechliniæ.

Reuerendiſsimus, titulo ſancti Euſebij Cardinalis, Franciſcus à Mendoſa, Hiſpanus, Romæ, Anno 1552. *familiam ſplendidam alens, Muſicos etiam nonnullos ſimul alebat, quibus (etſi deliberaueram Muſicis diſciplinis non amplius indulgere) me præfecit, vt ille in Flandriam iter parat ad piæ memoriæ Carolum quintum Imperatorem (quòd ſatis placebat ſtipendijs ſuis in patriam redire) tantiſper laborem me ſubire exorauit.* Venetijs *&* *Florentiæ aliquot Menſibus quieuit, donec circa Bacchanalia Tridenti à Reuerẽdiſſimo Cardinali humaniſsimè cum tota familia receptus, quatuor diebus hæſit, genio indulgens. Deductus vna dierũ à* Reuerendiſsimo *Tridentino, deambulationis gratia extra portam, quæ ad meridionalẽ plagam vergit, nouum quid et memorabile in quodam horto apparatur: duo etenim ferociſsimi* Leones *ibi perpetuò detenti, &* Vrſus *non mediocris ſtaturæ cum* Mulo, *inter muros in loco ſatis amblo prælium ſimul commiſsuri, offeruntur, quod erat ſpectatoribus*

20

bus mirabilè quid. Inter colluctandū Mulus, qui à Mulione vino ferè obrutus erat, erectis auribus, cauda, capite, terrā pedibus quaſſans, hinnientes Leones terruit, vt eorum vix vnus comparere auſus eſſet. Vrſus erecta ceruice & anterioribus pedibus muro aſtans circumſpiciebat, inſultum aliquorum expectans. Mulus nō ceſſat Leones pedibus irritare, à quibus cum ſupra dorſum crudeliter laniaretur, pede & dente alterum acceptum, ferè viuum diuiſit, victorque omnium (quod eſt incredibile) remanſit. Ad arcem Cardinales reuertuntur. Inter cœnandum Cantores Tridentini, conuiuas cantilenis & inſtrumentis muſicalibus exhilarabant alternis vicibus, & noſtris Italicis cantilenis oblectabantur: præſertim quòd adoleſcens Fabius Gazella, nobilis Caietanus tanta gutturis pollebat elegantia, vt Inſtrumentis vix aliquis eum conſequeretur, tandem iuſſu Cardinalis, manuum adoleſcentis lineamenta depinxi, iuditioq́ Cardinali expoſito, præſertim de vitæ breuitate, non parum doluit. Maluiſſet diutius adoleſcentis excellentiſſima modulatione frui, ſed Deus aliter diſpoſuerat. Mechliniæ enim morbo leuiori grauatus per aliquot dies, dyſenteria & fluxu ventris, Anno ſuprà dicto, menſæ Auguſti Deo animam vouit.

CHY-

CHYROMANTIAE YSBRANDI BVS Bataui, experimentum XI. Anno 1541. Octobris 23.

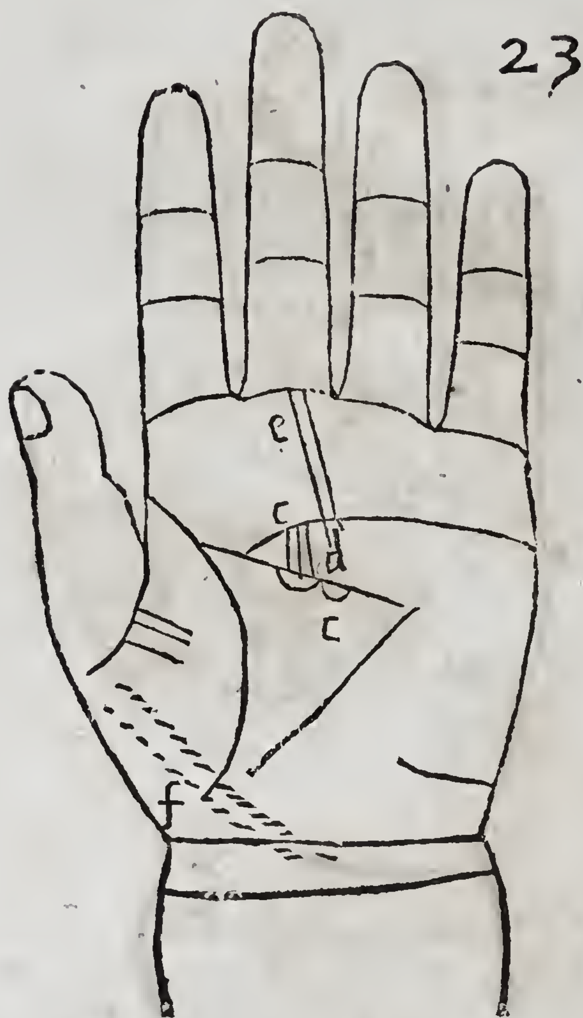
Solet piæ memoriæ Imperator Carolus quintus, selectißimos Cantores in obsequium domesticum colligere, inter quos Batauus quidam Ysbrandus Bus mecum vocatus fuit. Vir natus Annos 36. vel circiter, voce non inferior Philomena, inter cæteros sexaginta vel circiter præstantißimus, ieiuno inquam stomacho, quod ei rarò accidit (nam miser tanta gulositate & voracitate, & crapula quotidiana vexabatur, vt aliquando mentis non esset compos, & vt solent ferè omnes optimi quique Musici, qui præter Musicam aliarum scientiarum sunt imperiti, Symphoniam nimia potatione confundere, & ilicò ad lites, arma, & verbera confugere) iste Bus Valisoleti nostra familiaritate & aliorum Cantorum in cõmuni commeßatione fretus, cum quodam Cæsareæ Maiestatis rumigestore absoluta commessatione, nobisque absentibus, lites ad verbera mouit, ex tempore collisis mutuis corporibus enudandi gladios occasio oblata fuit: pugnis sese & dentibus contundunt, acriter colluctantur, in terram collapsi, vim vi corporum grauitate pellentes, dictus Bus arrepta aure dextera dicti Rumigestoris, *dentibus excerpta, aperto ore aurem deglutiuit. Duello absoluto, ad pocula reuersi, aurem Rumigestor accenso*

22 ✠

censo lumine vndequaque perquirebat, quam dictus Bus deglutiuerat, pacem nihilominus assidentium suasu, vt facilius Imperatorem inscium adhuc mitigarent, componunt. Siccine continuò pocula siccantes, noctes in dies & è contrà vertebant. Infinitum esset volumen, quod similia acta dicti Bus reciperet, donec ad vindictam diuina lento gradu processit ira, & quo ille peccarat, eodem supplicio pœnas extremas dedit in hemiciclo Arsenariæ Oppidi, quod alij Argieriam vocant. Vbi enim nauium classis ante Arsenariam 18. *Octobris prædicti Anni, faustis velis applicuisset, ex Pistri ingentis molis nauigio Andreæ Doriæ in Sclatam Franscisci Duardij conuocati Cantores, Bus maluit aliud nauigium, in quo non esset cognitus conscendere. In quo etiam liberiùs Baccho indulgebat, donec febre pestifera correptus semiuiuus, vt fieri solet in nauigijs, asseri superpositus, piscibus in escam proiectus est, & in medijs vndis submersus. Sic suæ gulositatis, voracitatis & continuæ ebrietatis piscibus sui corporis exemplo, pœnas meritas dedit, cuius animæ diuina parcat clementia. Submersionis inditia acyni digitorum sub litera D E & C in monte Lunæ satis prognosticabantur. Duæ præterea lineæ à vitali versus naturalem tendentes, potatorem & comestorē indicabant. Reliquum mediocris Chyromanticus facilè depræhendet.*

FF CHY

CHYROMANTIAE CVIVSDAM NObilis Neapolitani exulis, experimentum 12. Anno 1551.

Ferè terrorem nobis incußit vir iste nobilis, proceræ staturæ, subnigro, horribili & seuero vultu, cuius vt ideale manuum exẽplar exciperem, liberè omnia dicendi potestatem fecit. Cùm enim dubitarẽ an illi gratum foret inditium, tamen carceres periculosißimos passum fuiße affirmaui, exulari se adhuc, tria homicidia cõmisiße, & inminere ipsi periculũ amputationis capitis mandato Regis. Arridens nostro iuditio, videbatur etiam gloriari in sua malitia, carceres passum se esse, & omnia benè fuisse prognosticata non negans. Vltrò exposuit quòd vna die vinculis in fundo cuiusdam turris detentus, ad sententiam mulctæ capitis extractus sit. Et (vt apud Italos consuetudinis est) nocte lata sententia, sacerdos vnus aut alter patienti offertur, qui totam noctem diuinis verbis illum ad patientiã incitet, adiuncta magna copia piorum virorum, qui confratres misericordiæ intitulantur. Confessorem autẽ sibi oblatum hic recusauit, quòd suam staturam non æquaret. Minoritã quendã appe*tens eiusdem staturæ cum ipso, admissus ac vocatus est Minorita. Secretum tamen cubiculum in carcere accedunt. Sub vmbra confeßionis nitebatur se periculo*

culo mortis quomodocunque liberare, reliquis miſericordiæ fratribus cum altero Minorita in anteriori aula relictis, confeßionē dißimulans, Minoritam manibus humaniter contrectare cœpit, ſed repentè cultro à latere fratris pendente appræhenſo, ac ferè ſuffocato fratre altera manu, dixit: Hodie mihi certè moriendū ſtatui, ac idem imminere ſupplicium ſi tribus à me trucidatis, & quartum adiungam. Supplex autem orat ſubmißiori voce Minorita, *ſi ſalua vita illum relinquat, omnia pro voto ſuo præſtaturum. Ille verò placitæ ſupplicationi annuens, expetijt veſtes* Minoritæ, *quibus indutus, ſuiſque ibi relictis, quibus ſe frater veſtiret: iterum appræhenſo cultro, mortē fratri imminere minabatur, niſi ligulis manus ſineret ad ſcamnum alligare, & peplum in ore perferret. Coactus Minorita, qui vitam tueretur conſentijt. Sic aſtutia & nequitia dictus nobilis veſtibus alienis ornatus, aulam, in qua prædicti omnes hærebant, præteribat, ſequitur eum alter Minorita, arbitratus ſocium fuiſſe ex arce demiſſum, ille reddito habitu* Minoritæ *confratri, gratias egit, & diſceßit. Sic pœnam mulctæ capitis cautela inaudita euaſit, & nunc adhuc ſupereſt, & ab omni ſcelere abſolutus, honeſtè (vt aiunt) cum vxore & filijs viuit. Homicidia litera A & C ſemicircularibus lineis indicabant, B carceres, & ſic de reliquis.*

CHYROMANTIAE CVIVSDAM NObilis Neapolitani, experimentum 13. Anno 1551.

Hic homo præter peruersißimam nequitiam, malitiam, stultitiam, aut insaniam (vt solent deprædatores viarum) aliorum et piorum virorum spolijs sese accommodabat, militari disciplinæ hæc omnia licita ascribens: præter Venerem præposteram nefariè & præposterè iuuenculis abutebatur. Hæc omnia vbi diligenter in eius Chyromantia cum tyrannide & homicidijs septem examinaßem, dubius, hæsitaui illi iuditium literarum typis, vt expetebat, commendatum communicare. Sed semicoactus in alterum diem differens, pugione, gladio, & annulari ferrea camisia tutior, sententiam procrastinaui. Et vt mihi Germanorum meorum militum confluentia quotidiana non defuerat, aliquot in vestibulo nostri cubiculi in reditum illius arrestaui, qui ilicò mihi tußienti adeßent. Aduenit Neapolitanus libro aperto suum iuditium quærens, petijt an liberè omnia præterita (quibus futuris fidem daret faciliorem) collegißem, & vt illi imbutam à iuuentute tyrannidem commonstrarem,

rem, erecta ceruice constanter dixi in animo illi esse, in me pro more suo solito tyrannidem exercere, meq; suis viribus non improuisis posse resistere, & ne ad arma tentanda perueniendũ esset, sibilo cõuocatis militibus, facilè percepit se opinione frustratũ, & omnia (vti ac suas truphas) me animaduertisse. Ille mutato vultu colore pallido, non mediocriter turbatus, ducato aureo iudicium conscribi mitiùs exorauit. Septem homines trucidasse, aliquot iniustissimè Veneris causa, carceres imminere cum mortis supplicio, & aquæ periculo prognosticaui. Absoluto exilio, in patriam redire non esse tutum: quòd reiteratione homicidij mandato Regis turpiter decollaretur. Post aliquot annos absoluto sui exilij termino, Neapolim ad parentes reuersus, tribus mensibus homicidium octauum turpiter commisit, fugam parans solitam, à Clientibus deprælensus est, pedibusque fune alligatis, equo per plateas trahitur ad locum supplicij, quò meritas pœnas truncato capite dedit. Sed adhuc in carcere detentus, nostri iudicij non immemor, ad se nos vocari iussit, annulum aureum dono mittens, sed vt seriùs erat, & iam instaret tempus mortis, liber non patuit accessus, quod nec displicuit. Homicidia litera B lucidè ostendebat, carcerem litera C. A verò exilium.

CHYROMANTIAE DOMINI VICTOris Presbyteri Colon. S. Celsitudinis Concionatoris, experimentum decimumquartum, Annno M. D. LVIII. In Vigilia Sancti Andreæ.

Pius iste sacerdos, Concionator eximius, lingua & memoria promptissimus, Brulæ Anno iam citato, die S. Andreæ, à prandio à Magistro *Andrea Goddin. S. Celsitudinis pastillorum Conditore, in cōmessatione nobiscum familiariter vocatus, non dedignatus est adesse, poculum vini vnum, aut aliud sub vmbra & fumo benè cocti pastilli euacuare.* Multa *iucūda audituq́ digna, & meritò memoriæ commendanda in medium afferens, aliquorum priori exemplo prouocatus, reiteratis vicibus non potuit ad ostendendas volas adduci, arbitratus huiusmodi iudicia non posse peccato carere, repugnante conscientia: sed ampliori cyatho vini tandem dilutus, pusillanimitatis notam audaciori animo purgauit.* V*olas apertas offerens, sed adhuc nullum iudicium expetens, hoc tamen adiecit, vt si quid vtilitatis commodi aut dignitatis illi succederet se*

dere se lubenter audire: de periodo autem vitæ nihil omninò velle audire. Vt illius vitam breuissimam notassem, frustrà videbatur vlteriùs ad beneficiorum & status meliorē successum procedere. Cùm enim hæc omnia mors præueniens surriperet, dissimulato animo omnia læta, et beneficia breui optima quæq; affutura promisi. Liberiùs his auditis, pocula vrgebat. Eo verò absente post aliquot dies expetijt dictus Magister Andreas, et alius amicus noster singularis, Dominus Ioannes Dauiot, quid de vitæ boni viri sacerdotis periodo sentirem, omnia in manu Dei esse cōstituta protuli, eidemq; imminere mortis periculum ante diem Natiuitatis proximè futurum. Ille amodò graui morbo Coloniæ laborans, nostri iudicij inscius, in Vigilia Natiuitatis Domini, sequenti Anno deuotè et religiosè sub obedientia S. Romanæ Ecclesiæ animam Deo reddidit. Beneficia si superuixisset indicabat litera D in vtraq; manu: literæ verò A B F vitam breuissimā minabantur. Et hæc si Zoilus veritati dissona arbitretur, consulat dictum Magistrum Andream, Dominum Ioannem Dauiot, Dionysium Fabri, viros fide dignos, & à scrupulo mendacij, & inuidiæ liberabitur.

CHY-

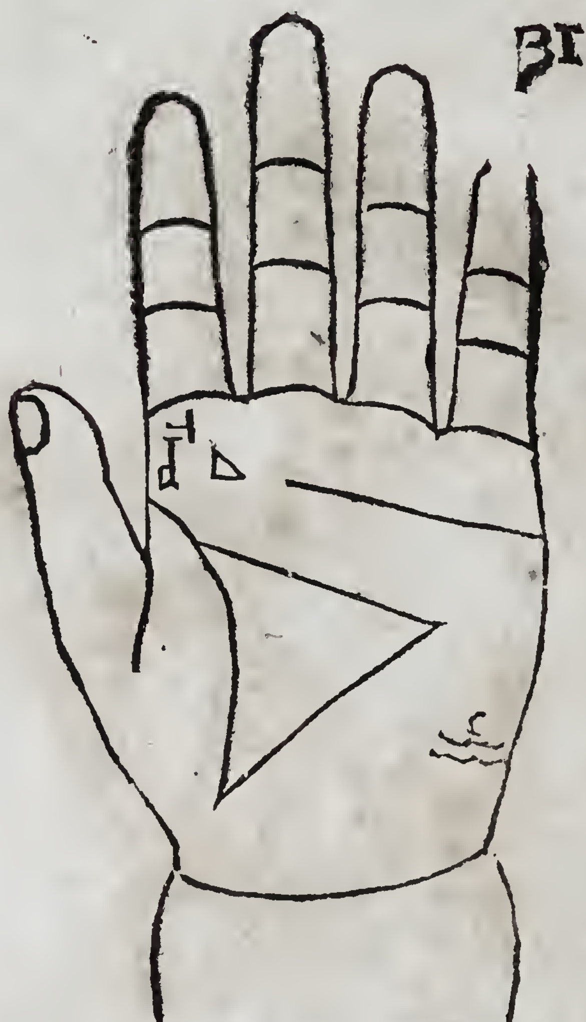

CHYROMANTIAE THEODORICI A Suxi adoleſcentis, Coloniæ ſtudioſi, experimentum decimumquintum Anno M. D. LVIII. Iulii X X X.

Defuit mihi eo tempore puer, qui famuli mei abſentiam ſuppleret per aliquot menſes. Oblatus hic adoleſcens boni viri commendatione, ad me venit, Anno, Die, Me*nſe &c. cuius inſpecta Phyſiognomia, Saturnina linea ſatis diſplicebat. Conuocatum ad me volas inſpiciendas præberet, poſtulaui. Miratus quid id ſignificare vellet, noſtro obſequio ſe paratũ obtulit.* In*ſequentem diem Lunæ reſponſum differens, ad me redire iuſsi. Eademq; hora indicaui, vt a quis nullo modo ſe committeret: imminere enim periculum maximum ſubmerſionis, nec non mortis violentæ, &. quidem breui, ſibique cauendum neceſſariò eſſe. Sequenti die eadem hora quarta ad me rediens, cum nonnullis diſcipulis, quibus Theoricam & vſum ſphæræ materialis exponebam, me occupatum vt videret, iuuenilis animus morã dimidiæ horæ non ferens propter ſtatus mutationem, volens corpus balneis aut aquis mundare, diſcipulos meos adhuc iunio-*

iuniores, virgarum disciplinæ subiectos, secum ad aquas deducere nisus est. Illis autem hoc illicitum, non audentibus tentare, cum alijs nonnullis commilitonibus ad Rhenum circa Basilicam Sancti Cuneberti secessit: exutis vestibus, cum suis Rheni fluctibus se committit. Semel atque bis iam tentato periculo, euasionem sperans, & quidem temerè, Doctoris inquit, iudicia mox falsificabo, qui mihi submersionis breui periculum prædixerit, nunc secundò saluus euasi. Deum verò, neq; fortunæ casus ampliùs esse tentãdos socijs consulentibus, dixit, facilè quęuis pericula etiã grauissima euitare posse, qui Dei numimine tutus est. Tertiò itaq; aquas insilit, & à ripa (vt sibi persuadebat) tutior, longiùs enatauit, donec violentum Rheni fluxum ampliùs natando vincere non posset. Bis in fundum deiectus, corporis motibus pœnitentiam ostendens, tertiò submersus, amplius non visus est. Submersionis autem plurima erant indicia, prout litera A B E & G liquet: C verò & D vitæ breuitatem prognosticabantur cum Physiognomiæ lineamentis. Sed (proh dolor) quòd omisi eius cadauer, per multos dies in Rheni fundũ aut ipsius fluxu in mare lapsum, nunquam compararint, vt sepulturæ Ecclesiasticæ traderetur, etsi maxima diligentia & laboribus vndequaque circa fluminis ripam inuestigatum est.

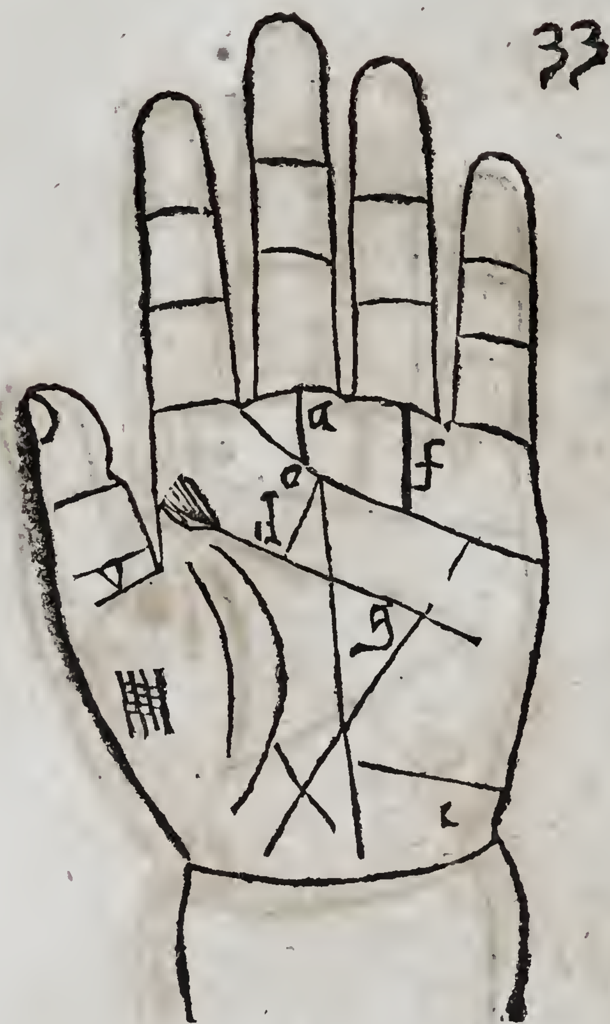
CHYROMANTIAE CVIVSDAM ILLVstrisſimi & Reuerendiſsimi Cardinalis, experimentum decimumſextum.

Non ſecùs atque piæ memoriæ Pontifici Maximo & Optimo Paulo tertio Matheſeos (præter alias animi dotes, & cuiuſcunq; facultatis extremam eruditionem) expertiſsimo, & huic Reuerendiſs. Cardinali ita contigit. Quem rapidum fluuium equo prætereuntem circa Neapolim fluxus lapſo equo, demerſerunt ferè. Ille turbatus (nimirùm) fundo hærens, bonæ memoriæ (vt & ipſe feſſus eſt) à parente extrahitur ſemiuiuus. Qualem id infortunij & periculi maximi ſucceſſum haberet à me petenti, exēplar dicti Pauli III. propoſui: nunquam homini extremum & ſimile periculum eueniſſe affirmaui, ſine conſequentia ſecundi, quæ extremæ dignitates ſpirituales aut ſeculares ſucceſſu temporis ſequerentur. Quemadmodum Paulus periculis euaſus, in Papatu clementi optimo ſucceſsit. Periculum ſecundum expoſtulanti, examinata manus eius Chyromantia & Phyſiognomiæ lineamentis, inimicitiæ mortalis, & carceris cum exilio indicia maxima prædixi, & breui futura, & tandem dictum

32

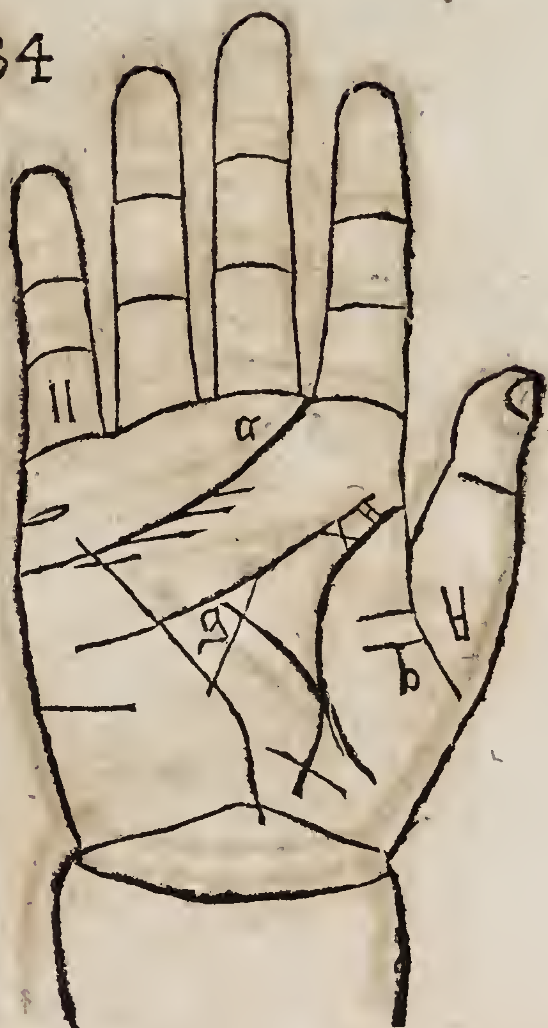

ctum Reuerendissimum *circa annum à Mundo redempto millesimo quingentesimo & septuagesimo, ad dignitates adhuc superiores promotum iri. Periculum secundum illi nunc accidit: dignitatis consequentiam nouit* Deus, *quam tamen volente* Deo *illi affuturam eo tempore, si naturalis inclinatio locum habeat, non dubito: nouit enim* Deus, *ad quē finem ista protendant. Nolui huius* Reuerendissimi *Cardinalis titulum neq; nomen apponere. Sat est dum ille nostrum iudicium, vt præsenti exposui, intelligat, tunc temporis notius esse toti orbi poterit. Prælaturas & Ecclesiasticas dignitates præsagiebat litera* D, *non minùs atq; E.* Exilium *litera D. Submersionis autē periculum, C & B. Sed non erant vera & certa testimonia: quia in vtraque manu vnum atq; idem iudicium inuentū est, et propterea faciliùs euasit. Qui dum in Hispania post aliquot annos sequentes degeret, nostri non immemor, munusculo per amicos oblato, me si potuisset, allicere ad se nisus est. Sed ætas & valetudo me hactenus hîc firmauit. Intereà literis meum obsequium suæ* Reuerendissimæ D. *offerre paratissimum, & quidem meritò, non destiti.*

CHYROMANTIAE CVIVSDAM MEdicinæ studiosi adolescentis Coloniensis, experimentum 17. in Oppido Chalon, in Campania Gallica, Anno 1561.

Discessurus Colonia hic adolescens in Galliam, arbitratus fuit gladio, pugione & scloppeta, quibus munitus erat, omnem Galliam facilè posse superare. Dubitans tamen itineris successum, manuum suarum lineamentorum iuditium priùs exorauit. Cui, benè examinatis lineis, vulnus capitis & femoris nō sine periculo vitæ inflictum iri breui, ante inquam Anni terminum, prædixi, non abesse præterea à periculo carceris, morbumq; Gallicum etiam propediem affuturum, deniq; se ingeniosum esse adolescētem. Monitis parere volens, quietus quantum potuit à crapula & potu abstinens, Aureliā Galliæ munificentissimum Oppidum peruenit. Ibi nonnullis Mensibus quinque aut sex sibi cauens, saluus tantisper euasit. In commessationibus aliquoties me absentem, artis Chyromantiæ non satis expertem dicens offendebat, terminum præfixum inconstantia iuuenili non temperans. Fit interea vt fortè nummorum defe-

defectus, aut parentum mandatum illum in patriam Coloniensem reuocauerit. More solito gladio, pugione & scloppeta munitus, tutissimum iter sibi vendicabat, genio, vt solent studiosi, vndequaque indulgens, suis viribus quemuis imparem existimans, nec duos suis viribus satisfacturos arbitrabatur. Tandem vbi in celebre Oppidum Chalonam in Campaniam Galliæ peruenißet, linguæ Gallicæ nondum satis peritus, materno Idiomate conuiuas, quibus aßidebat terrere nisus est, se Hercule inferiorem non putans, verbis & iniurijs motis, ad verbera peruentum est sub principatu & dominio Bacchi regnante Marte. Gallus quidam capitosus, facilè ad extremam iram commotus, gladio craneum capitis adolescentis aperuit. Dein humi iacentis femur transfodit mense nono post nostrum iudicium De vita periculosè laborans, per aliquot menses ibi retentus, Dei & Cheirurgorum auxilio liberatus, Coloniæ me inuisit, cicatrices ostendens, in quarum altera capitis, digiti craßitudo facilè recipiebatur. Morbum Gallicum litera D præsagiebat. F secundum ingenium. Carceres E. A vulnus capitis, & sic de reliquis.

CHYROMANTIAE CVIVSDAM VIRI mediocris conditionis, experimentum 18. Anno 1548.

Inter centum mille homines duo nunquam eiusdem Physiognomiæ, staturæ, craßitiei (tametsi macredinis quidem) reperiuntur Mirabilis Deus sic correctè omnia ordinauit, vt quilibet propria Physiognomia ab altero differret naturaliter. Sunt & multi, qui vltra naturalem illam distinctionem à cæteris differunt rugis & lineis casualiter accidentibus, quæ in frontispicio, oculis, et similibus partibus facilè discernuntur. Sicuti enim in 5. nostro libro exposuimus, rugæ & lineæ, aut crescunt, aut succeßu tēporis delentur, aut colore mutantur, prout sæpè notaui. Et vt in sequenti septimo Libro apertè liquebit, facilè ex hominis cuiusuis Physiognomia casus notabiles depræhenduntur, vtpote homicidia, latrocinia, furta & similia, prout de hoc viro ex tempore vnico visu, prospecta Physiognomia, prognosticaui coram Reuerendo *Abbate* V*allis nouæ, Domino Ioanne Dauiot, & Dionisio Fabri. Et ne meum me falleret*

falleret iuditium, volui illius volas commetiri, in quibus homicidium perpetratum, vt hîc apparet, facilè consideraui, cum graui capitis offensione, etsi apud Magnates gratus erat, ad quos refugiens, saluus pro tempore delituit, donec homicidij sui culpa pœnitentia deleretur. Expetentibus prædictis, Abbate, & alijs testibus, an antea hominem nouissem, respondi, si altera vice idem mihi offerreretur, secundariò illum me visurum. Mirantibus *perpetratum homicidium tam facilè animaduerti posse in homine ignoto, maiorem fidem in sua Chyromantia mihi adhibuit Abbas. Commessantibus homicida nobis vinum attulit, cuius tandem Chyromantiæ lineamenta, vt hic apparent, depinxi, in qua litera A in vtraque manu (quod pro vero habemus testimonio) in naturali homicidium declarabat, litera G, beneuolentiam apud* Magnates, *C offensionem capitis. Ea quæ experimentorum veritatem concernunt, exposui prolixius. Sigillatim verò omnium linearum Symmetriæ iuditium inserere superfluum esset.*

CHY.

CHYROMANTIAE HIERONYMI PRINce Cantoris adolescentis, experimentum 19. Anno 1550. Panhormi.

Reuerendißimus Archiepiscopus Panhormitanus, Cardinalis, Tridentum me prætereuntem, ad se vocari iußit, quòd mihi magna cum eo intercesserat familiaritas. Adhuc Sacellani illustris fungente officio, apud piæ memoriæ Carolum quintū Imperatorē, pro ritu & consuetudine Ecclesiæ Romanæ, *volens imposito oneri satisfacere, Cantores suis sumptibus etiam meliores è Flandria conuocari voluit. Obnixè itaq; orauit, illorum curā me velle subire, et eos Panhormi cōducere. Exoratus, acquieui, ac Cantores numero x. collegi, cum duobus pueris selectioribus, quorum alter Hieronymus Prince Brabantinus adolescens, voce & modulationis dulcedine quouis altero coæuo non inferior. Qui dum nobiscum Mare Ligusticum transnataret, alternis vicibus insueto morbo laborauit. Causam examinare volens eius, Chyromantiæ iuditium examinaui. Breuem vitam animaduertens, volui & mortis qualitatem præuidere, vt si præcaueri poßet (annuente Deo) negligentiæ nostræ non reputaretur, quæ erat dysenteria. Panhormi itaq; felicioribus velis tandem appulsi, adolescentē curandum diligentia & arte Doctoris Balthazaris Torris, Prore*

gis

gis Siculi Medici *commiſi.* Ille, *vt opinor omnibus, via, modo, iure, quibus potuit diligentiſsimè medelã procurans, tamẽ nihil effecit: nam continuò morbo nihilominus hic ſuccubuit.* V*etula quædã in adoleſcentis cuſtodiã accerſita, defuncti capiti roſmarini ramum appoſuit, nobis perſuadere volẽs, virtute roſmarini parẽtes ilicò mortis adoleſcentis fore certiores. Arbitratus veneficam & non probam mulierem, ramos (ægre ferente vetula) eieci. Acceſsit Doctor* T*orris Hiſpanus, eo tempore adhuc laicus, ſerius Medicinã afferens, qui ſollicitè filiam Prothomedici Siculi in vxorẽ ambibat.* V*t videret matrimonij dilationem, mutata ſorte Ieſuitarum ordinem induit, & tandem ſeruum, quem octodecim annis à iuuentute nutriui & educaui, Hiſpana blanditie mihi ſurripuit, & 29. ducatos, mihi iure meritò, vt dicam, de retenta mercede adhuc retinet inuito me, quos debuit pro fabrica inſtrumentorum Aſtronomicorum, Planiſphærij inquam ſphæræ materialis, radij Aſtronomici, annuli ſphærici, &c. quibus, vt aiebat Hiſpanorum* R*egem Philippum ſibi Mecænatem comparauit, ære quidem et aliena opera, præſentibus approbatis teſtibus, Ioanne poller, Carolo le Plat, Dionyſio Fabri, & alijs plurimis.*

CHYROMANTIAE CVIVSDAM PVEri filii Domicellæ Neulandt Gheldriensis, experimentum vigesimum, Anno 1558. Coloniæ.

Superfluum videtur vlterius de alicuius nati vitæ periodo procedere, si vitæ terminus ita breuis sit, vt non permittat natũ ad annos accidentis peruenire. Nec *ego pro consuetudine soleo alicui quid polliceri vltra talem terminum Sed instantibus nonnullis, qui mortis terminum præfixum nolunt, dubia quædã proponere cõsueui, ne in desperationẽ incidant.* Reiteratis *siccine vicibus Domicellæ Neulandt ferè coactus sum filij sui Chyromantiam perlustrare, quem se chariorem habebat filium. Cuius vitæ terminum ante annum præuidens, dixi: si hic puer annos ætatis suæ 18. pertingat, futurus est miles strenuus, in Martialibus exercitijs magnæ authoritatis. Cauendum tamen ne ante anni spatium in grauem incidat infirmitatem, quam (volente Deo) diligentia & bona cura euitare potest. His eam à me breuibus absolui, non cessauit interea temporis per interpositas personas de nati sui periodo sciscitari*

cogi-

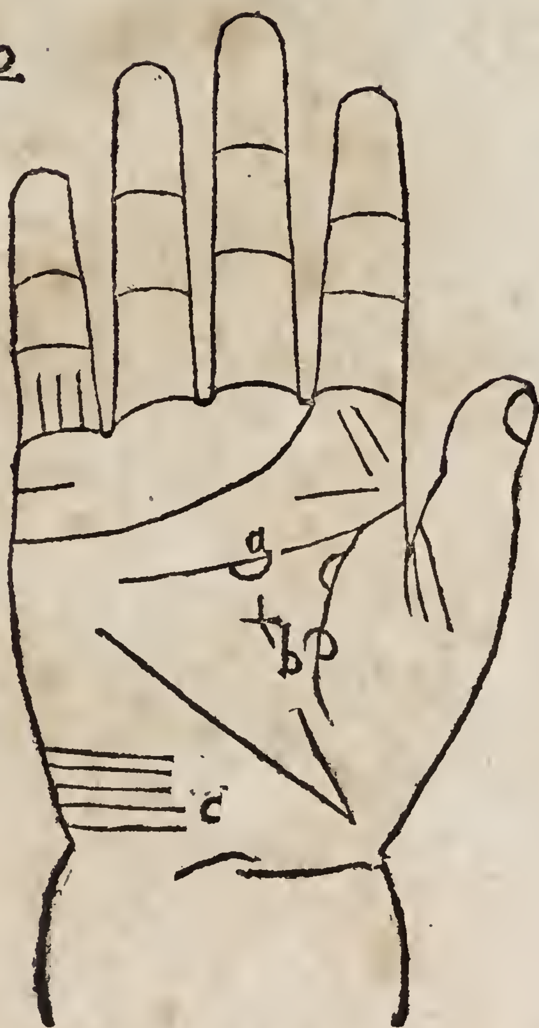

cogitans me coram nolle illius animum mortis filij ſignificatione turbare. Itaque tandem ſecretè exoratus ab domina Comitiſſa à Styrem, affirmaui illius puerũ naturaliter ſpatium vnius anni non poſſe viuum excedere, et vanum fore vlterius de ipſius vitæ periodo & ſucceſſu procedere. Et vt telum præuiſum minus nocere dicũt, Domicellæ hæc ſignificauit: biloſa, me per aliquot dies dedignata eſt, ſed ante octo Menſes puer obijt. Litera A tẽpus mortis liquidè in vtraq; manu inuenta promulgabat. Defuncti cadauer à pictore idealiter depingi curauit. Materna dulcedine puerum defunctum ſæpè complexa, & reſtantem alium filium, quem antea vix ferre poterat, ſucceſſiuo amore proſecuta eſt. Sed vereor ne tandem & Deus eundem aufferat, quòd illa neglecto aliquãdo obſequio diuino malit filij voluptatibus complacere. Cuius etiã natiuitatis iuditium exorata fuit, et ne illa mortis etiã huius præſcia, vulnus reiteretur, prolixiorem vitam ſub cautela quadã pollicitus ſum. Vereor interea ne & defuncto puero mecum de iniurijs agat, quod tamen paruifacio: malo enim potiùs artis veritatem (ſi qua ſit) denudare, quàm mulieris votis complacere.

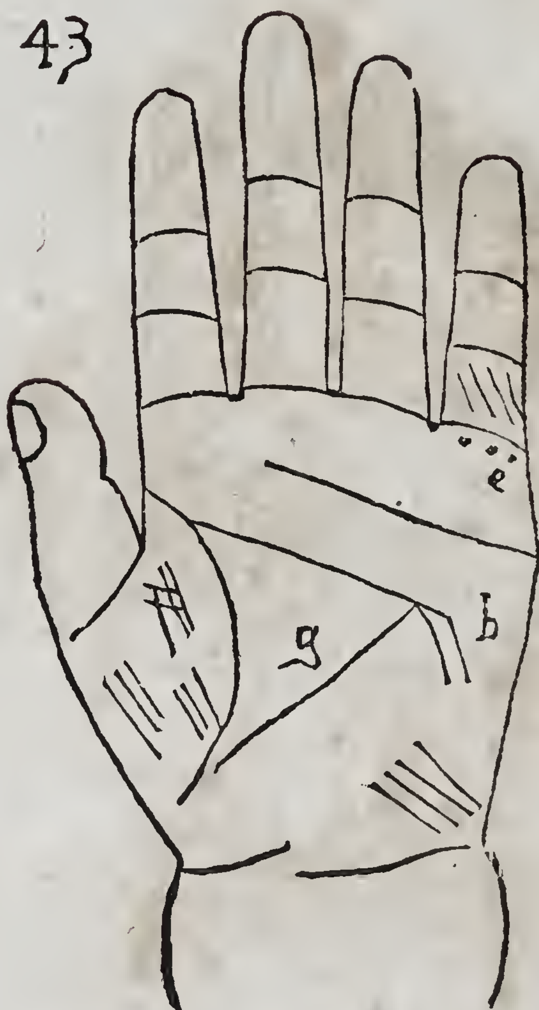

CHYROMANTIAE INGENVI CAROLI Yſenbart vexilliferi Comitis Aygremont, experimentum vigeſimumprimum Anno M. D. XLVII. Romæ.

Etiam fortiſsimum quendam ſæpè extrema pericula comitantur, quæ non præſcius, vix euitare poteſt. Hic ingenuus, armis multum valens, ſub comite Aygremont multos annos militans, non parum honoris armorum viribus conſecutus eſt. A Gallis, occiſo priùs equo, in medio prælio humi proſtratus, nõ ſine vitæ periculo capitur, ſed pecuniaria mulcta liberatur. Homicidio verò (proh dolor) poſteà ab eo commiſſo, ab inimicis proſecutus, nõ priùs pacem cum eis cõciliare potuit, donec limina Sancti Petri in vrbe viſitaſſet: arbitrati inimici in itinere hominẽ moriturum. Etſi inuitus itidẽ, coactus tamen duobus ad iter accingitur. Romã ad me venit, veterem amicitiã (præſertim quòd Patriota fuit) refricauimus mixtis poculis. Et vt Romæ *amici ſolent in crumenis deliteſſere, vacuis ſuis loculis, nullus illi aderat. Volens tamen impoſito oneri ſub obe-*

obedientia S. Romanæ Ecclesiæ Pœnitentiariorum disciplina satisfacere, moram absolutionis diutiùs sine nummis sustinere nequit, alterum equum vendidit. Omnibus tandē benè peractis priori morbo, peior accessit posterior, scilicet nummorum defectus, quibus in patriam commodè rediret. Dubius, morbi causam mihi tanquam medico recitanti, medelam ex tempore adhibens, duodecim Ducatorum morbum curaui, quos ille tanquam vir probus, qualis semper fuerat, post tres Menses mihi Romæ *in Banco (vt aiunt) consignari & reddi fecit. Sed proch dolor, tribus aut quatuor* Mensibus *vix elapsis, dum sibi vitam quietiorem senio confectus, deligeret, tornaci à quodam infimæ conditionis homine cultro in pectore improuisò inflicto, subitanea morte, casu non præuiso vitam terminauit. Hîc qui gladio alium perdidit, testante sacra scriptura, & gladio pœnas extremas dedit. Litera A, homicidium commissum manifestabat.* Mensalis *vulnus capitis, non tamen letale.* C, *itinera. B, offensionem pectoris letalem, & exinde mortem. Cuius animæ Deus Optimus Maximus sit propitius.*

CHYROMANTIAE CVIVSDAM MERE-
tricis Hiſpaniæ, experimentum vigeſimumſecundum
Romæ Anno M. D. XLVI.

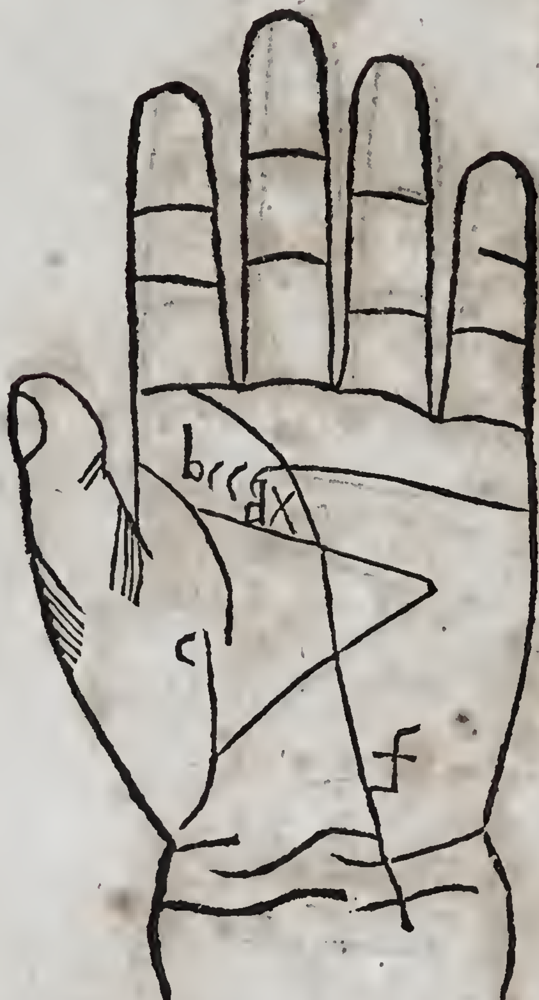
Amicus quidam Hiſpanus mihi familiariſsimus cùm Romæ ſtipendijs Vniuerſitatis in publicis Scholis ſapientiæ, Matheſeos lectiones elucidarem, Pauli III. autoritate admiſſus victitās, ſollicitis precibus quotidiè inſtabat, vt ad quandam non paruæ autoritatis Domicellā ſemel congredi dignarer, ac illius, tempore requiſito, Chyromantiā (ſi dignaretur) perluſtrarē. Tametſi dicterijs illam mihi ſuſpectā reddidit, tamen vna dierum exoratus, congreſſum non negaui. Pedes accedere indignum arbitratus, equum quem domi cum altera mula alebam, conſcendere coēgit. Ad domum pellicis peruentum, cuius præſentia grauitatis cauſa non licuit extemporanea frui, donec omnes amaſij ſuo loco cōſedentes noſtrum expectarent acceſſum, aperto capite poplite ſemiflexo, Domicellam ſalutaui, et reliquam procorum cohortē. Illa tanquam Ducíſſa vix annuente amicum familiariter rogaui, vt illinc quo citiùs fieri poſſet, me

ſet, me expediret. Non licere tantæ autoritatis dominas importunare ait: tandem admittimur. Pellicis Chyromantiam depinxi, illicò vbi præter meretricis & cōcubinæ nefandiſsimæ omnia indicia nil proſpexerim, liberiùs quæ videbantur congrua, expoſui. Voluit ex tempore quid à me intelligere, dubitans procorum præſentias nimia verborum copia offendere, iudicium procraſtinare volui. Illi contrà & ipſa, ſaltem aliquid præſagiendum expoſtulant. Inſtinctu amici qui me eò deduxerat, etiam adhuc diſsimulato animo dixi, & obieci Socratis ſententiam, illamque Veneri naturaliter eſſe deditam, & ad quoduis genus luxuriæ procliuem, ſed ratione & benè viuendi conſuetudine illas peſsimas inclinationes auxilio Dei euaſiſſe. Illa nec illi diſsimulatos animos potuerunt ampliùs celare, ſed cachinno ſimul omnes me verum ſcopum ſine exceptione attigiſſe affirmabant. Apparatis epulis commeſſamur, non rediturus illinc diſcedo, & quod ſatis fuit, vulpem vnico laqueo depræhendi, nec iterum eiſdem laqueis capi. Literæ A B C D E F G meretricis ſigna apertiſsimè manifeſtabant.

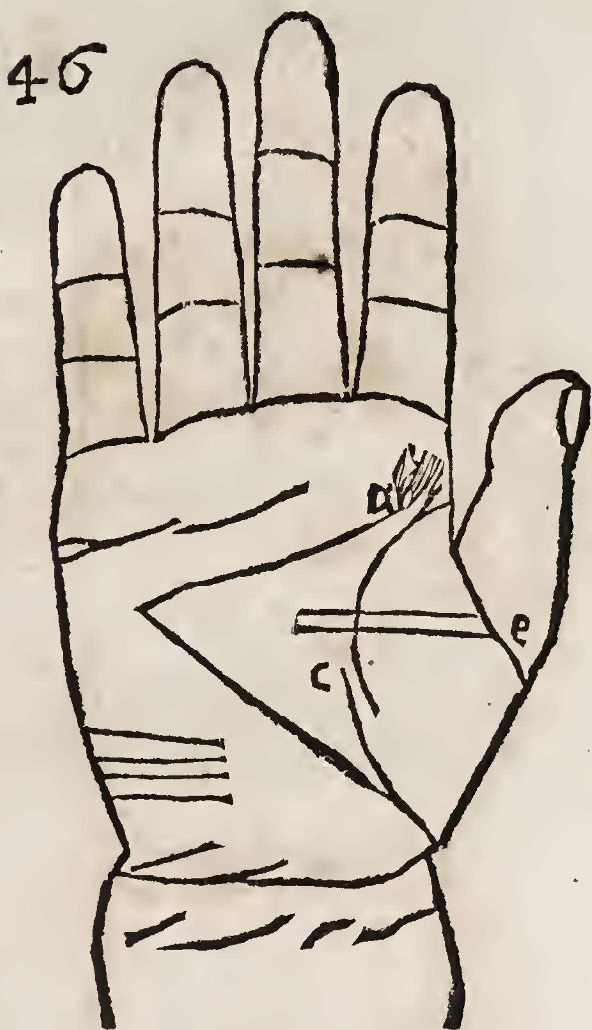
CHY-

45

CHYROMANTIAE IACOBI DE SAB-
leau Hannonii, experimentum vigesimumtertium
Lesſiniæ Anno M. D. LVI.

Hic adoleſcens à puero propter vocis ſonoritatem à me è patria deductus, ad mortem vſq; alumnus fuit, multis mecum itineribus ſæpè defatigatus. Panhormi enim ferè duobus annis in ſummo templo (in quo Phonaſci officio fungebar mandato & ſtipendijs Reuerendiſs. *Cardinalis) mecum & alijs Cantoribus hæſit.* Deinde *nauigio mare Siculum transfretati regio, illinc* Romam *peruenimus. Paulatim patriam repetentes, in qua gratiſsimè receptus à matre, quotidiè cum parente Baccho indulgebat, adiuncta aliquando (conſentiente eiuſdẽ farinæ, patre)* Venere. *Ad me reuerſum monui iterum atq; iterum poculis domi meæ eſſe parcendum, propter conſequentiam. Surrepticiè tamen quotieſcunque poterat, ad parentes diuertens, vitæ luxum non potuit euitare, donec Athi pellici adhærẽs, morbo Gallico maculatus, lecto ſæpè decubuit, diſſimulato morbo, nec alicui fidens, radicem incurabilem morbi ſilentio præterire vo-*

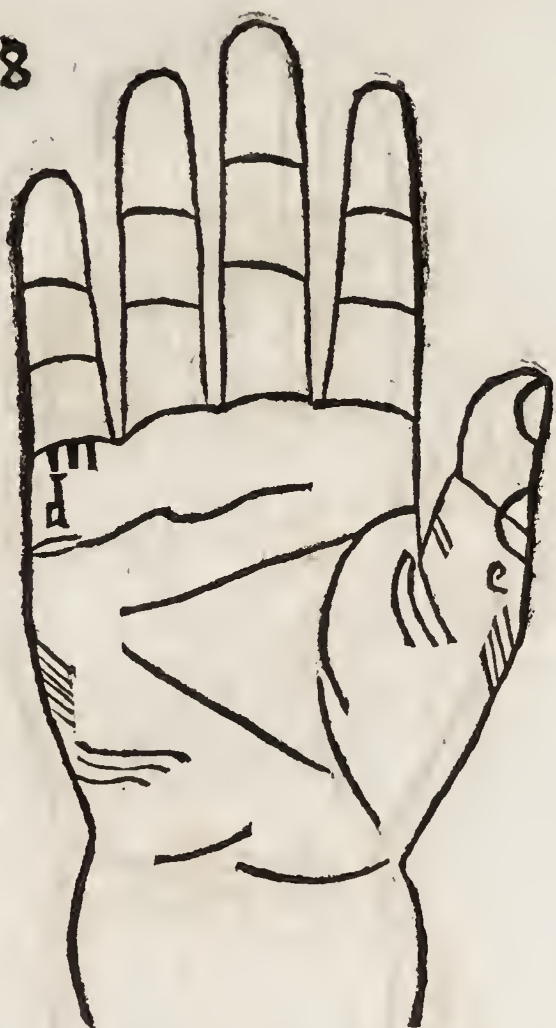
rire volens. Grauiter laborans, à quodam Medico Leſsinienſi receptaculis inſolitis & rudibus intoxicatus obijt, mixta dyſenteria, quod illi anteà diu futurum prædixi, ni diligenter ſibi præcaueret. A, morbum Gallicum indicabat. B, fluxum ventris. D E F, itenera. C breuem vitam. Ex huius autẽ adoleſcentis Chyromantiæ experimento ſatis compertum eſt, tritum eſſe prouerbium, vt quibus à patre, vel matre vlla innata eſt macula, eos (quoad vita ſuperſit) indelenda quædam ignobilitatis conuitia concomitari. Guloſitatem enim & ebrietatem ſignificabat litera C, quam à nobis non didicerat, nec illius conſuetudo apud nos adoleuerat, ſed à patre naturaliter hoc vnum innatum fuit. Attamen melioribus moderationibus & mitioribus diſciplinis, interim minis, nonnunquam etiam grauibus verberibus id vitij delere & purgare niſus ſum, ſed parum, aut omninò nihil effeci. Præſens quidem ſuo benè fungebatur officio. Abſens autem ad priſtinum ingenium facilè reuertebatur. Sicciné tandem fruſtrà minis aut verberibus adoleſcentem ſtudui refrenare? Qua de re pœnas meritas dedit. Deus autem Optimus Maximus ſit illi innocenti propitius.

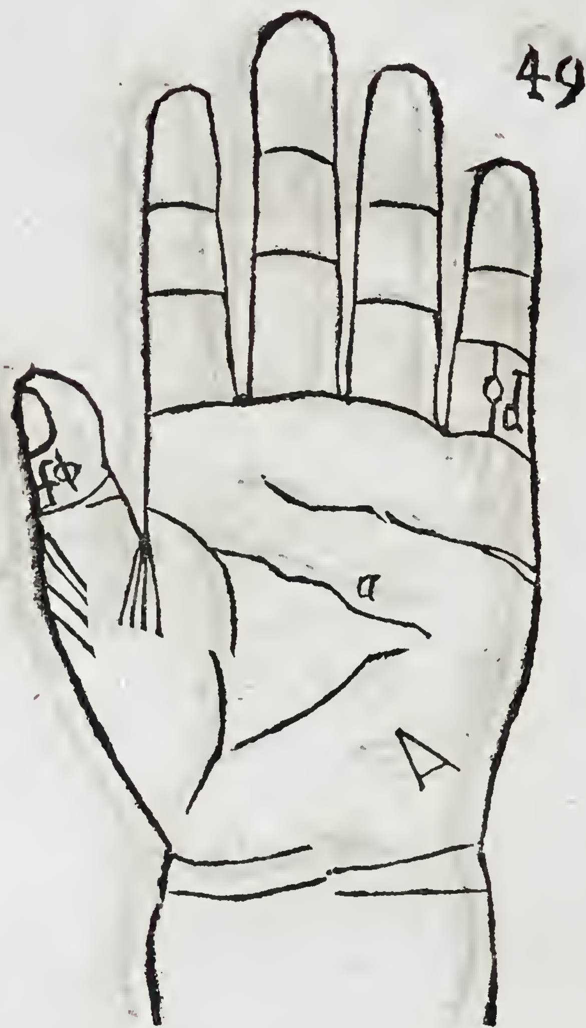
CHYROMANTIAE CVIVSDAM NOBI-lis furis, experimentum vigesimumquartum Anno M. D. XXXVIII.

Solent inferioris Germaniæ cuiuscunq; sexus homines, nocte trium Regum indulgentes genio, domesticum & tandem mensæ Regem seligere, & communi omnium voce sublimiori haustum felicem bibenti Regi precari. Quod nobis aliquot Cæsareæ Maiestatis Cantoribus Tolleti in cœna discumbẽtibus, contigit. Insolitum clamorem Hispani prætereuntes admirati, funebre cadauer nos deflere arbitrati sunt. Et vt sibi quisq; ære alieno prouidere quandoque nititur, nobilis quidam Hispanus nomine Don Rodryges (qui nostra familiaritate Musices gratia fretus erat, cuius Chyromantiam cum iudicio vt hîc liquet depinxi) in nostras ædes temerè rara illa familiaritate fisus, cantantibus nobis, irruit, eiusdem farinæ vno atque altero socio comitatus, qui si in casu deprœhenderẽtur, sub prætextu initæ familiaritatis, honore saluo facilè euaderet, sibi persuasit. Deniq; si inscijs omnibus tres equos & mulã, quos domi alebam, furtiuè subduceret, bonam sortem sibi pollicebatur. Solutos itaque

equos

equos & mulam domo pepulit. Vnus equorum generosus, hinnitu furtum accusauit, cuius strepitum percipiens illicò ad stabulum confugi, apertum stabulum, equos eductos (anteriora ianua idq; negligentia famuli patente) comperi. Conuocatis itaq; socijs, Præconē accersiri iubeo, qui tuba per vicos et plateas equos ereptos proclamaret. Fures relictis equis, se subtrahunt. Spontè ad stabulū generosus (vt dicunt) equus redijt: demùm mula, quæ aëris frigiditatē perferre noluit. Tertius equus circa nauigium ad ripas Tagi fluuij reperitur, & tandem quartus equus in foro publico deambulans, opera Præconis ad nos allatus est. Soluto Præcone, obicem duplicē portæ adieci. Post aliquot mēses dictus de Rô*driges artis furandi adhuc non benè peritus, in maiori furto depræhensus, ad carceres ducitur. Ille primo furto non esse consuetum aliquem publico supplicio damnari causans, amicorum auxilio fidebat indemnem se posse absolui, sed fortè centesimo furto accusatus, laqueo collum grauitate sui corporis protulit, prout illi aliquando prædixeram. Furem B C D patefaciebant. Suspendium verò A & E.*

CHYROMANTIAE ALTERIVS FVRIS Hiſpani, experimentum vigeſimumquintum.

Nouum & inſolitum quid, & ridiculoſum accidit tribus horis ante mortem huius excellentis furis, qui Bruxellæ à Prætore Curiæ captus, quem vulgari vocabulo virgam rubram appellant, in turri lapidea per aliquot dies ſedit. In qua turri ſimul ſedebat quidam non criminoſus conterraneus meus, quẽ viſitans, vno alteroq; cantharo vini refocillaui præſente fure, qui vltrò ſolitus erat omnium ſocietati facilè immiſceri, præſumens, cæteros longè virtute & honeſtate ſuperare. Manus tamen obtulit me inuito & recuſante. Illicò & facilè quidem futurum caſum ex lineis percepi, quòd illius furtum mihi relatu omnium cognitum eſſet. Poſt aliquot dies ſententia ſuſpendij damnatus, è porta lapidea ad vicinum Oppidum nomine Vuiluordiam, deducendus & ſuſpendendus, gradatim lento paſſu deſcendit. Huius rei inſcium me, cum Sacelli pueris cantoribus Cæſareæ Maieſtatis, quibus præeram, prætereuntem, his verbis ſalutatum aggreditur. Heus, inquit, Domine Magiſter, ſiſte gradum,

dum, est quod te paucis velim. Ego insolitam vocem non ferens, greßum acce celerabam: tempus enim nos ad Sacellũ suæ Maiestatis euocabat. Ille reiterata voce, populo instigante, me firmauit. En, inquit Magister, quæ & qualis est hæc Brabantinorum Iustitia, quæ me insontem suspendio damnauit, taxatum furto non amplius quinquaginta Ducatorum, quos in Vallenchenis Hannoniæ Comitatus celebri Oppido furatus sum: at mortem libenter me polliceor paßurum. Hoc vnum tantum displicet, quòd me ad furcas non secùs atque furem, aperto capite, ablato bardocucullo, siuè vt aiunt cappa, deducunt. Metum mortis, honoris pudori postponenti, dixi, animæ & non corpori modò esse prouidendũ, cappam & pilium in simili tragædia nõ conuenire. Currum, adhuc non benè contentus, ascendit: ad VViluordiam trahitur aßiduis querelis. Non cessabat sibi notos homines dedecoris facinore sibi illato (vt aiebat) molestare. Deum tandẽ protestatus de iniurijs sibi illatis, collo fune astricto, corporis sui longitudinem insolito saltu metitus est. Sic Deo animam vouit. Litera A B C D furem proclamabant. E F G, suspendium.

CHYROMANTIAE GEORGII ROYANT
Fabri lignarii noſtri conterranei, experimentum vigeſimumſextum.

In Valiſoleto *Caſtiliæ Regno hic cum Patriotis nonnullis diuerſorium quoddam publicum ingreßus, genio & gulæ vltra ſaturitatem vna dierum indulſit, nec precibus Conterraneorũ illinc euelli potuit ſomnolentus.* Menſæ *incumbens, vnam aut alteram horã dormiuit. Alijs ſoluto hoſpite diſcedentibus, excitatus à ſomno & ſolus relictus, cappã hoſpitis, humeris deferens, arbitratus ad aliquem ſociorum ſpectaße, valedicto hoſpite, pedibus titubans diſceſſit. Hoſpes diſcedentẽ, in medijs plateis furto accuſat. In promptu cauſa offerebatur. Agozilli & alterius Clientis vi ad cerceres deducitur, donec per aliquot dies in publicum carceris locum allatus, tribus diebus pur̃gationis & innocentiæ exponendæ commoditas datur , aut ſuſpendij ſententiam expectare deberet.* Idiomatis *ignarus, cum cauſidicis balbutiebat. Tandẽ mei memor, dulcedine patriæ motus, nuncium ad me miſit, vt ſi aliquo modo fieri poſſet, innocentem à ſuſpendio liberarem. Nam furtum non videtur commiſiſſe, qui publicè potu adhuc obrutus, cappam aufferret. Precibus ſupplicãtis motus, pietatis gratia, Alchaldum* Ioannem *pro tribunali ſedentem, vnicuique ius dantem acceßi, orans, vt innocentem à pœna mortis indemnẽ declararet. Rem, vt acci-*

accidit, exponens Eleemoſinario Cæſareæ Maieſt. *Odardo de Berſacques, qui ibidem carceres pro more viſitaret, liberationem Alchaldus cum expenſis ſolutis promiſit, dum dictus Georgius fateretur ſe ebrium in furto fuiſſe depræhenſum, quod ita accidit & fatebatur. Adhuc eo loquente, riſum ad cachinnum excitarunt ſimul omnes, nobis ſilendum & iniurias perferendum erat. Quatuor Ducatis à me pro eo ſolutis, è compedibus abſoluitur. Interea naturalis furunculus Hiſpanus oblatus, qui ſuſpendij ſententiam ſubiturus eſset ni ſe ebrium fuiſse fateretur, etſi vix Hiſpani ebrij nota regrauati, à morte liberari vellent: quòd ſemel ebrius depræhenſus Hiſpanus, omnem honeſtatis & fidei decorem exueret: & quòd aperta vola colaphis cedi tanquam infamis poſſet, quod tamen alioqui crimen eſt læſæ* Maieſtatis, *& eo crimine quiuis notatus, manus abſciſionis pœnā incurrit. Tandem furunculus reiteratis millies confeſsionis verbis vſque ad terminum ebrium ſe eſſe, à ſententia ſuſpendij abſoluitur, nullo aſtante ridente. Non ferens illatam iniuriam meo Patriotæ, alta voce corā dicto Eleemoſinario dixi: Hem,* Magnifice *ꝙ naturæ inſtinctu meus Patriota peccarat, cachinno notaſti, ſilentio huius hominis vitium, contra naturalem inſtinctum commiſſum, vos præterire mirum eſt. Ilicò omnes ſuperfluo cachinno, adhuc ebrioſum et furunculum Hiſpanum irrident, qui me blandis ſcilicet oculis, non ſine vindictæ futuræ vltione, ſi potuiſſet, intuebatur. Interea liberato Patriota diſceſſimus.*

CHY.

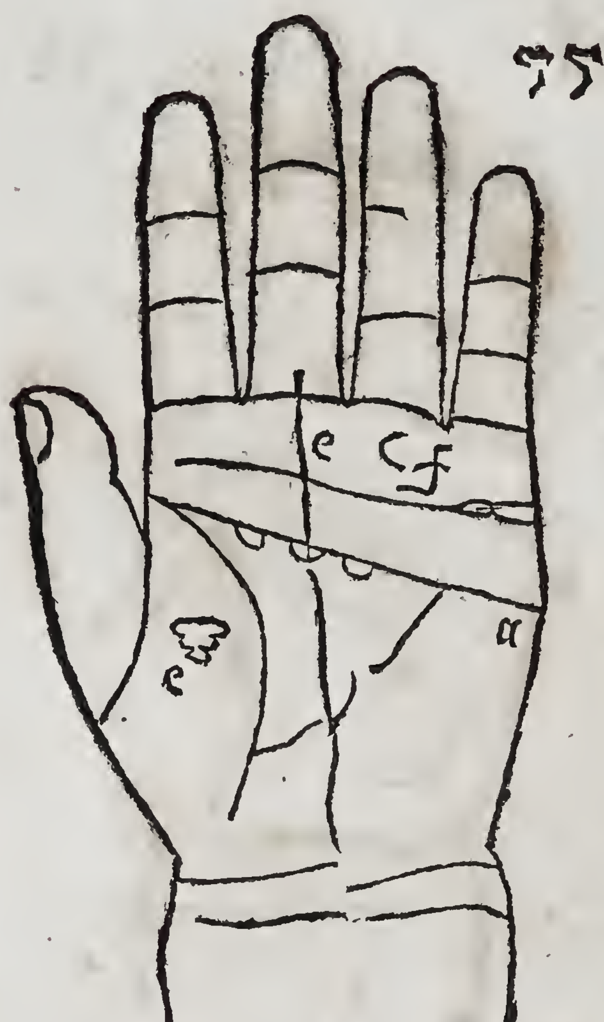

CHYROMANTIAE NICOLAI DE HANnon Athenſis, experimentum vigeſimumſeptimum Tolleti.

In quinto Libro, Titulo & Capite de ſuffocatione, diuerſas ſuffocationum ſpecies expoſui. Vnam Hannon expertus eſt nobilis hic adoleſcēs, cùm menſe Ianuarij vrgente frigore, veſperi cum domino Franciſco Bottin, Capellano Cæſareæ Maieſt.*domum reuertens, in cubiculo ignem carbonū accenderet. Clauſis enim feneſtris & ianua, confabulantes aliquantulum, cōmixtis poculis, lectum tandem accedunt, igne viuo remanente. In craſtinum ad horam meridiei dominus Franciſcus ſtertebat ſemiuiuus. Alter Nicolaus complexione mollior, ſub veſperā extinctus & ſuffocatus fuit à latere dicti Bottin, qui morienti ſuppetias ferre nequiuit, ſed tāta capitis vertigine correptus eſt, vt non potuerit membrum aliquod mouere. Sequenti die miratus hoſpes, quid præter ſolitum illis contigiſſet, vicinum me conſuluit.* Domum acceſſi *clamitans, nullo reſpondente, ianuam obicè à parte* interiori *firmatam, irruendam ſuaſi, periculumq́ue eſſe in mora. Quandoquidem dictus Bottin ſub vltimis ſuſpirijs adhuc ſubmiſſa voce lamentabatur. Conſentiente hoſpite, magna*

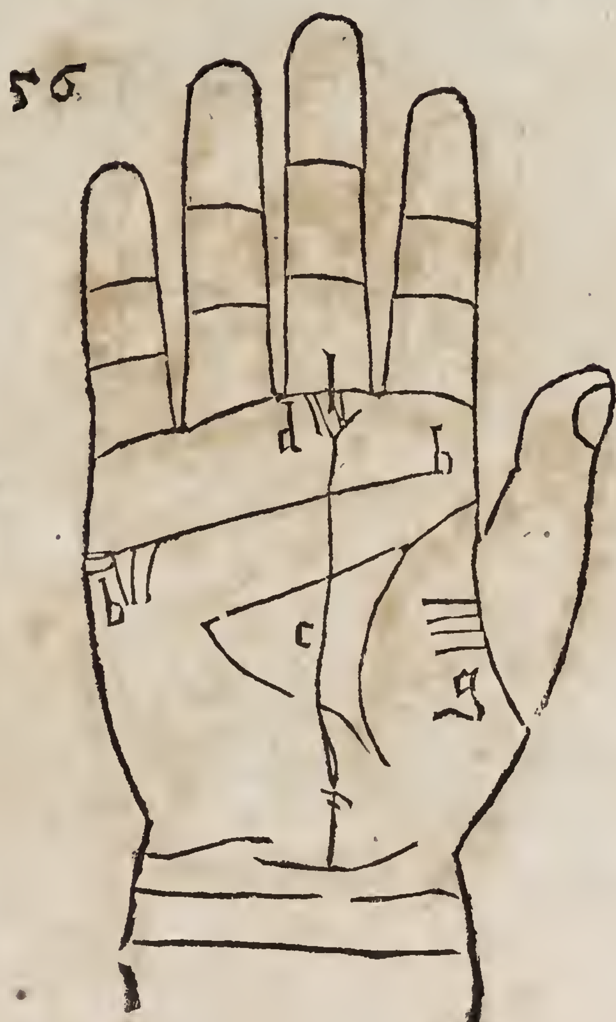

gna trabe, viribus coniunctis, ianuam rupimus. Tanto ilicò fœtore nos obruente, in ecstasim hospes decidit. Languentem dictũ Bottin alter meus famulorum adhuc semiuiuum attraxit, defuncti Nicolai cadauere ibi relicto, donec pestiferus aër paulò successu temporis mitior redderetur. Bottin in ædes meas Vicinas deferri, & per tres Menses languentem, impensis Cæs. Maiest. curari sollicitaui, donec in pristinam restitueretur sanitatem. Alterius cadauer honorificè sepulturæ Ecclesiasticæ tradidi. Hæc eadem tragœdia, tribus sutoribus in Ratisponensibus postremis Comitijs accidit, similesq; pœnas miselli dedere. Eoque periculo Romæ semel cum domino Francisco Burgundione subiacui. Sed hoc nobis ad vitam tuendam profuit, quòd cubiculum rimosum, & aliquibus locis apertũ esset, ita vt fumus corruptus carbonum illinc demissus, impotentior fuerit, et sic liberati sumus. Exemplo horum docti lectores & studiosi, poterunt sibi præcauere à simili fumo periculosissimo & infectissimo, qui si in magna quantitate etiam in aperto cubiculo fiat, non minus offendet, prout aurifices quinque Romæ vasculum in magna carbonum congerie solidantes, simul omnes fumo periculoso periêre.

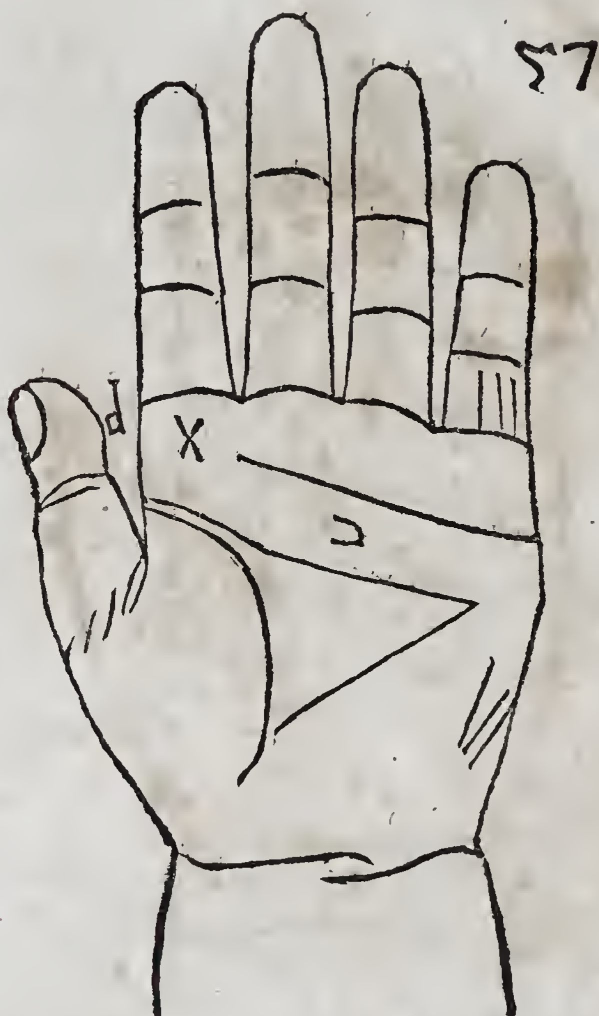

CHYROMANTIAE CVIVSDAM DEprædatoris viarum, latronis, homicidæ Boccaapertæ, experimentum vigesimumoctauum Panhormi 1549.

Tritum fuit aliquando prouerbium, inter totius Orbis homines, Insulares esse pessimos, inter Insulares, Syculos, inter Syculos, Cataneos, Cataneæ in larga platea pessimos esse Ciues. Inter illius plateæ habitatores, in domo quadam sub insignio pilÿ, pessimos esse, inter illos quendam nomine Boccaapertã esse pessimum, et per consequentiam, omnium hominum vniuersi Orbis, Boccaapertã pessimum esse, conclusum est. Qui operibus & suum titulum factis correspondẽtibus onerauit. Ille enim deprǣhensis duobus Syracusanis inimicis suis cum suis Complicibus, in semotũ locum deduxit, ab eis expostulans quid in animo haberent, respondent se morti addictos, ad patientiam accingi. Qualitatem mortis ignorantes humi consedentes, martyrizandos ignem accendere iubet. Quo accenso, alterum appræhensum, humi supinum prosternunt exutum vestibus, cui oblato cultro, mortem imminere prædicunt. Alterum cogunt prostrati pedes, manibus firmare. Boccaaperta cultro ventrem prostra-

proſtrati aperiens ab vmbilico ad pectus, cor, pulmonem, & iecur extracta, carbonibus aſſanda ſuperponunt, quorum partem alteri moribundo commedendam porrigunt: inuitum commedere cogunt: reliquum guloſiſsimè ſemicoctum, non minus atque canes rabidi, aut lupi rapaces deuorant. Appræhenſus ſecundus, qui ſocij Tragœdiam ſpeculatus erat, nō minus expectans, humi proſternitur. Cuius ſimiliter cor prius ereptum, oſculandum adhuc viuo porrigit Boccaaperta, eiuſque non modò cor, epar, iecur, pulmonem, ſed ſimul & reliqua ilia craticulata vt priùs, deuorāt, præter alias propemodum infinitas Tyrannides cōmiſſas. Et poſtremùm hoc enorme facinus vindicare volens Deus, in manus campi Prætoris eos tradidit. Panormū adducuntur, quoduis genus ſupplicij, benè meriti non abhorrentes. Boccaaperta crudelis mortis ſententia damnatur, vt ſcilicet biga per omnes plateas Panormitanas deuecto, tenellis ardentibus caro vndequaque eradicaretur, quoad perferre poſſet. Tandem reliquum carnium cum oſſibus adhuc viui Tyranni, deprædatoris viarum, & latronis, laqueo ſuſpenditur cum omnibus Complicibus. Cuius Chyromantiam nouitatis cauſa depingere volui, in qua literæ A B Tyrannidem oſtendebant. C, latronem. D, carcerem, & exinde mortem. E F G, ignis offenſionem.

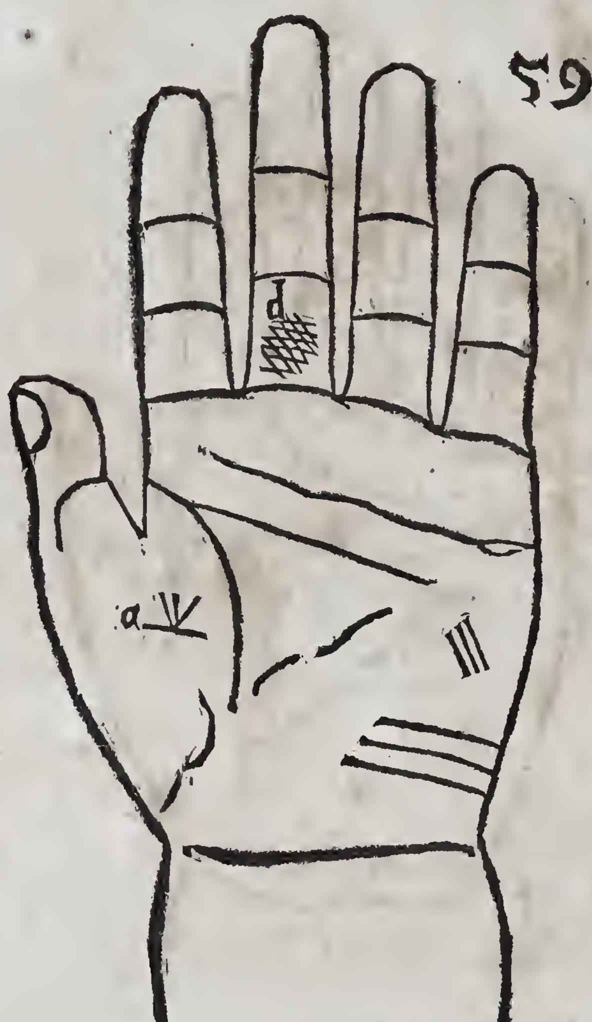

CHYROMANTIAE DOMINI IODOCI Brule Flandri, experimentum vigesimumnonum, inter montes Italiæ.

Mirum est quò optimi cuiusque virtus aliquando incidat. Pius hic sacerdos, Musicus insignis, senio satis confectus, adhuc status mutationē appetens, stipendijs Cæsareæ Maiestatis annos natus quinquaginta vel circiter, sese emancipauit. Functus Cantoris & Sacellani officio, quò posset tandem (non dico auaritia vexatus) vitam splendidè terminare, cōtra Cantorum iustam consuetudinem, qui vt Latinè loquuntur, aut aliquod simile insuetum idioma, aut equo insident, illicò raucescunt, aut in aliquod genus infortunii facilè labuntur, nō secùs atq; hic pius vir, qui dū Alpes percurreret equo empto, ad scholia lapsus malè enutritus aut debilis equus, ab altissimo monte præcipitatus, equo ipso quoque in abyssum collapso, vix terram attingentes, venti & aêris penetratione violenta in pulueres comminuti sunt, nec cadauerum pars palma amplior ab exploratoribus inuenta est. Sic miseri Domini cadauer ibidem sepultum re-

tum remansit cum equi cadauere. Litera D huic beneficia Ecclesiastica, quibus ille amodò prouisus erat, pollicebatur, plura adhuc expectans ex turno rotuli, vt ita dicam. Solet enim Imperator suis Cantoribus post aliquot annos prouidere beneficijs, vacantibus in suis inferioris Germaniæ ditionibus, Brabantiæ inquam, Hannoniæ, Flandriæ, Arthesiæ, Hollandiæ, Zeelandiæ, Namurcæ, & cæteris Comitatuum Ecclesijs, quibus & iste proch dolor prouisus, parum emolumenti consequutus est. Idipsum sæpè contingit, quibus aurum aut nummorum accumulatio pro idolo est: tandem omnia turpiter pereunt. Literæ A B C, præcipitium apertè minabantur cum periculo mortis, vt accidit. F, beneuolentiam apud Magnates. Supererant adhuc aliæ multæ lineæ, quas hîc studio neglegimus, ne frustra chartam macularemus: quandoquidem morte præuentus, non potuit significatis linearum, & earum effectibus gaudere & potiri. Cuius mors intempestiua parentibus misellis altera mors fuit, qui magnis laboribus aliqualem nummorum copiam collectam, in acceptorum beneficiorum possessionem irrecuperabilem exposuerunt. Sic solet euenire vt, qui fortunæ lusibus fidentes ampla nimis amplectentes, malè stringant.

CHYROMANTIAE CVIVSDAM ADOlescentis Flandri Caluiniſtæ, experimentum trigeſimum.

Hic miſerrimus adoleſcens, omnium ſcientiarum ignarus, natione Flandrus, ex Oppido *Brugenſi contra mandatum Cæſareæ* Maieſtatis *in Geneuoram ſiue gentium Voracem ſe contulit, ibiq; aliquot menſibus agens, facilibus ſimilium Complicũ laqueis intricatus, ſub titulo Euangelij fabulis Caluini, & illuſionibus memoriæ aliquot tradtis, prout auis, citra aliquam rationem edocta, loquitur, ſeipſum ſanctis Euangeliſtis doctiorem arbitratus. Flandriam, diabolica perſuaſione alios vt ſeduceret, redijt, non ceßans in omnibus diuerſorijs, quod memoriter didicerat recitare, præterque diſputationes, memoriæ traditas, ne verbum reſpondere poterat. Tam erat illius adoleſcentis corruptum & obſtinatum ingenium, vt ſibi perſuaderet, ſi ob Euangelij verbum morti addiceretur, ſe illicò cœlum aſcendere & beatorum locum poßidere. Proditionis Patriæ & Cæſareæ* Maieſtatis *læſionis & offenſionis notam negligens, qua meritò damnatus, quoduis mortis ſupplicium incurrerat, tandem in Oppido celebri Atheſi Comitatus Hannoniæ, depræhenſus poſt aliquot*

quot menses, examinatus reiteratis vicibus à doctis & religiosis viris Minoritis, nulli interrogato potens respondere, nisi edocto vt dixi, pertinax permansit, religiosos irridens, quorum habitum suspectum habebat. Alij viri doctissimi seculares oblati sunt, sed re infecta, obstinati nebulonis cor nullo modo potuerunt conuertere, donec combustione viuus damnaretur, & ad supplicium duceretur, quò suo idiomate psalmodias cantando & ridendo, ad mortem hilari, vt ostendebat animo, gressum parabat. Sed vbi instantem flammam focumque paratum prospiceret, mutato vultus colore, voce remissa, monitis cuiusdam viri, aliquatiter acquiescere volens, obmutuit. Qui ei exemplum resipiscentiæ obtulit, dicens: si esset verus Christianus mortem abhorreret, quam Christus ipse metuens, sanguinē et aquam sudauisset: sciebat nihilo minùs, quid futurum esset. His verbis motus miser, suspirans acriter, dixit: Nescio quo genio huc peruenerim: oculis in cœlum erectis, metu perculsus, Deum orare cœpit. Intereà adhuc diabolica fraude deceptus, focum mutus, suspirans, lachrymosus adijt, ac combustione vitā terminauit. Literæ A B C, combustionem indicabant, non minùs atque litera D. Lineæ quidem in monte manus transuersæ, itinera.

CHI-

CHYROMANTIAE CVIVSDAM SINgularis amici, experimentum trigesimumprimum Anno M. D. LXI.

Elapsis annis duobus cum dimidio, amicus quidam singularis Chyromantiæ suæ iudicium à me extorsit, cui nonnulla accidentia de quadam infirmitate & status mutatione, & coniugio prædixi, quæ nunc ita expertus est. Multa præterea prædixi, quæ adhuc futura sunt. Sed his diebus elapsis, vt videret lineamenta manuum mutata colore & forma, & aliqua deleta, et aliqua nouiter innata, prout in quinto Libro fieri prædixi, reiteratam Chyromantiam exorauit, vt futuris duobus aut tribus sequentibus annis id ipsum iam prædoctus, diligēter notare posset. Lubens amici precibus obtemperaui, et hoc Ideale exemplar depinxi, in quo linearum tanta confusio & multitudo, amico labores adhuc per sex annos aut circiter minatur, aliàs duas vxores pollicetur cum diuitijs. Offensionem lætalem in pectore minatur, nec procul aberit ab homicidij periculo, & vulnus in capite accipiet. Mulierum causa diffamabitur.

bitur. Mortem minatur extra patriam ex fluxu ſanguinis, ſed prius à re ignita, aut ab igne offendetur. Erit humanus, ſed alternis vicibus biloſus, in ſecunda autem ætate tandem hæreditabit, & erit diues vbi ad annos ætatis ſuæ 36. aut circiter, peruenerit: etiam ab Eccleſiaſtico quodam ditabitur. Et hæc ſuccinctè hîc deſcribere volui, copioſiùs & ſecretò cum eo conuenturus. De alijs accidentibus poterit Lector ingenioſus lineamentorum Symmetriam commetiri & examinare, & facilè percipiet quid ei adhuc (reſeruatis reſeruandis) eventurum ſit. Deus ſuper omnia, ſapiens dominabitur aſtris. Aſtra inclinant, non cogunt.

Abſolutiſsimæ Chyromantiæ Libri
ſexti finis.

LL SELE.

SELECTISSIMAE

PHYSIOGNOMIAE IOANNIS TAISnier, *Hannonij, Vtriusq; Iuris Doct. Poëtæ Laureati celeberrimi, Musici excellentißimi, huius Voluminis Liber septimus.*

AD LECTOREM.

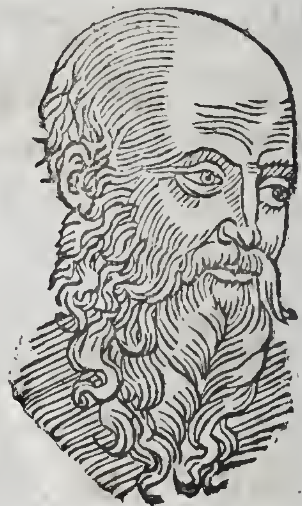
Bsolutis sex primis Libris Chyromantiæ, meis volens stare pollicitis optime Lector, Septimus de Physiognomia elucidandus est, in quo Ioannis Indagine, Decani quondam Franckfordiensis, viri in Matheseos disciplinis expertissimi, exempla clarissima secutus sum, quibus, si quid è nostra pharetra propria addiderim, primo intuitu facilè percipies. Nec hoc mihi persuadeo, quòd doctissimus ille vir, mea eguerit in hoc Libro opera, sed vt facilè est inuentis addere, ea adieci, quæ ab huius artis studiosis desiderari videbantur.

PHYSIOGNOMIA DIVORVM, PETRI & Pauli Apostolorum, Caput primum.

1

2

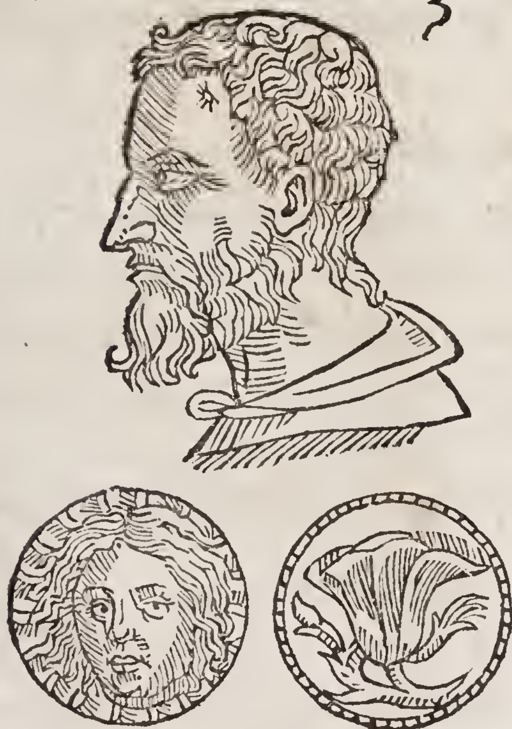
S·petrus·Apostolus

Petrus Apostolorum princeps, frater Andreæ Apostoli, Galilæus, natus in Bethzaida, qui cum fratre piscaturus, retia in mare proijciens, à Christo vocatus est cum fratre, dicente: Sequimini me, faciam vos piscatores hominum. Qui relictis retibus, illicò sequuti sunt, teste Matth. *Capite* 4. *Petro post resurrectionem, dixit Christus: Pasce oues meas, Ioan. Cap.* 21. *Fuit Antiochiæ Pontifex, prædicans Euangelium Iudæis, dispersis in Ponto, Cappadocia, Galatia, Asia & Bithania. Sanctus Dionysius, Episcopus Corinthiæ, dicit* S. *Petrum & S. Paulum eodem die, mandato Neronis martyrium* Ro*mæ passos esse. Petrus*

trus fuit crucifixus, capite in terram decliui: quia indignum se fatebatur, eandem mortis qualitatem, crucifixionem scilicet, similem sui Domini Iesu pati, vt meminit Eusebius libr. 3. Cap. 1. & 2. Hieron. scribit Sanctum Petum Romam iuisse ad expugnationem Symonis Magi, *vbi sedit in Cathedra Pontificali annos 25. vsque ad vltimum annum Neronis.*

2 *Paulus Apostolus ex tribu Beniamin, à Gamaliele eruditus, intererat morti & lapidationi S. Stephani. In persecutionem Christianorum Damascum pergens, à voce* Christi *& præsentia ad fidem conuersus, è persecutore factus est vas electionis. Gentibus Euangelium prædicauit 21. annis, et duobus annis carceribus emancipatus fuit Cæsareæ, & duobus* Romæ. *Postmodum adhuc decennium prædicauit, cui reiteratis carceribus, caput amputatum fuit, trigintaseptem annis à passione* Christi, *Anno inquam mundi* 4030. *Hi fuerunt veri verbi* Dei *seminatores, qui sanctum Euangelium vniuerso orbi publicè exposuerunt, nō vt noui isti Christiani, qui sub titulo Euangelij se omnium primos esse arbitrantur. In diuerticulis & cōmenticulis secretis contra mandatum Cæs. Maiest. infinitā leuium hominum multitudinē (proh dolor) seducunt. Cui morbo (vti spero) ante triennium, si naturalis siderū motus non me fallat, diuina potentia medebitur: quia tunc erit vnus pastor & vnū ouile, sed intereà vereor, ne fluxus sanguinis humani, amplitudinem terræ madefaciat. Hæc sufficiunt, donec nostrum prognosticum in lucē copiosiùs extensum promulgauero. Horum Sanctorū Physiognomiam, mediocriter eruditus quiuis facilè colliget, quare breuitatis causa supersedeo.*

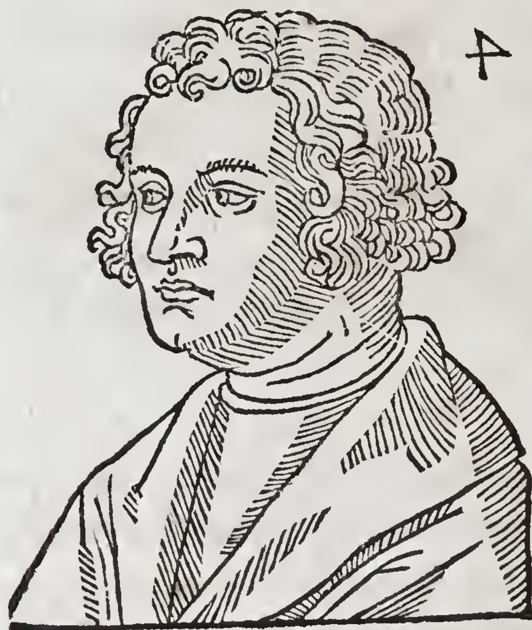
PHYSIOGNOMIA IVDAE ISCARIOTÆ, Caput secundum.

3 *Iudas Iscariota Apostolus* Domini, *sed auarus & fur, vnguentum pretiosum, infusum super corpus Christi, ferre non potuit. Pretio XXX. denariorum tradidit & vendidit Saluatorem &* Redemptorem *nostrum Iesum Christum. Denariorum Ideale exemplar hîc adiunctum est. Iudæis osculi signo dato, Dominum tradidit. Pœnitentia tandem ductus,* 30. *denarios reddidit, quibus ager figuli appretiatus est in sepulturam extraneorum. Demùm desperatus, ac insanus seipsum laqueo suspēdit, & crepuit medius. In locum Apostolatus eius, subrogatus fuit Matthias. Numisma (teste Budæo) quodlibet, erat valoris trium solidorum cum dimidio* Romanorū, *& fertur fuisse similis figuræ hîc appositæ ex vtraparte,* Matth. *cap. 27. Ioan.* 12. *Actorum cap. 1. Huius miseri Physiognomia à præcedentibus multum differre videtur: oculi enim acuti, nasus aquili-*

nus, & in fine acutus, labia tenuia, ad dentes & gingiuas retracta, hominem proditorem facilè notant. Et hæc sufficiunt, nunc autem ad vulgarē omnium hominum Physiognomiam procedendum erit.

DE SIGNIS CORPORVM SANORVM & ægrorum ex parte quatuor complexionum, Caput tertium.

Signa corporis, calidæ complexionis.

Corpora naturaliter calida, citò crescunt & benè, vt patet in infantibus, ac impinguantur, & desiccantur, venæ apparent sibi per loca, eorum anhelitus est manifestus, vox infirma, fortis & grossa, in coitu sunt fortia, & plurium appetitiua, comedunt benè, digerunt ac concoquunt, multis abundant capillis & pilis per loca, qui partim sunt grossi & ericij, quod contingit à multo calore cordis, vt patet in Leone *& Gallo.*

Signa corporis, frigidæ complexionis.

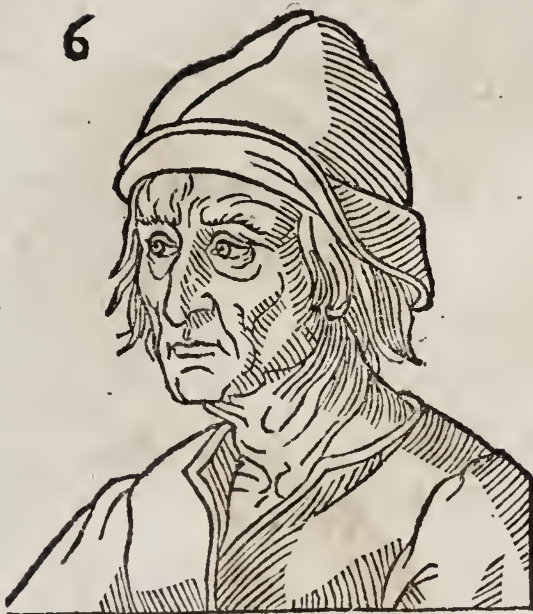
Corpora naturaliter frigida, tardè crescunt, parum impinguantur, venæ sibi apparent manifestæ & magnæ: anhelitus eorum paruus, vel quasi absconditus: vox in auditu subtilis, vel acuta, in coitu sunt debilia, & rarò eorum appetitiua, parum comedunt, malè digerunt & concoquunt, in pelle sunt alba, siue rosea, colore. Capilli eorum sunt extensi & longi, siue sint nigri siue albi, & sunt subtiles, facilè timent & expauescunt, & ad laborandū sunt debilia.

Signa corporis, humidæ complexionis.

Corpora naturaliter humida, in carne sunt mollia & leuia, eorum iuncturæ sunt occultæ & paucæ fortitudinis, vnde parum possunt perferre laborem. Timida sunt & pauida quasi ex omni, malè dormiunt, sæpè mouentur ad luxuriam, nuda sunt pilis, eorum oculi sæpè lachrymant, pili et capilli eorum sunt extensi & subtiles, & boni ingenij ad discendum.

Signa

6

SIGNA CORPOris, ſiccæ complexionis.

6 *Corpora naturaliter ſicca, in tactu ſentiũtur aſpera, in carne macra ſunt, in labore fortia & durabilia, libenter & conuenienter comedunt, iuncturæ membrorũ ſibi ſunt manifeſtæ, capilli & pili ſibi ſunt groſſi, aſperi & criſpi.*

SIGNA CORPORIS TEMperati & ſani.

7

7 *Corpora temperata & ſana benè comedunt & bibunt, iuxta conuenientiam ſui digerunt & diſponunt, res ei ſapiunt benè, fameſcunt horis conuenientibus, gaudent cum gaudentibus, benè dormiunt ſuos ſomnos, ſe leuia ſentiunt, & vadunt leniter, citò ſudant, rarò vel nunquam ſternutant, mediocriter impinguantur, in facie ſunt colorata, in tactu ſunt calida, in eis quinque vigent ſenſus conuenienter, iuxta conuenientiam ætatis, corcorporis, & horæ.*

SIGNA CORPORIS DISTEMPErati, & malè ſani.

8

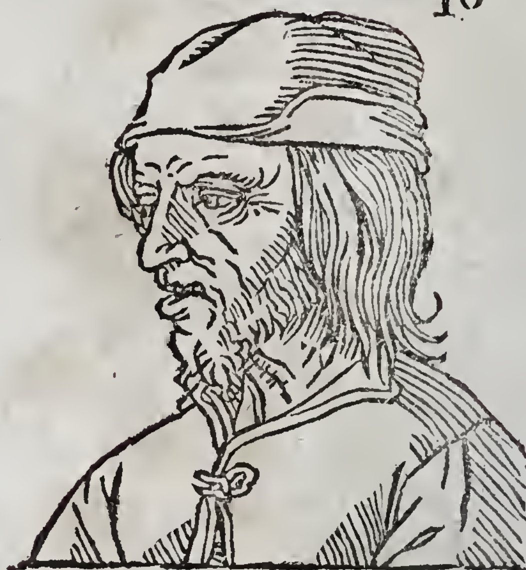

8 *Corpora diſtemperata & malè ſana, in omnibus ſunt diſſimilia corporibus temperatis et benè ſanis, vnde malè comedunt, non curant bibere, malè digerunt & diſponunt, res ei non benè ſapiunt, horis conuenientibus non ſe plenè tribuunt gaudentibus, immò quaſi triſtificantur, & manent triſtes, malè dormiunt ſuos ſomnos, graues ſe ſentiunt, grauiter vadunt, & rarò ſudant, vel non ſudant, oſſitant ſæpè,*

9

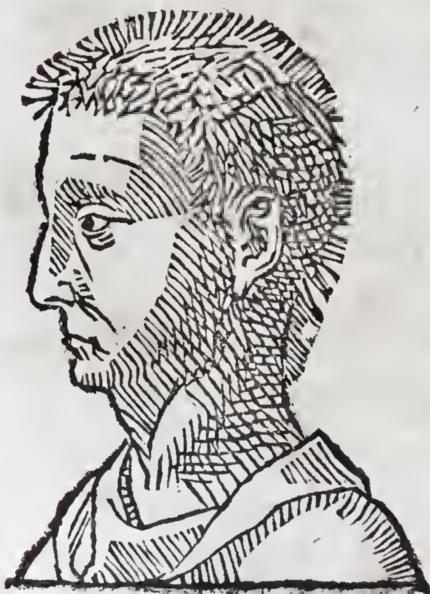
10

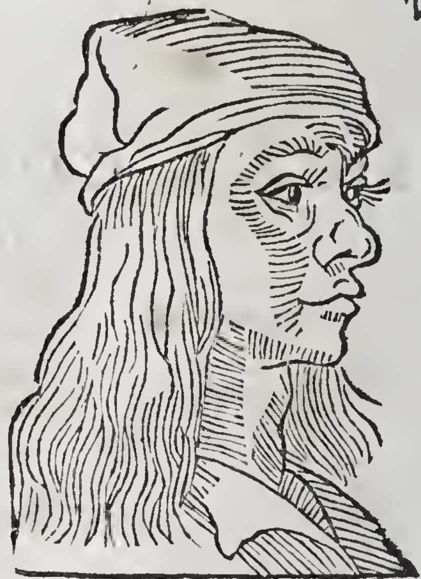
vel sternutant, brachia extendunt, in facie sunt pallida, vel nimis colorata, quinque sensus malè vigent, non possunt diu sufferre laborem, citò rerum obliuiscuntur, multum sputant, in naribus ei abundant superfluitates, quasi ad omnia sunt pingues, carnes conflant ad nasum, & quandoque pedes, manus, & oculi lachrymant.

DE CAPILLIS, CAPVT quartum.

11

12

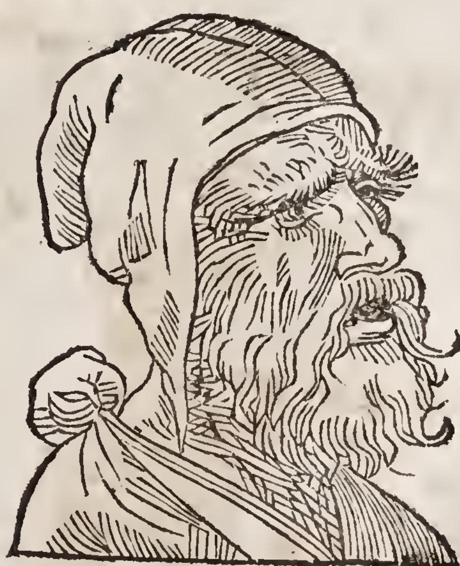

Capillorum Physiognomiam ita rectè describemus, si priùs illorum naturam aßignauerimus. Non sunt aliud capilli, quàm vapor calidus & siccus, ab aere circumstante indensatus & siccatus. Qua functione in primis palàm fit,

ſit, ſenes & Saturninos depiles eſſe ideo ob perpetuum in viribus gelu: Cholericos item hirſutos, comatos, propter calorem, & aduſtos humores, niſi in quibus nimium calor ille abundat. Quòd autem criſpi ſunt quidam & retorti, id poris adſcribunt Medici, qui præfracti comam quoq; ſic diſponunt. Hinc inde feramus nunc iuditium. Cæſaries plana, mollicula, tenuis, mollem, tenuem, timidum, remiſſum, pacificum indicat: tenax & groſſa, audacem, robuſtum, fallacem, fortunatum. Sunt quibus frons capillitior eſt, & tempora hirſuta, ijs tribuemus luxuriam, vanitatẽ & arrogantiam. Criſpitudini tamen ſi accedat durities, ſemper ignauiam ingenij præ ſe fert. Quæ verò in angulis temporum in morem cornu effertur criſpa & galeata, vel criſtata, præ cæteris hominibus graui alicui vitio implicatum & deditum: rubeam habentem, ſimiliter. Sed quod nemini non compertum habetur, illa optima eſt, quæ candenti quodam nigrore nigreſcit. De his pronunciandum, quòd prudentes ſunt & cogitabundi, fideles, probi: pariter & alba, flaua, glauca, vel ſubalbida. Illud ex Medicorum decretis obiter etiam adijciendum cenſemus, quibus præmaturè ſubcreſcunt cani, in iuuenta eſſe incontinentes, impudicos, & inſtabiles. Præterea & illud traditum ab Alexandro Aphrodiſio, quòd humor ille, qui maſculis in comam reſoluitur, mulieribus conuertitur in menſtruum, vel in lac, ſi conceperint. Et quibus barbitium ſuccreſcit, has quoque viragines dicimus, certi, quòd coitu ſunt appetentiſſimi.

13 14

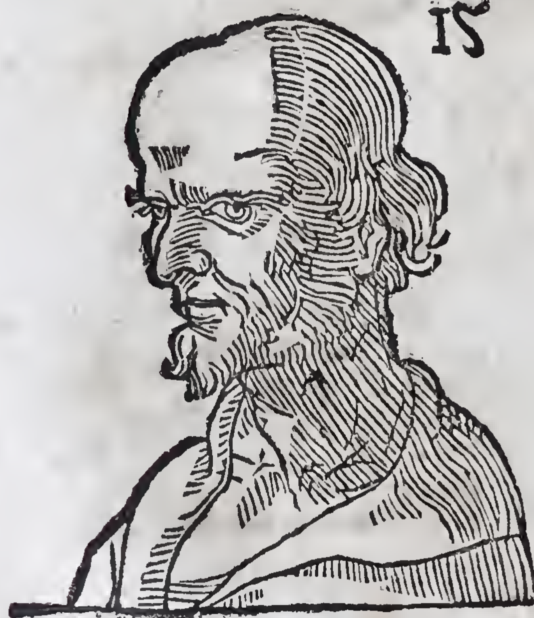

Capilli plani & extenſi, ac in colore albi vel blundi, ſi ſunt ſubtiles & molles, ſignificant hominem naturaliter timidum corde, debilem viribus, pacificum in ſocietatibus, vbique conuenientem & manſuetum. Cuius capilli ſunt multi ſuper tempora faciei & ſuper frontem, quibus frons valet indicari piloſa, ſignificant hominem ſimplicem, vanum, luxurioſum, citò credentem alteri, in moribus & loquela ruſticalem & groſſi ingenij. Cuius capilli ſunt multum ericij & eleuati, & cæſarij ex ſua tortuoſitate, ſignificant hominem valdè ſimplicem, audacem, ſuperbum, duræ capacitatis, velocis iræ, menda-

mendacem, luxuriosum, malitiosum, et in malo præsumptuosum. Cuius capilli in angulo frontis sunt valdè ericij, & omnes eleuati, vel partim ex eis, sitque frons calua, significant hominem simplicem, et partim malitiosum cum sagacitate modorum. Cuius capilli sunt multi, id est spissi per totũ caput, significãt hominẽ luxuriosum, & bonæ digestionis, vanum, velocis crudelitatis, pigrum in rebus agẽdis, malæ memoriæ, cupidum multorum, & infortunatum. Cuius capilli sunt rubei, significant hominẽ inuidum, venenosum, fallacẽ, superbum, & maliloquum. Cuius capilli sunt valdè blundi, significant hominem ad omnia conuenientem, amantem honorẽ, & vanam gloriam habentem. Cuius capilli sunt valdè nigri, significant hominem conuenientem ad omnia, plus ad bonum, quàm ad malum, in officio & opere studiosum, secretum, fidelem, & non benè fortunatum. Cuius capilli sunt quasi albi vel glauci, significant hominem bonæ conditionis & conuenientem ad omnia, timidum, verecundum, debilem, boni ingenij, teneræ capacitatis, duram ac crudelem fortunam habentem. Cuius capilli sunt mediocres in quantitate & colore, significant hominem conuenientem & plus tendentem ad bonum, quàm ad malum, amantem vitam pacificam, mundiciem & bonos mores. Cuius capilli tempore iuuentutis sunt cani & calui, significant hominem incitatum sæpè ad luxuriam, vanum, audacem, instabilem & loquacem.

DE IVDICIO FERENDO EX aspectu frontis, Caput quintum.

Non sum nescius, quàm nihil fidendum in fronte sit, quæ ad quamlibet statim passionem mutatur. Illud tamen obseruandum video, plerosque non meliùs dignosci, quàm ex fronte, adeoque sic obtinuisse apud vulgum, vt perfrictæ frontis esse, dicamus in eos, qui pudorem omnem abiecerunt, quòd nullibi magis, quàm in fronte & in oculis pudor ipse conspiciatur. Quod si damus (neq; enim frustra potest esse, quod prouerbijs celebratur, & prophetijs palàm fit) non erit præposterum vel inconueniens, si præ cæteris membris

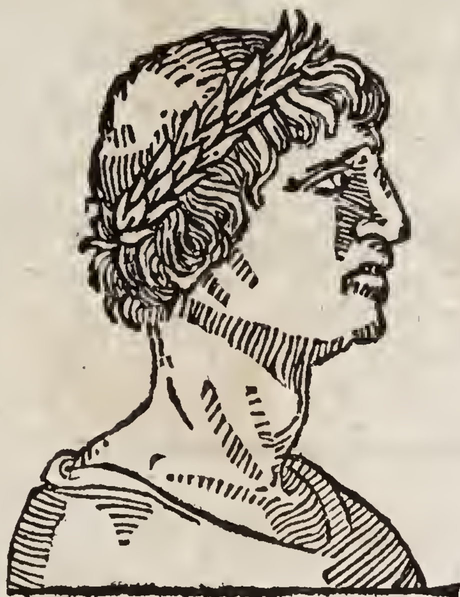
ab

ab ipſa fronte exordiemur. Eſt autem alia ratio lata, alia rotunda. Quod quò fiat perſpicatiùs, breuibus rem omnem aperiemus: quò enim in gyrum eleuata eſt, à quibuſdam probatur, maximè ſi capiti benè reſpondeat.

17

18

Sin autem temporum prominentias occupet rotunditas illa, ſitque ſubinde debilis, indicat præſtantiam ingenij, cupiditatem honoris, arrogantiam, & quæ magnanimos omnes conſequuntur. Glabra & complanata cuticula, niſi intra ſupernam ſuperficiem naſi, prophanum, fallacem, iracundumque ſignificat. Caperata & rugis contracta, in medio tamen decliuior, vnà cum duabus optimis virtutibus, videlicet magnanimitate & ingenio, peſſimum vitium habet, crudelitatem. Prægrandis, rotunda, debilis, audacem & mendacem. Oblonga, cum oblonga facie, mento tenui, crudelitatem & tyrannidem. Confuſa & tumida nimia vultus pigurdine, inſtabilem, phlegmaticum, craſſum hebetem. Hæc ſummatim & ſub compendio, quantum ad Aſtrologiam ſatis eſt.

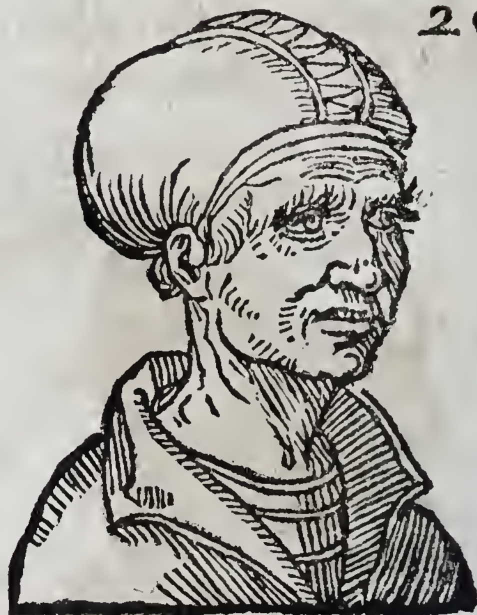
DE IVDICIO SVPERCILIOrum, Caput ſextum.

Et ſupercilia ipſa in prouerbium abierunt, vt qui criſtas erigit, volueritque ſuper alios ſe efferre, ſuperciliosus dicatur, quod non multum abludit à vero. Indicat enim reuera (ſi complicata & dura, vel rubea fuerint ſupercilia) hominem inuerecundum, impudētem, inuidum. Alba verò effœminatum, citò credulum ac ſtolidum. Quanquam peſſima omnium ſint concreta, & quæ contingunt ſe, notantque maleficum plagiarium, maleficis artibus deditum. Id quod palàm ipſe vidi in vetulis ſagis, quæ iam ad incendiū ductæ, huiuſmodi præferebant ſupercilia. Quibuſdam titillant videnturque modicum ſubagilare ſe, quod ſimilter audacitatis & animoſitatis indicium eſt. Hirſutiora, ſimplicem, & molliuſcula plana, atque inuicem reſpondentia ex equo ſibi ingentibus pilis, contemperatam complexionem & probum notant.

19

20

DE CILIIS, CAPVT VII.

Cilia multum artuata, & quæ frequenti motu eleuantur in altum, significant hominem superbum, animosum, vanigloriosum, audacem, minacem, cupidum pulchrorum, & conuenientem ad vtraque.

Cuius cilia sunt deorsum declinata cùm alteri loquitur, vel alterum intuetur quasi latenter sub eis, significant hominem valde malitiosum, vel fallacem, mendacem, proditorem, tenacem, pigrum, secretum & pauciloquum.

Cuius cilia sunt rara à pilis, significant hominem simplicem, vanum, debilem, citò crudelem, & in societate satis conuenientem.

Cuius cilia sunt naturaliter plicata deorsum, vt quasi sint crispa, significant hominem inuerecundum, pigrum, suspitiosum, tenacem, inuidum, & in multis facilè seductorem.

Cuius cilia sunt valdè breuia & in colore alba vel blunda, significant hominem quasi ad omnia conuenientem, debilem, timidum, facilè ac citò alteri credentem & conuertibilem.

DE INTERCILIIS, CAPVT octauum.

Intercilia significant hominem tenacem, inuidum, secretum, sagacem, valdè cupidum pulchrorum, vanæ fortunæ, & plus quidem crudelis, quâm delectabilis.

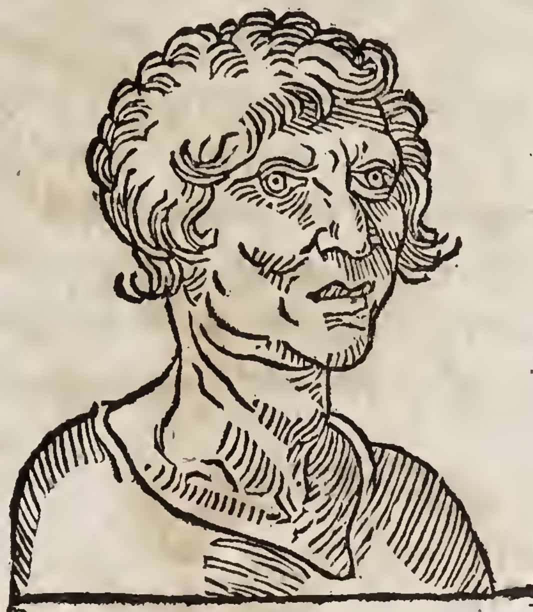
Cuius intercilia sunt admodum longa, significant hominem aliquantulum duræ capacitatis, subtilis intellectus, magnæ audaciæ, multæ fidelitatis & amicitiæ claræ & perfectæ.

DE IVDICIO OCVLORVM, Caput nonum.

Simili

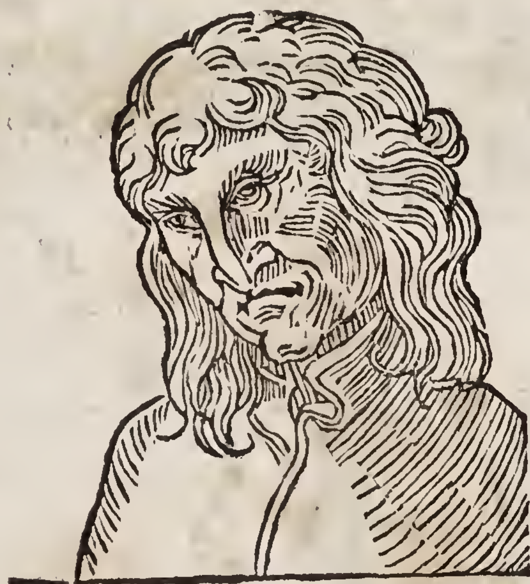
21 22

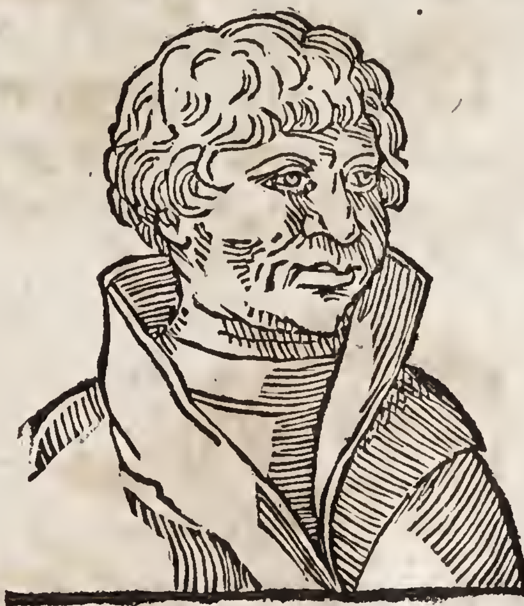

Simili modo & probitatem oculi, & improbitatem arguunt, vel Seruatoris nostri testimonio, sic in Euangelio loquentis. An quia oculus tuus nequam est, quia ego bonus sum? & rursum: Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus lucidum erit. Est autem coniectura talis. Sicubi videris quempiam benedecentibus oculis præditum, atq; ijs vigilantibus, apertis, lucidis, claris, mediocribus, neque rotundis admodum, ex ipsa proportione animus metiendus integer & sanus. Cui autem in morem vitellorum propendent extra foramina (vt in paucis hoc conspicere licet) eum insigniter delirantem portendunt,

23 24

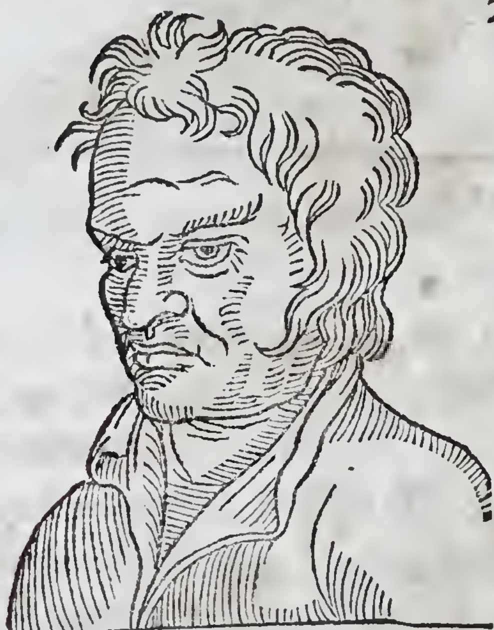

crassum, & hebetem:, ad hoc etiam luxuriosum, pigrum, mendacẽ, simplicem: similiter si vel nimis ampli sint, aut prodigiosæ aperturæ. E diuerso profundi, inuidum, maliciosum, structorem malorũ, iracundum, suspiciosum. Sic quibus compressi sunt, & velut ad scopum intendentes, crudeles tyrannos. Vbi verò deflaccescunt, voluunturq; vltro citroq; (qui mos est eorum qui iam fron-

tem & pudorem, omnem abiecerunt) impudicos, arrogantes, instabiles, mendaces, pessimè autem omnium, si citrinati fuerint, atque fucati. Quibusdam distillant atque rubescunt, quod non naturam indicat, sed humiditatem cerebri & Phlegmatis abundantiam. De his satis.

Oculi magni, id est, grossi, & multæ aperitionis, significant hominem frequenter pigrum, quandoq; audacem, inuidum, partim verecundum, nec secretum, conuenientem, tenacem, vanum, mendacem, iracundum, malæ memoriæ, grossi ingenij, parui intellectus, & minus sapientem, quàm se reputet sapere.

25

26

Cuius oculi sunt in capite quasi absconsi, id est, concaui intus, & longinqui visus, significant hominem suspitiosum, malitiosum, magnæ iræ, peruersæ consuetudinis, valde memorem, audacem, crudelem, mendacem, minacem, viciosum, luxuriosum, superbum, timidum, & seductorem.

Cuius oculi foris valde præeminent, significant hominem simplicem, aut stultum, parum verecundum, aliquantulum largum, facilè seruientem, grossi intellectus & ingenij, citò conuertibilem ad vtrunque.

27

28

Cuius oculi acutè intuentur & studiosè cilijs declinatis, significant hominem malitiosum & seductorem, falsarium, sæpè mendacem, timidum, tenacẽ, secretum, impium, nec bene legalem.

Cuius

Cuius oculi sunt parui & rotundi conuenienter, significant hominem verecundum, debilem, simplicem, citò credentem dictis alterius, grossi ingenij, tardi intellectus, & frequenter crudelis fortunæ, liberalem & conuenienter verecundum.

Cuius oculi sunt obliqui, significant hominem fallacem, sagacem, tenacem, timidum, iracundum, mendacem, & in multis malitiosum.

Oculi varij & intuitu vagi, significant hominem sæpe mendacem, vanum, simplicem, luxuriosum, & seductorem, citò alteri credentem, timidum, animosum, pulchrarum rerum cupidum, & facilè conuertibilem ad vtrumque.

Oculi sæpe conniuentes cum motu ante & retro, significāt hominem luxuriosum, instabilem, & mendacem, facilè falsarium, proditorem, infidelem, præsumptuosum, & alteri non facilè fidem adhibentem.

Oculi in albedine aliquantulum citrini, significant hominem simplicem, sæpe mendacem, vanum, fallacem, luxuriosum, infidelem alteri & conuenienter, secretum valde sui sensus & magnæ iræ.

Oculi multi motus aut duri, seu tardè intuentes, tamen acutè cum reclinatione carnis superciliorum, significant hominem valde maliciosum, in multis vanum, pigrum, mendacem, infidelem, inuidiosum, & rixosum.

Oculi quasi rubei, vel vitiosi lachrymis vel sanguine, significāt hominē iracundum, superbum, dedignosum, crudelem, inuerecundum, infidelem, mendacem, vanum, simplicem, teneræ capacitatis, seductorem, & ex facili pium.

Oculi valde grossi, quasi similes oculis boum, significant hominem simplicem, tardi intellectus, malæ memoriæ, & grossi nutrimenti.

Oculi in forma mediocres, tendentes ad nigredinem, significant hominem conuenienter pacificum, mansuetum, legalem, ingenij boni, magni intellectus, & conuenienter alteri seruientem.

29

30

DE PHYSIOGNOMIA ET IVdicio Nasi, Caput decimum.

Tritum adhuc est hodie Prouerbium Naso suspendere adunco, quòd hoc membro nullũ est, quo magis abutatur vulgus. Idem solet dici Nasus Rhinocerotis. Dictũ Prouerbium in eos, qui alios rident. Id enim proprium est, qui habent nasum aduncum, vt facile alios rideant: quanquàm alioqui apud Persas decori hoc sit, magno atque eodem adunco præditum esse. Sicut Xerxen habuisse memorant historiæ Xenophontis & Plutarchi. Et vsque in hanc etiam diem neminem subrogãt ad id fastigij, nisi apprimè fuerit nasutus. Ferunt & hunc fuisse audacem, derisorem & magnanimum. Vnde augurantur derisores & audaces esse, qui huiusmodi habẽt, impostores, proditores rapaces, et auaros. Hoc de his, qui recuruos habent nasos vt accipitres & aquilæ. Qui verò cum curuitate supernè prominentiam habent, remissa aliquantulum curuitudine, quẽadmodũ in Maximiliano vidimus, de eis aliud iudiciũ est. Hi enim vt plurimum liberales & magnanimi sunt, eloquentes & superbi, nisi vbi illius apex fuerit exacuatus vel acuminatus, qui quo magis exacuitur, hoc amplius reddit iracundum, seuerum, & tergiuersatorẽ. Est autẽ hîc maxima varietas, vt fermè non sit alia distinctio facierum, quam per nasum, potissimum tamen discrimen in longitudine, densitate & curuitate. De incuruis iam dictum est. Oblongi, si admodũ in lateribus prominẽtes fuerint, synceritatem præ se ferũt animi, sed corpore & castitate parum potentem, continere non probè mentulatum, appetentem coitus. Crassities & amplitudo narium, hebetudinẽ adijcit, stoliditatem, amentiam, derisionem, dolum, atque immoderatũ appetitum ad coitum. In medio latus atque nonnihil compressus, in summitate verò eleuatus, mendacem, proteruum, crudelem, loquacẽ, & petulantẽ. Longus & vndequaque rotundus, rapacem & cœlitùs fato quodam procliuem ad malum. Et est in colore discrimen, vbi si liuidus sit vel rubeus, aut sane rubeis fibris intertextus vel punctulis, egregius potator eliciendus est, ebrius, siticulosus, calido hepate, deditus luxuriæ. Ex ægritudinibus verò Morpheæ, illud obiter annotauimus de corruptis iuuenibus & iuuẽculis, si quis scire cupiat. Nã illud præcipuè ex naso cognoscitur. Cartilago, quæ in apice nasi est, si secare se permiserit atque perinde attracta, findi digitulo potest, indicium est corruptum vel corruptam esse. Sunt & alia plæraque.

Nasus præterea longus & aliquantulum subtilis, significat hominem audacem, curiosum in factis, iracundum, vanum, citò conuertibilem ad vtrunq;, debilem, & ex numero facilè credentium.

Cuius Nasus fuerit longus & extensus, habens punctum deorsum declinatum, significat hominem sagacem, secretum, seruitialẽ & conuenienter alteri fidelem, probum in agendis & supplantaneum.

Nasus tanquam simij, hominem notat impetuosum, vanum, mendacem, luxuriosum, debilẽ, instabilem, citò alteri credentẽ, & conuertibilẽ ad vtrunq.

Nasus in medio latus, & si declinet ad summitatem sui, notat hominem facilè mendacem, varium, luxuriosum, verbosum, & crudelis fortunæ.

Nasus vndique grossus & bene longus, hominem signat cupidum omnium pulchrorum, in bonis simplicem, in malis sapientem, conuenienter bene fortunatum

natum fictuosum, in eis quæ cupit secretum, & valde minus scientem, quàm se scire reputat.

Nasus valde acutus in puncto, & mediocris inter longum & breuem, grossum & subtilem, significat hominẽ citò irascibilem, valde sui sensus, facilè rixosum & dedignosum, sagacem, debilem, maliciosum, seductorem, minacem & bonæ memoriæ.

Nasus valde rotundus in extremis, & cum paruis naribus, significat hominẽ superbum, grossi nutrimenti, citò credentem, vanum, largum, et fidelem.

Nasus valde longus, & in puncto plus subtilis quàm grossus, & conuenienter rotundus, significat hominem in loquendo audacem, in agendis probum, facilè iniuriosum, fallacem, inuidum, tenacem, in fide secretum, cupidum alieni, & multis modis latenter maliciosum.

N*asus retortus, & curuatus in sursum, & longus conuenienter, habens punctum grossum, significat hominem audacem, superbum, tenacem, inuidum, cupidum, iracundum, luxuriosum, mendacem, seductorem, vaniglorioſum, infidelem, rixosum.*

31

32

Nasus in medio valde eleuatus, significat hominem sæpè mendacem, vanum, instabilem, luxuriosum, citò credentem, importunum, ingenij boni, grossi nutrimenti, & plus simplicem quàm sapientem, & maliciosum.

Nasus qualitate rubicundus vltra omnem speciem cæterorum, significat hominẽ auarum, impium, tenacem, luxuriosum, supplantaneæ bonitatis, grossi nutrimenti, ingenij & teneræ capacitatis.

Nasus conuenienter grossus vndique, & super punctum planus aliquantulum, significat hominẽ pacificum, mansuetum, fidelem, laboriosum, secretum, & boni intellectus.

Nasus super punctum aliquantulum pilosus & vndiq; grossus conuenienter, & in iunctura frontis parum subtilis, significat hominem bonæ conditionis in omnibus, & conuertibilem facilè ad vtraque.

Nasus vbiq; grossus, nares habens latas, significat hominem grossi ingenij, plus simplicem quàm sapientem, mendacem, fallacem, subdolum, rixosum, luxuriosum, inuidum, & vaniglorioſum.

DE

33 34

DE ORIS PHYSIOGNOMIA ET linguæ, Caput vndecimum.

Oris Physiognomiam, labiorum & linguæ, vno capitulo explicabimus. Os autem magnum est, & patulum aut angustum. Patens (quo præcipuè videmus insignitos Francos, Labrones) audacē, obstreperum, impudicum, mendacem, impostorē, ac luxuriosum significat, neq; vnquā me fefellit hoc iuditium. E contrà angustum, retentorē arcanorum, modestum, sobriū, pudicum, timidum & largum, fœtorem anhelitus vel dentium, sed hæc Medicorum scholæ remittimus, quæ ab illis, & copiosiùs, & eruditiùs explicātur. Illud experientia compertum est, tenuibus labijs, loquaces esse & eloquentes, garrulos, sagaces, pudentes, ingeniosos. Prægrandibus autem labijs, & quibus dependet labium inferius, adeò vt emineant dentes, bardos, stupidos, indociles, impuros, luxuriosos, inconstantes, & malos.

Os magnum, latum ex clausura & aperitione, significat hominem audacem, inuerecundum, facile bellicosum, mendacem, verbosum, nouigerulum, commestorem, iucundum, grossi ingenij, tenacem, & valde insipientem

Os, cuius est parua clausura & aperitio, significat hominem pacificum, timidum & fidelem, secretum, tenacem, largum, verecundum, docibilem, & parum comedentem.

Os flatu fœtens, significat hominem in hepate vitiosum, sæpè mendacem, vanum, lasciuum, fallacem, teneræ capacitatis, grossi intellectus, seductorem, inuidum, cupidum alieni, & conuenienter alteri largum, nouigerulum, citò credentem, simpliciorem, quàm sapientem.

Os flatu redolens, significat hominem conuenienter sapientem, in dando & retinendo sagacem, secretum, cupidū pulchrorum, fidelem, citò credentem.

De lingua.

Lingua pusillum quidem membrum, sed magna iactans, incurabile malum, plena veneno mortifero & eò pestilentior, quò neque ex Physiognomia, neque

neque aliunde peruestigari satis potest, vtcunq; animaduertatur in eam. Rarò sui similis est, nisi quantum ad balbutiem attinet, & eloquentiam. Balbutiem efficiũt immoderatè grossæ, et prælongæ: è regione tenues, acuminatæ, limatæ viperarum more, eloquentiam, astutiam & calliditatẽ præ se ferunt, tametsi hîc aliud fingant Astrologi, non linguæ vitio tribuentes balbutiem, sed Mercurio euerso, & eo retrogrado. Sed hæc suo loco. Lingua nimis velox ad loquendum, significat hominem plus simplicem, quàm sapientem, grossi ingenij, mali intellectus, citò credentem, & facilè corruptibilem ad vtraque.

Lingua balbutiem causans, hominem valdè simplicem notat, vanum, instabilem, iracundum, citò ab ira conuertibilem & debilem.

Cuius lingua est valde grossa & aspera, significat hominem sagacem, malitiosum, conuenienter seruitialem, vanum, dedignosum, secretum, proditorem, nouigerulum, timidum & impium.

Cuius lingua est subtilis, significat hominem sagacem, ingeniosum, facilè timidum, citò credentem, atque conuertibilem ad vtrumque.

DE LABIIS, CAP. XII.

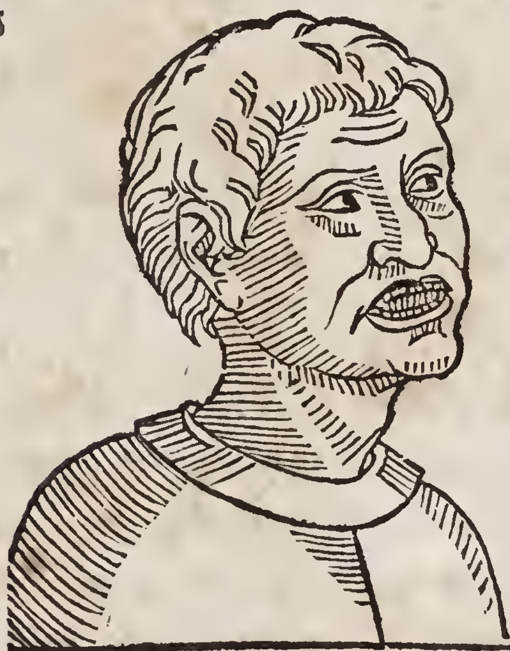
Labia oris valde grossa vel nimium reuoluta foris, significant hominem simplicem magis, quàm sapientem, citò credentem, grossi nutrimenti & conuenientem ad vtraq. Labia subtilia & non multum foris retorta, significãt hominẽ discretum, in omnibus secretum, sagacem, iracundum et multi ingenij.

Labia subtilia benè colorata & subtiliora, quàm crassa, significant hominem bonæ conditionis in omnibus, & citò conuertibilem ad vtrumque, & potiùs ad virtutes quàm ad vitia.

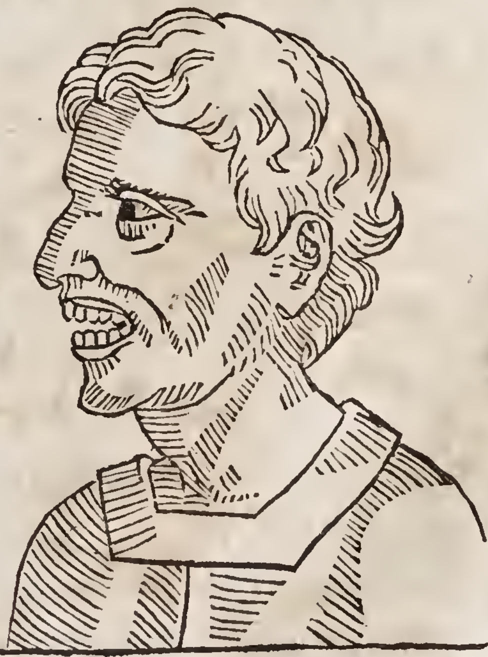
Labia non benè æqualia, ita quòd vnum sit maius altero, significant hominem grossi ingenij, tardi intellectus & variæ fortunæ.

DE DENTIBVS, CAP. XIII.

35

36

Dentes spißi & canini, ex ipso robore vitam longam præsagiunt. Neq; hîc dubitandum est: cernere enim est decrepitos iam, qui nihil vnquam molestiæ

perpeßi ſunt in dentibus. E conuerſò marcidi, vacillantes, cādidi, minuti, breuitatem vitæ, caloris abundantiam, noxium humorem notant: cuiuſmodi ſunt fermè Cholerici. Alioqui quò ad animum, nil vidētur mutare, quod quidem obſeruatum ſit. Vbi diſſecati fuerint, aut extra ſeriem ſteterint, videntur nebulonem indicare, inſolentem, pompoſum, & inſtabilem.

Dentes parui & debiles in opere, & rari & curti, ſignificant hominem debilem, boni ingenij, teneræ capacitatis, manſuetum, legalem, fidelem, ſecretum, timidum, vitæ breuis, & ad vtraque conuenientem.

Dentes æquipollentes quantitate, & ſitu gingiuarum, ſcilicet quòd aliqui ſint ſtricti, quidam lati, quidam rari, quidam ſpißi, ſignificant hominem ſagacem, boni ingenij, audacem, dedignoſum, inuidum & facilè conuertibilem ad vtrumque

Dentes valde longi, & quaſi acuti, & aliquantulum rari, & fortès in opere, ſignificant hominem inuidum, impium, guloſum, audacem & quaſi inuerecundum, mendacem, falſum, infidelem & ſuſpitioſum.

Dentes citrini vel bruni, ſiue curti, ſiue longi, ſignificant hominem aliqualiter ſtultum, großi nutrimenti, citò credentem, turbidi intellectus, ſæpè fallacem, mendacem, timidum, cupidum alieni, & ſuſpitioſum.

Dentes großi & lati, ſiue declinent intus ſiue foris, ſiue ſint rari ſiue ſpißi, ſignificant hominem vanum, laſciuum, großi nutrimēti, citò credentem, ſimplicem, fallacem, mendacem & teneræ capacitatis.

Dentes fortes & ſpißi, hominem longæ vitæ, cupidum pulchrorum, duræ capacitatis, großi ingenij, magnanimum, multum ſui ſenſus, nouigerulum & citò credentem denotant.

Dentes debiles, parui, rari & exiles, ſignificant hominem debilem, breuis vitæ, ſagacem, bonæ capacitatis, citò credentem, communiter verecundum, tractabilem, manſuetum & legalem.

Dentes fortes & ſpißi, ſignificant hominem longæ vitæ, luxurioſum, comedonem, audacem, fortem, diſcretum & ſui ſenſus.

DE FLATV, CAP. XIIII.

Flatus multus, ſignificat hominem multi ſpiritus & è conuerſò. Cuius defectus eſt duplex, aut ex paruitate pulmonis, aut ex vitio toracis, & ideo animal multi flatus, eſt multæ fortitudinis & multi potus.

DE RISV, CAP XV.

Riſus abundat in ore ſtultorum, & habentium ſplen magnū & è conuerſò.

Cuius bucca ex facili ridet, ſignificat hominem ſimplicem, vanum, inſtabilem, citò credentem, großi ingenij & nutrimenti, ſeruitialē & non ſecretum.

Cuius bucca rarò ridet & breuiter, ſignificat hominem ſtabilem, tenacem, ſagacem, clari intellectus, ſecretum, fidelem & glorioſum.

Cuius bucca difficulter mouetur ad ridendum, ſignificat hominē ſapientem, valde ſui ſenſus, ſagacem, ingenioſum, patientem, tenacem, ſtudioſum ſuæ artis, iracundum & ſupplantaneum.

Cuius

Cuius bucca facilè ridet & ridendo sæpè tußit vel oßitat, aut torquet caput, significat hominem varium, inuidum, citò credentem, & conuertibilem ad vtrumque.

Cuius bucca ridendo torquetur cum derisione alterius, significat hominem arrogantem, falsum, tenacem, iracundum, mendacem & aliquantulum proditorem.

DE MENTO, CAPVT DEcimumseptimum.

37 58

De mento conueniunt Philosophi, vt sicut nasus recuruus siue aduncus vel præacutus, semper iram, audaciam & tyrannidem notat: ita & mentum significare aiunt acutum. Illud verò non possum non exponere, qui membris aliquibus mutilati sunt, quò ab illorum commertio temperemus, ab his inquam qui membris aliquot orbati sunt per naturam, nō arte vel maleficio. Et *quamquā fortasse curiosum & superstitiosum id esse videatur, traditum tamē est à sapiētißimis viris, è quibus hæc decerpta sunt, à Galeno scilicet et Hyppocrate, & ab his etiā quibus malè propitia fortuna est.* V*erbi gratia: quibus mutilati sunt oculi, nares os, pedes, manus, & altero claudicant pede, vel de quibus constat, quòd* Saturnini *sunt, superstitiosum inquam videter hoc dictum, sed tamen veritati non alienum. Dißentiunt inuicem Saturnini & Iouiales,* M*artiales &* V*enerei. Id videtur in hominum conuentibus & conciliabulis.* V*idetur autem quid aliud interuenire: cùm reuera nil aliud sit, quàm Planetarum repugnantia & aspectuum infelicitas. Frigidus est Saturnus & siccus. Iupiter calidus & humidus. Atque iam potest fieri, caliditas & frigiditas, vt sibi non repugnent.* R*ursum Saturnus pigros efficit et tenaces, tardos & solitarios, malos, intractabiles: Iuppiter verò humanos, flexibiles, dociles et benignos. Quod igitur in Planetarum qualitatibus est, id pro rerum & ingeniorum inclinatione atque influentia efficit in illis Planetarum qualitas. Quis horum igitur ingenia componet, aut quis hîc extricabit se: at qui id iam ex*

Astrologia didicit, nouit quid cuique donandum sit, vt quisq; tractandus est, poteritq; ex suis effectibus remittere interdum aliquid. Vt Venus quæ ipsa natura cum Marte non stat, sua tamen mollitie alterius temperat sæuitiam. De signatis illud vbique celebratissimum est, quod Aristoteli tribuunt, cauendum esse ab his, quos natura signauit. Saturninorum meminit & eleganter doctissimus Marsilius Picinus libro tertio de vita cœlitùs comparanda, & hæc eius sunt verba: Saturnini quidē euadunt immundi, ignari, inuidi, tristes, dæmonibus immundis expositi, quorū commercium effugiendum est: nam Saturni venenum alibi sopitū latet ceu sulfur à flamma remotum. In viuentibus autē corporibus sæpè flagrat, atque vt sulfur accensum non comburit solùm, sed etiam vapore noxio omnia circumimplet atque inficit appropinquantes, &c. Ita etiam Iouiales præsenti aliquo tali signato, infelices euadunt. Hactenus Marsilius. Apolonium Thianeum fama est in Ephesо deprehendisse senem Saturninum, qui sola præsentia sua totam vrbem infecit pestilentia. Hæc cùm copiosè ab eodem viro sapientissimo tractata sint, cætera sedulo Lectori relinquemus, nobis sat est indicasse Autorem.

Mentum amplum, & grossum carne multa, significat hominem pacificum mediocris capacitatis, grossi ingenij, legalem, secretum & facilè conuertibilem ad vtrumque.

Mentum acutum & conuenienter plenum carne, significat hominem boni intellectus & alti cordis, & laudabilis nutrimenti.

Mentum quasi duplex quadam valle, significat hominem pacificum, grossi ingenij, vanum, citò credentem alteri, seruitialem & valdè supplantaneum secretum factorum.

Mentum acutum subtili carne, significat hominem audacem, bellicosum, irascibilem, dedignosum, timidum, debilem & aliquantulum seruitialem.

Mentum recuruum cum valle in iunctura maxillarum & carne macrum, quasi acutum, significat hominem pessimum, simplicem, audacem, superbum, minacem & timidum, tenacem, fallacem, citò irascibilem, iracundum, proditorem, furem & supplantaneum.

DE BARBA, CAP. XVII.

Barba nascitur viro vltra vel circiter XXIIII. annos satis de die in diem, & tunc nascitur femur extra sexum. Et est sciendum, quòd tales pili procreantur de superfluitatibus ciborum, fumositas quorum superascendit vsq; ad partes maxillarum velut fumus ad foramina camini, & cùm ampliùs non inueniat meatus apertos, quibus benè valeat superius ascendere, sic inde exeunt in modum pilorum, qui dicuntur pili barbæ.

Mulieres penè omnes carent barba in maxillis, & est sciendū, quòd omnes humores, qui viris barbā generant, in mulieribus menstruū, quod est eis quodā meatu & motu ætatis Lunæ quandoque semel in mense, & quandoq; bis, cuius exitus dicitur esse fluxus siue perfluum. Illud verò contingit, quando mulier non est grauida, iam transactis duodecim annis, & hoc menstruum quandoq;

ei in lac transmutatur intra mammas. Verum est, quòd hi humores ita subtiles, naturaliter calidi sunt, quòd ex eis quasi oriuntur pili aliquando in maxillis mulieris, & propriè circa os, vbi magis abundat calor, & hæc mulier dicitur esse barbata. Sciendum quòd talis mulier est valde luxuriosa, propter calidam sui complexionem. Est ergo fortis naturæ & virilis conditionis. Mulier *verò benè munda à pilis & præcipuè circa os, secundum physiognomiam dicitur esse bonæ complexionis, scilicet timida, pauida, verecunda, debilis, mitis & obediens, & è conuersò barbata.*

Cuius barba est benè ordinata siue composita & spissa pilis, significat hominem bonæ naturæ & rationalis conditionis, ad omnia secundum cōuictum & claros mores productæ & è conuersò de illis, qui habent barbam malè compositam, vt patet in Eunuchis, qui postquam perdiderunt ambos testiculos valde transmutantur à natura virorum in naturam muliebrem.

DE FACIE, CAP. XVIII

Inter 10000 *nunquam duæ conueniunt, quò fit vt ne hîc tradi certa coniectura possit. Quis enim poterit omnium animos scrutari? Si quis tamen curiosior fuerit, habet quibus assequi nonnibil possit colorem & proportionem. Colorum extrema vel temperamenta, vt in picturis præstant: ita in faciebus vel bonitatem arguunt, vel maliciam.*

Rubeus nullibi non suspectus est etiam ex prouerbio, complexionem indicans calidam. Illaudatus, liuidus, vel plumbeus, præter Saturnicam inclinationem & atram bilem, etiam pessimas animi affectiones significat, vtputa inuidiam, iram, rancorem, machinationes & insidias.

Albus, fœmineus, mollis, frigidus, frigidum & mollem efficit, præterquam vbi rubori quædam rubedo sanguinea interposita est, eam cernere est in sanguineis. Hic inter omnes nō solùm laudatissimus est, sed honestis rebus occupatum efficit, & ad omnia idoneum. De ipsa verò proportione hoc habendum, quòd oblonga facies, est prominentibus hinc inde maxillarum ossibus, & hominem notat audacem superbum, iniuriosum, rixosum: fallacem aut mediocris non macilenta admodum, neq; præpinguis, aptum ad omnia significat.

Carnosa, pigrum, phlegmaticum, tardum, lentum, timidū, venereum, instabilem, præsumptuosum, & quò maior accesserit crassities, hoc hebetiorem reddit & intractabiliorem.

M*acilenta verò & mediocris, ingeniosum, studiosum, prudentem. Inflationes verò maxillarum, nō accedente carne. Aliud præsagiunt, nempe epilētiam & regium morbum. Pallida nusquam probatur. Crocea, quæ tamen ex natura crocea non est, Icteriam, aut opilationem splenis, aut inundationem fellis & choleræ. Medicorum quidem sententia nunquam ad sexagesimum annum prouehuntur eiusmodi.*

Facies sæpè sudans ex facili motu, hominem notat calidæ naturæ, vanum, luxuriosum, benè comedentem & grossi ingenij ac nutrimenti.

Facies valde carnosa, hominem notat timidum, lætum, largum, discretum, luxuriosum, malæ memoriæ, citò credentem audita, legalem, importunæ voluntatis, in optato inuidum, & conuertibilem, & præsumptuosum.

Facies macilenta, significat hominem sagacem, fatigabilem, boni intellectus, plus crudelem quàm pium, teneræ capacitatis & dedignosum.

Facies minuta valde & rotunda figuraliter, significat hominem simplicem, timidum, debilem, grossi nutrimenti, malæ memoriæ.

Facies similis ebrioso, significat hominem bibentem vinum bonum, luxuriosum, vanum, fortem, qui facilè inebriatur.

Facies irascibili assimulata, hominẽ citò irasci notat, & diu in ira durantẽ.

Facies longa & macra, significat hominem valde audacem, lingua & facto simplicem, rixosum, superbum, iniuriosum, fallacẽ, durum moribus, pium, & luxuriosum.

Facies communis inter longam & rotundam, macram & crassam, significat hominem ad omnia idoneum, tamen citiùs in bono quàm in malo.

Facies valde crassa & lata, hominem simplicem, grossi ingenij, tardi intellectus, hebetem, in rebus agendis sæpè vaniglorioſum credentem, cõuertibilem ad omnia, luxuriosum, vanum, obliuiosum, in malo falsum detractatorem.

Facies valde plana, siue tumore valde eleuata, significat hominẽ bonæ conditionis ad omnia, & satis amabilem, alteri seruitialem, citò credentem, non multum sagacem, satis fidelem & simplicem, ac patientem in pace grauia per aduersam fortunam.

Facies valde vallata, plus macra quàm crassa, significat hominem incuriosum, inuidiosum, fallacem, mendacem, audacem, rixosum, laboriosum, grossi ingenij, vanum, valde simplicem, & tardi intellectus.

Facies mediocris ad quamlibet dispositionem, cæterarum tamen pinguior quàm macra, significat hominem in sermone veracem, facilem, seruitialem, ingeniosè sagacem & memorabilem.

Facies valde curua, longa ac macra, significat hominẽ grossi ingenij, quasi ad omnia bona simplicem, tardi intllectus & nõ legalem, & ex leui occasione malitiosum.

Facies latior à fronte inferius vsque ad iuncturam maxillarum, & altior quàm postea, significat hominem simplicem in rebus agendis, & in loquela timidum, parum audacem, tenacem, mendacem, vanum, fallacem, animosum, rixosum, debilem, grossi nutrimenti & mali ingenij.

Facies benè disposita carne et suis partibus, vt oculis, cilijs, quibus vt delectabilis & placida, significat hominem benè dispositum ad agendum vitia & virtutes. Facies colore pallida, significat hominem non benè sanum, valdè malitiosum, proditorem, mẽdacem, superbum, vanum, luxuriosum, tenacem, inuidum, præsumptuosum, grossi nutrimenti, non fidelem nec legalem.

Facies benè colorata, significat hominẽ laudabilis dispositionis in sua complexione, lætum, citò credentem alteri, seruitialem, boni intellectus, & ex facili ad omnia conuertibilem.

DE

DE AVRIBVS, CAP. XIX.

Aures etsi ad prospectum non veniant, quibusdam tamen patulæ, oblongæ, & asininæ sunt, & ex naturis potius animalis metiuntur, quàm aliunde. Auriti enim in more asinorum, ignaui, & asininis moribus præditi videtur. Succincti verò, & minusculis auribus vt simiæ, instabiles & fallaces notantur.

39 40

Auris est hominis, & auricula reliquorum animantium, & vnguis est hominis, vngula reliquorum animantium.

Aures magnæ & grossæ, hominem notant simplicem vel stolidum, pigrum, grossi nutrimenti, malæ memoriæ, duræ capacitatis.

Aures valde paruæ & subtiles, significant hominem boni ingenij, intellectus & sapientiæ, secretum & pacificum, sagacem, timidum, honestum, mundum, tenacem, verecundum, vaniglorioſum, animosum, bonæ memoriæ, satis alteri seruitialem.

Aures aliquantulum longæ, id est, vltra communem formam, vel amplæ ex transuerso, significant hominem audacem, inuerecundum, vanum, pigrum, insipientem, alteri seruitialem, pauci laboris, & multæ comestionis.

DE CAPITE, CAP. XX.

Frons, capilli, os, mentum, labia, oculi, tempora simul sumpta, caput constituunt, aut prodigiosæ magnitudinis, aut exilis. Supernè acuminatum, instabilem, bardum indocilem, hebetem inuidumque hominem significat. Rotun-*dum mediocri mole, ingeniosum, sagacem, astutum, bonæ memoriæ: rursum exile, & gurgulione non admodum oblonga, sensatum, prudentem, doctum: vel exiguum caput & prælongum collum, infortunatum hominem notat, debilem & insipientem.*

Caput magnum & benè rotundum ex omni parte, significat hominem secretum, sagacem in rebus agendis, ingeniosum, discretum, magnæ imaginationis, laboriosum, stabilem & legalem.

Caput

Caput habens gulam groſſam cum collo, quod declinet verſus terram, ſignificat hominem ſagacem, tenacem, pacificum, ſecretum, valde ſui ſenſus, & ſtabilem in rebus agendis.

Caput oblongum, habens faciem longam & magnam ac deformem, ſignificat hominem fatuum, malicioſum, vel valde ſimplicem, vanum, citò credentem, nouigerulum, ac etiam inuidum.

Caput valde volubile hinc & illinc, ſignificat hominem fatuum, ſimplicem, vanum, mendacem, fallacem, præſumptuoſum, inſtabilem, tardi intellectus, mali ingenij, teneræ capacitatis, aliquantulum prodigum, & nouigerulum.

Caput groſſum, habens latam faciem, ſignificat hominem ſuſpitioſum, valde animoſum, cupidum pulchrorum, ſagacem, ſimplicem, groſſi nutrimenti, ſecretum, audacem, & non benè verecundum.

Caput groſſum & non conuenienter formoſum, habens gulam curtam, collum groſſum, ſignificat hominem in ſe ſatis ſapientem, ſagacem, ſecretum, ingenioſum, ſtabilis imaginationis, fidelem, veracem, & multis tractabilem.

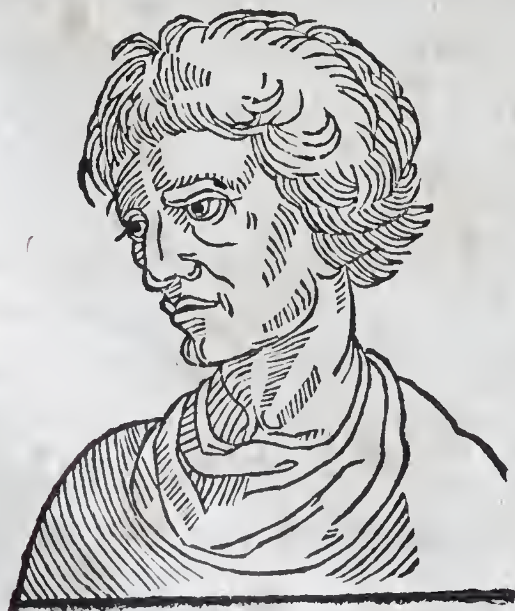
Caput paruum habens gulam ſubtilem & longam, ſignificat hominem valde debilem, inſipientem, pauci cibi, docibilem, & non benè fortunatum.

DE GVLA, CAP. XXI.

Gula candida ſiue macra aut craſſa, ſignificat hominem vanglorioſum, vanum, timidum, laſciuum, facilè mendacem, conuenienter ſagacem, magnæ iræ, & diu dedignoſum.

Gula macra & ſubtilis, in qua venæ apparent, ſignificat hominem malæ fortunæ, debilem, timidum, pigrum, groſſi nutrimenti, citò credentem, & conuertibilem ad vtraque.

41

DE COLLO, Cap. XXII.

Collum longum, ſignificat pedes longos & graciles, ſignificatq́ hominem ſimplicem, non ſecretũ, timidum, debilem, inuidum, mendacẽ, fallacem, non docibilem, & citò conuertibilem ad vtraque.

Collum curtum, ſignificat hominem ſagacem, tenacem, fallacem, ſecretum, ſtabilem, diſcretum, iracundum, ingenioſum, magni intellectus, conuenienter fortem, amantem pacem, dominium & omnia timida.

DE CO-

DE COLORE TOTIVS CAPItis & corporis, Caput vigesimumtertium.

Et quod de membris diximus, idem de toto corpore sentiendum putamus. Corpusculum ipsum si tactu expenderis, licebit in promptu dignoscere qualitatem vel complexionem. Delicata & gracilia, benè curata cuticula, & carne molli, maximè si ruboris nonnihil accedat in genis, sanguinis dominium significat. Alba carnosa, mollia, phlegma. Fusca, subrubicunda, choleram. Nigra, subnigra, pallida, vel subpallida, melancholiam, vel adustam choleram. Sic si rugosa, neruosa & callosa cutis sit, identidem choleram. Gracilia, tenuia, alba, phlegma, imbecillitatem & huiusmodi.

DE BRACHIIS CAP. XXIIII.

De brachijs nullum negocium est, neminem tam esse crassæ Mineruæ puto, qui non protinùs robustos ac fortes iudicet, quibus neruosa vel carnosa sunt brachia: cùm his potissimùm constent robur & vires corporis, præter quàm vbi carnosa cute, nerui non adeò varij et multiplices sunt. Huiusmodi sunt phlegmatici, & sanguinei, procliues ad ignauiam. Portentosè prolixa audaciam, fortitudinem, ignobilitatem, & cum hoc vitam breuē significant. Curua respectu staturæ, vel molis corporeæ, ingratos, impudentes, auaros, obtrectatores, inuidos, superbos, haud multum discrepantes ab ijs, quibus pilosa brachia sunt quos similiter petulantes, venereos, vafros, astutos, instabiles & verbosos pronunciare oportebit.

DE PECTORE ET COSTIS, CAput vigesimumquintum.

Leonis non robur modò, sed & audaciam ex pectore maximè dijudicant, qui naturas animalium descripserunt. Ex eadem coniectura & fortem hominem & audacem dicimus, cui pectus sit, & prominens, luxuriosum, procacem, lasciuientem in verbis, superbum, iracundum, tenacem. Cui verò hirsutum & quadam pilorum sylua obductum est, cholericum indicat hominem cum suis proprietatibus, recaluum, frigus & phlegma significat. Vnde quibus in gibbum eleuatum, inæquale erat pectus altera parte, hos depræhendimus fallaces, insidiatores, & ad pessima procliues, Martiales, vanos, hypocritas. Ita quibus supernè vsque guttur rubet pectus, comperimus iracundos, contentiosos, præsumptuosos, arrogantes, inconstantes, timidos tamen. Illud tamen optimum esse decernunt, quod planum, quodque carnosum, mediocre & depile est: nam est indicium hoc discreti, prudentis & bonorum naturalium. Et ne quid etiam (quod ad Medicinam spectat) relinquamus intactum, aliud quoque non indignum scitu est, quibus minuta sunt corda, cæteris esse cordatiores, quòd spiritus illi impellētes vitales, in minuto membro præsentiores sibi sunt, quàm in prægrandibus, vbi facilè disperguntur.

DE PHYSIOGNOMIA MANVS, CAPVT XXVI.

Manuum Physiognomiam quoniam abunde descripsimus in libro nostro de Chyromantia, isthuc remittimus Lectorem.

DE VENTRE, DORSO ET ILIIS, CAPVT XXVII.

Non multum negocij est, etiam è ventre iudicare qualis quisque sit, atque item è tergo & ilijs. Sunt enim hæc non minima corporis membra, sed quæ hæc sint, audiamus. Venter pilosus, & vmbilico tenus hirsutus, cumprimis luxuriosum significat, deinde audacem, atque magnanimum, prudentem, intelligentem, studiosum, solertem, alioqui tardè fortunatum. Macer & tenuis, calidam atque cholericam complexionem, nonnunquam etiam melancholicam indicat complexionem. Vt plurimum qui adiposos habent & crassos ventres, ingenio quoque non multum valent. Illud iam crebra experientia compertum est, tergum illud laudatius esse, quod amplum & robustum est: indicium etiam fortis & robusti hominis. A gibbosis & recuruis quidam cauendum suadent, quòd præ cæteris insigni aliquo scelere præstant, maximè detrectatione & inuidia. Coxæ idem indicāt fermè, si crassæ sint & carnosæ, quod carnosæ suræ & pedes, nempe audacem & fortem. Eadem ratio quorum crura neruosa sunt, macra, tenuia, exilia, nemo non videt imbecillitatis esse indicia. Impotentiæ illud vel maximum argumentum existimant, si depiles sint pedes, è diuerso incontinentiæ, audaciæ, si quàm maximè hirsuti sint: Ita quibus duri sunt, hebetes & obtusos, quibus verò molles, leues, leuia atque mollia quoque ingenia. De mulieribus hoc obseruatum habent, vt quibus prælongi sunt pedes, hæ ad procreationem liberorum sint aptiores: Aiunt enim generandi appetitum potißimùm decerni in pedibus, & in muliere vuluæ signum esse pedem, id quod asserere videtur Albertus in libro quem scripsit de arcanis mulierum, videlicet mensuram medij pedis, neque omninò etiam malè: lego enim apud alios scriptum, qui è Medicorum sunt cohorte, nisi calefactis pedibus, vix quempiam poße succumbere.

DE TOTA HOMINIS STATVRA, CAPVT XXVIII.

Licebit & ex statura iudicare. Sic enim proditum ex historijs legimus de Maximino, qui ob insignē ac penè portentosam longitudinem pro bardo habitus est. Vnde etiam illud dimanauit prouerbium: Climacis Aegyptia, & caliga Maximini. Quanquam quid de hoc attinet citare aliquid? cùm paßim videamus omnes eos, qui tam prodigiosæ longitudinis sunt, parum vel nihil omninò sapere, atq; id potißimùm, si macro fuerint & oblongo corpore, extento & ciconiano collo. Huiusmodi animaduertimus quosdā in aula Friderici tertij, & Caroli Imperatorū ad miraculum macilentos et proceros, suspiciendæ amentiæ & stoliditatis. Neq; multum ab ijs etiā distant, qui curuiter incedunt. Vnde illud irroborauit fortaße veteris prouerbij. Rarò vidi procerū sapientē, et paruū humi-

humilem. Quæ verò mediocris est, decenter obesa, simulatq; qualitatibus alijs probè instructa, ingeniosum, prudentem, & in rebus omnibus expeditum denotat.

EPILOGVS ET RECAPITVLAtio totius Physiognomicæ artis.

Hæc quasi præfati, vt ad summam reducamus omnia, tametsi & ipsa, quæ diximus, sufficientia videri possunt. Ad summam igitur si metiantur à vertice vsq; ad talos omnia membra, sic pronunciandum est de singulis, & de oculis imprimis. Hi quibus contigerint humidi, lucidi, hilares, vibrantes, huiusmodi etiam mores indicant, nempe hilares. Sed hæc perspicaciùs videri possunt, si velut in tabula è regione subijciamus, quid quodlibet membrum significet: id enim intendebamus, porrò situm ipsum locauimus talem.

Oculi humidi, lucidi, hilares, probos mores, vitam conspicuam. Obstipi, defixi, subruffi, prægrandes, voracitatem & libidinem. Parui, defixi, auaritiam. Glauci, insidiatorem. Defixi, dolosum. Mobiles, seditiosum, suspitiosum, infidum, ostentatorem. Ampli, segnes. Trementes, ignauos. Micantes, vinolentos. Parui, impudentes. Subtremuli, iniquos. Varij & parui, dolosos, adulatores. Ad nasum vergentes, venereos. Ampli, stillantes, mobili aspectu furentes. Aridiores, versutos. Tremuli, impudentes. Nigri & clari, iustum, solertem, libidinosum, scitum. Ambitus eorum viridis, dolosum, iniquum, furem. Humidi, mentis magnitudinem, integrum eloquium, rectum consilium. Magni vibrantes, dementes, leues, gulosos. Sinuosi, caui & aridi, perfidos, proditores. Excelsi, ampli, lucidi, puri, humidi, solertes, studiosos, amatores. Fluidi, lachrymosi non ex ægritudine, stultos. Caligantes & aridi, perfidos. Vibrantes, ampli, humidi, lucidi, intelligentes, sublimes, violentos, magnanimos, iactabundos. Nigri & resplendentes, timidos, pessimos. Circumturgentes, crudos, gulosos, inamabiles. Pusilli & caui, cupidos, insidiatores. Hilares, iustos. Procliues ad risum, humanos, pios. Humidi, boni consilij. Tristes & humiles, vel humidi, studiosos. Cum cilijs recedentibus, amabiles. Conniuentes, insidiatores, fures. Lippi, libidinosos. Protensis supercilijs, effœminatos. Lusitantes cilijs, adulteros.

Frons angusta, stolidum. Longa, docilem. Sublata, turgida, rotunda, versutum, tergiuersum. Rugosa, curis oneratum. Rotunda, inuidum & dolosum. Ampla, largum, liberalem.

Supercilia pilosa, balbutiem. Protensa ad tempora, immundiciem.

Facies plana, litigiosum. Carens tumore, iniuriosum, immundum. Macilentior, sapientem. Carnosa, docilem. Tristis, stultum, prudentiam.

Aures patulæ, insensatum. Vastæ, imprudentem. Paruæ, stultum. Quadrangulæ, eruditum.

Nasus acutus, iracundum. Crassus & humilis, malis moribus. Vergens ad os, honestum, fortem, docilem. Magnus, bonum. Paruus, deceptorem. Simus,

libidinosum. Nares solidæ, fortitudinem. Rotundæ, *timorem. Diductæ, alacrem. Angustæ & rotundæ, stultum.*

Os latum, bellicosum, audacem. V*astum, prominente labio superiore, voracem, impium, loquacem, temerarium, ineptum, crudum.*

Labra *exilia, tenuia, subtilia, eloquentem. Subtilia in ore minuto, effœminatum. Carnosa, stultum. Quibus canini dentes labra excellunt, contumeliosos, parum fidos.*

Gurgulio asper, nugacem, inanem. Ceruix longa, exilis, timidum, malis moribus. Crassa, longa, furiosum, timidum, pertinacem. Mediocris, *docilem, robustum & virtuosum.*

Crassa, rudes, barbaros, difficiles. Aspera, contumeliosum. Curta, temerarium. Incurua, incuriosum, auarum. Flexa in dextrum, temperatum.

In sinistrum flexa, ganeonem & stultum. Pectus ingens, laudatum. Amplum, magnanimitatem, audaciam, probitatem. Paruum, timidum. Corpulentum, inhumanum, crudelem.

M*ammæ pendentes à pectore, violentum. Venter magnus, indiscretum, stolidum, superbum, luxuriosum.* S*trictus amplo pectore, intelligentem consiliarium.*

Tergum latum, generosum. Mediocritas tergi & pectoris, laudabilem. Incuruum, parcum & auarum.

Brachia prælonga, audaciam, probitatem, robur. Succincta, seminarium discordiæ, libidinem.

M*anus admodum curtæ, crassum, rudem. Pingues cum digitis, furaces. Paruæ, versutos.*

Pedes carnosi, fatuitatem. Parui, leues, duritiem.

Tibiæ subtiles, ignorantiam. Grossæ, audaciam, fortitudinem. Latæ, fortitudinem.

Neruosæ, robur. Curtæ & pingues, immanitatem. Gibbosæ & cauæ inferne, homines malos ostendunt.

Molles, turgidæ, moratos. Suræ, asperum calcaneum, crassæ & curtæ, pinguia crura, futuram insaniam ostendunt.

Hæc sunt in Physiognomicam artem introductiones breuiusculæ, quibus adiutus quilibet, ingenia hominum dijudicare potest. Neq; me fugit, eandem fermè fabulam egisse Aristotelem, Medicos, V*allam atque alios quamplures. Non minuit hoc nostrum conatum vel honorem. Id præstitimus, quod potuimus, vel illorum etiam adiuti opera. Quod si dentibus suis roserit nos caninis quispiam, sciat non commentarios nos, sed compendium scripsisse.*

Selectissimæ Physiognomiæ Libri septimi finis.

PERIA

PERIAXIOMATVM DE FACIEBVS SIGNORVM, quid in vnaquaque domo efficiat in natis Sol, Liber octauus.

PRAEFATIO.

ABSOLVTIS Libris absolutissimæ Chyromantiæ, & selectissimæ Physiognomiæ, quæ ad natiuitates concernunt, maturum fuerit adiicere, vt in hoc volumine à studiosis Lectoribus nihil ampliùs desideretur. Et ne magna Librorum sarcina grauentur, hoc vnico octo Librorum volumine, singula quæ naturaliter homini accidere & præuisa euitari possunt, dicto citiùs facilè colligent. In hoc igitur octauo Libro, quem pro maiori parte ex libro Ioanninis Indagine Decani quondam Franckfordiani collegi, ea adieci (salua arrogantia) quæ ad complementum & perfectionem libri desiderabantur. Post ergo domorum situm & fabricam, hîc de signorum faciebus tractabimus, quæ sunt in quolibet signo tres: Signum enim quodlibet (vti in nostro Libro de fabrica & vsu Sphæræ materialis abundè exposuimus) tres habet facies diuisas de decē gradibus, in decem sequentes. Primi etenim decē gradus, primam faciem repræsentant, decem sequentes secundam, & reliquæ decem ad complementum trigesimum. In quolibet signo tertiam indicant faciem. Hi gradus quò magis ac magis augescunt, tantò in vigore præcipuè in vltimis faciebus decrescunt, fiuntque remissiores in fine, quàm in initio vel medio extiterunt. Alia annotata sunt ex præcipuis Autoribus, in Apologia nostra citatis. Zoilus inuideat, parum est, dum Lector pius nostrum semel opus perlustret.

Sol in prima facie Arietis. ♈

Sol igitur in Ariete, quod primum signum est inter reliqua signa duodecim, in primis decem gradibus æditos in lucem facit communiter subruffos, simios, ventre exili & angusto, macilentos, atque signatos in sinistro pede vel cubito, amicos habentes plurimos, odiētes malū, prosequentes quod optimū est.

In secunda facie, id est à decimo gradu Arietis vsque ad vigesimum, facit nigrum, qui nigror tamen non in vitium reputatur, sed in venustatem & maximam ciuilitatem. Temperatæ quoque qualitatis, & iracundum, suspiciosum, fraudulentum, cordatum, septum inimicis pluribus, qui hunc venantur ad mortem.

In tertia facie, interdum ruffum, croceo permixtum colore, solitarium, meditantem insidias, & fraudes frequenter.

Sol in prima facie Tauri. ♉

Natum in prima facie, nauum facit, & prægrandibus aliquando oculis, labronem, signatum in ceruice, verùm festiuum admodum, in delitijs semper occupatum.

In secunda facie lasciuum, libidinosum, sed non vsque adeò vt in prima signi facie, vagabundum tamen atque mutabilem.

In tertia facie frigidiorem in complexione, propter Saturnum, qui hanc vltimam faciem possidet. Gignit & aurium, ventris, ac crurium dolores.

Sol in prima Geminorum facie. ♊

Si cui in prima facie Geminorum ceciderit natiuitas, faciunt moderatæ staturæ, corpore pulchro, membris omnibus benè compositis, signatum in capite vel genubus, mansuetum, etiam laboriosum, & à mulieribus diffortunatum, ac communiter sterilem.

In secunda facie minuunt staturam, addunt nigredinem, signant in cubitu, in genitalibus, & quod in alijs diminutū videtur, in eloquentia reparatur.

In tertia deficientibus gradibus, decrescere faciunt & in natis probitatem & debitam membrorum proportionem, faciunt insensatum, & nugarum disseminatorem.

Sol in Cancro. ♋

Natum in decem gradibus primis, corpore & pilis decentem facit, strictis superciliis, eruditi ingenij, signatum in brachio dextro, & cruribus, præterea animam influit bonam, & amicorum copiam.

In secunda autem facie, ruffo capillitio, breui statura, imberbem, insignatum in oculis.

In tertia facie crassum, hebetem, pilosum supercilijs, pruriginosum, facie quasi insufflatum.

Sol in Leone. ♌

Sic in prima facie vitæ donatum corpusculo venusto facit, rubicundo colore, modico permixto albore, variegatis oculis, corpore recto, pedibus autem morbidis, præcipuè in senio, fama atque egregijs factis agnitum pluribus, simplicem, dilectum ab Regibus & Principibus terræ.

In secun-

In secunda facie, pectore lato, testiculis & membris gracilibus, cordatum & honorabilem.

In tertia facie, statura breuem, colore roseo, permixto etiam albore, obnoxium etiam multis ægritudinibus, scortatorem, & mulierum amatorem.

Sol in Virgine. ♍

Facit natum decenti statura Sol, possidente virgine primam faciem, corpore procero, facie pulchra, sciolum, acutum, prudentem, crispo capillitio, cinædum, comatulum, arguta & sonora voce, multarum artium peritum, sed infœcundum in procreandis liberis.

Sub secunda facie, similiter facie venusta, paruis oculis, pulchro naso, religiosum, doctum, probum, integrum, & laudis cupidissimum.

Sub tertia tamen facie simplicem, pulchrum, docilem, sensatum, prudentem, bonum.

Sol in prima facie Libræ. ♎

Natum facit (cùm sit signum humanæ formæ) pulchra facie, simplicem, laboriosum, modestum, sauciandum aliquando in capite.

In secunda facie, similiter facie pulchra, sed oculis lippis interdum, vel pætis: nam vitium aliquod illis inerit.

In tertia facie, honorabilem, obseruandum, pulchrum, in extremo verò nullius, vel certe vtriusque sexus, caueat ne toxicum quippiam accipiat.

Sol in Scorpione. ♏

Sol in Scorpione facit difformem, in capite vel scapulis signatum, vel in sinistro pede vel brachio, amplo pectore, in proferendis salibus lepidum, sobrium vel discretum.

In secunda facie, capite magno, multiloquũ, signatũ in genubus, vel tergo.

In tertia statura, pusillum, contortis oculis, comedonem & scortatorem.

Sol in Sagittario. ♐

Facit decorum aspectu, proceræ staturæ, aulicum, studiosum bonarum rerum.

In secunda facie statura decenti, aspectu pulchro croceoque, superciliis conspersis, signatum in pectore.

In tertia facie, procerum, pulchrum, lato & patenti pectore, signatum in pectore & pede.

Sol in Capricorno. ♑

Facit pectore aliquando amplo, tenerum, statura competenti, sed aliquantulum nigra, signatum notula in cubito vel pectore, astutum.

In secunda facie pulchrum, signatum brachio sinistro, si natiuitas fuerit nocturna, maliciosum, naribus prælongis, ingenio acuto.

In tertia facie corpore venusto, facie citrina, signatum in brachio, vel genu, iracundum, amabilem, amatorem mulierum.

Sol in prima facie Aquarii. ♒

Sol in prima facie Aquarij facit corpore & facie formosum, signatũ vel in pectore, vel in sinistro pede, benignum, affabilem, tractabilem apud homines.

Sub se-

Sub ſecunda facie facit oblongum, rubea facie, ſignatum in tergo, vel in cubito, tribulationibus varijs obnoxium.

Sub tertia facie ſtatura breui, vultu roſeo, ſignatum ſub cubito, amatorem mulierum. Qui autem in poſtremo gradu natus fuerit, hunc non ſolùm in proportione corporis, ſed in omnibus etiam actibus cæteris faciet diſconuenientē.

Sol in Piſcibus inuentus. ♓

Facit corpore mollem, album, pectore amplo, barbitio decenti, pulchra fronte, clara cute, oculis patentibus & pulchris, carnoſum atque honeſtum.

In ſecunda facie ſtatura breui, æquali, nigranti barba, parum hirſutum, agilem, lætum.

In tertia facie in membris omnibus decorum, venuſtum, dat & vocis clangorem.

Hoc dignum item notatu iudicauimus, quòd certa ſigna ſunt, ſiue formæ, quæ ad magnitudinem etiam in artificiali Aſtrologia tendunt, vt Leo, Virgo, & Sagittarius. Quædam ad diminutionem, vt Piſces, Cancer, & Capricornus. Et quod eſt à principio ſignorum Arietis, Leonis, & Tauri, faciunt tendere corpora ad groſsitiem & fortitudinem, & fines eorum ad macredinem tendunt & debilitatem. Similiter Gemini, Scorpio, & Sagittarij principia ad macredinem & debilitatem, & fines iam dictorum ſignorum ad groſsitiem & fortitudinem. Sed Virgo, Libra & Sagittarius ad æqualitatem ac bonam proportionem. Taurus verò, Scorpius & Piſces (vt Hali inquit) tendere faciunt ad diuerſam proportionem corporis. Nati etiam in die lympidiores ſunt illis, qui in nocte naſcuntur: nox namque adiuuat Planetas, nigredinem & obſcuritatem ſignificantes, imò Epilentici erunt, in quorum natiuitatibus Luna cum Mercurio eſt, nec vnus ex illis complectitur aſcendens in hora natiuitatis, & ſi cum hoc Saturnus fuerit in angulo in diurna, vel Mars in nocturna natiuitate, Amentes autem eodem modo ſunt, propter Saturnum in angulis in nocturna & in diurna. Et maximè cum Cancer, Virgo vel Piſces in angulis reperti fuerint. Et cum Saturnus in domo luminarium, id eſt Cancro, vel Leone fuerit, paſsionem oculorum ſemper innuit.

Signa ſignificantia puſtulas, lepram, maculas rubeas, prurigines, impetigines, ſurditatem, balbutiem, caluitiem, paucam barbam, ſunt Aries, Cancer, Scorpius, Capricornus & Piſces.

Signa multorum filiorum ſunt Cancer, Scorpius, & Piſces.

Signa ſignificantia honeſtatem mulierum & religionum, & eorum probitatem, ſunt Taurus, Leo, & Aquarius.

Signa rationabilia ſunt Gemini, Virgo, Libra, prima pars Sagittarij, & omnes partes Aquarij.

Iracundiæ ſigna ſunt & acuitatis, Aries, Leo, Scorpio.

Signa vociferantia & fortes voces habentia, ſunt Gemini, Virgo & Libra, voce verò carentia ſunt Cancer, Scorpius, & Piſces.

Planetæ, qui dant diuitias ſunt tres, ſcilicet, Iupiter, Sol, atq; Venus. Sol etiam prudentiam, Mercurius eloquentiā largitur, Venus verò loquelæ ornatū.

Tria

Tria sunt signa orientalia, Aries est cor orientis. Leo secunda eius triplicitas, & sinistra pars orientis. Sagittarius est dextra pars orientis.

Capricornus est cor meridiei, Taurus sinistra, Virgo dextra pars meridiei.

Libra est cor occidentis, Aquarius sinistra, Gemini verò dextra pars occidentis.

Cancer est cor septentrionis, Scorpius sinistra, Pisces postremò dextra pars septentrionis. Ex ijs si iam scire volueris, ad quidnam conferat talis signorum respectus & dispositio, id breuiter sic accipe. Diximus tria esse signa orientalia. Tria ad Meridiem, ad Aquilonem tria, & tria ad Occidentem. Orientia conferunt nobis, si ijs iam orientibus & persistente in ijs Sole, ad eam partem locemus, constituamus, dirigamusq; ea, quæ facturi sumus, nempe lectos, grabata. Veluti si vitam velimus viuere sanam, leuiter indormire, prosperari in liberis, si adfuerit vxor. Item si succedere cupimus aliquid, vel vendituri contractus, si honoris, aut commodi speramus quippiam, aut si quid est huiusmodi, totum ad eam plagam faciamus, qua signa ad prædicta respiciunt. Sicut è conuersò, si formidamus ne malè succedat aliquid illorum, vitanda sunt signa contraria. In hunc modum iudicare licebit de reliquis. Verùm etiam id obiter descripsimus, quando mentionem fecimus de qualitate & natura domorum.

Sic copiosè, & non minus tamen succinctè habes facierum atque aliorum signorum, siue imaginum naturas. Neque video, quomodo aliquis succinctiùs has tradere posit, & si prolixis ambagibus hîc diu immoremur, non vsque adeò magnus fructus est. Vtcunque enim ad Astrologiam promouent, non sic tamen magna sunt, vt ijs prora sit constituenda & puppis. Nesciri commodè non possunt, sed sic tamen cum moderamine discenda sunt, ne ijs iam scitis, protinùs Astrologum se quis esse existimet, & ij etiam persuadent, qui eius scientiæ principes sunt. Quamobrem de modestia commonefacio te quicunque es, qui ad eam artem videris esse propensior, ne quid hîc præcipitanter agas, neque actutum relata in medium alicuius natiuitate, iudiciū proferas. Tam multa sunt, quæ nos fallere possunt: Nempe hominis prudentia, Dei dispensatio, fallax iudicium. Verbi causa: Fieri potest, vt in Ariete natus aliquis vehementer iracundus sit, atque idem librata secum vitij turpitudine, iram ipsam moderetur & supprimat, ego verò hunc iudicarem iracundum, quis non hîc me rideret? Inclinent licet natura & fatum, ita tamen temperanda sententia est, vt nisi prospectis ad amussim omnibus, facilè hanc non præcipites. Si quid aliud agis, scito non solùm veri nihil prædicere te, sed etiam ludibrio futurum omnibus hominibus. Hæc passim inculco, quòd sciam quosdam turpissimè hîc lapsos, quòd velut securi iam sedecim pedibus, quod aiunt, figebant à scopo.

CANONES QVIDAM SVPER AEGRITVdinibus, quibus modis succurrendum ægris sit ex aspectu signorum. Præfatio.

STVLTVM hoc Medicorum vulgus, quod nostro seculo sic videmus insolescere, atque imponere nobis purpura sua, cùm sibi ab Au-

toribus suis præceptum sciant, vt absque Astrorum consilio nulli medicetur, & tam longè ab medicina est, qui Astrologiæ ignarus est, vt non Medicus dici debeat, sed impostor. Tamen eò nunc ventum est, vt è centum vix vnum aut alterum reperias, qui verè sciat dijudicare, quo tempore quælibet medicina adhibenda sit, quod fortasse mirum non est. Quid enim illis otium esset, in Astrologia occupare se, quibus otium non est, vt Galenum suum legant & Hippocratem, sed ex tumultu agunt omnia, ac præscriptis quibusdam receptulis? Vidimus quendam apud Moguntiacos non vulgarem, dixisses tertium Catonem, vel Galenum alterum, si quid ad artem faceret purpura, hic cùm esset longe crassissimus, duobus vtebatur receptis, quæ nescio è quibus exuxerat chartis: inerat illis ellebori 2. ʒ. vel tantundem scamoneæ, ad laxandam aluum. Hæc alternatim ministrabat, nō habita ratione vel complexionis, vel ægritudinis, atq; ijs nugis tantum ad se corrasit nummorum, vt functus iam vita, aureorum relinqueret post se tria milia. Summam artis in eo collocabat, vt solueret aluum. Tantum in re medica valet purpura, & caperata frons. Hos neque monebimus, neque in viam reuocabimus homines crassos, & qui contemnunt etiam discere. Cæterùm alijs, qui futuri Medici sunt, ijs regulas præscribemus aliquot, vt missis veteribus nugis, discant è supernis consulere ægrotis. Compertum est enim quàm sæpissimè, quod plures Medici cum maximis ac potentissimis pharmacis non potuerunt, id simplici herbula perfecisse Astrologum obseruato signorum accessu & recessu. Totum hoc, quicquid est n Canones partiti sumus.

Canon primus. Quatuor signa sunt, quæ interiora respiciunt hominis, Medici hæc spiritualia vocant membra. Ea sunt: Cancer, Leo, Virgo, Libra. Ex ijs Cancer, hepar, pulmonem & præcordia respicit. Leo stomachum & eius orificium. Virgo, ima stomachi, ventrem, diaphragma, & intestina. Libra lumbos, inferiora ventris & vmbilicum.

Canon secund. Cancer qui respicit pulmonē, ex ægritudinibus facit tussim, phthisim, pleuresim. Leo apostemata, icteritiā, febres, pestilentiam. Virgo tumorem ventris, hydropisim, lienteriā, colicam. Libra dissenteriam, dolorē ventris, & circa spinam dorsi. Idq; si prædicta signa in eas inciderint domos, quæ naturâ malæ sunt. Sunt autem hæ: 6ª. 8ª. & 12ª. ab ascendente vel horoscopo.

Canon tertius. Natus in Tauro vt plurimum veneno succumbit, maleficio, vel colica passione, idq; in annis fatalib. scilicet 6. 8. 18. 20. 32. 44. iuxta reuolutionē anni 12. ab octauo natiuitatis supputando. Cæterùm quoniā guttur respicit Taurus, hunc etiam ad squinantiam referunt, & apostemata omnia, vel vlcera, quæ in gutture cōtingunt, quod vbi bene resciuerit Medicus, videat ne quid inconsultò, vel indiscretè exhibeat. Est enim hoc canonicum pene, vt peragrante signum aliquod Sole, vel potiùs Luna, quod signum membra respicit, quod tunc languet in ea reuolutione, medicina ad hoc membrum non adhibeatur, aut sic adhibeatur, non vt sanet, sed foueat, ne in hoc peiorem instatum recidat, donec euolutus ex hoc signo fuerit Sol.

Canon quartus. Quibus stranguria molesta frequēter est, vel calculus, hi cōmuni-

muniter nati sunt Sole in ariete, vel Geminis, talemq; ægritudinem sortiūtur.

Canon quintus. Qui Pisces habuerint in exortu natiuitatis, vel in piscibus nati sunt, ijs timendæ infirmitates calidæ, vtputa febres calentes, torsiones ventris, venena, propter libram dominum eius in octaua domo: imminebunt tales ægritudines, partim ab scortis vel malis mulieribus, vel aliunde, maximè in annis 44.56.68. quibus non longè etiam erit ab extremo die. Hæc multa sollicitudine obseruare oportebit diligentem medicum. Sunt & anni Scalares et climacterici, vnde & septimus quisq; annus iudiciarius etiam est. Tu igitur si vitam producere velis ad senectutem, quoties septimo vel noueno cuilibet propinquas anno, si Marsilio Ficino vel Firmico credis, consule diligenter Astrologum, vnde immineat tibi discrimen ediscito, deinde vel adito medicum, vel prudentiam & temperantiam accersito, sic obitum etiam naturalem differri posse, cùm Astrologiæ machinis, tum præsidijs medicorum. Neq; te pigeat per quirere ab expertis medicis, quæ naturaliter tua sit diæta, & ab Astrologis, quæ stella vitæ faueat, & eam ad lunam compone. Idem, in principio ægritudinis respicias solem in die, vel lunā in nocte, si impediti fuerint, maxima cura habenda est super ægroto. Idem timetur in ægritudinibus cum luna & dominus ascendentis fuerint in octaua, quæ mortis dicitur, impediti: nam hîc desperandum erit, nisi diligentia experti medici notetur. Hæc & multa alia solicitudine obseruare oportebit diligentem & solertem medicum.

Canon sextus. Nato in Capricorno infirmitates parit leo in octaua, videlicet torsiones stomachi, pleuresim, tussim, & epatis incensionem, apostemata stomachi. Quodsi in Iulio accidant hæ infirmitates, id est, quando in Leone versatur Sol & Luna, malum ipsum conduplicat. Porrò in curatione hîc euitandi sunt dies Mercurij, propter Geminos in sexta, dies solis, propter Leonem in octaua, dies Iouis, propter Sagittarium in duodecima domibus.

Canon septimus. Pneuripimoniam facit Cancer, sole existente in Sagittario, similiter & ethicam, & inflationem pulmonis. Et si Saturnus in Sagittario repertus fuerit, pedum inflationes, podagram. Saturnus in cancro, dolorē mentulæ & genitalium, ac testiculorum.

Canon Octauus. Scorpius chiragram, sciaticam, & dolorem capitis aliquādo facit. Si Saturnus in eodem, in cauillis cruciatum.

Præstabitur igitur diæta talis: Non abluant capita diebus Martis, neq; balneis vtantur calidis, Sole in Ariete existente, ne incidant cephaliam, quòd tum capitale periculum imminet, nempe phrenesis vel maniæ. Et quia semper dies, menses, & anni mali obseruandi sunt, his potißimum à calidis temperent. Ad subuentionem hypocondriorū dies auspicati sunt Iouis, Lunæ, & Solis. Infelices Martis, & Mercurij. Respicit autē verenda Scorpius, neq; illis ergo medicandum est Sole existente in Scorpione.

Canon nonus. Qui in virgine habent horoscopum, aut in virgine nati sunt, frequenter naturalem infirmitatem habent crurium, aut pure repletos pedes, aut crura sanie profluentia, seu genas vomicis obsitas, vel Maxillas. Similiter & vehementes capitis dolores, humoribus ex pedibus exhalantibus ad

caput, qui tamen mox sedantur inciso tumore, & hoc plus Saturno in virgine natiuitatis tempore. Id si diligenter obserues, videbis naturalem esse ægritudinem, & plerumque ineuitabilem, & propterea naturali signorum obseruatione depellenda est. Arcendi igitur huiusmodi à balneis sunt, siue aquis, siue sudatorijs. Quod si omninò vitari non potest, ipsi tamen dies vitentur Saturni & Martis, & prædicti menses & anni mali, cùm fortiùs tunc, quàm alio tempore exurgant venena. Temperent etiam à fructibus autumnalibus.

Canon decimus. In Leone natis, infausti dies sunt Saturni & Iouis, quod in diæta obseruandum est. Obsunt omnia acuta & piperata illis, insuper & nullæ propinandæ potiones sunt. Vbi verò ex Leone venerit Sol ad Capricornum, vel ad Pisces, rursum vitandi sunt saliti pisces, & diminutio sanguinis.

Canon vndecimus. Sole in Ariete existente, ægrotare si quis cœperit, atque Medicus adhibitus fuerit (solet hìc imprimis gignere capitis dolores, & scotomiam) vide ne balnea adhibeas calentia, vel æstuaria calida, propter Martem, & id multò amplius in Octobre, cùm Scorpium possederit Sol. Neque in diæta carnes adhibebis mutonum, arietum & agnorum. Sed neque caput abtui permittes die Martis & Mercurij, quòd Mercurius sit dominus domus sextæ, id est Virginis, & Mars octauæ, cùm ibi gaudeat & Scorpius in octaua, tunc ægritudinem promouent, nō solùm, quia infirmitatis mansio est sexta, sed quia Virgo etiam est signum frigidum, siccum, terreum & melancholicum. Spes tamen est, quia non decedet ægrotus. Et si Scorpius, vt iam dictum est, occupauerit octauam, id est Martis, & quia Mars est dominus eiusdem signi, nihil efficit: quia nullus Planeta malus nocet in domo propria: maximè verò ne gladio pereat qui huiusmodi est. Post conualescentiam præcipiendum est ægroto, ne Sole existente in Piscibus, quæ duodecima est ab horoscopo, itinerò se committat, neque negocium sibi faciat cum notarijs, scribis, sculptoribus, aurifabris. Item à virginibus & equis temperet: Sunt enim hæc omnia à quibus infirmitas expectatur, propter domum sextam, quæ est infirmitatis, maximè in Augusto, Sole virginem peragrante.

Canon duodecimus. Summoperè etiam obseruandus est annorum ordo ipsius ægroti: Semper enim septenarius & nouenarius annorum numerus exitialis est, & vocantur ab Astrologis, vt præscriptum est, ij anni Hebdomatici, Enneatici, vel Climacterici, quod Latinè potest dici Scalares. Horum ratio hæc est, quòd semper ijs annis magna fit mutatio corporis. Saturnus enim cùm alijs annis remotus à nobis sit, tunc Lunæ copulatur, Planetarum infimo. Respiciendus in annorum reuolutione igitur huiusmodi Planetarum aspectus, vtrum discrimen immineat, an malitiam suam exercere poßint Saturnus & Mars, qui & nouenum respiciet annum, an quosdam alios habent benè propitios sibi. Sic fiet, vt non solùm ipsam ægritudinem, sed futuram etiam mortem fatalem Astrologiæ machinamentis depellas.

Canon decimustertius. Semper perquirenda est diæta ægroti, deinde horoscopus natiuitatis. Postremò erigenda figura. Ex figura prospiciendus status Planetarum, ex statu & collatione eorundem in domibus effectus, item infir-

nitas

mitatis causa, & genituræ dominus, atque sic ex oppositis qualitatibus signorum depellenda ægritudo. Id paulò pòst exemplis demonstrabimus.

Canon decimusquartus. Ex diebus etiam obseruandus septimus, & crisis, & exinde vita vel mors diuinanda. Verùm Critici dies qui sint, ex medicorũ schola petendum diximus. Exempla ipsa quoniam magis erudiũt, typũ vnum subiecimus. Contingat fortè fortuna, quòd in exordio ægritudinis Luna versetur in Ariete, quod calidum signum est, & siccum futurũ est, vt pro signi sui natura succendat ægritudinẽ Aries. Hîc ægrotum monere potes, vt patiẽs sit, remissius hunc habiturũ in die septima, qua in Cancrum demigrabit Luna, nisi ægritudo sit furiosa. Porrò Cancer frigidus est & humidus, et quartus aspectus ad Arietẽ, temperabit igitur infirmitatẽ gelu suo & humore. Id si diligenter attẽderis, notanter dep̃hendes, atq; sic etiã operari potes in reliquis signis, quomodo confortantur ex similib. signis ægritudines, et ex cõtrarijs curantur.

Canon decimusquintus. Ita secundus dierum numerus, id est dies decimus quartus, certum iudicium facit, quòd tunc plena est Luna, non tam propter crisim, quàm Lunæ etiam influentiam, quæ hîc est opposita, quemadmodum Aries & Libra, Taurus & Scorpio.

Canon decimussextus. Habent & sua signa medicinæ ipsæ: Neque enim indifferenter quolibet tempore quæque ministranda sunt: sed alia gargarismatum, alia suffumigiorum, alia potionum tempora sunt, & ne prolixior sim, singula in vnum Canonem comprehendam. Luna si fuerit in Ariete, Leone, & Sagittario, corroborare licebit, quæ in homine est, virtutem attrahendi, retentiuam in Virgine & Tauro, digestiuam verò in Geminis, Libra, & Capricorno. Gargarismata, vomitiua, suffumigia ministranda sunt Luna existente in Ariete, & fortaßè etiam in Tauro gargarismata tantum. Et solutiua in Scorpione per potionem, per electuarium in Cancro, per pillulas (si placet) in Piscibus. In Geminis & Aquario trifera, ac medicina confortatiua. In Libra etiam vel Scorpione enementa, siue clysteria.

Canon decimusseptimus. In purgationibus etiam Lunæ respectus est habendus & aspectus illius: Eadem enim existente in Cancro, & habente aspectum trinum vel sextilem cum Venere, licebit purgare Choleram. Cum Sole phlegma, & cum Ioue Melancholiam, atque hoc, si vel bolos administraueris, vel pillulas. Si autem per potionem volueris purgare, eisdem vtere aspectibus in Scorpione. Idem fac in Piscibus per pillulas. Et si duo planetæ eodem tempore ijs aspectibus fuerint cum Luna, poterunt propinari duæ purgationes. Exempli causa: Si Luna cum Venere & Sole per trinam vel sextilem fuerit, simul cholera, etiam phlegma repurgari poterit.

Canon decimusoctauus. Quibus Mars in radice natiuitatis in Ariete, vel eius triplicitate est, cholerici sunt, his vt plurimum febres imminent calidæ, ex abundantia choleræ, phrenesis, pustulæ sanguineæ, impetigo, anthrax & quæ carnem absorbent ac glutiunt, sacer ignis. Quæ si vitari prorsus non possunt, sanè adhibenda medico siue chirurgo cura est, vt per regulas quas dixi de signorum qualitatibus, abigat ægritudinem.

Canon decimusnonus. Par ratio eorum qui Mercuriũ habent perperam locatum in domo Martis, id vbi deprehenderis in natiuitate, elicies inde febres calidas, vomicas sanguineas, cancrum, morbum regium, ignem sacrum, caliginem oculorum præmaturam, præterea cogitationes, & conturbationes horrendas, nisi Lunæ accesserit temperamentum, vel Veneris, in dictis signis vel locis, idque in Cholericis.

Canon vigesimus. Phlegmaticorum aliæ infirmitates sunt. His accidunt frequenter febres, quas vocant quotidianas, plurimum molestantur frigore, quod ipsum ex vrina perspicitur, quæ si spissa ac cruda frequenter est, ijs indicendum exercitium est, vtq; caueant à carnibus pinguibus & porcinis, seruent se à caseo, à lacte, medulla & cerebro animalium.

Canon vigesimusprimus. Saturnus ex ægritudinibus facit cum Luna epilentiam, atram bilem, lepram, fistulam, morphæam, podagram & frequenter passiones cronicas. Quæ vti acciderint, tractim ac remissè agendum est, nec in huiusmodi reluctari astris debes, nisi talis medicina sit, quæ omnibus viribus nitatur expellere ægritudinem, atque hanc radicitùs euellat. Item si quis nascitur in coniunctione Solis & Lunæ, semper illa natiuitas censetur mala: nam facit periculosos in senio, spaticos, valetudinarios, caducos, aut mentis insaniã, & tales ægritudines, quæ à medicis difficulter curari possunt.

Canon vigesimussecundus. Licebit ex cursu Solis diuinari ægritudinem, si mensem attendamus, in quo quis natus est. Verbi causa: Natus est aliquis in Scorpione, imminebit illi ægritudo scapularum, Cheiragra manuum, seu digitorum contractio, si mulier sit, dolor splenis & stomachi. His qui in Cancro nati sunt, impetigo, vlcera, pustulæ, maximè etiam si ascendẽtem habeant cancrum. Fœminis tormina intestinorum, & pericula ex aquis. Habentibus Taurum, infirmitates circa guttur, plæraque etiam alia corporis tormenta, & hoc præcipuè in annis & mensibus præscriptis malis. Sic Leonem habentibus, stomachi dolores. Et aquarium, quos interdum febres diuexabunt diuturnæ, id quod etiam in præcedenticus obiter tetigimus.

Canon vigesimustertius. Illud etiam præcipuum est, non tam ægroto conferens, quàm Medico, videlicet, si ægrotus in septima habet Saturnũ, vel Martem, conuenit hîc prorsus neque Medicum adhibere, neque medicinam, & si etiam infelix sit dominus eius domus. Sic placitum est Galeno. Item si Saturnicus sit vel Martialis Medicus ipse, qualis tandem ægrotus sit, compertum est huiusmodi in perniciem esse natũ humani generis. Impossibile enim est, vt vnquam sanent, vel prosperè agant aliquid, nisi in prophanis & rusticis fortasse hominibus. Talem nouimus virum sanè doctum, & apud Principes celeberrimum, quantum ad artem quidem spectabat, nihil illi deerat, verùm sacerdotibus, nobilibus, principibus Ecclesiasticis adhibitus, nihil vnquam probè egit, semper arte sua frustrabatur, ac magnam eorum partẽ peremit, apud prophanos verò nullum illi negocium erat. Vides igitur quid in his atque alijs valeant astra. Id ausim polliceri, si quis Martem habeat cum Venere in sexta, hunc futurum Medicum præstantissimum, neque se alio artificio occupare debet hu-

bet hu-

bet huiusmodi. Possem eius rei etiam testes citare tibi viros graues & medicos, quibus quidem procliue est sanare, & citra omnem operam, quibusdam tam graue, vt vix omnibus conatibus aliquid possint, quorum nomina ideo subticeamus, ne cuiquam obtrectare videamur. Hæc data summatim sint, non quò hîc singulatim exponamus omnia. Quis hoc tam breuibus posset? Sed quò ansam præbeamus medicis, vt perspecta vtilitate Astrologiæ, hanc incipiant ambabus, quod aiunt, manibus complecti, & non solùm è præscriptis hominum præceptiunculis discant opem languentibus ferre, sed suo ipsorum ingenio dispensare sciant quæque, absque etiam medicina. Non omnes tales ægroti sunt, qui perferre pharmaca possunt. Plærique diæta, plærique obseruatione signorum adduci possunt eò vt reualescant. Rideant nos qui velint, maximè ἀμέθοδοι illi, nos sanè sincero animo hæc scripsimus, exhibituri propediem maiora. Sic placitum erat primò exponere generalia, postmodùm ea, ex quibus summa rei propendet.

EPITOME, QVID QVISQVE PLAnetarum in naturis & hominum qualitatibus agat.

HActenus ex membrorum dispositionibus conati sumus venari hominum ingenia, nunc penitùs rem ipsam scrutantes, ad Planetas diuertimus, vt si quid forte in antecedentibus vel prætermissum est, vel frigidè & oscitanter dictum, id liquere possit ex consideratione planetarum. Si cui tam varium est (vt inquit Propheta) humanum cor, atque plærunque inscrutabile, quantò magis neruis omnibus conandum, omnis tentanda via est, vt peruium fiat tandem, simul atq; scrutari possit. Addit ad conatum aliquid, dum alia atque alia via tentatur id quod in manibus est: si enim vnum non successerit, alterum sanè vix potest non euenire. Sic quod Physiognomia non quiuimus, id pro viribus præstabimus in Astrologia naturali, atque id succinctissimè. Neque me clam est, quòd & ab alijs hæc tractata dudum & fusiùs dicta sunt. Sed quod illi prolixis ambagibus, id nos per compendium absoluimus. Aequa autem laus est, primùm rei alicuius esse authorem, atque sic tradere inuentum, vt ab pluribus succinctè possit, & per compendium intelligi. Et ne verbosior sim dum vitare volo multiloquium, pretium operæ est, cuiusnam naturæ sit quilibet Planeta explicare. Sol natura sua calidus. Luna minus calida, sed humectior. Saturnus frigidus & siccus. Iupiter calidus & humidus. Mars calidus & siccus. Mercurius anceps est. Et ne quid hîc immoremur diu: Mars semper calidus quidem, interdum minus, interdum acrius, alioqui tamen semper siccus. Id quod procliue est cernere in circulo augis in signo humido, &c. tunc enim solus humidus est, iuxta quod vel plura habuerit testimonia humectationis. In qualitatibus verò actiuis vigoratur, cùm fuerit ascendens in circulo augis. Iupiter & Venus temperatè calefaciũt & humectant, Venus tamen cum temperata frigiditate. Sin autem fuerint ascendentes, roboratur temperamentum caloris vtriusq; naturalis, vicissim, si descendentes sint, humiditas eorum vigoratur naturalis. Idem de Sole.

De Mer-

De Mercurio secus sentiendum, hic cùm neque siccus admodum sit, neque multum etiam gelidus, ascendens tamen calidior efficitur, & grauitate & siccitate siccus. E diuerso descendens, humidior, pauco permixtus frigore, alioqui tamen plus omnibus alijs mobilior iuxta naturam signi, & loci in quo est. Iam si iudicium ferre volueris, planetam ipsum specta, dominum natiuitatis. Verbi causa: Demus Solem esse in Leone tempore natiuitatis Petri, vbi nulli refragari licebit, quoniam futurus calidus sit Petrus, & aliquantisper siccus, atq; ideo prudentem, sapientem, honestum, superbum facit, gloriam & imperium communiter consequentem. Et cæterorum planetarum dominus est Sol, & in medio locatus tanquam Rex eorum. Aliud: Sit lunaticus quispiam. Luna humida est, modicum calefacit, erit igitur natus ille huiuscemodi obnoxius epilentiæ, morbo caduco. Ita si Saturno fuerit subiectus aliquis, hic infrigidat, simul atque exiccat, facit ob hoc contemptibilem, cogitabundum, tristem, deiectum, solitarium, timidum, suspiciosum, inuidum, & infœcundum.

Iupiter, quia temperatè calefacit, & humectat, largitur itaque prudentiam, concordiam, religionem, honestatem, benignitatem. Mars simul & exiccans & comburens, succendit choleram, furorem, præbet audaciam, robur, superbiam, importunitatem, insolentiam. Venus, quia parum calefaciens, sed plus æquo humectans, efficit potatorem, ociosum, venereum, mansuetum, lusorem, &c. Solus Mercurius, vt diximus, vti Vertumnus quispiam, nunc siccus, nunc humidus & frigidus, instabilia operatur, atque ideo interdum pessima. Porrò dominum ipsum natiuitatis, qualiterq; hunc depræhendere oporteat, in sequentibus trademus. Hæc, vt non commentarios scribamus, sed rudimenta, per compendium dicta sufficiant.

IN ASTROLOGIAM NATVRALEM, IOANNES INDAGINE.

Emerarius fortaßè videri poßem, si id conarer ego, quod ante me pauci fecerunt in discutienda Astrologia naturali: Video enim omnes aliò deflexiße animum, ad theoricen videlicet, quòd ciuilior paulò illa sit, paucos qui naturam ac temporum mutationes sequuti, naturalibus vestigijs inceßerunt: Iulius enim Firmicus cùm in hac, atque artificiali arte adeò primus & post se reliquerit neminem præstantiorem, non tam obiter tractauit, quàm etiam data opera dißimulauit, fortaßè quòd non adeò multi negotij sit, naturalem Astrologum euadere, maxima verò laus præstare in artificiali. Cùm reuera (pace dixerim doctißimi viri) maior naturali laus debeatur, quàm artificiali, partim quòd fidelior est, & superstitiosa minus, partim quòd non adeò facilè imponere potest nobis. Nam quid attinet curiosa sectari, quando vix ea quæ in prospectu sunt, peruestigare possumus, etiam quæ nullis neque principijs firmantur, neque certum est, vera ne sint, an ficta? Cuiusmodi eße videtur artificialis, non vsque adeò peruia humano iudicio. At naturalis, tametsi à quibusdam temerariè abnegetur, tamen experientia eò prouehit, vt non poßit non mentis inops esse, qui hanc frustraneam esse dixe-

dixerit, de qua constat, quòd multò præclariora per eam agnita sunt, quàm per artificialem. Eius rei testem vnum citamus Ioannem Liechtenberg, hominem neque Ptolemæo inferiorem. Hunc enim quis non est vehementer admiratus? cui ille non fuit suspiciendus? vt etiam à quibusdam vates habitus est. At is palàm mihi concessit, Astrologiæ naturali debere omnia se, artificiali verò nihil vnquam tribuisse, adiutus nimirùm etiam Physiognomia, & Cheiromantia. Non quod inde suggillare Firmicum velim, aut cæteros eius artis summates, Albumasarem, Alboali, Abraham, Dorotheum, & qui tandem illi sunt: sed quòd artificiali hanc meam longè præfero, quantum præstant ea quæ à natura sunt ijs, quæ sunt ab artificio. Et quamuis multis suspectum sit hoc nomen, atque præterea etiam damnatum ab Romanis Pontificibus (qui nihil probare solent, quod quæstum illorum diminuere solet) tamen nihil est aliud quàm naturalis philosophiæ absoluta cõsummatio. Quid enim aliud videtur tibi agere Astrologus dum futura prædicit, quàm quòd quæ secretiora sunt naturæ, ac soli Deo nota, hominibus insinuat, per prophetiam Dei voluntatem, & consilium nobis insinuans. Vt Mosen illum, & Abrahamum Astrologos fuisse ferunt Iosephus, Eusebius, Dicæarchus, Theodotus, & cæteri authores Græci, quos contra Appionem Grammaticum citat Iosephus. Quanquam quid hos necesse est citare? cum palàm id fateatur scriptura. Sic enim de Mose Stephanus inquit, Et eruditus est Moses omni sapientia Aegyptiorum, & erat potens in factis & in dictis. Præterea Ioseph Patriarcha, audi quid de seipso dicat ad fratres suos. An ignoratis, quòd non sit similis mei in augurandi scientia? Quid ijs testimonijs clarius? Cesso interim Originem adferre, authorem Christianissimum, qui cisternas effossas ab Isaac, Philosophiam extitisse ait, sic ab studioso Patriarcha erutam atque professam. Non ideo tamen illam extruimus, quam leges omnes, omnes respublicæ damnarunt, neque sanctos homines ei vacasse credendum est: sed illam quæ ex certis principijs constat, quam omnes sapientes, omnes cœlestium rerum studiosi approbant & sectantur, altiorem, sanctioremq́ omni philosophia, nempe philosophiæ apicem & scopum. Alioqui quorsum spectaret tam curiosè siderum & cœlorum motus perquirere per philosophiam, si nihil omnino est, quod per suum motum efficiunt astra? Quid tamen motiones illæ proderunt, quando pro maximo firmamento id ratum habent, nihil agere naturam frustra? Quid quòd in crescentijs, in graminibus, herbescentibus, in fluxu & refluxu maris, in vernantibus temporibus, in quibus verò ab initio influxu siderum noua creantur omnia? Id negare omninò non possunt. Quod ergo rebus omnibus tribuunt, solis humanis corporibus non tribuunt, cum æquè ex elementis sint vt nihil aliorum? Quid hoc est portenti? Dicamus & aliud, ne hanc nostram cum prohibita existimet conuenire aliquis. Superstitiosam illam nemo vnquam palam professus est, quòd in authoris uergeret ignominiam: istam professi sunt optimi viri, idq́ maxima cum laude. Prohibitæ nullam dedisse fidem Pythagoram, earum artium ferè antesignanum, author est Diogenes Laërtius in illius vita, & idem Plutarchus. Ridetur eadem ab Seneca, exploditur

ab Cicerone, neglecta est ab Aristotele, Platone: videbatur enim indigna de qua vnquàm facerent vel verbum quidem. In summa, vt nullis probatur rationibus, ita nec certis firmatur authoribus. Nostra hæc, à clarissimis viris inuenta & illustrata, hos præcipuè habuit authores: Zamolsidem, Zoroastem (non qui fortè creditur, sed hunc Soromasti filium) Damigeronta, Apollonium, Hostanem, Dardanum, Eudoxum, Alchindum, Rogerium, qui ijdem & Magiæ fuerunt authores. Ex nostris autem Liechtenbergium, naturæ miraculum. Altissimis plena mysterijs, profundissimam rerum secretissimarum contemplationem, & donum totius naturæ complectitur, & non tam facit miranda, quàm facienti naturæ sedulò subfamulatur. Et quemadmodum prohibita Dei hominibus mancipans, auocat à Deo, ita illa in eam operum admirationem excitat, & quemadmodum agricola vlmos vitibus, ita terram cœlo, id est, inferiora superioribus virtutibus maritat. Neque enim ad cultum Dei quicquam promouet magis, quàm assidua contemplatio mirabilium Dei. Verùm quoniam in huiuscemodi narrationibus nonnihil etiam mouent doctissimorum virorum auctaria, illud παρέργως monemus, etiam Marsilij Ficini, hominis citra contentionem grauissimi tertium librum legat de vita cœlitùs comparanda, intelliget proculdubiò ne minimam adhuc partem dixisse nos eius scientiæ, modis omnibus diuinissimæ, sed neque dici posse, vt nunquam satis commendantur quæ diuina sunt. Idcircò autem tam obiter hæc præfamur, propter eos, qui semper ignota damnant, proclamantes statim hæreticum esse quicquid ipsi vel non intelligunt, vel damnatum vident ab indoctissimis sophistis, quasi ideo mala vel hæretica sit Astrologia, quòd hanc calumniatus est Thomas Aquinas, homo nusquam sibi constans. Sed clamitent interim illi, atque hallucinentur multa, nos quod polliciti sumus, præstabimus. Si priùs id fuerimus præfati, viam tantummodo nos munituros, quæ sic tamen aperta erit, vt qui hanc ingressus sit semel, huic promptum sit ex ijs paruis magna, ex minimis ijs cognoscere maxima. Ne quid igitur agamus obscuriùs, & quò minus imponamus ijs, qui in ea arte adhuc rudes sunt, quando tam crebra de domibus mentio fit, de signis, de horoscopo, de ascendente, de dominis geniture vel signorum, succinctè quid vnumquodque illorum, diffiniemus ex Iulio Firmico.

NATVRALIS ASTROLOGIAE COMPENDIOSA descriptio, per Ioannem Indagine sacerdotem, nusquam antea simili tractata compendio.

IN primis autem hoc refellere oportebit de Planetis, si quis fortè homo Mathematicus calumniari velit, quòd præter Solem & Lunam reliquis Planetis non tantum tribuimus, atque summam rei in ijs collocamus tantum duobus. Sciat tantum inesse ijs viriũ quantũ reliquis omnibus, deberiq; interdiu Soli regnum, noctu verò Lunæ, neq; opus est quenquam respicere cæterorum, atq; ea differẽtia est, qua ab se inuicem distant Naturalis & Artificialis Astrologia.

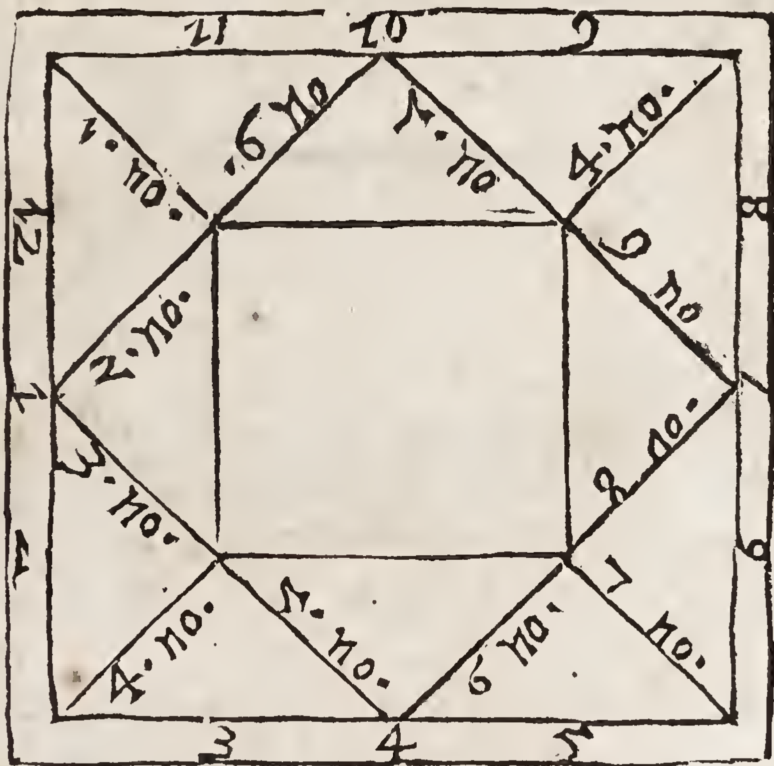
Quod

Quod enim speciatim atque seorsum de singulis Planetis, de obseruatione horoscoporum decernit artificialis, id naturalis efficit vna tantùm obseruantia motus Solis & Lunæ. Alioqui tamen adeò affines inuicem sibi, vt neutra sine altera addisci ritè possit.

Non malè locabit operam, qui vtramque coniunxerit, non tam propter scientiam, quàm etiam voluptatem: habet enim nescio quid amplius lepôris naturalis, quàm artificialis, tametsi præstantior videatur altera. Porrò Domus quid sit audiamus.

QVID SIT DOMVS.

Domus, est firmamenti spacium quoddam, gradibus emensum certis, per quod planetæ mouentur, sic per metaphoram dicta. Vt enim in domo mansio est, ita Planetæ sua in cœlo, scilicet firmamento, loca habent, per quæ mouentur, & in quibus resident. Ea vocant descriptionem signorum per gradus 30. nam quælibet domus vel signum triginta gradus habet.

DE NVMERO DOMORVM.

Sunt autem Domus duodecim, quas vulgatis rythmis memorarunt Astrologi hactenus. Neque nos admodum erubescimus adscribere, quòd videntur memoriam iuuare nonnihil, & sunt hi, Natus, vincit, fratrem, pater, filium, Infirmus, vxorem, mors, ambulat, regnat, fortuna, incarcerat.

Horum interpretatio hæc est.

Prima domus, est domus vitæ, Hebraicè dicta Betchai, Græcè τῦ βίυ.

Secunda succedens, facultatum, vel substantiæ, Græcè αὐάφορα, *ab alijs dicta ob loci importunitatem porta inferni.*

Tertia cadens, θεᾶ, *mansio fratrum.*

Quarta profundum cœli, angulus terræ, domus parentum.

Quinta succedens, gaudium Veneris, Græcè ἀγαθᾶ, *domus filiorum.*

Sexta cadens, aduersæ fortunæ, seruorum, infirmitatis, gaudium Martis.

Septima respondens ex diametro primo, κλίσις, *nuptiarum, inimicorum apertorum. Octaua succedens mortis.*

Nona cadens, θεός, *religionis, vel itinerum magnorum, gaudium Solis.*

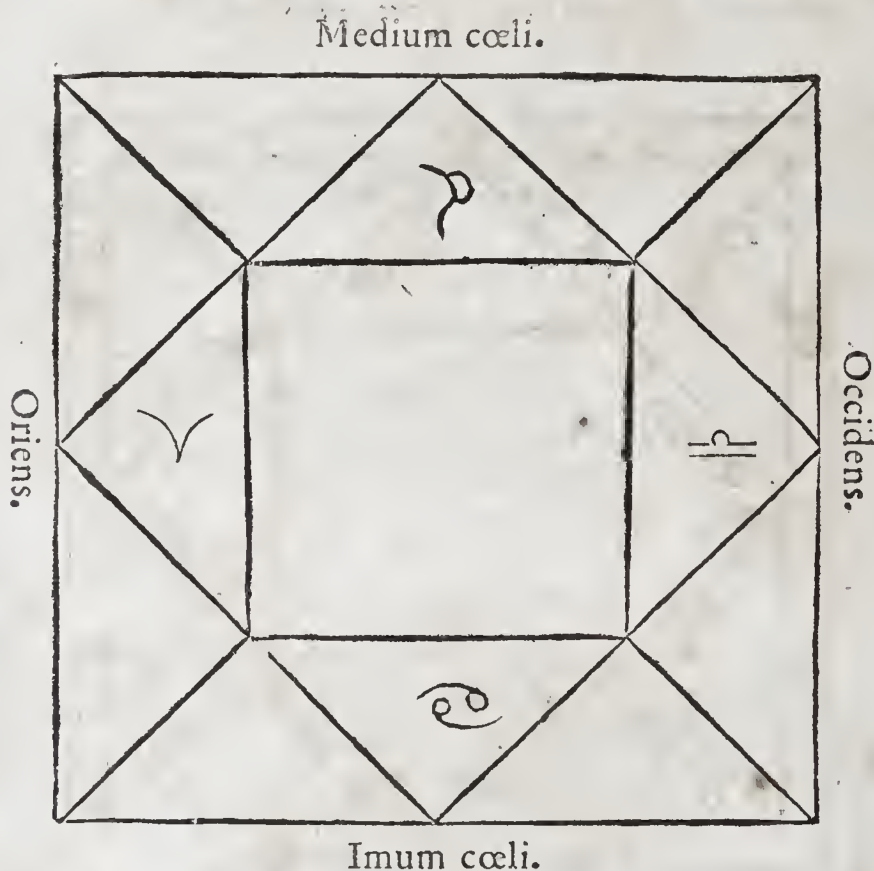
Decima medium cœli, regnorum siue Magisterij.

Vndecima succedens, fortunæ maioris. Gaudium Iouis.

Duodecima carceris, Gaudium Saturni. Græcè κακοδαίμων.

Sequitur de Cardinibus cœli.

Ex his duodecim quædam Cardines cœli vocantur, Prima, Decima, Septima, & Quarta. Primus angulus orientis, est ea domus Arietis, natalitij horoscopus. Secundus medium cœli occupat, domus Capricorni. Tertius occubitus, vel angulus occidentis per diametrum ♎. Quartus, ab Firmico Imum cœli vocatur. In ijs ferè totum iudicium pendet, suntq́; principales anguli, & planetæ maiorem in ijs, quàm in alijs efficaciam habent.

De exordio natiuitatis sumendo.

Superstitiosum existimo, de exordio natiuitatis multa inutiliter cauillari, cùm magis ad artificialem hoc spectet Astrologiam, videlicet de casu spermatis in matricem, de horoscopo natiuitatis, &c. alterius vt prætactum, speculationis est. Nos quidem ad Solem, & ad signum in quo est Sol die natiuitatis, intentionem dirigimus. Nam tot insunt Soli virtutes, quot omnium stellarum Pto. teste. Et quæ iam ipsa natura & longæua experientia comperta nobis sunt, ea faciamus in palàm, ad superstitiosa quæque conniuentes.

De effectibus Planetarum.

Id tractare conuenit inprimis, de Planetarum naturis & effectibus, quid in vnaquaq; domo efficiant: Quod tametsi in Octocedronte nostro fecerimus, non pudet tamen & secundò hîc adscribere obiter.

Si quis

Si quis nascitur à decima, vel vndecima die Martis, vbi communiter Sol intrat Arietem, duratque per tres decanos vel facies in iam dicto signo. Sic vsque ad decimum vel vndecimum diem Aprilis, Mars repertus in die natiuitatis, cùm naturâ igneus sit, Aries similiter, augmentat calorem & iracundiam, cæterasq; omninò prauas affectiones, magis quàm si in aquatico vel terreo signo fuerit.

Saturnus vbi vbi, & præcipuè in sexta, octaua, vel duodecima, ærumnarum, miseriarum, laborum & ægritudinum autor est.

Venus temperata, amantem facit mulierum, ludorum, cantorum, conuiniorum & alia ad lætitiam pertinentia.

Mercurius sapientiæ & eloquentiæ dator, legum, Rhetoricæ, operum subtilium, mercantiarum & huiusmodi.

Luna amentiam gignit, instabilitatem, humiditatem & ignauiam.

Iupiter in angulis pulchritudinis, diuitiarum, honorum & administrationum autor est.

Sol in ascendente, vel angulis, magnum, honoratum, & inter principes nominatum reddit.

Signa quoque pulchritudinis sunt Gemini, Libra, Virgo, & prima pars Sagittarij.

Mediocris pulchritudinis Scorpius, Capricornus & pisces.

Sterilia Gemini, Leo, Virgo. Facientia defectionem & inopiam liberorum, Aries, Taurus, Libra, Sagittarius, Capricornus, Aquarius.

Media & sine voce, Cancer, Scorpio, Pisces. Rationabilia, Virgo, Libra, Aquarius & Gemini.

Qualitates signorum existimo notas esse. Calida, sicca, ignea, Aries, Leo, Sagittarius.

Frigida, sicca, terrea, melancholica, Taurus, Virgo, Capricornus.

Frigida, humida & aquosa, Cancer, Scorpius, pisces.

Calida, humida, aêrea, Gemini, libra, et Aquarius. Et sic tria semper signa in vna natura conueniunt, & triplicitatem faciunt.

Habent quoque Planetæ potestates quasdam in proprijs domicilijs.

Aries & Scorpius, domus Martis sunt. Taurus & Libra, Veneris. Gemini & Virgo, Mercurij. Sagittarius, Pisces, Iouis. Capricornus et Aquarius, Saturni sunt. Sol vnum domicilium occupat, Leonem scilicet.

Luna Cancrum possidet. Habent etiam signa suas proprias significationes in humanis corporibus ex creatione membrorum.

Aries habet ex corpore hominis, caput & faciem. Taurus collum, & gutturis nodum. Gemini, humeros, brachia ac manus. Cancer, pectus, cor, stomachum, costas, splenem, pulmonē. Leo inferiorem partē stomachi, dorsum, latera.

Virgo, ventrem, diaphragma & intestina. Libra, lumbos, & inferiora ventris, vmbilicum, & cæt. Scorpius verenda, testiculos, vesicam & femora. Sagittarius, nates, & succedentia. Capricornus, genua. Aquarius crura. Pisces verò, pedes & talos, quos cauillas dicimus.

DE SOLE ET LVNA QVAE-dam notatu digna.

Id verò ne cuiquam imponat, prætereundum consilij non est de Sole *& Luna, qui licet Planetarum principes sint, nullius tamen natiuitatis dominia sortiuntur. Verbi causa: Si Luna in Geminis sit tempore quo puer nascitur, vel etiam in Cancro, quæ est domus sua, non illic dominium sortitur, sed Planeta domus sequentis in dominum computatur. Sic Sole in Leone aliquis natus sit, tametsi Leonis dominus est Sol, hîc tamen dominium amittit, deriuaturque ad Mercurium patronum sequentis mansionis, id est, Virginis: Virgo enim sequens post Leonem signum est, & Mercurius dominus Virginis. Item, si Luna reperiatur in Virgine, tunc Venus est domina genituræ, propter Libram sequentem, cuius signi Venus domina est.*

Non erat inutile & hoc monere (de quo ambigi passim video) dominos vel Planetas malos, veluti Saturnum & Martem, non adeò pernitiosos esse in proprijs domibus, ceu iam aliorum occupantes castra. Exemplum vnum proferam de primo signo, quò simul & præcedentia fiant clariora. Ponamus Solem tempore natiuitatis alicuius esse in Ariete. Iam anteà nosti cuiusmodi sit Aries, præterea quid in ijs agat, quorũ horoscopum tenet. Iunge deinde etiã dominum signi, hic est Mars. Loca igitur in erectione figuræ Martem cum Ariete, ferasque subinde iudicium, longissimè superuicturum sic natum, non obstante Marte, qui tametsi malus est, non vsq; adeò tamẽ malitiam diffundit suam, velut in alia domo, nisi quòd pro gladio repentinas etiam ægritudines minatur, propter Scorpionem, & Martem in octaua: Non enim nocebit sic ad mortem ægritudo. Hæc ad superficiem dicta sint. Et idem de Saturno in Capricorno vel Aquario intelligendũ esse censemus, ne videamur omninò posthabere artificialem, quã non inficiamur necessariam etiã ad naturalem. Vnde quia signorum explicanda nobis vis est, id imprimis faciemus de artificiali. Vt si cui desit fortasse Firmicus, & tabulæ, habeat autem Astrolabium planum, in quo prospecto ad horam natiuitatis ascendẽte, possit ex minutis illis proferre iudicium: post hæc ordine quodam, atque alijs verbis idem agemus negotium Astrologiæ naturalis, sed quæ vicissim adminiculabuntur etiam artificiali.

DE PRIMA DOMO ET HO-roscopo in Ariete.

Quæris autem, quatenus in nobis operetur in Ariete horoscopus? Primùm omnium moneo, quod & anteà, nihil vrgere in nos astra: sed iam procliues trahere, qui sic tamen liberi sunt, vt si ducem sequãtur rationem, nihil efficiant, sin verò naturam, id agere quod in brutis ferè.

Sic editum in lucem facit iuuenta floridum, orbum fratribus, vsq; ad vnum fortasse, si tamen benè cadat fortuna. Hæreditatem mutabilem, quæ parta, mox dispergetur, mox dispersa reparabitur, propensum ad capitis dolores, magis quàm ad alias ægritudines (respicit enim caput inprimis Aries) locantem vt plurimum operam suam ingratis hominibus, atque hoc si Aries in horosco-

Medium cœli.

Imum cœli.

roscopo sit. Post horoscopum perspiciendi anguli sunt, de quibus diximus, quod signorum habeat quisque, id ratiocinari statim in procliui est ex digitulis, vel erecta figura. Exempli gratia: Primam habente Ariete, fit aliquando vt Cancer possideat ima cœli, Capricornus medium cœli, Occasum verò Libra. Nunc quid singuli cardines promittant dicendum est.

Capricornus in medio cœli, honores decernit, facultatesq́, & sumptus maximos, eminentiam, arcana religionis, versutiam ingenij.

Libra in Occasu, vitam & aulicos mores, quæ vita vt à paucis probatur, estq́ inconstans, ita & hunc deijciet de gradu, iamq; paulò ante residentem in capite, mox pòst constituet in cauda, iam afflante hunc fortuna, & hilariter acclamante, statim varijs calamitatibus affliget, adeò nullam commoditatem feret solam, sine incommodis, atque appendice iacturarum, eò hunc promouebit consodalium inuidia pessimum malum, verùm totum illud damni quicquid est, Cancer resarcit in imo cœli. Figuram, qua velut in tabula perspicias ad vnguem omnia, hîc adneximus.

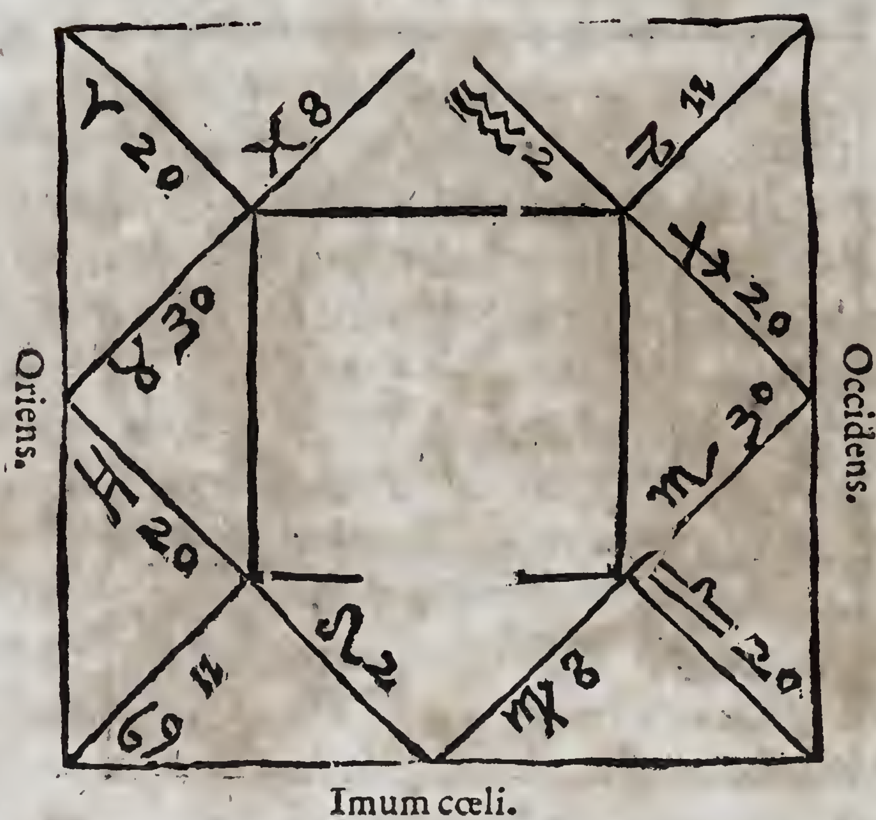
De secunda domo & Horoscopo in Tauro.

Post Arietem sequitur Taurus in ordine signorum regulariter, & locatur in figura ad secundam domum, quæ, vt diximus, facultatum, substantiæ est. Si quis igitur nosse velit num in prima, secunda, vel tertia ætate locupletabitur, iuxta triplices dominos, & eorundem collocationem iudicabit, verùm idipsum in posterioribus, nunc generalia tantummodo dicemus.

Horoscopus si fuerit in Tauro, ratiocinandum erit in hunc modum, videlicet fore eum hominem laboriosum, anxium, atque varijs dispunctum curis in opibus acquirendis, facilem ad diuitias, & item procliuem ad easdem amittendas, triumphatorem de suis hostibus.

Hunc

Medium cœli.

Imum cœli.

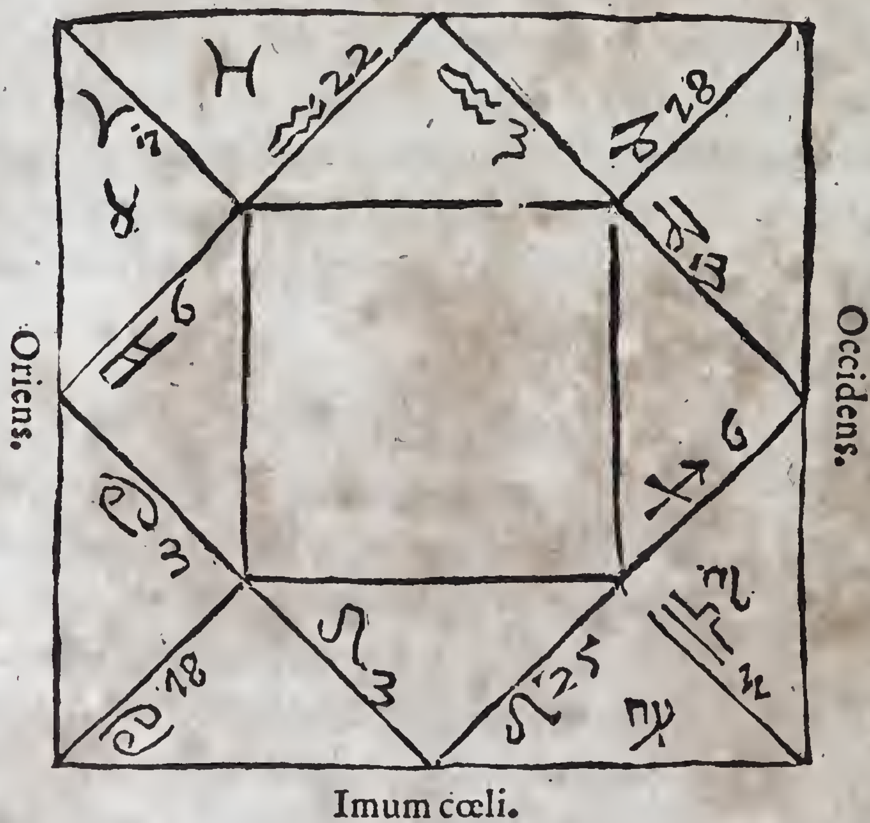
Hunc acceptum Principibus facit in medio cœli Aquarius, atque actibus præstituet & publicis officijs, fortaße etiam negotijs quæ ex aquis sunt, quòd aquæ naturæ videtur eſſe deditior.

Scorpius in occidente cordatum, officioſum, qui vxorem amittet, ſi maſculus ſit, ſin autem mulier, quæ marito & filio priuabitur.

Leo in imo cœli ſi fuerit, patrimonium vendicabit, quod non obſtantibus omnibus inſidijs, & agnatorum conatibus, conſequetur.

De Horoſcopo Geminorum.

Medium cœli.

Imum cœli.

In his ſi horoſcopum aliquis habeat, hunc pronunciant proſperatum iri à parentibus, fratribus, amicis, cognatis, magnatibus habere fortunam.

Iuxta

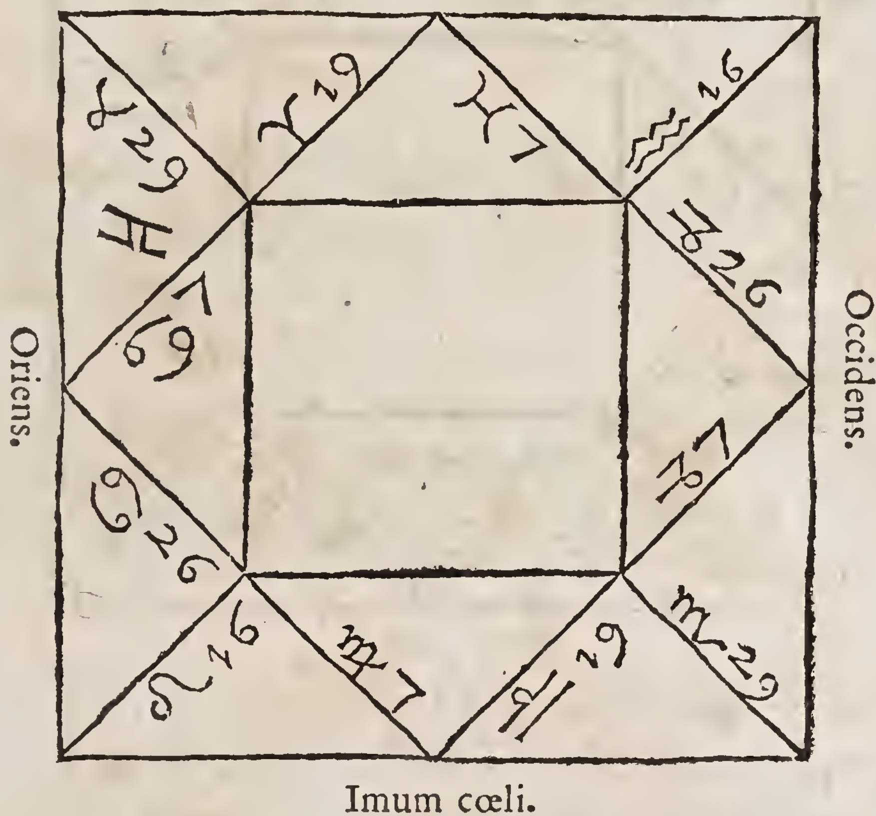
Iuxta Firmicum, si medium cæli in Piscibus habeat, natum victurum ex humidis & aquosis, quanquam ad tempus aliunde, non è suo alimenta illi ministrabuntur, vnde & stipendium adsequetur vel principis cuiusdam, vel ciuitatis.

Sagittarius in Occidente, è conuerso exitium minatur illius germanis & propinquis, quò fiet vt varijs solicitudinibus distractus animo, tempore multo cruciabitur. Hinc turmatim irruentibus atque frementibus in eum hostibus suis, inde pelago malorum ingruente, quo linquere etiam paternum solum cogatur, vnde exulabit, ageturque profugus vt Cain, donec tandem Dei præsidio in pristinum restituatur statum.

Idem comminatur & Virgo in imo cœli. Sed temporum varietate & incremento, iuxta conditionem incommodorum sic & abundantiam augebit & fortunam. Figuram qui nosse velit, hîc antecedentem respiceat.

De horoscopo in Cancro.

Medium cœli.

Quantum ad naturalia & omnem fortunam, sic in Horoscopo Cancer disponit. Hominem efficit acri, subtilique ingenio, quanquam tardiusculum paulò, suauem, placidum, quietum, iracundum, & cum stomacho insectantem malos quosque, sed cuius ira tamen citissimè placatur, fortem, moderatum, grauem, quibus donis eò promouebit, vt publicis quibusdam officijs prælatus, ex illis & victum habeat. Deijcient illi se, atque coacti adblandientur quidam, verùm simulatè, & non ex animo. Saturnum habet infestum sibi, si vel cum Horoscopo coëat, aut limis respectauerit saltem. Prædicit autem mortem non solùm violentam, sed grauem etiam valetudinem, & necem fratrum suorum.

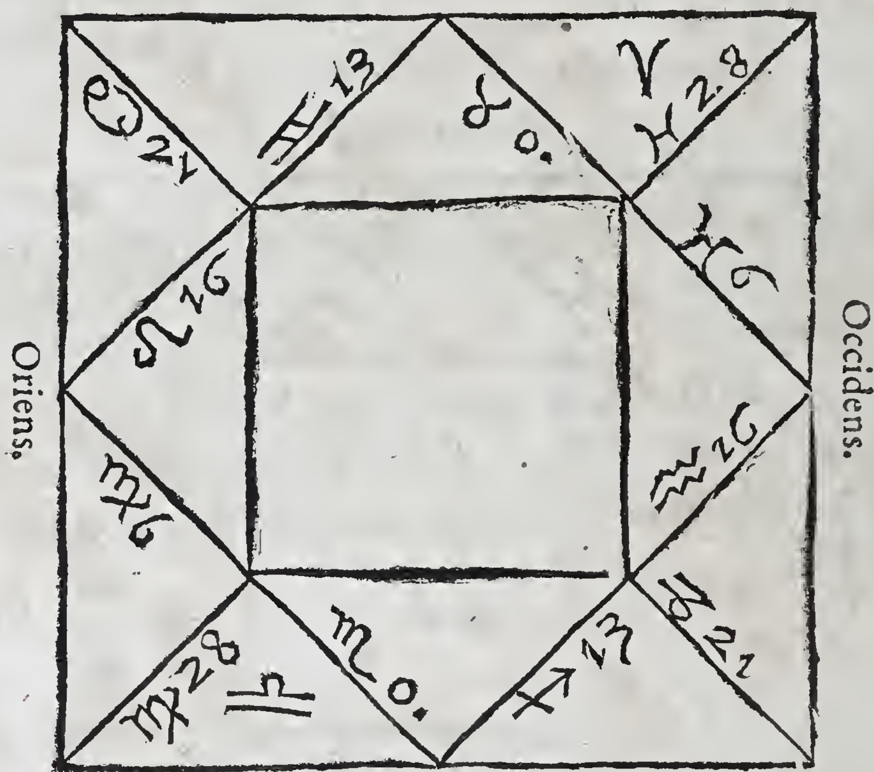
Quanquam pro virili obsistat illi (si adest) in medio cœli Aries, qui gratum Principibus & magnatibus viris facit, & bonarum rerum studiosum, simul & dissipantem & recuperantem patrimonium.

Eadem clementia Capricornus in Occidente notam inuret infamiæ, quam paulò pòst diluet, multa diſfortunia, facietque reſtitui hunc in priſtinum gradum. Addet & impetum & calcar ad peruestiganda abſconſa & arcana ſecretorum, non tamen ſine anxietate multa & labore.

Libra ſi in imo cœli, doloribus dolorem addens, diſsipat patrimonium, idque ſtatim pòſt inſtaurat, proſtratum quoque iam publicis functionibus popularibus vel ciuilibus præficiens eundem, adeò vt concredantur ſecreta illi, & negocia maxima, quæ non niſi optimis viris dari conſueuerunt.

Et quot ſuperius Saturnus in Horoſcopo de mala morte interminabatur, id leuius rurſum Libra honeſta morte & ſepultura hunc decorabit. Et ſi Iupiter in ſequēti ſigno fuerit repertus, primùm facit inter omnes maſculos filium.

De horoſcopo in Leone.

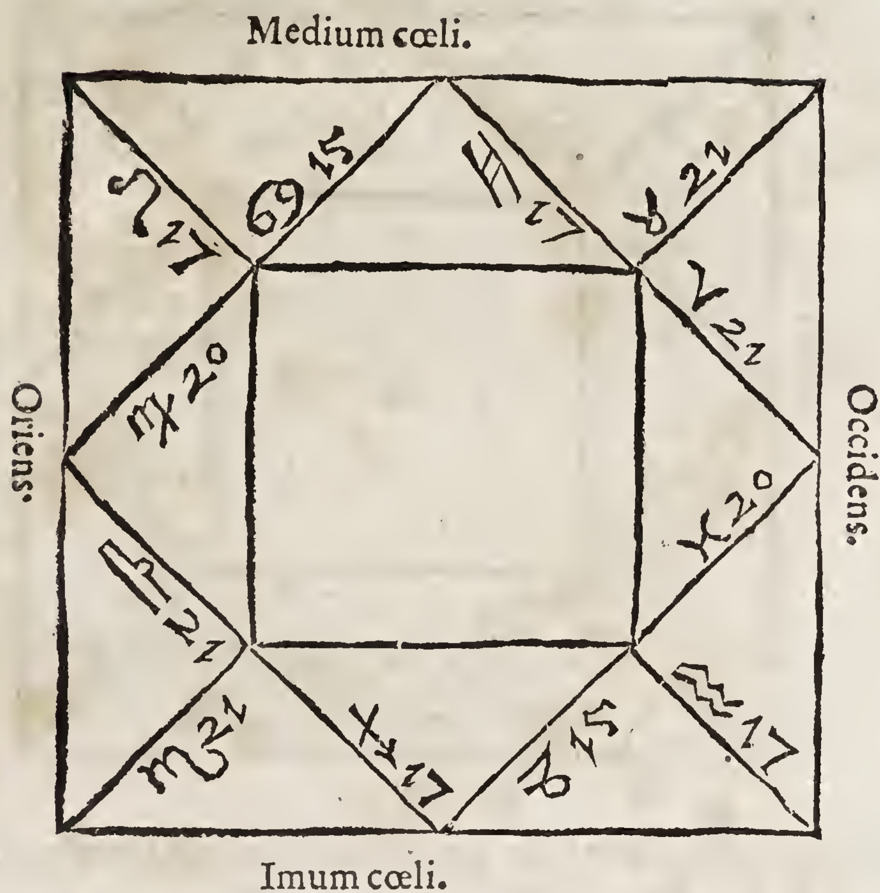

Quibus in Leone Horoſcopus eſt, id euenit frequenter, vt multis negocijs implicentur, & plærumque ad ſe non pertinentibus. Quamobrem, nomina etiam ſibi pariunt immortalia, deferuntque etiam alijs nationibus ſe, libertatem aſſerunt, neque facilè iugum ſuſtinent, omnem autem operam inſumentes, quò alijs præſcribant leges. Marſpiter ſi in artificiali cœli figura è regione atque ex diametro reſpexerit Leonem, in omnē euentum filios negat, niſi hunc demulceat Iupiter, qui fortaſſe vnam dabit filiam.

Taurus ſi in medio cœlo, ſuſpectum viris Principibus facit, ducem officiorum publicorum & anteſignanum, vel dignitate quapiam alia inſignitum à potentibus, omnia ſcientem, in rebus omnibus felicem, præterquàm in vxoribus ducendis, ex quibus reiectis formoſioribus atque honeſtis, anum tamen infamem, aut certè viduam copulabit ſibi.

Occaſus in Aquario, & incrementa pariter & damna largitur. Scorpius in imo cœli, principem ordinabit negotiatorum quorundam, & ij Taurum etiam in medio cœli habent. Quem ex aduerſo proſpiciens Mars, carcerem minatur illi & mortem in peregrinis locis. De

De horoscopo in Virgine.

In Virgine si sit horoscopus, vehementissimè accendit ad luxuriam neruos, facitque natum deperire mulierculas in tantum, vt omnibus velit abuti. Cum petulantia etiam diuitias subministrat & Religionẽ: præficiet enim à responsis, à fortibus, ab oraculis magistrum, vt è numero videatur delapsus diuorum, callentem omnia, nihil non explorantem, omnia percallentem, omnium habentem scientiam, omnium artificem, abundè etiam diuitem, siue ex Religione, siue ex literis, siue ex negotiatione.

Idem pollicentur fermè in medio cœli Gemini, si adsint, nisi quòd non tam præmaturè decernunt eadem, cæterùm in scrutandis rebus arcanis, in præstituendis præceptis viuendi alijs, ingenium impellunt.

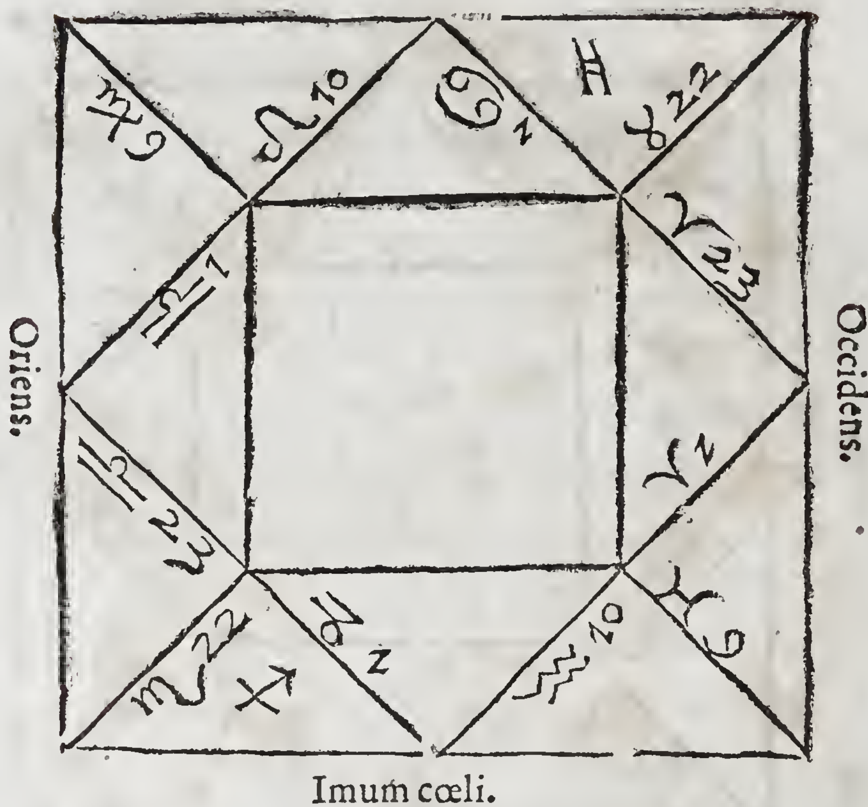
Quod ipsum & Pisces faciunt, vergentes ad occiduum, atque non eadem præsagiunt solùm, verùm etiam lætiora, nempe venustatem, largitatem, ingenuitatem, teneritudinem, fauorem & clementiam apud omnes homines.

Addit ijs etiam diuorum gratiam Sagittarius, prætea & felicitatem, & rerum omnium copiam, filios, regnum sacrorum, agilitatem quoque ad gerenda hæc omnia. Hoc fatum eius, qui in Virgine habuerit Horoscopum, in eum modum collatis etiam alijs tribus signis, vt diximus.

De horoscopo in Libra.

Porrò si in Libra Horoscopus sit, causat ægritudines, pericula, hostes, lites, attamen semper post pericula triumphum decernit. Ad hæc etiam dignitates, Religionem, & iudicij sinceritatem, integritatemque. In nulla prorsus re infelicem facit, quàm in liberis procreandis: horum cùm aliquot iam procrearit sibi, atque in ijs omnem fiduciam suam locare cœperit, statim numerus ille deficiet, decedentque in quibus proram videbatur collocasse & puppim.

Si quis autem scire cupiat, quibus dignitatibus præfulgere debeat, & quo

in loco, pulchrè id depræhenditur ex ascensu Cancri in medio cœli, hîc in Religione vel sacrato loco, Ecclesiasticum mihi videtur stipendium polliceri. Id est enim ferè, ex publicis habere victum.

Eodem referenda existimo pecuniam, gnatos, nobilitatem quæ in senecta contingent affluentissimè, quanquam in successu filiorum non adeò erit felix, nisi iucunda aliqua, atque fatali irradiatione hunc aspexerit Iupiter.

Et hæc omnia Aries in occidente tribuet in aquosis locis vel circa, aut ex aqua. Adducet præterea in discrimina maxima, in profectiones longas in deserta loca, in pericula cum vxore, quandoque in maniacam destituet passionem, vel phrenesim, idque vsque ad senectam, vbi tandem finis erit horum omnium?

Capricornus hac illac conquassabit in turbationes plurimas, sinetque rarissimè tranquillum agere. Neque patrimonium patietur in tuto esse, nunc labefactabit, nunc rursum restituet. Quoniam autem petulantes multum sunt, quibus Capricornus in imo cœli est, ita & hîc ex ignobili & illegitima, aut aliunde sanè filium tribuet.

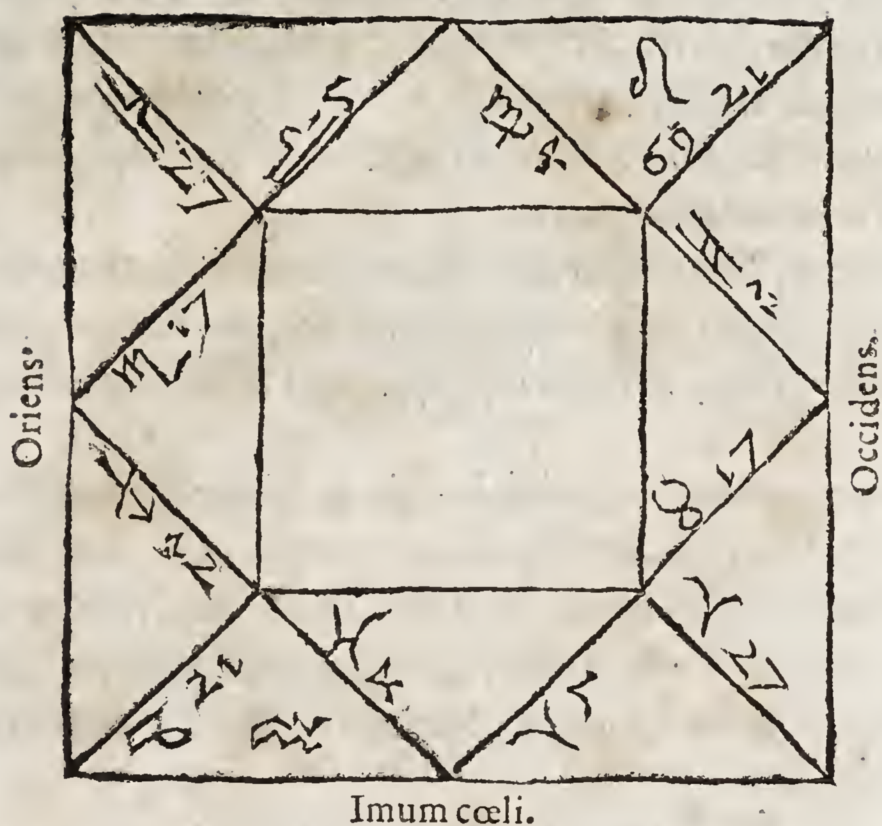
De horoscopo in Scorpione.

Si in Scorpione sit Horoscopus, naturam arbitror manifestam esse, iuxta animantis ductum naturalem. Qui hunc in Horoscopo habuerit, facit iracundum, diffundentem clancularie aconita, mordentem clam lingua sua pestilentica, diuitem vt neminem hominum, fluctuantem in periculis varijs, vt desperare etiam possit, verùm ijs aliquantisper in tranquillum redactis, pacatissimum fructum percipientem gloriæ, dignitatum, obsequiorum, longanimitatis, Religionis. Indit & viuacem spiritum, vigorem animi, politiemque sermonis.

Proinde non obstante priori damno, filios multiplicabit, qui omnem antea-ctam amaritudinem sua felicitate compensabunt.

Quo-

Medium cœli.

Imum cœli.

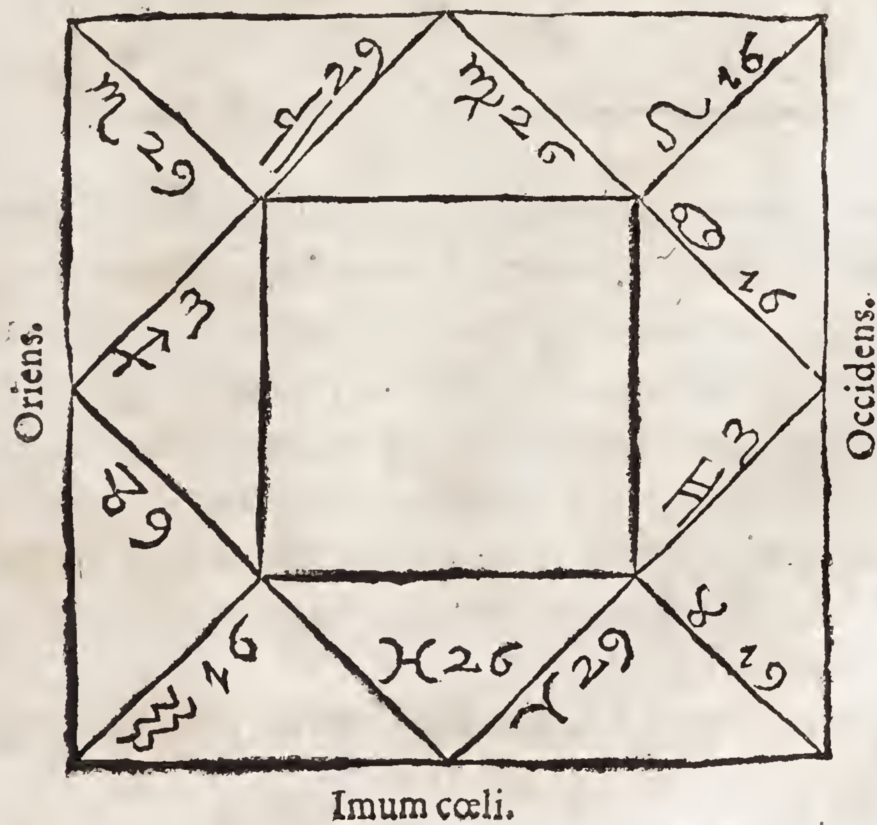
Quoniam autem perrarò fit, vt quod ascendens ipse præstat, id etiam cæteri cardines cœli non spondeant, ita ex Leone medium tenente cœlum, eadẽ illi sperãda sunt. Sed & fortitudinem addit et robur, quibus perfici hæc poßint. Postremò omnium et dignitatẽ tribuens, et virtutum omniũ premium immortale.

Taurus in occidente tam clam, & in palam illius grassantes opprimet hostes, quod contingere quidem illi possunt, modica tantùm infamia consperget, ob Veneream rem, & tamen & ipsa expirabit paulatim, & patrimoniũ nunc locupletat, nunc rursum dispergit.

Aquarius in imo cœli, discrimen ex aquis minatur, & ingratitudinem illorum de quibus ipse benè meritus est.

De horoscopo in Sagittario.

Medium cœli.

Imum cœli.

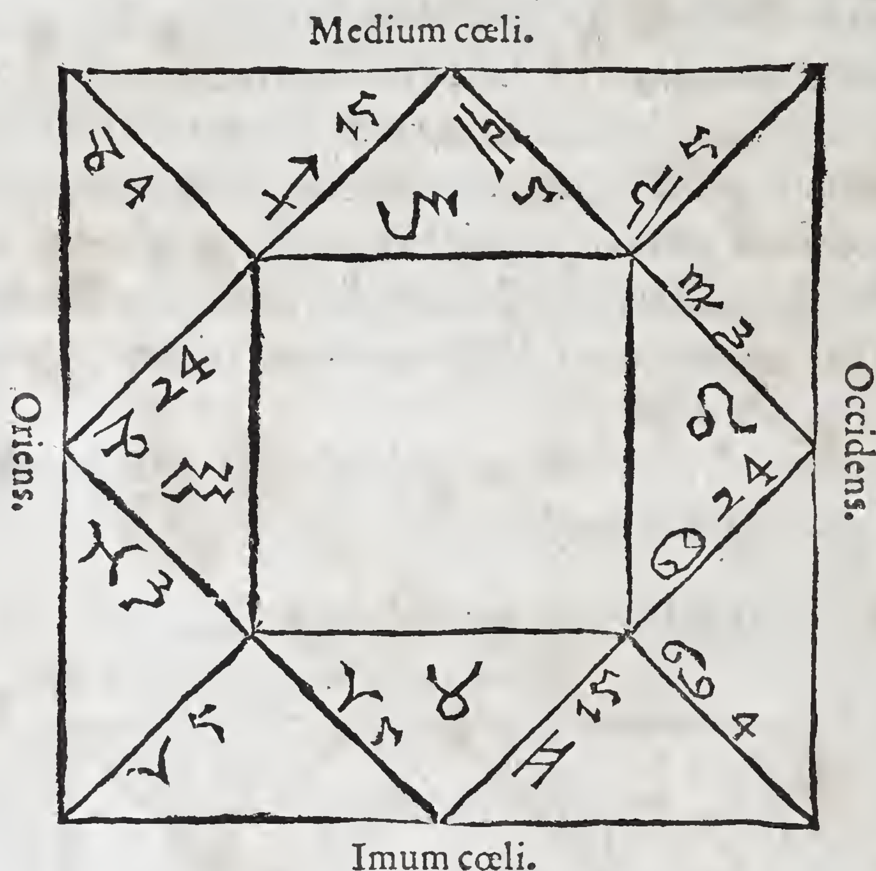
Horoscopus in Sagittario, ex ijs est qui multis ac varijs periculis implicant, vbi ascendens fuerit. Allicit atque trahit sub eo natum ad peregrinandum, tentandaque maria, & fluuios maximos. Ingenium quoque largitur natura ipsa idoneum ad omnes, & ad eas quidem optimas disciplinas, modò hanc secutus ductricem naturam fuerit.

Quod si fecerit, Virgo in medio cœli augmentabit fortunam, compensabitque habitos ingenij labores insigni aliqua potestate, qua cæteris antestet, qua & liberalissimè fungetur, necessaria præstaturus alijs hominibus, tametsi ingratis.

Liberos & nepotes Gemini dabunt in occidente, idque vbi indecliue abierit iuuenilis ætatula, faciente à libellis vel arcanis rebus eum hominem.

Pisces in imo cœli, ex humidis locis dabunt subsidia, faciunt & fidum, cui arcana concredi possint, sanguine vel ingenuitate nobilem. Quod si modica radiatione hos respexerit Iupiter, vxorem obtrudet, verùm constupratam priùs vel adulteram.

De horoscopo in Capricorno.

Capricornus non omninò malum signum, si in se Horoscopum habeat, natum facit amabilem, lætum, fidum, subdolum, abundantem, sed pusillanimem, & in offerendis Deo preculis superstitiosum nimis, insuper etiam libidinosum, sed statim peracta voluptate, mox pessimè tractantem mulieres, alienæ vitæ, secretum censorem, maximè verò Religionis aut similis alicuius rei.

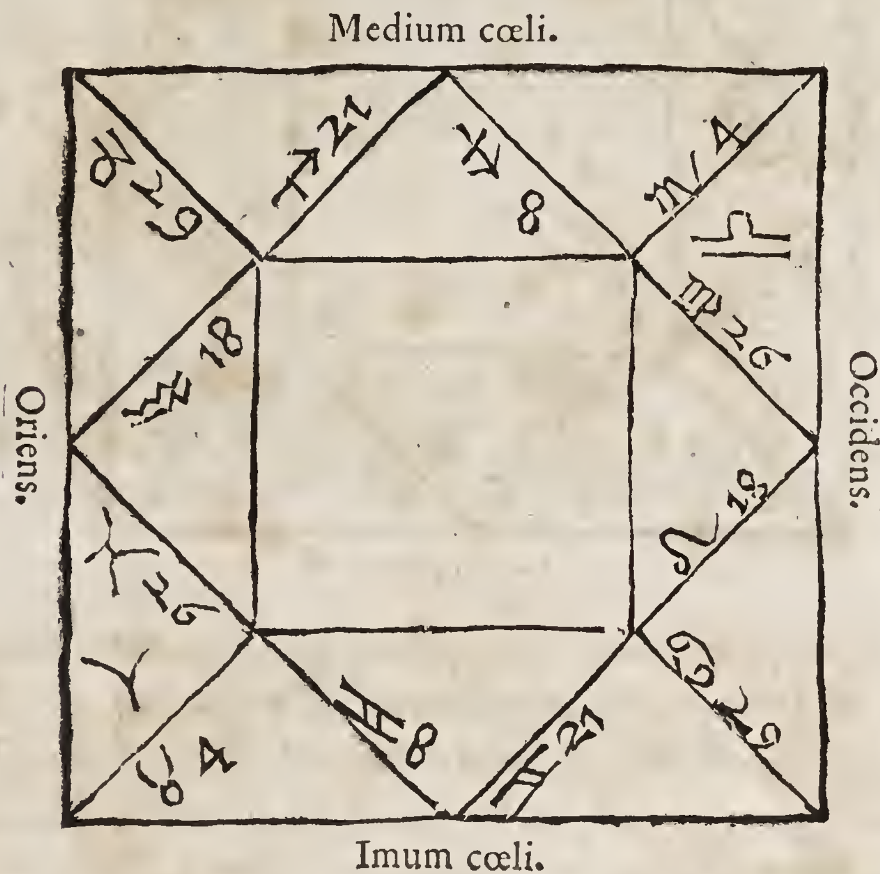
Libra in medio cœli, aliena damna, & mortes alienorum illi lucrum suum facit, proinde etiam honestum, pium, acceptum, eloquentem, eruditum, vouentem in necessitate vota Deo, quò fiet, vt tandem mala omnia felix & prospera senecta comitetur.

Cancer in occasu, infensos illi faciet amicos, periculis etiam innumeris implicans.

Quod

Quod ipsum & Aries comminatur in imo cœli. Fluctuabunt illius omnia, substantia, dignitates, officia, ferenturque nunc sursum, nunc deorsum. Tandem, vt diximus, moderabitur omnia Libra, filium tamen in tantum præseruare non poterit, quin non in grauem incidat valetudinem.

De horoscopo in Aquario.

In hoc signo vis Horoscopi talis est. Moderatè diuitem facit, effert etiam, atque apud potentes promouet, conijcit in pericula, è quibus veluti desperatus iam, eximetur rursum diuorum præsidio. Facit etiam hospitalem, munificum, prodigum, patronum eorum qui è bonis atque melioribus artibus præ cæteris videntur attigisse aliquid, tractantem atque dissipantem sacra, & in tali constellatione.

Si medium cœli occupauerit Scorpius, vires largitur & vitam tetricam ac duram, ad itinera impellet frequenter, vt stare vno loco diu non possit. In vxoribus fortunam experietur aduersantem sibi. Postremò omnium bonorum virorum suffragijs ex malis omnibus extricabitur.

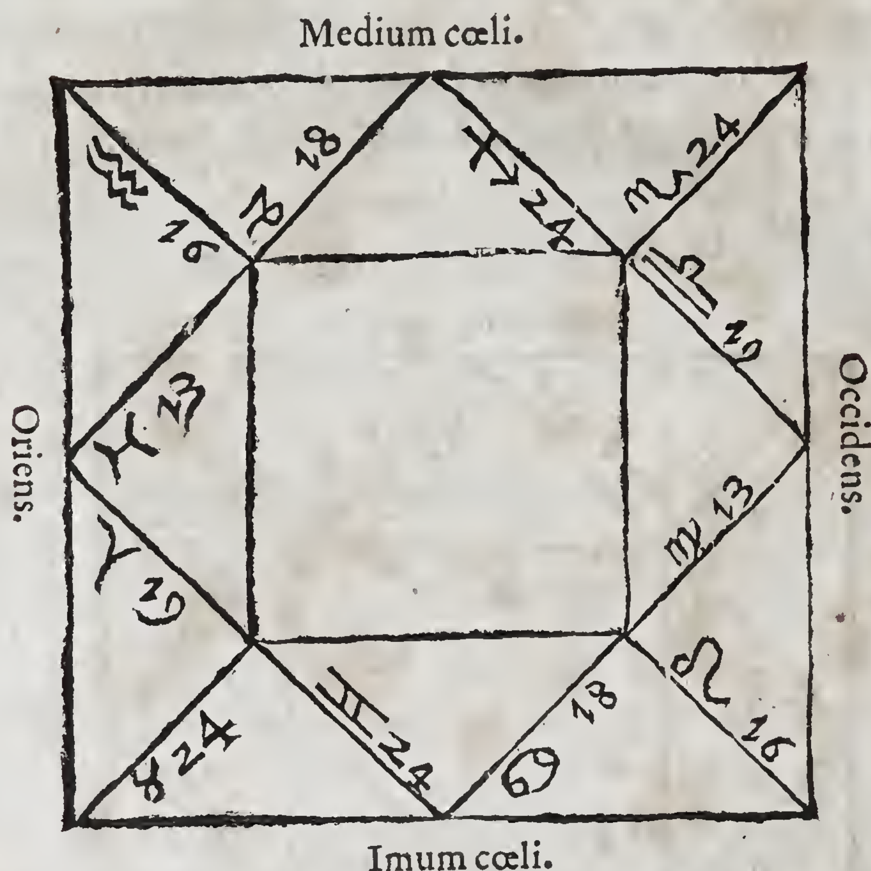
Leo in occasu vxorem illi dabit, vel concubinam qua cum varijs simultatibus dissentiet.

Dabit & anum, quæ ore quidem adblandietur sibi, ingentia illi promittens, verùm in animo alios amabit. Inimici illius erunt domestici eius, & illorum adiutorio freti hostes alij, conabuntur collidere hominem. De alieno toro copulabit in matrimonium aliquam, aut certè viduam.

Gloriam & pompam, quibus videtur deditus esse, illi adauget in imo cœli Taurus, cui & id acceptum ferre debet, quòd aliorum sibi bona adduntur, & vitam viuet diuturnam.

De

De horoscopo in Piscibus.

Egregiè ingeniosum faciunt Pisces, animatum, cordatum, fidum, amicabilem, paulatim sublimatum, donec tandem ad fastigium hunc prouehant.

Sagittarius in medio cœli, deijciet in pericula multa, in multos errores, alioqui habilem facit, & qui potentibus etiam audeat lites mouere, de alio quodam in discrimen adducet, facietque poßidere non sua.

Virgo in Occidente facit cordatum, hospitalem, tenentem secreta, œconomum, amantem vxorem immodicè, sed quem vicißim illa non amat, & cæteri quoque, in quos ille officia collocat illi ingrati sunt. Vnde fiet, vt crebris laboribus & mœstitijs angetur, propter vxorem & liberos.

Insuper conficietur valetudine quadam aduersa, procurantibus id Geminis, in imo cæli. Vitio quopiam laborabit sibi tantùm noto, & substantiam quam amittet fortasse, rursum recuperabit, atque resarcient amici, vt ne sic quidem destitutus videri poßit. Spiritum suo redddet autori in alienis locis à patria, morte inauspicata & repentina.

DE IVDICIIS NATVRALIBVS, iuxta reuolutionem Solis per duodecim signa Zodiaci.

VC vsque triuialia diximus de horoscoporum iudicio, dicta etiam ab alijs, sed cuius furti nos non adeò pudet ac piget. Sed enim anteà præfati sumus, per compendium tantummodò acturos nos ea, quæ ab alijs prolixis commentarijs sunt præcepta. Cùm enim vbique repræhensibile furtum sit, in solis tamen literis non vitio tribuitur, sed laudi, maximè si quid ab alijs dictum obscurius est, quispiam cupiat elucidare. Earum inquam cauillationum nos non piget. Id dictum volumus ad eos, qui omnia fastidiunt, barbari

bari ex triuio, cùm ipsi ad nullam artem idonei sint, & tamen omnia censere lingua sua spurcißima volunt. Tu quisquis es, qui hæc legis, magis animum nostrum expende quàm verba, qui parati fuimus ad docẽdum, nihilq; omninò celare te. Si quid aliter ceßit, præter nostram sententiam factum est. Ad iudicia nunc properamus naturalia, vbi summatim de Ariete sic habet.

De Sole existente in Ariete.

Medium cœli.

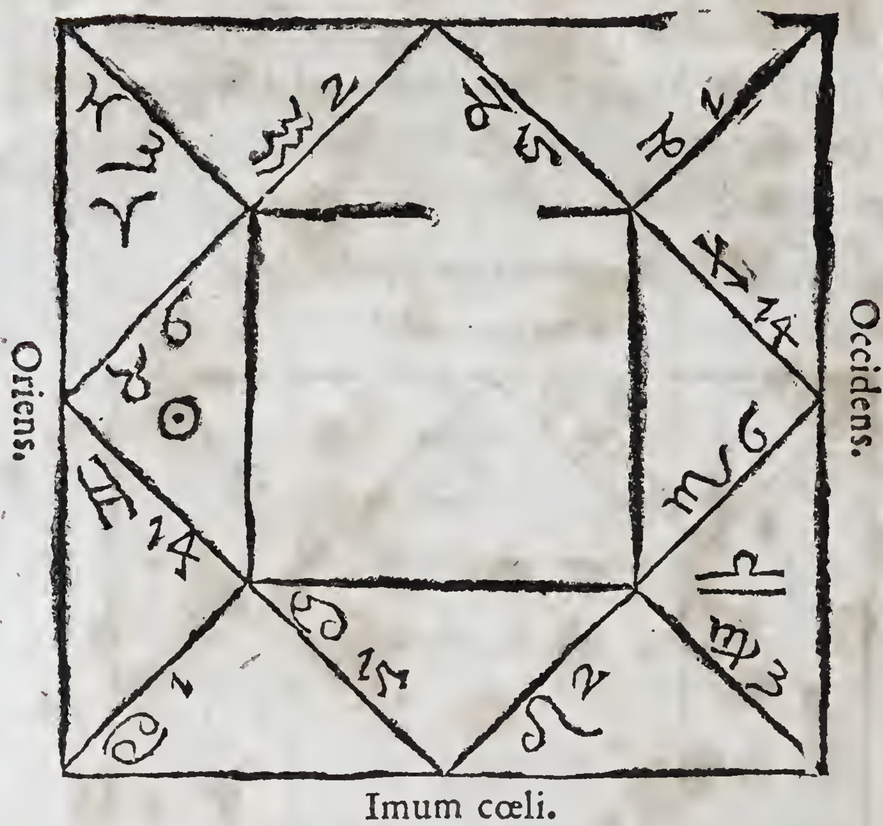

Imum cœli.

Occupante Arietem sole, natum neque diuitem facit, neq; admodum extenuat, vel exhaurit. Item iracundum, sed citò placabilem, studiosum, facundum, varium, elatum, mendacem, luxuriosum, pollicentem (vt ille inquit) aureos montes, sed promißa non reddentem, malè audientem ab affinibus, ab hostibus, quos habebit non contemnendos infestos sibi, adducetur in discrimen. A quadrupedibus veluti ab equis futurum est, vt deiectus, cicatrices accipiat, cum periculo etiam mortis, adeò non cedent illi prosperè aucupia, piscationes, venationes, status equestris, & quæ eius generis sunt in alienis tamen semper felicior erit, etiam longæuus. Item si puella sit quæ sic nascitur, erit mendax, iracunda, venusta, curiosa, cupida nouarum rerum, inuida, fœcunda in liberis procreandis sed primogenitus illi extinguetur, obnoxia periculis, vnde notam accipiet, vel cauterium in capite, alioqui ex natura etiam signata in capite, vel in pedibus. Illud etiam in authoribus deprehẽdimus, Arietis filios diurnales, vt sic dicam, id est, in die genitos, fortunatos eße, & magni nominis apud primores vel Principes, è contra nocturnales, diffortunatos & ignobiles.

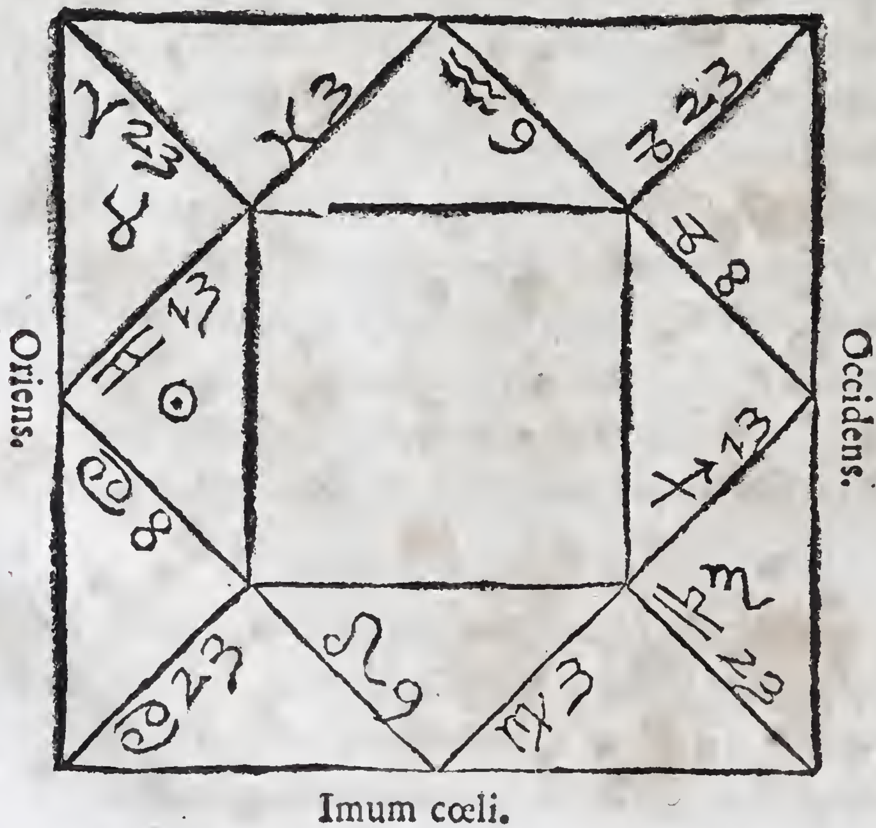
De Sole in Tauro.

Ita audacem facit Taurus, & faustum in aggrediendis vel pertentandis negotijs vel facinoribus arduis, victorem hostium suorum, peregrinum, & à paterno solo exulem, seruilem, familiarem, iracundum, feruentiùs tamen in iuuenta quàm in senecta. Tollit nempe incommoda senectus, addetq; diuitias,

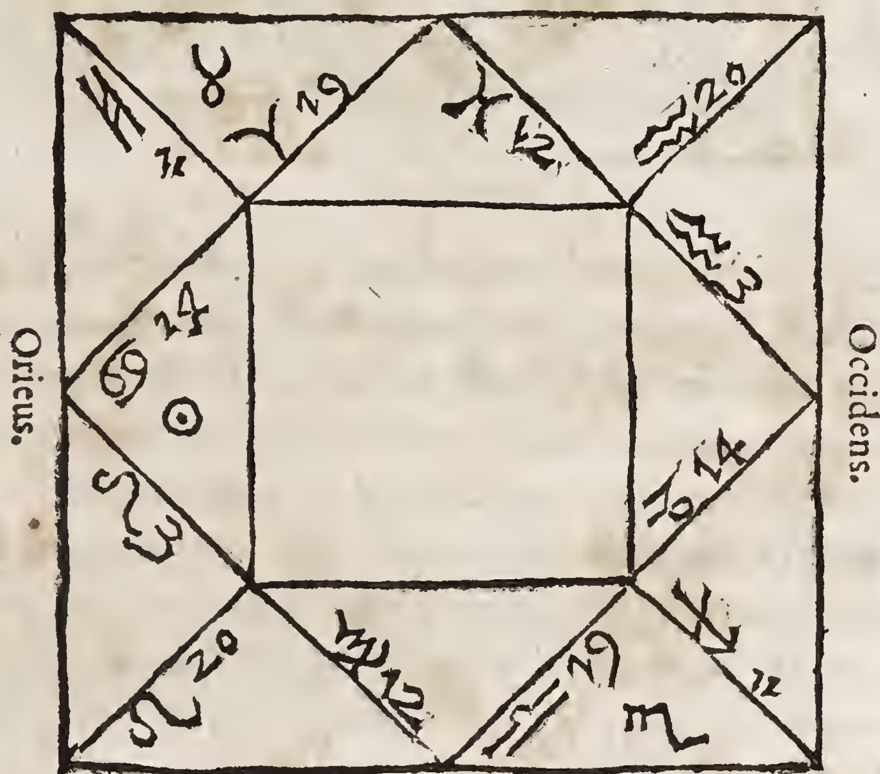
& vxorem, atque hoc medio exhilarabit tandem. Nam in prima ætate, si quæ illi nupserit, vix hanc ducet. Solas ægritudines non adimit, apponitque tristitiam, melancholiam, morsum canis, atram bilem, idq; circa annum ætatis suæ vigesimumoctauum vel tricesimumquintum. Ijs sedatis, iam rursum florebit, proficietq; in longißimam senectam, aut Nestoreos, vel Hesiodos annos. Non paulò aliter fœminas facit petulantes, laboriosas, obsequentes, dicaces, ob amissum pudorem infames, quæ infamia labescet paulatim, atque euanescet, vbi ad annum peruenerit vicesimumprimum. Maritis nubet pluribus, procreabitq; liberos. Erit quæ consulere alijs potest prudens, circumspecta & diues.

De Sole in Geminis.

Gemini natura formosi, formosum faciunt, & misericordem, sapientem, ingenuum, liberum, iactabundum, cursorem, peregrinum, suarum rerum parum curiosum, quo fiet, vt neque diues euadet, neque penuria premetur, verùm medio modo incedet, eius tamen fidei, vt ærario publico præficiatur. Animo hylaris, intelligens, astutus, ingeniosus, affabilis, natura quadam hominibus gratus, veluti ij qui Venerem habent in radice natiuitatis. Pulchra quoque facie, pulchris & idoneis artibus imbutus, nempe Mathematica, legibus, Arithmetica. Id præ cæteris habet insigne, vt cùm irascitur, celare tamen iram atque dissimulare potest. Imminebit illi periculum vbi ad annum pertigerit 32. aut ex morsu canis, aut ex igne, vel ferro.

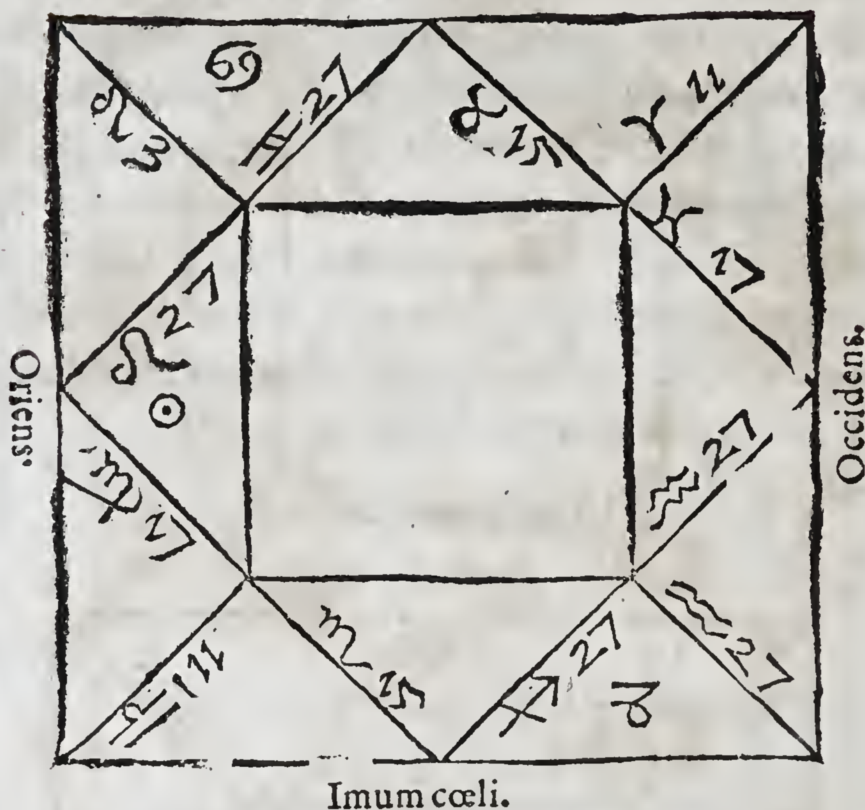
De Sole in Cancro.

Cancer frigidus & humidus, carnem inspissat, allicit ad amorem mulierum, extimulat ad coitum, alioqui semper ingenium præstat, humilitatem & sapientiam, implicans litibus & bellis varijs, vt multum tamen victorem hostium decernens, qui multa tentabit, præcipuè maria. In multis periclitabitur, varijs quatietur incommodis, in multa paupertate & miseria, & si etiam lucri causa sit, nihil tamen inde habitior fiet, thesaurum effodiet, aut reperiet minimè speratum. Verùm si puella sit huiusmodi, pinguicula fiet, formosa, agilis, iracunda, placabilis, officiosa, prudens, ciuilis, verecunda, sagax, fallax, astuta, ingrata, aliud dicens, aliud faciens & habens in pectore, anxia, laboriosa, exposita pluribus periculis, periculis in aqua, periculis in casu, periculis in partu, in cholica passione, primùm fœtum edens imbecillem, alterum validiorem. Porrò infamiæ si quid contraxerit, id quicquid est post annum diluetur 26. Vtrobique inimicorum victoria est, siue in fœminis, siue in maribus, atque prosperabuntur in annis sequentibus, benè comati, modesti fideles, laboriosi, auidi cibi & potus, noti magnatibus, benè fortunati in agricultura.

De Sole in Leone.

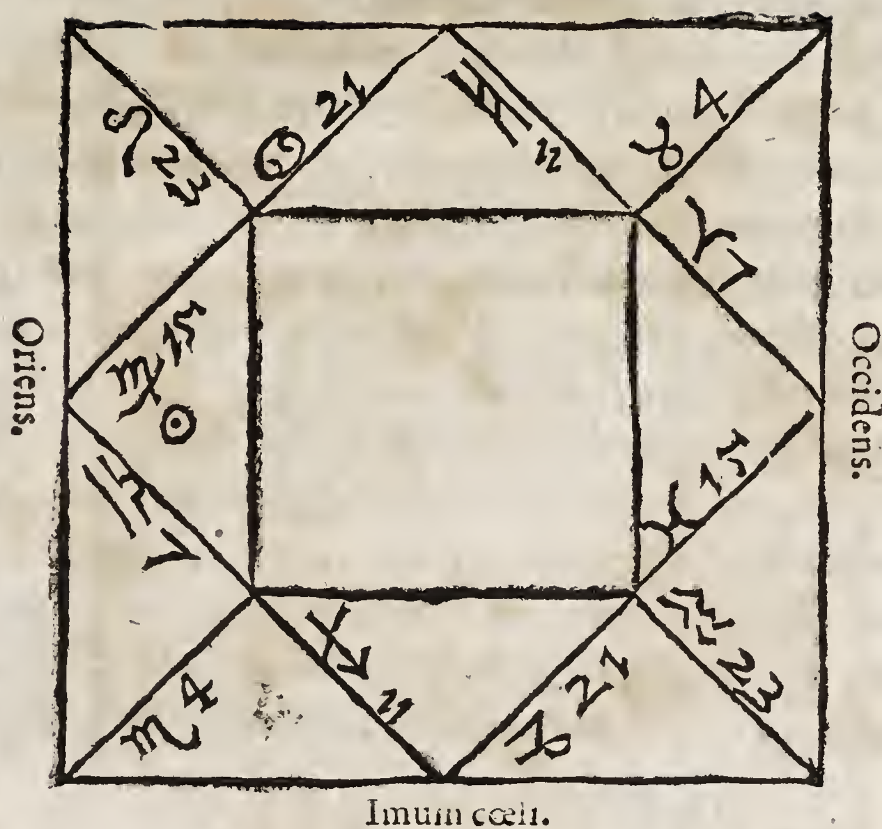
Medium cœli.

In Leone Sol facit magnanimum, audacem, arrogantem, eloquentem superbum, derisorem, immitem, immisericordem, durum, inexorabilem, tetricum, vndequaq; angustijs & periculis maximis septum. E periculis rursum eximit, & officijs præstituit publicis, centurionem facit vel pentacontarchũ, è tribus magnatibus beneficia expectantem, infelicem in prolibus, & pro ijs sustinentem labores & afflictiones multas, ad iram pronum, periculis exponentem se plurimis. Succendit choleram, interim etiam ad dignitates prouehit & honores, vocat ad pericula incendij, ferri, impetitionem bestiarum, vnde in loco succumbet non suo. E periculis tamen elabetur Dei præsidio. Simili pacto puella si fuerit, animabitur, facietque hanc magno & amplo pectore, gracilibus cruribus, quæ animositatis & audaciæ sunt indicia, atque item iracundiæ, contumeliarum, loquacitatis, sed tamen cum moderamine, remittit enim in omnibus ijs muliebris clementia nonnihil. Pericula quæ illi imminent, sunt aqua feruens, vel ignis, ab ijs custodire se oportebit. Ex infirmitatibus, stomachi torsiones. Cæterùm ab anno, 20. vel 21. fortunam sentiet in diuitijs, quas conquiret potentum opera, in vsufructu rerum alienarum, in familiæ, pulchritudine, amore, filios tamen habebit paucos.

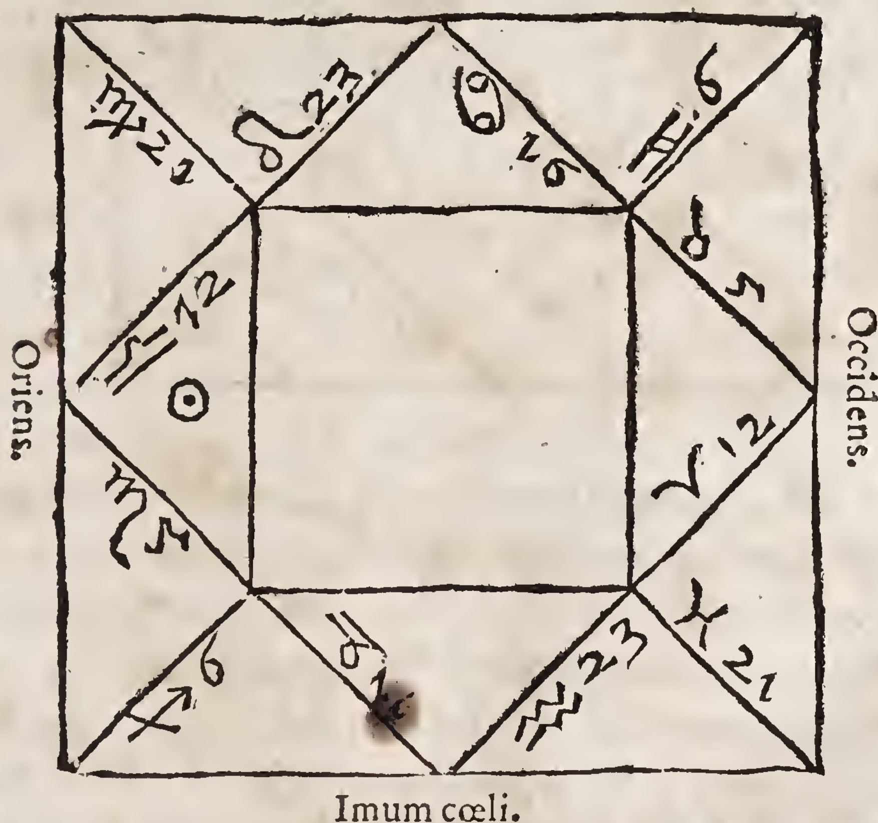
De Sole in Virgine.

Sic Virgo facit rebus domesticis benè præfectum, ingeniosum, veracem, magnanimum, affectantẽ honores. Auferet & vxorem illi ductam antequam cognoscat, tollentur illius quædam, atque diripientur, vlciscetur in aduersarios, & adeò arcanorum malè retentiuus est, vt ne secretissima, etiam sua celare possit, fortè quia iactantiæ deditior est, nitida facie, comptis moribus, amatorem mulierum, in aulam se recipientem Regum & Principum. Præterea etiam iustum, sapientem, bonum, honorabilem, consultorem, patronum amico-

amicorum, pium, misericordem, venustum, candido & mundo corpore, stipatum amicorum maxima cohorte. Puella eius natiuitatis erit ingeniosa, verecunda, pudica, beneuola, officiosa, prouida, iracunda, viro nubet circa annum 16. primogenitum parturiet eleganti forma, periculis implicabuntur plurimis, siue viri, siue mulieres fuerint.

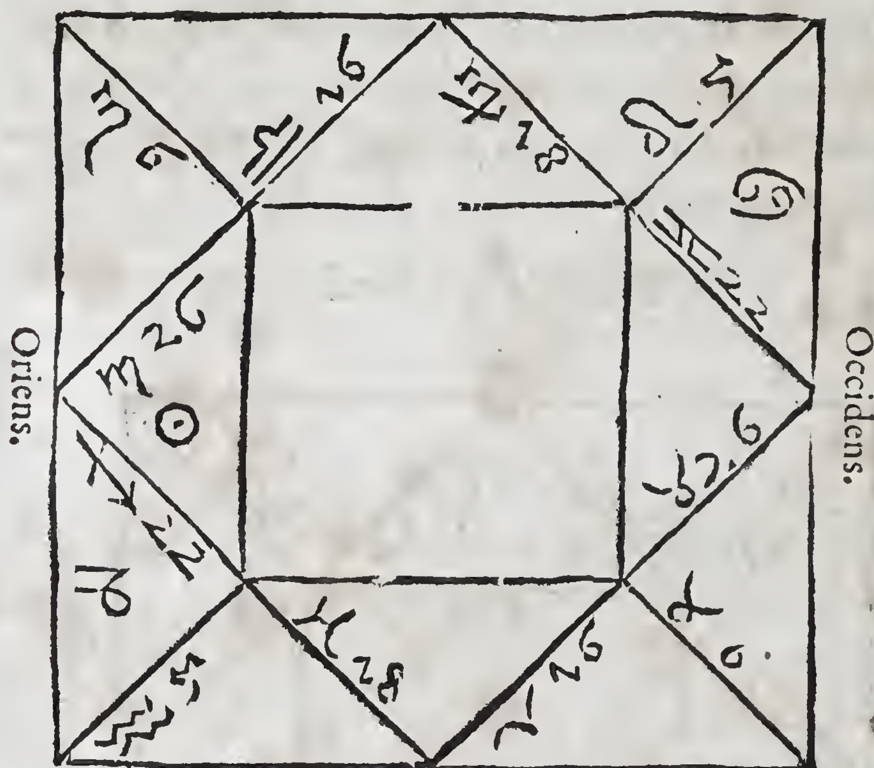
De Sole in Libra.

Sol in Libra natum facit libidinosum, negotiosum, bene fortunatum, præcipuè in aquis, aut in ijs quæ ex aquis sunt, præterea quæ ex aromatibus sunt, pretiosis lapidibus vel huiusmodi, in obeundis itineribus prolixis & remotis. Corpore verò facit pulchro, agili, sermone comptum, optimæ famæ,

rimantem arcana multa, sed in promißis rarißimè ſtabilem, tametſi aliud præ ſe ferat verbis ipſis. Exponet ſe inſidijs & machinamentis plurimis malitioſis. Vxore prima non diu fungetur. Accedet & hæreditas illi ex rebus mortuorum, & partim ex ingenio & proprio ſudore, alioqui tamen non facilè credit. In quadrupedibus animantibus non omninò erit diffortunatus. Propter mulieres verò plura & ingentia ſuſtineb it, impinget in turpitudine coitus illiciti, & ſomniorum interpres futurus eſt longè optimus ſiue diurna fuerit generatio, ſiue nocturna. Puellam facit amicabilem, hylarem, iucundam, quæ varia oblectamenta ex pratis & herbulis capiet, quibus potißimum gaudet. Ad loca perpellit ignota, viro nubet circa annum vigeſimumtertium, cuius & matrimonium ſecundabitur. Efferet hanc forma corporis egregia, eloquium dulce, geſtus vrbani. Neque omnino etiam inhabiles ſunt, quicunque ſub Libra ſunt ad literarum ſtudia & artes meliores. Cauebunt autem ſibi aut ab incendio, aut aqua feruenti, ex ijs lædentur, niſi cautißimè ſibi proſpiciant.

De Sole in Scorpione.

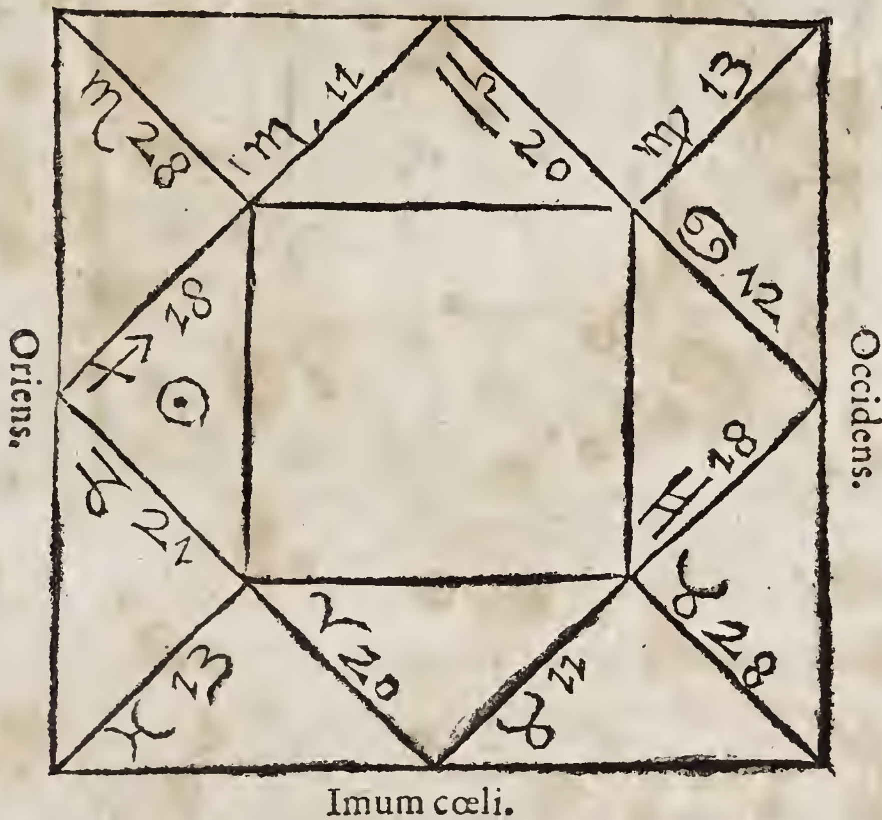

In Scorpione Sol augmentat hæreditatem, nato addit audaciam & frontem, & blandiloquentiam, qua fretus pluribus imponet, vnà manu panem oſtentas (quòd aiunt) altera lapidem celans, ſemper melle permiſcens venenum, ferè nihil eorum faciens, quæ dicit, aliàs tamen facetoſus, ioculator, credulus, triumphator de inimicis. Sic ſi puella fuerit, facit amicabilem, ſolertem, fallacem, quæ primo ſuo ſponſo fraudabitur, altero fruetur hylariter, quæ vincet aduerſarios ſuos. Laborabit ex dolore ſplenis, atque cauterium accipiet in capite, aut ſcapulis, vel lacertis, Alioqui vtriuſque ſexus audaces facit & temerarios, ad prædandum, ad perueſtiganda quæ prohibita ſunt, ad ineundum pacta, ad contrahenda mercimonia, prætereà etiam petulantes, fornicatores, inſtabiles, malè cogitabundos, loquaces, iracundos, interdum iuxtà ac vehe-

vehementer mœstos atque afflictos. Cæterùm non deerunt, qui hos magnifaciant, qui hos ad se vocent principes homines, ex plebeis etiam qui ijs assententur, quo fiet vt multò fiant spectatissimi.

De Sole in Sagittario.

Medium cœli.

Oriens. Occidens.

Imum cœli.

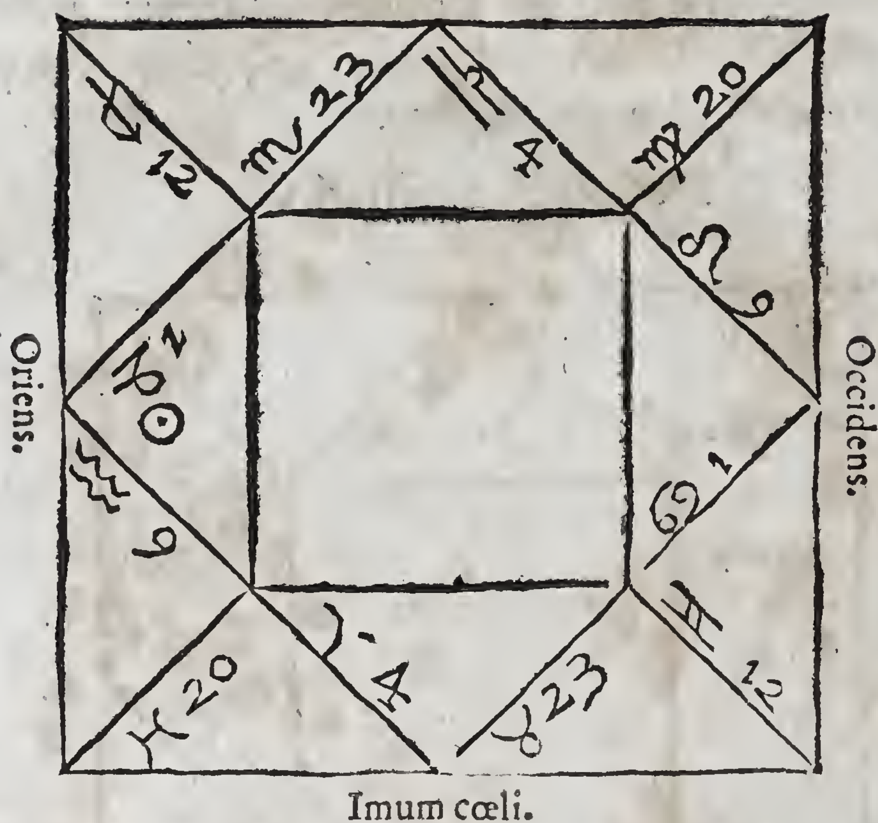
Sagittarius non omnino malum signum est, manente in eo Sole, fortunam largitur, subministratq; animum ad quiduis tentandum, quod institueris, animabit inprimis ad permeandas alienas terras, ad tranandа æquora, inde non sine quæstu reuertetur qui huiusmodi fuerit. Conciliabit quoq; amicos sibi, vt ad principum adsciscatur domicilia & aulas, non quadras quidem colligens, & lingens paropsides, vt viles illi solent aulici, sed subrogatus ad maiora officia, alienam pecuniam dispensabit. Ad quod magnoperè hunc promouebit, atque potissimùm conseruabit in aula, quod natura agilis & fortis est. Insuper equitatui, aucupijs, venationibus, saltationibus, pugnis, iocis, lusibus, conflictibus planè deditissimus est. Quamobrem etiam aduersarios habebit, qui hæc atque alia inuideant, atque acerrimè hunc impugnabunt, sed quos collidet tamen, atque peruincet. Et paternam hæreditatem adsequetur, quod non cuiuis contingit. Frequenter etiam iustos facit, sciolos, tacitos, cordatos, ingeniosos, fidos, mites, stabiles, firmos, laboriosos, iactabundos. Quod si puella fuerit, non multum etiam differet, facit eam anxiam, laboriosam, misericordem, obnoxiam multis æmulationibus & insidijs ab malis hominibus, sed victricem, fœcundam, quæ viro nubet circa annum decimumseptimum vel si non successerit, circa annum vigesimumquartum.

De Sole in Capricorno.

Capricornus facit iracundum, leuem, atque vilibus sese associantem personis, suspiciosum, laboriosum, distractum varijs litigijs, quæ illi aliunde proueniet, sed audacter sustinentem aduersaria, eritq; cordatus. Deperiet puellas,

& eas

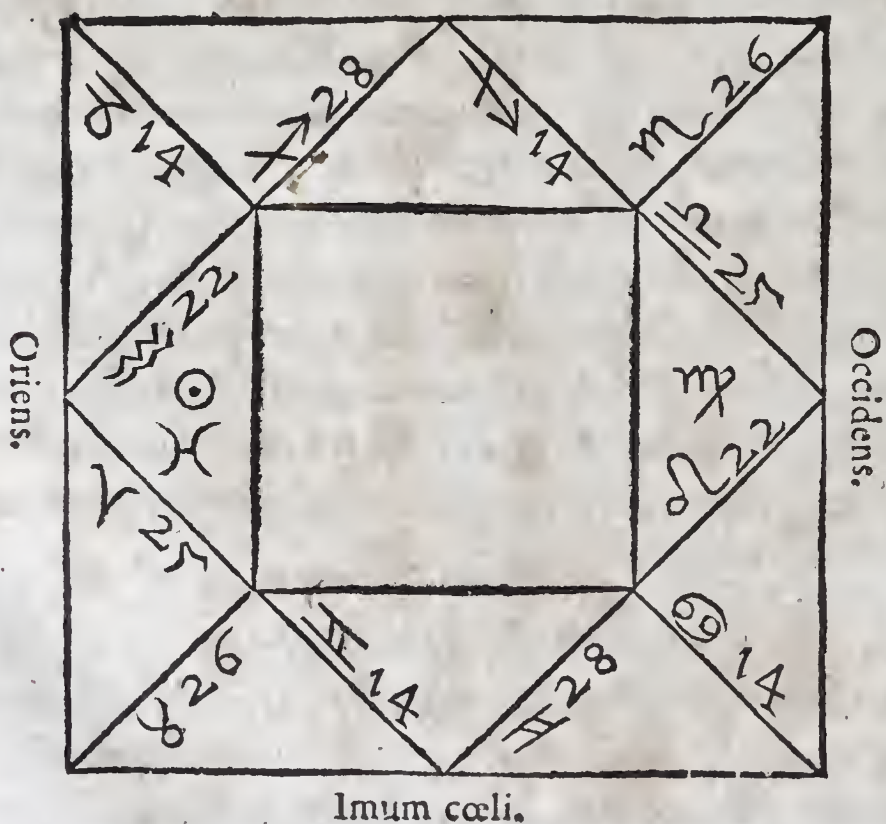
Medium cœli.

& eas pauperculas & simplices, quæ tandem deducent hunc in ægritudinem. Facit etiam mediocriter diuitem, beneuolum, alacrem, facetum, veruntamen instabilem, si nocturna fuerit natiuitas, idq; ferè in omnibus rebus. In senecta vbi viderit accedere sibi diuitias, incipiet amare pecunias, declinabitq; à prima largitate in auaritiam: nam in iuuenta tractari quidem vtcunque poterit. Prosperabitur in nauigationibus, maximè si ad orientem fuerit. Ab oriente etiam fortuna illi imminebit à magnis viris. Physiognomia sic natorum talis est. Caput cõmuniter habent paruũ, cõpressos oculos, moderatã loquelam. Proderunt illis balnea vbi ægrotauerint. Porrò puellæ timorosæ erunt, citoq; erubescent. Dominabuntur inimicis suis, & ad aliena loca peregrè proficiscentur.

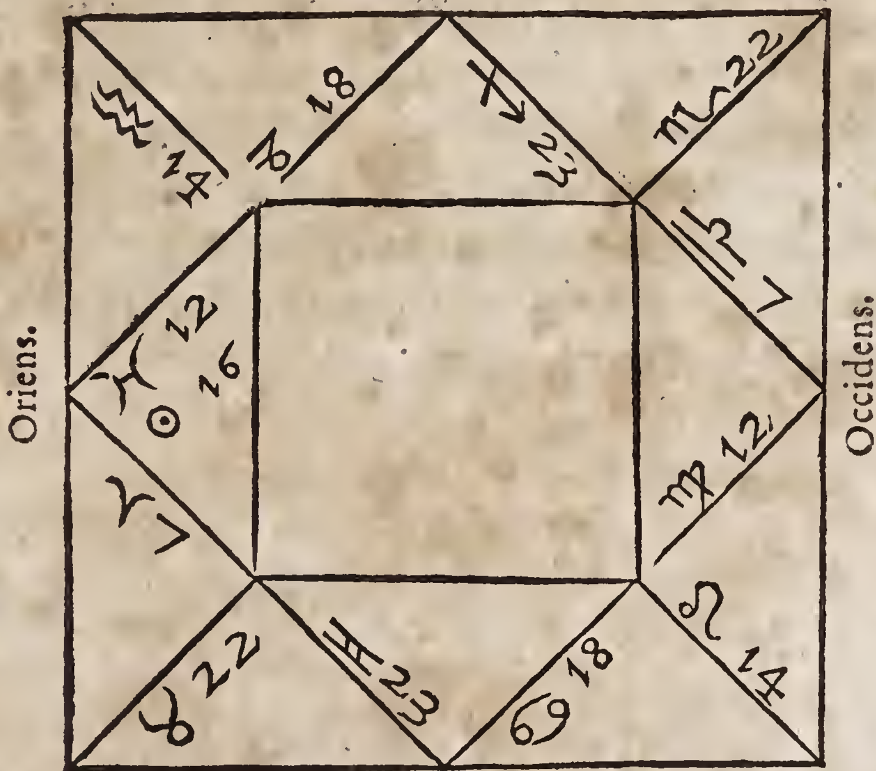
De Sole in Aquario.

Medium cœli.

Aquarius natum facit amicabilem, cupidum, procliuem ad febres diuturnas, diſſortunatum etiam circa aquas, quas & natura abhorrebit. Creſcet autem illi fortuna circa annum 35. & 36. ex quo tempore incipiet peregrinari, peruagarique loca varia, & paulatim etiam ditari. Sed quæ diuitiæ nunquam ad extremum peruenient, neque cumulabuntur in immenſum, ſed partæ rurſum diſpergentur, niſi vbi anni aduenerint poſtremi, ij reſarcient quicquid largiùs expenſum eſt imprimis. Neque profectiones illæ ad longinquas regiones magnoperè illi ad cumulandas opes cedent, aliunde ab alienis fermè maiora ſperabit, atque conſequetur. Interim varijs incommodis, iacturis, periculis diſtringetur, atque omnium maximè cum vxore & mulieribus. Ducta illi vxor in paraliſim ſoluetur, ſed neque cum alijs etiam proſperabitur mulieribus. Vxore prima non diu fungetur, verùm hac reſoluta in tabem, mox feliciùs ſuccedent omnia. Puella etiam ſic in Aquario nata, ſimiliter delitioſa erit, verax, conſtans, ijs tribus maſculum ferè excedens, ſubinde ditabitur alienis bonis. Conſuletur illi de liberis, varijs quatietur aduerſitatibus, tentabit aliena loca. Vſq; ad 22. annum humiliata incedet, & ſic inde incipiet paulatim illi arridere fortuna. Mediocres diuitias obtinebit. Frequenter omnes, ſiue mares, ſiue fœminæ, taciti ſunt, ſapientes, ingenioſi, fideles, faceti, infeſti inimicis.

De Sole in Piſcibus.

Piſces imprimis quidem annis multa ſuis obturbant mala, idq; præter meritum interdũ, faciunt etiam auaros, iocoſos, officioſos, luſores, negligentes fortunæ, probæ indolis, amantes bonorum conſortia, procacis linguæ, audaces, ſibi placentes, fortunatos in perueſtigandis theſauris: nam omninò illud eis euenit, vt & ipſi præter ſpem inueniant aliquid. Partim etiam ab alienis ditabuntur. Non diu viuent niſi exceſſerint 35. tunc ſpes eſt longæuitatis, non nimium tamen ditabuntur, ſed moderatè, alioqui animo & opinione Crœſi diuitias poſſidentes, ob tumultuantes & nullibi non importunas cogitationes ob mulierem

in captiuitatem venient, & pauca illorũ prosperè cedent in pueritia & iuuentute. Signum habent in cubito, vel in pede, & fortuna illorum ad meridiem. Puella sic nata erit feruida, audax, insolentis linguæ, contumeliosa, litigiosa, multis etiam vndiq; circundata periculis, pudorem abyciet, & relicto marito suo, adultero se (nisi cohibeatur) copulabit, molestabitur torminibus ventris & stomachi. Et hoc iam secundo de signorum influentia dixisse satis est.

De naturis Domorum.

Superest vt de naturis quoque agamus domorum & signorum, in quibus rebus nostris faueant cœptis, quid in vnoquoq; signo agendum, quî temperare actus nostros possimus, vt cuncta nobis eueniant secunda & prospera. Nam hic fermè scopus est Astrologiæ naturalis, ad quem nisi pertigerimus, nescio ad quid tandem illa possit nobis (Alchabitio inquiente) prodesse.

Prima domus Arietis est. Et primum etiam in ordine signorum, vocatur ab Astrologis domus vitæ, & ferè semper initia illis significat operum, id est quæ in ipso vitæ exordio vel delectant, vel malè afficiunt natum, item & robur & debilitatem. Denique omnia quæ ad vitam spectant naturalem.

Secunda est Tauri. Domus facultatum, victus, ministrorum, seruorum, significans finem iuuentæ. In eam si fortè fortuna inciderint Iupiter, vel Venus, Planetæ cæteris nobiliores, promouebunt ea in primis quæ ex bonis mobilia ab Iureperitis vocantur, vel etiam immobilia, vt hortos, agros, vineas, redditus annuos & quicquid est, quod durare potest diu. Mancipia si quis conduxerit in hoc signo, rem domesticam fideliter dispensabunt.

Tertia domus. Successum cum fratribus, sororibus, propinquis, & minoris itineris, in tertia locant domo, id est Geminis. Si quis igitur ♈ horoscopum habeat, hunc pronunciant prosperatum iri ab fratribus, ab cognatis, ab magnatibus & propinquis. Conducit & in hoc signo scribere ac mittere epistolas, ambulare iter breue, contrahere amicitiam, inire fraternitatem, & huiusmodi.

Quarta, mansionis inscriptio est patrum, hæreditatum, thesaurorum & arcanorum. In ea bonum est contrahere, emere, vendere, cambire vineas, agros, possessiones, erigere structuras & machinas, iacere fundamenta, effodere terram, quærere thesauros, testari, deligere sepulturam, prosperatur hæc omnia Cancer.

Quinta est domus filiorum & dilectionis, legationum, donationum, & eorum quæ post defunctionem vitæ ad laudem vel vituperium pertinent. Expedit Sole hanc occupante tractare omnia, quæ in mentem veniunt, indulgere genio, pergræcari, heluari, peregrinari, inire pacta & amicitiam, propter gaudium Veneris illic diffundente lætitiam. Conuenit & vestibus nouis vestire se, scribere epistolas, periocari, ludere, cõquirere sibi amicos, qui fidi sunt, quiq; possint in necessitate propugnare vel defendere.

Sexta domus Virginis. Si quid autem ad tristitiã spectat, ad ægritudinem, id sextæ deputatur domui, & vocatur infirmitatis, ægritudinis, tristitiæ, seruorũ, gaudiũ Martis. Nulla hîc emptio probatur vel vẽditio, propter perfidiã, laborem & dolorem, præsertim ab Mercurialibus & Virginibus, quos vitare

opor-

oportebit. Exaggerat hæc in nos falsos testes, latrunculatores, & qui vitæ nostræ insidiantur, homicidas, sanguinarios. Præterea & tumultus bellicos, seditionẽ, factiones, omnia hæc ab Virginistis in sexta, & Mercurialibus, propterea quòd Mars (vt dictum est) in hac gaudet.

Septima domus in Libra. Sunt deinde post ægritudines, nuptiæ, coniugia, & ea quæ circa mediam vitam velut in directa iam Libra trutinantur. In ea valet instaurare amissa, reparare desperata, & quia habitatio consummatæ inimicitiæ est, committere quoque cum hostibus, vndiq; immittere se guerris & litibus, ijs præcipuè qui Arietem habent ascendentem.

Octaua ab oriente mansio Scorpionis est domus vel pars mortis, timoris, pauoris, hæreditatis, mortuorum & eorum quæ post mortem fiunt. Commorante in ea Sole, vide ne quid auspiceris, neque iter arripias, non aquis credas te, facilè hîc impingitur, quamobrem vitanda sunt omnia bella, contentiones iniustæ causæ, inimicitiæ, mulieres malæ, maximè si ex parte hæreditatis hæc oriantur.

Nona domus in Sagittario. Habent & fides, Religio, prolixa itinera, sapientia, Philosophia, Mathesis, libri, epistolæ, narrationes, legationes, somnia, rumores, suas in cœlo stellas. Quo fit, vt peragrante hanc domum Sole vel Luna, ea tractari debent, quæ ad prædicta iam spectant: nam citiùs sortiuntur effectum, quàm alio tempore: est enim hoc tempus consummatæ amicitiæ complementum.

Decima domus in Capricorno. Non omninò etiam frustrà est, quòd hic in regem adsciscitur, ille verò præficitur potiùs. E cœlo est hoc, atque decima domo, vocaturque domus regni, dictaturæ, magistratus, tribunitij, præfecturæ, imperij, & quidquid potestatis est. Si quid igitur præcipiendum est, si qua in ditionem redigenda prouincia vel vrbs, si quod adipiscendum magnificum regnum, si quis adoriendus iudex, si patrocinandum egenis, si conferendum cum magnatibus vel præpotentibus, faustè atque feliciter fieri potest, manente in ea domo Sole vel Luna. Vulgato nomine vocatur domus Capricorni ordine regulari, si Aries fuerit prima.

Vndecima domus Sole in Aquario. Hæc est domus laudis, fortunæ maioris, gaudium Iouis, ministrorum auxiliatorum. Licebit in ea adoriri aduersarios, conquirere amicos sibi, laudare alios, à quibus præmij quippiam speratur, deniq; tractari possunt omnia quæ optamus vt fortunatè eueniant.

Omnium pestilentissima fermè est duodecima. Nempe habitaculum inimicorum, carceris, laboris, ærumnarum, inuidiæ, susurrationum, bestiarum, termini vitæ, nil in ea frugi auspicabitur. Cauendaque imprimis vincula & carceres, quos si quis inciderit in hoc signo, maximo cum negocio liberabitur, & mortem operatur, & omne malum, residente nimirum illic Saturno domino illius signi, vel Marte. Et sic de reliquis successiuè signis, & domibus succedentibus.

Atque huc vsque de natura & effectibus signorum, quid promoueant in ijs qui hæc habuerint ascendentia, id est qui nati sunt in talibus. De Planetis res

ipsa postulat, vt vel obiter in memoriam reducamus, quæ de ijs in præcedentibus dicta sunt. Cæterùm nolui quò fucum hîc quærat aliquis in re omninò leui, vbi si iactare nos etiam velimus, res ipsa prohibet, ne circa hanc magnoperè luxuriemus, atque ex musca (quod aiunt) faciamus elephantem.

De Saturno domino genituræ.

Saturnus vbi dominus genituræ fuerit, habet id quod trahit natorum animos, vbi illi concesserint habenas, nempe delationem ad tumorem, peruicaciam, malitiam, ad calamitates & ærumnas multas. Largitur alioqui fidem, & in persuadendo consilium, & decernendum quod iustum est, nisi in proprijs rebus, in quibus non adeò sapit, vbique sui ingenij, atque sibi vacantem facit, cibi parci, verùm potus largioris, ad vxorem & liberos non multum affectos. Præterea quantum ad ad corpus, emacerat, exsiccat, infrigidat, noxios indit humores, ministrat pallorem, maturè accersit ægritudines, morbos omnes in vnum exaggerat, videlicet, peripneumoniam, hydropisim, podagram, morbum regium, siue caducum, vlcera, alopeciam, cæcitatem & quæ ex vitiosis humoribus sunt malorum omnium mare. Præscindit etiam vitam aut in loco humectiore, aut certè extra paternum solum ignoto, aut derelicto, atque eodem succulento. Malum est, si illius in mansionem inciderit Mercurius: facit enim incantatorem, magum, ariolum, fœdifragum, hostem parentum & fratrum (ne dicam) omnium etiam hominum.

De Ioue domino genituræ.

Iupiter nusquam atrum calculum meretur, nullum est consilij, prudentiæ, scientiæ & eloquentiæ pulchritudinis donum, quod ille non magnificè præ-

stet,

stet, vt si vir quispiam bonus deliniandus nobis fuerit, hunc oporteat fingere Iouianum. Nihil est quod multis agam, frugi & virtutes omnes optimas illi vendicato, non errabis. Summatim, habent omnia Iouiales, tantum abest, vt in illis virtutis aliquid desideres. Quorsum enim opus est, commendare in ijs magnanimitatem, honores longè amplissimos atque cæteras mundi dotes? cùm dixerim, nihil esse in illis quod desideretur.

DeMarte domino geniture.

Contrà Mars vt naturâ pessimus, ita ingenia suggerit omnium pessima, & quemadmodum de Iouialibus diximus, nihil esse de quo in controuersiam quidem vocari possint, ita de Martialibus pronunciamus nihil esse scelerum, quod audacter illi non audeant, nullum esse tam fœdum crimen, quo illi contaminati non sint. Apud hos virtuti studere piaculare est. Virtus maxima, latrunculari, grassari, cædere, succendere ignes, mentiri, imponere, deludere. Et quid dicam? genuinũ est illis, omnia patrare nefanda, & si quid sceleribus sceleratius, aut scelestius est, illud impune & citra frontem illis facere summa licentia est.

De Venere domino geniture.

Veneris proprietates notiores etiã sunt, quàm vt multis ambagibus has conueniat retractari. Neq; video, quomodo non cũ Ioue coincidat, nisi quod operibus ac factis omnibus, virtutibus omnibus, scientijs omnibus, deniq; quicquid boni præstat Iupiter. Splendorem addit Venus et luxuriã, non eam tamẽ dico, quæ in inguine est, maximè si Iupiter illi accesserit, aut hãc respectauerit benignius, vel certè cũ mercurio coëat. Cum Saturno et marte nota est significatio.

De Mercurio domino geniture.

Quibusdam Mercurius ambiguus videtur, cum bonis bonus, cum malis malus. Hoc interim docemus, alioqui seorsum optimus est, tum maximè in dotibus ingenij ministrandis, quibus Iouem & Venerem præcellit. Porrò artium & disciplinarũ genera, quæ illi largitur, notiora sunt, quàm vt repeti hîc debeant.

De Sole cum genituræ domino.

Totum illud quod de bonis diximus Planetis, & de Sole dictum volumus. Non malum Planetam habet qui hunc habet. Non dico, si dominus genituræ fuerit, nunquam enim hoc sortitur. Perinde etiã vt Luna si cum domino genituræ inciderit, mihi medio quodammodo inter Martem & Venerem incedere videtur. Et quemadmodum in ordine medius est, ita & in natura mediocritatem seruat. Quod si cum tribus illis Ioue, Venere vel Mercurio scilicet etiam conuenerit, nemo non videt hominem hunc esse felicißimum.

De Luna cum domino genituræ.

Luna

Luna ob hoc ſolùm malè audit, quòd instabilitatem gignit, verùm in homine instabilitas, quid tandem non malorum etiam trahit ſecum?

Canon ſuper erectione figuræ cœli.

EAdem ſeries eſt ſignorum, quæ in artificiali. Quodcunque principatum obtinuerit, ſemper iuxta ordinem per ſingulas domos ſinguli ſunt infarciendi Planetæ. Vt ſi Aries ſit ſignum in quo natus es, loca Arietem in prima domo, deinde Taurum in ſecunda, Geminos in tertia, Cancrum in quarta. Si autem Sol fuerit in Cancro, tunc locabis Cancrum in prima, Leonem in ſecunda, Virginem in tertia, Libram in quarta, Scorpionem in quinta, Sagittarium in ſexta, Capricornum in ſeptima, quod eſt oppoſitum Cancri &c. ordine ſuo quem noſti.

Porrò dominium ipſum ſignorum longè diuerſum eſt, atque ferè præpoſterum quàm traditum eſt à Firmico. Hîc tantùm aſcendentis dominus ſpectatur, poſt hunc locantur in qualibet domo iuxta eorum ordinem naturalem cæteri Planetæ. Et in tantum cum artificiali conuenit, quòd aſcendentis dominus iuxta aſcendentem collocatur. Cæterorum nullus eſt ordo, niſi naturalis. Verbi cauſa ponamus, Sole exiſtente in Ariete natum eſſe aliquem, cupio erigere figuram. Ea ſic ſtatuenda eſt:

Scio nunc ſeriem domorum, ponam in prima domo Arietem, in ſecunda Taurum, in octaua Scorpionem, in nona Sagittarium, in decima Capricornum, in vndecima Aquarium, in duodecima Piſces, ſic inſcripta ſigna ſunt, qui mos eſt etiam eorum fermè qui ex horoſcopis iudicant.

Reliquum eſt, quo ſubſcribantur & Planetæ domini ſignorum. Subſigno ad dominum Arietis Martem: quia Mars eſt dominus Arietis & Scorpionis. Deinde ad ſecundam domum adſcribo Solem, ad tertiam Venerem, ad quartam Mercurium, ad quintam Lunam, ad ſextam Saturnum, ad ſeptimam Iouem, ad octauam Martem, ad nonam Solem, ad decimam Venerem, ad vndecimam Mercurium, ad duodecimam Lunam. Vides igitur, excepto domino aſcendentis, reliquos iuxta ordinem ſuum locari naturalem. Quando autem de aſcendente hîc loquor, nolo quis intelligat de aſcendente tempore horoſcopi, ſed de ſigno in quo fuerit Sol.

Item in ſecunda reuolutione pones Saturnum ad primam, & erit dominus vitæ 13. anni nati. Deinde ad ſecundam Iouem, & iudica de ſubſtantia nati iuxta naturam eius. Exinde ad tertiam domum locabis Martem, ex illo iudicabis de fratribus & propinquis, breuibus itineribus, & cæt. Ad quartam pones Solem, & iuxta illum parentes, hæreditatem in decimoſexto anno iudicabis.

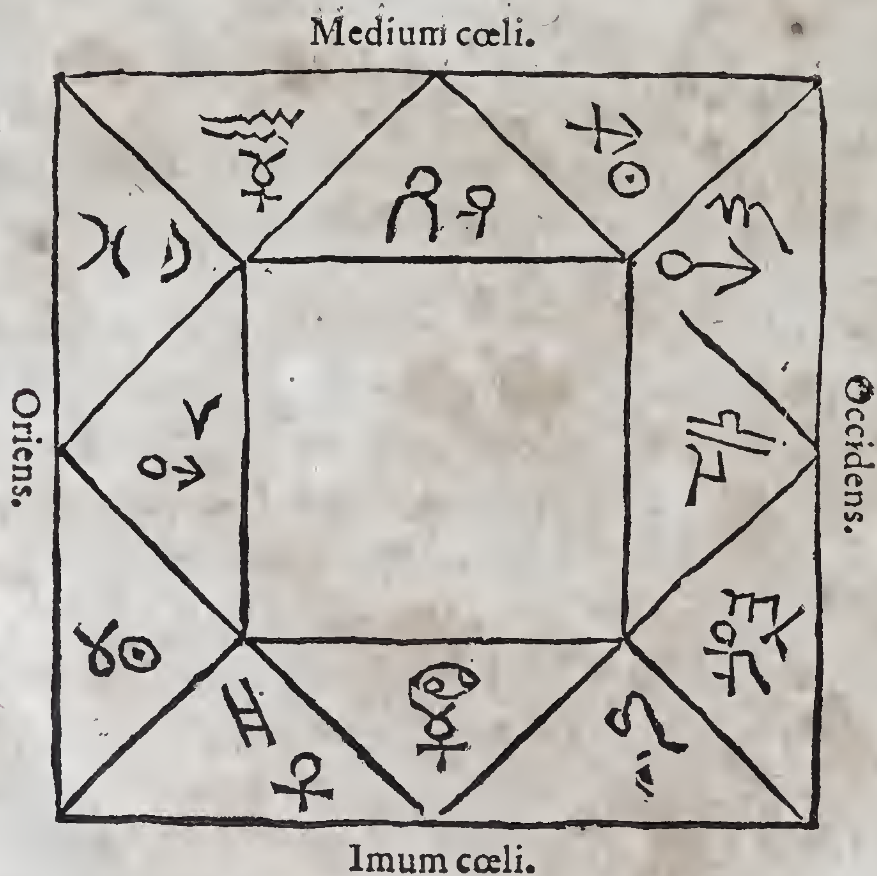
Ex typo illo licebit cuilibet fingere ſimilẽ reuolutionem, et perſpicere, quid ſingulis annis futurum ſit cuiq;. Significat enim hîc domus, nõ momentaneam illam reuolutionẽ, qua duabus horis in vnaquaque domo verſatur Sol, ſed anniuerſariam. Vnde reuolutionem vnam ſubdidimus vergentẽ ad annos fermè 84. iuxta aſcendentem Arietem. Si aũt cæterorum aliquod in aſcendente fuerit locatũ, alia formatur, ſed tamen ad eum typũ. Si vis de prolibus, reſpice quintam,

ſi de

si de ægritudine, de pecudibus paruis, vel de seruis, vide sextam. De connubialibus, de inimicis manifestis, septimam. De morte, & hæreditate mortuorum & de generibus eorum, aspice octauam, atque sic de reliquis domibus.

Neq; video quid vltra possit vel debeat addi. Summa huius artis est, scire naturam signorum & Planetarum, deinde erigere figuram, & exercere quod lectum est. Experiatur qui velit, videbit hanc cum artificiali non solùm conuenire, sed etiam longissimè excedere, non tam propter facilitatem, quàm certitudinem. Cernis enim, vt nihil inibi speculandum est nisi pauca quædam, quæ ex artificialis penuario proferuntur, & quod in præfatione sumus testati, id iam secundò repetimus citra pudorem, Liechtenbergium suæ ætatis doctissimum in naturali Mathematica, hac arte sola Astrologos omnes dementasse, ex hac egisse stupenda. Itaque iniquum videbatur nobis, si tanti magistri artem tam dignam sineremus obscurari. Nam ex eo hanc hausimus, non nostropte ingenio finximus, propter quod eò minus in ius vocari debemus, aut criminari à quoquam, si non omnium palato fecerimus satis. Nisi hoc fortasse vitio debeat verti, quod aliorum benefacta posteris exponimus, & aliena præferimus nostris. Quod si nefas est, quis hîc tandem immunis à vitio erit, etiam ij qui hac tempestate iudicantur doctissimi? Figuram hîc vnam pio Lectori ob oculos posuimus. Cæteras reuolutiones qui nosse velit, tabulam è regione positam legat.

FIGVRA REVOLVTIONIS SIGNOrum & Planetarum, iuxta Astrologiam naturalem, cuius Horoscopus est ♈, & dominus illius ♂.

CON-

CONTINVATIO FIGVRAE PRAECEDENTIS, ab Horoſcopo primi anni Arietis, vſque ad annum octogeſimumquartum.

1	♈	♂	13	♄	25	☿	37	☉	49	♃	61	☽	73
2	♉	☉	14	♃	26	☽	38	♀	50	♂	62	♄	74
3	♊	♀	15	♂	27	♄	39	☿	51	☉	63	♃	75
4	♋	♄	16	☉	28	♃	40	☽	52	♀	64	♂	76
5	♌	☽	17	♀	29	♂	41	♄	53	☿	65	☉	77
6	♍	♄	18	☿	30	☉	42	♃	54	☽	66	♀	78
7	♎	♃	19	☽	31	♀	43	♂	55	♄	67	☿	79
8	♏	♂	20	♄	32	☿	44	☉	56	♃	68	☽	80
9	♐	☉	21	♃	33	☽	45	♀	57	♂	69	♄	81
10	♑	♀	22	♂	34	♄	46	☿	58	☉	70	♃	82
11	♒	☿	23	☉	35	♃	47	☽	59	♀	71	♂	83
12	♓	☽	24	♀	36	♂	48	♄	60	☿	72	☉	84

Supputationem Lector, ſi velis, in infinitum exaggera.

EXPERTISSIMO PHYSICO HENRICO Stromero Vrbacenſi, amico, Ioannes Indagine S. D.

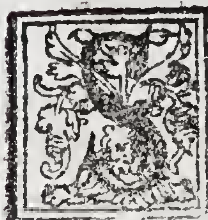

Nter ea quæ doctè & frugi ſolent à medicis tractari (Stromere doctiſſ. ea præcipua ſunt quæ de Complexionibus adducuntur, quas quidem ſic optarim ab ſuis authoribus ſcriptas fuiſſe, ne aliunde noſtrum addidiſſe fucum fuiſſet opus. Ferè enim hic nobis eſt mos, vt è ſingulis authoribus præcerpamus aliquid. Deinde ijs quæ obſcuriora ſunt ſuperinduamus ſplendorem. Sic ex Aſtrorum ſcientia illuſtrare volebamus medicinam. Verùm cùm nihil huiuſmodi videremus, atque non tam conniuere quàm contemnere medicos hæc, ſtudium hoc nobis fuit, non quidem quò derogari Medicorum authoritati voluerimus, ſed quò vnà cum illorum canonibus, cuilibet etiam è ſtellis & Planetis obuiam faceremus, atque procliue cognoſcere, cui quiſque qualitati ſit obnoxius. Sunt enim diuerſa hominum ingenia quæ ex Planetis cognoſcere in promptu eſt, ex qualitatibus verò elementorum non adeò. Veluti quòd efferi ſunt Thraces, Itali regales ac ſplendidi, ſtolidi ac leues Galli, Syri auari, acuti Siculi, luxu defluentes Aſiani & Aſſotij, iactabundi Hiſpani. Sunt prætereà Propathiæ, Metriopathiæ, Diſpathiæ & Idiopathiæ, quæ nuſquam rectiùs quàm ex Planetis ipſis dinoſcuntur, & climatum obſeruatione. Facit autem Propathias Mercurius, Metriopathias Iupiter, Diſpathias Mars & Saturnus, Idiopathiæ ſingulis ſingulæ communes ſunt. Et ſi Proclo credimus Platonico, etiam ætates ex Planetis pendent. Nam primum menſem deberi volunt Saturno, ſecundum Ioui, tertium Marti, quartum Soli, quintum Veneri, ſextum Mercurio, ſeptimum Lunæ. Rurſum octauum Saturno, nonum Ioui, atque ſic deinceps, indeque quoque inproſperos fieri partus menſe octauo, nono autem optimos. Huiuſcemodi coniecturam curæ nobis fuit adſcribere, & ex Aſtrologia adſerere medicam artem nunquam laudatam ſatis. Tu qui pri-

mùm efflagitasti opus à me inuentum primò, benignis & obuijs suscipe manibus, atque inuidiam (si potes) malignantium Zoilorum, splendore tuo propelle, si non potes, ride. Commune enim hoc habet nostra Astrologia cum bonis regibus ferè, vt benè faciat & malè audiat. Vale Datum Steinheym ex parochia nostra 14. Augusti, Anno M. D. LII.

IN LIBRVM DE PERNOSCENDIS PLANETIS HOROSCOPORUM & signorum ascendentium ex quatuor Complexionibus, Ioannis Indagine.

PRAEFATIO.

Cio quid hîc dicturi Medici sint, si viderint in suam messem falcem misisse me, atque illud mihi opprobrabunt fortassè: Ne sutor vltra crepidam. Quibus nos obgannimus vicissim. Plærunque & holitor oportuna loquitur. Neque etiam protinus doctum facit professio, sed labor atque industria. Quæ quoniam moderatè nobis contigerunt, ne modicum etiam illud celare volumus studiosos. Illud inprimis obtestantes, ne antè damnent quàm legerint nostra. Subinde si alia dixerimus ab Galeno & Auicenna, quàm ipsi scripserint hactenus, condonent licentiam hanc nobis, quanquam pro viribus conati hîc sumus, vt & illis diceremus consentanea, nisi quantum astrorum scientia nos ab illis cogit dissentire.

Non enim hîc nostrum negotium agere volebamus, sed iuuare Medicos, qui alioqui ex complexionibus omnia dijudicant, vt non tam protritis illis freti manuductionibus, vtputa vrina, Physiognomia, & pulsu, ac huiusmodi, quæ imponunt nonnunquam parum sollicitis, quàm etiam ex Astrologia saluare ægrotos possent, atque cognoscere qualitates hominum. Operam nostram boni consulite, quicunque Lectores estis, non studium ipsum nostrum metientes, sed conatum, ad rem ipsam properamus.

Quid sit complexio.

Est autem Complexio, authore Auicenna, qualitas, quæ ex actione ad inuicem & passione contrariarum qualitatum in elementis inuentarum resultat. Quam diffinitionem qui velit exantlare ad vnguem, actiones illæ & passiones quomodo in se agant mutuò, legat eum authorem lib. 1. sent. 1. doctrina. 3. cap. 1. Nos præmittere oportebat, ne quid non diceremus, quod ad rem pertineret. Sicut & illud de quaternario numero elementorum, de qualitatibus primis, de illorum actionibus mutuis, quæ petenda ex philosophia sunt naturali. Neque enim id intendebamus, sed quantum ad stellas & genituras pertinet adsignare rationem, cùm complexionem alicuius nouerimus, quibus stellis vel Planetis fiat, vt ad hoc vel aliud ille inclinatior est. Exempli causa: Sanguineus aliquis est, sed verbero, raptor, sanguinarius, quæ in sanguineis rarò sunt, conijcio hunc Saturnum vel Martem habere in horoscopo natiuitatis. Naturam singulorum Planetarum subiecimus. Adhæc quia magnoperè conducit & Physiognomia & Chyromantia, vtrasq; præmisimus, & hîc etiam inspersimus, quantum rei præsenti conuenire nobis videbatur.

De iis quæ bonam faciunt vel malam complexionem.

Naturam bonæ complexionis vel malæ, Albertus vir naturalium rerum non imperitus, in tribus ait consistere, in debita corporis mole, in eleganti membrorum dispositione, & in venustate coloris. Ex ijs licebit conijcere ingenuitatem complexionis, siue ad sanguinem, siue ad phlegma. Rursum habitudinem malam in nimia craßitie, nimia macilentia, in immodica tenuitate, corrugatione & squalore, quæ quem possederint, faciunt melancholicum, cholericum, vel phlegmaticum. Craßitudo enim ex immodico frigore & humore est, macilentia ex caliditate & siccitate, squallor ex frigore & humore, quanquam hic secus quibusdam placeat. Porrò gelu & humor phlegma faciunt, caliditas & siccitas choleram, frigiditas & siccitas melancholiam.

De obseruantia complexionis ex colore.

Habitudini corporali suffragatur & color. Eam trifariam partiuntur. Nam quendam inesse capillis, alium cuticulæ, tertium oculis. De ijs admodum plura etiam Aristoteles. Omnes si in vnum computentur aut ex æqualitate consistunt vt albus rubeo permixtus, & causatur ex abundantia humorum. Aut ex inæqualitate, siue ex obliquo conueniunt, verùm nobilior qui ex æqualitate consistit humorum. Differentiam si scire voles, ex senario dependet. Primus, ex albedine & rubedine est, Secundus niger, Tertius citrinus, Quartus glaucus, Quintus albus, Sextus rubeus. Extremi sunt albus, & niger. Cæteri medij, partim ex albore, partim ex nigrore comixtionem habentes in æqualitate. Optimus tamẽ, qui ex albedine & nigredine est. Author Galenus: Notiones hæ sunt, albus consperfus rubore, tumentibus buccis, sanguinẽ notat, albus phlegma, pallidus melancholiam, fuscus, subniger, niger choleram.

De complexione pernoscenda ex tinctu capillorum.

Neque obstat, quod de capillorum natura authores referunt quidam, datam videlicet ad decorem, quod sic ornatu splendoris nonnihil adfert naturæ. Non ideo tamen abrogatur coniectura, cùm multis argumentis testari poßimus, etiam de complexione. Verbi causa: Viros depiles & imberbes, aut eunuchos, aut phlegmaticos, nigros & nigrantibus capillis, cholericos vt plurimum. Sunt autem quatuor, qui vulgati quidem sunt, niger, rubeus, glaucus, & canus. Glaucus ex humore melancholico est, Canicies ex defectione caloris naturalis, & phlegmatis putrescentis, Rubedo videtur adserere sanguinem, nigredo choleram, glaucedo melancholiam, albus phlegma. Quæ causa est, quòd rubor nigredini præfertur, quòd nobilior complexio sanguinis est, quàm choleræ. Et illud corpus optimum est (teste Galeno) quod molliculum rubeis capillis ornatum est. Tametsi hic plurimum refragetur Constantinus, nigrum ipsum præferens, tum quòd fortior atque stabilior est, tum etiam propter iuuamentum. Quæcunque enim superfluitas magis est nociua, eius expulsio præsentiùs iuuat, vt cholera succensa & sanguis adustus magis conficiunt quàm sanguis non adustus, verùm ad istius expulsionem sequitur generatio capillorum nigrorum, & non rubeorum, præstat igitur rubedine nigredo. Alijs aureus magis placet, cum nigrore in oculis. Quod vtrunque etiam sinamus.

Alberti placitum est, optimum colorem optimam designare complexionem cerebri, videlicet calidam & humidam. Tametsi in operationibus naturalibus magis conueniat caliditas & siccitas, maximè ad apprehendendum aliquid. A calore est enim quòd velociter rem aliquam deprehendimus, à siccitate memoria & firmitas retinendi. Ab calore motus est & agitatio, ab frigore quies & tranquillum, è quibus ratiocinatur, magis cerebri complexioni conuenire siccitatem, quàm humiditatem. Videmus enim quibus cerebrum est humidum, hebetis ingenij esse, somniculosos & tardos, siccum verò, acres, vigilantes, sobrios. Quamplura igitur ex capillis deprehendi possunt, quæ ad complexionem spectant. Sed in præsentiarum satis.

De complexione Cholerici.

Cholericam complexionem facit caliditas & siccitas. Vnde qui calidi sunt & sicci, Cholerici vocantur. Agnoscuntur autem ex Physiognomia, et vrina, & ex horoscopo natiuitatis. Quoad Physiognomiam, oblonga habet membra, & ea gracilia, nimirum suffocato atque extincto humore per caliditatem & siccitatem. Capillos habent interdum crispos & retortos, interdum planos & nigros, nonnunquam etiam rubeos & duros, totum ex abundantia caloris, oculos profundos, nasum acutum, faciem citrinam. Eloquium velox, pectora ampla & hirsuta, egestiones adustas, & vmbilicotenus hirsuti sunt. Vocem argutam, pulsum durum & præuelocem, greßus celeres, procliues ad ebrietatem, ob stomachum & calidum cerebrum insomnes, proni ad coitum, oculos habentes citrinos, os amarum, linguam asperam, torsiones in stomacho, siticulosi, citò caligantes in oculis. In somnis & visionibus nocturnis videntes rogos succensos, flammas, morticina, sanguinem, lites, homicidia, Atque eò vsque de Physiognomia corporali, Cæterùm iuxta animum audaces sunt, iracundi, & qui reconciliari statim possunt, dociles, ingeniosi, fidi, prodigi in dandis rebus, sinceri, zelosi, amatores iustitiæ, impingentes in lingua vbi irascuntur: neque enim feruor ille sanguinis sustinet vt seriatim verba promant. Tametsi quidam sint, quos eò vsque perduxit labor & aßiduus conatus, vt multa huiusmodi poßint dißimulare. Sed non potest tamen lana tincta mutare colorem, atque id admodum perspicuè deprehendi potest. Quicquid enim præter naturam accersitum est, vèl conquisitum, dißimulari diu non potest.

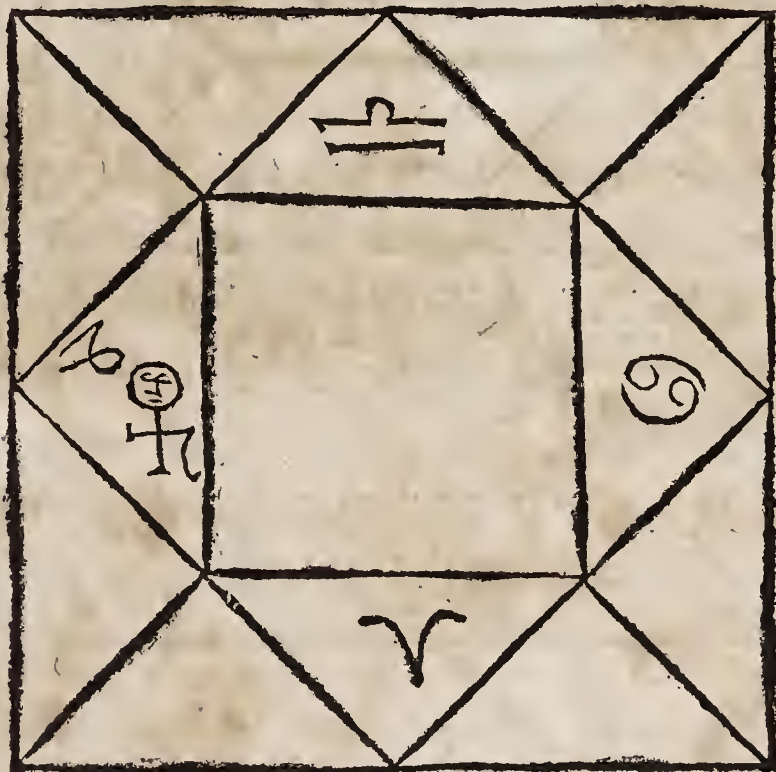
Rationes de proprietatibus Cholericorum.

Rationem si quis poposcerit dictorum, talem damus. Inprimis de irascentia, quæ quoniam humorem supprimit, flagrat velut flamma absconsa aliquandiu, quæ vbi rimulam adepta fuerit, erumpit in incendium. Idem prodigalitatem causat, hac illacque diffundens se per latera, non sursum. Similiter & audaciam, propter elationem spirituum & caloris, vnde interdum difficillima tonantur, & promittunt (ne dicam) impoßibilia, gestiente atque saliente corde præ nimio æstu. Eodem pertinet exile caput, cum amplo pectore, quod ex eodem corde prouenit calido. Quod etiam agiles sunt & dociles, nemo etiam non videt perpolire atque habilitare omnia. Sic gracilitas ob defectionem humoris est, proceritas ex calore, qui in altum tendit.

DE PLANETIS CONVENIENtibus ad complexionem.

Proximi nunc Planetæ ſunt, qui quando dominia ſuſcipiant operæprecium eſt cognoſcere. Ij quando aſcendentes, vel in radice natiuitatis ſunt, licet ex Aſtrologia artificiali diſcatur, tamen hìc citra erectionem figuræ auſcultatur, attenta ſola Phyſiognomia & complexione.

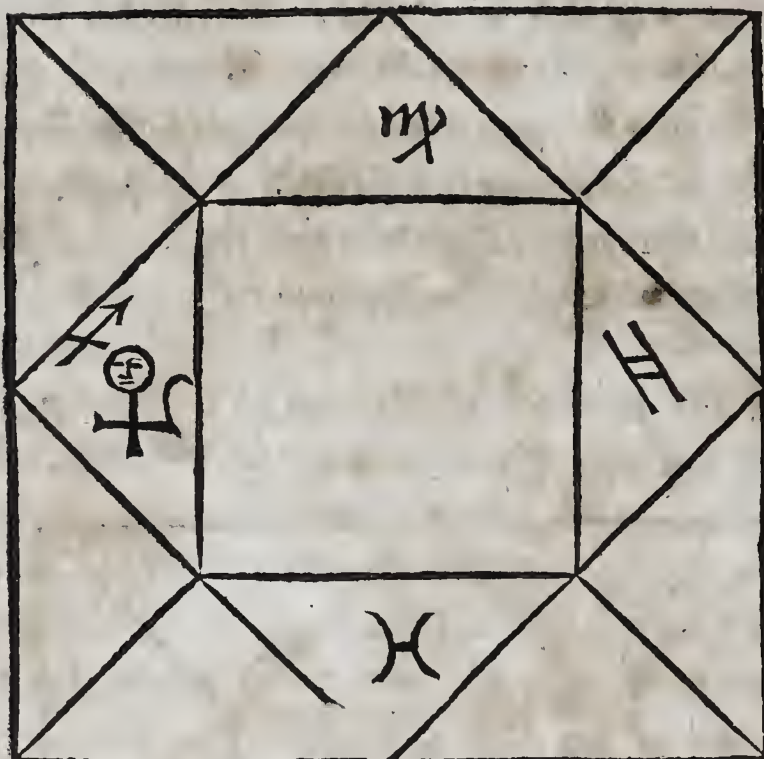
DE SATVRNO IN RADICE NAtiuitatis Cholerici.

Ab Saturno ſumamus exordium. Hic in radice natiuitatis collocatus eſt, ſi videris hominem ſuppallidum, defixis oculis, lento greſſu & tardiuſculo. Reprimit enim nonnihil innatum calorem Saturni frigus, verùm macilentiam non adimit. Oculos ſubminiſtrat minutos, neruos & ingenium ad peſſima quæque meditanda, ſub prætextu honeſtatis, quod eſſet alioqui bonum, ſi non tam maligno ſydere obſcuraretur: in dandis etiam conſilijs plus quàm dici poteſt, ad omnia nefaria perpetranda conſultiſſimum, videlicet ad expugnanda caſtra, ciuitates, oppida, ad inſtituendas proditiones, & bellorum acies. Hæc omnia ſolitarius agit, lugens ac mœrens, adeò nihil eſt ſceleſtum, & facinoroſum quod ille non audeat. Interim tamen omnibus ijs, plurimum ſibi placens. Alioqui parcus in cibo & potu, ſemper irrequietus, ſemper ſollicitus, ſemper in laboribus, quaſi omnia ad ſe corradere poſſit. Hæc autem obiter de Saturno.

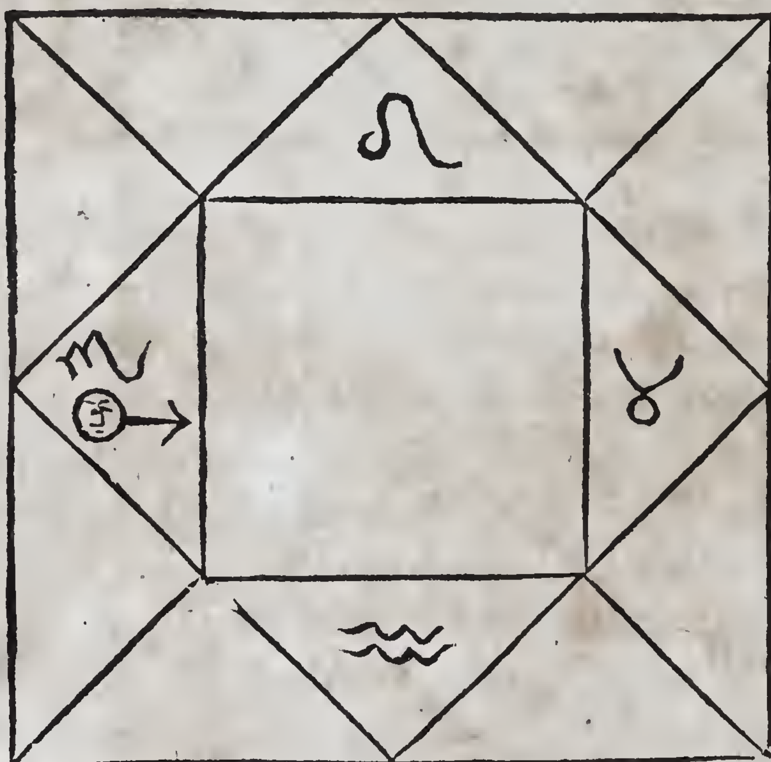
DE IOVE IN RADICE NATIVItatis Cholerici.

Iupiter benignior eſt. Facit candida cute, prolixa barba, recaluaſtrum in fronte, coma ſubruffa vel tincta, facilem ad iram, & item facilem ad redeun-

dum in gratiam. Disponit ad consilia & ad prudenter dispensanda publica negotia, ratione temperamenti & caloris. Signũ est in radice locatum esse, quibus conditiones huiusmodi.

DE MARTE IN HOROSCOPO natiuitatis Cholerici.

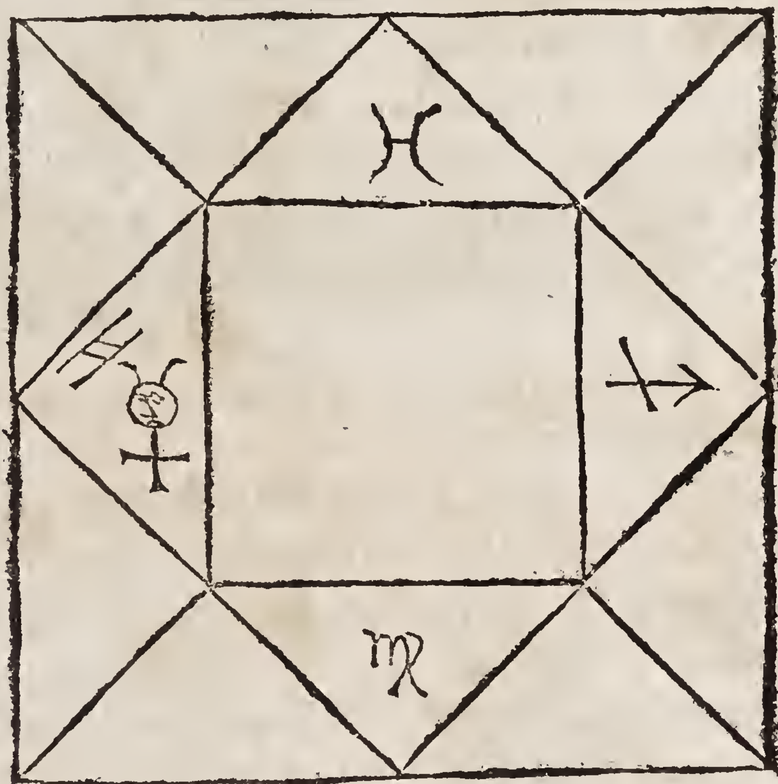

Mars si dominium in genitura aliqua obtinuerit, facit colore rubeum, veluti combustum ab Sole, rotunda facie, felinis oculis, atroci aspectu, insolentem, indomitum, inconstantem, nugacem, impostorem. Alioqui in rebus agendis celerem, depilem in vertice, mediocri statura, crasso syncipite, naribus prominentibus, qui cùm graditur, distantes passus locat, atque hos veloces, victoriosum, audacem, friuolum, seditiosum, gulonem, hostem humani fœderis, & cui ne cum amicis etiam conuenit benè, futurum ductorem exercituum, aut tribunum plebis, sanguinarium, rixosum, nugatorem insignem, malitiosum.

Nil

Nil admodum ab Saturno distans, nisi quod ille consilijs molitur, id ille facitis exequitur sine Deo, sine fronte, sine pudore persequens eos, qui probitatis & virtutis studiosi sunt, tam sine mente, vt solus sibi sapere videatur, tam cæcus, vt nulli vnquam precari benè poßit, nisi Veneris accedat delinimentum, quæ quia frigida est & humida, ob insitum natura frigus, remittit nonnihil alterius feruorem. Carnem multiplicat, & blandiorem facit hominibus pro ferocitate iucunditates participat, & ciuilitatem, oscula, commessationes, otium, voluptates, pulchritudinem, dulcedinem, circumuentiones mulierum. Efficit & peieratorem, fœdifragum, violatorem iurisiurandi, in suijpsius factis parum sollicitum, quæ Veneris proprietates sunt. Quanquam enim adeò malæ sint, tamen illius bonitatem alterius contaminat malitia. Omnium peßimè seducit vbi domicilium Saturni permigrauit, id est Capricornum & Aquarium. Aut si Mercurius in domo Martis retrogradus fuerit, hoc est in Ariete vel Scorpione: tunc enim facit impudentem, desperatum, incorrigibilem, maximè vbi benè potus inebriari cœpit, tunc obmutescens, homo esse desinit. In rebus mechanicis præclaros atque spectatos opifices facit, æris aut ferramentorum fusores, lanios, carnifices, cheirurgicos. Et si accesserit illi Venus, barbitonsores. Si verò Mercurius, qui malagmatis & emplastris se occupat, cheirurgicum vel vnctorem.

De Mercurio in radice natiuitatis Cholericorum.

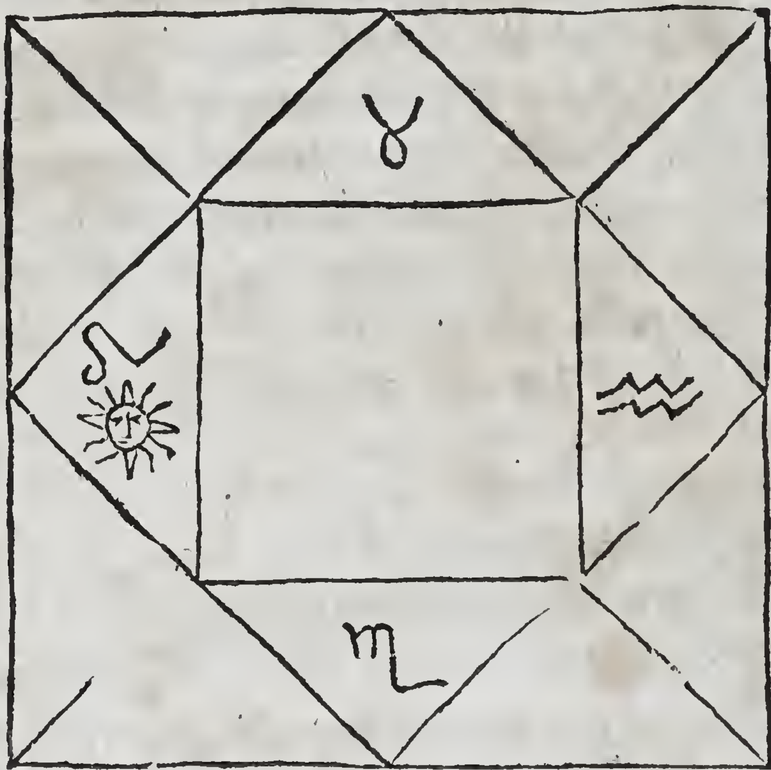

Sin autem in radice fuerit, locatus autem perperam, id est, in domo Saturni, vel Martis, & nullum habuerit aspectum benignum, aut commixtionem Veneris, Iouis, vel Lunæ, ferè peior frequenter Marte est. Id verò ex illis factis sic deprehendes, facit sacrilegum, prædonem, violatorem sacrorum, incendiarium, interfectorem, exulem à patria, oppressorem pauperum, pupillorumq; & viduarũ. Neq; id quidem satis, quin & hæsitare in fide facit, & ære implicans nunquam soluendo, semper inuolutum periculis, semper proficientem in peius, è charybdi in scyllam iuxta prouerbium. Hæc si fortasse primo

obtu-

obtutu non omnibus patent, ex raritate capillorum pernosci possunt. Secùs si Venerem propitiam habeat, aut Iouem, vel Lunam. Cum Venere argẽtareos facit, egregios sculptores, in omni opere æris aut ferri, vasorum musicorum opifices, & quantò propiùs ac viciniùs respexerint, hoc diminuitur Mercurij malitia. Fit autem perquàm rarißimè, vt statura excedat huiusmodi.

De Sole in radice natiuitatis Cholericorum.

Cum Sole perrarò fit, vt suam commixtionem cholericis impertiat, nempe sanguini additior quàm choleræ. Facit autem alioqui in colore fuscum, modico cum rubore, carnosum, & prægrandibus oculis, barbatũ, benè capillatum, capite obeso & rotundo, mediocri statura. Insuper etiam iracundum, sapientem, hypocritam, largum, cupidum laudis, sonora voce. Interdum etiam audacem, vbi probè fuerit adpotus.

De complexione phlegmaticorum.

Phlegmaticorum complexio frigida & humida est. Nam Græcè φλέγμα *humorem significat. Atq; hìc multa distinguunt de humorum diuersitate Medici, quæ quoniam nota sunt, libenter conniuebimus. Cæterùm Phlegmaticum vbi ex Physiognomia velis denoscere, vnam faciem contuêre qua præditus est præpingui & alba. Est carnosum corpus, pectus depile, venæ strictæ. Eius rei hanc adsignant rationem, quia frigus craßitiei semper causa est & somnolentiæ, propter fluorem permixtum frigido, atq; inde etiam esse quòd coitus appetentes non sunt, nisi vino admodum madidi, aut aliunde calefacti.*

De Saturno in radice natiuitatis Phlegmaticorum.

Non rarò phlegmaticis dominatur Saturnus, & ratione frigiditatis participat cum phlegmate. Id autẽ operatur quod aliàs ex natura solet, nisi quantum obsisterit illi complexionis bonitas: perspicuum est enim, quod in natiuitate constitutus hominis sanguinei, non tantum virium habet, quantum in melancholico vel phlegmatico, reluctante nimirum natura complexionis. Sic iam in natiuitate phlegmatici hominem suapte natura obesum, ac circa oculos liuidum

dum facit & tardum, submisso capite & humeris, tristem, odibilem, inuidum, detractantem optimis quibusque, patronum malorum, & ad machinanda peruersa doctissimū. Et licet interdum videatur agere aliud, & conuiuijs lætantiū se immiscere, familiaritatē tamē diu non sustinet, aut certè deiectus mœret. Facit & inciuilem & agrestem, atq; non tam nō studentem vrbanitati, quàm aliorum etiam moribus & ritibus bonis aduersantem. Ingenio plumbeo & retuso, capientem vix multa cum industria aliquid, in malis verò tum excogitandis, tum discendis suapte natura industrium. Etiam pauciloquum facit. Porrò immodica taciturnitas illa misantropiam gignit, imprimis verò mulierum, contra ordinem, contra sexum, contra naturam. Cui seueritati proprior accedit appetitus vindictæ, ira, inuidia, curiositas rerum alienarum. Cum Marte verò quid faciat, tædet fermè adscribere. Facit hunc audacem, temeratorem, scelerosum, præcipitem, improuidum, inobedientem atque in ijs agentem cōstantissimè. Et si Mercurius quoq; comes vel socius sit, insidiatorem, infidelem, malè sentientem de Deo, de superis, de Religione, deceptorem amicorum, homicidam, rixosum, sacrilegum, & prædonem sacrarum rerum. Iam vbi talem aliquem videris phlegmaticum, conijce hunc Saturnum malè vel Martem habere in natiuitate, si aliunde hoc ex erecta figura non licet.

De Ioue in radice natiuitatis Phlegmatici.

Iupiter deinceps in ascendente, calore suo frigiditatem phlegmatici temperat leniter, temperatum corpus, mediocre & molle reddit, non graue, aut carnosum nimis. Ornat etiam perquàm venusto capillitio, optimis moribus, opti-

nis gestibus, dulci eloquio, pace, Religione, sanctimonia, iustitia, veritate, consilio, misericordia, clementia. In vestibus & corporis decore paulò plus facit curiosiorem, atque in huiusmodi etiam felicem & prosperum.

De Marte in radice natiuitatis Phlegmatici.

Mars si malè in natiuitate Phlegmatici inuentus fuerit, facit in colore subruffum, coactæ atque coagitatæ naturæ, fortem audacem, loquacem, mendacem. Nec tam clemens aliquis aspectus aliorum Planetarum est, quin si dominium nati fuerit consecutus, malitiam suam non exerat in eum. Adurit in vertice capillos, amplificat faciem, & inspissat caput, facit crudelem, & toruum aspectu, audacem, præferocem, alacrem, præpetem, importunum, iracundum, verbosum, iactabundum, proditorem, proteruum, spiculatorem, autorem discordiarum, raptorem, verberonem, parricidam, flagronem, matricidam, amicorum clancularium æmulum. Tametsi mitiùs agat hæc omnia in Phlegmatico, quàm in Melancholico, vel Cholerico, despumante nimirùm ac deferuescente calorem Phlegmatico humore, vitam alioqui incidit, dirumpitq́ fatalem illam chordam, aut præcipitio, aut inopinata morte.

De Venere in radice natiuitatis Phlegmatici.

Venus lasciuientem facit, lubricum & lætum, elegantem & gratum, amabilem, comem, suauem, pium, benignum, iustum, sincerum, corpore candido, eloquio dulcem, coma densa, reflexa molliter, vel crispata, potatorẽ, musicum, cytharædum, cantorem. Et artibus quæ manu fiunt, pictorem, & earum artium studiosum, quæ absque sordibus sunt. Cum Mercurio poëtam facit, mathematicum,

ticum, oratorem, gymnosophistam, lanistam, chyronomum, & in ijs omnibus acceptum hominibus, boni rumoris & celebrem. Mars vbi irrepserit, commutat pro ijs fraudulentiam, vaniloquium, & ea quæ suarum virium sunt.

De Luna in radice natiuitatis Phlegmatici.

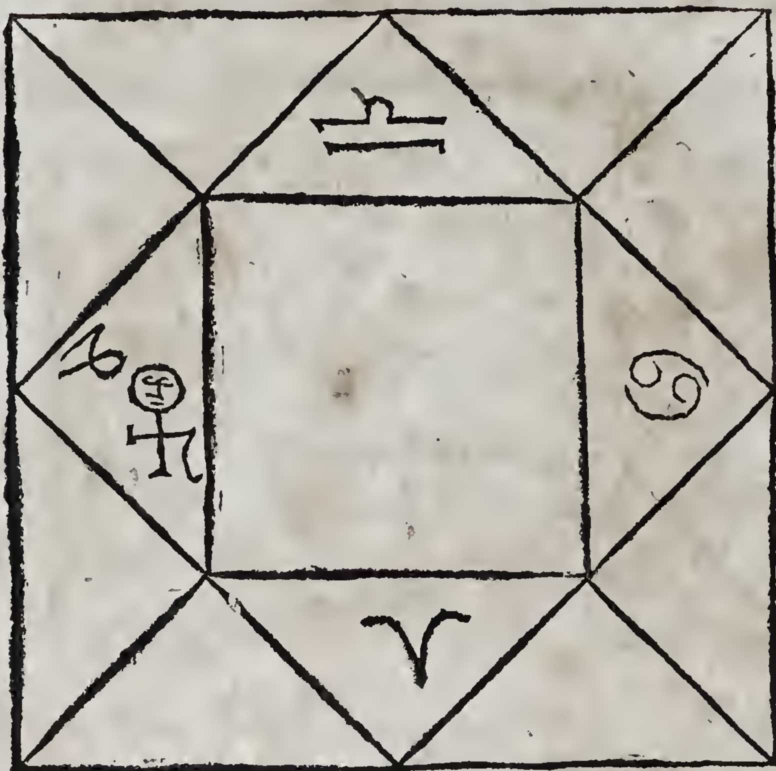

Luna facit album, asperso rubore modico, capite denso, coniunctis superci-lijs, oculis pulchris, & fortasse inæqualibus, laboriosos, maximè in tentandis atque peruagandis itineribus varijs, & si in signo fuerit aquatico, id est in Piscibus vel Cancro, supra modum pingues facit.

De Melancholica complexione.

Melancholica complexio frigida & sicca. Nascitur autem ex humoribus superfluis & adustis. Et, vt paucis dicam, fex illa sanguinis est colata à splene. Sapor eius inter dulce & ponticum medius est, deriuaturque ab hepate, cuius vna portio mittitur ad splen, altera relegatur ad singula membra. Qui ad splen dimanat, risum diminuit, quò fit, vt qui eo humore immodicè abundant, parum rideant. Illorum caluariæ tametsi durissimæ sunt, perquàm facillimè tamen offenduntur à gelu. Quin & hoc illis familiare est, quòd in iuuenta plus sapiunt quàm in posterioribus annis, senescunt autem quàm citissimè, præmatura adhuc ætate erumpunt illis cani, deflaccescunt capilli, tardiusculè irascuntur, verùm semel prouocati acriter, non desinunt citra conuitia & verbera. Ferè nihil probant earum rerum quæ ab vulgo laudata sunt: non sinit enim hoc sanguinis malitia calore priuatus, præterea venæ illæ restrictæ, & sanguine vacuæ. Sed neque coitum permittunt, nisi ab mulieribus admodum impetantur & sollicitentur. Ossa habent dura, corpus aridum, cutem asperam, quæ omnia corrupti ingenij indicium sunt. Nam præterquàm quod iudicium illis est admodum pingue & obtusum, etiam immodicè perciti inuidia sunt, raucore, tristitia, suspitionibus, impudentia, stoliditate, & si quid ijs excogitari potest maligniùs. Odiunt in hominum cœtu versari, amant secessus & vmbras, subducunt ab omnibus conuentibus se, pauitant vbi timendum minimè est. Obseruant somnia, quæ & contingunt illis semper verissima, auaritia illis conata est. Inebriati, ac constituti inter musicen & vinum lachrymantur. Neque statim concredunt etiam amicissimis se, verùm semper latens secum venenum alunt in aliorum pernitiem. Hæc autem generatim dicta sint.

DE SATVRNO IN NATIVITATE MElancholici malè fortunato.

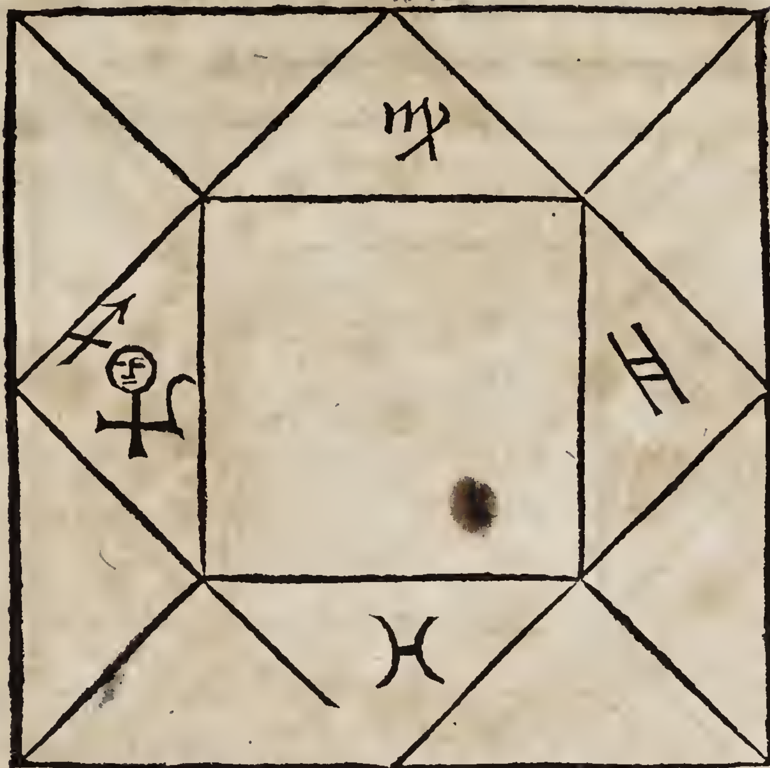

Iam ſi peßimæ complexioni peßimus Planeta acceſſerit Saturnus, omnia hæc mala conduplicat & exaggerat. Facit facie diſtortum & ineptum, diſcoloratum, triſtem, timidum, deſperatum, ſordidum, obſoletum, varium, toruis & trucibus oculis, fœtulento anhelitu, profundarum & earundem malignarum cogitationum, ſui ſenſus, ſine fœdere, ſine iugo, grauiter incedentem, ignauum, labijs ſpißis, ſcapulis carnoſis, ſignatum in pedibus vel calcaneo. Ex artificijs cerdonicam callentem, & ſi quæ ſunt ex ijs viliora.

Hoc de Saturno tantùm. Fit autem non raró, vt illi adſocietur & Mars idem ipſe malignus. Addit igitur ille malum malo, ægritudines, timores, impoſturas, rixas, ſanguinem, calamitates, pericula, inceſtum, ſtupra, impietatem, idololatriam, prophanationem deorum, ſanctorum, & Religionis. Neque eſt quòd leniri iſta poßint ab aliquo Planeta. Si verò contigerit, vt excluſo Marte coëat cum Ioue, vel Venere Saturnus (id quod fit rarißimè) excellenter ingenium auget, & quarundam artium inuentorem facit, cùm Luna peritos molitores, & molendinorum conſtructores, item pontum, nauium, fontium, aquæductuum, colonum quoque & agricolam, architectum, è quibus & ditabitur.

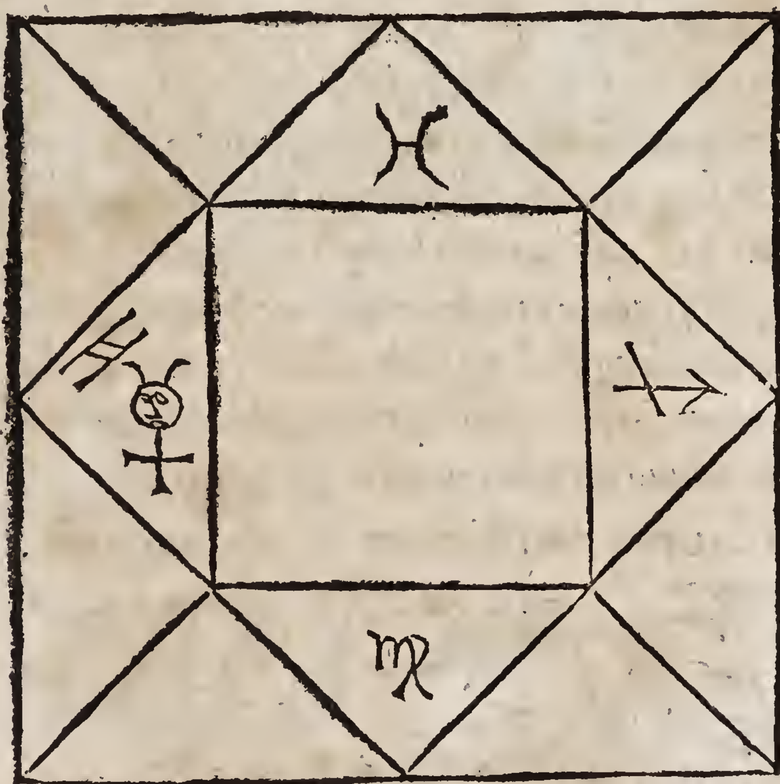
DE MARTE PARTICIPANTE in Melancholico.

Mars autem ſi ſolus perhibeat teſtimonium complexioni abſque Saturno, ſemper facit calumniatorem, minaci vultu, mediocriter audacem, ſignatum in facie, lentum, incuruum, fallacem, timidum, procliuem ad furta, ad latrocinia, & quæcunque damna inferenda proximo, etiam non nocenti ſibi. In cuius autem domicilio ſi retrogradus fuerit, Mercurius impedi-

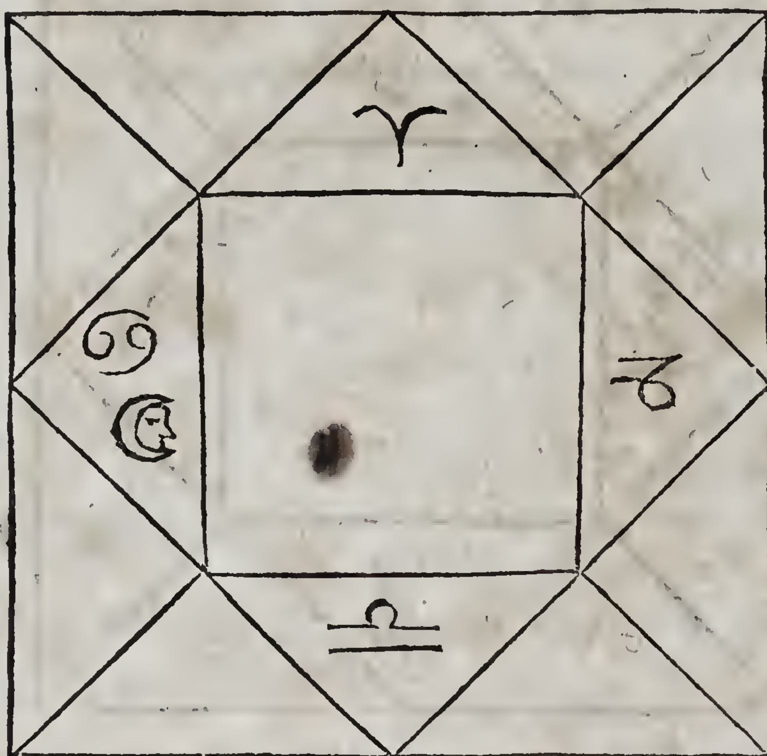
tus, melancholicum facit, mente captum, vitia sectantem paterna, & paternis infectum moribus pessimis, vt si fatuos ille habeat parentes, aut aliunde malè morigeratos, nullis neque terroribus ab illorum poterit diuelli peruicacia & semel imbibita consuetudine.

DE MERCVRIO IN RADICE NAtiuitatis Melancholici.

Mercurius in hac complexione si euersus fuerit facit incredulum, malè sibi conscium, literatum tamen & vaniloquum, ardelionem & iactabundum, maximè si quid proferendum ex literis est, aliud tamen semper in ore, aliud in corde habentem, alijs persuadere volentem quod ipse non credit, acutum persuasorem, scrutatorem multarum rerum, felicem quoque in factis suis, malè volentem tamen amicis & de se benè meritis. Saturnum si secum habuerit, facit peritum mensurandi agros, vineas, campestria, doctum architectum.

De Luna in radice natiuitatis Melancholici.

Luna si dominium in Melancholico aſsumpſerit, facit corpulentos, tenaces, ſibijpſis placentes, crapuloſos, auaros, anima mala, monachos, ſed qui rariſsimè ſeruant inſtitutum. Saturnum ſecum habens, oſorem facit hominum. Martem verò, ſuſurratorem, & diſſeminatorem malorum. Mercurium, congerronem, obſtreperum, nugacem, inſtabilem, & aliorum interpellantē verba.

De Sanguinea complexione.

Supereſt vt de ſanguinea diſſeramus complexione, quæ omnium cenſetur eſſe optima, atque paucioribus contingit. Eius proprietates obiter hæ ſunt: Vocem habent acutam Sanguinei, iuxtà hilares ſunt & læti. Cuius cauſa eſt commotio ſpirituum & ſanguinis calidi, ſubtilis, promanantis à corde ad os & cætera membra exteriora. Vnde carnem habent mollem, vngues tenues, delectanturq́; cantionibus, & ijs quæ extra ſe rapiunt ac ponunt animum, faciuntq́; geſtire: Salit enim in illis ſanguis, neq; ſinit aliud agere quàm ſanguis mouet, vnde neq; diu, neq; multum iraſci poſſunt, propter innatam temperiem. Neq; nocet illis coitus, propter abundantiam humoris ſpermatici.

De Saturno in natiuitate Sanguinei malo.

Saturnus aut rarò aut nunquam ſanguini participat, cùm frigidus ſit atq;

ſiccus

ſiccus Saturnus, ſanguis verò calidus & humidus. Plurimum illi in ſuis effe-ctibus ſanguis aduerſatur, rarò etiam propter nimiam caliditatem & ſiccitatem, Iupiter, Venus & Mercurius illi familiares ſunt.

De Ioue participante cum ſanguineo.

Inprimis Iupiter cum dominium ſuſcipit, candidum reddit in corpore, & rubedine quadam faciem reſplendeſcere facit, oculos non omnino nigros, dentes candentes facit, & liberalem, mitem, pium, dilectum hominibus, cogitabundum, prælatum, nobilem, ſplendidum, ſpectatum, tacitum, tranquillum, venuſtum. Eſt tamen videndum quo in loco poſitus ſit. Nam ſi in natiuitate orientalis fuerit, vincit in eo humiditas. Sin verò occiduus, formoſiorem reddit & decorum nimis. Mars tametſi perrarò illi iungitur, iunctus tamen addit audaciam, non eam qua temerè abutuntur Martiales, ſed circumſpectã & prudentem, qua cum maximè tractabit atq; proſtituet poſteris ſuũ nomen factis ſuis egregijs & celeberrimis, maximè in perſecutione malignantiũ & impiorum hominum. Ita ſi Venerem habeat ſecum, decorem decori, virtutem virtuti, venuſtatem venuſtati, prudentiam addit prudentiæ, quin & totum quod boni ab Ioue præſtitum eſt, polit, ornat, venum exponit, vt magis ac magis placeat, deniq; vt nihil ſit rerum omnium quod illi non donatum videatur.

De Mercurio in radice natiuitatis ſanguineorum.

Non minus Mercurius alioqui indifferens, cum Ioue tamen doctum facit, facundum, diſertum, præconem, conſultorem, acri iudicio, ſtudioſum, diſciplinarum amatorem.

CON-

CONCLVSIO.

Hæc atque alia tametsi dicta fortaßè priùs sint in Astrologia naturali, non tamen eo modo, neque in eum finem. Est autem finis (vt diximus) huiusmodi, vt præscita alicuius complexione, ex hominis etiam gestibus ac moribus discamus, quem in Horoscopo vel bono, vel malo loco Planetam habeat, & ex agnitione Planetæ, deinde omnes illius conditiones aliàs diuinari possimus. Non igitur Medicorum hîc scripta damnamus, quæ circa complexiones scripserunt: sed hæc velut iam formata præsupponimus, iacto fundamento superstruentes ædificium. Legant, qui velint secùs despiciant: id etenim antea sciebamus, vt qui ædificium vellet construere publicum ab omnibus opus illius incesseretur.

HACTENVS DE HOROSCOPO SIGNIS ET Sole in eo existente, & de significatis eorum: nunc quæ ad medicinæ fundamenta spectant, & de hominis partium corporis dominatoribus Planetis, & de Lunæ effectibus in singulis signis maleficis commixtæ, & quo remedio afflictis opitulandum sit, ex Hermetis Trismegisti dictis, excerpta differendum est.

Radij ex septem Planetis emißi multiplicantur, & commiscentur in singula hominis membra, dum in vtero matris conceptus coalescere incipit. Nec secus quidem dum in hanc lucem prodit, euenire solet iuxta positum duodecim signorum, ita vt Arieti caput dicatum sit, sensoriæ partes hoc modo septem Planetis tributæ sunt. Soli oculus dexter, Lunæ sinister, Saturno auditus & aures, Ioui cerebrum, Cruor sanguisq; Marti, Veneri olfactus gustusque, Mercurio lingua & gurgulio. Mutilatur itaque aut vitiatur membrum illud cui in conceptu aut genitura afflictus Planeta dominabitur. Sunt etiam in homine partes præcipuè & generaliores quatuor, caput, pectus, manus, pedes. Si verò stella, quæ singulis partibus præsedit, aut conceptus, aut genituræ tempore malè affecta fuerit, eadem affliget etiam sibi attributas partes, aut singularum partium particulas, nimirum aut oculum alterum, aut vtrunque, Sole aut Luna malè dispositis. Auditum, aut aures, aut dentes, Saturno afflicto, linguæ, aut sermonis vsum Mercurius oppressus adimit, vt quæ radio ex malefico Planeta alicunde emisso, aut sugillatæ, vitiatæ, aut mutilatæ sint. Nec aliter in pectore, aut pulmonem vitiatum, iecur, aut splenem, aut cor, aut aliquid ex intestinis corruptum deprehendimus.

In manuum pedumq; consideratione obseruabimus, an digiti, an vngues, an harum particularum aliqua, iuxta cognationẽ, aut affinitatem dominantis Planetæ malè affecti sint.

Ad ista ergo detrimenta, quæ curatione corrigi poßunt, conuenientia auxilia adhibere oportebit, & resistere morbo per Planetas contrarias vires, & naturam habentes.

Satur-

Saturno quidem aſsignata ſunt refrigerantia, & ariditate ſiccitateque extenuantia.

Mercurio congelantia & flatuoſa naturaliter tribuuntur.

Marti calefacientia & implentia, vtpote acerrimo incandeſcenti & ſanguinis generatori.

Ioui & Veneri conglutinantia, & hulcera omnia cohibentia & ſanantia.

Luna verò ſtellæ (ſiue benefica ſiue malefica fuerit) vtri ſe applicuerit, illi ſuffragabitur.

Cœli igitur diſpoſitio medicaturo diligenter exploranda eſt, horaq; decubitus, aut ingruentis morbi exquiſitè diſcenda. Stellarum, mutuaq; inter eas irradiatio conſideranda. Nil enim ſine harum congreſſu, ſiue influxu in rebus humanis aut valetudinarium eſt aut ſanum. Recurrentesq;, aut acuti non oriuntur morbi, nemo Medici ſedulitate leuatur, ſed quantacunq; adhibita diligentia & artis peritia, aut perit æger, aut harum conſpiratione ſeruatur.

Quod ſi hora decubitus ſatis exquiſitè ſcrutari non poteſt, obſeruanda erit ea, in qua morbus nunciatus eſt, erectaq; figura cœli poſitus diligentiſsimè contemplanda eſt.

Etiam ad quem poſt defluxum Luna applicat, aut à quo ſeparata, ad quem defluat, diſiuncta quidem, cuius oppoſitione aut quadrato aſpectu affligatur, coniuncta quidem, cuius congreſſui conſociata ſuffragetur. Maleficis configurata, ad vitæ deſperationem morbum intendit: beneficis aſpectu aut congreſſu copulata, tunc præſentiùs & efficaciùs opitulatur. Oportet etiam conſiderare an Luna curſum intendens, lumine decreſcat, an contrarium accidat: nimirum an curſu tardata, lumine creſcat, an vtrunque ſimul vſu veniat, an neutrum. Siquidem ſi Luna poſt Solis coniunctionem, quando luminis incremento turgeſcere incipit, motúque velociore prouecta, ſimul etiam quadrangulo Martis affligetur, aut antequàm ad diametrum perueniat, in Martem impingat, non occurrente benefico, letales & pernicioſos ciebit morbos: Sin autem beneficarum aut applicuerit aut commixta fuerit, & ſi profligata & deſperata valetudine morbidus fuerit proſtratus, tamen ex morbo reuiuiſcet.

Luna verò decreſcente & motu & lumine, potiſsimum quidem Saturni diametro aut quadrangulo infecta, niſi (poſtquàm Luna diametrum eius aſſecuta fuerit) ſeſe remiſerit, morbus inſuperabilis erit & letalis: ſin Luna beneficis obuiauerit, breui à morbo liberabitur. Propterea meminiſſe oportebit, quòd tandiu morbus intendetur, quandiu Luna citatiore curſu progreditur. Etiam morbum in melius mutari, quum curſu tardatur ſimul etiam nodo ſuperato. Sit hæc quidem conſideratio inſtituta in primo cuiuſcunque morbi inſultu. Quicunque à Saturno aut Mercurio oppreſſi, morbo afflicti iacebunt, tardi torpidiq; ſunt, & membra vix ægra trahentes, ex frigore nimirùm aut defluxione torpentia & obſtructa, paulatim ſeſe prodente morbo, ægrè etiam vellicati expergiſcuntur, taciturni, pauidiq;, veſtimentis etiam caloris fomenta quærunt, tenebris gaudent, ſuſpirant continuò, lentè ſpiritum reſorbent, breuis eſt pulſus & anxius, ex calidis magnum aſſequuntur leuamentum.

Pulsus etiam languidi sunt & remissi: tum corporis superficies arida tota frigidaq́, significat in his curandis opus esse calidis, tum emollientibus & constringentibus. Turbidi verò, inquieti & mente moti erunt, qui Martis aut Solis insultu decumbent, tota etiã corporis superficie igneo calore accensa, suntq́ proni in iram, clamore obstreperi, toruè intuentur, sitibundi, linguæ arentis scabritie, vini frigidiq́ potus tum importuni, balneorum vsus desiderio detenti. Nullus cibus horum appetentiam acuit, in quoslibet linguæ petulantiã continuò vibrantes. Sunt & hi breui pulsu depressoq́ noti, sed inordinato, facie rubicunda, corporis plenitudine grauantur. Hîc conducibilis est vsq; in quintum diem sanguinis detractio, & ea quæ corporis plenitudinem aut euacuare, aut purgare possunt, & quæcunque auxilia naturæ necessitas his morbis remedia reperit & inuenit. Marti quidem conuenientia, Saturno repugnant: vtpote calefacientia, emollientia, obstructionesq́ soluentia. Saturno congruentia à Martis natura recedunt, hoc est, quæcunque refrigerant, astringunt & repercutiunt: quæcunque etiam cordis passiones & in ore ventriculi obortæ, tum arteriales & arthreticæ, similesq́ à Sole & Marte cientur. Continuæ verò febres, pleuritides, & pulmonis exulcerationes, siue inflammationes, similesque à Saturno & Mercurio originem trahunt. Atque his morbis refrigerantia aduersantur, vtpote Solatrum, Coriandrum, Papaueris Succus, radicis Halicacabi cortex, Polygonũ semper viuum, Psyllium, Lens palustris, Vitis folia, Cerussa, Argenti spuma, lapis Hæmatites, Portulaca, Albumen oui, Lini semen, Arundo, Maluæ folia, Malum punicum, Hypocistis, Cyparissus, Rubus, Acacia, Mala cotonia, Pyra pyrastra, Alumen, Flos vitis syluestris, Palmæ maris fœminæque fructus, Myrtus, Rhus & rosa, viridis Iuncus, Ladanum, Crocus, Potamogirum.

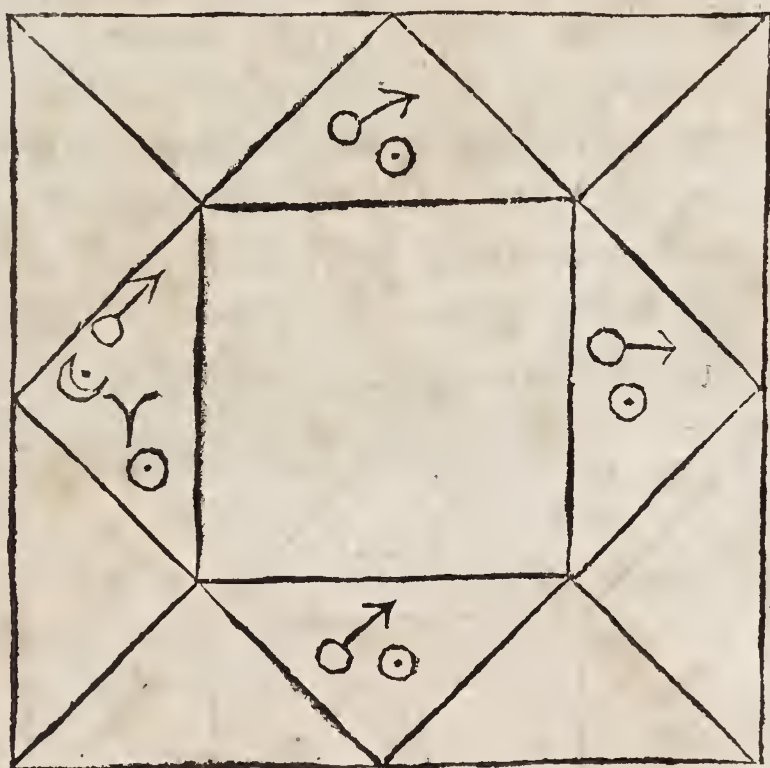
Calefacientibus quidem cum Sol cum Marte dominatur, nimirum est inter alia multa Cyprinum oleum, & omnia odore fragrantia, tum Irinum vnguentum, Cynamomum, Amaracum, Narcissus, Fœnum græcum, Nardus, Myrrha Bdellium, Styrax, Cera, Ocymum, Cuminũ, Pix liquida & solida, Adeps, Medulla, Galbanum, Iris, Casia odorata, Spica nardi, Thus, Amoniacum, Ruta, Myrobalanum, Carycæ, Granum guidium, Aphronitrum, Staphisagria, Lapis asyus, Cyperus, Halcionium, Helleborus, Pyrethrũ, Chrisocolla, Cepa, Allium, Porrum, Raphanus, Cicer. His itaque medicamentis, & quæ his in calefaciendo & emolliendo similia sunt, dum morbos à Saturno aut Mercurio prouocatos (quod & ex Luna, vt docebimus discere licebit) profligare conabimur. Vtemur autem refrigerantibus & repercutientibus in ea valetudine depellenda, quæ Solis aut Martis ipsa hora decubitus, aut ab initio ingruentis morbi significationem referet.

NVNC AFFECTVS QVOS LVNA SINGVlis in signis commixta maleficis, proritet, ordinè agemus, & quo remedio afflictis opitulandum sit, demonstrabimus.

Cuicunque

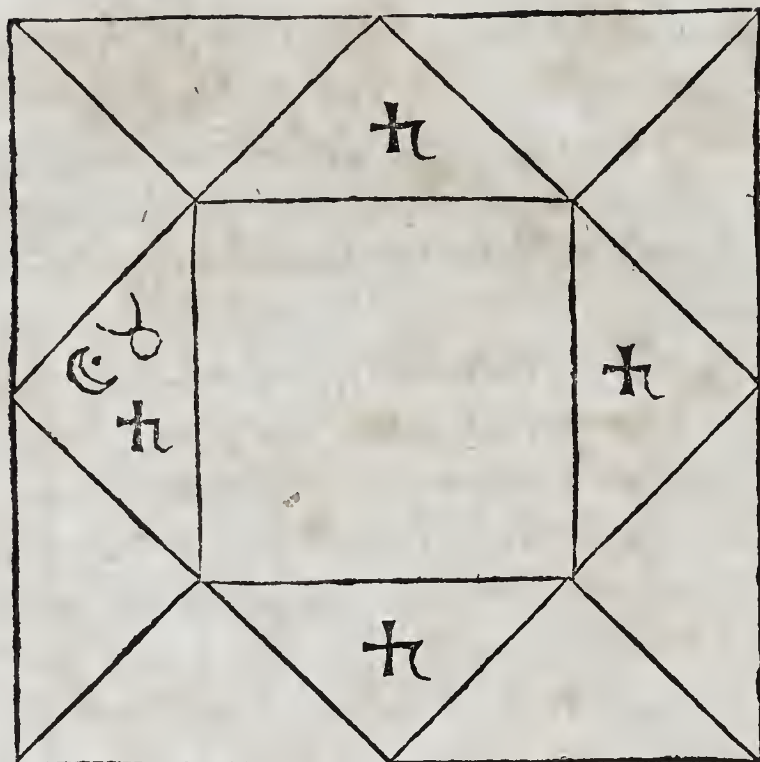
Qvicunque verò decumbenti Luna per Arietem (potissimùm tarda motu & lumine decrescente) progrediente cum Saturni quadrangulo, diametro aut congressu vitietur, huic origo morbi ex refrigeratione erit, nimirū capite grauedine, & oculis lassitudine grauatis, tum guttur & arteria catharro occupantur: & humorum in pectus distillatione pulsus debiles sunt & inordinati. Noctu vehementia morbi intenditur, interiora omnia exæstuant, superficies corporis refrigerata & partium extremitates frigore torpescunt, adest animi deliquium, ventriculi fastidium & sudores intempestiui. His conueniunt calefacientia, emollientia, ventremq́ soluentia: sanguinis detractio inutilis est. Quod si Luna benefica non applicuerit, neq; quadrangulo, neq; diametro aspexerit, æger non superuiuet, sed morietur: Sin ad beneficum ea qua diximus ratione iuerit, commodè conualescet æger, aut certè ex vno morbo in alium recidet, deuolutus ad auersiones nocturnas: Sin autem & Mars ea qua diximus configuratione Lunam venientē expectat, tum morbus nō erit recidiuus, sed quando Luna ad diametrū peruenerit, morietur.

Luna in Ariete à Marte afflicta.

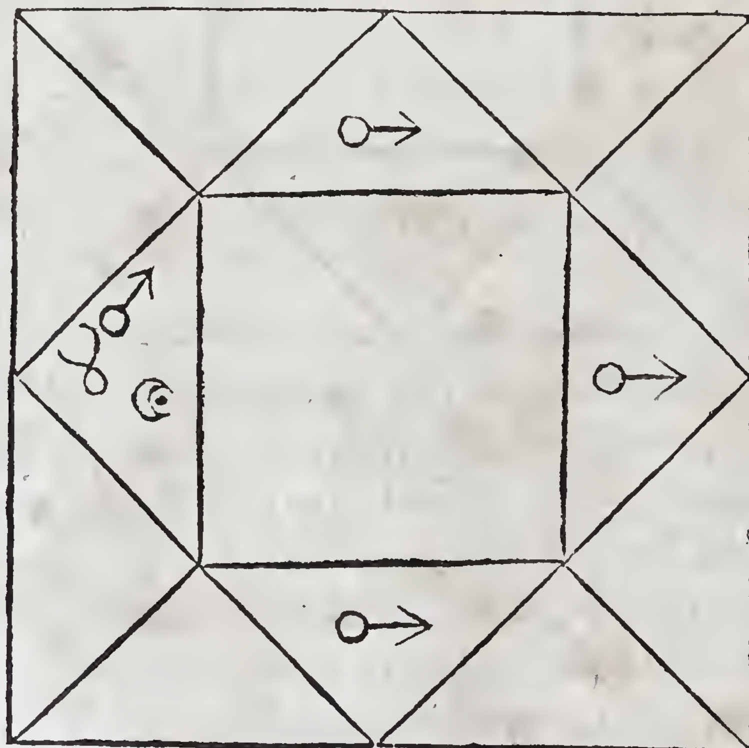
Cuicunq; decumbenti in eadem configuratione, aut ad Martem aut Solem feretur, huic ex capite oritur morbus, scilicet ex cerebro, mēbranis afflictis, eerunt et febres cōtinuæ, vigiliæ, insomniaq́, os feruidū, sitis intolerabilis, & lingua turbulenta aridaq́, pectoris æstus, iecoris inflammatio, pulsus alti, sublati, inordinati. His sanitatis studiū erit à venæ sectione auspicandū: adhibēda sunt & refrigerantia et mitigantia: aderit et mētis alienatio et phrenesis. Quod si Lunæ (potissimùm cōcitatius eunte) nullus beneficus adfuerit, sed Saturno aut coniunctione, aut hostili aspectu applicuerit, quando ad illum perueniet Luna, tunc morietur: Quod si benefico Luna obuiauerit, etiam ægro deplorato, valetudinem dabit integram.

Luna in Tauro à Saturno afflicta.

Si tempore ingruentis morbi Luna per Taurum progrediatur, & diametro quadrato, aut coniunctione Saturni afflicta fuerit (maximè tardiùs prorepente & eadem lumine minuta) morbum ex crapula & plenitudine prouocabit, febres ex obstructione nascentur, præcordiorum & articulorum labores molestabunt, sublati & alti pulsus: tum inordinati totius coporis inflammatio, pulmonis exulceratio. His sanguinis minutio conducet, & omnia talem effectum reprimentia. Quod si ad beneficum non ibit Luna, *æger morbo ante diametrum intercipietur. Sed si beneficis adiuta, aut illorum aspectu recreata, etiam ex valetudine desperata reuiuiscere videbitur æger.*

Luna à Marte in Tauro oppresa.

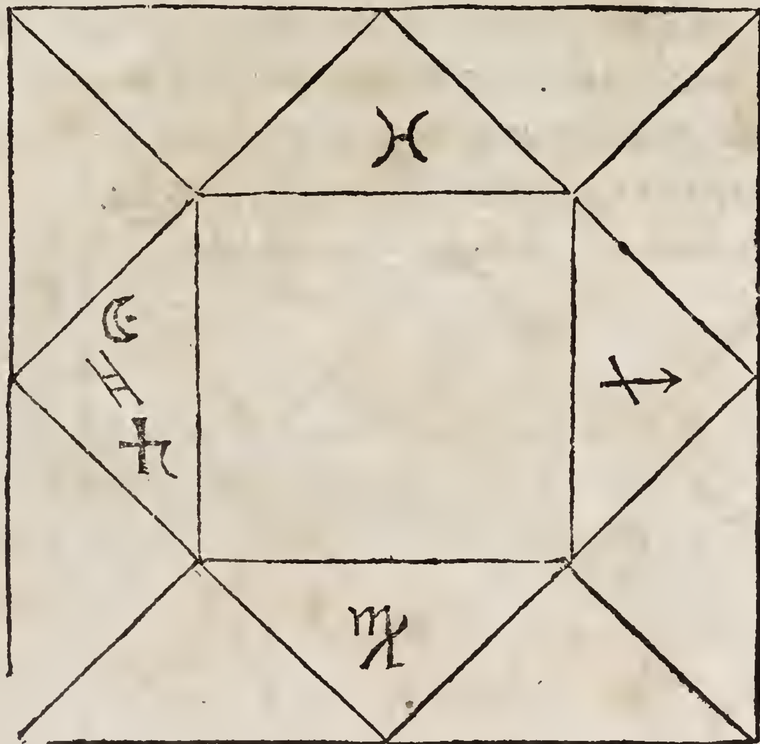

Marti verò si Luna congreßu, oppoßito, aut quadrangulo in Tauro configurata fuerit, morbum decumbenti ex plenitudine producet, aderunt febres continuæ, totius corporis obstructio, ceruicis colliq́ue inflammatio, oßium cruciatus, vigiliæ immodicæ & insomnia, vini & frigidæ cupiditas. Hi venæ

sectione

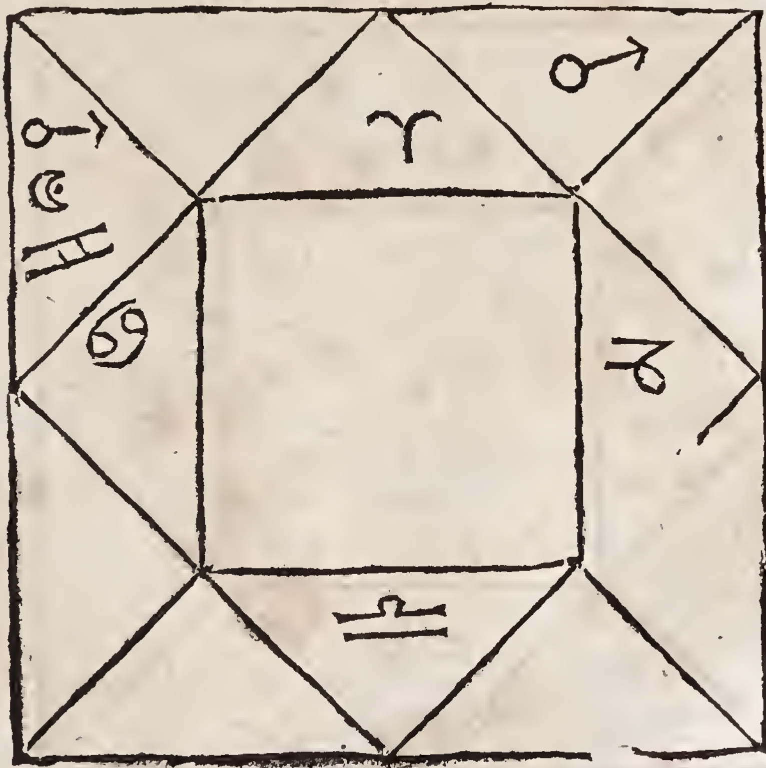
sectione multum leuabuntur: & his omnia extenuantia, tum mitigantia conducent. Si itaque hoc pacto sæuiente Marte, nullus benefici radius Lunam iuuerit, languidum nono die extinguet: sed eius vi per benefici cum Luna configurationem repressa post sextum diem releuabitur.

Luna in Geminis à Saturno oppressa.

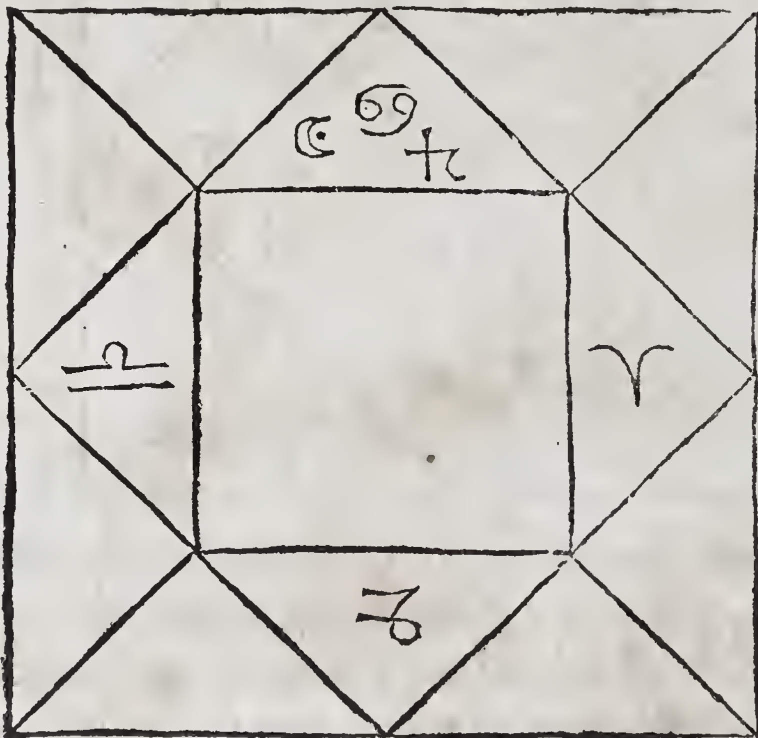
Luna in Geminis à Saturni radijs afflicta, aut cum illo copulata, maximè lumine decrescente, ex vigilijs, insomnijs, aut itineris laßitudine decubitus causam dabit. Articuli velut soluti, vix cohærere videbuntur: breui morbus sese aperit, aut certe post tertium diem increscere incipiet vsq; ad tricesimum, ingruent febriculæ, & totius corporis cõsumptio. Noctu ægritudinis violentia grauiùs vrgebit, rari sunt pulsus & parui, sudor molestus est & dolor splenis. Si Mars alicũde infaustis radijs Lunam affecerit, valetudinarius quidem post decimam diem vita soluetur, adsistentibus simul & beneficis & Lunam suffragio suo iuuantibus, sanitatem post diuturnam ægritudinem recuperabit.

Luna à Marte in Geminis oppressa.

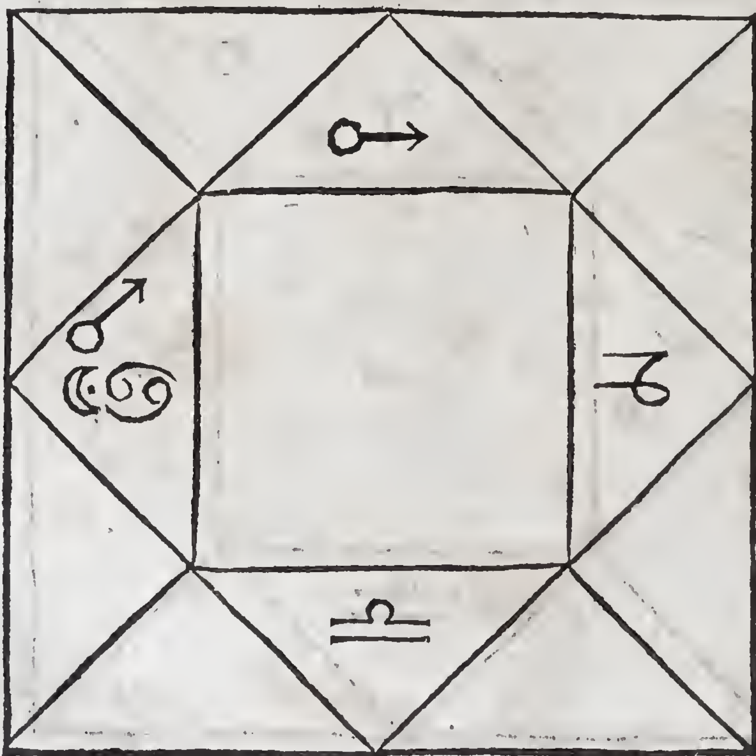
Quicunque morbo corripietur Luna per Geminos rapidiore cursu & luminis incremento prouoluta, Martisq; infausto aut congressu, aut aspectu violata, ille letali & exitiali valetudine affligetur, febribus cõtinuis pernitiosè ardentibus, obstructionibusq; pulsus alti erunt & inordinati, sanguinis minutione, morbi leuamentum assequetur: sin autem à nullius benefici aspectu exhilarata fuerit Luna, ipsoq; adeò Saturno cõfigurationem impediente, tum mors differetur vsque ad oppositum Martis. Quod si à beneficis Luna aspicietur, periculoso morbo defungetur æger & liberabitur.

Luna in Cancro à Saturno oppressa.

Aduersa valetudine ex balneis aut frigore orta conflictantur illi, qui morbi assultum sentiunt, Luna in Cancro à Saturno afflicta: aderunt simul etiam in pectus destillationes, tusses, obstructiones, angustiæ, febres exiguæ. Quod si Lunæ nihil auxilij ex beneficis adest, sed conspiratione maleficorum opprimitur, afflictus morte intercipietur.

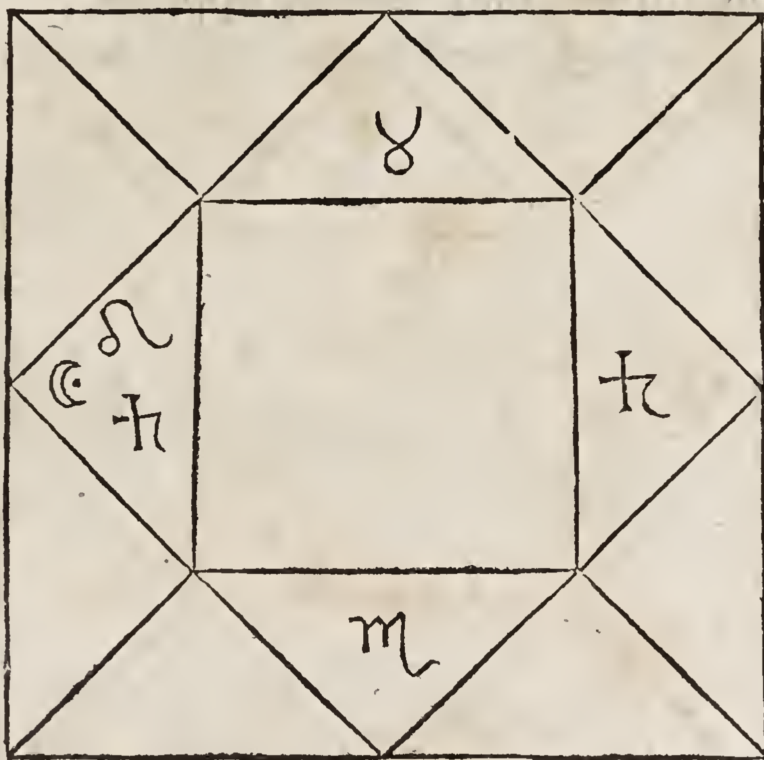
Luna in Cancro à Marte oppressa.

Similiter

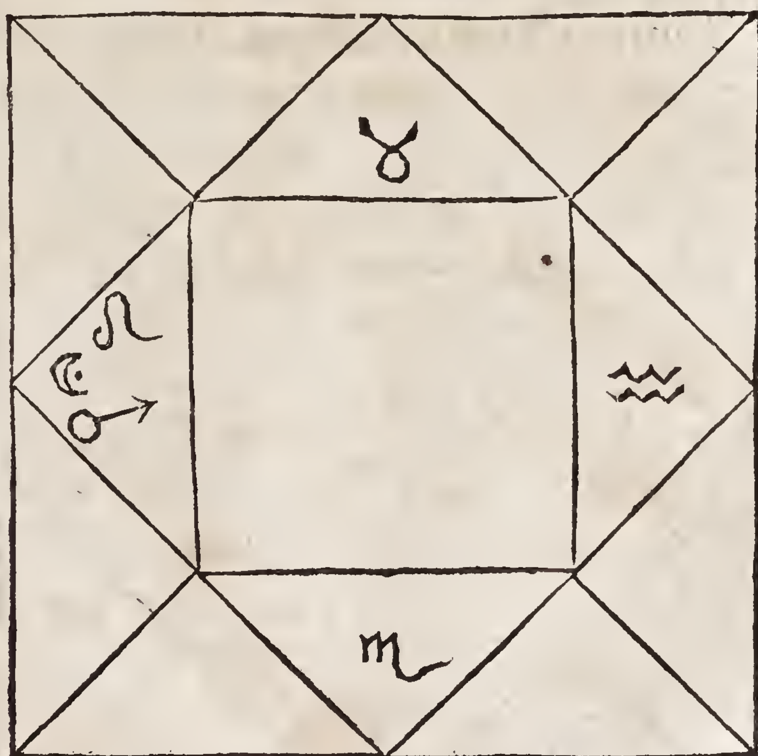
Similiter Luna à Marte in Cancro oppreſſa, ægritudinis initium dabit ex ſanguine, cholera, vētriculi euerſione, & morbus erit arcendus refrigerantibus. Quod ſi fauſti Planetæ auxiliares Lunæ radios non ſubmiſerint, circa proximum quadrangulum vita exuetur deploratus. Sin maleficorum impetus beneficorum auxilio retundatur, poſt proximum quadratum liberabitur.

Luna à Saturno in Leone oppreſſa.

Luna in Leone à Saturno oppreſſa, morbi originem ex ſanguinis plenitudine & redundantia ciebit: excitabit circa totum pectus feruorem, præcordiorum tenſiones, febres intenſas, pulſus turbidos, internos & externos ardores. His calefacientia & mitigantia conueniunt. Et niſi Lunam opitulentur benefici, moritur in oppoſito Saturni *& Lunæ: ſin ſecus accidat, & ſalutares occurrant Planetæ, deſperatus ſuperſtes erit.*

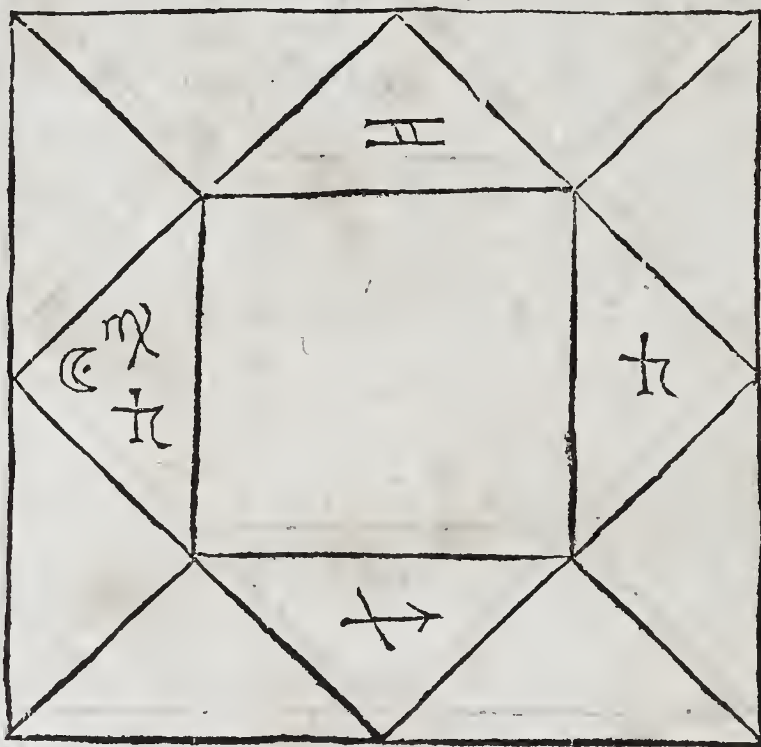
Luna à Marte in Leone afflicta.

Luna in Leone à Marte afflicta, morbos ex plenitudine ſanguinis prouocabit.

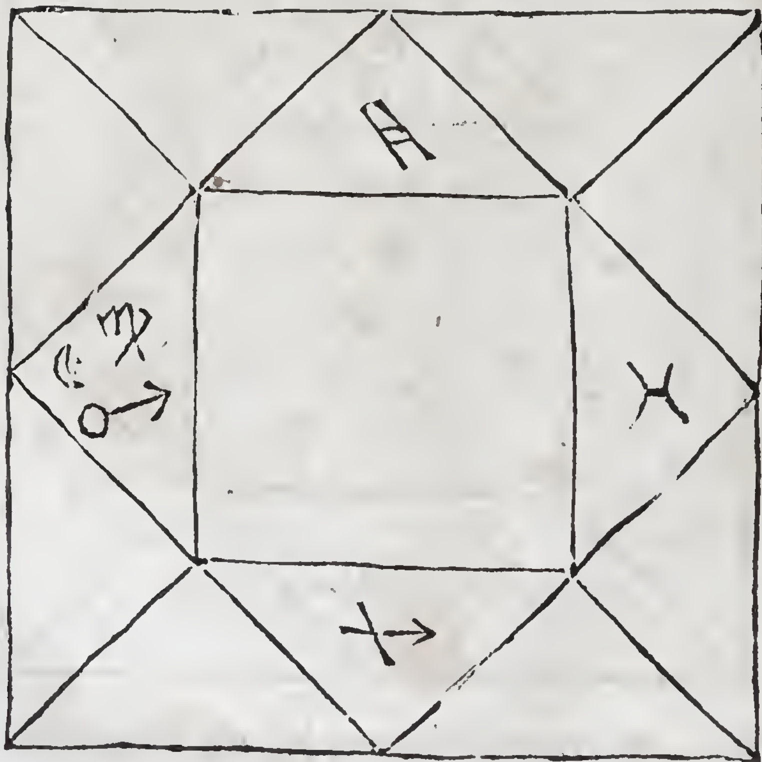
cabit. Aderunt febres fluxæ, vagæ, pulsus languidi, deliquium animi, nullus appetitus, corporis grauitas & soporis impetus inexpugnabilis, & totius corporis extenuatio debilitasque, & cordis affectus varij. Hisce refrigerantibus & adstringentibus erit succurrendum. De morbi exitu dira minantur radij maleficorum. In Lunam impacti, & post nonum diem occident, sed succurrentes benefici morbum post oppositum Martis propellent.

Luna in Virgine à Saturno oppressa.

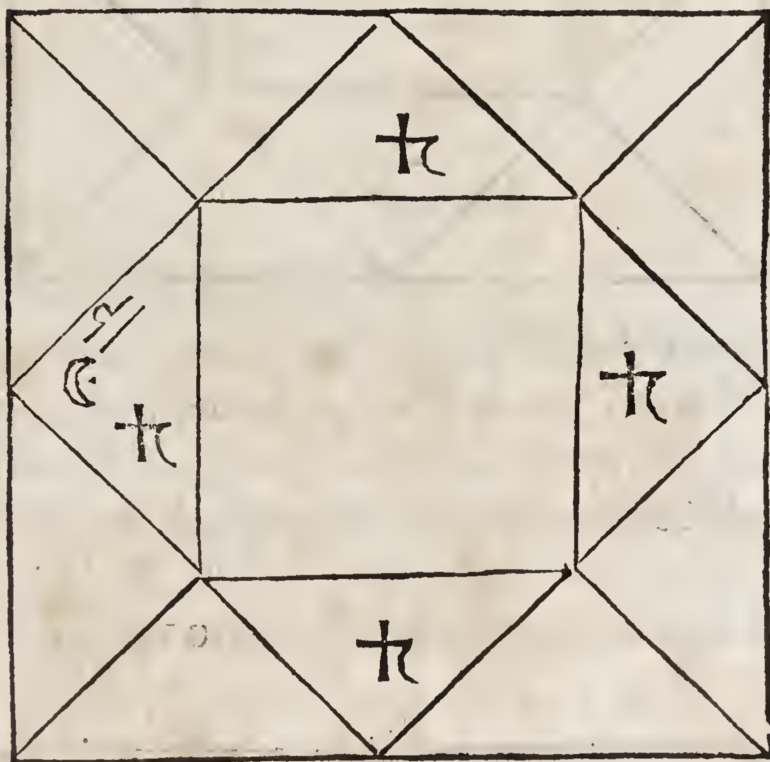
Luna hostilibus radijs aut iniquo congressu Saturni in Virgine afflicta, causam mali affectus ex concoctione & ventriculi cruditate dabit. Intestina & viscera præcordiaq; torminibus corripientur: Febres strictæ & inordinatæ aderunt. Hi calefacientibus, emollietibus, dissoluentibusq; curandi sunt. Sin Luna ad beneficorum vel corpora vel radios non fertur, circa 14. diem morietur: Sin fracta erit Saturni vehementia, aut à beneficis sanitati restitutus, longæuus esse poterit, sed valetudinarius erit.

Luna in Virgine à Marte afflicta.

Luna hostiliter à Marte in Virgine circumfossa, ex fluxu ventris, intestinorum exhulceratione, febribus exiguis et fluxis decumbet æger: pulsus erunt remissi, densi, ventriculi euersio sequetur, & cibi fastidium. Horum valetudo obstruentibus est reprimenda. Quod si Martis sæuitia à beneficis non reprimatur, ægrotum post triginta dies consumet, sed oppressus à beneficis, perniciem non dabit.

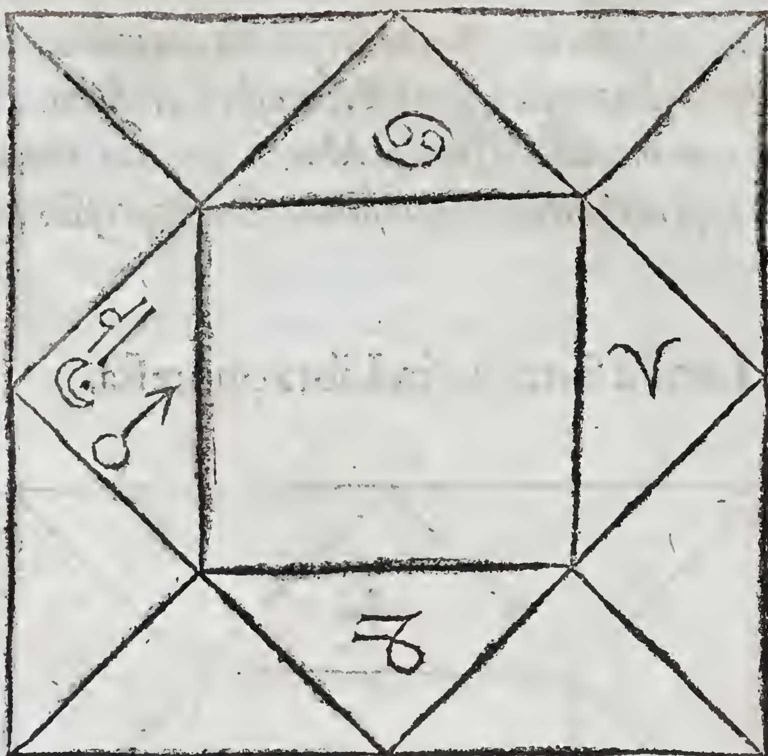
Luna à Saturno in Libra oppressa.

Luna à Saturni aspectu, aut congressu in Libra afflicta, ex vini ingurgitatione & crapula ægrum affectum suscitabit, præcipuè & motu & lumine decrescens: fiet & morbi nocturnus insultus, circum caput & pectus ægritudines proritabit, destillationes, tusses, raucedines, pectus lacessitudine grauabitur, cibi fastidio ventriculus, accessiones febriles noctè duplicabuntur, continui dolores infestant, pulsus sunt remissi. Hi sunt reficiendi calefacientibus. Quod si Luna nullius aspectui obuiauerit, præcipuè verò cùm ad diametrum peruenerit, morbum soluit. Sin per mascula signa moueatur, quousque ad circuli diametrum pertingens, vesperi oriatur, æger inæqualiter & frequentiùs morbo impeditus, reualescet: sin tardè mota nullũ in incremento aut decremento motus luminisq́, aut quocunque modo intereà aspexerit, sanguinis fluxum prouocabit, in circuitu suo morbum depellet: longo tamen tempore etiam restituti pallescent & liuescent. Quod si Mars configurationem quadrangulo impediat, extinguetur antequam in aliud morbi genus recidet.

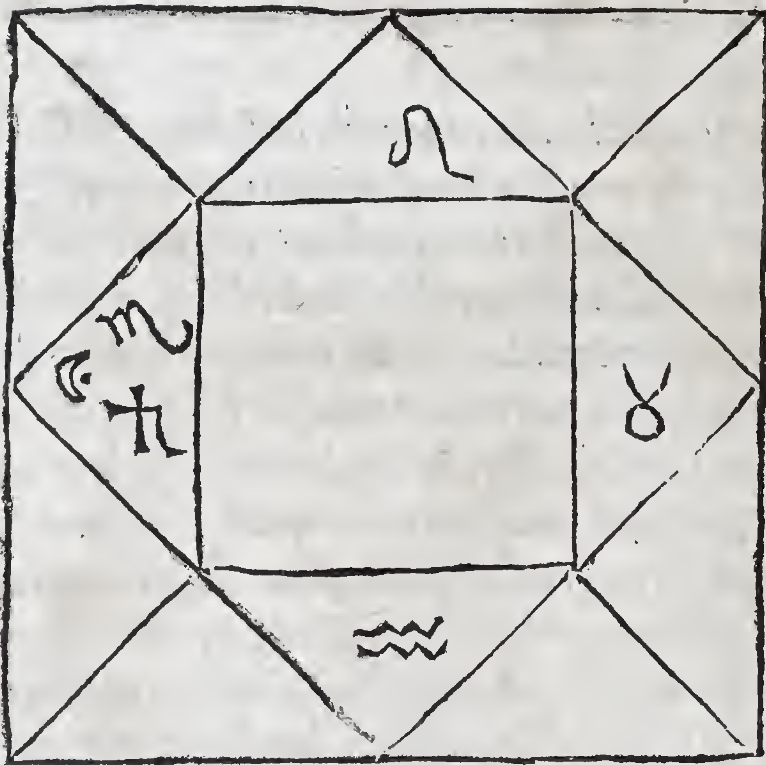
Luna à Marte in Libra oppressa.

Luna à Marte in Libra oppressa, ex sanguinis plenitudinè morbum prouocabit: debinc febres intensas, pulsus sublatos, vigilias, insomnia, & totius cor-

poris inflammationem. In his à sanguinis minutione medela est exordienda, atq; ab eis, quæ talem morbum depellunt. Sin benefica Lunam afflictam non iuuerit, in summum discrimen conijcietur, quousq; ad diametrum Martis Luna perueniet. Quod si beneficus radijs Lunæ suffragetur, reuiuiscet ægrotus

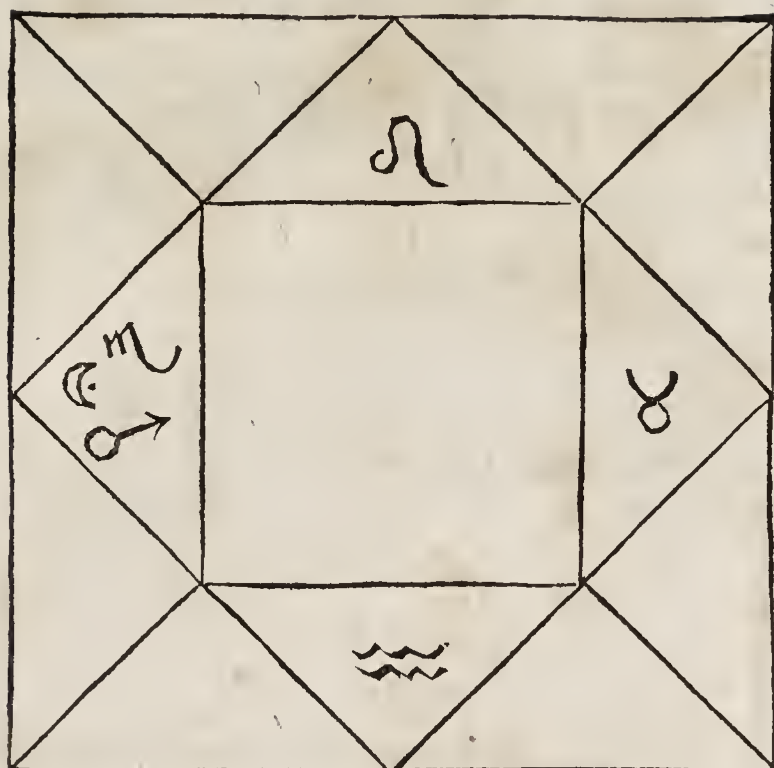
Luna in Scorpione à Saturno vexata.

Luna in Scorpione à Saturno vexata, exhulcerationibus aut bubone secreta loca affliget, aluum scilicet aut pudenda, si numero & lumine crescat, tollet ab ægro affectum.

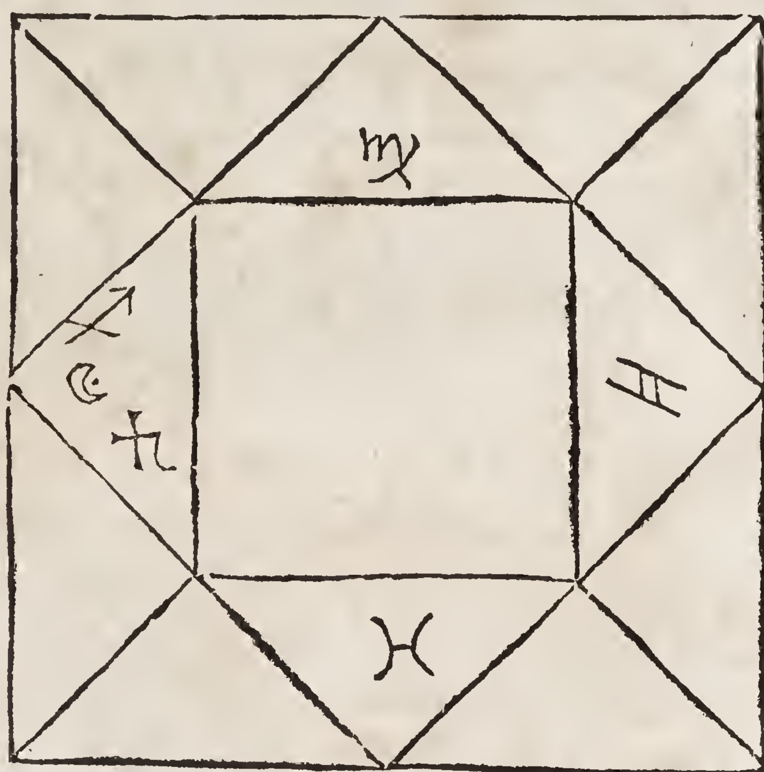
Luna in Scorpione à Marte afflicta.

Quod

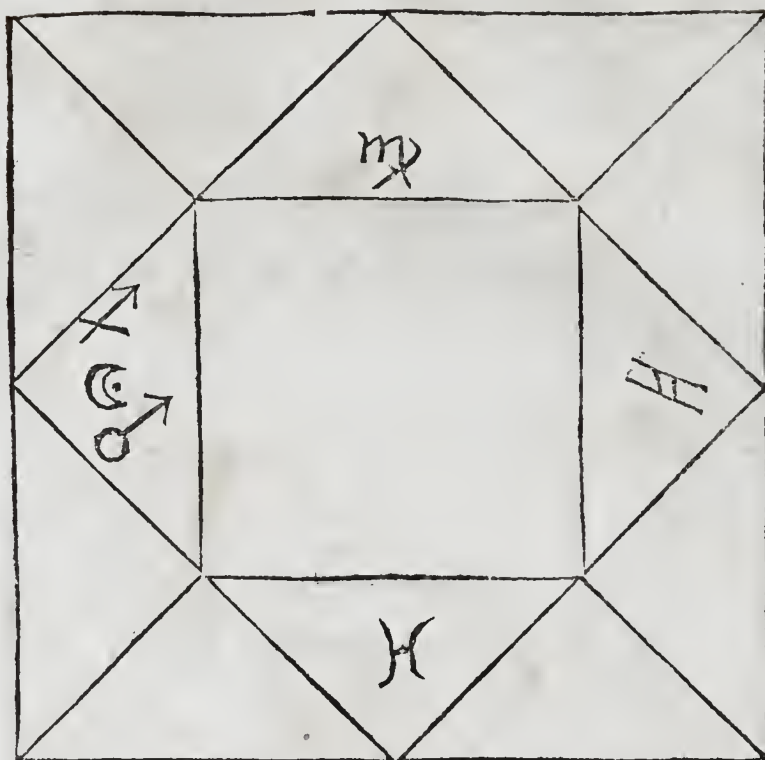
Quod ſi à Marte Luna curſu & lumine minuta in Scorpione impetatur, ſuccurrente benefica, morbidus conualeſcet. Eadem & de hoc ſigno intelligantur, quæ de reliquis dicta ſunt, ſiquidem eandem Lunæ configurationem habeant.

Luna in Sagittario à Saturno oppreſsa.

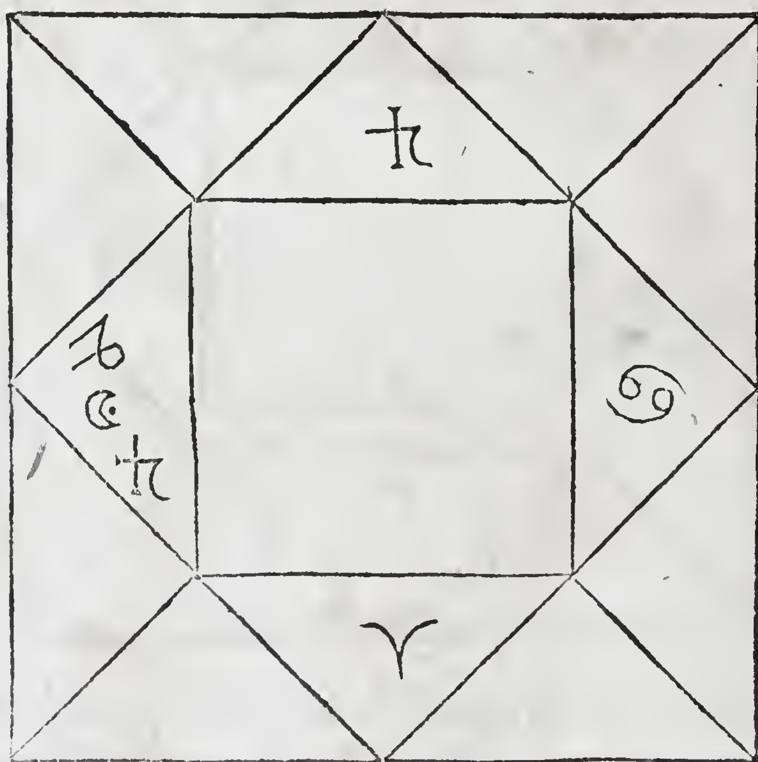
Luna à Saturno in Sagittario oppreſſa, potiſſimùm lumine & motu decreſcente ex fluxu & tenuium acerborumq; humorum decurſu, morbum prouocabit, tum articulorum dolores, febris horrorem, extremitatum refrigerationes, corripiet febricitantes duplici acceſſu. His mitigantibus & calefacientibus eſt ſuccurrendum. Occurſus etiam Lunæ & aſpectus cum beneficis ægrum liberat.

Luna à Marte in Sagittario oppreſsa.

Luna à Marte in Sagittario oppreßa, lumine & motu accreſcente, ex crapula & plenitudine lætales generat morbos, febres fluxas, bilioſos affectus, ventris ſolutionem, pulſus remiſſos, languidos. Isti ſunt refrigerantibus & obſtruentibus curandi. Quod ſi Lunam beneficus non aſpexerit, ſeptima die morbidus intercipitur. Si à benefico aſpiciatur vſq; ad diametrum Lunæ cum Marte, ægrotus affligetur, deinde reſtituetur.

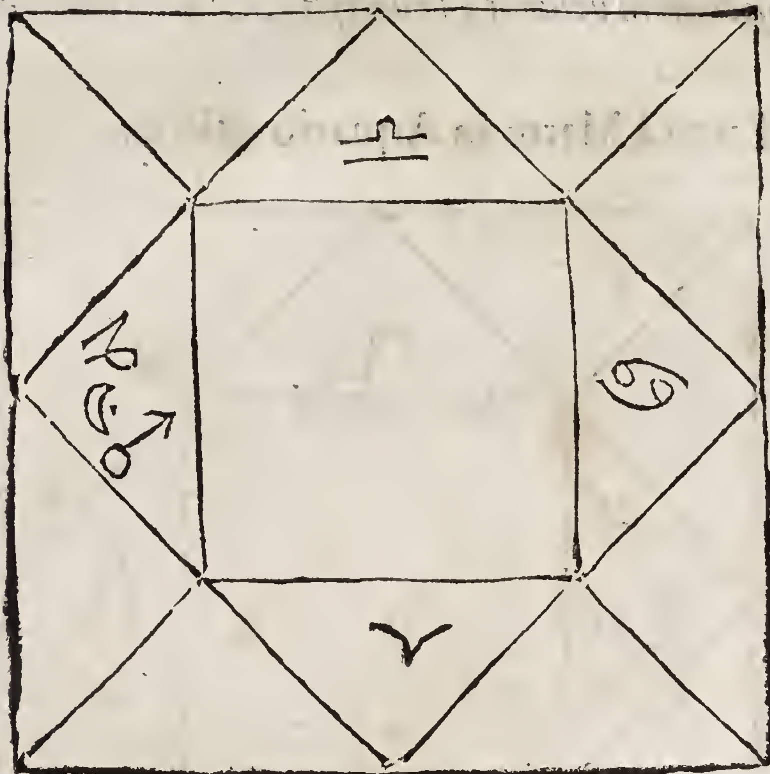
Luna à Saturno in Capricorno afflicta.

Si Saturnus Lunam in Capricorno opprimat, eaq; tum lumine tum motu minuatur, ex balneo frigido diſtillationibus tenuibus morbum prouocat, adeſt in pectore grauitas, & in pulmone difficultas reſpirandi, tuſſes noctu ingraueſcunt, febres intenſæ ſunt. Horum morbus mitigantibus & calefacientibus eſt propulſandus. Quod ſi Luna benefico congrediatur, aut aſpectu aut coniunctione producet ægritudinem, & diuturnam faciet, non tamen letalem.

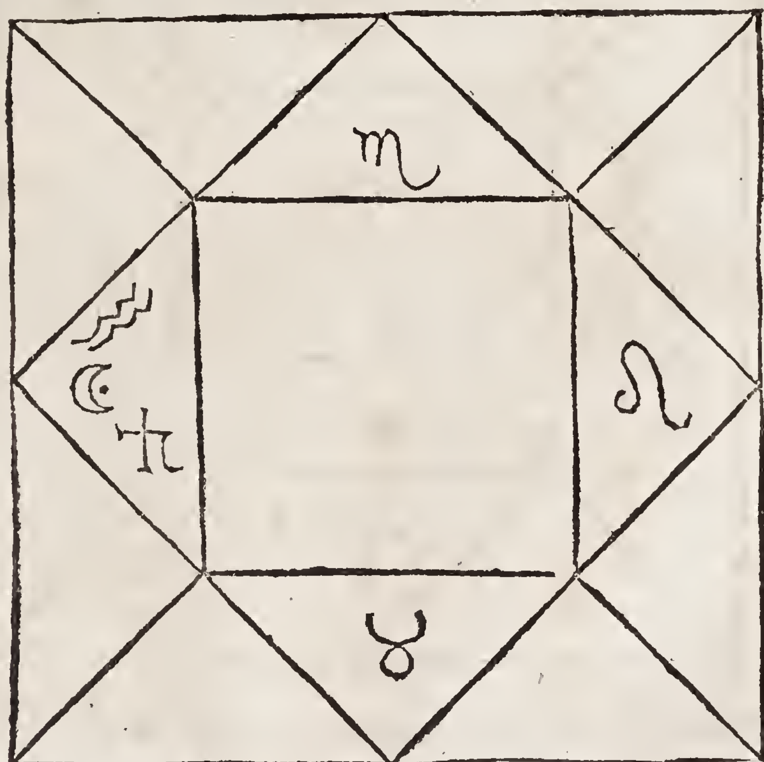
Luna

Luna in Capricorno à Marte afflicta.

Luna à Marte in Capricorno afflicta, morbum ex vomitu & bile prouocat, aut ægra concoctione. Affectus iste est periculo plenus: deest ventriculo appetitus, molesta est neruorum intentio, ventris fluxus infestat, digitos acuta cholera exasperat, & exulceratio, continuæ & vagæ febres, tum pectoris inflammatio affligunt, pulsus sunt remissi. Huic obstruentibus & constringentibus erit opitulādum. Quod si Luna beneficis non applicabit quādo ad Martis oppositum pertinget, morietur: Si Martis violentiam beneficus compescuerit, post septimum diem sanitati restituetur.

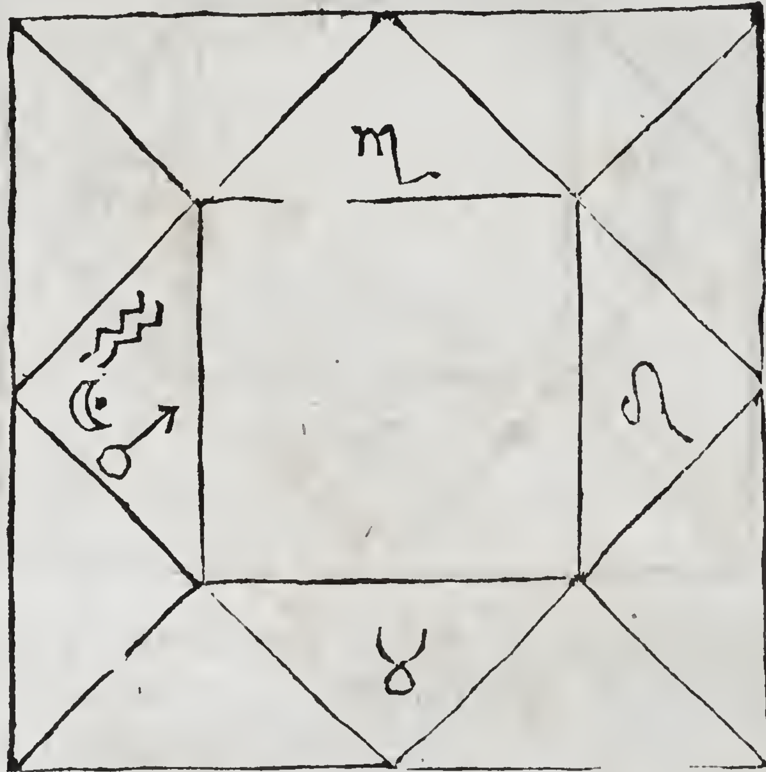
Luna à Saturno in Aquario turbata.

Quando Saturnus Lunam & tardam & motu velocem, lumine vel crescente vel decrescente in Aquario opprimet, ex labore, laßitudine, aut vigilijs morbum

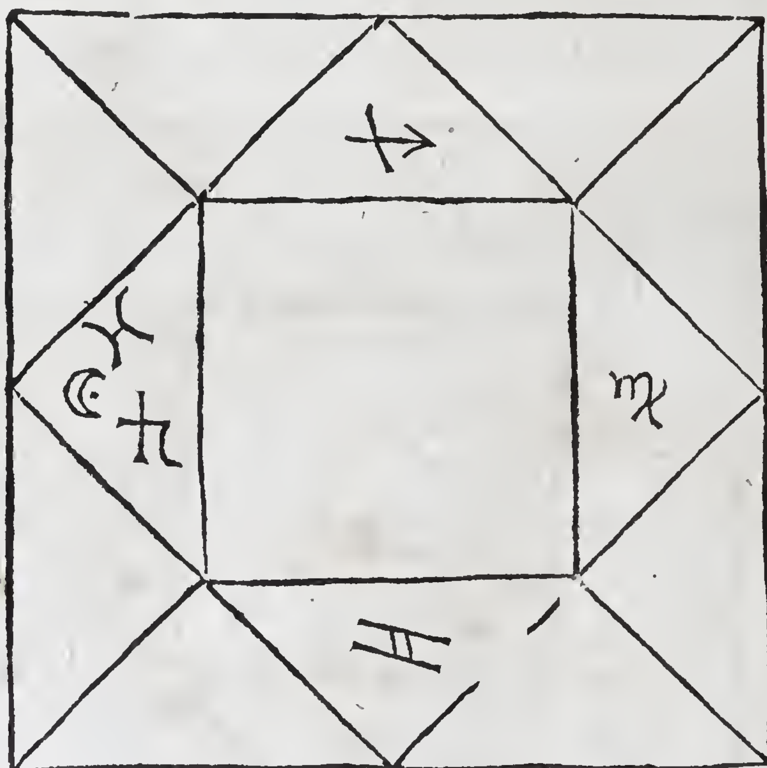
morbum excitaturus eſt, & illum in remiſsione & intentione inæqualem, quouſque ad oppoſitionem venerit, reualeſcet, & maximè beneficis Lunam aſpicientibus.

Luna à Marte in Aquario afflicta.

Si Lunam Mars in Aquario & motu tardam & lumine decreſcentē affligat, morbi cauſa ex acerrimis acutiſsimisque affectibus erit, ſed æger vno de viceſimo die vires recuperabit, teſtificante præcipuè benefica.

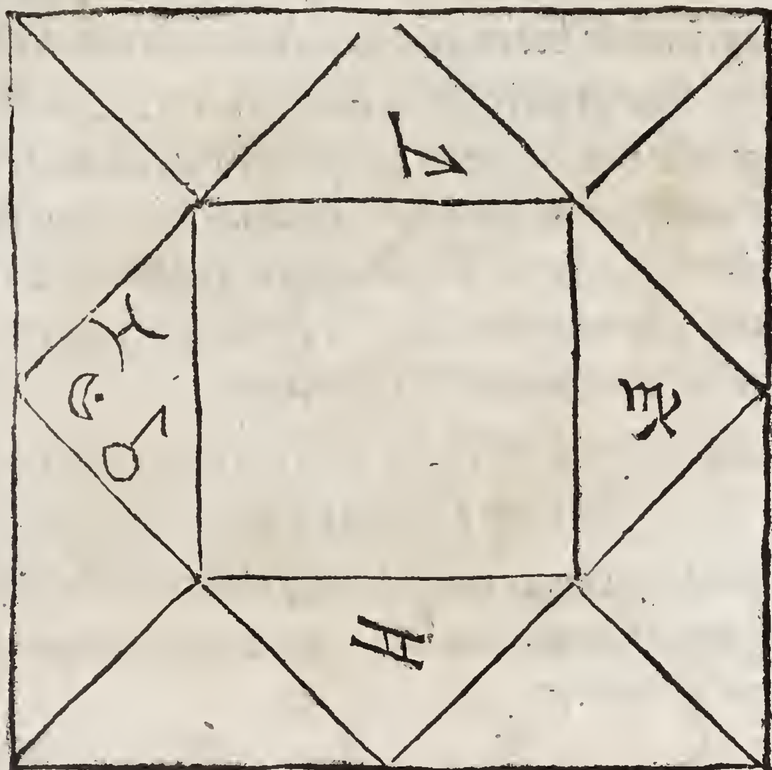
Luna à Saturno in Piſcibus afflicta.

Luna à Saturno in Piſcibus afflicta, & motu & lumine minuta, ægros ex refrigeratione balneorum & diſtillationum dabit, moleſtæ erunt febres, continuæ rigores, acceſsionesq; frequentes, ſuſpirationes, mammillarum puncturæ, præcordiorum tenſiones. His calefacientibus & mitigantibus erit ſuccurrendum

rendum. Quod si Luna beneficis non occurret in opposito Saturni, morietur. Sin applicabit beneficis diametro superata, sanabitur, sed longum & diuturnum neruorum cruciatum relinquet.

Luna à Marte in Piscibus molestata.

Luna à Marte in Piscibus oppressa, veloceq́; motu et accrescēte lumine, ex plenitudine & vini ingurgitatione morbi causas mouebit. Quare & affectus nocturnis intēsionibus augebitur. Aderunt deliramēta, phrenesis, capitis dolores, febres ardentes, sitis vehemens & vini cupiditas. His à venæ sectione sanitatis initium exordiendū est. Adhibenda sunt & ea, quæ malum hunc habitū abigere possunt. Si Lunā benefici nō iuuerint, in ꝓximo quadrato Martis morietur. Si verò Luna cum Ioue aut Venere in aliquo aspectu fuerit, hoc est aut quadrangulo, diametro, aut coniunctione, in quocunque etiam signo tempore decubitus progreditur, afflictus post proximam quadraturam, aut oppositionem restituetur.

Multum etiam refert, in qua hora primus morbi insultus deprehendatur obseruare, an eo tempore benefici in ortu sint, aut medium cœli occupent. Plus namq; sic constituti, collapsis alioqui viribus, opis subministrabunt, quàm præstantißimus poßet Medicus. Scrutari igitur & diem & horā decubitus exactè oportebit; & mundi positum examinare. Nihil enim homini superuenit, quod ex cœlesti consensu & sympathia non oriatur & originem ducat.

ASTRO-

ASTROLOGIAE IVDICIARIAE YSAGOGICA, & totius artis diuinatricis Encomia, Authore Ioanne Taisnier Hannonio.

Praemissis Mathesaeos quantitatum laudibus & vtilitate, maturè ad iudiciorum necessaria & Ysagogica procedendum foret. Et primò de sex in quouis iudicio obseruandis.

Sex præcipuè in iudiciis obseruanda.

Sex præcipuè in omni & quouis cœli themate obseruanda sunt, quibus neglectis nulla potest fieri debita consideratio, nec iudicium, & sunt: Annus, mensis, dies, hora, locus, Planeta horæ dominans. In diuersis climatibus causantur varij Planetarum aspectus & domus propter sphæræ minorem aut maiorem rectitudinem aut obliquitatem.

De constituendis & ordinandis cœlestium domorum thematibus.

Fabricaturus ad quoduis tempus cœli aliquod thema, nosse debet signorum Zodiaci planetarumque, capitis & caudæ Draconis, aspectuum characteres, quibus prisci Astrologi vsi sunt: vt

♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏
Aries	*Taurus*	*Gemini*	*Cancer*	*Leo*	*Virgo*	*Libra*	*Scorpio*
♐	♑	♒	♓				
Sagittarius	*Capricornus*	*Aquarius*	*Pisces.*				

Oppositio horum signorum vnico intuitu conspiciuntur: vt

♈ ♎ ♉ ♏ ♊ ♐ ♋ ♑ ♌ ♒ ♍ ♓.

Planetarum Characteres.

♄	♃	♂	☉	♀	☿	☽
Saturnus	*Iupiter*	*Mars*	*Sol*	*Venus*	*Mercurius*	*Luna.*

Hic obseruatur Characterum Planetarum ordo, prout illorum situs & dispositio in cœlo consideratur, vt superiorem locum ♄ Saturnus occupet, Luna verò infimum.

Caput & cauda Draconis.

His Characteribus pinguntur, vt caput hoc ☊ cauda ☋, quorum differentia in Characteris inuersione tantùm consistit, magnamq́ efficaciam augent aut minuunt in thematibus.

Characteres aspectus Planetarum.

✱ Sextilis aspectus hoc Charactere designatur, cùm Planeta ab altero, pro sexta parte circuli, scilicet 60. gradibus distat, & duorum signorum comprehendit intercapedinem: vt si ♄ in primo gradu ♈ fuerit, & ☿ in primo ♓ dicuntur esse in aspectu ✱: obseruetur quantitas orbium Planetarum.

Notandum.

Quòd in cœlo & cœli circulis nulli reales sunt gradus neq; circuli, sed fictitij: tamen prisci Mathematici & primi, omnem cœli perisphæriam, in 360. gradus partiti sunt, ad locorum distantias, regionum differentias, poli multiplices ele-

ces eleuationes distinguendas, nec fuit alius ab vnitate ad infinitum, numerus conuenientior huic negotio attribuendus, qui in tantas partes æquales diuidi posit, sine aliqua minutione Physica, quod supputatione Arithmetica facilè demonstrari potest: primò etenim in duas partes æquales diuidi potest, vtpote in bis 180 gradus: secundò in tres æquales, & cuilibet portioni respondebunt 120. tertiò in 4. scilicet in quatuor quadrantibus 90. graduum: quartò in sex, & quælibet pars obtinebit gradus 60 portionem inquam duorum signorum: quintò in 8, & cuilibet portioni respondebunt 45. gradus: sextò in 12 & cuilibet parti conuenient gradus 30. Plura huius numerationis & diuisionis exēpla adiecissem, quæ calculo Arithmeticæ, dicto citiùs explorantur.

Aspectus □ Quadrigonus.

Est qui quartam partem circuli complectitur, & sunt gradus 90.

Aspectus △ Trigonus.

Qui tertiam circuli peripheriam intercipit, quatuor signorum portiones, gradus 120 quibus ter multiplicatis excrescit numerus 360.

Aspectus ☍ Oppositus.

Qui circuli medietatem comprehendit, sex signorū portiones, gradus 180.

☌ Coniunctio.

Ex aspectuum numero reijcitur: quia eundem gradum cum altero Planeta possidet, nec sunt plures aspectus.

Notandum.

Aspectus omnes prædicti, etsi apud nondū satis eruditos, in prædictis gradibus & minutis recipiantur, tamen notanda est cuiusuis Planetæ radiorum in suo orbe extensio, & cum alterius Planetæ radijs communicatio. Non enim in eo gradu præcisse contingit, sed quantò illi vicinior sit gradui, eò maiorem vim retinet: & sic de omnibus, prout suo loco clariùs aperietur.

Obseruanda, & ex Ephemeridibus notanda.

Infinitus esset & impossibilis labor, velle æternitatis & seculorum calculos paruo compendio tractare, qua de re iudicium rerum affectanti, opus fuerit Ephemeridum calculis, si alio quouis modo aut instrumento Astronomico id præstare nequeat: Planetarum enim directio, retrogradatio, Orientalitas, Occidentalitas, non mediocrem inferunt virtutem, quæ vnico intuitu in Ephemeridum capitibus & frontibus offeruntur: vtpote per literam S. notatur Septentrionalis, *M. meridionalis, A. ascendens, D. descendens, R. retrogradus, or. Orientalis, occ. Occidentalis: & sic de reliquis in capite cuiuslibet Planetæ in Ephemeridibus asscriptis.*

Facilis & certus domos cœli fabricandi modus.

Etsi Abrahamus Iudæus in fabricandis cœli domicilijs instrumenti quadrantis simplicitate contentus fuerit, longè tamen certior in hac operatione fuerit nostræ Sphæræ materialis nouiter inuentus vsus, quæ Sphæra à nullo hactenus vnquàm visa, nec tractata est, prout in nostris octo libris de eiusdem vsu lucidè demonstrabimus: & quod multi sermonis confusione offuscarunt, terminis obscuris abutentes, vt ignorantiam suam affectatis verbis lenirent,

vtpote pro minutis in Pharmacopolarum pondere ſcrupulos appellarent, nos in hiſce vſitatis & receptis apud priſcos & modernos terminis vtemur, & in eiſdem libris de Sphæra quid vtilitatis poſteritati in fabricandis & rectificandis cœli domibus ampliabimus, facilè experientia liqueſcet, huncq́ fabricandi modum tantiſper differimus, donec libri typis ſubijciātur. Nunc Arithmetica ſupputatione ex Ephemeridum calculis domorum erectionem aggrediemur.

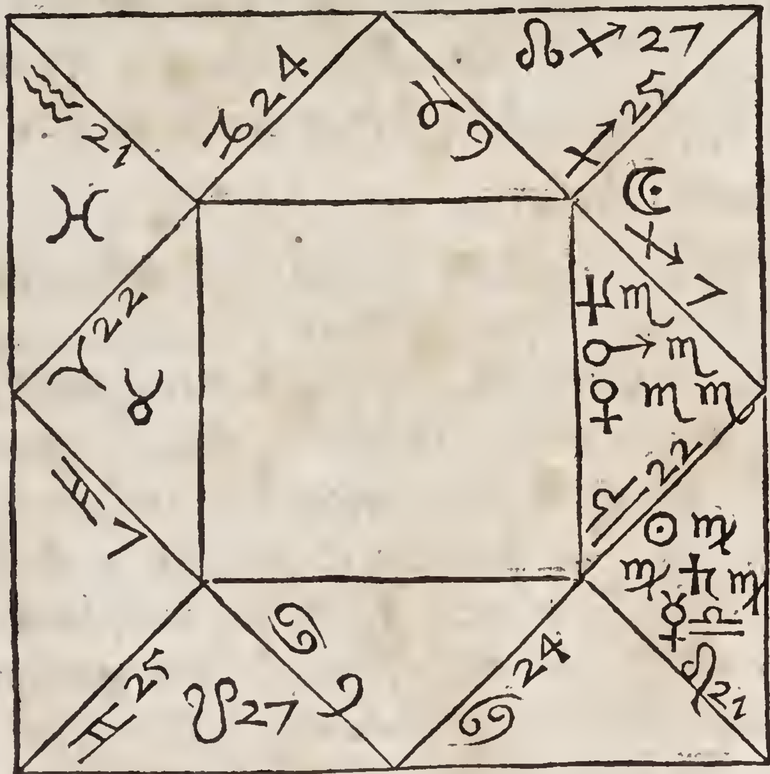
Erectio thematis & domorum cœli, ratione calculi ex Ephemeridibus.

Anno, menſæ, die, hora, loco, Planeta dominante, benè obſeruatis, thema cœli meridiei præcisè tempore, citra aliquam ſupputationem & laborem facilè erigitur: ſumpto enim ex Ephemeridibus loco Solis & vero motu, ſub ſecunda columnella, in tabula domorum regioni & Poli eleuationi conueniente, idem ſolis motus inquirendus eſt: in tertia columnella, ſub titulo decimæ domus, & gradus ibidem repertus, collocabitur in cuſpide decimæ domus: mox verſus dextram in eadem tabula domorum offeretur gradus cuſpidis 11. *domus, in ſequenti* 12. *dein* 1. *demùm* 2. *tandem* 3. *reliquæ ſex cuſpides ex oppoſitione graduum facilè colliguntur, & hæc domorum erectio facilis eſt tempopore Meridiei.*

Erectio domorum alio quouis tempore & momento extra Meridiem.

Si alio quouis tempore, extra meridiem erigendum fuerit aliquod thema cœli, hìc notandum fuerit ad omnem erroris ſcrupulum euitandum, quòd Mathematici diem in 24. *partes æquales partitum, alio quàm reliqui omnes modo diſtinguunt, à meridie exordium diei ſumentes, in ſequentem meridiem* 24. *portionibus terminant. Itali ab occaſu principium diei calculantes, in ſequentis diei occaſum, etiam* 24. *partibus finiunt: Iudæi & alij nonnulli ab ortu ſolis, vſque in occaſum* 12. *horis inæqualibus, exceptis æquinoctialibus diebus, diem à nocte partiuntur, & reiterato numero in principio noctis ad diem ſiue ortum ſolis ſequentem, alijs etiam inæqualibus horis* 12. *diſſecant, quas horas planetarias vocant, easq́ videtur notaſſe Pſalmiſta dicens: Ab ortu Solis vſque ad occaſum laudabile nomen Domini. Europij verò diem in* 24. *æquales partes diſtinguentes, à media nocte principium inchoantes, in meridiem* 12. *horis mediant, & à meridiei tempore, quo horæ Aſtronomicæ exordiuntur, reiterata vnitate in reliquis* 12. *partibus diem finiunt. Siccine nomenclatura horæ noſtræ Europiæ ab Aſtronomicis à meridie in mediam noctem, non differunt, niſi quòd noſtrarum medium, Aſtronomicarum eſt principium, & quòd Aſtronomi à media nocte horarum diſtinctiones numero* 13. 14. 15. *vſquè ad complementum* 24. *continuant, nos reiterato numero ab vnitate continuamus: ſic Aſtronomis hora* 13. *nobis erit.* 1. 14. 2. 15. 3. *& ſic de alijs. Hæc monuiſſe oportuit, ne quis facilè in errorem labatur, horis Europijs pro Aſtronomicis, quibus Ephemerides & domorum tabulæ calculatæ ſunt, abutatur. Neceſſe igitur fuerit, thema cœli erigere volenti horas Europias in Aſtronomicas conuertere,*

uertere. Exempli gratia: Natus est aliquis Iunij 10. die, Anno 1558. hora 8. ante meridiem, conuersis horis in Astronomicis, dicendum foret eum natum fuisse die 9. horis 20. post meridiem: quia post mediam noctem octo horis natus est, quibus adiectis 12. Astronomicis, excrescet numerus 20. & sic in omnibus alijs. Hoc vnicum exemplum pro simplicitate rei sufficiet. Nunc maturè ad domorum quouis tempore erigendarum procedendum est constitutionem. Vero igitur motui Solis (vt prætactum est) in Ephemeridibus tempore meridiei notato, adijcienda est sui motus pars proportionalis, quo Sol à meridie vsque ad tempus propositum motus est: quod quomodo fiat, lectoribus calculi grauitatem redimentes, tabulam facilimam adiecimus, motu cum parte proportionali iam notato & minutato, si fieri potest, in cartha is scribatur, & in tabula domorum regionis eleuationis conuenienti, sub titulo 10. domus inueniatur: ad cuius latus sinistrum sub titulo tempus à meridie, horæ cum minutis ibidem aßignatæ, horis natiuitatis adijciendæ sunt, quæ simul collectæ, si numerum 24. excedant, reseruato excessu 24. abijciendæ sunt, mox ex Tabula æquationum meridiei etiam hîc apposita, addenda aut reijcienda sunt M. & erit tempus natiuitatis æquatum, tandem numerus horarum sic (vt dictum est) abiectis 24 (si opus fuerit) reseruatus, inquirendus est, in tabula domorum vbicunq; reperiatur, & prodibit optatum thema cœli, æquatum pro quolibet climate & hora. Exempli gratia: Natus est quidam in celebri oppido Hannoniæ Athens. 2. Septembris hora 8 post meridiē, quæ erit Astronomica, cui adiecta parte proportionali, motus Solis in octo horis, in tabula domorum numerus horarum inueniendus est sub eleuatione Poli 51. & ilicò prodibunt cuspides sex domorum, decimæ 11. 12. 1. 2. & 3. Reliquæ verò domorum cuspides ex opposito patebunt, quibus dispositis & ordinatis, Planetarum loca & motus, prout de Sole dictum est, cum parte proportionali in themate disponantur, & sic modestè & temperatè ad iudicium procedendum foret: Si curiosus aliquis exactiùs omnia desideret, Ioannis de Monte Regio tabulas consulat, & antedictorum authorum si libuerit libros, perlegat: nos Gaurici & Habrahami exemplo prouocati, breuitati consulimus, & benè, qui signum quoduis à principio alicuius cuspidis 5. tantùm distans gradibus, in eadem domo eße aßerunt. Et hæc hactenus de thematibus cœli ordinandis, reuolutiones, directiones & significatores suo loco ostendemus.

TABVLA PROPORTIONALIS, MOTVS diurni horarum & m. ⊙ reliquorum- que Planetarum.

G	M	2	G	M	2	G	M	2
M	2	3	M	2	3	M	2	3
1	2	30	21	52	30	41	102	30
2	5	0	22	55	0	42	105	0
3	7	30	23	57	30	43	107	30
4	10	0	24	60	0	44	110	0
5	12	30	25	62	30	45	112	30
6	15	0	26	65	0	46	115	0
7	17	30	27	67	30	47	117	30
8	20	0	28	70	0	48	120	0
9	22	30	29	72	30	49	122	30
10	25	0	30	75	0	50	125	0
11	27	30	31	77	30	51	127	30
12	30	0	32	80	0	52	130	0
13	32	30	33	82	30	53	132	30
14	35	0	34	85	0	54	135	0
15	37	30	35	87	30	55	137	30
16	40	0	36	90	0	56	140	0
17	42	30	37	92	30	57	142	30
18	45	0	38	95	0	58	145	0
19	47	30	39	97	30	59	147	30
20	50	0	40	100	0	60	150	0

In capite huius Tabulæ duplex characterum ſeries aſsignatur, vt ſuperiori loco G.gradus, M.minuta 2.ſecunda deſignentur, inferior verò ſeries M.minuta 2.ſecunda, & 3. tertia denotaret, & quoties contingat Planetam in motu diurno gradus non habere, ſecundus characterum ordo ſeruandus erit, ſi gradus recipiat, vt ſemper ☽ ☿, ♀ aliquando. Et hæc pauca præſciuiſſe ſat eſt.

Vſus huius Tabulæ.

Ex Ephemeridibus collecto motu diurno Solis, & eius motus differentia ab vno tempore meridiano in aliud concepta, quæ ſit. Verbi gratia: 60. m. in fine tabulæ reperta, pro ſerie ſecundi ordinis indicabũt in ſecunda columnella verſus dextram, 150. ſecunda, pro quantitate motus Solis vnius horæ. Si igitur à meridie 4. horis inquirenda ſit pars proportionalis motus Solis, tempore 4. horarum excreſcet numerus 600.2. quæ conſtituent m. 10. pro parte proportionali motus Solis, addenda motui meridiano, iuxta ſedem ſuam in Ephemeridibus inuento. Si vlterius, & ad plures horas quis partem proportionalem vſque ad complementum 24. horarum exquirat, toties numerum 150. multiplicet, atque erunt horæ elapſæ à meridie, & prodibit quæſitum. Quod hactenus de Sole dictum eſt, eadem ratione & aliorum Planetarum pars proportionalis inueſtiganda fuerit: ſi verò (vt dictum eſt) motui alicuius leuioris Planetæ, gradus aliqui cum minu. pro motu diurno adijciantur, vti ☽ ſemper contingit

☿ etiam

☿ etiam aliquando, & ♀, duplici via id operandum fuerit: priori vt ſuperior characterum ſeries, pro totidem gradibus ſeruiat, minuta ac ſecunda in gradus reducta, & à dextro reperta, ſeruentur: dein m. gradibus motus adhærentia ſub inferiori ordine inuenta, indicabunt motum ſecundorum 3. ſi fuerint vnius horæ, quæ rurſus in gradibus 2. & m. conuerſa, motuíque meridiano adiecta, quæſitum oſtendet.

TABVLA AEQVATIONVM MERIDIEI PER motum ⊙ in qualibet parte Zodiaci, ad infrà ſcriptas locorum latitudines.

Latitud.		36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	locorum	
Borea.		adde		adde		adde		adde		adde		min.		min.		min.		ſigna	
Signa		min.		min.		min.		min.		min.		adde		adde		adde		auſtra.	
♈	30	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	♎	30
3	27	2	1	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0	0	1	1	1	3	27
6	24	3	3	2	2	2	2	1	1	0	0	0	0	1	1	1	2	6	24
9	21	4	3	3	2	2	2	1	1	0	0	1	1	2	2	3	4	9	21
12	18	5	5	4	4	3	2	2	1	1	0	1	1	2	3	4	5	12	18
15	15	7	6	5	5	4	4	3	2	1	0	1	2	2	3	4	6	15	15
18	12	8	7	7	6	5	4	3	2	2	0	1	2	3	4	5	7	18	12
21	9	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	1	2	3	5	6	8	21	9
24	6	11	10	8	7	6	5	4	3	2	0	1	3	4	6	7	9	24	6
27	3	12	11	10	9	7	6	5	3	2	1	1	3	4	6	8	10	27	3
♉	♍	13	12	10	9	8	6	5	3	2	0	2	3	5	7	9	11	♏	♓
3	27	15	13	12	11	9	7	6	4	2	1	1	3	5	7	10	12	3	27
6	24	17	15	13	12	9	8	6	4	2	0	1	4	6	8	11	13	6	24
9	21	18	16	14	13	10	9	7	5	3	1	1	4	6	9	11	14	9	21
12	18	19	17	15	13	11	9	7	5	3	1	2	4	7	10	12	15	12	18
15	15	20	18	16	14	12	10	8	5	3	1	2	4	8	10	13	16	15	15
18	12	21	19	17	15	13	10	8	6	3	1	2	5	8	11	14	17	18	12
21	9	22	20	18	16	14	11	9	6	4	1	2	5	8	11	14	18	21	9
24	6	23	21	19	17	15	12	10	7	4	1	2	5	8	11	15	19	24	6
27	3	24	22	20	17	15	12	9	7	4	1	2	6	9	12	16	20	27	3
♊	♌	25	23	20	18	15	12	10	7	4	1	3	6	9	13	17	21	♐	♒
3	27	26	23	21	18	16	13	10	7	4	1	3	6	10	14	18	22	3	27
6	24	27	24	22	19	16	14	10	7	4	1	3	6	10	14	18	23	6	24
9	21	28	26	23	20	17	14	11	8	5	1	2	6	10	14	18	23	9	21
12	18	29	26	23	21	18	15	11	8	5	1	2	6	10	15	19	24	12	18
15	15	29	27	24	21	18	15	12	8	5	1	2	6	10	15	15	24	15	15
18	12	29	27	24	21	18	15	11	8	4	1	3	6	11	18	20	25	18	12
21	9	30	28	25	22	19	15	12	9	5	1	2	6	11	15	20	25	21	9
24	6	30	27	24	21	18	15	11	8	4	1	3	7	12	18	21	26	24	6
27	3	30	28	25	22	19	15	12	9	5	1	3	7	12	16	20	26	27	3
30	♋	30	27	25	22	18	15	12	8	5	1	3	7	12	16	21	26	30	♑
Borea.		adde		adde		adde		adde		adde		min.		min.		min.		ſigna.	
Signa		min.		min.		min.		min.		min.		adde		adde		adde		auſtra.	

Vſus præcedentis Tabulæ.

Gradibus & m. loci Solis, meridiei tempore ex Ephemeridibus acceptis, in præcedenti tabula, gradus Solis in ſignifero inueſtigandus erit, in ſignis Borealibus tam aſcendentibus ac deſcendentibus, in ſiniſtra tabulæ parte, & minuta è directo gradus Solis ibidem reperta, ſub latitudine Poli propoſiti, vel propinquioris in angulo communi, addentur horis & m. meridiei in Ephemeridibus collectis, vbi inquam latitudo regionis citra latitudinem 45. graduum fuerit, ſecùs ſi excedat 45. gradus, quod priùs addendum erit, demendum proueniet: in reliquis dextræ partis tabulæ ſignis Auſtralibus tam deſcendentibus quam aſcendentibus, vbicunque latitudo 45. gradus non excedat, demenda ſunt m. in angulo communi reperta. Si verò latitudo 45. gradus excedat, addenda erunt, ſiccine tempus meridiei cuiuſcunque loci ad eleuationes præſcriptas æquabitur, æquatis igitur 12. domorum cuſpidibus Planetiſque ſuis locis proportionatis, ſtellisque eiuſdem qualitatis & alicuius notabilis quantitatis conſideratis, ad thematis cuiuſuis iudicium temperatè feliciterque procedendum eſt. Examinanda igitur ſunt ſigillatim quælibet loca & locorum dominia, poſſeſſores ab horoſcopo per 12. domorum ſucceſsionem procedendo, multum enim refert, quibus locis ac domibus Zodiacique ſignis Planetæ diuerſis aſpectibus ſeſe irradiant, vt verum fiat iudicium. Imprimis ergo notãdæ ſunt Planetarum dignitates & debilitates, vt dignior & potentior in dignitatibus in gubernatione & regimine nati dinoſcatur.

Planetarum dignitates.

5 *Domus*
4 *Exaltatio*
3 *Triplicitas*
2 *Terminus*
1 *Facies*
3 *Gaudium ratione ſigni*
5 *Exiſtentia in Gazimi*
5 *Coniunctio*
4 *Applicatio*
5 *Receptio*
3 *Gaudium ratione domus figuræ*
1 *Gradus lucidi*
1 *Gradus augentes fortunam*
1 *Gradus conformis in ſexu*
2 *Orientalitas trium ſuperiorum*
3 *Haiz*
2 *Conformitas quartæ*
5 *Securitas*
4 *Directio*
1 *Velocitas*
1 *Augmentum luminis*

1 *Augmentum numeri*

2 *Ascensio in circulo augis*

2 *Ascensio in Septentrionem*

5 *Coniunctio corporalis cum stella de natura sua*

5 *Existentia inter duas fortunas.*

Planeta in natalitio themate plures ex his obtinens dignitates, rector est thematis & nati dominator, qui illius naturam non rarò sequitur & inclinatur, Planeta verò debilitatibus turbatus, nato nil boni confert.

Planetarum debilitates.

5 *Domus* 12.

4 *Domus* 8.

3 *Domus* 6.

2 *Domus* 2.

2 *Domus* 7.*a.do.pla.i.detrimentum.*

5 *Domus* 7.*ab exaltatione.i.casus*

5 *Combustio Planetæ à Sole*

4 *Sub radijs extra combustionem*

5 *Obsessio inter duas infortunas*

3 *Applicatio cum infortuna*

5 ☌ *Corporalis cum infortuna*

4 *Applicatio cum infortuna, per* ☍.

5 *Applicatio corporalis cum stella naturæ infortunatæ*

5 *Peregrinatio*

2 *Euacuatio cursus*

3 *Feralitas*

3 *Gradus vacui vel fumosi*

3 *Gradus tenebrosi putei azemene*

2 *Occidentalitas trium superiorum*

2 *Orientalitas inferiorum*

2 *Contrarietas haiz*

5 *Retrogradatio*

1 *Tarditas cursus*

1 *Minutio luminis*

1 *Minutio numeri*

2 *Descensio in circulo augis*

2 *Descensio in Meridiem*

3 *Coniunctio cum* ☊

5 ☌ *cum* ☋

2 *Via combusta*

5 *Eclypses luminarium*

2 ♒ *in* ♊ *vel in fine signorum in terminis malorum*

4 *Luminare infra terminos Eclypsis*

4 ☍ *Vadens ad combustionem vel infrà* 12.*gradus.*

Qui

Qui Planetæ dicantur boni & fortunæ.

Boni & dicti fortunæ ♃ ♀
Mali & infortunæ ♄ ♂
Mediocres ☉ ☽ ☿.

Bonæ Planetarum configurationes dicuntur, ☌ *cum bonis, boniq́ue luminarium aspectus, ad inuicem cum Planetis vel Planetarum inter se. Malæ autem configurationes malorum* ☌ *& eorum aspectus* □ ☍, *vt infrà patebit.*

Coniunctio
- *Bonorum Planetarum bona est, vt* ☌ ♃ ♀.
- *Malorum, mala est, vt* ☌ ♄ ♂ *Aliqui dicunt bonam, propter qualitatum temperiem.*
- *Mediocrium, indifferens, vt* ☌ ☿ ☾ *Excipitur* ☌ *luminarium, quæ infausta censetur.*

Coniunctio
- *Boni cum malo, mala est, vt* ☌ ♃ ♄ *: hoc tamen pro natura Planetæ vincentis, & eius dispositione vincentis in figura iudicandum est: quia Planeta vincens si sit malus, bonitatem alterius offuscat: aut si bonus, malitiam alterius mitigat.*
- *Boni cum mediocri, bona est, vt* ☌ ☽ ♄.
- *Mali cum mediocri, mala est, vt* ☌ ♄ ☽.

Aspectus — *Boni sunt* △ ✱, *qui si fuerint*
- *Bonorum Planetarum, boni sunt, vt* ♃ ♀ △ *vel* ✱.
- *Malorum Planetarum, non sunt mali, vt* ♄ ♂ △ *vel* ✱.
- *Mediocrium, boni sunt, vt* ☿ ☽ △ *vel* ✱.
- *Mediocris cum bono, boni sunt, vt* ☽ ♃ △ *vel* ✱.
- *Mediocris cum malo, non sunt mali, vt* ☿ ♄ △ *vel* ✱.

Aspectus — *Mali sunt* □ ☍, *qui si fuerint*
- *Bonorum non sunt mali, vt* ♃ ♀ □ ☍.
- *Malorum Planetarum, mali sunt, vt* ♄ ♂ □ ☍.
- *Mediocrium, non sunt mali, vt* ☿ ☽ □ ☍.
- *Exceptis* □ ☍, *luminarium, quæ sunt malæ.*
- *Mediocris cũ bono, non sunt mali, vt* ☿ ♃ □ ☍.
- *Mediocris cum malo, mali sunt, vt* ☿ ♄ □ ☍.

Vbi dicitur malorum nõ sunt mali, nec etiam bonitatem afferunt, & è contrà bonorum non sunt mali, nec etiam bonitatis quid inducunt: quia tales aspectus sunt suspecti. Notanda sunt hæc omnia diligenter, quibus neglectis magnus error in iudicijs committi posset.

Hìc libuit adiecisse Tabulam aliquot stellarum notabilis quantitatis, antequàm ad Planetarum dignitates procedendum sit, quæ in eisdem domibus cum Planetis eiusdem qualitatis repertæ, virtutem augent aut minuunt, si bonæ aut malæ fuerint. Adiecimus prætereà earum longitudines & latitudines, quæ quò sint Zodiaco viciniores & Planetarum radijs, plus addũt, ortum & occasum ipsarum & cum quibus Planetis cœlum mediant. Nam stella in ea domo cum aliquo Planeta eiusdem qualitatis reperta, plus addit aut minuit.

TABV-

TABVLA STELLARVM FIXARVM ortus & occaſus, earundemque cœli meditationes.

	Lōgitudo			latitudo		p. latit.	Magni.	Oritur			Occidit			M.cœl.			Naturæ ſtellarum
	ſig.	g.	m.	g.	m.	p.	M	ſig	g.	m.	ſig	g.	m.	ſig	g.	m.	
Venter Ceti	♈	15	5	20	0	M	3	♊	5	47	♈	4	48	♈	23	26	♄
Cornua ♈	♈	26	45	7	20	S	3	♈	1	53	♉	1	6	♈	23	49	♂ & ♄
Caput Algol	♉	19	45	23	0	S	2	♑	24	2	♊	25	30	♉	11	50	♄ pa ♀
Media pleiadum.	♉	22	35	4	40	S	5	♉	9	19	♈	26	33	♉	21	19	☽ & ♃
Hyades	♊	0	25	4	35	M	3	♊	9	44	♉	26	33	♊	1	24	♄ pa ☿
Oculus ♉ Aldeba	♊	2	45	5	10	M	1	♊	12	47	♉	28	15	♊	3	44	♂
Pes ſi.Orion.Rig.	♊	9	15	31	30	M	1	♋	19	48	♉	13	59	♊	13	35	♄
Humerus ſi.orion.	♊	10	25	17	30	M	2	♋	5	38	♉	25	16	♊	12	46	♂ & ☿
Hircus agitator	♊	15	15	22	30	S	1	Non occidit.						♊	12	6	♂ & ☿
Orionis nebuloſa	♊	17	5	18	50	M	n	♋	11	42	♉	29	27	♊	18	45	♃ & ♄
Humerus dex. ori.	♊	22	5	17	0	M	1	♋	13	22	♊	4	51	♊	23	3	♂ &
Canis maior Al.	♋	7	45	39	10	M	1	♌	13	46	♉	25	14	♋	5	42	♄ pa ☿
Caput ♊ anteced.	♋	13	15	9	40	S	2	♊	28	22	♌	8	48	♋	14	27	☿
Caput ♊ ſequen.	♋	16	45	6	15	S	2	♋	8	37	♌	1	34	♋	17	33	♂
Canis minor Al.	♋	19	15	16	10	M	1	♌	3	27	♊	25	39	♋	17	7	☿ pa ♂
Præſepe.	♌	0	25	0	40	S	n	♋	29	49	♌	2	1	♌	0	34	☽ & ♂
Dorſ.vrſæ ante Edub	♌	7	45	49	0	S	2	Non occidit.						♍	4	37	♂
Alphard hy.	♌	20	5	20	30	M	2	♍	2	22	♋	9	42	♌	13	38	♄ & ♀
Cor ♌ Rex	♌	22	35	0	10	S	1	♌	22	31	♌	22	53	♌	22	37	♂ & ♃
Dorſum Leonis.	♍	4	15	13	40	S	2	♌	25	39	♎	23	14	♍	9	57	♄ & ♀
Cauda Leonis.	♍	14	35	11	50	S	1	♍	8	7	♎	24	41	♍	19	43	♄ & ♀
Præuidemiatrix.	♎	2	15	15	10	S	3	♍	24	36	♏	17	28	♎	8	57	♄ & ☿
Spica ♍ Vinde.	♎	16	45	2	0	M	1	♎	17	49	♎	10	16	♎	15	56	♀ pa ♂
Arcturus Bootis.	♎	17	5	31	30	S	1	♍	29	42	♐	27	43	♏	6	23	♂ & ♃
Luci. Coro. Alfe.	♏	4	45	44	30	S	2	♎	5	51	♑	23	51	♏	20	30	♀ & ☿
Altera lanx Libræ.	♏	8	5	0	40	S	2	♏	7	39	♏	9	55	♏	8	18	♃ & ☿
Frons Scorpionis.	♏	26	25	1	20	S	3	♏	25	19	♏	29	31	♏	26	46	♂
Si.pes Serpentarij.	♏	25	5	17	0	S	3	♏	12	55	♐	29	43	♏	29	1	♄ pa ♀
Cor Scorpionis.	♐	2	45	4	0	M	2	♐	6	46	♏	22	46	♐	1	55	♂ pa ♃
Lyra.	♑	7	25	62	0	S	1	♎	18	13	♓	18	12	♑	4	5	♀ & ☿
Aquila.	♑	23	55	29	10	S	2	♐	14	23	♒	16	39	♑	19	19	♂ & ♃
Cauda Capricor.	♒	16	25	2	0	M	3	♒	21	42	♒	14	47	♒	16	47	♃ & ♄
Poſtrema fuſ. Fo.	♒	20	5	23	0	M	1	♉	28	21	♑	26	10	♒	29	11	♄ pa ♃
Cygnus.	♒	29	15	60	0	S	2	Non occidit.						♒	4	13	♀ & ☿
Crus Aquarij.	♓	1	45	7	30	M	3	♓	27	15	♒	27	11	♓	4	43	☿ pa ♄
Humerus equi.	♓	16	45	19	40	S	2	♑	26	17	♓	27	3	♓	6	47	♂ & ☿

DVODECIM DOMICILIORVM COELI SIgnificationes, ordo, nomenclatura, qualitates.

DVO-

DVODECIM DOMICILIORVM COELI sexus, complexiones, partem mundi, fortitudines, colores & gaudia Planetarum in eis vnico intuitu notare.

Vitæ initium. Pars sup. terram dextra dici. Aetas media.

Vitæ initium. | Aetas media. | Senilis defectiua. | Senilis ætas.

Ascendens, masculina, sanguinea, orientalis, crocea, gaudet. ♃ 8

12 *Ascendens, masculina, sanguinea, orientalis, rubea.*

Descendens, fœminina, colerica, meridionalis, melli. gaudet. ☉ 6

Descendens, fœminina, colerica, meridionalis, nigra. 3

Descendens, fœminina, colerica, meridionalis, alba. 10

Descendens, masculina, melancholica, occident. nigra, gaudet. ♂ 1

7 *Descendens, masculina, melancholica, occident. melli. gaudet.* ♀

Descendens, masculina, melancholica, occidentalis, rubea. 9

5 *Ascendens, fœminina, phlegmatica septentrionalis, crocea, gaud.* ☽

Ascendens, fœminina, phlegmatica, septentrionalis, viridis. 4

11 *Ascendens, fœminina, phlegmatica, septentrionalis, alba gaudet.* ☿

Ascendens, masculina, sanguinea, orientalis, viridis. gaudet. ♄ 2

Vitæ initium.

Senilis defectiua. ♄ ♃ ♂ ♀ ☿ Gaudet ♒ ♐ ♏ ♉ ♍ Aetas media.

Senilis ætas.

Senilis defectiua. Pars hæc subterranea sinistra vocatur. Senilis ætas.

Qui Planetæ amici vel inimici sibi inuicem sint experiri.

Amici

- ♄ *sunt* ♃, ☉, ☽
- ♃ *omnes præter* ♂
- ♂ *est vnica amica* ♀ *alij omnes ipsi sunt inimici, multo plus* ♃ *&* ☉
- ☉ *sunt* ♃, ♀
- ♀ *omnes præter* ♄
- ☿ ♄, ♃, ♀
- ☽ ♄, ♃, ♀
- ☊ ♃, ♀
- ☋ ♄, ♂

Inimici

- ♄ *sunt* ♂, ♀ *sed magis.* ♀
- ♃ *nullos habet inimicos.*
- ♂ *sunt omnes præter* ♀
- ☉ ♂, ☿, ☽
- ♀ *est* ♄
- ☿ *sunt* ♂, ☉, ☽
- ☽ *sunt* ♂, ♀
- ☊ *sunt* ♄, ♂
- ☋ ♃, ☉, ♀, ☽

bb 2 *Inter*

Inter Planetas mutuus & reciprocus est amor odiũq;, per quorũ copulam bonitas vnius, alterius malitia minuitur & contrà: qui amor & odium facilè ex præsenti liquet figura, in qua etiam bonitatis excellentia Iouis splendet, qui nullos habet inimicos. Si in themate natalitio fortis & benè dispositus sit, nato omnia prospera pollicetur: & si cum infortuna maiori & quidem pessimo loco repertus fuerit, malitiam infortunæ, sua bonitate temperat & mitigat. Nunc ad Planetarum dignitates sigillatim secũdum tabulæ præcedentis seriem & ordinem procedendum.

Planetarum dignitates, domus prima.

Planeta fortis in prima domo existens, 5. obtinet dignitates essentiales, totidemque in 10. in septima verò & quarta quatuor, in nona duas, in vndecima & quinta tres, in tertia, id est, in reliquis domibus debilitatur.

Planeta in propria domo.

Planeta fortis in propria domo existens, 5. gaudet dignitatibus. Et hîc notandum est, quòd quilibet Planeta duo habet domicilia propria in signifero, exceptis luminaribus, quæ vnicum habent domicilium: ☉ etenim in ♌ propriam sedem & vnicam sortitus est, ☽ in ♋. Supersunt 10. signa, quinq; reliquis Planetis attribuenda, bina pro quolibet, quæ hîc ex tempore facillimè comprehenduntur, si ordine Planetarum ab inferiori, exceptis vt dictum est luminaribus, ad superiores à domicilio ☉ & ☽ vtrinque signa viciniora ☿ sibi vendicet, ♀ succedentia etiam vtrinque, ♂ alia, ♃ & ♄ reliqua, vt à ♋ domicilio ☽ ascendendo versus ♈, ♊, à ♌ descendendo, secundum successionem signorum, ♍ conceduntur ☿, à ♊ in superiori loco ♉, à ♍ ♎ ♀ participantur, ♂ ♈ ♏ conceduntur, ♃ ♓ ♐ ♄ reliqua duo signa scilicet ♒ & ♉. Semper prima domus cuiuslibet Planetæ secundum successionem signorum à ♌ accipietur: secunda verò ascendendo à signo Lunæ scilicet ♋.

Notandum.

quòd ☽ in Coniunctione cum { ☉ ♄ ♀ ♂ } *dicitur impedita per* { 2. dies. / vnum diem. / illum diem. } *ante & post*

☽ opposita { ☉ ♄ ♂ } *dicitur impedita per vnum diem ante & post.*

☽ □ { ☉ ♄ ♂ } *dicitur impedita per duodecim horas ante & post.*

Exaltatio Planetæ.

♈	☉	♎	♄
♉	☽	♑	♂
♋	♃	♓	♀
♍	☿		

Exaltatio Planetarum ratione signorum hîc denominatorum: in alijs verò nulla est exaltatio.

Planeta existens in sua exaltatione obtinet dignitates 4. & habet signa propria, in quibus exaltari potest: quia in omnibus signis non exaltatur quilibet, sed

bet, sed in loco sibi congruenti, vtpote ☉ exaltatur in ♈, ☽ in ♉, ♄ in ♎, ♃ in ♋, ♂ in ♑, ♀ in ♓, ☿ in ♍: in reliquis signis nulla est exaltatio.

Triplicitas Planetæ.

♈	♌	♐	☉	♃	♄
♉	♍	♑	♀	☽	♂
♊	♎	♒	♄	☿	♃
♋	♏	♓	♀	♂	☽

Signorum triplicitates, quæ eiusdem sunt qualitatis, prima sunt ignea, secunda terrea, tertia aërea, quarta aquea.

Duodecim sunt signa in quatuor triplicitates distincta, quæ elementorum simplicium qualitates sortiuntur, quoties Planeta in sua triplicitate reperiatur, dignitates 3. sortitur, quarum triplicitatum distinctiones subiecta hac tabella demonstrantur.

♈	♂	☉	♀	♏
♉	☿	☽	♄	♐
♊	♃	♂	☉	♑
♋	♀	☿	☽	♒
♌	♄	♃	♂	♓
♍	☉	♀	☿	
♎	☽	♄	♃	

Decani siue facies.

Decani siue facies dicuntur, quia singuli quique Planetæ, ordinè decem gradus signi possident.

FINES SIVE TERMINI PLANETArum in duodecim signis.

♈	6	♃	14	♀	21	☿	26	♄	30	♄
♉	8	♀	15	☿	22	♃	26	♄	30	♂
♊	7	☿	14	♃	21	♀	25	♄	30	♂
♋	6	♂	13	♃	20	☿	27	♀	30	♄
♌	6	♄	13	☿	19	♀	25	♃	30	♂
♍	7	☿	13	♀	18	♃	24	♄	30	♂
♎	6	♄	11	♀	19	♃	24	☿	30	♂
♏	6	♂	14	♃	21	♀	27	☿	30	♄
♐	8	♃	14	♀	19	☿	25	♄	30	♂
♑	6	♀	12	☿	19	♃	25	♂	30	♄
♒	6	♄	12	☿	20	♀	25	♃	30	♂
♓	8	♀	14	♃	20	☿	26	♂	30	♄
		☉ & ☽ *nullos habent terminos.*								

Facies.

Et Planetarum facies in eadem tabella se offerunt: Planeta ibidem repertus, vnam obtinet dignitatem: quodlibet signum tres habet facies, à primo gradu ad 10. dicitur prima facies à 10. vsque ad 20. secunda, à 20. ad supplementum 30. tertia, & sic de triplicitatibus: à termino enim vnius triplicitatis initium est alterius, & sic de alijs.

Gaudium ratione signi.

Gaudium ratione signi Planetæ appropriati, in figura domiciliorum cœli in inferiori quadratura cuilibet Planetæ proprium assignatur, Planeta ibi existens tres obtinet dignitates.

Existentia in Cazimi.

Planeta dicitur existere in cazimi aut esse ☉ vnitus, dum scilicet secundum longitudinem & latitudinem à ☉ non distiterit ante & post, tantum 16. M. vel infra: Planeta sic inuentus 5. gaudet dignitatibus.

Coniunctio cum fortuna.

Coniunctio alicuius Planetæ mediocris fit, cùm iungitur ♃ aut ♀, qui dicuntur fortunæ: ibidem existens Planeta, quinque possidet dignitates.

Applicatio cum fortuna. △

Si Planeta mediocris appetat congressum alterius fortunæ, & ad eam acceleret, ex aspectu △ irradietur, quatuor dignitatibus munitur.

Applicatio cum fortuna. ✱

Mediocris Planeta applicans aut ambiens coitum cum fortuna, ex aspectu ✱ eam aspiciens, tres lucratur dignitates.

Receptio Planetæ, quæ & pulsatio dicitur siue donatio virtutis.

Receptio, pulsatio, siue donatio virtutis triplex est: prima, cùm Planeta fuerit in dignitate alterius, eundem aspiciens, tunc pulsat, id est, mitigat malitiam domini, scilicet dignitatis ad ipsummet dominum: vt ♀ in 3. ♍, ☿ 2. ♋, ☿ ibi committit naturam suæ domus & sui termini ipsi ♀, quæ eandem recipit, retinet, & eò fortiùs, si in aliquo angulo fuerit, quàm in alijs locis cœli. Et ita Venus potest adhuc resignare virtutem suam altiori Planetæ, si ♀ ipsum superiorem existentem in dignitatibus essentialibus ipsius ♀ aspiciat aliquo aspectu, tunc consequenter Venus committit dispositionem suam ipsi superiori: vtputa si Iupiter esset in Tauro vel Libra & in terminis Veneris, & quantò inferior Planeta magis debilitatur, tantò quoque virtutis receptio est fortior.

Secunda, vt sit Planeta in dignitate sua aspiciẽs alium, tunc enim illi mittit naturam suam, vt Luna in 7. Tauri, Saturnus in 7. Virginis, ibi Luna mittit fortitudinem suam Saturno: cùm tamen Saturnus nullam dignitatem in loco Lunæ habeat.

Tertia, vt sit Planeta in dignitate sua aspiciens alium, qui in eodem loco habet dignitatem, vt Sol in Ariete, Mars in Leone, ibi mutua est receptio: nam Sol in domicilio Martis, qui ibidem habet exaltationem, & Mars in domicilio Solis. Alij hanc receptionem dupliciter differunt: maiorem enim vocant, quando Planeta iungitur alteri per corpus vel aspectum, aut per applicationem, & vnus eorum est in domicilio vel exaltatione alterius, tunc illo, cuius est domus vel exaltatio, recipit alium quasi in suo hospitio: & hanc dicunt esse perfectam, & mutuam receptionem, vt in exemplo iam dicto. Minorem dicunt fieri ex triplicitate, termino & facie: tunc oportet Planeta in possidere duas ex minoribus dignitatibus, quoniam ex vna non fit receptio: vel etiamsi aliquis Planetarum coniungitur cum domino domus signi, in quo fuerit, vel cum domino triplicitatis eiusdem signi, vel domino possidente duas minores dignitates, scilicet cum domino termini & triplicitatis, vel cum domino termini & faciei, vel cum domino faciei & triplicitatis, siue per corpus siue per aspectum, tunc Planeta, qui est dominus domus, signi, vel alicuius dignitatis illius committit & dat dispositionem suam & naturam, atque virtutem suam illi.

Exem.

Exempli gratia ex domicilio.

☽ *in* 3. *Arietis* { ♂, *, □, △, ☍ } ♂ 3. { ♈, ♊ ♒, ♋ ♑, ♌ ♐, ♎ } *ibi Luna iungitur Marti, & Mars de domo ſua in qua* ☽ *eſt, recipit* ☽ *& committit ei diſpoſitionem & virtutem ſuam.*

Exemplum ex exaltatione.

Exalta. ☉ ☽ 3. ♈ { ♂, *, □, △, ☍ } ☉ 3 { ♈, ♊ ♒, ♋ ♑, ♌ ♐, ♎ } *ibi* ☽ *iungitur* ☉, *&* ☉ *de exaltatione ſua, in qua eſt* ☽, *recipit* ☽, *& committit ei ſuam diſpoſitionem et virtutem ſuam.*

Exemplum ex termino & facie.

termini fac. ♄ ☿ 23. ♉ { ♂, *, □, △, ☍ } ♄ 23 { ♉, ♋ ♓, ♌ ♒, ♍ ♑, ♏ } *ibi* ☿ *iungitur* ♄, *&* ♄ *dominus termini & faciei loci* ☿ *recipit* ☿ *& committit diſpoſitionem ſuam & virtutem.*

Gaudia ratione ſigni.

In tabula ſexus & complexionum domorum 12. *cœli dictum eſt, quòd quilibet Planeta haberet ſignum ſuo gaudio dedicatum, vtpote* ♄ *in* ♒, ♃ *in* ♐, ♂ *in* ♏, ♀ *in* ♉, ☿ *in* ♍ *gaudet: planeta in illis inuentus, tres dignitates meretur* ☉ *&* ☽ *in ſignis nulla ſunt gaudia.*

Gaudia ratione domus cœli.

In eadẽ figura, ſexus & complexionum domorũ gaudia planetarum in certis domibus conſignantur, vt ☿ *in* I. ☽ *in* 3. *prout in figura domorum cuilibet planetæ ſuo loco et domo ordinatũ eſt: planeta ſic diſpoſitus* 3. *vincit dignitates.*

	g.lucidi.	g.aug.for.	gra.confor.
♈	8 20 29	19	m. 8 15 30 f. 9 22
♉	7 14 27	3 15 27	m. 11 21 30 f. 5 17 24
♊	4 12 22	11	m. 11 21 30 f. 5 17 24
♋	12 28	12 34 15	m. 2 10 23 30 f. 8 12 27
♌	30	2 5 7 19	m. 5 15 30 f. 8 12 27
♍	8 16	3 14 20	m. 1 30 f. 8 20
♎	5 18 27	3 15 21	m. 5 20 30 f. 15 27
♏	8 20	7 18 20	m. 4 17 30 f. 14 24
♐	9 19 30	13 20	m. 2 12 30 f. 5 24
♑	10 19	12 13 14 20	m. 11 30 f. 19
♒	9 21 30	7 16 17 20	m. 5 21 27 30 f. 5 25
♓	12 22 28	13 20	m. 10 23 30 f. 20 28

Vnico intuitu Lector facilè notabit gradus cuiuſlibet ſigni Zodiaci, lucidos, augentes fortunam, maſculinos & fœmininos, vt quoties in gradibus lucidis, & augentibus planeta inueniatur, vnam dignitatem aſciſcatur: ſi planeta maſculinus in gradibus maſculinis, & fœmininus in fœmininis inueniatur, in conformitate in quam ſexus, totidem adipiſcetur. Clarior eſt tabula, quàm quæ exemplo egeat. Meminiſſe oportet, in conformitate ſexus per literam m. maſculinum, per f. fœmininum denotari. Signa maſculina ſunt, quæ ab Ariete incipiunt, & impari gaudent numero, vt 1. 3. 5. 7. 9. 11. *Fœminina, quæ pari gaudent numero, vt* 2. 4. 6. 8. 10. 12.

Orien-

Orientalitas trium ſuperiorum Planetarum.

Planetarum orientalitas itidem occidentalitas duobus colligitur modis. Priori in Ephemeridum dextra parte, vbi ☽ ad reliquos planetas, aſpectus notatur, cuilibet 5. planetarum ſubſcribitur, Or. id eſt, Orientalis, aut Occi. id eſt, Occidentalis. Poſteriori modo idipſum ex planetarum aſpectibus ad Solem facilè diſtinguitur: tres etenim ſuperiores planetæ, Saturnus, Iupiter, Mars, ab ipſorum ☌ à Sole digredientes ad oppoſitionē vſq;, Orientales dicuntur: ab oppoſitione verò in ☌, Occidentales. Venus autem & Mercurius quandiu ⊙ occidentem inſequuntur, Occidentales dicuntur: ſi Solis ortum anteuer tant, Orientales dicuntur. Luna autem à Coniunctione ad plenilunium, Occidentalis, ab Oppoſitione ad Coniunctionem, Orientalis dicitur: tandem Orientalis dicitur planeta, quando matutino tempore ante Solis ortum apparet ſupra terram, Occidentalis verò, quando veſperi poſt ⊙ occaſum ſuper terram apparuerit, & planeta ſic Orientalis inuentus, duas ſibi vendicat dignitates.

Orientalitas inferiorum.

Quotieſcunque & inferior planeta orientalis, vt prætactum eſt, fuerit, toti dem dignitates exigit.

Haiz.

Haiz ſiue ſimilitudo planetæ dicitur, quando planeta diurnus in die ſuper terram, nocte ſub terra & planeta nocturnus die ſub terra, nocte ſupra terram eſt.

Diurni.

Sic { ♄ ♃ ⊙ ☿ } *in* { *diurna* / *nocturna* } *figura* { *ſuper terram.* / *ſub terra.* }

Nocturni.

Sic { ♂ ♀ ☽ } *in* { *diurna* / *nocturna* } *figura* { *ſub terra.* / *ſuper terram.* }

Vel etiā planeta maſculinus in ſigno & quarta maſculinis orientalis. Planeta verò fœmininus in ſigno, & quarta fœmininis & occidentalis cōpertus fuerit.

Maſcul.		*maſcul.*		*maſcul.*	
Sic { ♄ ♃ ♂ ⊙ }	*vel in*	{ ♈ ♊ ♌ ♎ ♐ ♒ }	*vel in*	{ *vndecima*, *duodecima*, *quarta*, *quinta*, *ſexta.* }	*M. cœli & Orientalis.*

Fœmi.		*fœmi.*		*fœmi.*	
Sic { ♀ ☽ }	*vel in*	{ ♉ ♋ ♍ ♏ ♑ ♓ }	*vel in*	{ *prima*, *ſecunda*, *tertia*, *ſeptima*, *octaua & 9.* }	*& Occidentalis.*

Ex

Ex prædictis liquet, Planetam aliquando tribus diuersis modis esse in suo haiz. Primò iuxta moram supra vel infra terram. Secundò iuxta masculinitatem aut fœmininitatem signi. Tertiò iuxta quartas masculinas vel fœmininas: & hoc modo dicitur conformitas quartæ.

Notandum, quòd ☿ aliquando diurnus, aliquando nocturnus, nunc masculinus, deinde fœmininus iuxta configurationem eius cum Planetis vel pro natura signi, in quo reperitur, si alteri non fuerit coniunctus vel configuratus. Tandem cum bonis bonus est, cum malis malus.

Conformitas quartæ.

Superfluum videretur hîc repetere quid esset cõformitas quartæ, cûm iam in tertio modo satis ostensum est, vbi Planeta tertio modo est in suo haiz: Planeta sic inuentus, duas vincit dignitates.

Securitas.

Securitas dicitur, cùm Planeta in suo haiz angulum occupat, & luminare temporis in angulo ab eo præter oppositionem, id est, in quadraturis, ita vt in die Planeta sit Orientalis à ☉, noctu Occidentalis à ☽. Siccine oportet, vt in die sit in decimo signo à ☉, noctu in quarto signo à ☽, secundum ordinem signorum. Planeta sic inuentus, quinque dignitates possidet.

Directio.

Directus Planeta dicitur, aut esse in sua directione, cùm fuerit in summo puncto sui epicicli, ab vtraque statione æquè distans, in quo dum Planeta fuerit, velociùs moueri dicitur, & ibidem quatuor obtinet dignitates.

Velocitas cursus.

Velox motu dicitur Planeta, dum secundum signorum successionem motus verus, velocior est medio eius motu: è contrà tardus dicitur, dum retrogradè mouetur aut tardiùs, quàm medio eius motu progreditur. Id facilè deprehenditur, si ex Ephemeridibus motus cuiusuis Planetæ diurnus eliciatur, & medius motus eius in tabula mediorum motuum diurnorum Planetarum inquiratur, & sic dignit. I. petit.

TABVLA MEDIORVM MOTVVM
Planetarum diurnorum.

Augmentum luminis.

	gr.	m.	2
♄	0	2	1
♃	0	4	59
♂	0	31	27
☉	0	59	8
♀	0	59	8
☿	0	59	8
☽	13	10	36

Auctus lumine dicitur planeta, dum ☉ ab eo, vel ipsemet a ☉ recedit: minutus verò contrà, dum ad ☉ aut ☉ ad illum accesserit: vt si ☉ sit in primo gradu ♈, ♄ in 5. ♉, tunc per successionem signorum & graduum ☉ accedit ad ♄, & ♄ dicitur auctus lumine. Sic planetà dignitatem vnam vincit.

Augmentum numeri.

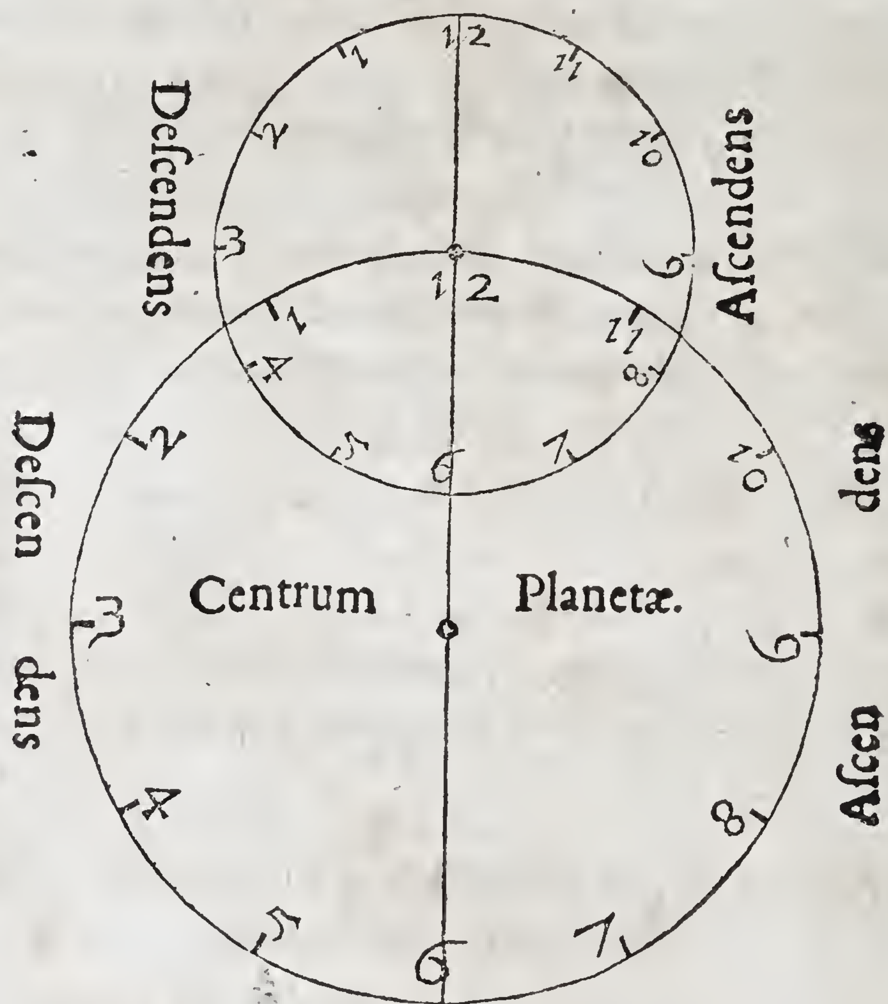
Argumentum Planetæ æquatum si fuerit	*minus*	*6 signis hoc est quando æquatio argumenti*	*additur medio motui.*	*dicitur*	*auctus*	*numero.*
	plus		*Subtrahitur à medio motu.*		*diminutus*	

Si autem argumentum æquatum Planetæ fuerit præcisè 6.*vel* 12.*signorū, tunc neque auctus neque diminutus, sed æqualis numero dicitur.*

Ascensio in circulo augis.

Cùm centrum verum Planetæ fuerit, à	0	*in*	6	*est*	*descendens*	*in Eccentrico.*
	6		12		*ascendens*	

Cùm argumentum planetæ fuerit, à	0	*in*	6	*est*	*descendens.*	*in Epiciclo.*
	6		12		*ascendens.*	

Ascensio in Septentrionem.

A præcedenti parum differre videtur, nisi quòd eam in partem siue mundi plagam vergat: Planeta ibidem tendens duabus fulget dignitatibus.

♂ Corporalis cum stella de natura fortunæ.

Quò plures sunt in natalitio themate boni & in dignitate constituti, Planetæ eiusdem qualitatis, nato fortunam augent, & validiùs erit iudicium, si fortiores Planetæ in locis, signis, domibusq́ue benè constituti stellis eiusdem qualitatis extra Zodiacum coniungantur, aut mutuo aspectu sese irradient, præsertim si fuerint primi 2.3.*honoris stellæ, multum addunt aut minuunt in*

themate

themate natalitio si malorum radijs misceantur Planetarum, etsi dicat Aristoteles sub circulo obliquo siue Zodiaco omnem vitam in rebus inferioribus consistere, tamen & aliarum stellarum ☌ & aspectus, quò Zodiaco viciniores, eò fortiùs influunt, augent & minuunt fortunā pro qualitate commixtionis radiorum & aspectus stellarum cum Planetis: quod vnico exemplo clarificatur, dum canicularium dierum ratio perpenditur: quò tempore intensior est calor quàm Sole in ♋ existente: tunc enim naturaliter calor intensior esse deberet, quàm ☉ finem ♌, primamq; faciem ♍ peragrante, propter radiorum maiorem obliquitatem: calor enim ex ☉ radiorum perpēdicularitate causatur, quæ perpendicularior multò est ☉ cancrisante, & ideò intensior calor vrgere deberet: tamen contrarium in Augusto in ☉ obliquitate radiorum accidit, sed ratio Physica id facilè admittit, propter trium siderum eiusdem qualitatis radiorum commixtionem, ☉ inquam ♌ & caniculæ siderum calidorum & siccorum: consimili ratione & aliarum stellarum radij cum aliquo Planeta eiusdem qualitatis per ☌ aut alium aspectum commixti, virtutem aut malitiam augent aut minuunt: & hæc obliuioni tradidisse incongruum esset, propterea in præcedentibus tabulam adiunximus, in quā stellarum qualitates vnico visu discerni possunt.

Existentia inter duas fortunas.

Mediocris Planeta inter ♃, & ♀, qui fortunæ dicuntur, locum habens, dicitur existens inter duas fortunas, & ibidem 5. sortitur dignitates. Et hæc hactenus de Planetarum dignitatibus, quæ diligenter & sigillatim examinandæ sunt: Planetæ enim dignitatibus superioris & vincentis, naturam & influentiam natus quicunque, induit & amplectitur. Nunc de Planetarum debilitatibus.

Planetarum debilitates.

Quotiescunque Planeta quiuis in aliquo cœli domicilio suspecto inuenitur, debilitatur plus ac minus, vt si in duodecima domo (quæ carceris & angustiæ dicitur) inuentus fuerit, quinque debilitatibus turbatur. In octaua, quæ mortis est, 4.6.3.2. duabus afficitur debilitatibus. In 7. à domo Planetæ, id est, in detrimento totidem in 7. ab exaltatione, id est, in casu 5.

Combustio Planetæ.

Planetæ combustio per sui orbis medietatem facilè deprehenditur: cùm enim sui orbis minus medietate abest antè & pòst, combustus & debilis virtutis dicitur, & est maxima Planetæ debilitas, etsi retrogradatio Planetas debilitat, combustio peior est. Quid orbis Planetæ medietas denotet, in tabula domorum ostensum est. Oppressus Planeta dicitur, cùm à M. 16. ad g. 12. à ☉ elongatur, sex debilitatibus turbatur.

Sub radiis extra combustionem Planetæ existentia.

Planeta sub radijs esse dicitur, si vltra sui orbis medietatem à ☉ 16. grad. distiterit: Planeta sic repertus 4. debilitatur.

Obsessio.

Obsessus Planeta est, cùm fuerit inter duas infortunas, siue inter illorum radios: & sic quinque debilitatibus infirmatur, vt:

♄ ♄ ♂ in grad. 6 ♉, 8 ♉, 10 ♉ ibi ♃ *obsessus dicitur* à ♄ & ♂. ♃ ☽ ♂ 6, 8, 10 ♈ ♋ ♈ *obsessa est* ☽ ex □ ♃ & ♂.

Applicatio cum infortuna.

Applicatio cum infortuna, hoc ab applicatione cum fortuna differt, cùm Planeta mediocris applicat, tum Saturnus aut Mars, & tribus tunc molestatur debilitatibus.

Coniunctio corporalis cum infortuna.

Fit dum Iupiter aut Venus cum Saturno aut Marte applicat, aut alius quisuis mediocris: qui ita deprehensus, quinque grauatur debilitatibus.

Applicatio corporalis cum stella naturæ infortunæ.

Propterea notabilium stellarum aliquot naturas in quadam tabula, quaternione C notauimus, quod profectò negligendum non est: Planeta etenim corporaliter applicans cum tali stella naturæ infortunæ, quinque debilitatibus afficitur.

Peregrinatio.

Peregrinus Planeta dicitur, cùm non inuenitur in aliqua dignitatum suarum, vt Saturnus in 6. Arietis nullam obtinet dignitatem essentialem, ideo peregrinus dicitur: feralis autem dicitur Planeta, cùm fuerit Planeta in aliquo signorum, vbi nullus alius Planeta fuerit, neque radij ipsius: siccine tantisper existens Planeta, feralis dicitur, solus in aliquo signo absque radijs aliorum, peregrinus itaque planeta quinque debilitatibus impeditur.

Euacuatio cursus.

Euacuatus cursu planeta dicitur, cùm separatur ab aliquo per Coniunctionẽ aut aspectum, & non iungitur alteri per corpus aut per aspectum, in eo signo tantisper existens planeta, cursu vacuus, dicitur duabus debilitatibus vexatus: hoc tamen intelligendum est iuxta orbes aut radios planetæ. Exempli gratia: Luna, Coniunctio, Iupiter in Sagittario, & post separationem eius à Ioue non sit aliquis planetarum in Sagittario, cui coniungi posset pro medietate sui orbis, nec radijs alicuius illustretur, quem posset aspicere, siccine Luna vacua cursu dicitur, donec signum Sagittarij prætereat, & iungatur alicui corpore aut aspectu: sed hoc solùm in Luna consideratur.

Feralitas.

De feralitate planetæ in peregrinatione tractatum fuit, nisi quòd planeta feralis tribus dignitatibus languet.

GRADVS VACVI, VEL FVMOSI, TEnebrosi, putei, azemene.

In hisce gradibus planeta constitutus, vacuis & fumosis tribus debilitatibus vexatur, in gradibus verò tenebrosis, putealibus & ázemene duabus tantùm obruitur debilitatibus. Et omnes hi gradus vnico intuitu conspiciuntur.

	Gradus vacui	Gradus fumosi	Gradus tenebr.	Gradus putei	Gradus azemene.
♈			3 16 24 30	6 11 16 23 29	
♉	11 19		3 30	5 12 24 25	6 7 8 9 10
♊	16 30		7 27	2 12 17 26 30	
♋	18 30	20	14	12 17 23 26 30	9 10 11 12 13 14 15
♌	25	20	10	6 13 15 22 23 28	18 27 28
♍	10 27	22	5 30	8 13 16 21 22	
♎	30		10 21	1 7 20 30	
♏	14 27	22	3 30	9 10 22 23 27	19 28
♐		23	12	7 12 15 24 27	1 7 8 18 19
♑	25	15	7 22 30	7 17 22 24 29	26 27 28 29
♒	25	4	13	11 12 17 22 24 29	18 19
♓	25		6 18 30	4 9 24 27 28	

Occidentalitas trium ſuperiorum.

Vbi Planeta deſinit eſſe Orientalis, de quo in dignitatibus dictum eſt, Occidentalis eſt, tum duabus debilitatibus læditur.

Orientalitas inferiorum.

Repetione hîc non opus eſt, ab Occidentalitate mox Planeta inferior orientalis in duas corruit debilitates.

Contrarietas haiz.

Planeta in ſuo haiz tribus decoratur dignitatibus: ſed in contrarietate haiz exiſtens, duabus debilitatibus grauatur.

Retrogradatio.

Facilè cuiuſuis Planetæ retrogradatio ex Ephemeridibus colligitur per literam 2. aut ex vnius diei in ſequentem motu, ſi gradus minuantur vel minuta, & ſic Planeta quinque laborat debilitatibus.

Tardus curſu.

Velocitas aut Planetæ curſu tarditas facilè elicitur, dum ſecundum ſignorum ſucceſſum motus eius verus, eſt velocior medio eius motu: è contrà tardus Planeta dicitur, ſi retrogradationem patiatur, nec parum differt à retrogradatione, niſi quòd vnica debilitate tardus Planeta obruitur.

TABVLA MEDIORVM MOTVVM Planetarum diurnorum.

	9	M.	2
♄	0	2	1
♃	0	4	59
♂	0	31	27
☉	0	59	8
♀	0	59	8
☿	0	59	8
gr.	13	10	36

Minutio luminis.

In augmento luminis inter dignitates minutionem ſatis expoſuimus: Planeta minutus vna debilitate deijcitur.

Minutio numeri.

Neq; minùs de numeri minutione dictum eſt, niſi quòd Planeta numero minutus, vires ſuas vna minuit debilitate.

Deſcenſio in circulo augis.

De eadem in aſcenſione in circulo augis clarè expoſitum eſt, niſi quòd hîc Planeta minuit ſuas vires duabus dignitatibus.

Deſcenſio in meridiem.

Ibidem per aſcenſionis in Septentrionem contrarietatem: ſed hîc Planeta duabus debilitatibus vexatur.

☌ Cum ☊.

In Ephemeridibus clarificatur: Planeta ſic coniunctus offenditur tribus debilitatibus.

☌ Cum ☋.

Idipſum in Ephemeridibus ex oppoſito ☌ cum ☊ facilè liqueſcit, Planeta quinque vexatur debilitatibus.

Via combuſta.

Planeta in via combuſta eſſe dicitur, dum ſub linea Eclyptica oberrans, Solis radijs ☌, infeſtatur duabus debilitatibus.

Eclypſis luminarium.

Semper ibi Planeta exiſtens mali quippiam portendit & quinque turbatur dignitatibus.

Luna in Geminis vel in fine ſignorum in terminis malorum.

Ibidem ☽ duabus hebetatur debilitatibus.

Luminare infra terminos Eclypſis.

Eclypſes earumq; durationes, in quibus terminis accidant, Ephemerides apertè oſtendunt, Planeta tantiſper ibi hæſitans quatuor debilitatibus confunditur.

☽ Vadens ad combuſtionem vel duodecim gradus.

Clariùs hic acceſſus eſt, quàm qui verbis egeat: ſed ☽ ſic progrediens, quatuor debilitatibus turbatur. Sunt & aliæ debilitates, vt antiſcia, &c. de quibus paruam habemus rationem. Et hæc hactenus de debilitatibus Planetarum ſatis abundè dictum eſt. Nunc maturè collectis Abrahami Iudæi, & Gaurici dictis, ad totius diuinatricis artis Encomia felici omine procedendum fuerit.

TOTIVS ARTIS DIVINATRICIS ENCOMIA.

Ixit Abraham Iudæus: Optimum inſtrumentum ad reperiendum gradum orientem, ſiue horoſcopantem in natiuitatibus, eſt Aſtrolabium. Quod quantò perfectiùs, & maioris quantitatis fuerit, tantò melius,

melius, post Astrolabium verò optimum instrumentum est, quod appellatur quarta circuli, siue quadrans: post hæc, vmbra recta, vel transuersa, postmodùm mensura per aquam facta. Simplicitatem Abrahami hîc permittimus, qui nondum nostræ Sphæræ materialis vsum viderit, in cuius vsu 140. *Canones construximus, qua facilè, ne quidem horoscopum, sed & omnes domorum cuspides dicto citiùs examinantur.*

Notandum.

Dixit Hermes, quòd locus Lunæ in hora infusionis spermatis in matricem, erit gradus oriens in natiuitate, gradus verò oriens in conceptione est Lunæ locus in natiuitate, quod verum esse probatione cognitum est, nisi natiuitas, vel septimo, vel vndecimo mense fuerit.

Menses deputantur.		
1	♄	Saturno.
2	♃	Ioui.
3	♂	Marti.
4	☉	Soli.
5	♀	Veneri.
6	☿	Mercurio.
7	☽	Lunæ.
8	♄	Saturno.
9	♃	Ioui.
10	♂	Marti.

Magistri enim Astronomiæ, primum mensem à conceptione Saturno attribuunt, eò quòd ipse vim retentiuam semini administrat.

Secundum verò Ioui, eò quòd ipse incrementum semini conferat.

Tertium Marti, calorem augmentanti & motum attribuenti.

Quartum Soli, qui vitam spiritualem in corde ponit.

Quintum Veneri, lineamenta corporis & membra formanti & venustanti.

Sextum Mercurio, qui membra à se diuidit, hactenus coniuncta.

Septimum Lunæ, quæ forma est & modus indicatiua. Nascentem in hoc mense contingit viuere, sed non diu: & vix vnus in hoc mense nascitur, qui aliquam non habeat in corpore azemenam.

Octauus iterum vt priùs, Saturno dedicatur, egressum conceptui prohibenti. Quod si vel ex motu animæ, vel accidente corporis in hoc mense prægnans pepererit, & pariens, & partus simul vita priuabuntur.

Item nonus Ioui aßscribitur, quo plurimi nascuntur.

Contigit etiam quosdam in mense decimo nasci, eò quòd Mars motum præbeat, cui est mensis ille deputatus.

Sunt quoq;, qui mense vndecimo oriantur, sed rarißimi, vt vix vnus inter mille nascatur illo mense vndecimo. Nunc autem doceamus artem, qua scire poterimus, cognita natiuitate, quot diebus prægnans conceptui hospitium præbuerit, & cognito orientis cardine, vtrum ☽ in superiori hemisphærio peragrauerit, vel prope ipsum horoscopi gradum, vel septimæ: & si in principio septimæ domus, vel prope reperies Lunam, dies moræ fuerunt. 259.

Si autem plurimum à principio septimæ domus distiterit, vide quot gradibus æqualibus ab eo distet, & pro singulis gradibus aßumito horã vnam æqualem cum 50.*mi. horæ. Dein horas cum earum minu. in dies naturales redigito: & quod inde prouenerit præfatæ dierum summæ, vtpote diebus* 259.*adijcito.*

*Verùm si Luna fuerit in orientis cardine, seu gradibus horoscopi, dies moræ fuerunt.*273.

Quod

Quod si ☽ in hemisphærio inferiori reperiatur, cape distantiam ipsius ☽ ab ortiuo cardine, & illam distantiam reducito ad gradus æquales, vt suprà dictum est, & quod productum fuerit, adijcito diebus. 273. (qui debentur: ☽ in superiori hemisphærio existente) vtpote in ortiuo cardine partiliter supputata, vel circiter.

Consentio Hermeti in hoc, quòd locus Lunæ in conceptione erit oriens, siue horoscopus in natiuitate semper. Contigit verò, si prope natiuitatem scilicet 7. vel 5. dies ante natiuitatem alius Planeta, quàm Saturnus gradum orientem in conceptione obtinuerit, ibiq; potestatem, siue dignitatem habens, Lunam ex quadrato, vel ex opposito respexerit, exibit partus citiùs præfinito tempore.

CONCEPTI FOETVS DIEM ET HOram extemplò faciliter supputare, secundum Lucam Gauricum.

G.	H.	M.
1	1	50
2	3	40
3	5	30
4	7	20
5	9	10
6	11	0
7	12	50
8	14	40
9	16	30
10	18	20
11	20	10
12	22	0
13	23	50

Gr.	Dies.
26	2
39	3
52	4
65	5
78	6
91	7
104	8
117	9
130	10
143	11
156	12
169	13
182	14
195	15

Ex dictis Abra. Hebr. pro quibuslibet 13. gradi. sumito vnam diem naturalem.

Distantia. ☽ à 7. Grad.	Dies.	
12	259	
24	260	Mora
36	261	
48	262	
60	263	
72	264	
84	265	Minor
96	266	
108	267	
120	268	
132	269	
144	270	
156	271	
168	272	
180	273	
192	274	
204	275	
216	276	Media
228	277	
240	278	
252	279	
264	280	
276	281	
288	282	
300	283	
312	284	Maior
324	285	
336	286	
348	287	
360		

Vbicunque Luna reperiatur in themate natalitio per Animodar rectificato, siue supra terram, siue sub terra, assumito ipsius distantiam à cardine occiduo, vtpote septima domo, secundum successionem signorum progrediendo, & eiusdem distātiæ gradus sinistrorsum perquirito in prima huius tabellulæ columnula, & statim comperies è regione dextrorsum dies moræ, quibus infans siue fœtus stetit in vtero materno: illos postmodum dies moræ subducito ab die natalitio, dies mensium connumerando ordine præpostero, & vbi terminabitur numerus, erit dies concepti fœtus: in qua si tunc ☽ reperiatur sub signo Horoscopi natalitij, cum numero tamen graduum minore proximiore, rectè negotiatus fuisti. Alioqui per diem citra vltráue assumito diem illam pro conceptu, quæ fuerit proximior gradibus horoscopi natalitij.

Horam verò concepti fœtus ita inuestigabis: perquirito in Ephemeridibus gradum Solis in meridie eiusdem diei supputatum, & eundem reperias in tabula

bula domorum tui finitoris, sub decima domo, & horas cum minutis sinistrorsum è regione compertas, scribe seorsum. Dein gradum ☽ in themate natalitio supputatum, inuestigabis sub Horoscopo eiusdem tabulæ domorum, & horas cum minutis sinistrorsum annotatas, scribe supra horas & minuta ☉ posteà subducito semper horas & M. ☉ ab horis & M. ☽ accommodatis 24. si oportuerit, & prosilient horæ cum Minutis post meridiem illius diei suprà repertæ, in qua fœtus ille fuerat conceptus. Ad illud denique tempus supputato locum ☽, & ille erit gradus verus, qui emergebat hora natalis supra finitorem tuæ regionis, & gradus Ascendens hora conceptus, erit verus locus Lunæ in genitura. Nam Hermes rerum cœlestium scriptor antiquißimus, affirmat illum ipsum cœli gradum horoscopare tempore genituræ, quem conceptus tempore Luna tenuisset, rursumq́; gradum illum tempore conceptus horoscopaße, in quo gradu genituræ tempore Luna fuisset inuenta.

Ptolomæus autem in centum enunciatis, Aphorismo 51. ait: In quo signo ☽ est genituræ tempore, illud in conceptu fac Ascendens, & in quo signo inuenta fuerit in conceptu, illud, aut eius oppositum fac ascendens in partu. Tunc enim Luna conceptionis in opposito signo horoscopantis in genitura loci reperietur, vtpote in signo occidui cardinis, quum tempore concubitus ipsa Luna in occiduo cardine fuerit inuenta.

Aduersus Ioannem Pontanum

Non autem tunc oppositus in genitura locus ascendit, quum tempore concubitus in cardine occiduo fuerit inuenta, vti scripserat noster Pontanus, qui hunc & plerosq́; Aphorismos non ita ad vnguem enucleauit, quum illos neutiquam rectè perceperit.

NVNC ABRAHAMI HEBRAEI scripta sequuntur.

Dixit Ptolomæus: Omnis Planeta ante initium alicuius domus existens, & minus quàm 5. gradibus ab initio distans, quasi in illa domo existens est, siue principium illius domus sit initio signi, siue non. Intelligendum autem distantiam prædictam quinque gradibus æqualibus esse considerandam. Dico autem, quòd quãdo Planeta est in principio domus, maximæ virtutis est: quantò autem in ipsa domo à principio magis elongatur, tantò virtutis minoris est. Cùm autem est in proximo gradu ante principium domus, paruæ potentiæ est, quam à principio recepit: minoris autem est potentiæ cùm in secundo est ante principium domus. Sic paulatim potentia diminuitur crescente distantia, ita vt in quinto nullius sit virtutis.

Dixit Meßahala: Quòd si Planeta est in 30. gradu alicuius signi, nullius penitus virtutis est in signo, in quo est, sed in sequenti. Hoc autem falsum est: signa enim quocunque modo accipiantur, siue secundum cogitationem, siue secundum visum, nullo interuallo à se ab inuicem distincta sunt.

Notum est Iouis terminum eße in Ariete à capite Arietis vsque ad finem sexti gradus eius, terminum verò Veneris in sex gradibus sequentibus esse: tamen si fuerit Iupiter in principio sexti gradus Arietis, non dicetur virtutem

habere in termino Veneris ſubſequente, ſed in ſuo, & ſicut interuallo non diſtat terminus à termino, ſic nec ſignum à ſigno: nam totus circulus gradibus diſtinguitur. Dixit Hermes, cùm aliqua ſtellarum infixarum primi honoris fuerit in gradu oriente, oſtendit natum magna, & extranea, & miranda vltra parentes habiturum, ſecundum temperiem illius ſtellæ. Dicitur autem temperies ſtellæ, quòd ipſa ſimilem in terrenis exercet virtutem, ſimilem dico virtuti, quam terrenis habet cõiunctio aliquorum Planetarum duorum. Dico autem hoc dictum Hermetis verum eſſe, ſiue ſit primi, ſiue ſecundi honoris fixa, quæ tamen paruæ latitudinis ſit, vt cor Leonis, & Aldebaran quæ ſunt primi honoris, & cor Scorpionis, quæ eſt ſecundi.

Quæ verò magnæ latitudinis eſt, vt Aquila cadens, quæ primi honoris eſt, vel Aquila volans, quæ ſecũdi eſt, paruam virtutẽ in terrenis poteſt exercere.

Dixerunt Babilonij, quòd fixa primi, vel ſecundi honoris cum gradu oriente, in natiuitate aſcendẽs, eandem habet virtutem, quam habeat in oriente, quod falſum eſt: nam maior eſt virtus longitudinis quàm latitudinis.

Albumazar verò in Yſagogicis ſuis maioribus multas & varias figuras enumerat, cum vnaquaque facie cuiuſque ſigni aſcendentes ſecundum Indos, quod magis ridiculo, quàm veritati accedit.

Item Albumazar enumerat alias figuras ſecundum Ptolemæum cum faciebus ſignorum aſcendentes, quod verum eſt ſecundum quadraginta octo imagines cœleſtes, quæ ſunt in firmamẽto, quas Ptolemæus enumerauit ſecundum diſpoſitionem, quam habuerint in tempore ſuo. Nunc autem ſecundum ſententiam ſuam loca mutauerunt: cùm tamen ſecundum Indorum ſententiam ſint immobiles. Veritas autem ſic eſt, quòd ſiue illæ figuræ moueantur, ſiue non, duodecim tantùm earum conſiderare debemus, quæ ſunt propinquæ Zodiaco, non vingenti vnam Septentrionales, nec quindecim Auſtrales.

Indi in libro natiuitatum multas partes faciunt, quas omnes negligit Ptolemæus, niſi partem fortunæ: Ego autem in hoc libro enumerabo quas probauerint periti huius artis, ſcilicet Dorotheus, Meſſahallas, Andruzagar. His prælibatis nunc de propoſito dicendum eſt.

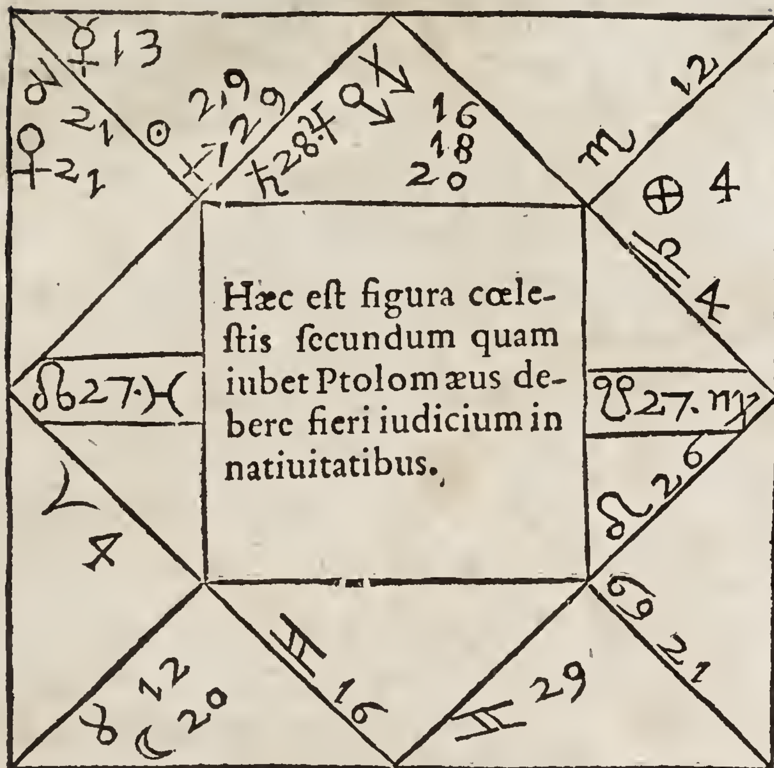
Inprimis ergo ſecundum tabulas probationum ſiue directionum (reperto orientis cardine) vel modo in Yſagogicis præhabito, quinque domos reliquas ſecundum terræ tuæ latitudinem coæquato, iuxta artem à nobis in vſu Sphæræ vel calculo Ephemeridum traditam, non ſecundum magiſtros Aſtronomiæ, quorum falſitatem reijcimus.

Abrahami Iudæi.

Et quum 12. domorum figuram erexeris, in ea ſcribe locum cuiuslibet Planetæ in domo in qua inuenitur: Caput quoque Draconis, Lunæ & caudam, quæ omnia in tabulis Ptolemæi, vel Alfonſi aut Blanchini, & melius per modernorum Aſtronomorũ tabulas, ſecundum longitudinem tui finitoris oportet coæquata eſſe: ſcribe & Aſpectus ſiue radiationes cuiuſlibet ſeptẽ Planetarũ in domibus, vbi accidẽt illi aſpectus conſiderãdi, ſecundũ diſtinctionem domorum, & ſecundũ gradus æquales: & hæc eſt figura, quam Ptolemæi appellamus.

Figura

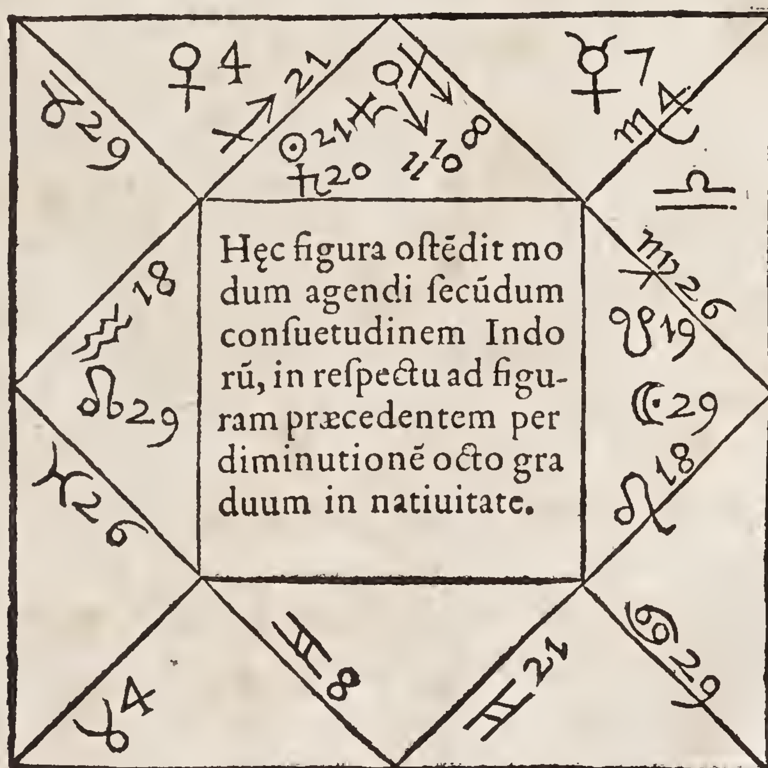
Figura Claudii Ptolomæi.

Post hæc aliam fac figuram, & ab orientis gradu minue octo gradus retrò, nec cures an in eodem signo, an posteriori terminetur illa subtractio. Gradum verò (in quocunque terminetur) scribe in secũda figura, initium ponens primæ domus, & ad hunc modum à principijs singularum domorum deme octo gradus, & gradus terminationis in principijs reliquarum domorum scribe in secunda figura: similiter à locis singulorum Planetarum, & capitis, & caudæ, & à locis aspectuum octo gradus retrò deme, & terminos subtractionis singulorum in secunda figura asscribe: & hæc appellabitur figura Indorum, qui influentiam in rebus inferioribus à noua Sphæra accipiunt.

Sunt itaq; hæ duæ figuræ in præsentia admodum necessariæ in hoc negotio.

Figura Indorum.

LVCAS GAVRICVS.

Ego autem arbitror à themate 9. orbis secundum Ptolomæi, & omnium

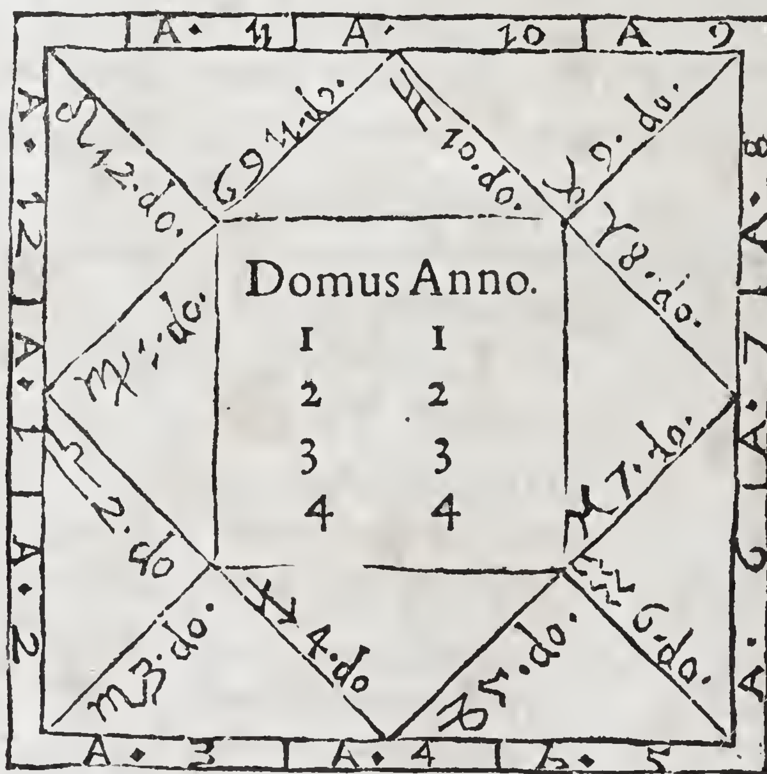
fermè aliorum Aſtrologorum obſeruationes ſupputato, Indos à ſingulis cœli domicilijs atque longitudinibus ſiue locis Planetarum fuiſſe ſolitos diducere octo gradus: totidem enim peragrauerat octaua Sphæra contra motum primi mobilis, ad ætatem vſque Claudij Ptolemæi, & hoc quatenus erigerent figuram octaui orbis, quippe qui per illam futuros euentus vaticinabantur, ſed non ita correctè.

Noſtra autem tempeſtate anno ſcilicet Chriſtianæ Liturgiæ 1545. præſuppoſito, quòd decima Sphæra ſit primum mobile, ſi volueris ſupputare figuram cœli ſub zodiaco 9. Sphæræ ab illis 12. domicilijs, ſingulisq; Planetarum locis ſigillatim diducito gradus 11. M. 15. ferè.

Sin libuerit tibi erigere ſchema cœlicum, per octauam Sphæram diducito gradus 20. & ita ad amuſſim ſupputaſti ſchema 9. & 8. orbis. Hæc neglexiſſe dedecet, ne quis in errorem facilè labatur: Nunc ad rem ipſam ex Abrahami Iudæi verbis procedendum eſt.

Abrahami verba.

His prædicto modo figuratis, primò cõſiderandũ occurrit, an natus habiturus ſit nutritionem, quæ eſt quatuor annorum ſecũdum Aſtronomos. Qui anni attenduntur iuxta quatuor ſigna cardinalia, quatuor elementis ſimilia. Primum enim annum iudicat Oriens, ſecundum verò annum dijudicat ſecundum ab oriente ſignum, tertium verò tertium, quartum 4. vt in ſequenti figura patebit exemplo.

Si Horoſcopus thematis natalitij in genitura cuiuſpiam fuerit maleficarum ſtellarum, vtpote Saturni, Martis, & Solis præſentia, aut hoſtilibus radijs commaculatus, infans ſiue puer ſic genitus, aduerſa valetudine conflictabitur: ſin autem 2. domus & eius hoſpitator fuerint afflicti, Anno 2. affligetur, ſi 3. in 3. & ſic deinceps ad calcem 12. annorum. Hoc ſæpius in multis genituris experimento comprobauimus fuiſſe veriſſimum.

Abra-

Abrahami Iudæi ſcripta

Annos nutritionis, qui ſunt quatuor, in tres partes diuidere neceſſum eſt: quum vnicuiq; annus vnus cum tertia anni parte contingat. Primus dominus triplicitatis primum annum cum 3. parte ſequentis anni, dijudicabit quid puerulo euenturum ſit: ſecundus verò dominus ſibi vendicabit tantum temporis atque primus dominus. Tertius quod reliquum erit pro ſtatu ſuo.

Hîc obſeruandus eſt dominus triplicitatis inter antedictas Planetarum dignitates.

Primum quoq; nutritionis annum, primæ domui aſſcribendum, ſecundæ ſecundum, tertiæ tertium, quartæ quartum: & ſi in aliqua aliarum domorum fuerit maleficus Planeta, in anno illo domui aſſcripto, natus infirmitatem patietur, cuius mortis qualitatem per Planetæ qualitatem perpendere poteris. Tempus quoque infirmitatis hoc pacto cognoſcere & perpendere poteris.

Notabile, tempus accidentiæ inueſtigandum.

A principio domus, in qua reperietur Planeta, vide per quot partes ſeu gradus æquales diſtiterit ipſe Planeta, & pro ſingulis gradibus duobus cum dimidio, tribue vnum menſem, & pro ſingulis gradibus 12. dies.

Ex ijs autem, de quibus in 6. domo rationabimur, membrum illud paſſurum cognoſcetur.

Abrahami Iudæi dicta.

Ad huius rei notitiã gradus oriens inſpiciendus eſt, an aliquis Planetarũ ipſum reſpiciat ſecundum domorum diſtinctionẽ, vel ſecundum gradus æquales.

Si aſpectus ille fuerit Iouis, vel Veneris, vel Mercurij fortunati, vel Solis, aut Lunæ, verum atque bonum teſtimonium.

Si Planeta reſpiciens, fuerit in aliquo 4. angulorum, niſi concrematus, hoc eſt, combuſtus, vel retrogradus fuerit, hoc autem ſi ita contingat, falſum erit teſtimonium.

Hîc notatur Planetarum debilitas.

Si verò aliquis prædictorum Planetarum, nec combuſtus neque retrogradus fuerit horoſcopum reſpiciens, fueritq́; dominus 6. vel 8. aut 12. domus, dimidium teſtimonium habebis bonum.

Quod ſi ☽ in 1. domo fuerit, vnum habebis teſtimonium perfectè malum.

Item ſi ♄, vel ♂, non infortunatus, fuerit in aliquo 4. cardinum, teſtimonium erit non bonum, ſed perfectè malum.

Si aliquis horum trium fuerit dominus alicuius angulorum, dimidium teſtimonium habes malum.

In dignitatibus Planetarum.

Item ſi Planeta beneficus fuerit in prima domo, dederitq́ue vim ſuam Planetæ malefico 8. domus, domino hoc erit teſtimonium perfectè malum.

Luna, vel aſpectus eius cum Planeta benefico in aliquo angulorum, bonum præſtat teſtimonium, cum Planeta malefico, malum teſtimonium perfectè.

Si verò in nona domo, vel tertia, quartam teſtimonij partem præbet.

Si verò fuerit cum Planeta benefico in ſexta, vel duodecima domo, nullius

est testimonij: Ibidem tamen cum Planeta malefico testimonium perfectè malum præbet.

Item si ☽ fuerit in superiori hemisphærio, dederitq; vim suam Planetæ existenti in inferiori hemisphærio quocunque modo, testimonium perfectè malum.

Si verò Luna in inferiori hemisphærio fuerit, vimq; suam dederit Planetæ benefico quocunq; aspectu, vel Planetæ benefico per aspectum bonum, testimonium perfectè bonum erit.

Consideranda etiam est adunatio, hoc est, coitus cum aliquo Planeta, scilicet an vterque latitudinem habeat, aut alter tantùm, aut neuter: Si ambo in Zodiaco fuerint, aut latitudinem habuerint, sed æqualem, & in eadem parte, testimonium perfectum est, secundum qualitatem Planetæ, qui Lunæ fuerit coniunctus.

Si autem alter in Zodiaco fuerit, alter verò ex vtralibet parte latitudinem, sed paruam habuerit, aut ambo ex vtraque parte, latitudo tamen vnius maior fuerit latitudine alterius, minuitur testimonium secundum quantitatem latitudinis.

Si verò latitudinẽ ex diuersis partibus habuerint, nullum testimonium erit.

Si verò Luna ex opposito aliquem Planetam respexerit, habueritque cum ipso æqualem latitudinem, & ex diuersis partibus, testimonium perfectum.

Si autem ex vna parte fuerit vterq;, licet latitudo sit æqualis, nullius sunt testimonij: Si autem alter in Zodiaco fuerit, alter latitudinẽ habeat, vel ambo latitudines inæquales, & in diuersis partibus habeant, minuitur testimonium.

Si verò Luna aliquem Planetam ex tertio, vel sexto respiciat, & alter in Zodiaco fuerit, alter extra, parum diminuitur testimonium.

Si ambo latitudinem habeant, vel ex diuersis partibus, vel ex eadem, dimidium est testimonium.

Si Luna ex quadrato aliquem Planetam respiciat, siue vterque, vel alter, vel neuter latitudinem habeat, testimonium perfectè malum.

Si Luna à Sole minus quàm duodecim gradus distat, perfectè malum testimonium.

Si verò ex quadrato, vel opposito Solem respiciat, dimidium testimonium malum.

Si ex tertio, vel sexto, bonum testimonium perfectè.

Si Luna adunata fuerit Saturno, vel in aspectu Saturni, fueritq; ipsa inter adunationem, & oppositionem eius, & Solis, Saturni malitiam diminuit.

Si autem inter oppositionem, & adunationem fuerit, eius malitiam auget.

Si verò adiuncta Marti, vel in Martis aspectu fuerit, è conuersò accidet quod in Saturno.

Si Luna, & aliquis altiorum Planetarum fuerit in diuersorum signorum gradibus, à linea æquinoctiali æquidistãtibus, vel in fine à dextra, vel in fine à sinistra, testimonium perfectum secundum Planetæ qualitatem.

Si in domo sexta Luna fuerit etiam absque omni aspectu, testimonium dimidium malum.

Si ☊

Si ♌ Leo, vel ♐ Sagittarius, vel ♒ Aquarius oriens fuerit, omnia testimonia præfata perfecta dimidiabuntur, in eadem qualitate tamen permanentia.

Abrahami Iudæi.

Potissimum verò omnium testimonium est, vt consideremus statum Planetæ, supra totum circulum signiferi potestatem habentis, quem Sarraceni Almutez dicunt: Eius enim testimonium pro qualitate sui status omnibus alijs simul acceptis æquipollet. Hunc autem sic inuenies: Sciendum ergo, quòd loca principalia 5. sunt: vnus ☉, alter ☽. Tertius est locus adunationis, hoc est, nouilunij, vel oppositionis, scilicet plenilunij, vtracunque harum natiuitatem præcesserit.

Hîc autem dissentiunt sapientes: quando enim oppositio natiuitatem præcesserit, dubitant an locus ☉, an locus ☽, sit accipiendus tertius.

Ptolemæus autem affirmat semper locum eius, qui superius hemisphærium in oppositione obtinuerit, tertium fore capiendum: Hermes item, & Dorothæus asserunt 3. ponendum esse locum, superius hemisphærium tenentis in natiuitate: Indi tamen tertium ponendum esse asserunt, locum ☽ in hora oppositionis semper. Quibus consentiunt Messalla, et sapientes Sarracenorum, quibus & ego. Quartus gradus orientis. Quintus horos. fortunæ pars, quæ secundum Ptolemæum semper tam de die, quàm de nocte sumenda à ☉ ad ☽.

Computa quot virtutes habeat quilibet Planetarum in ijs 5. locis enarratis, & in loco in quo est, & in die, & hora natiuitatis, & da domino domus 5. virtutes, Domino honoris siue altitudinis 4. Domino triplicitatis (quicunque horum fuerit) 3. Domino termini 2. Domino faciei vnam.

Si quis præterea fuerit in domo prima.

1. *Da ei virtutes.*	12
Existenti in 10.	11
In septima	10
In quarta	9
In vndecima	8
In quinta	7
In secunda	6
In nona	5
In octaua	4
In tertia	3
In duodecima	2
In sexta	1
Domino diei	7
Domino horæ.	6

Planeta igitur, qui plures habuerit dignitates, ille erit Almutez, hoc est, vincens.

Quæ notantur in tabula duodecim domiciliorum, sexus complexionum in Isagogicis.

Almutez Barbaricum vocabulum est, Athla vocant Graij, quæ cuncta negocia rerum in genera, & partes bis sex diuisa coercent, vti cecinit M. Manilius Senator Romanus, & Poëta eminentissimus, & dicitur Athla, siue Almutez Planeta vincens. Qui habuerit plures dignitates siue prærogatiuas essentiales in 5. locis, vtpote ☉ ☽ horoscopi, ⊕ partis fortunæ, quin etiam nouilunij, aut plenilunij præcedentis diem natalitij thematis.

Iuxta verò Manilij vatis celeberrimi, qui Græcorum vestigia sectabatur, ille Planeta nuncupatur Athla, qui in genera, hoc est, generatim & bis sex partes siue gradus in 12. cœli domicilijs plures habuerit dignitates essentiales, & accidentales.

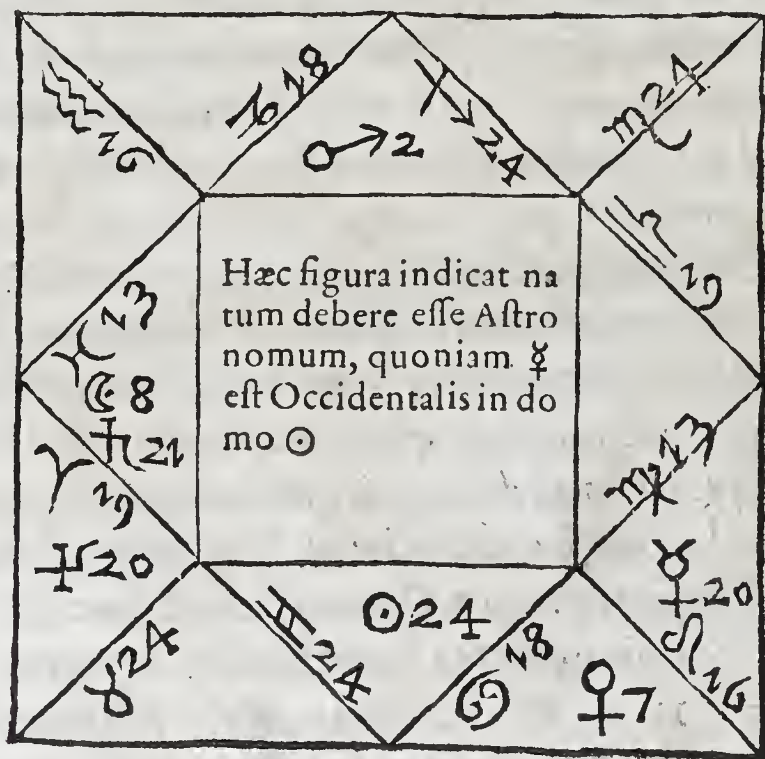
Abrahami Iudæi.

Quoniam antiqui de natiuitatibus tractantes, secundum ordinem domorum

rum procedere consueuerunt, & non secundum ordinem naturalem à Ptolomæo in libro 4. Apotelesmatum capitulorum obseruatum, & nos antiquorum vestigia insectantes, eodem ordine procedemus.

In primis ergo de anima, & eius affectibus, atque corporis complexione & vitæ quantitate rationabimur.

Ad iudicandum ergo de anima nati, primò statum Mercurij considera, qui si fuerit occidentalis, à Sole nec sub luce, seu radijs eius (nisi in Ariete vel Leone) nec retrogradus, & in aliquo 4. angulorum fortis & benè affectus, animam nati magnanimam, fortem, famamq́ fortitudinis, & liberalitatis indicat: & natum ostendit debere esse Astrononum si occidentalis fuerit in domo Solis: Mercurius enim occiduus in ♌, facere consueuit Astronomos.

Luna, Venus, Mercurius, Sol { Præcedentes / Sequentes } sunt { Orienta. / Occidenta.

Mercurius autem Orientalis à ⊙ & fortis, cum sapientia manualium operum peritiam indicat, præcipuè si cum ☽, vel in domicilio ☽, vtpote ♋ fuerit. Et si in signo mobili, sermonis & operis denotat inconstantiam: in signo autem stabili, seu fixo, constantiam.

Si in bicorporeo, denotat natum fore duplicem, aliud in ore, & aliud in corde habentem.

Item si Mercurius fuerit in domo casus, siue in cadentibus ab horoscopo domicilijs, subtilitatem sine fama significat.

Si verò fuerit in succedentibus ab angulis, mediocrem significat in suis negotijs. Verùm si fuerit in aliqua suarum domorũ, vtpote in ♊, aut ♍, liberalium artium scientiam portendit. At si fuerit in aliqua domorum Saturni, vel ex ✱, vel △ intueatur, vbicunque extiterit, Philosophos & Oratores facere consueuit, & rerum altißimarum & diuinarum indagatores.

Sed si fuerit in aliqua domorum ♃, videlicet ♐, vel ♓, vel eum quocunque mo-

que modo respexerit, animam nati beneuolam, largam, & legum amatricem denotat.

Si in domo Martis, Arietis, vel Scorpionis, aut in quolibet eius aspectu, animam maleficam, & de omnibus malè suspicantem: Si in Scorpione, vel aspectu ♂, □, vel ☍ & ☽, vtrumlibet horum respexerit, alienarum rerum raptorem cum fraude, & latronem significat.

Ptolemæus enunciato 38.

Quum Mercurius in altera domorum Saturni constitutus, atq; potens fuerit, coniecturatiuum nato dat intellectum, ac rerum scrutationem: in Martis verò domo, & præsertim in Arietis, facundiam.

Abrahami Iudæi.

Si Mercurius à Sole minus quàm 16. minutis distiterit, vel in domo ☉ extiterit, Physicos, vel Astronomos facere consueuit.

Si fuerit in aliqua domorum ♀, vel ei alligatus, seu coniunctus fuerit, aut eam de ✱ aspexerit, nati animam faciet Musicæ appetitiuam.

Imò Mercurius retrocedens cum Venere, claros Musicos facit. Dixit Ptolemæus: si Mercurius & Luna se inuicem respexerint, animã redigent naturalium affectuum dominatricem, dicta & facta omnia cum ratione moderantem. Si neuter alterum, nec orientis cardinem respexerit, omnia contraria significat, facitque ita genitos dæmoniacos & malignos.

Si *alterum duntaxat contigerit, nunc ordinatè, nunc perturbatè omnia prædicta administrabunt.*

Si Mercurius fuerit sub luce Solis, vel combustus, nõ pluribus quàm 16. minutis distans à ☉, nisi sit receptus à Sole in signo Arietis aut Leonis, animam debilem & pauidam indicat: etiam si in aliqua suarum domorum fuerit, aut Saturni, natum denotat euasurum sapientem, nihilominus tamen paruam denotat scientiam: sin fuerit retrogradus, perfidum.

Dixit Ptolemæus: Considera Planetam, qui fuerit Almutez super locum Lunæ, & supra locum Mercurij: Per hunc enim faciliùs scire poteris qualitates animæ secundum naturam Planetæ Almutez, & proportionem eius ad Solem, & ad angulos secundum virtutem Planetarum eum respicientium, vel qui erunt cum eo alligati in natiuitate, & secundum signum in quo est: cùm omne signum virtutem domini sui habeat. Dico autem, si Almutez habet aliquam virtutem in oriente, & dominus sit horæ, debes miscere naturam domini orientis, vel Planetæ existentis in oriente cum virtutibus Mercurij, & Almutez.

Dixit Messahalla: Signa *ignea, signa Regũ sunt sublimium animarum demonstratiua. Dicò tamen naturam igneorum pro qualitate dominorum suorum variari: Si enim Aries oriens fuerit, Martis naturam habebit, bellicosus, verbosus & discordiarũ seminator: & hæc intendentur & remittentur secundum debilitatem, vel fortitudinem Martis habitam in natiuitate, & secundum aspectum Planetarum ad Martem. Quòd si Iupiter in natiuitate Arietem tenuerit, nec combustus, nec retrogradus, ad fidei & religionis obseruatio-*

nem natus alios inuitabit. Si Leo in oriente fuerit, aliquod ſublime dominium, ſcilicet ſuper alios appetentem, laborũ operam exoſam indicat. Si ♃ in eo extiterit à Sole orientalis, & ſit quintæ dominus, bonos filios habiturum denotat.

Item ſi eſt dominus octauæ, longam vitam: ſi verò ibidem Mars fuerit, iracundũ, bellicoſum, longas vias proſpecturum: ſi fuerit dominus nonæ, & ſecundum fortitudinem, vel debilitatem Martis in natiuitate ea, quæ cõfert Mars intendentur, vel remittentur.

Et notandum, quòd in omni natiuitate Mars iræ indicatiuus eſt: ſed ſi fuerit in ſigno igneo, maior erit iracundia, quàm in aquatico & ſigno humanam formam habente, ſanguinis humani effuſor erit.

Saturnus quoque in omni natiuitate, ſolicitudinis & tolerantiæ laborum ſignificator eſt.

Sol verò appetens eſt honoris, & poteſtatis.

Venus appetit mulieres, ludos, & conuiuia, potationes & his ſimilia.

Mercurius ſapientiam, & opera ſententiarum, & magis, ſi fuerit occidentalis à Sole.

Iupiter fidem firmam, & appetitum pecuniæ.

Luna verò virtutes naturales, & complexionem corporis indicat.

Et notandum, complexionem corporis perfectè ſciri poſſe, & per naturam ſigni, in quo eſt Luna, & proportionem Lunæ ad Solem, & naturam Planetæ reſpicientis, vel Lunam, vel orientem, vel vtrunque.

Pulchritudinem verò per horum trium figuras, orientis ſcilicet & ſigni, in quo eſt Almutez, & ſigni, in quo eſt ☽ perfectè ſcies.

Signa verò pulchritudinis ſunt: Gemini, Virgo, Libra, & prima medietas Sagittarij.

Signa autem mediocris pulchritudinis ſunt: Scorpius, Capricornus, Piſces. Quòd ſi Almutez fuerit in Ecliptica abſque latitudine macrum, ita genitum prætendit.

Sin extra Eclipticam fuerit, per quantitatem latitudinis, pinguedinem dijudicato.

Planetarum latitudo magna, obeſos facit: latitudo parua & Auſtralis macilentos.

Si aliquod ſignorum rectè aſcendentium in horoſcopo, fueritque in eo ☽, vel Almutez, ſignificat maiorem pinguedinem. Sed hæc augentur, vel diminuuntur reſpectu patriæ, & parentum.

Per dominum horæ, & per Planetam exiſtentem in orientis cardine, vel qui eundem orientem reſpexerit, colorem nati dijudicare poteris.

Nunc de vita dicendum.

Si natiuitas diurna fuerit, vide locum ☉, & ſi inueneris eum, vel in decima, vel in vndecima ſecundum partitionem domorum, Sol Hylech erit, quod mulier interpretatur, ſiue in maſculino, ſiue in fœminino ſigno fuerit. Quòd ſi aliquis Planetarum, qui poteſtatem habet ſuper locum Solis, Solem reſpexerit, ille Planeta erit Alcochoden, quod maritus interpretatur.

Quod ſi

Quod si plures Planetæ Solem aspexerint, de illis sume Almutez, id est, victorem. Si verò nullus Planeta Solem respexerit, fac vt docebo posteà.

Quod si Sol fuerit in nona domo, vel in septima, & in signo masculino, pone Solem Hylech, & vide si poterit habere Alcochoden.

Si verò in prædictis domibus nona scilicet, vel septima, & in signo fœminino fuerit, vel in alijs domibus, non ponas eum Hylech.

Quod si Sol non est Hylech, vel est Hylech, sed non habet Alcochoden, vide locum Lunæ: si fuerit in domo septima, siue in masculino, siue in fœminino signo, pone eam Hylech. Similiter si fuerit in decima, vel in vndecima, & in signo masculino, vel fœminino.

Et notandum, quòd in alijs domibus 8.9.12. superius hemisphærium tenenentibus, Luna Hylech esse nequit.

Item si Luna fuerit in prima domo, vel tertia, siue in signo masculino, siue fœminino, vel in quarta, vel in quinta & in signo fœminino, pone eam Hylech: si autem in signo masculino, vel in alia domo inferioris hemisphærij, non ponas Hylech. Quod si Lunam Hylech inueneris, vide si habeat Alcochoden an non, si non habet Alcochoden, vide si natiuitatem præcesserit adunatio, vel oppositio Solis, & Lunæ, si adunatio præcesserit, & si gradus adunationis fuerit in aliquo angulorum, vel in domo quæ est post angulum, illum gradum pone Hylech, & vide si habet Alcochoden.

Si oppositio Solis & Lunæ, natiuitatem præcesserit, sume gradum oppositionis eius, scilicet qui in natiuitate fuit super terram, & quemadmodum de gradu adunationis operare.

Quod si non habueris Hylech, neq; Alcochoden, pone gradum orientem Hylech, & eius quære Alcochoden, & si non habuerit, vita nati illius breuis erit: morietur enim quandocunq; horoscopi gradus aliquem Planetarum interimentium offenderit, & quantò plures Hylech & Alcochoden fuerint, tantò vita prolixior erit.

Quod si natiuitas nocturna fuerit, & Luna in aliquo locorum prædictorum in superiori hemisphærio scilicet, vel inferiori hemisphærio, pone Hylech, & quære eius Alcochoden, & si ipsa non fuerit Hylech, vel Alcochoden non habuerit, pone Solem Hylech, si fuerit in prima, vel quarta, vel quinta, siue in fœminino, siue masculino signo, & quære eius Alcochoden, & si ipse non poterit esse Hylech, vel non habuerit Alcochoden, operare vt suprà de gradu adunationis, vel oppositionis, & de gradu oriente, vel partis fortunæ.

Et sciendum, quod si natiuitas fuerit post oppositionem, ☉ & ☽ ambo fuerint in natiuitate supra terram, cape locum Solis, quod si natiuitas fuerit nocturna, & ☽ sub terra, sume locum Lunæ in natiuitate ad Hylech faciendum, & cùm habueris Hylech, cuius sit Alcochoden, vide si fuerit in aliquo angulorum quatuor nec fuerit sub luce Solis, nec retrogradus, vita nati erit tanta, quanta est multitudo annorum maiorum illius Alcochoden. Quod si fuerit Alcochoden in domo vndecima, vel quinta, & fuerit ille Planeta vnus de tribus superioribus, & orientalis à Sole, vel vnus de tribus inferioribus, &

occidentalis à Sole, reputa eum quasi esset in angulo, vitæque nati maximos annorum adscribe.

Si Alcochoden est aliquis superiorum trium, & occidentalis à Sole, vel aliquis inferiorum, & orientalis à Sole, annos mediocres vitæ contribue.

Similiter annos mediocres vitæ asscribe, si fuerit in secunda, vel octaua, siue orientalis, siue occidentalis à Sole fuerit.

Si verò fuerit in domo casus, in cadenti minimos annorum vitæ adiudica.

Quòd si Alcochoden fuerit sub luce Solis à radijs ☉ combustus, numerus annorum sibi asscriptorum, numerum dierum significat tantùm.

Si Alcochoden retrogradus fuerit, & inter primam stationem & oppositum, deme vnam quintam, reliquum vitæ asscribens: & hæc est propositio Albumassaris, de qua Scheden eius discipulus in libro suo mentionem fecit.

Si Sol, vel Luna Hylech fuerit, bonoque aspectu Alcochoden suum respexerit, addendus est numerus minorum Hylech: Annorum numero Alcochoden: sed si respexerit eum ex quadrato vel opposito, nec addas, nec detrahas aliquid de numero Alcochoden.

Si Mars, vel Saturnus ex quadrato, vel opposito suum Alcochoden respexerit, vel Mercurius infortunatus, vel ex quadrato, vel opposito suum Alcochoden respexerit, minimos annorum respicientis ab annis sibi propositis deme. Cùm verò aliquis horum trium ex tertio, vel sexto respexerit, nec minue, nec adde. Iupiter, Venus, Mercurius fortunati, quocunq; modo suum Alcochoden respexerint, respicientis minimos annorum adde Alcochoden annis.

Si Planeta sit Alcochoden, qui inferior existens, superiori Planetæ alicui vim suam dederit, vt in Planetarum dignitatibus ostensum est, superior erit Alcochoden, vitaque nati erit secundum hoc, quòd ille Alcochoden fuerit in angulo, vel post angulum in succedenti, vel in domo cadente, vita nati erit secundum Planetas ipsum respicientes.

Dixit Ptolemæus: Vide Planetam, qui super quinq; loca principalia fuerit Almutez, & illum pone Alcochoden. Ptolemæus, et omnes antiqui in hoc concordant, quòd ea, quæ diximus de Alcochoden, ad veritatem propè accedunt. Veritas autem sic se habet: Duc, id est, dirige Hylech vsque ad locum corruptionis vitæ, qui semper est propinquus annis, quos ostendit Alcochoden antè & retrò. Secundum annos Alcochoden quòd si feceris ductus, id est, directiones cum gradibus æqualibus, fac quoque aspectus cum gradibus æqualibus: si feceris ductus, id est, directiones cum ascensionibus terræ, vel cum ascensionibus circuli recti, vel mixtis, fac aspectus Planetarum secundum partitionem domorum, qui modus ducendi melior & valentior est. Interfectores, siue corruptionis Planetæ dicuntur ♄ ♂ ☉ per ☌ □ & ☍ aspectum.

Nunc autem loca corruptionum vitæ exponemus.

Gradus oriens vitam corrumpit, si Luna est Hylech: si gradus oriens est Hylech, Luna vitam corrumpit: principium quoque quartæ domus, vitam corrumpit: principium similiter septimæ domus. Quando igitur Luna peruenit ad horoscopum, interimit natum.

Si Hy-

Si Hylech fuerit in septima, vel nona, retrò contra successionem fiat directio. Locus quoque Solis, & quadratum & oppositum, locus item oppositus loco domini octauæ, siue Planeta sit fortunij, vel infortunij, caput quoque, & cauda Draconis Luna existente Hylech, Saturnus quoque, & Mars, & Mercurius non fortunatus, scilicet loca horum, & quadrata, & opposita vitam corrumpunt: Eorundem aspectus ex tertio, & sexto, si aliquis horum dominus fuerit sextæ, vel octauæ, vel duodecimæ, similiter termini horum, si Planeta beneficus respexerit terminos eorum quocunque modo, vel Sol, vel Luna ex trino, vel sextili, morbo quidem graui affligetur, non tamen vita priuabitur natus: locus quoq; Aldebaran, humerusq; canis, & cor Scorpionis, cor Leonis, caputq; Diaboli, quod est in Tauro, vbi etiam sunt Pleiades.

Hylech, & Alcochoden reperire.

Si in natali cuiuspiam themate per diem ☉ reperiatur in domicilijs cœli 9.10.11.1.7. *in quolibet signo, præcipuè masculino potest esse Apheta, siue (vt Arabes inquiunt) Hylech, id est, dator vitæ: & si quispiam Planeta habuerit aliquam dignitatem essentialem in loco ☉, & irradians locum Solis, erit Alcochoden, hoc est, dator annorum. In nocturna autem genitura ☉, Sole sub terris latente, si Luna reperiatur supra terram in aliquo ex dictis quinq; cœli domicilijs, ipsa hilegiam dignitatem sibi vendicabit.*

Meo autem iudicio, & Arabum experimentis atque obseruationibus luminaria sub hemisphærio inferiore, vtpote in 2.3.4.5. *domo possunt esse Hylech: & Planeta habēs aliquam prærogatiuam in dictis domibus, erit Alcochoden.*

Quanquàm Claudius Ptolemæus iusserit, quatenus luminaria sub terris Apheticam siue hilegialem prærogatiuam sibi vendicare nequeant, quod quidem ego affirmare non ausim.

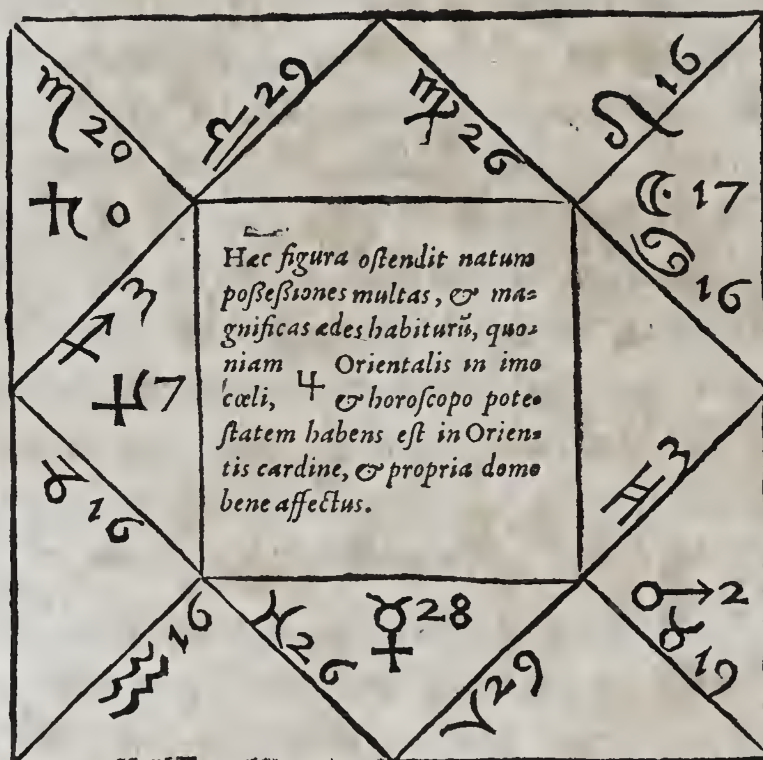
Vidi enim in mille propemodum genituris plurimos, qui habuerunt vtrunque luminare, & reliquas 5. *erraticas stellas, sub terris fuiße longioris vitæ, quàm eos, qui habuerunt in superiori Hemisphærio.*

Vti in genesi Imperatoris Caroli Quinti expertum est, qui vnicam Lunam horoscopantem habuerit, et reliquos Planetas, sub terra vixit tamē Annos 58. *& amplius. Planetæ igitur Alcochodeam potestatem sibi vendicantes, supputati in cardinibus geniturarum, nato portendunt annos maiores, in succedentibus medios, in cadentibus verò minores: videlicet.*

DE DOMO SECVNDA, QVAE EST pecuniæ, rerumque mobilium.

Maiores.		Medij.		Minores.
♄	57	43	6	30
♃	79	45	6	12
♂	66	40	6	15
☉	120	69	6	19
♀	82	45	6	8
☿	76	48	6	20
☽	108	66	6	25
Anni		Anni.Med.		Anni.

Hîc dicemus de proprietate, & felicitate, in quo tempore suorum Annorum contingant. Primò Iupiter considerandus: Si hîc fuerit in aliquo Angulorum, vel post Angulum, & Orientalis à Sole, & potestatem habens super Orientem, diuitiarum poßeßorem significat.

Si Dominus 2. domus fuerit in prima domo fueritq́; fortunatus, ſine labore diuitias poſsidebit, & per naturam illius Planetæ poteris ſcire, vnde diuitiæ futuræ ſint. Vt ſi Sol fuerit nato illi, per poteſtatem, id eſt, patrocinio potentiorum diuitiæ contingent.

Si Mars, per bella, vel per latrocinia.

Si Saturnus, ex hæreditate mortuorum.

Si Iupiter, ex fide, vel ex magiſtris fidei.

Si Venus, ex parte mulierum.

Si Mercurius, ex ſapientia, vel ex mercatura.

Si Luna, ex operibus manuum, vel per itinera.

Quod ſi dominus ille non fuerit fortunatus, eumq́; Planeta maleficus reſpexerit, totam illam pecuniam amiſsurus eſt.

Si dominus ſecundæ, vbicunque fuerit vim ſuam dederit domino primæ, dominusq́; primæ in aliquo angulorum fuerit, nec combuſtus, nec retrogradus, multam, & ſine labore pecuniam poſsidebit.

Dixit Alchindus: vide Almutez ſuper domum ſecundam, & ſuper partem fortunæ, & ſuper locum Iouis, & ſecũdum ſtatum illius iudicabis. Dico autem reſpiciendum fore ſemper ad tres dominos triplicitatis ſigni loci Solis, ſi natiuitas diurna fuerit, ſi verò nocturna, ad tres dominos triplicitatis ſigni, in quo eſt Luna, ſiue alteruter horum fuerit Hylech ſiue neuter: & ſecundum ſtatus illorum trium de tribus partibus vitæ iudicabis. Prima enim pars vitæ domino primo triplicitatis, ſecunda, domino ſecundo, tertia, domino tertio dedicatur, & hoc ſecundum naturam cuiuſque eorum, & ſecundum proportionem ad Solem, & ad alios Planetas, & ſecundum vim domus, & ſigni in quo eſt, & ſecundum proportionem domorum eius ad primam domum. Si Sol in Angulo exiſtens vim ſuam domino orientis dederit, fortuna magna & laudabilis erit: ſimiliter ſi dominus orientis vim ſuam Soli exiſtenti in Angulo dederit, vel ſi Planeta fortunæ fuerit in oriente, aut cum domino orientis, &

non in

non in domo casus, vel si pars fortunæ fuerit in Oriente, dominusque partis fortunæ eam respiciat, vel Mercurius in oriente vim suam benefico Planetæ in angulo existenti dederit, vel si dominus decimæ in oriente extiterit, eumque nec combustum, nec retrogradum Planeta beneficus respiciat, vel si Iupiter in domo vndecima fuerit directus dominus orientis, vel loci Solis in die, vel loci Lunæ in nocte, vel dominus gradus adunationis, vel oppositionis, quæ natiuitatem præcessit, vel si Venus in domo quinta sit, in domo prima potestatem habens, vel si beneficus Planeta dominus quartæ in prima domo fuerit, vel si Venus Iouem respexerit in domo decima vel vndecima, vel prima, vel quarta, vel quinta existentem, vel si Luna Solem benigne respiciat, neutro eorum in domo casus existente, vel si Sol in die, vel Luna in nocte fuerit in domo sui honoris non infortunatus in oriente potestatem habens.

Dico autem, si aliquis superiorum trium Orientalis fuerit à Sole, vel aliquis inferiorum Occidentalis, vel ille superiorum vltra quindecim gradus à Sole, vel infra nonaginta & ille inferior vltra quindecim gradus vsque in finem trium signorum, & duodecim graduum, quæ est portio eorum recta, siue sit Planeta beneficus, siue maleficus, & si fuerit in angulo, decernit potentiam, honores, & magnas diuitias: si verò fuerit post angulum, hoc est, in succedentibus, mediocres decernit opes: si in cadentibus minores. Differentia tamen est inter Planetam beneficum & maleficum: siquidem per maleficum diuitiæ euenient cum labore, & timore, per beneficum verò absque labore. Et si Planeta habuerit potestatem in Horoscopo, vel si fuerit dominus ascendentis, natus acquiret diuitias sua prudentia, & propria industria: si dominus secundæ, per pecunias suas & commutationes, diuitias cumulabit: Si dominus tertiæ, à fratribus lucra aduenient, aut ex rebus Ecclesiasticis aut in itineribus extra patriam diuitiæ crescent ac fiet copia maior.

Dixit Albumassar, siue Aboassar, quòd pars fortunæ iudicat supra primam medietatem vitæ, eius verò dominus supra residuum, seu reliquam partem vitæ.

Dixit Hermes: Planetæ existentes in superiori Hemisphærio, siue sint boni siue mali, super primam medietatem vitæ indicant: Qui verò in Hemisphærio inferiori, supra secundam. Dixit Messahalla: Planetæ Orientales à Sole super primam medietatem, Occidentales super secundam indicant. Veritas autem sic est: Planeta qui fuerit in primo cœli angulo, vtpote in Horoscopo, vel fuerit eius dominus, indicat primam quartam vitæ. Qui verò fuerit in secundo angulo, hoc est, in decima domo, vel fuerit dominus decimæ, denotat secũdam quartam vitæ. Qui verò in septima domo, vel eius dominus, tertiam. Qui in quarta domo, vel eius dominus postremã quartam. Si Planeta, qui fuerit in aliquo angulorum, esset Orientalis à Sole, indicabit primam medietatem quartæ sibi asscriptæ: si Occidentalis, secundam medietatem eiusdem quartæ vitæ.

Dixerunt sapientes: Persarum alio pacto tempora vitæ distribuentes, si nati-

Nutritionis Anni.	
☽	4
☿	14
♀	22
☉	41
♂	56
♃	68
♄	98

Luna iudicat 4. primos Annos nutritionis.		
☽	4	Infantiæ.
☿	14	Pueritiæ.
♀	22	Adoleſcētię.
☉	41	Iuuentutis.
♂	56	Virilitatis.
♃	68	Senectutis.
♄	98	Decrepitatis
☽	102	Infantiæ.

ſi natiuitas diurna fuerit, Soli primos annos tribuebant (quos fridaricos vocitabant) ☉ 10. ♀ 8. ſequentes, ☿ 13. ☽ 9. ♄ 11. ♃ 12. ♂ 7. ☊ 3. ☋ 2. & hi omnes ſunt 75. anni. Quòd ſi vita nati vlterius protēderetur, ſequentes annos prædicto ordine indicabāt per prædictos annorum numeros.

Fridarii Anni.			
☉	10	☽	9
♀	8	♄	11
☿	13	♃	12
☽	9	♂	7
♄	11	☉	10
♃	12	♀	8
♂	7	☿	13
☊	3	☊	2
☋	2	☋	3
75		75	
Die		Nocte.	

Alfridarii Anni.			
	Anni	Menſes	Dies.
☉	1	5	5
♀	1	1	22
☿	1	10	9
☽	1	3	13
♄	1	6	26
♃	1	8	17
♂	1	0	0

Si verò natiuitas nocturna fuerit, Luna primos Annos indicabit 9. deinde Saturnus 11. &c. Inſuper quamlibet prædictarum partitionum per 7. diuiſerunt, primam ſeptimam domino illius partitionis ☉ attribuentes, ſecundam verò ſeptimam ipſi, & Planetæ 3. ab eo ſecundum ordinem Planetarum, &c.

Per diem An. men. Dies.				
☉		1	5	5
☉	♀	2	10	9
☉	☿	4	3	13
☉	☽	5	8	17
☉	♄	7	2	22
☉	♃	8	6	26
☉	♂	10	0	0
♀		11	1	22
♀	☿	12	3	13
♀	☽	13	5	4
♀	♄	14	6	26
♀	♃	15	8	17
♀	♂	16	10	9
♀	☉	18	0	0
☿		19	10	9
☿	☽	21	8	17
☿	♄	23	6	2
☿	♃	25	5	46
☿	♂	27	3	13
☿	☉	29	1	22
☿	♀	31	0	0
☽		32	3	13
☽	♄	33	6	26
☽	♃	34	10	9
☽	♂	36	1	22
☽	☉	37	5	5
☽	♀	38	8	17
☽	☿	40	0	0
♄		41	6	26
♄	♃	43	1	22
♄	♂	44	8	18
♄	☉	46	3	14
♄	♀	47	10	16
♄	☿	49	5	6
♄	☽	5	0	0
♃		52	8	17
♃	♂	54	5	4
♃	☉	56	1	21
♃	♀	57	10	8
♃	☿	59	6	23
♃	☽	61	3	10
♃	♄	63	0	0
♂		64	0	0
♂	☉	65	0	0
♂	♀	66	0	0
♂	☿	67	0	0
♂	☽	68	0	0
♂	♄	69	0	0
♂	♃	70	0	0
☊		73	0	0
☋		75	0	0

Fridaria, hoc eſt, temporaria poteſtas, per noctem.

Anni Menſes Dies				
☽		1	3	13
☽	♄	2	6	26
☽	♃	3	10	9
☽	♂	5	1	22
☽	☉	6	5	5
☽	♀	7	8	18
☽	☿	9	0	0
♄		10	6	26
♄	♃	12	1	22
♄	♂	13	8	18
♄	☉	15	3	14
♄	♀	16	10	9
♄	☿	18	5	6
♄	☽	20	0	0
♃		21	8	17
♃	♂	23	5	4
♃	☉	25	1	21
♃	♀	26	10	8
♃	☿	28	6	25
♃	☽	30	3	13

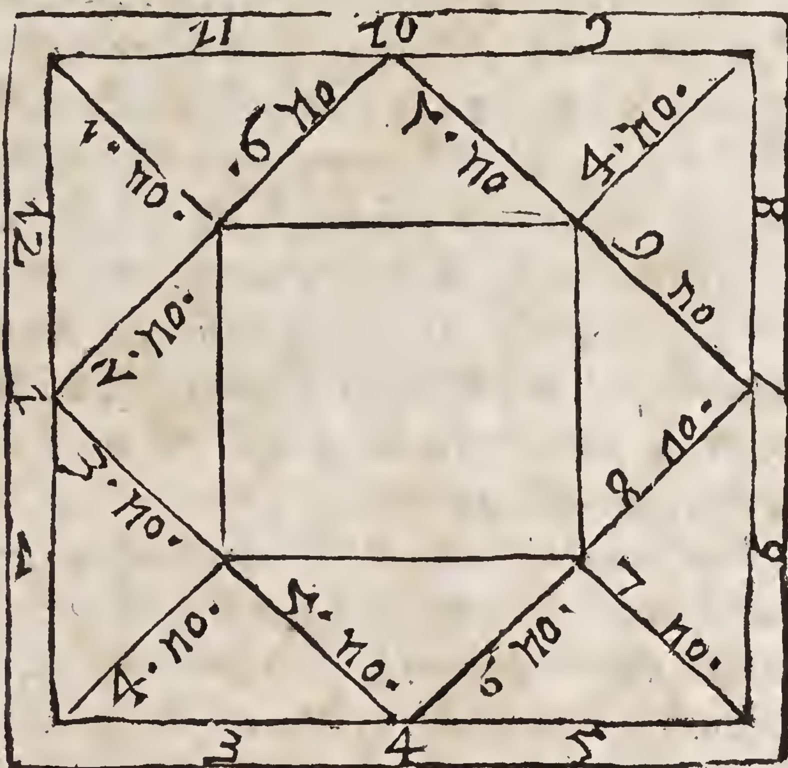
♃ ♄

♃	♄	32	0	0	☉	♄	46	1	25	☿	♄	62	6	26
♂		33	0	0	☉	♃	47	7	0	☿	♃	64	5	4
♂	☉	34	0	0	☉	♂	49	0	0	☿	♂	66	3	13
♂	♀	35	0	0	♀		50	1	2	☿	☉	68	1	21
♂	☿	36	0	0	♀	☿	51	3	13	☿	♀	70	0	0
♂	☽	37	0	0	♀	☽	52	5	6	☊		73	0	0
♂	♄	38	0	0	♀	♄	53	6	26	☋		75	0	0
♂	♃	39	0	0	♀	♃	45	8	20	☽		76	3	13
☉		40	5	50	♀	♂	55	10	8	☽	♄	77	6	26
☉	♀	42	10	10	♀	☉	57	0	0	☽	♃	78	10	9
☉	☿	43	3	15	☿		58	10	9	☽	♂	80	1	22
☉	☽	44	8	20	☿	☽	60	8	17	☽	☉	81	5	5

Indi in nouem partes vitam diſtribuunt.

Nouena.	Grad. M.
1	3 20
2	6 40
3	10 0
4	13 20
5	16 40
6	20 0
7	23 20
8	26 40
9	30 0

Duodenaria.	Grad. M.
1	2 30
2	5 0
3	7 30
4	10 0
5	12 30
6	15 0
7	17 30
8	20 0
9	22 30
10	25 0
11	27 30
12	30 0

Quas nouenas appellabant domos quoq; per gradus æquales.

Primam nouenam iudicant ſecundum Planetas exiſtentes inter principium 12.domus, & Orientem ſiue gradus Horoſcopi, vel ſecundum aſpectus in ſupradicto ſpacio interceptos, vel ſecundum duodecim domos. Et ſecundum hunc ordinem domus prima 2. nouenam indicabit. Secunda 3. nouenam. Nouena 4.in 3.& nona domo. Nouena 5.in 10.ſexta in 11. Octaua nouena in 7.domo, &c. Fit autem iudicium hîc ſecundum Planetas in illis domibus exiſtentes, & 2.aſpectus & dominos earum.

Hæc 2.domus dicitur domus proſilientis ex inſidijs: nam ſi beneficus Pla-

neta in ea reperiatur, natus ita inopinato bono gaudebit, sin malus, inopinato malo, & bonorum iactura affligetur. Messahalla dixit, si Planeta beneficus non combustus neque retrogradus, fuerit in secunda domo, natus erit perpetuò felix, & diues: si verò maleficus Pleneta fuerit in 2. domo, natus vltrò, seu spontè sua, opes suas & bona dilapidabit.

Si verò maleficus ille fuerit peregrinus, & male affectus in eadem cœli statione 2. opes amittet ex furto aut violentia, rapinisq; Martialium seu Saturninorum, vel seruorum.

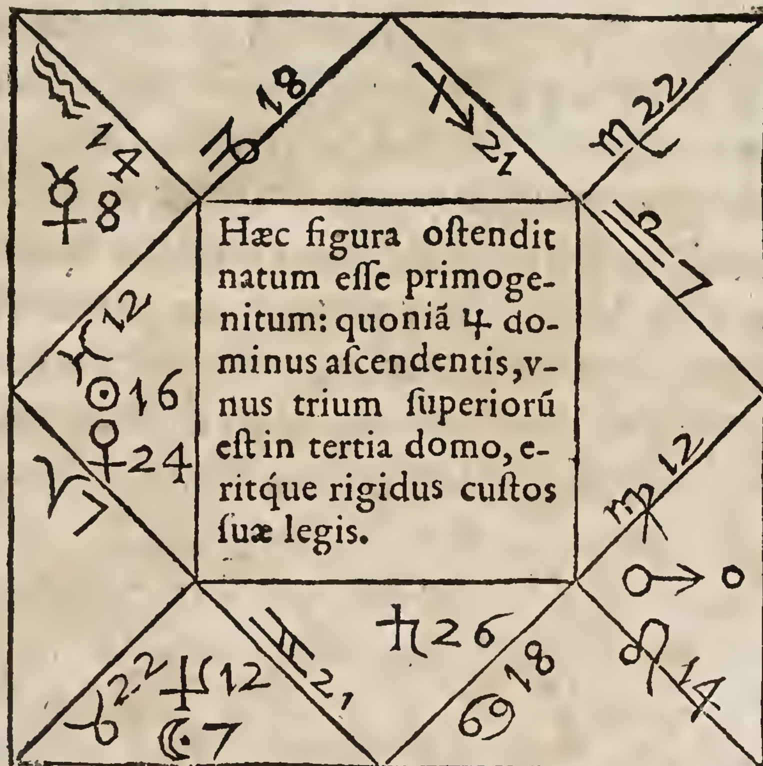
Pars pecuniæ, seu substantiæ, sumitur à loco domini 2. domus vsque ad initium 2. & illam intercapedinem signorum, & graduum adde gradibus horoscopi, & vide in qua domorum finiatur dictà computatio: quia ille terminus distantiæ erit pars pecuniæ, quæ si fuerit à beneficis bene affecta, diuitiæ affluent sine labore, patrocinio personarum beneficarum: sin malè affecta, à maleficis damna accident, & pecuniarum detrimenta.

De domo tertia.

Domus.		
♄	1	8
♃	2	9
♂	3	10
☉	4	11
♀	5	12
☿	6	
☽	7	

Antiqui probauerunt, quòd Mars de fratribus iudicat, & cuiusmodi status erit, fratres habebit, & secundum proportionem eius ad orientem & dominum orientis, fratres eius ad ipsum se habebunt. Dixit Doroctæus, Saturnum Planetarum summum, de corpore nati iudicare. Iouem verò secundum ab eo, qui & secundæ domui ordinè assimulatur, de pecunia, & sic de reliquis. Martem verò de fratribus, consanguineis, & fratribus vxorum: huic enim domui tertiæ ordine similis est. Solem verò quartum à Saturno, quartæ domui similem, de patribus. Venerem quintæ domui similem de lætitia, & eius adiunctis. Mercurium de seruis. Luna item de vxoribus. Saturnus octauæ domui similis, de morte iudicat. Iupiter nonæ similis, de fide. Mars decimæ similis, de victoria & honore. Sol similis vndecimæ, de laude & fama. Venus 12. domui similis, de labore & pœnitentia voluptatis præcedentis. Dixit Hermes, quòd dominus horæ natiuitatis ferè æqualem potentiã cum domino orientis habet: Dominus verò horæ sequẽtis, de pecunia iudicat: Dominus tertiæ, de fratribus: & sic de dominis nouem sequentium horarum operare vsq; ad completionem 12. domorum. Dixit Ptolemæus: Secundum statum Saturni & Solis, in natiuitate de fratribus maioribus iudica: secundum statum Iouis & Martis, de mediocribus: secundum statum Mercurij, de minimis: secundum statum Lunæ, de sororibus: secundum statum Veneris, de minoribus. Dixit Adrozagar: Dominus primus triplicitatis domus tertiæ, super fratres maiores iudicat: Dominus triplicitatis secundus, super mediocres: Dominus tertius, de minimis. Dixit Zehel: Si vis scire an natus sit primogenitus matris suæ, vide an ♄ est in aliquo angulorum, vel ☉ in aliquo angulorum in domo sua, vel suo regno, id est, altitudine, trono, vel solio, & si Dominus orientis est aliquis trium superiorũ, & in domo tertia, vel Dominus tertiæ sit aliquis trium inferiorum, & sit in Oriente: nam si aliquod horum testimoniorũ inueneris, iudica primogenitum. Ego autem dico, licet hæc testimonia sint concurrentia, tamen ea falsa inuenisse sæpiùs.

Quan-

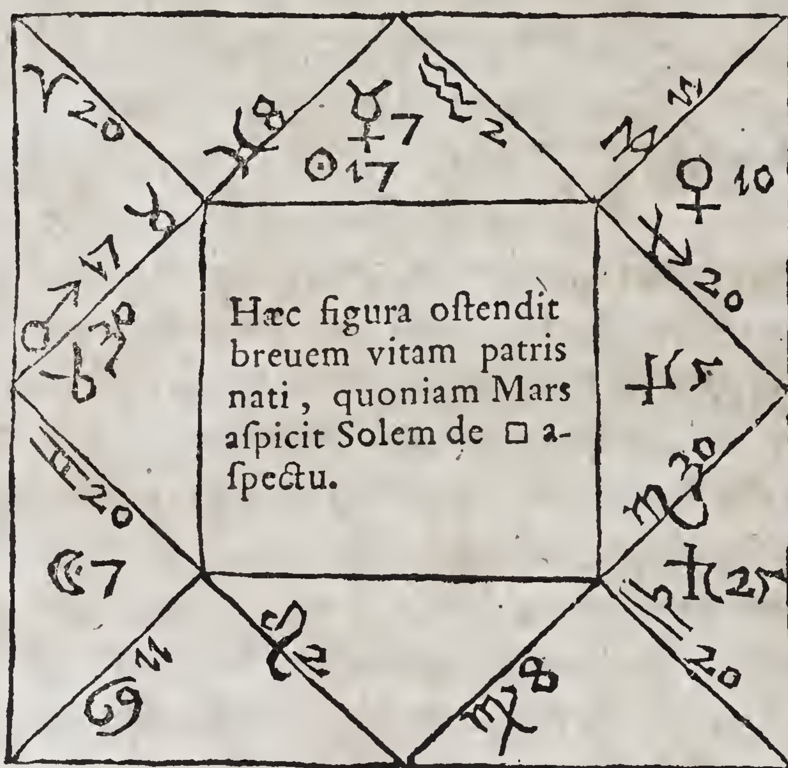
Quando aliquis trium superiorum, & ☉ fuerit in aliquo 4. cardinum, natus erit maior natu inter fratres, vel si quis ante eum natus fuerit, morti occumbet, & ipse in paterna domo principatum tenebit. Falsum quoque inueni, quod Ptolemæus in libro quatuor capitulorum dicit: si inueneris Solem & Lunam, & Orientem in aliquo bicorporeorum vel in pluribus, iudica gemellos natos fuisse. Falsum quoque, quòd Meßahalla dicit: si inueneris partẽ fratrum in signo bicorporeo, natus ita, habebit fratres non eiusdem matris & patris cum eo. Probaui etiam de parte fratrum inspiciendum esse locum Martis, & dominum tertiæ domus, & dominum partis fratrum, quæ sumitur de die & nocte per additionem distantiæ Saturni ad Iouem, & ad Orientem, per statum horum trium, scire poteris qualiter fratres sui erga natum se habebunt. Hæc item domus tertia de peritia legum iudicat, & secundum fortitudinem, vel debilitatem Mercurij. Si ipse respiciat hanc domum, vel dominum domus respicientem suam domum, de peritia legum iudicium fiet. Si Iupiter nocte domum tertiam tenuerit, legis suæ rigidus custos erit: si verò in die, apparens, & non existens erit. Pars ascondita quæ nocte, & die sumitur, addendo distantiam Lunæ ad Solem orienti secundum Planetas respicientes eam, de arcanis conscientiæ nati erga Deum, & erga homines iudicat. Quòd si Iupiter fortis, in natiuitate partem illam quocunque modo respexerit, & Deum diliget, & à Deo diligetur. Si dominus huius partis retrogradus fuerit simulq; dominus tertiæ, vel nonæ, vel si dominus tertiæ, vel nonæ ex quadrato, vel opposito suam domum respexerit in duodecima existens, fidei suæ desertor erit, siue parum deuotus. Item hæc domus est de vijs breuibus & diuinis, secundum Planetas respicientes, & secundum dominum eius iudicabis.

De domo quarta.

Omnes antiqui in hoc consentientes, domum hanc patri, decimam verò matri aßcribunt. Ptolemæus autem è contrario sentit. Indi quartam in die domum hanc patri, decimam matri nocte è conuerso deputabant. Si domus quarta masculina fuerit, est patris: si verò fœminea quocunq; tempore, matris est.

ff 2 Hoc

Hoc falsum est: nam si quarta masculina est, decima quoq; masculina erit. Abrahamus non intellexit hoc dictũ: Indi enim dicebant disiunctiuè, si est masculina, deputatur patri, si verò fœminina, matri. Veritas est (cui & Hermes, & omnes Indi sapientes consentiunt) quòd antiqui dixerunt. Poteris per natiuitatem filij, & quantitatem, & qualitatem vitæ paternæ, reliqua post natiuitatem perpendere hoc pacto: Inspice quatuor loca, quæ de parte iudicant, locum scilicet Solis, locum Saturni, domum quartam, & partem patris, quæ sumitur in die, addendo orienti distantiam Solis ad Saturnum, noctè à Saturno ad Solẽ. Quòd si Saturnus sub luce ☉ fuerit die à ☉ ad Iouem, nocte à Ioue

ad ☉ sumitur. Si natiuitas diurna est, primò locus ☉ inspiciẽdus: si enim in aliquo angulorum ex quadrato, vel opposito Saturnum, vel Martẽ sit respiciẽs, nec Iouem vllo modo respiciat, breuem vitam patris significat: & secundum numerum graduum interiacentium à ☉ vsque ad alterum prædictorum aspectuum quantitas vitæ erit. Si autem ☉ in angulo fuerit, & à nullo Planeta malefico intueatur, & Iupiter aut Venus ipsum respiciat, vel cum ipso fuerit, vita patris erit prolixa. Cuius quantitatem si scire volueris, vide si ☉ fuerit in aliquo locorum suprà nominatorum, in quibus potest esse Hylech: & si Planeta qui super loca quatuor. est Almutez ☉ aliquo modo respexerit, ab eo vitæ quantitatem deprehendes: nam si ille Planeta, qui Almutez est super quatuor prædicta loca, est in aliquo angulorum eius, annos mediocres patri tribue: si non est in aliquo angulorum, minimos.

Notandum etiam, si ☉ fuerit Hylech patri & filio, cum ☉ secundum directiones peruenerit ad aliquem locorum prædictorum corruptionis vitæ, pater & filius simul infirmabuntur. Quòd si aliquod trium reliquorum testimoniorum patris eadem hora, & nullum testimoniorum filij illuc peruenerit, filio euadente, pater morietur, & è conuerso:

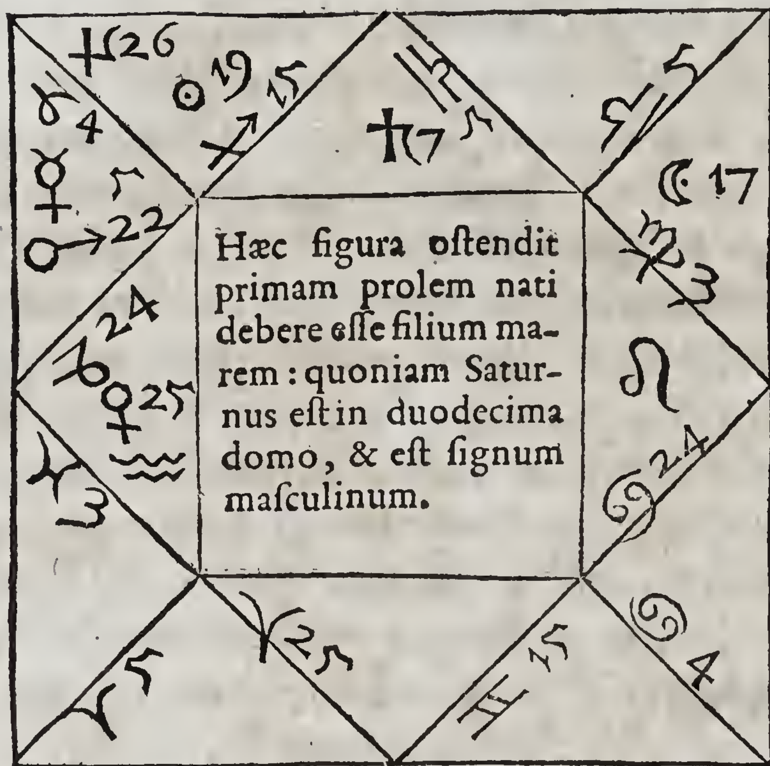
Quòd si vtriusque aliquod testimonium eodem simul peruenerit, simul morientur.

Superius

Superius etiam diximus, non nisi duobus testimonijs habitis iudicandum esse. Si Sol Hylech patris esse non poterit in natiuitate diurna, inspice Saturnum, quòd si fuerit in aliquo angulorum, vel in vndecima, vel in quinta eum pone, & quære eius Alcochoden: Si est in loco, in quo non potest esse Hylech, vel in loco, in quo est Hylech, nec habet Alcochoden, sume domum quartam, & vide, si aliquis eorum ibi potestatem habens, vel qui maiorem (si plures in ea potestates habuerint) aspectum ad eam habuerit, & ab eo sume quantitatem vitæ: Si non fuerit, vide partem patris, & sume vbicunq; sit, & inspice si in illa potens eam respiciat, & ab illo sume quantitatem vitæ. Quòd si patri Alcochoden non inueneris, breuis erit eius vita: Si autem inueneris diè seu noctè, Solem & Martem à linea æquinoctiali æquidistantes, vel in extremitatibus declinationis, fueritque Mars in signo figuram hominis habente, patris vita breuis gladio terminabitur. Si ☉, vel dominus quartæ in die fuerit in 12. pater filium ab affectu suo priuabit. Si dominus orientis, & cum ☉ in angulo combustus, pater filium in vinculis tenebit. Si natiuitas nocturna fuerit, primò per Saturnum de vitæ quantitate require, qui si fuerit in aliquo locorum, in quibus eum ponendum esse Hylech diximus (in die, si ☉ Hylech esse non poterit) pone eum Hylech, & quære eius Alcochoden, & per Alcochoden de vitæ patris quantitate inquire, si aliquod horum defuerit. Si ☉ fuerit in oriente, vel 4. domo, vel quinta, pone eum Hylech, & quære ei Alcochoden. Si nullum horum fuerit, operare vt suprà in die de quarta, vel parte patris operandū docuimus, & secundū ea, quæ contingunt Planetis respicientibus Solem & Saturnum, & quartam, & partem patris, de fortuna, vel infortunio patris post natiuitatem iudicabis. Hæc domus de rerum finibus iudicat, cuius principium in signo recto, si fuerit dominus quoque eius in signo recto, omnes res ita geniti sine bono claudentur: si verò in signo obliquo è contrario. Si Planetam beneficum in hac domo existentem dominus secundæ, quocunque modo respexerit, nisi alteruter eorum combustus, vel retrogradus fuerit, natus ita, pecuniam absconditam inueniet. Quòd si ♄ in hac domo, significatioq; fortunæ fuerit orientalis à ☉, & fortis, hæreditate mortuorum ditabitur, & agricultura. Si autem ♄, vel ♂, vel ☿ infortunatus in hac domo, & in signo infortunij fuerit, & magis, si quis horum retrogradus fuerit in natiuitate Principis, subditi ita geniti, in eum insurgent. Vtri autem horum victoria cessura sit, poteris agnoscere per Planetam in hac domo existentem, et per Almutez natiuitatis: si enim Almutez fortior fuerit, natus victoriam habebit.

De domo quinta.

Si Iupiter & dominus quintæ, et Almutez natiuitatis, fuerint in signis humanam formam habentibus, natus prole carebit: contrarium verò contingit, si in signis aquaticis: quòd si in alijs signis, nec multos, nec paucos habebit natos. Nec cures Ptolemæi in libro quatuor capitulorū de prole verba, nec Hermetis in virga aurea: quia probata sunt esse falsa. Si Planeta, qui iudicat de filijs, combustus fuerit, vel Planetæ malefico adunatus, vel in malo aspectu aliquo eius fuerit, filij ita geniti, patre superstite, morientur.

Probatum eſt, ſi Iupiter in quinta vel duodecima fuerit, ſiue orientalis ſiue occidentalis à Sole, ſiue in maſculino, ſiue fœminino ſigno fuerit, primus natorum mas erit. Notandum etiam, quòd dominus quintæ & Venus, iudicant de lætitia ſecundum ſtatum eorum in natiuitate: & ſecundum aſpectum domini quintæ ad orientem, vel ad Almutez orientis, erit affectus filialis erga patrem. Dixit Andruzagar: dominus primus triplicitatis domus quintæ, de filijs maioribus, ſecundus de mediocribus, tertius de minoribus iudicat, quiſque ſecundum fortitudinem ſuam.

Sexum autem prolis deprehendere poteris per hæc quatuor: per naturam Planetæ iudicantis de filijs, per poſitionem eius reſpectu Solis, per proprietatem quadrantis ſecundum orientem, & per naturam ſigni, in quo eſt. Primum horum quatuor fortiſſimum, ſequentia ordine dicto degenerant. Meſſahalla: vide in parte filiorum, quæ die & noctè ſumitur addenda orienti differentiam Martis ad Iouem, qui ſi termininabitur in ſigno maſculino, primus natorum maſculus erit, & quidem formoſus. ⊕ filiorum à Marte ad Venerem, vel ab Ioue ad Saturnum per diem, noctu è contrà, ſecundum Arabes.

De ſexta domo.

Primò dicendum de membris Planetarum, & priùs de ijs, quæ viſum concernunt: Soli & Lunæ oculi dedicantur.

Hermes: nati maris in die ⊙ Sol oculum dextrũ indicat, Luna ſiniſtrum, in nocte è conuersò.

Fœminæ verò in die naſcentis Luna dextrum, Sol ſiniſtrum indicat, nocte è contra: Ptolemæus tamen ſiue maris, ſiue fœminæ, ſiue die, ſiue noctè naſcentes, ſemper Soli oculum dextrum aſſcribit, Lunæ ſiniſtrum.

			Die	*Nocte.*	
Hermes	*Maris*	⊙	*dextrum*	*ſiniſtrum*	oculum.
		☽	*ſiniſtrum*	*dextrum*	
	Fœminæ	⊙	*ſiniſtrum*	*dextrum*	
		☽	*dextrum*	*ſiniſtrum*	

Ex

Ex Hermete { *Saturnus dextra sinistra* / *Iupiter sinistra dextra* } *auris.*

Secundum Hermetem, auris dextra ♄ est tam maris, quàm fœminæ, sinistra ♃ die, nocte verò è contra. Ptolemæus autem semper dextram aurem ♄. Sinistrum ♃ asscribit. Omnes ☿ linguam asscribunt.

☉	☽	♄	♃
Cor & cerebrum	*Pulmonem & stomachum*	*Splenem*	*Hepar*
♂	♀	☿	♂ ♀
Bilem	*Renem dextrum*	*Renem sinistrum*	*Pudibunda vtriusq; sexus*
♈	♉	♊	♋
Caput & faciem	*Frontem Collum*	*Brachia Humeros*	*Pectus Stomachum*
♌	♍	♎	♏
Cor & stomachum	*Diaphragma*	*Ilia*	*Posteriora pudenda*
♐	♑	♒	♓
Femora	*Genua*	*Tibias*	*Pedes.*

Dolores Planetarum in signis, Andruzagar inquit.

♄	♃	♂	☉
Pectoris	*Cordis*	*Capitis*	*Femorum*
♀	☿	☽	
Pedum	*Tibiarum*	*Poplitis.*	

Abraham huius partitionis rationem affert sic: Inspice quemlibet Planetam, & scias quota sit eius prima domus post Arietem, & si dominus illius domus reperiatur in illa, attribue ei caput, quod Arieti deputatur. Quòd si ipse fuerit in secundo signo à sua domo, da ei collum, quod Tauro simile est: Quia Capricornus est prima domus Saturni, ad quem Aries ita se habet, vt Cancer ad Arietem, in quo Saturnus dolorem pectoris significat, & Cancer pectus indicat. Et quia prima domus Iouis est Sagittarij, in quo Aries distat sicut Leo ab Ariete, & Leo cordis indicatiuus est. Ideo Iupiter in Ariete cordis dolorem excitare consueuit. Quia prima domus Martis est Arietis, ideo Mars in eo dolorem capitis excitat. Et quia Aries nona est à Leone domo Solis, vt Sagittarius ab Ariete, dolores femorũ indicat. Et quare Aries est duodecima à ♉ prima domo Veneris, vt Pisces ab Ariete, qui pedum dolores infligit, ideo Venus in Ariete, pedes indicat. Quia prima domus Mercurij sunt Gemini, à quibus est Aries vndecima, vt Aquarius ab Ariete, qui Aquario demonstratuus est, ideo Mercurius tibias indicat. Et quia Aries est decima à Cancri & Lunæ domicilio, vt Capricornus ab ♈, quare ♑ genua significat, ideo ☽ in ♈ genua sibi vendicat,

signa

ſigna	♄	♃	♂	☉	♀	☿	☽
♈	Pectus	Ventrem	Caput	Femur	Pedes	Crura	Genua
♉	Ventrem	Dorſum	Coſtas	Poplitem	Caput	Pedes	Crura
♊	Ventrem	Pudenda	Pectus	Crura	Collum	Caput	Pedes
♋	Virilia	Femur	Pectus	Pedes	Brachia	Oculos	Caput
♌	Pudibunda	Femur	Ventrem	Caput	Cor	Humeros	Collum
♍	Pedes	Genua	Ventrem	Collum	Ventrem	Cor	Humeros
♎	Genua	Oculos	Pudenda	Humeros	Caput	Ventrem	Cor
♏	mammillas	Pedes	Caput	Cor	Crura	Dorſum	Ventrem
♐	Pedes	Crura	Brachia	Ventrem	Femur	Pudenda	Dorſum
♑	Caput	Poplitem	Crura	Dorſum	Pectinem	Obſcœna	Femur
♒	Caput	Humeros	mammillas	Femur	Collum	Pudenda	Femur
♓	Humeros	Brachia	Papillas	Femur	Genua	Crura	Pectinē.

Signa infirmitatis ſunt: Taurus, Scorpius, Cancer, Capricornus & Piſces.

Meſſahalla ait:

Planetæ { *ſupra terram* — *dextra pars* ; *ſub terra* — *ſiniſtra pars* }

Si Planetæ fuerint afflicti ſupra terram, infirmitates excitant in pariete dextra corporis: Sub terra autem, in parte ſiniſtra.

Hermes.

Domus cœli.		Domus.	
1	*Caput, faciem*	7	*Crura, Ilia*
2	*Collum, ceruicem*	8	*Veſicam, penem*
3	*Humeros, brachia*	9	*Iecur, clunes*
4	*Pectus, papillas*	10	*Genua*
5	*Stomachum, cor*	11	*Crura inferiora*
6	*Infima ventris.*	12	*Pedes, calcanea.*

Apoteleſmata.

Si inueneris Almutez combuſtum, vel cum Planeta maleſico, iudica natum in membro illius ſigni paſſurum ſecundum partitionem, quam in ſigno Arietis diximus.

Si Luna fuerit in aliquo angulorum, vel in 6. cum Planeta maleſico, nec aliquis beneficus eam reſpexerit, denotat in illo membro dolores, ſeu læſionem aliquam paſſurum, cuius domus illa eſt ſignificatiua, præcipuè ſi Luna cum Planeta maligno aliquod ſignum infirmitatis tenuerit, vtputa ♉ ♋ ♏ ♑ ♓.

Item ſi Luna cum Saturno ſine aſpectu fortunarum fuerit in ſigno Aqueo ♋ ♏ ♓ fueritq; ipſa Luna & Saturnus eiuſdem latitudinis, lepram fœtidam excitabit: Si verò in ſigno terreo ♉ ♍ ♑, melancholicam complexionem, & plerumque morbum caducum.

Dixit Ptolemæus: Si ♊ & ♐ ♄ & ♂ habuerint, Maniam, & viſionem dæmoniorum ſignificant.

Si cum ♄ aliquod aquaticorum tenuerit, minatur infortunium per aquam ebullientem: Sin aliquod igneorum, per ignem futurum nato infortunium, inſinuare videtur.

Si in ſigno Aërio, per ſanguinis effuſionem. Si ♄ reperiatur in 4. domo, vel eam ex □ vel ☍ reſpexerit, ipſaque in ſigno terreo fuerit, ex caſu parietis natus obruetur. Sin 4. domus fuerit in ſigno Aqueo, in aquis ſubmergetur.

Item Ptolemæus ait: Si ♄ vel ♂ fuerit in ♐, ab equo proſternetur, aut interficietur.

Si do-

Si dominus 7. fuerit in 3. vel in 9. & maleficorum aliquis eum respexerit, è loco edito cadet, vel ex ruina natus interibit.

Si Sol supra terram fuerit alligatus Saturno in cardine ortiuo, vel septimo aut decimo, vel eum intueatur ex quadrato, vel oppositione absque radijs salutaribus Iouis aut Veneris, cæcus efficietur, vel strabo cæcutiens.

Si Mercurius dominus 6. domus, fuerit à Saturno commaculatus, perpetuam cæcitatem minatur, & eò fortiùs, si Luna respexerit Solem & Saturnum sic se habentes. Item, si Luna fuerit supra terram à Saturno malè affecta, (præsertim si ipsa fuerit domina sextæ domus) in oculo cæcitatem obnuntiat. Si Mars infecerit sua præsentia aut hostilibus radijs Solem aut Lunam, ex aliquo ictu, seu percussione hominis, scilicet, si Mars fuerit in signo formæ humanæ.

Si in signo igneo ♈ ♌ ♐, cæcitas accidet ex ictu bestiarum.

Si in terreo, videlicet ♉ ♍ ♑, ex ferro, vel fustibus.

Si in signo Aqueo, veluti ♋ ♏ ♓, ex cerebri rheumate natus ita, oculi aciem desiderabit.

Saturnus cum Mercurio coniunctus, vel in aliquo eius aspectu malefico, nec Mars, nec aliquis Planeta salutaris, siue beneficus Mercurium intueatur, linguam nati denotat impeditam, siue balbutientem, præcipuè si supra terram reperiatur.

Si Mercurius prædicto modo se habens, fuerit in Piscibus, & fuerit dominus ascendentis, vel Almutez natiuitatis, mutus erit, vel impeditæ linguæ. Item si Mercurius reperiatur in Piscibus cum ☉, & horoscopi dominus, & Mars eum intueatur, idem portendere videtur: Verùm si Mars, vel Saturnus non respiciat Mercurium, torrente locutionis laborabit, eritque loquax, atque nimium verbosus.

Si Luna sub terra fuerit collocata cum aliquo Planeta malefico in aliqua domorum, Saturni vtpote, Capricorni vel Aquarij, pectoris dolorem cum tussi excitabit. Si Saturnus dominus 6. fuerit supra terram, & Mars eum malè aspiciat, seu inficiat procul existentibus beneficarum stellaruum radiationibus, malum aliquod in aure dextra excitabit, siue tinnitum, ita vt auditum impediat.

Sin eodem modo sub terra fuerit, splenis infirmitatem faciet.

Si Iupiter fuerit dominus 6. & supra terram, à maleficis sauciatus, infirmitatem, siue aliquod impedimentum in aure sinistra prouocabit. Sin sub terra eodem pacto se habuerit, hepatis infirmitatem excitabit.

Si Mars dominus 6. supra terram fuerit malè affectus, infirmitatem in auricula dextra efficiet.

Si Venus similiter se habuerit, in aure sinistra obnuntiat infirmitatem siue hebetudinem.

Si Mars sub terra fuerit combustus, vel malè affectus, natus ita, ictericia laborabit.

Venus sub terra malè affecta, natus renum dolores experietur.

Item Venus cum ♂ in ♏, denotat quòd nato mentula curtabitur.

Pars infirmitatis, quæ ſumitur in die à Saturno in ♂, nocte è conuerſò, & additur gradibus horoſcopi, ſi fuerit deprauata à maleficis, natus patietur ægritudinem in membro, quod deputatur ſigno, ſub quo ipſa pars infirmitatis, ſeu Azemene reperitur.

Si Almutez dictæ partis fuerit coniunctus domino 6. vel malè eum intueatur abſq; aſpectu benefico beneficarum ſtellarum, & dominus 6. fuerit orientalis à ☉, morbus per locum illius Planetæ ſignificatus, perpetuus erit: ſin occidentalis, pluribus infirmitatibus laborabit natus, quarum nulla erit perpetua.

Ptolemæus inquit:

Cuius ♉ vel ♏ fuerit horoſcopus, erit cauſa ſuarum infirmitatum ipſemet natus, ex malo eius regimine, aut cibis non conferentibus, ſeu nimio coitu, ſiue crapula, vel potatione: hoc autem dictum eſt, quoniam dominus orientis conſueuit eſſe dominus ſextæ domus, quam Arabes ægritudinibus deputarunt.

Inquit etiam Ptolemæus: Cuius ♈ vel ♎ fuerit in horoſcopo, ipſemet natus erit cauſa ſuæ mortis: quia dominus orientis & 8. idem eſt. Cuius autem Aquarius, ipſe ſibi inimicos parabit. Cuius oriens Capricornus, auarus erit: quia dominus horoſcopi & ſecundæ eſt idem.

Si in horoſcopo fuerit ♍ vel ♓, ſua induſtria Regum ſeu Principum familiaritatem, & honorem ſibi comparabit. Si oriens fuerit ♐ vel ♊, ex rebus ſtabilibus ditabitur.

Dominus triplicitatis 6. primus de infirmitate iudicat. Dominus 2. triplicitatis 6. de ſeruis. Dominus 3. triangularitatis ſextæ de pecudibus iudicat.

Hæc Andruzagar:

Si ſtatus domini primæ triplicitatis laudabilis fuerit, parum ægritudinibus laborabit: ſin illaudabilis, natus morbis multis affligetur.

Si dominus 2. triplicitatis ſextæ, & ☿ fuerint malè affecti, à ſeruis malum conſequetur natus: ſin benè, bonum.

Si dominus 3. triplicitatis 6. & ☽, & Almutez horoſcopi, fuerint benè affecti, pecudes habebit, & ab eis vtilitatem ita genitus conſequetur, & è conuerſò iacturas.

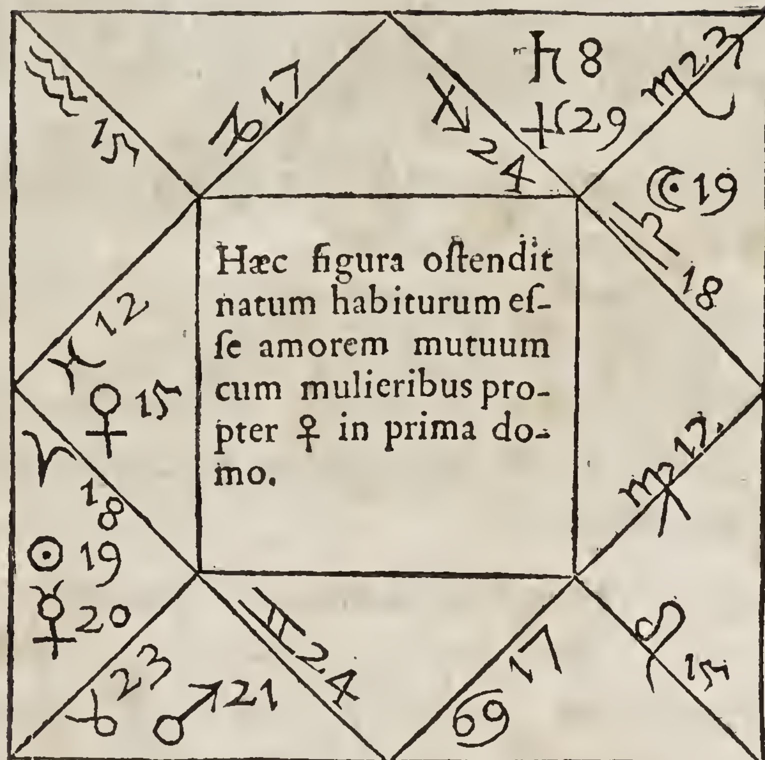
De domo ſeptima.

Ptolemæus dixit: Venus iudicat de fœminis, ſecundum quod ipſa ſe habuerit, in natiuitate de illis iudica: nam ſi ipſa fuerit in 7. vel in 12. diſcordiam cum ipſis, vel pro ipſis natus habebit. Si verò in horoſcopo, vel 11. amorem mutuum cum ipſis, & vtilitatem pro ipſis non modicam.

Si *Venus fuerit in ♌, amor vſque in languorem intendetur, & cum magna zelotypia: dico autem ſi in horoſcopo fuerit aliqua domorum Veneris, vtpote in ♉ vel ♎, aut in ſua altitudine, amor magis intendetur: & hoc ſi non fuerit retrograda, nec combuſta, nec infortunata.*

Verùm ſi ipſa combuſta fuerit, & in aliquo angulorum, nec Iupiter eam benè reſpexerit, multa occulta, & contra naturam committet, & magis hæc erunt, ſi ♀ aliquod ſignorum incõtinentiæ tenuerit. Sunt autẽ hæc: ♓ ♈ ♉ ♑.

Quòd

Quòd si Venus ♍ tenuerit, quæ est domus casus eius, ardentiùs ignominiosis, & in naturalibus instabit. Si Venus in aliqua domorum Saturni, vel cum ipso, vel sub aliquo aspectu eius fuerit, sordes nascentis augebuntur. Si Venus cum Marte vel in aliqua domorum eius fuerit, vel sub aspectu eiusdem, multum fornicabitur.

Arabes inquiunt: Quot signa interiecta sint à domo septima ad Martem, tot maritos mulieribus portendunt, à decima ad Venerem, viris totidē vxores.

Hermes ait: Si in natiuitate viri Venus combusta sit, vxor viro citiùs morietur: Si verò in natiuitate vxoris Mars sit combustus, maritus vxorem in morte præcedet. Ptolemæus in iudicijs de re fœminæ, Lunam Veneri iungendam esse inquit: nam si ambæ fuerint combustæ, natus vxore carebit: & hoc magis, si ipsæ fuerint in domibus cadentibus, vel in suo casu, aut Venus fuerit retrograda.

Si Mercurius in septima, & in signo masculino, nec retrogradus, nec combustus fuerit, omnia indifferenter perpetrabit & committet facinora. Messahalla inquit: In natiuitate viri siue diurna siue nocturna, vide partem connubij, siue vxoris, quæ sumitur à Saturno in Venerem, & additur horoscopo: In natiuitate verò vxoris à Venere ad Saturnum, orienti quoque addenda, & secundum domum, in qua illa pars terminabitur, & secundum aspectus ad ipsam iudicabis. Et sicut de natiuitate viri per Venerem & Lunam iudicatur: sic de natiuitate fœminæ per Solem & Martem iudicabis, Solíque & Marti, dominus septimæ in hac re comparticipabit, eritq; particeps Solis & Martis.

Ptolemæus ait: Si in natiuitate lux Lunæ augescit antequàm perueniat ad medium spacium vitæ naturalis, natus ducet vxorem: si verò lux decrescit, in vita subsequenti ducet.

Messahalla: Luna crescente in natiuitate viri, iuuenculæ: decrescente autem, vetulæ ducentur.

Superiores à ☉ quantò magis fuerint, tantò in ætate prouectiores, quantò inferiores, tantò iuniores ducendas esse significant.

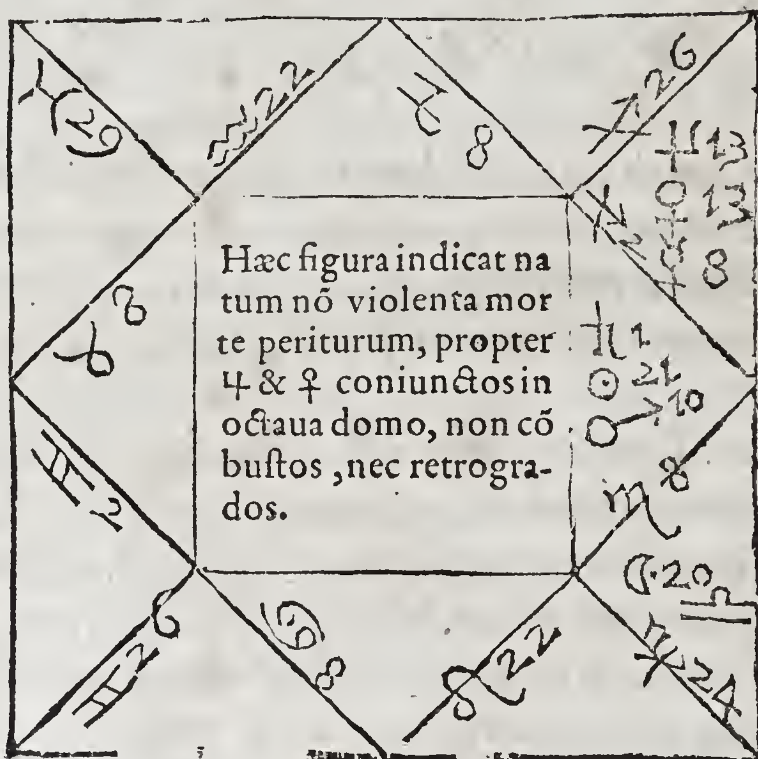
Si Venus & Luna, & dominus septimæ, omnes in signis bicorporeis fuerint, multas vxores ducet: si duo tantùm ex his tribus sic se habuerint, pauciores, & sic deinceps.

Si in signo fixo, vnam: & eodem modo iudicandum erit in natiuitate fœminæ, per ☉ & Martem, & dominum septimæ.

Dixit Andruzagar: Dominus primus triplicitatis domus septimæ, de vxore iudicat: secundus verò triplicitatis dominus, de aduersarijs.

Tertius verò triplicitatis dominus, de comparticipantibus quamlibet rem, & secundum vim & fortitudinem cuiusuis horum, & aspectum ad orientem, & ad dominum orientis iudicabis.

De octaua domo.

Iupiter & Venus in 8. domo, quam Arabes morti deputarunt, non combusti, neq; retrogradi, natum ita, naturali & non violenta morte interiturum significāt. Aben Rageles inquit: Nunquam violenta morte peribit, qui habuerit Iouem, aut Venerem in octaua domo.

♃ *&* ♀ *in octaua domo (vel alter ipsorum) non combusti, neq; retrogradi, significant natum ita, naturali & non violenta morte interiturum.*

Si ♄ *in 8. oriens, igneæ naturæ fuerit, ex febre tertiana, vel quartana indicat mortem nati: si in signis aqueis, in aqua moriturum minatur. Mars in 8. & signo humano, aut in secunda facie* ♉, *vel prima* ♌, *ferro interiturum obnunciat:* ♂ *in octaua domo cum* ♈, *natum laqueo interiturum insinuat.*

♂ *vel* ♄ *cum* ☽, *vel* ☉ *in 8. domo, mortem nati denotat fore violentam.*

♂ *in* ♊, ☉ ♓, *vel* ♍, *natum ita laqueo, vel suffocatione interiturum notat.*

Si ♂ *fuerit in* ♊, *&* ☉ *in* ♓ *per* □ *scilicet distantes in natiuitate diurna, vel* ☽ *in nocturna, natus ita, suspendio peribit.*

Hæc Ptolemæus inquit:

Si ☽ *fuerit in 8. cum* ♄, *vel* ♂, *vel* ☿ *malè affecta ex* □, *vel* ☍ *aspectu, natus malè morietur.*

Messa-

Messahalla: si Venus à ☉ distiterit 47. gradibus, siue Orientalis, siue Occidentalis, Mercurius autem 27. & horum alter habuerit dignitatem in 8. malè morietur, sed tamen istud non laudo.

Si Mars fuerit Oppositus Ioui, & alter horum sit dominus octauæ, mandato iudicis peribit.

Si Horoscopi dominus fuerit in septima combustus, & in ea ☉ nullam habuerit dignitatem essentialem, manibus multorum (qui contra ita genitum insurgent) peribit.

Si verò ☉ in ipsa domo 7. potestatem aliquam habuerit, de mandato, seu manu Regis interibit.

Si dominus 8. reperiatur in 12. cum aliquo Planeta malefico, vel in eius aspectu maligno, captiuus interibit, vtpote in carceribus, aut profugus.

Item si dominus 8. fuerit in 4. afflictus, in carcere natus morietur.

Si dominus 7. reperiatur in 9. infortunatus sub signo terreo, natus ex præcipitio, seu alto loco præcipitatus, morietur

Si Luna fuerit in Scorpione & in aliquo 4. cardinum, & Saturnus in circulo Eccentrico descendens eam infecerit sua præsentia, vel hostilibus radijs, ventris profluuio peribit. Sin ascendens Saturnus, Lunam in Scorpione supputatam commaculauerit, ex alui constipatione obibit.

Dixit Zael in multis natiuitatibus experimento se comprobasse, si ☽ in Virgine fuerit Solis diametro sauciata, natum in aquis perijsse.

Si ☽ combusta fuerit in aliqua domorum ♄ & in aliquo angulorum, vitio pulmonis, & tussi interijsse.

Si ♂ dominus 8. fuerit in 7. sub signo aërio, vel aquatico, ex fluxu sanguinis per inferiores corporis partes interibit.

Si dominus octauæ, Horoscopum vel eius hospitatorem malè respexerit, timore, & angustia affligetur.

Sin eosdem feliciter intueatur, timore solo, absq; angustia affligetur.

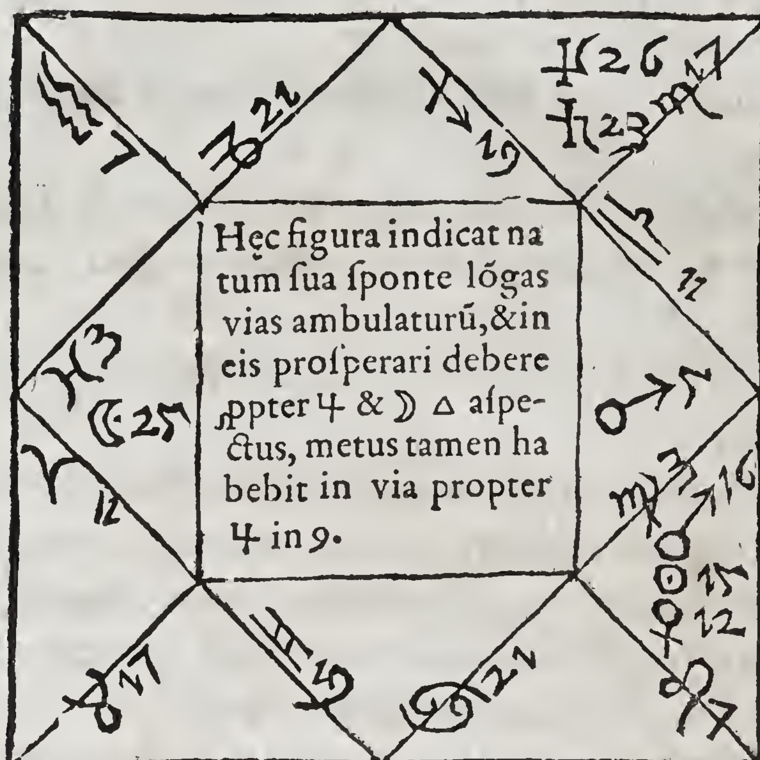
Si dominus octauæ, fuerit in 8. vel ipsam feliciter irradiauerit, natus in sua patria, vel prope morietur.

Si dominus 8. fuerit in 3. vel 9. domo, inter alienos, vel extra natale solùm ita genitus, obibit.

Experimento sæpius comprobatum est, quòd plurimi nascentes in adunatione, id est, coitu ☉ & ☽, perierunt in ☍, hoc est, plenilunio. Nati verò in oppositione, mortui sunt in ☌, hoc est, in ipso nouilunio.

Dominus primus triplicitatis huius 8. domus, iudicat de morte nati, quem si inueneris sub radijs solaribus, occulta morte peribit, de qua iudicabis secundum qualitatem signi, in quo fuerit, & secundum Planetas ipsum aspicientes. Hæc Andruzag. Dominus verò secūdus triplicitatis, de hæreditatibus mortuorum dijudicat: & si dominus 2. domus, siue dominus 2. triplicitatis 8. fuerit cum Planeta benefico, & eum feliciter aspexerit, aliquas hæreditates mortuorum natus assequetur, vel parētes hæreditabit. Dominus verò 3. triplicitatis 8. secundum statum iudicat de statu cogitationum mētisq; angustijs, & pœnitētia nati.

De nona domo.

Si dominus aſcendentis reperiatur in nona domo, natus ſua ſponte longa peragrabit itinera. Quòd ſi Planeta beneficus in eadem domo nona fuerit cum eius hoſpitatore, vel ipſum reſpexerit, felici radiatione, in ſuis itineribus bene eueniet, ſin aliter è conuerſo.

Saturnus in nona, denotat metus futuros in itineribus, magis autem in mari, & præſertim in ſigno aqueo, & Cancro Lunæ domicilio.

Mars in 9. timorem minatur in peregrinationibus longis, præcipuè terreis, non tamen in Capricorno quum ſit eius altitudo.

Dominus aſcendentis in nona domo, indicat natum longas vias affectare, & peregrè proficiſci debere. Dominus horoſcopi in ſeptima, indicat multa itinera, quòd natus ita, in ſuo natali ſolo, patrijſque laribus parum commorabitur: & ſecundum eius ſtatum dijudicabis quid nato continget inter alienos, & extra patriam.

Pars itineris per terram accipitur à domino 9. vſque ad principiũ eiuſdem nonæ, & adijcitur gradibus horoſcopi: dein proijcitur ab aſcendente, & vbi terminabitur ille numerus, erit dicta pars itineris per terram.

Pars itineris per aquam, ſumitur à Saturno vſq; ad 15. gradum Cancri, horoſcopi gradibus addenda. Et ſecundum quod inueneris has duas partes, & Planetas ipſas reſpicientes, dijudicato.

Notandum, quòd per hanc 9. domum de religione & fide, atque ſcientijs dijudicant Arabes & recutiti, in qua ſi Saturnus reperiatur, & horoſcopi dominus ipſum intueatur benefica radiatione, natus oblectabitur de rebus Philoſophicis, & arte cymnica ſiue Alchimia.

In quæſtionibus autem, ſiue interrogationibus, ſi Saturnus ita reperiatur, conſultor quæret de ſcientijs, vel Alchimia.

Iupiter in 9. cœli templo à domino aſcendentis irradiatus, iudicat de legibus, præſertim ſi fuerit à ☉ Orientalis.

Mars

Mars de Physica.
Sol de Astronomia.
Venus de Musica.
Mercurius de Dialectica, & Arithmetica.
Luna de Historijs, & itineribus.

Pars scientiæ, quæ die noctuq; sumitur à ♄ ad ♃, & adijcitur loco ☿ secundũ Planetas eam respiciẽtes, de scientijs, & fama dijudicat. Andruzag. inquit.

Primus dominus triplicitatis 9. iudicat de itineribus longis.
Secundus de scientijs.
Tertius de somnijs.
Et secundum statum eorum, de ijs rebus fiat iudicium.

Si domus 9. in signo fixo inchoet, vel ♄ in ea reperiatur, nisi ipsa fuerit in Ariete, somnia vt plurimum vera videbuntur: in signo autem mobili, somnia ti illius erunt sine effectu, & irrita.

Si ♄ fuerit dominus nonæ, in plurimis somniorum nati videbit mortuos & ploratus, dæmones, sepulturas, & vias suas fieri per loca deserta.

Si ♃ fuerit dominus nonæ, in plurimis somniorum suorum videbit personas honorabiles orationes facere, & ecclesias, angelos & imagines sanctorum.

Si ♂, bella, equites, canes, equos, ignes, arma & machinas tormentales. Si ☉, Reges, Principes & potestates. Si Venus, fœminas, puellas, pueros formosos, & omnia odorum genera. Si Mercurius, libros, doctos Philosophos, Poëtas, Oratores, Arithmeticos, Geometras, Astrologos, scholas & eiusmodi. Si ☽, aquas, mare, fluuios, lacus, fontes, puteos, itinera agere, & volare per aëra natus somniabit. Sciendum inquit Abraham Iudæus, quòd Coniunctio, Saturni & ♃ fuit in ♒ ante exitum Iudæorum de Aegypto.

♄ ♃ ☌ fuit in ♌ ante natiuitatem Christi.

♄ ♃ adunatio siue coitus fuit in ♏ ante natiuitatem Machometi fallacis.

♄ in 9. in natiuitate Iudæorum, suam fidem constanter seruaturos indicat.

In Christianorum natiuitate, eorum fidem neglecturos insinuat.

Si in Sarracenorum, quoque eorum fidem infirmat.

Sol in 9. fidem Christianorum consolidat, Iudæorum, & Sarracenorum fidem negligere facit.

♂ in nona facit Sarracenos suam fidem seruare: Christiani verò, & Iudæi nascentis fidem in irritum ducit, & incredulos facit.

De decima domo.

Si natiuitas fuerit diurna, & Venus (quã matri per diem deputarunt) fuerit in 11. domo, vel 10. aut 7. vel in ortiuo cardine, ei hilegiã concedas potestatẽ: nisi fuerit combusta: deinde videto quis Planetarũ eam respiciat & in illo loco habeat dignitatem, & illi Alcochodeam contribuas potestatem: & si Alcochoden ille fuerit in aliquo angulorũ, ei cõtribuas annos medios, sin alibi, præcipuè in succedentibus, minores. Planetæ malefici ex malo aspectu minuunt: planetæ verò benefici, ex quocunq; aspectu, vel præsentia augẽt dona Alcochodea. Dirigẽdus autem est locus Veneris ad locũ alicuius malefici interimẽtis,

qui proximus fuerit loco annorum Alcochodeæ, & per hoc ſcire poterimus quantitatem vitæ matris. At ſi Venus fuerit combuſta, ſumito locum Lunæ, quam ſi reperies in horoſcopo, vel 7. domo in quocunque ſigno, vel etiam in 3. aut in 10. 11. 4. 5. in ſigno fœmineo, aſſumito eam Hylech, & perquirito eius Alcochoden, & negotiare vt ſuprà.

Si natiuitas fuerit nocturna, vide ſi Luna fuerit in aliquo prædictorum locorum, & ponas eam Hylech.

Si nullibi ex dictis locis reperiatur Luna, & Venus fuerit in domo 3.4.5. capias eam Hylech.

Si Luna & Venus tam die, quàm nocte non fuerint Hylech, neque habuerint Alcochodeam poteſtatem (quod accidet, ſi vtraque reperiatur in cadentibus, præcipuè 6. vel 12. aut 8. domo) aſſumito decimam pro Hylech, & ab ea perquiratur Alcochodea. Si non habuerit Alcochoden, perquirito partem matris, quæ per diem accipitur à Venere à Luna nocte è conuerſo, & adijciatur Horoſcopo, & vbi terminabitur numerus, ibi erit Horoſcopus matris, & ſi fuerit in aliquo 4. cardinum aut in ſuccedentibus, erit Hylech, & perquirito eius Alcochoden.

Et ſi non inueneris Alcochodeam, fac directiones decimæ cum aſcenſionibus circuli directi, & quando peruenerit ad Planetam maleficum, terminabitur vita matris tot annis, quot erunt gradus.

Hermes inquit: Planeta malus in Cancro, minatur matri breuem vitam, aut perpetuam infirmitatem.

Malefici Planetæ in Leone, patris ſubitam mortem, ſeu breuem vitam obnunciant: vide quis Planetarum fuerit Almutez ſuper 4. loca principalia matris:

Quæ ſunt locus Veneris, locus Lunæ, decima domus & pars matris, & ſecundum ſtatum illius Almutez, & aſpectus ad illum, iudica de fortuna, vel infortunio matris.

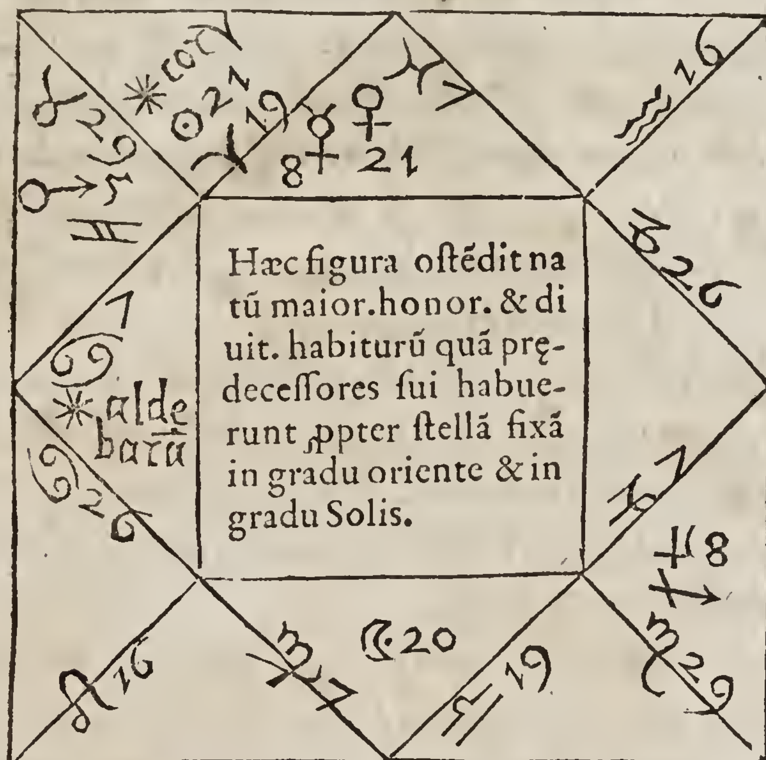
Si Venus vel Luna, aut vtraque reperiatur in 12. cœli hoſpitio, genitrix filium ſuum non diliget, & è conuerſo.

Quicunque habuerit aliquam ſtellarum fixarum primi honoris, ſeu magnitudinis in gradu horoſcopi, vel culminantis cœli, aut in gradu ☉ per diem, vel Lunæ per noctem, diuitias & honores maiores, quàm anteceſſores ſui poſſidebit. De natura illius fixæ, hoc quidem verum eſt, ſi fixa illa paruæ latitudinis fuerit: ſin magnæ, vis eius parum in natiuitate nati apparebit.

Pars honoris in natiuitate diurna ſumitur à loco ☉ vſque ad 19. gradum Arietis: in natiuitate autem nocturna à loco Lunæ vſque in finem 3. gradus Tauri & congeries addatur gradibus Horoſcopi: Et ſi Planeta beneficus reperiatur ibi, vel eam benefico intuitu aſpexerit, ſecundum ſtatum eius ita genitus, honorem conſequetur è contra verò, ſi maleficus eam partem honoris commaculauerit.

Notandum, quòd Planetæ ſignificantes magiſteriū, ſiue profeſſionem operum ſunt tres: Mars, Venus, Mercurius.

Mars

Mars significat tolerantiam laboris, & agilitatem.

Venus delectationem, & gaudia.

Mercurius scientiam decernit.

Si isti in natiuitate se aspexerint, operum manualium facilitatem nato con tribuent, quantum libuerit, tamen secundum cuiusque statum in natiuitate diiudicandum erit.

Si Saturnus fuerit in decima domo sub signo Aqueo, & in orientis cardine habuerit dignitatem aliquam, natus nauta erit, vel in aquis libenter commo rabitur, & piscationibus oblectabitur.

Si Saturnus fuerit orientalis à ☉, fiet cerdo, vel cerdonis officio fungetur, & delectabitur cum lucro.

Si verò Saturnus fuerit in 10. domo & in signo terreo, & potestatem in oriente habuerit, & orientalis à ☉, Architector erit, vel architectura oblectabitur: Sin occidentalis, erit puteorum purgator, vel fossor.

Saturnus & Mercurius in 10. domo si reperiantur, vel Mercurius Saturnum ibi existentem aspexerit alteruterq; horum in oriente dignitatem habuerit, agrimensor natus efficietur.

Saturnus de iudicibus, & ecclesijs iudicat.

Mars in suo honore, videlicet Capricorno aut domicilijs Arietis Scorpionis orientalis ☉ milites, bellatores & exercituum ductores producit, præsertim à beneficis feliciter irradiatus.

In domo autem sui casus, vtpote Cancri, phlebotomatores seu tonsores facere consueuit.

In signo igneo ferrifabros vel lignifabros.

Si Mercurius retrocedens tunc respexerit, sutores pannorum, vel pellium.

Mars combustus, furnarios efficit.

Sol bene affectus, dominum indicat.

Venus caupones, histriones, mimos, lusores scaccorum, & cantores.

Mercurius scribas, magistros, & literatos.

Luna, mercatores, peregrinationibus deditos.

Andruzagar ait: Primus dominus triplicitatis decimæ, de matre iudicat. Secundus de honore. Tertius de magisterio nati, secundum cuiusque horum statum dijudicandum erit.

Ptolemæus ait: Per planetam orientalem à ☉ scire poteris professionẽ nati.

De vndecima domo.

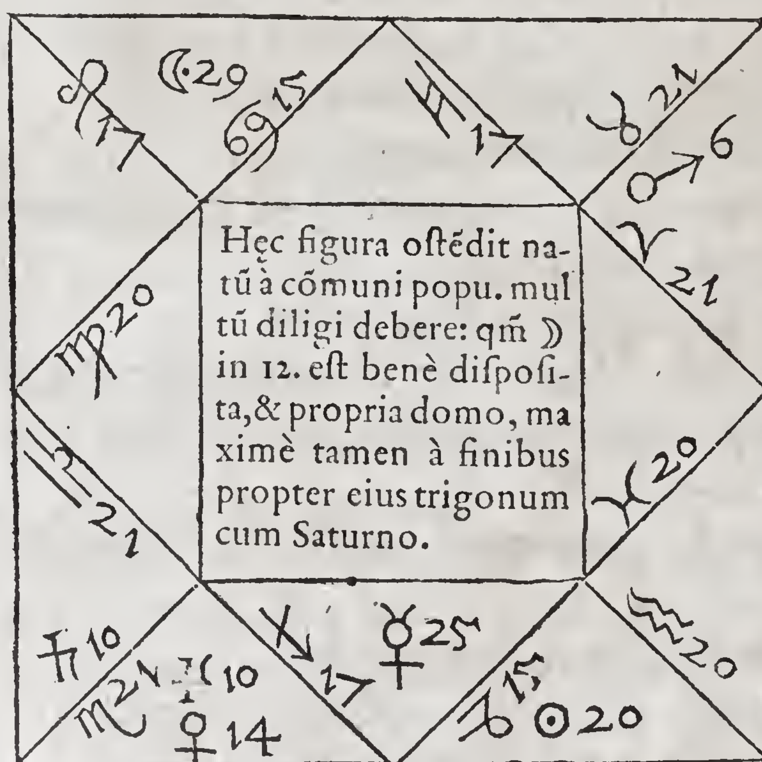
Iupiter in II. *benè affectus, & non retrogradus, neque combustus, nec in suo casu, vtpote in Capricorno, sed in Cancro, aut Sagittario, vel Piscibus, fortunatum & felicem, & fauorem communẽ in rebus omnibus decernit: præcipuè si aliquam habuerit dignitatem in horoscopo, vel in loco ☉ in natiuitate diurna, aut in loco ☽ in natiuitate nocturna.*

Venus in II. *amorem muliebrẽ mutuũ significat in signo fœmineo, in signo autẽ masculino, natũ ad Venerem masculã inclinat, alioqui ad amplexus, & amores puellularũ virginũ, sed ab amoris principio finis degenerabit, quia hæc* II. *domus opposita est quintæ, quã deputarũt Arabes voluptatibus & cõuiuijs.*

Mercurius in hac domo dabit amicitiam ingeniosorum hominum, & paruulorum, præsertim in signis humanis: in alijs verò signis in matrimonijs fortunam promittit.

☉ amicitiam Regum, Principum, & potentiorum dabit, vel facit clauigeros Regum. finem eius rei secundum statum ☉ dijudicato. Saturnus & Mars excitare consueuerunt rixas, controuersias, & molestias amicorum, & iacturas pannorum: nam plurimi sapientes pannos, & vestes huic domui asscribunt, alij verò quintæ.

☽ non combusta, nec alligata Planetis infortunij, neque in malo aspectu maleficarum stellarum, amicitias, & fauores omnium promittit.

Pars amicorum, quæ sumitur per diem à ☉ in ☽, per noctem verò è contra, & proijcitur ab Horoscopo, secundum domum, in qua fuerit & Planetas hanc partem respicientes de amicis dijudicato.

Primus

Primus dominus triplicitatis II. *de amicis iudicat, secundus de mercatura, tertius de vestimentis, secundum statum horum de ijs rebus dijudicato.*

De duodecima domo.

Hæc domus 12. *de inimicis occultis, carceribus, exilio, & quadrupedibus magnis, & domitoribus equorum, & taurorum tractat, secundum naturam Planetarum in ipsa domo existentium obnunciat, & ex qua parte hæc mala eueniant.*

Saturnus rusticos, seruos, & homines inutiles atq; senes denotat.

Iupiter honorabiliũ hominũ, religiosorum, & iudicum inimicitias ostendit.

Mars mulierum, violentorum hominum, latronum, piratarumq; indicat.

Sol Regum, Principum, nobilium, & patris odia inimicitiasq; minatur.

Venus matris, fœmineiq; sexus.

Mercurius magistrorum, sapientum, eloquentium, & musicorum denotat.

Luna populorum, & ignobilium mulierum.

Secundum igitur Planetas in hac domo existentes, inimicitiæ nato aduenient, & nota quòd si dominus ascendentis reperiatur in duodecima, ipsemet natus ita, inimicitias sibi comparabit.

Si dominus secundæ fuerit in duodecima, propter pecunias sæpè ei inimicitiæ aduenient.

Si 3. propter fratres aut sorores, vel consanguineos, aut extra patrios lares, vel in paruis itineribus, inimicos habebit occultos.

Si dominus quartæ reperiatur in duodecima, cum parẽtibus aderunt odia & inimicitiæ aut propter res stabiles.

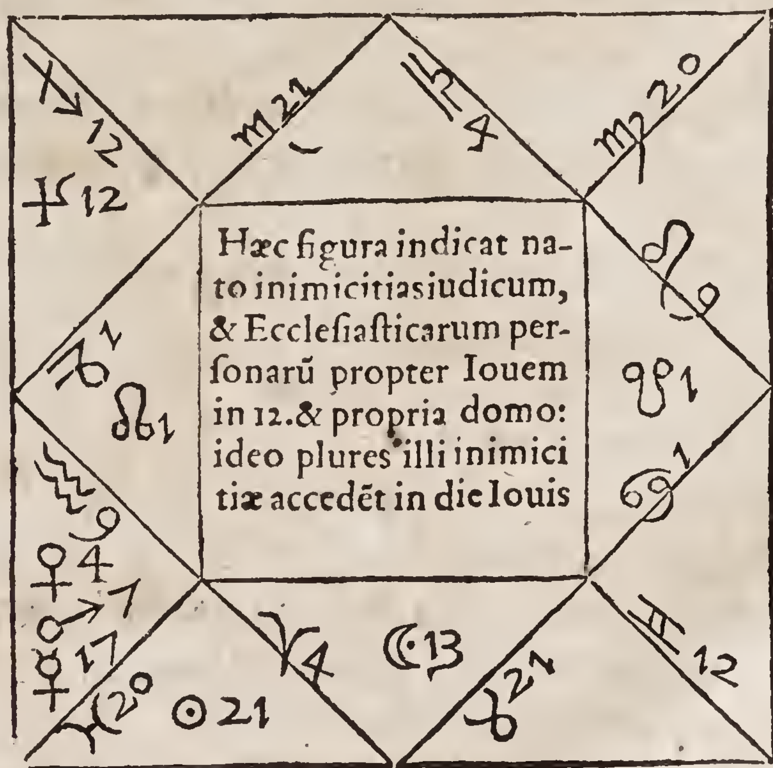
Si 5. causa filiorum, vel filium pater odio prosequetur.

Si 6. seruorum causa, vel ancillarum, & paruorum animalium.

Si 7. causa vxoris, vel cum vxore aut socijs in aliquo negotio.

Si 8. propter hæreditates mortuorum, aut ex dote vxoris lites.

Si 9. cum extraneis aut religiosis, vel in longis itineribus.

Si decimæ, propter Principes, vel Regem, irasque potentiorum inimicitiæ aderunt.

Si 11. propter amicos, & socios, vel ipsorum gratia, natus habebit lites.

Si dominus duodecimæ fuerit in duodecima, plurimæ inimicitiæ accident nato in die illi Planetæ deputato.

Si partem inimicorum, quæ per diem sumitur à Saturno in Marte, per noctem è contra proijcienda ab Horoscopo, malefici Planetæ inficiant, aut hostilibus radijs intueantur, inimici infortunabuntur: si Planetæ benefici, prosperabuntur eius inimici contra natum.

Si dominus ascendentis in 12. & in signo humano absq; radijs beneficarum stellarum, natus captiuabitur.

Et si dominus tertiæ vel 9. aspexerit dominum ascendẽtis in Cacodæmone supputatum, à captiuitate tandem liberabitur vel ab exilio reuocabitur.

Si dominus ascendentis fuerit combustus in duodecima domo, natus in captiuitate siue carceribus morietur.

Si dominus ascendentis fuerit combustus in ortiuo cardine siue Horoscopo, breuem vitam insinuat.

In secunda, paupertatem.

In tertia, fortunium à fratribus, vel consanguineis aut ipsorum gratia.

In quarta vel octaua, natus in carcere peribit.

In quinta, & signo Aqueo, ebrietate.

In sexta, longa ægritudine conflictatus, interibit.

In septima, vxor erit causa suæ mortis, secũdum naturam signi, vt si fuerit terreum, ex præcipitio.

Si igneum, per ignem.

Si in nona, periculosa itinera patietur.

In decima, in carceribus iussu Principis.

In vndecima, propter amicos malum, & pericula.

Si Planeta maleficus fuerit in duodecima sub Leone, vel Sagittario, ab equo calcitroso siue alio animali præcipitabitur.

Saturnus vel Mars in duodecima, vel Mercurius infortunatus, pericula vitæ obnunciat propter bestias masculini generis si in signo masculino, fœminei autem per fœminas.

Saturnus de Asinis. Iupiter de Dromedarijs.

Mars de multis filijs Asini, & Equæ.

Sol de Equis, vel Mulabus.

Venus de filijs Equi, & Asinæ.

Mercurius de Camelis.

Luna de Bobus, seu Bucephalis.

Secundũ ☽ statum si fuerit male disposita, ex parte boum vel percussione.

Primus dominus triplicitatis duodecimæ, de inimicis.

Secundus, de angustijs, & carceribus.

Tertius, de pecoribus seu pecudibus, & arietibus.

DE

DE MODO VNIVERSALI, SIVE *Methodo in iudicijs duodecim domorum cœli.*

Rimò in omni iudicio obſeruandæ ſunt ſingulæ domus,& quis fortunarum,vel malorum fuerit in eis, vel eaſdem aſpexerit à quadrato,ſeu oppoſito aſpectu, & quomodo ſe habeat dominus domus illius,cuius ſignificationes deſiderantur: & in quo loco circuli habitauerit,atque ipſius commixtio cum Planetis ſtatusque partis, quæ refertur ad eam domum & locum eius: Item conditio & qualitas domini eius,locusq; eius in circulo,& Planetarum commixtio cum eo. Animaduertatur etiam eſſe ſignificatorum,ſi fuerint orientales vel occidentales, directi vel retrogradi, & quibus commiſceantur fortunis ſeu infortunis,ſi fuerint in angulis aut ſuccedentibus, aut in cadentibus: nam ſi domus alicuius plurimi fuerint ſignificatores, aut fortiſsimi eorum fuerint fortunati, à malis vel impedimentis liberi,ſignificant proſperitatem in natura rei ſignificatæ per eam domum, & maximè ſi fortuna etiam per commixtionem in bonis locis circuli ad eam confirmandam & augendam teſtimonia contulerit. Si verò ſignificatores alicuius rei inueniantur commixti malis, vel retrogradi vel combuſti, aut & deſcenſione ſua cadentes, videlicet à ſua exaltatione, & ab angulis, vel in ſuo detrimento ſignificant infortunium in re ſignificata, & maximè ſi cadentes, & in locis infauſtis poſiti (vt dictum eſt) fuerint etiam coniuncti infortunis, vel in earum quadraturis,aut oppoſitionibus. Et ſi fuerit aliqua iſtarum rerum, in qua neceſſarium ſit, vt ſciatur multitudo vel paucitas, incrementum vel decrementum,dicendum in eo,ſecundum quod inueniuntur ſignificatores in locis ſuis, & ſecundum quod eſt earum poſitio in ſignis,vel domibus ſignificantibus multitudinem,vel paucitatem.

DE SATVRNO, CVM FVERIT IN DOmo ſua,& aliorum Planetarum in natiuitatibus diurnis & nocturnis.

Vm Saturnus in natiuitatibus diurnis in domo ſua extiterit,ſignificat amicitiam nobilium atque magnatum, & cumulationem ſubſtantiæ, maximè ſi fuerit in aſcendente, aut cum parte fortunæ, & ſi natiuitas fuerit nocturna in domo ſua, ſignificat laborem & diurnitatem eius, & multitudinem ægritudinum. Et ſi fuerit in domo Iouis, in natiuitatibus diurnis, ſignificat pulchritudinem, & diuitiarum affluentiam ac veritatem,ſed ſi nocturna fuerit natiuitas, erit diſpoſitor in rebus Regum, & Magnatum, & fortè interficietur pater eius. Et cum fuerit in domo Martis, habebit cor lapideum, exiguam miſericordiam, & abundantiam iræ in eo, in quo debebat nequaquam iraſci, & non eleuabitur in rebus bonis, ſed magis proſpe-

rabitur in malo. Eodem Saturno in natiuitatibus diurnis, in domo Solis commorante, fortunam nati, ac bonitatem status patris denunciat, & accessionem facultatum. Et si fuerit nocturna genesis, significat afflictionem valetudinis nati, atque patris. Si verò eundem in domo Veneris commorantem deprehenderis, libidines eius erga mulieres pauperculas, & infirmitate impeditas, ac viles, nullius pretij designat.

Et eodem in domo Mercurij existente parcitatem nati, & retentionem ac inuestigationem scientiarum, atque secreta librorum occultorum significat: quamobrem detrimentum patietur, & habebit impedimentum, & tarditatem linguæ, erit pessimus animo & voluntate, inuidebunt ei homines, & dicent de eo opus, quod non fecit. Eundem si in domo Lunæ inueneris, infirmitatem nati, ac multitudinem morborum matris, significare eum ne dubites: destruet etiam matris substantiam in vita eiusdem.

DE IOVE IN DOMO SVA, AC reliquorum Planetarum.

Cùm Iouem in domo Saturni inueneris, grauitatem & angustiam cordis, & multitudinem luctus designat, sed vulgo se pauperem demonstrabit, eritq; debilis cordis, piger, cogitans malum quotidiè, & perseuerãs in eo, & res suas occultè faciet, ac continget ei malum ex partibus diuersis. Sed si in domo sua in natiuitate diurna permanserit, erit fortunatus ac diues, dilectus quoque & potens apud Reges & Principes, sed si nocturna fuerit genesis, erit contrarium eius quod diximus: Cogetur enim victum suum quotidiè acquirere, & dicet ea, quæ non sunt, neq; fuerunt, & habebit commixtionem cum viris Religiosis, aut erit Prælatus in lege aut Religione. Eodem in domo Martis commorante, erit laudatus in omnibus suis artibus, & constans in sua felicitate, habens consuetudinem cum Regibus, Principibus, & Ducibus. Ac si tunc Iupiter fuerit in angulis, aut succedentibus angulorum in signis masculinis, erit Princeps & ductor exercitus, & maximi pretij nominisque clarissimi. Si verò idem in domo Solis habitauerit, erit formosus, boni ingenij, coniunctus regibus, & laudatus apud eos, & coram vniuerso populo, & si præter hoc quod dixi, fuerit in angulis vel succedentibus, liber à malis, vel impedimentis erit magnæ felicitatis, & magnarum diuitiarum, Rex seu Regi similis, maximè verò in natiuitate diurna. Si eundem in domo Veneris in natiuitatibus masculorum commorantem videris, coniunctionem nobilium, & gaudium, ac commodum in desponsatione nobilium mulierum significat: sed si fuerit natiuitas fœminæ, adipiscetur bonum ex captiuitate, & profectum causa fidei & Religionis. Eodem in Mercurij domo habitante, erit natus negotiator diues, multa dans, & multa accipiens ex negotiatione sua, & laudatus, habebitque dominium super aliquos homines in occultò, & lucrabitur ex hoc pecuniam, summisque extolletur laudibus: & si idem in domo Lunæ in natiuitatibus diurnis apparuerit, & maximè in angulis vel succedentibus, erit fortunatus, & multarum diuitiarum, magnæ autoritatis, coniunctus Regibus & nobilibus. Si verò no-

rò nocturna fuerit natiuitas, erit Prælatus in lege, boni ingenij in suis artibus, & clarus ex illis.

DE MARTE CVM FVERIT IN DOMO sua, & aliorum Planetarum.

Cùm Mars fuerit in domo Saturni, natus erit audax, diabolus, perficiens ipse omnes res, quas incipit, sed dissipabit opes parentum suorum, ac videbit mortem fratrum suorum maiorum. Eodem in domo Iouis commorante, natus erit nobilis, honoratus, & pulcher, amicus nobilium ac magnatum. Et si fuerit Iupiter in domo Martis vicissim in cõfiguratione bona, erit natus velut ductor exercituum, & vincens aduersarios suos: si verò in domo sua permanserit, erit nominatus honoratus, & diues, & fortè erit ingeniosus, ac doctus, peritus Geometriæ, habebitque bonos successus in omnibus suis operibus, maximè si fuerit natiuitas nocturna, quòd si in diurna euenerit, & fuerit in Ariete, non aspicientibus eum fortunis, erit malignus, inferens omnibus iniurias, & accident ei dolores occulti, & casus ab alto. Et si in Scorpione extiterit, aliquid ex prædictis minuetur, si in domo Solis extiterit, significat mortem nati ex infirmitate, quam habebit in ventre, & propriè in stomacho, in oculis, & operabitur quæ grauia sunt ad operandum per ignem, & erit mors eius repentina, aut capietur, aut interficietur, aut ipse, aut pater eius, aut morietur in peregrinatione. Eodem in domo Veneris existente, erit natus luxuriosus, fornicator, perpetrans scelus cum vxoribus consanguineorum suorum, vel cum suis consanguineis, vel desponsabit mulierem, cum qua anteà mœchatus est, & patietur detrimentum à mulieribus: Quòd si in Libra permanserit, patietur detrimentum ab igne & ferro in locis occultis corporis sui. Si verò in Tauro extiterit, significat omnem luxuriam & malitiam coniunctam. Si eundem in domo Mercurij commorantem cognoueris, significat intellectum nati, & summum ingenium, & erit callidus cum audacia, & experientia rerum cum paupertate, & maius erit ei lucrum ex furto & latrocinijs, vel erit scriptor sapiens, docens linguas, vel discipulus scriptoris, qui scribit chartas falsas, & exuperabit socios suos in scientia & ingenio. Sed eodem in domo Lunæ commorante, erit motu leuis, agilis, subtilis inuestigator scientiarum, & profundarum sententiarum, & erit audax in malis operibus peragendis, qui in ventre seu in occultis partibus sui corporis malum seu impedimentum patietur. Tempore quoque longo matri eius eueniet infirmitas, & mors eius repentè, cuius quidem natus iste res facultatesque dissipabit.

DE SOLE CVM FVERIT IN DOMO sua, & aliorum Planetarum.

Cùm autem Sol (& maximè in natiuitate diurna) in domo Saturni extiterit, erit natus breuiloquus, multi risus, delusor, proficiens in omnibus operibus

ribus

ribus suis, & si fuerit nocturna, citò nascetur, erit instabilis in rebus suis, fastidiens omnes res, & assiduæ mutationis. Quòd si in domo Iouis permanserit, erit peritus in causa suæ legis, bonus sine pigritia, & maior omni genere suo. Quòd si natiuitas fuerit nocturna, significat bonitatem nutritionis, coniunctionem cum nobilibus, præter quàm quòd ipse erit fornicator, exercens iniquitatem cum vxore patris sui, seu alicuius sui parentis. Eodem in domo Martis conuersante, significat patris infirmitates & nati, sed in natura iuncturarum, & hepatis dolorem significat: pater verò eius morte pessima opprimetur. Si in Scorpione extiterit in natiuitatibus diurnis, masculorum felicitatem, & exaltationem eorum omni tempore vitæ suæ portendit. Sed si fuerint in natiuitatibus nocturnis, aliquid decedet de ea fortuna. Eodem in domo sua perseuerante in natiuitatibus diurnis in angulis, vel in succedentibus angulorum, erit dilectus, regnans, diues, magnus & fortis, & euenient ei diuitiæ ab altis hominibus, & ex locationibus terrarum & villicatione: in natiuitatibus verò nocturnis, debilitatem ingenij sui patris significat, & erit orphanus, & capietur in peregrinatione, & forte significat voluntatem separationis nati, à parentibus suis. Idem si in domo Veneris extiterit, exponet somnia diuinator, & aperientur ei res absconditæ, verax in bono, ac multorum itinerum, quibus valdè delectabitur, sed turpiter luxuriosus existet.

Eodem in domo Mercurij commorante, erit multorum rumorum, bonorum operum, Doctor scientiarum, & fortassis Astronomus, notus apud omnes, maximè si fuerit natiuitas diurna. Si verò nocturna fuerit, erit pauper, mala opera agens, in iuuentute quidem erit turpiloquus. Cùm autem ad mediam ætatem peruenerit, diuitias acquiret non cognitas vel occultas. Accident autem ei dolores in stomacho, aut in occulta parte corporis, & conuersabitur hominibus, opera dæmonum exercentibus. In domo Lunæ, si inuentus fuerit, cum cauda Draconis, Saturno, Marte, impedimenta, ac pericula minatur oculis nati, multa decernit itinera, & varia in aquis discrimina.

DE VENERE, CVM FVERIT IN DOMO sua, & aliorum Planetarum.

Venus cùm fuerit in domo Saturni, natus cognoscet vxorem phlebotomatum, vel meretrices, & vituperabitur ex hoc, & erit corruptor mulierum desponsatarum, & propter hoc proficiet in rebus suis. Sed in natiuitatibus nocturnis erit multæ fornicationis, damnatæ luxuriæ, & contingent ei ex hoc controuersiæ, & cùm intrabit ætatem, ditabitur per mortem suarum vxorum. Si eadem in domo Iouis extiterit, significat incrementum dignitatis nati, & accessionem pulchrorum indumentorum, & proficiet per causas mulierum, & per aliquod opus muliebre, per socios & cognatos, & per vxores nobilium, vel per aliquod opus, quod eis faciet, & sua familia eum odio persequetur. Sed si fuerit natiuitas diurna, erit hoc quod dixi, aliquo modo diminutum. Eodem in domo Martis commorante, patietur natus malum & contentiones per causas mulierum, & habebit rem cum ancillis & malis mulieribus,

seruiet

seruiet & consequetur desponsationem, & cadet in controuersias & inimicitias, atque amissionem, & forsan interficiet vxores suas, propter suspitiones aliquas. Si verò in domo Solis permanserit, erit natus infortunatus in causis mulierum, & erit amator puellarum penè infantium, & erit abundans in coitu, & multum desiderans ipsum. Eadem in domo sua reperta, significat gaudij multitudinem, cum mulieribus amicitiam, lætitiam & delectationem cum alijs mulieribus insinuatis, & videbit in omnibus suis operibus, quod amet. Et si in domo Mercurij fuerit, erit commixtus mulieribus virorum religiosorum, ac bonorum, & erit dominus operum muliebrium & hominum effœminatorum: diliget etiam luxuriam, & faciet picturas & sculpturas, ac mulierum ornamenta, & his similia. Et si in domo Lunæ inuenta fuerit, significat luxuriam turpem vagasque libidines, & vniuersaliter, cùm Venus fuerit in signis mobilibus, paruam significat stabilitatem in vna re.

DE MERCVRIO IN SVIS AC ALIOrum Planetarum domibus.

Cùm autem Mercurius in domo Saturni permanserit, grauitatem linguæ & diuersitatem verborum, ac malam suspicionem insinuat, & commiscebitur quidem religiosis hominibus & sapientibus, & erit notus per obseruationem suæ legis. Si idem in domo Iouis extiterit, coniunctionem, amicitiam Regum & administrationem rerum ipsorum portendit, & causas partium ac patrocinia, & erit sapiens in iudicijs & iudicando. Cùm autem in domo Martis fuerit, faciet chartas falsas deceptionis & mendacij ac calliditatis, vnde & malum patietur. Eodem in domo Solis inuento, significat augmentum in scientia & memoria, & inuestigationem scientiarum profundarum. Si eundem in domo Veneris commorantem inueneris, multitudinem amicorum insinuat, natusq; procacitatem & lasciuiam, & ioculationes amabit, & erit timens Deū, & multa dabit & accipiet, & operabitur cuncta opera scientiæ, & conciliabit sibi nobiles & præstantes viros. Quòd si in domo sua permanserit, significat omnes scientias triuij & quadriuij & Prophetiæ, & maximè si in Virgine fuerit. Cùm verò in domo Lunæ habitauerit, multitudinem itinerum, ac honestam voluntatem demonstrat, bonamque famam, & erit castus apud homines.

DE LVNA IN SVA ET ALIORVM Planetarum domibus.

Luna in domo Saturni commorante, ægritudines ex ventositate designantur, malum quidem de eo dicetur, quòd si fuerit lumine diminuta, significat infirmitatem tussis & frigoris, & dolores renum, maximè si fuerit natiuitas nocturna. Si verò diurna fuerit, aliquid de istis malis mitigabitur. Si eadem in domo Iouis permanserit, erit quasi Rex inter parentes, cum multitudine bonæ famæ, sed perpetrabit luxuriam cum mulieribus, cum quibus non est licitum. Et si in domo Martis fuerit, erit multæ iræ, acerbitatis & contentionis, & commiscebitur malis hominibus, latronibus & bellatoribus. Eadem in domo Solis perseuerans, significat multitudinem gaudij & lætitiæ, amicitias

Regum, famæ celebritatem. Patietur autem natus infirmitatem in capite & stomacho, præsertim si fuerit in initio signi vel fine. Quòd si in domo Veneris permanserit, erit amator mulierum, affectans eas, & habebit multum gaudij cum eis, & vitam pulchram. Eadem in domo Mercurij conuersans, significat amorem erga iuuenculas, paruasque puellas. Cùm verò in domo sua habitauerit, habebit natus multum lucri, erit magnæ autoritatis, coniunctus Regibus: quòd si fuerit iuncta aut commixta malis, diuersas nati ægritudines & occasiones earum ostendit. Si verò fortunis iuncta fuerit vel applicans eis, significat sanitatem corporis & temperantiam.

QVAE SEQVVNTVR CAPITA, IN ALIO EXemplari inuenimus, non in nostro illo vetustissimo. Adiunximus autem ideo, quòd ea iam olim huius autoris nomini ascripta fuêre, Lectoris iudicio permittentes iure ne id, an verò iniustè fecerint Exemplarium Scriptores.

De domino horæ.

Dixit Hermes dominum horæ in omnibus natiuitatibus habere omnes significationes communes cum domino ascendentis. Quapropter diligenter inquire dominum natalitiæ horæ. Si enim ipsum directum saluumque ab impedimentis ac malorum infaustis occursibus, in cardinibus aut in succedentibus eorum offenderis, felicium stellarum radijs coporibusue adiunctum, præsertim si ipsius etiam natura benefica fuerit, decernit nato diuturnam, & multis fortunæ ac naturæ beneficijs, dotibusq; cumulatam et affluentem vitam, ac cætera bona, quæ solet largiri dominus ascendentis fortunatus. Idem enim est (teste Hermete) de vtrisque iudicium.

DE SIGNIFICATIS PLANETARVM IN singulis thematis natalitii locis, ac primò de Planetis in Horoscopo.

Saturnus in prima domo decernit difficultatem in omnibus operibus & inceptis, mortem ex ruina terræ, vel propter æs alienum. Iupiter honorem, reuerentiam, modestiam, prudentiam & bonum finem. Mars iram, bellum, contentiones. Sol dominium, exaltationem, potentiam, magnitudinem operum, possessionum, celerem & solidam eruditionem. Venus, gaudium, voluptatem edendi & bibendi, ornamentorum, vestium, amorem erga mulieres, placidos mores, corporis pulchritudinem. Mercurius, sapientiam scientiam scripturæ, & numerorum. Luna domina, peregrinationes, migrationes in alia atque alia loca, inconstantiam, beneuolentiam erga matrem, & magnas nobilesque fœminas.

De Planetis in secundo loco.

Saturnus in secundo signo, significat defectum rei familiaris, & victus, impedi-

pedimentum lucrorum, perturbationem amicorum. Iupiter abundantiam diuitiarum, et bonum intellectum. Mars egestatem, calamitatem, perturbationem à seruis, vulnera. ☉ diuitias per totam vitam, splendidum statum, & lætos oculos. Venus facultates & opes à mulieribus. Mercurius augmentum diuitiarum, & honorem apud Reges. Luna amißionem & damna rei familiaris, & crebras mutationes status.

Planetæ in tertia domo istas habent significationes.

Saturnus odia inter fratres & sorores. Iupiter felicitatem fratrum & sororum, ac propinquorum cum gaudio. Mars odia & contentiones fratrum ac sororum. Sol officium à Rege, peregrinationes. Venus inconstantiam, & infortunia ex malis operibus, sed multos amicos, & gaudium ex eis, venustatem frratrum ac sororum. Mercurius inclinationes & promptitudinem ad omnes res discendas, robur amicorũ, fratrum & sororrum. Luna officia & gaudia à diuitibus, Regibus, itineribus, nobilibus & peregrinis.

Planetæ in quarta hæc decernunt.

Saturnus dißipationem & iacturam hæreditatis, parentum interitum. Iupiter vtilitatem ex terra, hæreditatibus, thesauris, & securitatem à terroribus. Mars effusionem sanguinis, homicidia, tristem exitum. Sol thesauros, reuelationem arcanarum & reconditarum rerum ac artium, laudem, dignitatem. Venus laudabilem filium, sed qui initio sit habiturus mœstitiam matris causa. Mercurius bonam memoriam, & subtilitatem in artificijs. Luna tristitiam, sed cum bono fine.

Planetæ in quinta hæc portendunt.

Saturnus dispersionem ac mortem liberorum. Iupiter multos probos liberos, vtilitatem & laudem ex illis, & diuitias ex rebus speratis. Mars multos illegitimos liberos, parumque gaudij ex illis. Sol dignitatem liberorum, & in imperando laudem & gloriam. Venus angustiam & tristitiam ab vno filio primùm, deinde gaudium ex liberis. Mercurius multa negotia ex Epistolis, fortunam ex vno filio. Luna multos liberos.

Planetæ in sexta hæc significant.

Saturnus morbos & inobedientiam familiæ. Iupiter parum morborum, vtilitatem à pecoribus, & fortunam à familia. Mars multos calidos & siccos morbos, malam familiam. Sol morbos, perturbationem à seruis & ignobilibus. Venus vxorem cupitam, morbos à mulieribus, spoliationem per seruos & ancillas. Mercurius deceptionem & spoliationem per mulieres propter libidinem, & intemperantiam. Luna autem lucrum ex animalibus.

Planetæ in septima hæc promittunt.

Saturnus tristitiam in coniugio, vxoris separationem, malum finem. ♃ gaudium ab vxoribus, & victoriam hostium. ♂ angustiam, calamitatẽ, laborem, bellum, damnum, tristitiam & perturbationem in omnibus rebus, & inclinationem ad libidines. ☉ aduersitatem à nobilibus, diuitibus & potentibus. Venus gaudium à mulieribus, & successum in rebus optatis. ☿ appetitum, & magnas tentationes mulierũ causa, et contentiones cum eis. ☽, bona à mulieribus.

Planetæ in octaua hæc decernunt.

Saturnus hæreditates ex morte propinquorum, & longos luctus. Iupiter amißionem facultatum, sed bonum & laudabilem finem. Mars plerunque malam mortem, aut vulnera in manibus & pedibus, turpitudinem, contemptum, amißionem facultatum, & magnam egestatem. Sol spoliationem bonorum, per potentes, fortem & malum interitum ex negotijs Regum. Venus aduersitatem erga matrem, diuturnam vitam, & bonam mortem. ☿ inimicitias vicinorum, & luctum propter demortuos, sed incrementum substantiæ, & magnam peritiam artificiorum. ☽ natum ab officio suo & honore per Reges, aut Principes deponendum, et fugitiuũ fore, multos morbos, angustiã et tristitiam passurum.

Planetæ in nono cœli loco hæc designant.

Saturnus grauia & terribilia somnia, errorem in fide, morbos, impedimenta, & damna in longinquis itineribus. Iupiter gaudium, & fortunam in longinquis itineribus, bonam fidem, vera somnia, & eorum interpretationem. Mars amorem equorum, bellorum & vini, infidelitatem & multa vana somnia, inutilia & noxia itinera. Sol bonam legem, bonam fidem, timorem Dei & vtiles peregrinationes. Venus voluptatem, & fortunam ad peregrinationes, religionem, timorem Dei, vera somnia, & interpretationem eorum. Mercurius disciplinam, modestiam, scientiam, & experientiam multarum rerum occultarum. Luna desiderium ad longinquas peregrinationes, multas malas cogitationes suggerit.

Planetæ in medio cœli hęc insinuant.

Saturnus in nocturna genitura ingentia & manifesta damna ab Regibus & potentibus, aut diuturnam captiuitatem: In diurna verò, diuitias & magnorum artificiorum exercitia, & in senectute feliciorem statum, quàm in iuuentute. Iupiter diuitias, laudem & dignitatem. Mars tristitiam & captiuitatem à potentibus, inopiam, bella, aduersitates. Sol magnam gloriam, autoritatem, vtilitatem apud Reges. Venus gaudium à Regibus & Principibus, & nobilibus fœminis, officia, dignitates, & posteriorem vitæ medietatem meliorem priore. Mercurius magnam scientiam scribendi, numerandi, & alias artes, artificiáque excellentia. Luna magnum amorem ad res pulchras, diuitias, officia, honores apud Reges & Principes.

Planetæ in vndecimo signo hæc portendunt.

Saturnus metum & dolorem amicorum, impedimentum rerum speratarum. Iupiter diuitias, laudem, dignitatem amicorum causa, superationem inimicorum, vtilitatem ex rebus speratis, bonam fidelitatem, & fidem. In nocturna genesi fortunam, fortitudinem laudem. Sol gaudium & auxilium amicorum diuitum & seruorum, fortunam parentum, honestum & clarum nomen in exteris regionibus, fortunam in operibus, gratiam & beneuolentiam hominum, & posterius vitæ tempus feliciùs in honoribus quàm priùs. Venus fortunam ab amicis & sodalibus, bonam fidelitatem & fidem, multas opes in fine vitæ. Mercurius multos amicos, sodales, gaudium apud sapientes, liberalitatem. Luna gaudium ex amicis, & impletionem omnis spei & expectationis.

Plane-

Planetæ in duodecima hæc significant.

Saturnus metum, captiuitatem, impedimenta à Regibus, pauorem in omnibus. Iupiter seruitutem, paupertatem, defectum & tristitiam à seruis. Mars morbos & damna ex hostibus, seruis, & turpibus hominibus, impedimenta & infortunia in omnibus incœptis. Sol inimicitias Regum, amissionē bonorum, morbos, angustiam & calamitatē à seruis inimicis, & ignobilibus. Venus molestias à malis mulieribus, & malum matrimonium. Mercurius natum sapientem, philosophum, & valdè artificiosum. Si verò impeditur, furiosum, delirum, inquirentem de rebus inutilibus, aut fortassis negotiatorem equorum, & aliquid scientem de quadrupedibus & similia. Luna impedimenta ab inimicis, & si infortunata est à Saturno, captiuitatem & paupertatem, os & corpus fœtidum: In nocturna tamen genesi, hæc mala mitigantur.

DE CAPITE ET CAVDA DRACONIS Lunæ in duodecim cœli domiciliis.

Caput in prima domo decernit dominationem & fortunam, iuxta commixtionem suam cum Planetis. Cauda tribulationem, decrementum, & impedimentum in omnibus incœptis, læsionem alterius oculi. Caput in secunda domo, augmentum substantiæ, & magnam fortunam. Cauda Draconis, paupertatem & casum è sublimi. Caput in tertia domo, promittit nobiles & fortunatos fratres, & vera somnia. Cauda verò, dispersionem fratrum & sororum. Caput in quarta largitur vtilitatem & augmentum fundorum, & hæreditatum. Cauda Draconis, diminutionem patrimonij, & multos labores sine fructu. Caput in quinta domo, pollicetur augmentum liberorum, securitatem ab omnibus calamitatibus. Cauda Draconis, damnum & interitum filiorum, & horribiles eorum casus. Caput in sexta domo, robur aduersus morbos, multos seruos, animalia multa, & fructum ex illis. Cauda Draconis, morbos, malitiam seruorum & ancillarum, & imbecillitatem animalium, & nullum fructum ex eis. Caput in septima, dat amicitiam mulierum. Cauda Draconis coniugij dissolutionem, potentiam inimicorum. Caput in octaua, validam vitam, timoris parum. Cauda Draconis, turpem mortem, amissionem bonorum. Caput in nona, designat fidem nati fore secundum statum Planetarum, qui sunt cum ipso. Cauda Draconis ingentes mutationes, & malam fidem. Caput in decimo loco, tribuit nato fortunam, & incrementum magisterij. Cauda Draconis, oppressionem, damna, itinera non necessaria. Caput & cauda Draconis in vndecima domo, dant multum laboris, quietis parum. Caput in duodecima, robur & multitudinem inimicorum, augmentationem malorum, & paupertatem. Cauda Draconis, parum infortunij aduersus inimicos, oppressionem eorum, ac paupertatem, & nullum damnum ab illis.

DE EFFECTIBVS ET INCLINATIONIbus partis fortunæ, in duodecim thematis natalitii locis.

Cùm pars fortunæ est in prima domo, significat maximam fortunam in acquirendis opibus, & prosperos successus in omnibus negotijs ac contractibus,

ludis alijsq́; rebus omnibus, quibus facultates parari solent, aut possunt. In secunda eadem significat, quæ in prima, non tamen ita perfectè. In tertia dat fortunam in actionibus cum fratribus, sororibus & propinquis, ac religiosis hominibus, bonum erit nato monasterium, & ordinem ingredi, ac breues peregrinationes suscipere. In quarta si fuerit, prosperum est nato cum parentibus agere; fundos & domos emere, in fodinis laborare, thesauros & absconditas res quærere, arcana explorare, testamenta & legata condere. In quinta domo, si extiterit, bonum est nato agere cum liberis, vestes scindere & induere, literas scribere, tabellarios mittere, conuiuia & societates celebrare, voluptatem & amores quærere, negotiationem exercere, in bonis liberorum, aut ijs, quæ ad filios, & nepotes pertinent. In sexta, bonum est seruos & ancillas conducere: nam fortunati fiunt. Item oues, sues, capras emere, & cum illis negotiari, in pascua mittere: nam fortunatæ fiunt. Sed non est irascendum seruis, ancillis, aut operarijs, multò minus sunt verberandi: nam isti vincunt. In septima domo, bonum est agere cum mulieribus, & amorem ab eis petere, bona mulierum lucri causa exponere, & ijs negotiari. In primis bonum, mutare statum, aut ex vno seruitio in aliud se tradere, aut ex vno loco in alium, in quo aliquandiu commorari velis commigrare. Nam in illo seruitio, vel loco benè cum eo agetur, & fortunam habebit, bella tamen modis omnibus fugienda. In octauo loco pars fortunæ malè ponitur: nam significat amißionem. Atque hæc est communis sententia, oppositionem partis fortunæ, significare maximam infortunam. Cùm igitur pars fortunæ est in octaua domo, tunc eius oppositio est in secunda, quæ est domus facultatum. Quare eo tempore nihil emas, nec vendas, non ludas, non mutuum des, non fias sponsor: Nam omnia damnum & amissionem afferunt: Sed cum rebus vxoris negotiari bonum est. In nona si fuerit, auspicatum est, longa itinera suscipere, in exteris terris negotiari, cum Episcopis, & alijs religiosis magistratibus agere, aut se religioso ordini addicere, beneficia & eleemosynas petere. Somnia, quæ eo tempore habentur, fiunt fortunata, & senties in te singulares animi motus erga Deum, & multas subtiles cogitationes. In decima fortunatißimum est cum Regibus, Principibus, et magistratibus agere, præcipuè substantiam Principum lucri causa erogare, aut cum illa negotiari: nam mirificas vtilitates facit. Hoc tempus cōmodißimum est ad quamcunque artem, artificiúmue inchoandum, nec vllum felicius tempus potest reperiri, ad ambienda officia, honores, dignitates, & ad leges condendas, tum se Principibus aut potētibus obstringere felicißimum est. In vndecima domo simili modo, quo de decima dictum est, indica. Etsi enim hæc domus debilior est, tamen natura sua maximam fortunam significat. Quapropter fit duplex fortuna in omnibus rebus, nullo excepto. Præcipuè verò auspicatum est tum à Principibus opes petere, aut eos trucidare. Nam vndecima domus significat substantiam Regum, Principum & dominorum. In duodecima, si pars hæc inuenitur, bonum est equos, mulos, asinos, boues, vaccas emere, & illis negocia exercere, in pascua mittere, & alijs vtenda dare. Fortunatum est & captiuos liberare, verùm omnia alia negocia lucri causa suscipienda, vitanda sunt.

da sunt. Nam iacturam afferunt, neque confligendum tum cum hostibus. Nam eo tempore confirmantur & adiuuantur illorum vires, & victoriam obtinent fortunæ suffragio.

De reliquis partis fortunæ accidentibus.

Parte fortunæ in exaltatione Saturni existente, natus erit fortunatus apud senes & seruos. In exaltatione Iouis, apud potentes, nobiles, & religiosos homines. In exaltatione Martis, apud Principes, comites, equites auratos, & milites. In exaltatione Solis, apud Reges & magnos Principes. In exaltatione Mercurij, apud doctores, cancellarios, publicos notarios. In exaltatione Lunæ, apud balneatores dominorum, & virgines, quæ sunt humilis stirpis. Similiter si pars fortunæ in domo vel termino alicuius Planetæ fuerit, fortuna nati erit apud eosdem homines, sed ipsi tamen illi non erunt in tam bono statu, vt superiores. Porrò pars fortunæ cùm est in angulo, magnam fortunam significat. In succedentibus, fortunam per laborem. In cadentibus nullam aut exiguam fortunam. Cùm Sol beneuolè aspicit partem fortunæ, augetur fortuna. Vide etiam si Luna cum eadem parte, & domino eius coniunctionem vel aspectum aliquem efficiat, & in cuius Planetæ domo sit Luna. Si est in domo Saturni, natus erit frigidæ naturæ, rarò audax & hilaris, & magnos labores sustinebit. Sed si Saturnus est orientalis, magna hæreditas illi obueniet, & nouas domos ædificabit. Si verò Luna est in domo Iouis, natus erit sapiens, prudens, & fortunatus apud potentes dominos, & amabitur ab hominibus. Si in domo Martis eadem inuenta fuerit, natus erit audax, libenter litigabit, & fortunam habebit apud duces exercituum, comites, equites auratos, et milites. Si in domo Solis, natus multa habebit beneficia à Regibus. Si in domo Veneris, natus erit hilaris, Musicæ peritus. In domo Mercurij, sapiens, solers, prudens, vafer, astutus. Eadem ratione iudicabis cùm Luna est in horum Planetarum exaltationibus, vel terminis aut aspectibus.

Cautela in iudiciis obseruanda.

In quouis significato hoc summè notandum est, si vnicum habet testimonium, vulgare est, si duo, est fortius, si tria, perfectum: si modò domini ipsi, aut significatores fortes, & non impediti sint. Significationes item in cadentibus domibus, & signis mobilibus sunt debiles. In succedentibus domibus, & communibus signis fortiores. In angulis & signis fixis, fortissimæ. Quòd si in vna re simul bona & mala significatio & testimonium incidit, confer vnum testimonium ad alterum, vtrum fortius aut debilius sit. Nam quod fortius est, & plures dignitates habet, præferendum est. Illud igitur obserua, & alterum omitte: si verò vtrumque par est, ambo abijciantur. Sic enim & certiùs & feliciùs multò iudicabis.

Thema

Thema cœli, natiuitatis cuiusdam Sereniss. Regis &c.

Huius sereniss. Regis (proh dolor) infortunium Romæ 13. annis ante casum prædixi, cùm ad me piæ memoriæ Gemma Frisius hoc præsens thema à quodã Gallo Astrologo calculandũ misisset, cuius Galli iuditiũ verbatim hìc appo sui. Frustrà aut laborãt Astronomi, loqui volentes de dignitate & gloria huius nati, nisi inuenerint priùs vitæ periodũ. Hac de causa priùs inueniã vitæ Aphesim, quóue tempore Delphinus diem claudet nouissimum: postmodum, quid sentiam de dignitate & gloria cum Ptolemæo Astronomorum Principe breuibus expediam. Sol in genitura dator vitæ reperitur, cùm in propria inueniatur ac sua altitudine: hylech etiam potest esse Luna & sors fortunæ, ac etiam ascendens. Quare vita Serenissimi erit procul dubio longa. Sol in decimonono gradu Arietis, Saturnus in decima & sua domo cum fixa primæ Magnitudinis, quæ dicitur vultur cadens, Iupiter in septima cum spica Virginis, Sol etiam à stellis ipsis circundatus in signo masculino, et in angulo, decernunt vnà cum Ptolemæo natum hunc mundi Regem euasurum. Non igitur dubito de hoc tanto Principe, quin Monarcha futurus sit: quia Planetæ in genitura sunt dispersi, & angulares, & cætera. Hisce ignarus, aut nouellus Astrologus suum Regem illusit, cuius thematis iudicium (vt etiam sentijt Gemma) contrarium omninò fuit, vt patuit: Saturnus etenim (teste Ptolemæo) offensionem lethalem in capite ex aëre venientem minabatur, quod & (proh dolor) accidit Die & Mẽse, & Anno à me prognosticato. Cuius dicti testes (etsi nõ requirantur) sunt propemodum infiniti, præsertim Coloniæ, in Brabantia, & in Italia, non credens, illos consulat. Hisce supersedeo, ne commemorationis reiteratio Lectori nauseam pariat. Deus ipsius animæ cum cæteris omnibus propitius & misericors sit, & sic totius nostri operis finis esto.

SOLI DEO GLORIA.

CA.

CATALOGVS OMNIVM CONTENTORVM IN HIS OCTO LIBRIS, ET PRIMO EORVM, QVAE IN PRIMO LIBRO CONTINENTVR.

In secundo libro.

In tertio libro.

In quarto libro.

In quinto libro.

INDEX.

In sexto libro

In septimo libro.

In octauo libro.

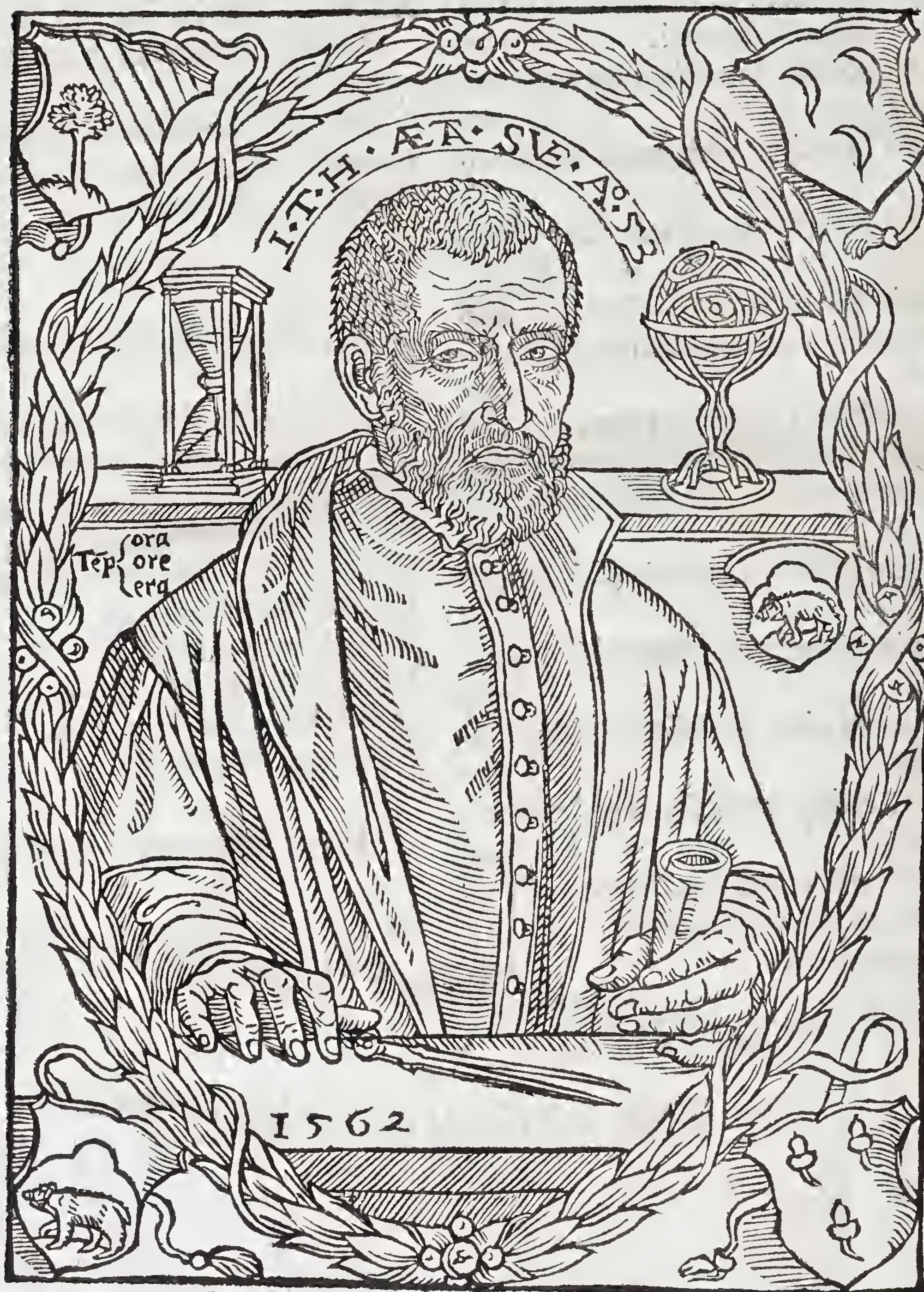
De

INDEX.

Item & alio modo.

Et demùm pro fine operis.

Finis Tabulae & totius operis.

I·T·H·ÆTA·SVÆ·A°·53
Tēp ora
ore
era
1562

[illegible]